

Отец Славко Барбарич кръщава Юлиана Еберт на 19 май 1984 г. в Меджугорье.

(J) Юлиана пред дома си в Шварцвалд – през 2014 г.

Дневникът на Юлиана Еб

Heiliges Kreuz und das Blutzeichen
von Rodalben; Ein Geschenk von
Pater Gebhard Maria Heyder OCD
- Regensburg

Обяснение

Съгласно декрета на Конгрегацията за доктрината на вярата, приет от папа Павел VI (14.10.1966 г.), членове 1399 и 2318 от каноничното право са отменени.

Вярващите могат да четат и разпространяват религиозни писания, дори и без изрично църковно разрешение за печат, при спазване на общата християнска морал.

Коментар:

Светият Господ и Бог е жив Бог и в Свещената хостия. Светият Бог присъства дори и в най-малките частици (това се вижда в Свещения знак на Родалбен: малка червена точка, която се вижда в долния ляв ъгъл на знака на кръвта).

Ето защо при причастието трябва да се използва патена.

По волята на Всемогъщия Свети Триединен Бог,
† на Отца, Сина и Светия Дух, аз, Юлиана Еберт
написах дневника.

(Безплатно)

Тук можете да изтеглите безплатно дневника, всички молитви, чудеса и CD-та:

www.gnadenvolle-gebete.de

www.vater-unser.net

www.wertvolle-gebete-und-erlebte-wunder.de

Д-Форбах, Ерберсброн – Дайдесхайм – Нидеркирхен – САЩ

Готов за печат: март 2026 г. **Автор:**
Всемогъщият Свят Триединен Бог, Юлиана Еберт Преведен
от оригиналния дневник: Бернхард Копенхаген Проверен за
правописни грешки от брат в Христос Самуел

Deinen Tod, o Herr, verkünden wir
und deine Auferstehung preisen wir
bis du kommst in Herrlichkeit.

Aus unserer Pfarrgemeinde verstarb

Juliana Ebert

Trauerfeier mit Beerdigung

Donnerstag 18.12.2025

Friedhof Forbach

Der Herr schenke der Verstorbenen ewigen Frieden.

Unsere Anteilnahme gilt den Angehörigen.

Април 1991 г.:

Около седем години се колебаех да запиша това, което преживях от деня на кръщението ми, на 19.05.1984 г. Имах видения и сега чувам гласове – гласа на Господ Исус Христос, гласовете на ангелите или гласа на нечистия дух, и усещам атаките на дявола. Затова се колебаех отново и отново, защото не знаех дали това изобщо ще бъде полезно. Има толкова много подобни неща, като касети, книги по тази тема. Тогава също така предполагах, че всеки католик чува този глас и усеща този дълбок мир при единението с Господ Исус Христос при Светото причастие. Не знаех, че това е специална харизма и Божия благодат. Друга причина за моето колебание бяха слабите ми познания по немски език. И най-важното – мислех си, че хората, които не се молят, не постят, не се покаяват и не живеят според Десетте Божии заповеди, така или иначе не могат да вярват в Бога, с изключение на онези, на които Бог дарява благодатта на вярата. И аз получих тази голяма благодат, не защото бях добра, а защото бях грешница. Милостивият Бог дава благодатта на когото иска, кога иска, където иска и колкото иска. Защото Той познава душата ми по-добре от всички кардинали, епископи и свещеници на цялата земя.

Разбрах, че Триединният Бог е моят най-добър Баща, а Дева Мария е най-добрата ми майка, че най-важното е „истинската любов“, която никой освен Вас не може да даде. Защото съществува и псевдо (фалшива) любов, която прикрива злобата си с привидна добродетел.

Цял живот търсих някого, който не само да ме обича, но и когото аз да обичам. След дълго търсене намерих това. Но не намерих намерих „някого“, а истинския жив Бог, с когото се съединявам духовно по няколко пъти на ден и когото приемам веднъж дневно в Светото причастие.

Особено се съединявам с Него в Светото Причастие, когато приемам Светата Хостия, където Той е присъстващ като истински Бог и истински Човек от плът и кръв.

Чрез небесната Майка Мария, която в Меджугорье се нарича Кралица на мира, ми бе позволено да направя първата крачка към Бога.

Преди кръщението си бях слъпа и глуха. Тогава още не познавах истинския мир. Непрекъснато ме обземаше вътрешно безпокойство и безброй нощи не можех да заспя. Сега съм свидетелка на истинския мир, който само Триединният Бог може да даде, а никой друг човек на тази земя. Ето защо винаги искам да казвам, когато се съединявам с Него в Светото причастие: „Ти си моят Цар на мира.“ Не ние, хората, създаваме мира, а трябва да молим Бог за мир и да го приемем като Божий дар и Божия благодат.

24.04.91

Молих се в капелата от 12:05 до 12:40 ч. Трябва да кажа, че външният вид на капелата не ми харесва. Пред капелата са поставени грозни фигури, а вътре табернакулът прилича на фурна. Тя е обзаведена много модерно. В началото често плачех, когато бях в капелата и се молех, защото възприемах това като обида към Бога. Въпреки това нещо ме привличаше отново и отново там, за да се моля, защото усещах, че живеят Бог е присъствал и в тази капела.

И въпреки това толкова много хора, лекари, медицински сестри и пациенти минават ежедневно покрай тази капела, без да почитат нашия Господ.

Както всеки ден по обяд, бях дълбоко погълната в молитва към Спасителя. За първи път чух: „Аз съм твоят духовен наставник“.

Малко се уплаших, всъщност бях по-скоро учуден, отколкото уплашен. След малко това се повтори.

След това попитах Спасителя какво трябва да направя първо, ако Той е мой духовен наставник. Спасителят ми каза: „Първо трябва да се посветиш на Мен.“

Първата ми мисъл беше: „Отново една от онези думи, които ми е трудно да разбера.“

Всъщност бях чувал тази дума „посвещавам“, но все още не познавах вътрешния й смисъл. Казах на Исус, че все пак вече съм му дал всичко – сърцето си, живота си, душата си, тялото си. Но Спасителят ми каза: „Искам бъдещето ти.“

И аз отговорих, че може да има и това.

Тогава попитам Исус дали да кажа това на свещениците и си помислих за отец Дочат, отец Йоханес, отец Фогт и отец Гебхард Хейдер, които в момента са мои духовни наставници. Спасителят каза: „Да.“

Цял ден бях щастлив както никога досега в живота си. Спасителят ми дари толкова много благодати, че не мога да ги опиша с думи и за които не мога да му благодаря достатъчно. Беше просто неописуемо да изпитвам тази вътрешна радост. Бях просто друг човек.

Вечерта отидох в капелата „Рохус“ в Минголсхайм. Там се изповядах.

Свещеникът каза, че това не са грехове, но аз исках да бъда напълно чиста. След Светото причастие получих още повече благодат. Едва смогвах да я понеса. Сърцето ми гореше от любов. Когато излязох от параклиса, плаках от огромната благодат, която ми бе дадена. Там срещнах приятелките си от молитвената група – Хилде и Хедвиг, на които разказах за преживяното. Те се зарадваха заедно с мен. По пътя към дома срещнах един спял негър, воден от една жена. Подарих на спящия мъж броеница, а на жената – осветена икона на Дева Мария, и помолих Спасителя да даде и на тези хора от благодатите, които ми беше позволено да получа. Слепият мъж се зарадва много и аз се прибрах у дома. У дома не можах да ям нищо, защото имах гости. Молихме се заедно една серия от броеницата, която после подарих на Дева Мария.

През нощта, около 23.30 ч., изкушението веднага се появи. Лежах в леглото и изведнъж почувствах как някой скочи върху мен и ме разтърси. Казах само „Исус“ и всичко изчезна. После продължих да спя.

25.04.91 – четвъртък

Вечер в Рот В църквата преди Светата литургия се молах на болезнения броеница. След Светото причастие се съединих с Исус. Исус ми каза: „Мълчи.“ След няколко минути мълчание попитах Спасителя какво да правя, защото му бях предала волята си. Получих отговор от Спасителя: „Трябва винаги да ми останеш вярна.“ След това отново настъпи тишина, докато не чух: „Не трябва да си тръгваш без Мен.“ Помислих си какво иска да каже Спасителят и си казах, че трябва да се съединя духовно със Спасителя, преди да си тръгна. Но реших да попитам изповедника за това. У дома, след

Светата литургия ме потърси по телефона отец Йоханес Ордински. Той ме благослови по телефона. Няколко минути по-късно съпругът ми отново ми подаде слушалката. Този път на линията беше отец Гебхард Хейдер от Регенсбург. Договорихме се, че ще го посетя следващата неделя в 11:00 часа. И той ме благослови по телефона. Тази благословия беше различна от тази на отец Йоханес. Почувствах толкова много любов и сила в благословията на отец Гебхард Хейдер, че веднага след този разговор се помолих за него три пъти „Отче наш“. От кръщението си насам говоря с пациентите, не с всички, а само с онези, които ми се препоръчват чрез водителството на Светия Дух. Така беше и днес, когато една пациентка ми разказа, че от три дни има болки в бузите, които не преминават. Аз отговорих спонтанно: „Малковерните трябва да страдат по-дълго.“ (Това са думи, които Светият Дух ми даде.) Тя се усмихна и каза, че това е добре.

26.04.91 – петък

На работното място един пациент се оплака при мен по време на рентгеновите снимки. Преди 14 дни беше опериран и нищо не беше помогнало, а сега трябвало да бъде опериран отново. Първо си помислих: „Няма да кажа нищо.“ Но когато приключихме със снимките, изведнъж го попитах: „Сега се молите повече или по-малко?“ Пълен с гордост той каза, че е свободен човек, че не вярва в Бог и че няма Бог.

На което аз отговорих: „Ако вярвате, че имате мозък, тогава вярвайте и че има Бог.“ Пълен с радост той отвърна: „Това е чудесно, още не съм чувал такова нещо.“ Вечерта в Рот, в църквата преди Светото причастие, видях сестрата (монахинята).

От сърце ми беше тежко да отида при монахинята за причастие и попитах

Исус: „Отдадох ти волята си.“ Исус каза: „Отиди при свещеника.“ И сестрата мина покрай мен, без да ми предложи да приемам Тялото Христово.

Получих Светото Тяло на Христос от свещеника.

27.04.91 – събота

Тази сутрин ми беше много трудно да ставам. Но имах силна воля да посетя Светата литургия. В поклонническата църква във Вагхаузел тя започна в 7:15 ч. Още по пътя към Вагхаузел и преди Светата литургия в църквата се молах за свещеника, който щеше да отслужи тази литургия. Един по-възрастен отец, отец Аланус, отслужваше литургията и аз усетих и видях, че отец Аланус имаше затруднения при отслужването. Неговата молитва беше нарушена. Преди превръщането имах видение. Видях отец Аланус да стои в мрак пред олтара и да отслужва литургията. Бях много учудена от това и се замислих какво ли означава това. При раздаването на Светото причастие усетих неговото нежелание да ми даде Светото причастие, докато съм на колене. Тъй като в църквата няма причастиен стол, трябваше да коленича на пода. Мога да приема Светото причастие само на колене, тъй като изпитвам голямо благоговение пред Триединния Бог.

Той се поколеба и задържа Светата Хостия на около десет сантиметра от устата ми. Отворих устата си и Светата Хостия сама полетя от това разстояние в устата ми. Това не беше първият път, когато преживях това тук; и при други свещеници Светото Тяло Христово идваше при мен съвсем само.

Около 10.30 ч. отидох в Шпайер, в манастира на кармелитите. Там исках да взема свещите, които носят знака на Скъпоценната кръв от Родалбен.

След това посетих прелата Бруно Тибес в „Енгелгасе“ 4, дома за възрастни хора в Шпайер.

Беше около обяд и тъй като трябваше да го чакам, се помолих в капелата с броеница за него.

Преди около година се запознах с прелата Тибес в Минголсхайм, в капелата „Св. Рохус“. С отец Цайтлер от мисионерите от Стил в Св.

Августин, тогава говорихме за Родалбен, както и за чудото с кръвта в Родалбен. Прелат Тибес тогава не вярваше в това и изрази категоричното си несъгласие.

През тази година се молах за него и молах Исус да не го остави да умре, без да бъде просветен за събитията в Родалбен. Прелат Бруно Тибес ме разпозна веднага при посещението ми. Подарих му букет червени рози и свещ със знака на

Скъпоценната кръв от Родалбен, както и книга от отец Гебхард Хейдер за събитията в Родалбен. Той се зарадва много и ме помоли да предам поздрав на отец Гебхард Хейдер и да му кажа, че се е информирал добре за събитията в Родалбен. Той вече не се изказа толкова категорично против, както година по-рано. Преди тази визита бях на пазара в Шпайер и не знаех какви цветя да купя за прелата. Попитах Спасителя и Той ми отговори: „Това, което си дал на един свещеник, си дал на Мен.“ Затова се спрях на букет червени рози.

Просто е прекрасно да виждаш Исус във всеки свещеник.

28.04. 1991 — неделя

Днес присъствах на Светата литургия в кармелитския манастир в Регенсбург. Там прекарах около четири часа и половина с отец Гебхард Хейдер. Благодаря на Бога, че имаме такива отци. По време на разговора ни му зададох над 20 въпроса, на които той ми отговори в мир, спокойствие и любов. Беше, сякаш бях прекарал това време с Исус. Той е на 86 години, има много добър слух за тази възраст и е много прецизен в отговорите си. Тази вяроност към Бога, която отец Гебхард притежава, трябва да бъде пример за много свещеници. След разговора ни той освети свещи, картини и вода за мен. Получих много благодати чрез него и ми беше трудно да се сбогувам с него. Дадох му пари, които бях събрала за него в нашата молитвена група, за да бъде издадена нова книга за Родалбен. Отец Гебхард Хейдер беше свидетел на кръвното чудо от 1952 г., което се случи в Родалбен. Винаги, когато имах честта да получа големи благодати, след това усещах атаките на дявола още по-силно. Така беше и на път за вкъщи от Регенсбург към Св. Леон-Рот. Докато съпругът ми шофираше, забелязах как се променя, започна да му прилошава. В душата си обаче усещах близостта на нечистия дух. Съпругът ми почервения и му прилошаваше. Помолих го да спре на аварийната лента на магистралата, но той ми отговори, че това не е позволено. Веднага разбрах, че това е извинение на нечистия дух, веднага поръсих съпруга си със светена вода и извиках на глас: „Заповядвам ти в името на Бога, веднага се отбий встрани и спри.“ Той веднага го направи. Разменихме местата си, в едната ръка държах броеницата, а в другата волана, и спокойно се прибрахме у дома. Съпругът ми веднага заспа и след около сто километра се събуди, и всичко беше приключило. Докато съпругът ми спеше, аз се молах искрено за него. Не за първи път преживявам такава атака от демона.

29.04.1991 – понеделник

Бях чувала, че нашият свещеник е намерил две нови помощнички за причастието. След Светото причастие попитах Исус дали наистина две жени ще раздават Светото причастие в червено в близко бъдеще.

Исус каза: „Да. Предстои нещо още по-лошо .

Вечерта около 20:00 часа отново започна нашата молитвена група. Свещеникът Дочат също беше дошъл и носеше Светото причастие, което раздава на вярващите след поклонението. Поклонихме се на Спасителя, аз коленичих на около метър разстояние от Него. По време на молитвата на Броеницата чух Спасителя да казва: „Само болните и тези, които нямаха възможност да присъстват на литургията, могат да приемат Светото причастие.“ След като приключихме с молитвата, се изповядах пред отец Дочат и му разказах, че Исус е мой духовен наставник. Той каза, че отдавна го знае. На този ден усетих, че бях вътрешно разтърсена, също и от присъствието на отец Дочат. Не показах обаче нищо. Почти бях загубила доверието си в него. От това разбрах, че трябва да се моля повече за него. Тази вечер съпругът ми отново беше обзет от нечистия дух.

Една от молещите се, Марга, също забеляза това. Най-много му се искаше да разбие всичко. Но по време на молитвата в нашата молитвена група той заспа.

В молитвената група, след раздаването на причастието, отец Дочат взе чашката, в която беше съхранявал Спасителя по време на пренасянето, и изсипа остатъка, малките частици или трохи от Светото причастие, в светената вода. За мен това беше като шок. Помислих си, че това не е добре. Но после си легнах да спя.

30.04.1991 г. — вторник

Рано сутринта, когато се събудих, веднага се затичах към светената вода, в която отец Дочат беше изсипал трохичките от Светото причастие. Взех чашата със светената вода в ръка и казах: „Пия чашата с Теб, Исусе.“ После изпих чашата със светената вода до дъно, защото вярвах, че Исус Христос е присъствал.

Вечерта след Светото причастие попитах Исус дали е било правилно това, което е направил отец Дочат. Исус каза: „Това не е правилно.“ Попитах Спасителя дали да кажа това на отец Дочат. Спасителят каза: „Да.“ Помислих си какво ли ще ми каже свещеникът, дали ще ме смъмри. Исус каза: „Свещеникът ще го приеме.“

През това време в църквата се пееше песента „Истинско Тяло, о, поздравявам Те“. Аз плаках и молах Спасителя за прошка за всички свещеници, които не вярват, че Спасителят присъства дори и в най-малките частици от Светата Хостия.

Трябва да се върна още веднъж към понеделник, **29.04.1991 г.**:

По обяд в капелата на работното място, след молитвата „Ангел Господен“, се съединих със Спасителя и го попитах за отец Аланус, когото бях видяла в събота в тъмнината и все още не знаех какво означава това. Исус ми каза:

„Така изглежда един свещеник без благодат. Спасителят ми позволи да отида при отец Емилиан, също във Вагхаузел, за да поговоря с него за това. Затова във вторник, **30.04.91 г.** при отец Емилиан. За това знаеше и моят местен свещеник отец Фогт, на когото бях разказал за това.

Когато пристигнах в манастира във Вагхаузел, брат Алоис ме представи на отец Емилиан. Докато го чаках, дойде брат Блазисус, с когото се помолихме две десетки на броещата, докато дойде отец Емилиан. По време на разговора с отец Емилиан усетих, че не съм сама, защото преди това бях помолила Исус да дойде с мен, за да не кажа нищо погрешно. Бях силна, обективна и спокойна и дори говорих за причастията с устата и коленете, а също така разговарях с него за отец Аланус и за това, което бях преживяла в събота сутринта. По време на разговора ни го помолих да се моли за отец Аланус и обещах също да се моля за отец Аланус, а също и за него.

Отец Емилиан ме благослови и аз бях щастлива, че съм изпълнила Божията воля, когато се прибрах у дома.

04.05.91 – събота

Отново отидох във Вагхаузел на Светата литургия в 7.15 ч. Отново отец Аланус отслужи литургията и аз го видях отново в тази тъмнина.

06.05.91 — понеделник

Вечерта в Рот в църквата. След това беше молитвената група. След това говорих с отец Дочат и го помолих да не излива повече остатъците и трохите от Светото Причастие в светената вода. Казах му, че Спасителят ми е казал, че това не е правилно, и му разказах, че през предходната седмица бях изпила цялата светена вода, защото Исус Христос е бил присъствал дори и в най-малките частици, и че това е моята вяра.

Той ми обеща, че занапред ще взема трохичките от Светото Причастие у дома.

07.05.91 — вторник

В капелата на работното ми място се съединих със Спасителя. Казах на Спасителя, че съм нищо. После му казах: „Спасителю, вече ти дадох всичко. Ти имаш и волята ми. Какво още да ти дам?“ Спасителят отговори: „Искам движението ти.“ Не можах да разбера това.

По-късно при рентгена една частна пациентка попита защо не й слагат оловен престилка, за да я предпази от рентгеновите лъчи, въпреки че престилката вече висеше на стола, на който тя седеше, и тя имаше достатъчна защита. Аз й отговорих съвсем спонтанно: „Трябва да се молите, за да виждате всичко и да чувате всичко.“ Тя се засмя и каза, че това е добре, и си тръгна.

08.05.91 — сряда

В сряда бях на вечерната литургия преди Възнесение Господне в Минголсхайм,

09.05.91 — четвъртък — Възнесение Господне

На празника бях в Рот на литургията в църквата, а след това участвах и в процесията в селото. Беше много хубаво.

10.05.91 — петък

Вечерта в църквата в Рот, когато се съединих със Спасителя в Светото причастие •, Исус ми каза, че мога да кажа на отец Йоханес, че книгите му не са правилни, и че в събота трябва да отида при него и да му кажа това.

11.05.91 — събота

Проспах сутрешната литургия, но веднага се помолих един час за това. Около 11.00 часа г-н Дерис от Цойтерн дойде при мен и ми разказа, че Роланд е пристигнал благополучно в Русия с книгите на отец Йоханес. Това беше тежък удар за мен, защото знаех, че тези книги не са добри.

Около 15.30 ч. отидох при нашия енорийски свещеник Фогт в Рот и му казах, че сега искам да отида при отец Йоханес, и го информирах за това, което Спасителят ми беше казал за отец Йоханес.

Накрая помолих отец Фогт за благословия и след това се прибрах у дома. У дома се помолих с броеница за отец Йоханес, преди да тръгна към него. В моята лична, искрена молитва помолих Исус да дойде с мен при отец Йоханес. Когато пристигнах при отец Йоханес, той ме посрещна с целувка. В първия момент си спомних целувката на Юда и не можах да отвърна на тази целувка. Още като влязохме в къщата, той ми каза, че днес съм съвсем различна. Той каза: „Вие не сте като обикновено.“ Той беше много неспокоен. Аз казах: „Да, не съм сам.“ Изненадан, той отговори: „А, така ли.“ И наистина не бях сам, имах особен мир в себе си, както и сила, и никакво притеснение за това какво да кажа на отец Йоан. По време на разговора ми му разказах какво ми беше казал Исус за книгите му.

Той веднага беше обзет от мъки. Показа своята несигурност и аз усетих, че е тормозен от няколко нечисти духа, които обаче не можеха да ми сторят нищо, защото той се страхуваше от мен и от моя спътник (Исус). Аз излъчвах любов и спокойствие и бях смирена. Той ми показа няколко книги и се опита да се оправдае. Тогава каза: „Сега пак съм болен и трябва да умра.“ При това той беше много импулсивен. Аз му отговорих: „Това е само капка в сравнение с вечността.“ Окуражих го и продължих, като му казах, че съм дошъл, за да му помогна. Той попита какво да прави сега, а аз му отговорих, че трябва да спре издаването на книгите и да не позволява да бъдат разпространявани. По-късно отец Йоан ми разказа, че на **07.05.91 г.** му се е обадил неговият епископ, епископ Горниляк Платон, и че той му е съобщил, че книгите му са еретически учения. Отец Йоан нарече този епископ психопат и го сметна за луд. Той не искаше да го слуша. Като подарък бях донесла на отец Йоан букет от червени рози с фрезии, като знак, че го обичам и че искам да му помогна. Отец Йоан ми забрани да говоря с епископ Горниляк Платон и искаше да ме покани при възможност, за да говори с други епископи за книгите му. Освен това той ми каза, че сега съм го направил напълно болен и че няма да ми повярва, но въпреки това ще ми се довери. Отговорът ми беше: „С такива разсеяни сърца не може да се вярва“.

Бях щастлив, че проведох този разговор с отец Йоан. В началото попитах Исус дали изобщо мога да му кажа това, защото знаех, че той е болен човек. Но Спасителят каза: „Истината е по-важна от болестта.“

12.05.91 – неделя

Днес съпругът ми навърши 50 години. Не празнувахме, защото мислехме за гладуващите хора по света.

По време на Светата литургия в Рот: Проповедта тази неделя изнесе г-ца Веннебуш. Не ми хареса, тъй като отец Фогт също беше там и се молеше с броеница за това намерение.

Вечерта попитах Спасителя дали трябва да отида при епископ Горниляк в Мюнхен? Исус каза: „Колкото се може по-скоро“. Надявах се, че ще мога да замина в събота.

Вечерната молитва към Дева Мария беше много красива. Отец Фогт беше ръководил добре тази молитва.

13.05.91 – понеделник

Около 10.00 ч. в клиниката: Попитах Спасителя какво ще ми даде като сигурен знак, ако се застъпя срещу еретическите учения. Спасителят ми каза: „Давам ти моя разум.“ Казах: „О, това обаче е много.“ 12.00 ч. в капелата в клиниката: Усещах, че посещението при епископа в Мюнхен е спешно, че бързам. Попитах Спасителя кога трябва да отида при епископа, а Той отговори: „В петък.“ Попитах още защо всъщност трябва да посетя епископ Горниляк. Спасителят каза: „Заради католическата църква.“ На следващия ми въпрос дали изобщо епископът ще говори с мен, Спасителят отговори: „Да.“ Следващата ми тревога беше: „Исусе, в петък ще има много трафик, защото е Петдесетница!“ Но Исус отговори: „Не и сутринта.“ Напуснах капелата с радост и мир.

Между 16.30 и 17.00 часа се обадох по телефона на епископ Горниляк Платон в Мюнхен. Преди да говоря с него, измолих няколко броеници за него. След това разказах на епископа причината, поради която искам да го посетя. Той ми даде час, а именно за петък, 15.00 часа.

Аз се съгласих.

По време на този разговор всъщност не останах с впечатлението, че епископ Платон Горниляк е психопат, както го беше описал отец Йоханес. Напротив, той беше обективен, коректен и предаден на Божията воля. Вече се радвах на петък, защото тогава щях да го опозная по-добре.

В 19:00 часа бях на молитвата към Дева Мария в Рот, а в 20:00 часа започна нашата молитвена група. Според една жена на име Нунция от Манхайм, на този ден трябваше да имам явление на Дева Мария. Но Спасителят вече ми беше казал, че не трябва да вярвам на тази жена. По време на молитвата демонът даде знак за себе си. Бях блъскана и бутана и молитвата ми беше силно нарушена. Тогава поръсих мястото си със светена вода. Помислих си, че сега бих могла да му ударя шамар. Но не исках някой, който коленичи до мен, да получи шамар. При тези мисли изведнъж се разсмях. В края на молитвата бях получил толкова много благодат, че тези смущения изобщо не ме бяха притеснили.

14.05.91 – вторник

Съпругът ми беше обезпокоен през нощта от нечист дух, както и аз. Рядко сънувам или не мога да запомня сънищата си, но тази сутрин сънят ми остана в паметта.

Сънят беше интересен и искам да го запиша:

Видях много птици, безброй птици, които в действителност не съществуват на земята.

Приличаха на врабчета, но бяха като надути и големи колкото гълъби. Изведнъж се превърнаха в хора, които изглеждаха мръсни, окаяни и жалки. Те молеха за помощ и човек веднага трябваше да изпита състрадание към тях. Аз ги благослових и в този момент чух от другата страна съвсем други хора да викат: „Махни се от тях, те имат СПИН и проказа.“ Аз не се уплаших, коленичих и извиках с всички сили: „Исусе, помогни на тези хора.“ Мръсните хора също коленичиха и молеха за помощ. Изведнъж един от тях ме удари по дясната ръка. В този момент ръката ми пламна като огън. Тогава веднага разбрах, че това са демони. После се събудих, още няколко минути усещах паренето в ръката си и след това всичко изчезна.

Този ден заспахме и закъснях за работа. Това не ми се беше случвало от деня на кръщението ми през 1984 г.

Вчера дяволът би искал да се яви като Дева Мария. Но благодарение на нашите молитви, нашата вяра и любов към Исус и Дева Мария, той не получи разрешение.

Защото дяволът може да направи такова нещо само ако това е Божията воля и ако има Божието разрешение.

Между 10:00 и 10:30 часа в стаята за почивка в клиниката:

Попитах Исус за демоните от вчера. Исус каза: „Такива случаи ще стават все повече.“ С „случаи“ той имаше предвид атаките на демоните. Попитах още: „Скъпи Боже, ако човек се моли много, ще бъде ли атакуван още повече?“ Исус отговори: „Да, ти им отнемаш много души! Следващият ми въпрос беше: „Отец Йоханес знае ли, че книгите не са правилни?“ Исус отговори: „Да!“ Тогава си помислих защо тогава книгите не се спират, и имах предвид, че книгите трябва да изчезнат. Исус отговори:

„Сатана има власт над него“.

Около 14:30 ч. съпругът ми ми се обади от клиниката и ми каза, че ще си вземе един ден отпуск, за да дойде с мен в Мюнхен при епископ Платон Горниляк, въпреки че сутринта вече ми беше казал, че трябва да пътувам сама. А тази сутрин се бях молила, че ако е Божията воля да отида при епископа, тогава това ще се случи. Около 16:30 ч. аз и съпругът ми тръгнахме от работа към дома. По време на пътуването съпругът ми ми разказа как през нощта е бил измъчван от дявола. Имал видение за ада и дяволът му казал: „Виждаш ли, Дева Мария не се е явила на жена ти. Всичко беше лъжа и измама. И в Меджугорье тя също не е имала явление на Дева Мария.“ Това беше през нощта около 2:30 ч. След това той стана, потопи пръстите си в светена вода и се помоли 30 пъти „Аве Мария“, без да изважда пръстите си от светената вода. После настъпи тишина и той си легна отново да спи.

В 19:00 часа бях на марианската молитва, която отслужи отец Фогт. Беше много хубаво. Той се молеше Литанията на Дева Мария. Това ме зарадва много, защото тя се моли толкова рядко. Още пред църквата срещнах една по-възрастна жена от Литва. Тя разказа, че цяла нощ е била измъчвана и не е могла да заспи, и че това ѝ се случва често. Тя дойде с мен до вкъщи и аз ѝ дадох светена вода, осветена сол и осветени свещи. Когато тя си тръгна, отново получих посещение от една жена от Рот (Хедвиг Х.). Тя плачеше и ме молеше за помощ, защото имаше проблеми със съпруга си. Заедно се молихме на Болестния броевик.

15.05.91 сряда

Рано сутринта съпругът ми ми разказа за съня си, в който видял много черни птици, големи колкото гълъби.

Около 10.00 ч. в лекарската стая попитах Исус: „Исусе, ако съпругът ми е толкова измъчван от демони, как да пътувам с него до Полша?“

Исус отговори: „Аз съм с теб!“

По време на обедната почивка отидох в капелата, съединих се с Исус и се молих. Тогава попитах Исус какво означават черните птици? Получих отговор: „Това са демони на нечистотата.“ Тогава попитах Спасителя: „Скъпи Исусе, Твоя ли е волята да се застъпвам срещу еретическите учения на Католическата църква?“ Исус ми отговори: „Да, това е моята воля.“ Попитах Спасителя дали трябва да разкажа всичко на отец Фогт и Спасителят отговори: „Да.“ След това Исус ме попита: „Чувстваш ли и сега мира?“ Отговорих с „Да“ и чух Исус да казва: „Нечистият дух не може да даде истинския мир“.

В 14:15 часа дойде пациент за рентген (на шията), който имаше само една ръка. Той разказа, че я е загубил по време на войната във Франция. Аз разговарях с него и му казах, че без ръка той преминава през тежък кръстен път. Тогава той отговори, че човек свиква с всичко.

Тогава веднага му отговорих:

„Би било добре, ако всички хора свикнат с Бога“.

В 19:30 ч. посетих Светата литургия в капелата „Рохус“ в Минголсхайм. Свещеникът отслужи Светата литургия в много бързо темпо. Не беше хубаво и хората също не пееха хубаво. След това отидох при свещеника и проведох около 20-минутна

разговор за изповед. Свещеникът беше доста неспокоен вътрешно. В сърцето ми имаше дълбок мир и усещях, че не съм сам, Исус беше с мен.

Когато свещеникът спря да говори, аз му казах: „Това беше земна мъдрост.“ Искях да получа опрощение и свещеникът ми каза: „Вие нямате грях“.

Тогава поисках благословията му и си тръгнах. Отвън вече ме чакаше Юлчен от Малхенберг. Тя ми разказа, че днес в Кронау ще се държи лекция за монсеньор Лефевр. Радвам се и веднага отидох там с Юлчен. Говореше свещеникът от Минголсхайм. Но той не говореше истината. Той злепостави Лефевр толкова много, че си помислих какъв голям грях ли иска да прикрие в Католическата църква. Той виждаше сламката в околото на Лефевр, но не виждаше гредата в собственото си око.

В края на лекцията му зададох два въпроса: 1. „Говорите за неподчинението на Лефевр, по този повод бих искала да отбележа: „Не познавам Лефевр добре, но душата ми усеща кое е добро и кое е лошо. И сега бих искала да попитам колко свещеници има на този свят, които са неподчинени, защото са премахнали пейките за причастие от църквата?“

Но все още има разумни църкви, в които пейките за причастие все още са вътре. Всеки има свободна воля дали иска да приеме причастieto прав или коленичил, или дали да се причасти с устата или с ръка. Но на онези, които искат да приемат причастieto с устата, коленичи, трябва да се даде възможност за това и трябва да се осигури пейка за причастие. Защото в Светата Хостия присъства истинският Бог и истинският Човек от плът и кръв, затова аз коленича при приемането на живия Бог“.

Хората около мен бяха като обладани от нечист дух. Те ми крещяха и казваха: „Махай се оттук, кой те е поканил изобщо? Ако искаш, можеш да коленичиш цял ден у дома.“

В този момент си спомних Библията и че на Исус също не му е било по-лесно. Тогава вътрешно попитах Светия Дух дали да задам втория въпрос. Получих отговора: „ДА“. Благодарих на Бога за дълбокия мир, който изпитвах; и зададох втория въпрос: „Господин пастор, не можете да сравнявате Ута Ранке-Хайнеман и Лефевр! Той се поколеба малко с отговора и каза: „Може би заради неподчинението.“

Върнах се у дома с Юлчен и получих много благодати.

Около 22:30 ч. отидох у дома при статуята на Дева Мария, запалих свещ за Лефевр и се помолих за него, защото беше толкова обиден. Тогава попитах Дева Мария от цялото си сърце: „Защо Лефевр беше отлъчен?“ Получих отговора: „Исус беше с него“. После си легнах да спя.

16.05.91, четвъртък

Почти винаги, когато ставам сутрин, дарявам на някого индулгенциите, които бих поискал през този ден. Днес дарих всички индулгенции на Лефевр. В 12.00 ч. отидох в капелата в клиниката. Първо двама души говореха много силно помежду си, а след това някой свиреше много силно на органа. Помислих си, че ще се моля на Ангела Господен, това със сигурност щеше да бъде Божията воля, защото беше 12.00 ч. Първо се помолих за двамата господа с няколко „Аве Мария“ и молитвата към архангел Михаил. После се присъедини трети мъж, който се включи в разговора, и аз се помолих и за него. Молитвата ми беше чута, защото всички излязоха навън. Благодарих на Бога и можах да продължа да се моля на спокойствие.

Около 15.30 ч. бях в манастира в Нойбург. Около половин час разговарях с брат Йоханес. След това се молих пред табернакула около два часа. После отидох в Рот. Тъй като там нямаше Света литургия, отидох в Майш и принесох Светата литургия в жертва за епископ Платон Горниляк.

17.05.91 — петък

Рано сутринта аз и съпругът ми заминахме за Мюнхен, за да посетим епископ Горниляк. Беше точно както Исус беше казал. Нямаше трафик по пътищата, нямаше задръствания и всичко мина чудесно.

Епископът ни прие в 15:00 часа. Бях изненадана колко любов и спокойствие излъчваше епископ Горнилик. Епископът ми разказа, че отец Йоан вече веднъж е бил отстранен от служба, защото е написал много неверни неща за ученията на Исус. Освен това той разказа, че вече многократно е предупреждавал писмено свещениците, че статиите на отец Йоан не са верни, но никой не е искал да го послуша.

Както се вижда, отец Йоан е бил непокорен на своя епископ. Прекарах около час при епископа и благодаря на Бога, че можах да говоря с него.

На път за къщи се отбихме при отец Гебхард Хейдер в Регенсбург. Когато се прехвърлихме на магистралата за Регенсбург, чухме чудесно пеене. Около 20 минути слушахме ангелските хори да пеят – това не беше земно пеене. Изпитахме голямо благоговение и всеки от нас се молеше много искрено в мислите си. Благодаря на Бога, че и съпругът ми имаше възможността да чуе това, защото аз вече бях преживяла това преди няколко години. Докато стигнахме у дома, бяхме измолили седем броеници и други молитви. —При отец Гебхард прекарахме около един час.—

18.05.91 — събота

Посетих ранната литургия в 6.30 ч. във Вагхаузел. Светата литургия беше отслужена за моите починали родители и братя и сестри. Този ден беше и 7-ата годишнина от явяването на Дева Мария пред мен.

Следобед се събрах в молитва със Спасителя и го попитах: „Исусе, ако си бил с епископ Лефевр, защо си допуснал той да бъде отлъчен от Църквата?“ Исус отговори: „За да бъдат спасени много души“. Този отговор ми беше малко неясен, но тогава Исус продължи: „С неговите страдания бяха спасени много души“.

19.05.91 — Неделя на Петдесетница

10.00 ч. — Посетих Светата литургия в Рот.

Около 13.00 часа ми се обади отец Буран от Манхайм. Той ми разказа, че отец Йоханес е добре и че трябва да отиде във Франция при епископа. Отец Буран похвали Йоханес, но аз не казах нищо по въпроса, защото знаех, че той не казва истината. Имах впечатлението, че отец Буран се обади, защото отец Йоханес имаше угризения на съвестта и беше потърсил контакт с отец Буран.

Следобед се молих на броеница с Хедвиг от Рот. В 19:00 ч. отидох на поклонение пред Дева Мария в църквата.

Около 20.00 часа ме посети Зита от Рот и заедно се молихме

Броеница. Зита ми разказа, че свещеникът от Минголсхайм е изнесъл лоша проповед. Той говорил, че хората не трябва да ходят на поклонение в местата за поклонение. (Този свещеник изнесе и лекцията срещу Лефевр. През тези дни вече бях се молила много за този свещеник. Беше много хубав ден, защото днес се навършиха седем години откакто бях кръстена и останах вярна на Исус и Мария. Благодаря на Бога за тази голяма благодат, която ми е дал. Колко е хубаво с Исус и Мария. Не бих могла да си представя да живея без Бога. Това би било ужасно, защото няма по-голямо зло от това да се отделиш от Бога.

20.05.91 — Понеделник след Петдесетница

В 7.00 часа посетих Светата литургия във Вагхаузел, която беше отслужена за моите починали родители и братя и сестри. Беше много хубаво. Обединих се с Исус и Мария. Исус каза: „Продължавай да се молиш така, дъще моя“.

След това отидохме при семейство Хамбш във Висентал и закусихме там. Тя ми подари красив букет червени рози за Дева Мария. Това беше букетът, който тя беше получила от съпруга си за годишнината от сватбата им.

Когато пристигнах у дома, веднага се помолих с броеница за това семейство.

Следобед бях изкушена. Чувствах се зле и повръщах.

Легнах си за малко и бях измъчвана от думите: „Не ходи в църквата, болна си, вече си била в църквата днес и т.н.“.

Погледнах една картина на Исус и чух: „Моли се!“ Веднага станах и се помолих на Божествения броеник, а след това и на Броеника на милосърдието.

Тогава изпитанията изведнъж изчезнаха.

Отидох в църквата на молитвата към Дева Мария. Млад свещеник водеше молитвата. Едва бях у дома от пет минути, а стаята вече беше пълна с хора. А преди това си мислех, че на Петдесетница никой няма да дойде на молитвената група. Но аз се молих много за нашата молитвена група. На този ден се молехме особено за свещениците.

21.05.91 - вторник

От 9.00 до 10.00 часа бях при зъболекаря. Посветих болката за по-голяма слава на Бога. В мислите си се молех през цялото време на лечението. Тъй като знаех, че г-ца Беннебуш ще проведе вечерта богослужение и след това ще раздаде Светото причастие, попитах Исус какво би направил на мое място? Спасителят каза: „Не отивай там“. Молих се у дома около час и причастих се духовно .

22.05.91 – сряда

Посетих Светата литургия в капелата „Рохус“ в Минголсхайм. Посветих Светата литургия и Светото причастие на младата жена от ГДР. Дадох ѝ молитвени листчета, осветени медальони и осветена икона на Дева Мария. Тя беше възпитана в комунистически дух и се зарадва много на осветените предмети. Не обърнах особено внимание на факта, че днес се навършват 26 години, откакто аз и съпругът ми сключихме католически брак във Вагхаузел, без аз да съм била кръстена преди това. Тъй като тогава знаех само няколко думи на немски, изобщо не можех да разбера отеча. Днес възприемам това като грях, за който съм се разкайвала многократно.

23.05.91 – четвъртък

Бях в капелата в клиниката и попитах Спасителя дали да отида на богослужението на г-ца Бенебуш? Спасителят каза: „Не.“ Тогава попитах Спасителя дали Калугиеро и Венди от Кронау трябва да станат свещеници? Спасителят каза за двамата: „Да“.

Вечерта първо отидох в църквата в Малш. Тъй като там нямаше Света литургия, отидох в Мюлхаузен и посетих там поклонението пред Дева Мария.

24.05.91 – петък

Тъй като в Рот нямаше Света литургия, отидох в Малш. Но и там нямаше. Тогава казах на Спасителя: „Ако искаш да се съединя с Теб, помогни ми да стигна навреме в Мюлхаузен, защото са две минути преди седем часа.“ С Божията помощ успях да стигна навреме в Мюлхаузен за Светата литургия. Беше като чудо. Беше много красиво, получих много благодати и успях да се съединя дълбоко със Спасителя. Благодаря Ти, мой Господи и мой Боже.

25.05.91 — събота

Сутринта в 7.15 ч. бях на Светата литургия във Вагхаузел. Следобед дойдоха Беате и Марион Хамбш от Висентал и донесоха торта. След това дойде и г-н Дитер Ербен. С него се помолих три пъти на броеницата за неговото намерение.

26.05.91 — неделя

В 10.00 часа посетих тържествената литургия в Рот в църквата. На този ден страдах от силни главоболия, затова си легнах от 13.30 до 15.00 часа. После дойде Хедвиг от Рот. Тримата се молихме Болезнения броеница, съпругът ми се молеше с нас. От 15.00 часа вече няха главоболия.

Посветих страданията си за обращението на грешниците. Вечерта отидох в Рот на поклонение пред Дева Мария.

27.05.91 – понеделник

Беше труден ден. Усещах нечистия дух при няколко пациенти. В капелата на работното място срещнах една румънка, която ми благодари за молитвите.

Вечерта отидох в Рот на Светата литургия. В 20:00 часа започна нашата молитвена група.

Имаше много хора, включително и много деца. Поклонихме се на Спасителя, а много хора се изповядаха пред отец Дочарт. Беше много хубаво и получих много благодати.

28.05.91 — вторник

Добър улов!

Една католичка, на около 30 години, дойде при мен като пациентка и аз усетих много ясно – обладаност.

Демонът беше напълно променил носа и устата ѝ. Носът ѝ беше напълно крив. Тя беше изпълнена с омраза към Бога и беше много неспокойна.

След това дойде пациентка от Румъния, която беше подчинена на съпруга си като робиня. Той беше на 58 години, а тя на 32. Дадох ѝ икона на Дева Мария, медальони и молитви. Беше интересно, защото тя не знаеше немски, но разбра това, което ѝ казах за Бога.

След това дойде един евреин, на когото също подарих икона на Дева Мария.

Следващата пациентка беше полка, с която също говорих за Бога. В капелата се молах за всички. От 15:00 до 15:30 часа Вероника, една колежка и аз се молахме Болезнения розарий.

Докато се молах сама в капелата, се съединих със Спасителя, общувах с Него духовно и Го попитах дали трябва да отида и в ГДР, и в Полша? Отговорът беше: „Спасявай душите“. Казах, че без Исус не бих могла да спася душите. Спасителят каза: „Аз съм винаги с теб.“ Попитах Спасителя как мога да помогна на пациентите и Той отговори: „Моли се за тях“. Попитах още дали трябва да постя за тях? Исус отговори: „Ако можеш“. Тогава попитах за румънската пациентка, на която сутринта бях направила рентген, благослових я със светена вода и се помолих за нея. Молих се за нея, за да не може съпругът ѝ да ѝ отнеме молитвените листчета, защото той беше зъл и ѝ забраняваше всичко. Тя беше измършала и болна, като робиня, и измъчвана от дявола. Помолих Дева Мария да я защити.

Помолих Исус отново, съпругът ѝ да не може да ѝ вземе молитвените листчета, а Исус ми каза: „Толкова ли малко вяра имаш?“ Веднага помолих Исус да ми даде повече вяра.

След молитвата в капелата бях много щастлива, дори не бях уморена, въпреки че бях си легнала едва около 1:00 часа през нощта. Спасителят ми даде много благодат и сила.

Един лекар, д-р Вениг, влезе в рентгеновата зала. В разговор с мен той обиди Спасителя.

Попитах Вероника какво означават думите му. Тя каза, че той е проклел Бога. Смеейки се, той си тръгна. Веднага след това чух глас: „Не хвърляй бисерите пред свинете“.

В мислите си веднага отговорих: „Спасителю, не знаех, че той е свиня“. Изплаших се от собствените си мисли. Когато лекарят се върна след половин час, му казах какво ми беше казал Спасителят и какво ми беше хрумнало толкова внезапно. Той почервеня и каза, че е казал това на шега. Отвърнах му, че не трябва да се шегуваме с Бога и че и двамата трябва да отидем на изповед.

Около 16:15 напуснах клиниката и исках да взема съпруга си от работа. Минах покрай гарата.

След първото кръстовище в посока Römerkreis спрях, защото трябваше да дам предимство на друга кола. Докато стоях, черна кола се блъсна в моята. Бронята ми беше смачкана. Веднага почувствах, че в тази душа имаше Сатана. **12**

Той не искаше полиция. Казах му: „Отдавна не сте се изповядвали.“ Той каза, че никога не се изповядва. Казах му, че щетата е най-малко 500 DM. Той каза, че ще ми даде 200 DM 200. Казах, че това е добре.

Той отвори портфейла си, но имаше само 130 DM. Взех 130-те DM и му казах: „Остатъка ще посветя на вашето обръщане към вярата.“ Той се съпротивляваше и каза, че няма нужда от Бог, че се чувства добре. Отвърна: „Вие се страхувате!“

Тогава му казах, че във вечността ще се страхува.

Той отговори, че когато човек умре, тогава вече няма нищо.

Казах: „Не е така“ и му показах броеницата, която все още държах в ръката си, и му казах, че ще се моля за него. Той се съпротивляваше и отвърна ядосан, че не е нужно да се моля за него. Отидох да взема съпруга си и се молах за този човек с Болезнената броеница, докато не стигнахме у дома.

В 18:20 отидох в църквата в Рот, молих се там броеницата и принесох Светото причастие в жертва за пациентите, на които днес бях направила рентгенови снимки.

Както днес уловът беше добър, така и дяволът се съпротивляваше. Вярвам, че тази душа беше важна за Исус с инцидента, защото ще продължа да се моля за този мъж.

29.05.91 — сряда

Не бях в църквата, не ходих на Светата литургия. Молих се в капелата и съжалявах, че не съм посетила Светата литургия.

30.05.91 — четвъртък — Тялото и Кръвта на Христос

Участвах в процесията в Рот. Беше прекрасно. Преди процесията бях атакуван от злия. След процесията получих много благодати. Времето беше хубаво, на небето нямаше нито едно облаче и по време на процесията можеше да се молим с благоговение. Пастор Фогт беше организиран всичко много хубаво.

01.06.91 — събота

Сутринта отидох в църквата във Вагхаузел. Светата литургия беше отслужена от отец Райнхолд, който наскоро беше дошъл във Вагхаузел. Преди превръщането отец Райнхолд ме погледна дълбоко в очите, а аз него също, защото се молах да ми даде Светото причастие на колене, тъй като седях на първата пейка, а някои отци носят Светото причастие Причастие на вярващите на първата пейка, за да могат те да го приемат на колене. Дните преди това, както ми разказаха сутрешните посетители на църквата, той не беше идвал до първата пейка. Аз останах на колене на пейката и отец Райнхолд дойде и донесе Светото Причастие на мен и на другите вярващи. Останалите се учудиха.

02.06.91 неделя

Посетих Светата литургия в Рот, както и следобедната молитва, преди която се молеше Броеницата.

Вечерта след молитвата „Ангел Господен“ приех причастие духовно. След това казах на Спасителя: „Никога няма да намеря покой, ако не получа яснота по въпроса за причастието с ръка.“ Изпитах дълбок мир при единението със Спасителя. Изведнъж чух гласове. „Ще ми повярваш ли, ако ти кажа нещо?“ Аз казах: „Спасителю, ако ми го кажеш, ще ти повярвам.“ Той каза: „На онези, които простират ръка, отнемам благодатта.“ В този момент дъхът ми спря. Веднага си помислих за хората при нас в Рот, които приемат Светото причастие на колене, но все пак го приемат с ръка. Спасителят ми каза: „Аз им го отчитам.“ След това се помолих още Славния броеница и Броеницата на милосърдието.

03.06.91 – понеделник

В капелата на работното място се помолих „Ангел Господен“. След това се съединих със Спасителя и изпитах дълбок мир. Попитах Спасителя: „Трябва ли да кажа на отец

Дочарт и на отец Фогт, че Ти отнемаш благодатта при приемането на Тялото Христово с ръка?“

Чух: „Да, дъще моя, кажи им го, това е важно.“

Отговорих на Спасителя: „А какво ще стане, ако кажат, че се подчиняват на епископа?“

Спасителят отговори: „Тогава ги попитай дали се подчиняват на всичко, което казва епископът.“

В 15:30 часа се молих с колежката ми Вероника Болезнения розарий за свещениците и за обращението на грешниците.

Около 14:00 часа се съединих със Спасителя, общувах духовно. Попитах Спасителя за едно преживяване с отец Дохарт. Когато той даваше благословията, видях зад него човек с неговия ръст и фигура, също като отец Дохарт, с издигнати ръце за благословия, който стоеше в ярка светлина. Попитах това вече за втори път, тъй като първия път не бях разбрала правилно.

Спасителят ми каза: „Това беше нечистият дух.“ Аз бях помислила, че е бил Исус. Спасителят ми каза: „Аз се намирам в сърцата на свещениците, а не извън тях.“

Беше ми трудно да разбера, защото отец Дохарт е харизматик. Но си помислих, че може би той трябва да даде благословията, както го предписва Църквата.

След това дойде една пациентка, на която ѝ стана много зле от една инжекция.

Взех светена вода, я поръсих с нея и веднага се помолих с нея „Аве Мария“. Тя веднага се почувства по-добре. Същата пациентка беше била при нас на рентген още сутринта. Бях ѝ казал, че трябва да отиде на изповед, защото е прокланала Бога.

В 19:00 часа посетих Светата литургия в Рот. Посветих Светото причастие на г-н Вермут, който беше претърпял инцидент и беше тежко болен.

В 20:00 часа започна нашата молитвена група. Дойде и отец Дохарт и донесе Светото Причастие, Спасителя. Проведохме поклонение. За мен беше малко трудно, защото боляха коленете, бях коленичила без прекъсване около два часа.

След това бях последната, която се изповядах пред отец Дохарт. Не ми стана ясно какво ми каза, но реших да попитам Спасителя дали е вярно.

04.06.91 — вторник

Следобед при мен дойде една пациентка от Румъния, Моника Горча. Тя вече беше ходила няколко пъти на рентген. Дадох ѝ веднъж осветена сол. Всъщност ѝ я бях дала, за да я разпръсква, когато се моли, защото беше разказала, че изпитва такова безпокойство, когато се моли. Тази сол беше осветена от отец Гебхард Хейдер, който беше произнесъл върху нея и молитви за изцеление, и екзорцизъм. Тя ми разкри, че често е използвала тази сол. Положила е няколко зърна от осветената сол върху езика си в продължение на няколко дни и бързо се излекувала от хронично заболяване. Лекарят д-р Маран от клиниката ЕВО се чудел защо се е излекувала толкова бързо.

Г-жа Горча ми разказа, че не е посмяла да каже на д-р Маран за осветената сол, защото той не е католик, а мюсюлманин. Дадох ѝ още няколко листовки с молитви и тя си тръгна. Моника Корча е набожна жена и работи в университета като лектор по немски и английски език в град Клуж-Напока в Румъния. Тя беше дошла в Германия заради болестта си. Беше щастлива, когато се сбoguва с мен. Каза ми също, че сега ще се моли повече, отколкото преди, и благодарихме на Бога за изцелението ѝ.

Вечерта посетих Светата литургия в Рот.

05.06.91 – сряда

Молих се в капелата на работното място. Спасителят ми даде повече просветление относно причастията с ръка. Тук играят роля няколко фактора. Ние трябва наистина да приемаме причастията с устата и да коленичим. Трябва да се запитаме защо се нарича „Светото Причастие на олтара“? Или защо съществува свещеническото посвещение и колко голяма е нашата любов към Исус? Колко важно е благоговението пред Бога, а след това чистотата и послушанието.

Исус отнема благодатта от онези, които при Светото причастие протягат ръка, но Исус страда от това, защото не може да даде благодатта на тези хора.

Когато Исус ми каза, че страда при причастието с ръка, сърцето ми се сви. Попитах се как да кажа това на свещениците. Мисля, че трябва да се моля много за това.

Вечерта бях в капелата „Рохус“ в Минголсхайм. Мисионер от Кьолн, който мисионерства в Парагвай, отслужи Светата литургия и проповядва. По време на проповедта той говореше много бързо. Веднага помолих Спасителя: „Скъпи Исусе, дари му любов и мир, дай му сила да проповядва това, което трябва да знаем. Моля Те, нека проповядва много бавно.“

Веднага започна да проповядва по-бавно и с повече любов. Той се промени напълно. След Светото причастие успях да се слея дълбоко със Спасителя.

Днес попитах Спасителя дали ще стана светица? Отговорът беше: „Да, дъще моя, ще бъдеш светица.“ Аз казах: „Оформи ме както искаш, защото ти дадох всичко, или ми кажи какво да направя.“ Спасителят каза: „Разпространявай думите ми.“ Казах: „Да, ще го направя. Защото Ти винаги ще бъдеш с мен.“ Попитах Исус дали да дам на мисионера книгата от Родалбен и осветената свещ от Родалбен. Спасителят каза: „Да.“ След Светата литургия отидох при мисионера в сакристията и разговарях с него около 20 минути. Той се зарадва много.

Той разказа, че същия ден е посетил отец Йоханес. От него разбрах, че отец Йоханес е писал на много епископи, защото се нуждае от пари за книгите си. Информирах мисионера, че Исус ми е казал, че книгите на отец Йоханес не са правилни. Накрая мисионерът ме благослови и целуна ръката ми. Надявам се, че ще го видя отново.

06.06.91 — четвъртък

Исках отново да чуя проповедта на отец Йозеф, мисионера от Парагвай. Затова днес отново отидох на Светата литургия в капелата „Рохус“ в Минголсхайм. Проповедта беше добра.

07.06.91 — Петък на Сърцето на Исус

Попитах Спасителя дали не може да ми каже нещо повече за това, когато хора, които живеят в тежък грях, приемат Светото причастие, тъй като някой ми каза, че Спасителят не може да остане в тези сърца. Исках да науча повече за това от Спасителя. Исус отговори: „Не може да служиш на двама господари“. Вечерта бях в Рот на Светата литургия. След това отидохме в Громбах, близо до Зинсхайм. Това е енорията на отец Дохарт, който в църквата си провеждаше нощ на покаяние в петъците на Сърцето на Исус.

Докато чаках пред изповедалнята, се молах на Розария на радостта. По време на молитвата Дева Мария ме дари с аромат на рози. Няколко минути по-късно този аромат усети и г-жа Рита Кнох, една жена от моята молитвена група. На около два метра от нас имаше пещера от Лурд с Дева Мария.

08.06.91 – събота

Отец Йозеф от Парагвай имаше желание да се срещне с мен. По това време той все още беше в Минголсхайм на курорт. Договорихме се, че ще ме посети в събота в 20:00 ч. Говорихме около два часа. И двамата усетихме, че сме получили много благодати. Срещата ни беше Божия воля. Дадох му Библия от отец Гебхард Хейдер, която той искаше.

09.06.91 - неделя

Посетих Светата литургия в Рот. След това отидох в Минголсхайм, в капелата „Рохус“, където отново се срещнах с отец Йозеф. По време на Светото причастие Исус ми каза да отида при него и да му кажа, че трябва да говори с епископ Платон. Отец Йозеф ми обеща да му се обади. След това отец Йозеф ми подари икона на Дева Мария и Младенеца Исус.

10.06.91 — понеделник

Около 19:00 часа аз и съпругът ми тръгнахме на почивка. След като изминахме около 20 км, съпругът ми се почувства толкова зле, че вече не можеше да кара кемпера. Взех броеницата в ръка и аз сама поех волана. Той заспа. В началото на втората броеница той вече се чувстваше добре. Спахме в кемпера, но нощта беше неспокойна. Съпругът ми имаше мъки, не можеше да спи добре и говореше в съня си. Злият искаше да ни попречи да посетим отец Гебхард Хейдер.

11.06.91 — вторник

Около 10.00 часа пристигнахме при отец Гебхард Хейдер, без да сме се обявили предварително. Беше важно да бъда там. Той ми даде добри книги, които да раздавам, и ме помоли да се застъпим за неговата кауза. Той искаше да издаде книга за Родалбен, но не можа, защото сестрите на Анелизе Вафцик бяха против.

Следобед посетихме Метенбух, място за поклонение, посветено на Дева Мария на Скърбящите. Там беше много красиво. Аз бях вече за трети път в Метенбух и там срещнах Аннемари, която се грижи за мястото за поклонение. Около 17.30 ч. вече бяхме в Австрия. Благодаря на Бога, защото по пътя успяхме да се молим много. Усещахме, че от Метенбух извираха много благодати.

12.06.91 — сряда

Пристигнахме в Синтава, градче в Чехословакия. Там посетих семейство Маркусова, с което се запознах в мястото за поклонение Турзовка през 1985 г. В Турзовка Дева Мария се е явила през 1958 г.

13.06.91 — четвъртък

Днес изнесох лекция на словашки език за моето обръщане към католическата вяра в Меджугорье.

14.06.91 — петък

Сутринта посетих отец Даниел в Синтава. Дадох му книги от отец Гебхард Хейдер. Разговаряхме около час. Разказах му за моето обръщане към католическата вяра и как сега подреждам живота си във вярата.

Вечерта пристигнахме в Литманова, място, където в момента Дева Мария се явява на две деца. Когато пристигнах там, веднага отидох в църквата и веднага се запознах с децата. След Светата литургия отидохме при отец Ян, при когото пренощувахме аз и съпругът ми. Още на първия ден разбрах, че явленията са истински и че децата не лъжат. Децата, а също и свещеникът, излъчват голяма любов и се усеща, че са водени от Светия Дух.

През нощта имах изпитания, демоните искаха да ме отклонят от вярата в тези явления. Сънувах едното момиче-видителка. Видях я да стои пред мен с големи кучешки зъби, така че се уплаших от нея.

Но аз познавам делата на дявола и неговата хитрост. Той ми разиграваше нещо, за да ми внуши отвращение към визионерите. Но не успя.

15.06.91 — събота

При отец Ян се чувствах като у дома си. Беше, сякаш го познаваме от 100 години. Рядко се среща такава мила душа. Истински Божий дар.

Сутринта всички заедно се молихме на латински език.

В 11.00 часа трябваше да дойде комисия от епископа, за да провери събитията. Докато сестрата на отец Ян приготвяше обяда, аз се молах на Броеницата на Светия Дух за комисията, която вече се намираше в съседната стая.

След това се молих на Розария на Скърбите, Литанията на Дева Мария, Литанията на Исус и пет „Отче наш“ в чест на Скъпоценната Кръв.

Вече беше 13:00 ч., а децата все още бяха при комисията. Двама свещеници пристигнаха в Литманова много преди останалите проверяващи. С тях разговарях почти час за моето обръщане и живота ми. Разказах им и за явленията на Дева Мария, които имах честта да преживея в Меджугорье. Един от двамата свещеници се разплака. В комисията имаше и психиатър. С него разговарях следобед. Той беше много мил и се ориентираше добре в Библията. По-късно се срещнах с двете деца-виждащи Катарина и Ивета, на които научих „Отче наш“, „Аве Мария“ и „Слава на Отца“. И двете много бързо запомниха латинските молитви.

16.06.91 – неделя

Днес готвих за отец Ян Завацки. В 7.30 ч. бяхме на Светата литургия. Отец Ян изнесе много хубава проповед. Следобед отидохме на мястото на явленията, което се нарича Майдан. Там имаше няколко хиляди поклонници, а децата-виждащи водеха молитвата на броеницата. Вечерта една жена от Братислава ни показа филм за явленията в Литманова. След това посетихме майката на отец Ян, която живееше на около 40 км оттам.

17.06.91 – понеделник

Заедно с отец Ян направихме екскурзия до планината Хох Татра.

След вечерната Света литургия много хора се събраха у отец Ян и аз им разказах как съм стигнала до вярата. Светият Дух ме просвети по време на речта ми и отец Ян използва много от нея в проповедта си на следващия ден.

Бог ни подари една прекрасна и весела вечер.

18.06.91 - вторник

Вечерта в 19:00 часа бяхме на Светата литургия в Литманова. След Светото причастие попитах Спасителя дали да кажа нещо на отец Ян.

Исус отговори на словашки: „Povedz mi, že ho ľúbim.“ Това на български означава: „Кажи му, че го обичам“. Разказах го на отец Ян след Светата литургия. Отец Ян се усмихна. Следобед около 16:00 ч. бях в Краков, в манастира, където е живяла сестра Фаустина. Картината „Исусе, уповавам се на Теб“, която виси там, е толкова красива и жива, че плаках половин час и се молах пред нея. Около 16:45 ч. се запознах със сестра Мария Рут от Германия. Тя ми разказа, че е нарисувала картината, която виси в капелата в Метенбух. Тя ми подари броеница на Милосърдието. Познах по-добре сестра Мария Рут, тя притежава псевдо-смирение. Няколко пъти ме прекъсна по време на моите вътрешни молитви.

19.06.91 — сряда

Днес бяхме в Аушвиц. Същия ден отидохме и в Ченстохова, при Кралицата на Полша.

20.06.91 — четвъртък

Вечерта присъствахме на Светата литургия, след като следобед, около 15:30 ч., зазвуча хорът от тромбони и завесата пред образа на Черната Мадона в Ченстохова се вдигна. Около 22:30 ч. вечерта, докато се разхождахме, срещнахме една възрастна жена от Варшава, която нямаше къде да отседне и нямаше пари. Платихме ѝ нощувката в приюта за поклонници и след това продължихме пътя си.

21.06.91 — петък

Вечерта пристигнахме в Турцовка в Чехословакия. Веднага отидохме в църквата. След Светата литургия визионерът Латус Матус ни предостави място за нощувка в двора на един съсед.

22.06.91 — събота

Посетихме ранната литургия във Висия, квартал на Турцовка. Оттам пътят води нагоре към мястото на явленията. Млад свещеник на име Балаж беше отслужил Светата литургия. Той проповядваше много красиво. Службата се проведе на открито, защото имаше толкова много хора, че в капелата нямаше място за всички. След Светото причастие попитах Спасителя къде в Турцовка трябва да се построи църква. Децата от Литманова бяха разказали, че Дева Мария желае това. Спасителят ми отговори: „Ту“.

Спасителят отново говореше на словашки, „Направи го“ означава тук.

Веднага след това разказах това на свещеника, отец Михаил Балаж. Той ми каза, че вече са построени две църкви, но за съжаление на грешното място.

Следобед на мястото на явленията пред много хора разказах за моето обръщане и за Литманова.

Около час и половина по-късно ме помолиха да говоря пред хората от три туристически автобуса за моето обръщане и за Литманова. Един от тях вече ме беше чул да говоря горе на планината.

Същата вечер пристигнахме отново в Литманова, при отец Ян.

23.06.91 — неделя

Посетихме ранната литургия в Литманова. Следобед бяхме на хълма на явленията и се молахме.

24.06.91 — понеделник — денят на Йоан

Сутринта посетих Светата литургия. Следобед говорих на хълма на явленията пред стотици хора. С отец Ян, съпруга ми и три други жени направихме излет сред природата и си направихме барбекю.

След това отидохме при един овчар, от когото купихме овче сирене. Вечерта отново дойдоха много хора и аз говорих за моето обръщане и настоящия ми живот във вярата. Днес се навършиха точно 10 години откакто Дева Мария се яви в Меджугорье в Югославия.

25.06.91 — вторник

След като се върнахме в Синтава, посетихме църквата. Вечерта изнесох беседа, на която отново дойдоха много хора.

26.06.91 — сряда

Бяхме при отец Даниел в Синтава, занесохме му храна и му дадохме малко пари. Рано сутринта Светата литургия се отслужи пред църквата, защото църквата се ремонтиреше.

Веднага след литургията бях поканен при Йоцко, който скоро щеше да бъде ръкоположен за свещеник. С него разговарях и се молах около два часа.

Следобед той ни придружи при посещение на една капела. Там отново се молихме. Вечерта отново се събраха хора и аз отново говорих за вярата си.

27.06.91 — четвъртък

Австрия

28.06.91 — петък

Вечерта се прибрахме отново у дома в Рот.

30.06.91 — неделя

Бяхме в Рот за литургията. Поканих полски свещеник, отец Станислав, да дойде с нас в Родалбен.

01.07.91 — понеделник

Днес в Родалбен се почиташе Свещената и Скъпоценна Кръв.

Сутринта бях в Рот на Светата литургия. Около 12.30 ч. отец Дохарт дойде на обяд. Дойде и отец Йозеф от Парагвай и се присъедини към нас. За мен беше голяма изненада, че двама свещеници и още 20 души дойдоха с нас в Родалбен.

05.07.91 — Петък на Сърцето на Исус

Бях на нощта на покаянието в Громбах и там се изповядах. Накрая бях много тъжен.

Присъстваха четирима свещеници, но въпреки това отец Дохарт отиде отзад и раздаде Светото Светото причастие на хората, докато те стояха, въпреки че отзад имаше само около 8 или 10 души. За мен това беше като шамар. При приемането на Светото причастие аз коленичих на пода. Но си помислих за хората, които не могат да коленичат на пода без опора или помощ. Попитах се защо изобщо имаме пейки за причастие. Хората не са виновни, свещеникът нямаше търпение и искаше всичко да стане по-бързо. След Светото причастие попитах Исус дали това е било правилно.

Исус отговори доста строго: **„Не беше правилно“**.

08.07.91 — понеделник

Следобед попитах Спасителя за писмото, което ми бяха написали сестрите (и трите) на Анелизе Вафциг. В писмото трите сестри се противопоставяха на публикуването на книгата за Родалбен. Като причина за това трите сестри посочиха, че Анелизе Вафциг накрая е станала зависима от морфин. Исус ми отговори, че трябва да послушам какво ще ми каже отец Гебхард. Затова трябва отново да пътувам до Регенсбург при отец Гебхард.

09.07.91 — вторник

Молих се в капелата на работното си място. Попитах Исус дали на мое място би построил молитвен дом? Исус каза: „Да“.

Казах на Исус, че нямам пари. Исус ми каза: „Моли се за това“. Получих много благодати и благодарих на Исус за това.

Сутринта колежката ми Вероника припадна. В момента тя се намира в спешното отделение по неврология.

10.07.91 — сряда

Бях в капелата и се молах, но днес не посетих Светата литургия.

11.07.91 — четвъртък

Бях в Рот на Светата литургия. В 16:30 ч. бях в манастира „Штифт-Нойбург“ за изповед. Един възрастен отец ме изповяда. Не бях доволна.

Той се изказа много лошо за онези, които практикуват причастие в устата.

Смяташе го за неестетично и добави, че някои имат лош дъх. Казах му, че Исус е измил краката на учениците си, на което той отговори, че и те си измиват краката. След това казах още, че Исус не се е отвратил да измие краката на учениците си, но реших да не ходя повече при този свещеник.

В 23:00 часа Бернд дойде с жена си от Ладенбург. Донесе ми пет книги от Мария Агреда за четене.

13.07.91 — събота

Съпругът ми и аз заминахме за Регенсбург при отец Гебхард Хейдер.

14.07.91 — неделя

В 10.00 часа посетихме Светата литургия в кармелитския манастир. От 11.30 до 17.00 часа прекарахме обед с отец Гебхард. За мен този отец е живият Исус. От него може да се научи само добро. Благодаря на Бога, че ми беше позволено да бъда с него. Накрая той ни благослови, благослови нашия кемпер и нещата, които бяхме донесли за освещаване – сол, вода, броеници, картини и др.

Той освети нещата чудесно, на латински, с древната молитва за благословение и екзорцизъм. По пътя към дома се молихме много.

15.07.91 понеделник

Бях с Фридолин в църквата в Майш. След Светото причастие попитах Спасителя за книгата за Родалбен и Скъпоценната кръв. Исус ми отговори: „Да, дъще моя, книгата трябва да бъде написана“. Този въпрос все още ме занимаваше много, тъй като отец Гебхард също беше получил писмо от трите сестри на Анелизе Вафциг. Веднага разказах всичко и на Фридолин, който е родом от Родалбен.

Вечер Спасителят отново беше при нас в молитвената група. Много хора дойдоха да се молят. Отец Дохарт изповядваше. Поклонихме се на Спасителя.

Беше много хубаво. Благодаря на Бога за тази голяма благодат. Легнах си в 3.00 часа през нощта.

16.07.91 – вторник

Усещах всичките благословии, които ми бяха дадени, защото се чувствах бодро и щастлива, въпреки че бях си легнала толкова късно. Тъй като колежката ми Вероника все още беше болна, трябваше да направя всички рентгенови снимки сама.

17.07.91 – сряда

Посетих Светата литургия в капелата „Рохус“ в Минголсхайм. Там също се изповядах.

18.07.91 — четвъртък

Фридолин ми се обади и ме помоли да попитам Спасителя дали сега, когато в Югославия има война, трябва да отидат в Меджугорье и дали Клод от Люксембург ще пътува с тях. Следобед в капелата попитах Исус за това. Исус ми каза: „Трябва да отидат. Клод от Л. няма да пътува с тях“.

19.07.91 – петък

Фридолин ми се обади отново и искаше да знае какво е казал Спасителят. Аз му разказах.

20.07.91 – събота

Отидохме в Хайделберг, за да намерим работа за племенницата ми, която току-що беше на гости тук. Тя получи работа като помощник-готвачка.

21.07.91 – неделя

Посетих литургията в Рот, а в 13:00 часа молитвата на броеницата в църквата и богослужението. Следобед аз и съпругът ми направихме екскурзия, разходихме се с корабче по река Некар и се разходихме пеша. Беше много хубаво. И на съпруга ми много му хареса.

22.07.91 - понеделник

Бях в църквата в Рот. Отец Фогт проповядваше за Мария Магдалена. Когато той спомена, че Мария Магдалена е била блудница, бях много шокирана и почувствах болка в сърцето си. Веднага принесох тази болка в жертва за обращението на грешниците. Това изявление ме засегна тежко, защото усещах, че не е вярно.

След Светото причастие попитах Спасителя: „Каква беше Мария Магдалина?“ Исус отговори: „Тя беше грешница“. Попитах Спасителя защо пастор Фогт е казал това? Исус отговори: „Защото така му харесваше повече“.

В 20:00 часа отново имаше молитвена група. Молих се много за отец Фогт. Днес молитвената група продължи малко по-дълго, беше много хубаво.

23.07.91 – вторник

Около 18:00 часа Фридолин се обади и съобщи, че Клод няма да дойде с нас в Меджугорье. Фридолин разказа, че Клод се страхува да пътува до Югославия заради войната. По време на разговора ни забелязах, че и Фридолин се страхува. Той дори се колебаеше дали да дойде в Меджугорье. Казах му: „Вие, маловерни, как можете да се страхувате, след като Исус е казал, че трябва да отидете?“

Вечерта посетих Светата литургия в Рот. След Светото причастие попитах Спасителя дали да говоря с отец Фогт за причастieto в ръка и за Мария Магдалена. Спасителят ми каза: „Да, в събота“.

24.07.91 – сряда

След като този ден вече бях измолила няколко броеници, се съединих със Спасителя в капелата на работното място. Попитах Го дали отец Фогт ще промени нагласата си, ако в събота говоря с него за причастieto в ръка. Исус каза, че той няма да се промени. Казах на Исус, че тогава изобщо не е нужно да говоря с него. Но Исус отговори: „Напротив. Направи това, което ти казва.“

Помислих си, че не е лесно да правя това, което казва отец Фогт, ако отец Фогт не прави това, което казва Исус.

Но казах на Исус: „Ще го направя“.

По-късно попитах Спасителя дали синът ми трябва да стане свещеник или да се ожени? Исус отговори: „Да, той трябва да стане свещеник.“

Това не беше лесно за мен, защото знаех, че синът ми не искаше да стане свещеник.

След това попитах Спасителя дали да му го кажа и Исус отговори: „Не, Аз ще му дам просветление, той сам ще разбере“.

Сега знам, че трябва да се моля много за сина си. Мой Господи и Боже мой, благодаря Ти, че знам, че синът ми трябва да стане свещеник.

Господи, нека бъде Твоята воля.

Да, Господи, той е моят единствен син, но все пак не е мой, защото и двамата принадлежим на Теб.

25.07.91 — четвъртък

Бях в Рот в църквата на Светата литургия. След Светото причастие попитах Исус кога трябва да отида при отец Фогт. Той каза: „В събота“.

26.07.91 — петък

След Светата литургия в Рот попитах отец Фогт дали мога да говоря с него в събота. Той се съгласи и уговорихме среща за събота, 16:00 ч.

27.07.91 — събота

В 7:15 ч. посетих Светата литургия с племенницата ми във Вагхаузел. По време на превръщането видях свещеника и църквата в мрак, но не напълно тъмно. Когато приех Светото причастие, казах на Исус: „Ти си с мен“.

Всички стояха при приемането на Свещената хостия. Аз коленичих на пода. Отецът се колебаеше да ми даде Свещеното причастие. Той трепереше, сякаш Сатаната му дърпаше ръката. След Светата литургия се молах коленичила пред табернакула за този отец. После попитах някого как се казва отецът и разбрах, че е отец Флорин.

Имаше жени от моята молитвена група, които познавах, и ги помолих да се молят за моята молба и им разказах, че днес ще имам разговор с отец Фогт.

След това помолих и г-жа Ветер и племенницата ми да се молят за моята молба между 16.00 и 17.00 ч.

Когато в 16.00 часа отидох при отец Фогт, той ме посрещна приятелски и разговаряхме около 50 минути. Говорихме за причастието в устата и в ръката и за Мария Магдалена. Казах му, че Мария Магдалена не е била блудница, а грешница.

От 17.45 до 22.30 часа имах гости – Никол и Адриана, две словачки.

Говорих за Бога и за моето обръщане. След това прочетохме посланията на Дева Мария в Литманова (ЧССР). Научих ги да се молят на броеницата.

След това дойдоха още две жени от Югославия, които живеят в Германия.

28.07.91 — неделя

Посетих Светата литургия в Рот. С племенницата ми Жаклина се молихме на броеница. По време на разходка в гората се молихме още два пъти на броеница.

29.07.91 — понеделник

Молитвена група в 20:00 ч. Дойде и отец Дохарт.

12.08.91 — понеделник

През последните дни се молах почти всеки ден Дева Мария да ми изпрати много молитвеници в молитвената група тази вечер. Дева Мария не ме разочарова, както никога досега. Напротив, в Малшенберг, в капелата, където отец Дохарт отслужи Света литургия, също в 20:00 ч. вечерта, имаше малко хора. Би било по-добре, ако отец Дохарт беше избрал друг час за това.

На този ден в молитвената група прочетохме посланията на Дева Мария, които тя е дала в Литманова.

19.08.91 — понеделник

Вчера отец Дохарт ми се обади и ме попита дали може да дойде днес. Два дни по-рано бях получил посещение от отец Буран от Манхайм. Той ми предаде поздрав от отец Йоханес. Забелязах, че отец Буран не е искрен и станах предпазлив. Много неща не ми харесваха в него, например, той предпочита причастието в ръка и тогава не се вижда, че е свещеник, не носи кръст, нито свещенически одежди, нито друг знак. Имаше чувството, че е изпратен от отец Йоханес като детектив. Усещах също, че е горд. Той каза: „Никой няма такава власт като свещеника при превръщането.“ Отговорих му: „Да, прав сте, но никой няма такава отговорност като свещеникът“. Не му хареса, когато му казах това.

Този понеделник вечерта отец Дохарт каза в молитвената група, че причастието в ръка е също толкова смирено, колкото и причастието в устата. За мен това беше като шамар и ме болеше много.

20.08.91 – вторник

Ингрид Бауер прекара единадесет дни при нас. Днес съпругът ми я закара обратно в Пирмансенс. Тя живееше тук безплатно и искаше да укрепи вярата си.

21.08.91 — сряда

Имах изпитания. Сатана се опитваше да ми внуши, че не Исус ми говори, а дяволът. Въпреки че се изповядах на 14.08. и на 19.08., изкушенията продължаваха да се повтарят.

След Първото причастие попитах Исус: „Моля Те за просветление. Когато Сатаната ми говори, кажи ми. Ще бъда по-внимателен.“

Едва бях изрекла тези думи, когато Исус ми каза: „Аз ти говорих.“ Попитах и защото отец Фогт смяташе, че преди няколко седмици съм разбрала погрешно думите на Исус. Благодаря на Бога, че получих това потвърждение, че към мен говори Исус, а не дяволът.

23.08.91 – петък

След Светата литургия аз и съпругът ми тръгнахме. Искяхме да отидем в Шевремон, Белгия.

24.08.91 — събота

Бяхме в Баньо, при „Майката на бедните“.

25.08.91 — неделя

В Шевремон всяка година се провежда „Международната среща на малките души“.

Малко преди Светата литургия отидох на изповед. Искях да се освободя от леките си грехове и да бъда напълно чиста. По време на молитвата на броеницата чух глас, който ме прикани да водя молитвата на хърватски език пред всички поклонници. Една серия от Броеницата, както миналата година в Лурд. Помислих си, че ако това е Божията воля и Дева Мария го желае, ще водя молитвата. Около 15:00 часа следобед дойде моят ред. Поканих Дева Мария и Исус да се молят с мен и помолих Спасителя да бъде с мен.

Молих се много горещо, от сърце и ясно, и не се страхувах да се моля пред толкова хиляди хора. Напротив, имах сила в молитвата като никога преди. Благодаря на Бога и на Дева Мария за доверието, което имам към тях.

26.08.91 — понеделник

Сутринта направих рентген на един мъж, Томас Хенце. Той беше пребит от някого, беше бездомник и ранен. Лекарите го прегледаха и го изпратиха, като го обявиха за болен.

Казах му, че може да живее у нас, докато оздравее. В този пациент видях Исус, как страдаше и беше безпомощен. Обадох се на съпруга си и му казах, че ще взема бездомник у дома. Той беше доста ядосан. Но тъй като преди това се бях молила за това в капелата, съпругът ми трябваше да направи Божията воля.

Правил съм това от голяма любов към Исус и Мария, защото вярвам, че когато обичаш Исус с цялото си сърце, тогава обичаш и другите.

Около 16.00 часа дойде пациентът Томас. Заведох го у дома. В колата се молех на Болезнената броеница. Миризмата на Томас беше непоносима. Той смърдеше ужасно. У дома му намерих чисти дрехи и обувки, а след това той се изкъпа. Вечерта ядохме гулаш с ориз и салата. Нашият гост яде много.

След вечерята го помолих да полива градината, а аз отидох в църквата. Посветих Светото причастие за него.

Томас беше с нас и вечерта, по време на молитвената група, и се молеше заедно с нас.

Днес отец Дохарт донесе малка пейка за причастие. Надявам се, че следващия път ще донесе и патената, за да не пада Спасителят повече на пода. Това много ме натъжи. Отец Дохарт ми обеща, че следващия път ще донесе патената.

27.08.91 — вторник

Отново заведох пациента Томас в клиниката, носът му беше репозициониран.

28.08.91 — сряда

Бях с Адриане от Емертсгрунд в капелата „Рохус“ в Минголсхайм и там се изповядах.

29.08.91 – четвъртък

Бях с Ратко, моя племенник, в църквата в Рот.

30.08.91 — петък

Помогнах на Ратко да си намери работа и отново отидох с него в църквата в Рот. Той се молеше с мен на броещата.

31.08.91 - събота

Сутринта бях с Якулина в църквата във Вагхаузел. След това пазарувахме в „Глобус“. Следобед Ерих донесе картина, изобразяваща 11-та станция от Кръстния път.

01.09.91 — неделя

Посетихме Светата литургия в Рот.

02.09.91 – понеделник

В капелата на клиниката попитах Спасителя за разговора, който бях провел вчера с отец Йоханес. Отец Йоханес искаше да знае какво е казал епископ Платон.

Но аз не разкрих нищо за разговора, който бях провел с епископ Платон Горниляк.

Отец Йоан Ортински вероятно е имал угризения на съвестта заради книгите си.

Спасителят ми каза в капелата, че съм постъпил правилно.

Део гратиас.

Вечерна молитвена група: отец Дохарт раздаде Светото причастие, за първи път с причастиен стол и патена. Забелязах, че всички хора бяха особено щастливи и бяха получили благодат.

06.09.91 — Петък на Сърцето на Исус

Вечерта посетих нощта на покаянието в Громбах. След Светата литургия

Спасителят. Погледнах монстранцията и плаках горчиво. Епископ Ратцингер беше казал, че Меджугорье не е свръхестествено, така пишеше във вестник „Bildpost“.

Плаках около 15 минути.

Тогава Исус ми проговори. Вътрешният глас беше ясен и отчетлив, както никога преди.

Исус каза: „Погледни кръста ми.“ Кръстът висеше над олтара и над монстранцията. Погледнах кръста и чух още: „Повярвах ли ми?“

Тогава веднага спрях да плача.

Вярвам, че Исус ме освободи от сълзите. За мен това беше потвърждение, че Меджугорье е истинско, само че Църквата не иска да повярва.

През първата седмица на септември попитах Спасителя за Литманова в Чехословакия и получих отговора: „Явленията в Чехословакия са свръхестествени“.

Тогава казах, че децата значи не лъжат. После отидох в капелата в клиниката и попитах отново, защото си спомнях вперените очи на Иветка, една от видящите, и тези очи ме накараха да се замисля. Попитах Спасителя дали и дяволът може да предизвика този поглед.

Спасителят каза: „Да.“

След това Той повтори: „Явленията са свръхестествени.“

Аз все още не разбирах много от това. Мога само да кажа това, което казва Свети Павел: Проверявайте всичко и запазвайте това, което е добро.

12.09.91 — четвъртък

Бях на изповед в абатството Нойбург. Свещеникът ми даде за покаяние да се оставя Спасителят да ме погледне. Никой свещеник не ми беше казвал това досега и бях щастлива, че Спасителят искаше да ме погледне.

13.09.91 – петък

Вечерна литургия в Рот. За „литургията на Свети Хуберт“ църквата беше украсена с елхи. Това не ми хареса, защото приличаше на Коледа и не беше подходящо.

14.09.91 – събота

Бях на Светата литургия в Малшенберг. Кръстът ми, който обикновено стои в спалнята ни до леглото ми, беше отнесен в църквата.

Литургията беше организирана от младежи. Липсваше обаче благоговение. Трябва да се запази традицията и да не се превръща църквата в театър.

16.09.91 - понеделник

Бях в капелата в клиниката. Вечерта посетих Светата литургия в Рот. След това имаше молитвена група, дойде и отец Дохарт.

Октомври 1991

След дълго търсене отново намерих дневника си.

На погребението на бившия ни отец Кьостел имаше много хора, включително и много свещеници. Имах впечатлението, че отец Кьостел беше по-почитан от Бога. Свещениците настояваха вярващите да приемат Светото причастие прав, въпреки че имаше причастиен стол. Когато приех Светото причастие, коленичих на земята. Усетих много нечисти духове и забелязах, че те биха ме разкъсали, ако можеха. Когато след Светото причастие се съединих с Исус, казах на Спасителя: „Сега имаме толкова много свещеници, а въпреки това те раздават Светото причастие така, че хората стоят. Тогава чух: „Продължавай да коленичиш, дъще моя.“ Тогава ми стана ясно много неща.

След няколко дни уведомих отец Фогт за това. Отец Фогт каза, че това важи само за мен, а не за другите.

23.11.91

Бях в капелата „Рохус“ в Минголсхайм на Светата литургия. Там се изповядах пред един мисионер.

25.11.91 – понеделник – ден на Света Катерина

Бях в Рот на Светата литургия. При единението с Исус след Светото причастие Исус ми каза:

„Моли се, моли се много, дъще моя, идва война от Русия!“

Първо се уплаших много, а после заплаках. Попитах дали да отида при отец Вогт. Исус каза: „Не, той няма да ти повярва.“ Тогава попитах дали да го кажа в молитвената група. Исус потвърди.

Учудих се, защото в молитвената група присъстваше и един свещеник.

Напуснах църквата с голяма душевна болка и плаках горчиво.

Пред църквата вече ме чакаха Рита и две други жени от Пимасенс, които искаха да дойдат с мен в молитвената група.

Преди да кажа нещо за това в молитвената група, помолих отец Дочарт да ме благослови. Отец Дочарт беше донесъл образа на Спасителя и ние се поклонихме пред него. Но аз не спирах да мисля за думите на Спасителя и плаках и хлипах.

26.11.91 – вторник

Непрекъснато мислех за войната и попитах Спасителя кога ще настъпи тя.

Спасителят каза: **„Скоро.“**

27.11.91 – сряда

Попитах Спасителя дали тези думи са важни само за мен.

Спасителят каза: **„Кажи го на всички!“**

29.11.91 – петък

В капелата на работното място. Искях да съм сигурен и попитах още веднъж за войната. Чух го отново: „**Ще дойде война в Русия.**“

02.12.91 – понеделник

11:15 ч. в капелата в клиниката. Бях щастлив, че отново можех да коленича пред табернакула. Общувах духовно и попитах Спасителя къде се намира, когато говори с мен. Исус отговори: „**В дълбините на сърцето.**“

Продължих да го питам как да обясня на другите, че го чувам. Исус каза: „Това е свръхестествено, иначе не би било от мен.“ Продължих да питам дали е възможно да съм хипнотизиран.

Исус каза: „Този, който се обедини с моето сърце, не може да се хипнотизира.“

Помислих за войната в Югославия и за това, че визионерите Иван и Яков бяха заминали в чужбина. Попитах дали и аз трябва да напусна Германия заради войната, която предстои.

Но Исус каза: „Не харесвам страхливците.“

Тогава ми дойде на ум Света Йоана д'Орлеан, която се бореше срещу англичаните и освободи Франция. Разказах на Исус и за сина ми, че той не може да си представи, че войната ще дойде от Русия. Исус ми каза: „Нека спешно отиде да се изповяда.“

Вечерта в молитвената група, след третата десетка на броеницата, както винаги запазихме няколко минути мълчание, за да може всеки да се моли с сърцето си и да се застъпи за другите. Попитах Спасителя дали трябва да предам нещо на молитвената група.

Исус каза: „Кажи на всички, че ги обичам.“

Това беше първият път, когато чух Спасителя в молитвената група.

03.12.91 – вторник

В капелата на клиниката чух гласа на Исус:

„Слушай ме, дъще моя, моли се, моли се много.“

Вечерта в Рот, в църквата, по време на Светото причастие звучеше музика от плочи, не можех да се отворя към Спасителя, музиката ме разсейваше.

04.12.91 — сряда

В лекарската стая в клиниката около 10:45 ч.: Обединих се със Спасителя и чух гласа: „Ти си Моя слугиня, прави всичко, което ти кажа. Имай голямо доверие в Мен.“

Остани непоколебима. Пред теб те чака кратък живот. Аз ще те взема при себе си.

Доказателството за това е твоята вяра“.

Веднага след като го записах, попитах Спасителя дали съм го записала правилно. Исус отговори: „Да, дъще моя“.

Вечер: Всеки ден се молах все повече за отец Фогт и за неговото просветление и молах Исус да ми даде разрешение да говоря с отец Фогт. Исус каза: „Иди“.

От 18:00 до 18:45 часа разговарях с отец Фогт. След този разговор отец Фогт ми каза, че ме възхищава и че трябва да продължавам така.

Когато го попитах какво означават думите на Исус „доказателството за това е твоята вяра“, той ми отговори: „Трябва ли да разбираш всичко?“

05.12.91 — четвъртък

В 9.00 часа сутринта попитах Спасителя дали наистина не трябва да разбирам всичко, както беше казал пастор Фогт. Спасителят каза: „Да, не трябва да разбираш всичко. Всичко ще дойде с времето си. Това, което не разбираш, върни го на Мен“.

По-нататък попитах Спасителя дали трябва да изпратя предупреждението за войната от Русия на главния редактор на Bild am Sonntag.

Спасителят отговори, че трябва да го направя още днес.

06.12.91 – петък

Около 8:25 ч. отидох в капелата в клиниката и се молих там с молба писмото да бъде публикувано. По време на молитвата попитах Спасителя дали писмото е добро. Отговор: „Писмото ти е добро“. Получих благодат и плаках от радост, че обичам Спасителя.

Спасителят ми каза: „Обичам те много, иди с мир“.

Вечерта в църквата в Рот: Попитах Спасителя как може да се предотврати войната. Спасителят отговори: „Само с пост и молитва“.

Попитах Спасителя и защо се обръща именно към мен, при положение че съм грешница.

Спасителят отговори: „Всички са грешници“.

Въпреки това продължих да се питам защо ми говори и чух гласа му: „Аз влизам където искам“.

07.12.91 — събота

Рано сутринта посетих Светата литургия в Минголсхайм в капелата „Рохус“.

След Светото причастие Спасителят ми каза: „Говори с мисионера“.

Говорих с мисионера за моето обръщане и за войната. Той плака, докато разговаряхме.

Следобед се молах с Фридолин Кайлхауер, студент по теология в Лантерсхофен.

08.12.91 — неделя

Сутринта посетих Светата литургия в Рот. От 12:00 до 13:00 часа също бях в църквата и се молах, това е часът на благодатта в деня на Непорочното зачатие на Дева Мария. След това имаше молитва до около 14:00 часа.

Следобед, по време на разговор с Фридолин, той ме попита:

„Какво имаш, което не си получил от Бога?“

След като се замислих за момент, отговорих: „Нямам нищо и всичко, което имам, е от Бога.“

09.12.91 – понеделник

Преди няколко дни Спасителят ми каза: „Дай ми цялото си същество“.

Не разбрах това и върнах всичко на Исус, както беше казал. Тогава Спасителят продължи: „Трябва да питаш за всичко“.

Така че днес, около 9:45 ч., го попитах: „Спасителю, какво да Ти дам?“ Исус отговори: „Дай ми всичко.“

След това попитах дали да предам нещо на нашата молитвена група. Той каза, че те трябва да умножат молитвите си и да постят.

Вечерта се изповядах при отец Дохарт.

10.12.91 — вторник

10:10 ч., кабинетът на лекаря: Аз се съединих със Спасителя, след което чух: „Напиши: Аз обичам овцете Си и искам да си върна всички изгубени. Търси ги. Помогни Ми. За всяка намерена овца има голяма награда на небето. Твоята цел е да търсиш отново и отново. Никога не спирай. Злият дебне.“

Аз казах: „Господи, аз съм толкова слаб.“

Спасителят отговори: „Но с Мен имаш сила.“

Вечерта в църквата в Рот: Не знаех какво Евангелие ще се чете този

ден. Бях удивен, когато прочетоха Евангелието от Матей за изгубената овца. Чудех се, че Спасителят ми беше разказал нещо за това още сутринта. Днес се молих за пастор Фогт повече от обикновено. Причастих се и едва се съединих със Спасителя, чух гласа съвсем бавно и ясно: „Чуваш ли ме?“ Аз казах: „Да.“ Настъпи дълбока тишина. Тогава чух: „Отиди при свещеника.“

Отново тишина. „Каж ми“ — тишина — „че говоря сериозно за войната.“ Това ме удари като удар. Повторих го за себе си и попитах дали съм разбрала правилно и кога трябва да отида при свещеника. Той каза: „След Светата литургия“.

Спасителят потвърди, че съм чул правилно. Тогава започнах да плача горчиво. Зита дойде при мен и ме попита какво ми е. След това дойде и г-жа Спекарт и ме попита. Те потвърдиха това и казаха: „Това не е нищо ново, знаем го от нощите на покаяние“. (Те имаха предвид войната от Русия.) Тогава веднага отидох при отец Фогт. Отец Фогт ме изслуша и каза: „Повече от молитва не можеш да направиш“. Беше минало малко повече от седмица, откакто за първи път бях говорила с него за войната от Русия, както ми беше наредил Спасителят.

Помолих го за благословия и след това се прибрах у дома.

11.12.91 — сряда

Малко след 10.00 ч. в стаята на лекарите: обединих се със Спасителя. Тогава около мен настъпи приятно спокойствие и тишина. Усещах топлина, но не чувах нищо.

12.30 ч. в капелата на клиниката: Молих се „Ангел Господен“, съединих се със Спасителя и усетих приятна топлина, покой и тишина. За известно време не чувах нищо и изведнъж чух: „Аз почивам в сърцето ти“. Това беше толкова красиво и се радвах толкова много, че не мога да го опиша. За съжаление не можах да удължа почивката, тъй като колежката ми все още беше болна и трябваше да се справям с всичко сама.

Когато знаеш, че Спасителят почива в сърцето ти, това е толкова прекрасно чувство и изпитваш мир, който само нашият Господ може да даде.

Вечерта в капелата „Рохус“: Попитах Спасителя колко време не трябва да се яде преди приемането на Светото причастие, защото Рита от Вюрцбург ме беше помолила за това.

Спасителят каза: „Няколко часа преди Светото причастие е правилно.“ Аз попитах какво ли би казал свещеникът, ако му разкажа това. Спасителят отговори: „Аз ще говоря за теб. Иди с мир.“

12.12.91 — четвъртък

10:15 ч. в кабинета на лекаря: Попитах Спасителя дали съм лъжепророк, защото бях прочела нещо в Библията за края на времената. Спасителят ми каза: „Ти не си лъжепророк, ти си Моя слугиня. Прави всичко, което ти кажа. Ще дойде война. Аз съм твоят Господ и Бог. Ти ще бъдеш изкушавана отново и отново“.

Попитах Спасителя дали не мога да получа някакъв знак. Спасител:

„Ще ти дам знак, когато дойде времето“.

Попитах дали този знак е за мен. Спасител: „За всички“.

12:15 ч. в капелата на клиниката: Аз се молах на Ангела Господен.

Попитах Спасителя дали този знак ще бъде във въздуха или върху мен?

Спасителят ме попита: „Съгласна ли си?“

Без да се колебая, отговорих: „Да“.

Но след това продължих да казвам на Исус: „Никога не ме отделяй от Теб, защото Те обичам много.“ Попитах Спасителя дали молитвите, които отправяме в молитвената група, са добри, или трябва да променя нещо?

Спасителят каза: „Моли се много; удвой молитвите. Всички молитви са добри.“

13.12.91 петък

Кабинетът на лекаря: Аз се молах, после се съединих със Спасителя и го чух да казва: „Слушай добре, дъще моя. Отиди при свещениците, кажи им.

Говоря сериозно за войната.“

Попитах Спасителя как да им го кажа. Спасителят отговори: „Аз ще говоря вместо теб.“

Казах още на Спасителя, че те няма да ми повярват, но Спасителят ми отговори: „Остави това на мен.“

Спасител: „Ти не разбираш свръхестественото. Никой не може да разбере свръхестественото освен мен.“

Почувствах топлина и спокойствие в себе си и казах на Исус: „Вярвам, че си с мен.“

Исус: „Вярвай в това! Тогава повярвай и в останалото.“

Вечерта в църквата в Рот. Попитах Спасителя дали това, което бях написала досега, е вярно.

Исус потвърди с „ДА“ и каза: „Иди с мир, дъще моя.“

14.12.91 – събота

В 7.00 сутринта бях в капелата „Рохус“ в Минголсхайм. Молех се за мир и плаках. Тогава чух: „Иди с мир, дъще моя.“

15.12.91 — неделя

Отидохме в Регенсбург и посетихме Светата литургия в кармелитския манастир в 10.00 ч. По време на единението с Спасителя Исус каза:

„Искаш ли да слушаш гласа ми?“

Аз отговорих утвърдително и Спасителят ми каза: „Тогава повярвай в това.“

Аз казах: „Моля Те, дай ми синаповото зърно, иначе не мога да преместя планините.“ Тогава настъпи тишина.

След това Спасителят каза: „Обичам те.“

След Светата литургия разговарях с отец Гебхард Хейдер. Той прегледа вътрешните ми разговори, които бях записал в дневника си. Благодаря на Бога, че той все още е жив, защото вече е на 86 години. Той не е земно-мъдър, а божествено-мъдър.

Човек като него трябва да се търси с лупа. Не ме притеснява, че трябва да измина общо над 600 км, за да говоря с него. Той ми помогна много. Накрая той ми потвърди, че за него не е нищо ново, че война ще дойде от Русия. Той споменава Тереза Нойман (немска мистичка – стигматизирана), която някога казала, че 30 години след смъртта ѝ руснаците ще тъпчат по гроба ѝ.

Тя е починала през 1962 г. Отец Гебхард спомена също Херолдсбах, Метенбух и други места, където се прави намек за тази война.

Той освети нещата, които бяхме донесли, например вода, свещи, картини и т.н. Отец Гебхард освети тези неща по съвсем специален начин. Така трябва да освещава всеки свещеник.

Когато пристигнах у дома, веднага се заех с готвенето, защото имахме гладен гост. Аз не ядох нищо и отидох в църквата във Вагхаузел. Посветих Светата литургия на бедните души. Този ден се молих много. Но във Вагхаузел, в църквата, усетих, че адът ме обгражда. Бях атакувана. Беше много зле, когато приех Светото причастие на колене. Усетих как отецът се отказва да ми даде Светото

Причастие, докато съм на колене. Едва при третото „Аве Мария“ той ми даде Свещената Хостия. Усещах в душата си много силни атаки. Това няма да забравя толкова бързо. Но Спасителят винаги ще бъде победител. След единението с Исус изпитах мир в себе си, какъвто само Бог може да даде.

Спасител: „Обичам те, дъще моя.“ След това се помолих за този свещеник.

16.12.91 – понеделник

Тъй като усещах, че признаването на Хърватия и Словения за самостоятелни държави не е добро, попитах Спасителя дали това е правилно.

Спасителят каза по този повод: „Аз не се нуждаю от граници, аз обичам всички хора.“ В 17:00 часа у нас в клиниката имаше коледно тържество.

Проф. Вайдаур, директорът на нашата клиника, произнесе реч и раздаде подаръци. След това веднага отидох в църквата, защото предпочетох да приема Светото причастие, отколкото да посещавам всички коледни тържества, които се празнуваха по целия свят на работното място. Нека Бог им прости, че наричат това коледно тържество. За мен това са фарисейски коледни тържества. Затова отидох в църквата в Рот. По пътя към Рот се молах за колегите, които бяха останали на тържеството.

Посветих Светото причастие на умиращите и на бедните души в Чистилището. След Светото причастие попитах Спасителя дали е било правилно това, което бях направил тази вечер.

Спасител: „Да, това е вярно, благодаря ти за това.“ Спасителят никога досега не беше казвал това.

Казах на Спасителя, че трябва да му благодаря за това.

На сутринта в капелата на работното място попитах Спасителя за вчерашния вечер в църквата във Вагхаузел, защото отец Вернер Егон първоначално се беше отказал да ми даде Светото причастие на колене и аз бях почувствал силни атаки в сърцето си. Беше атака, каквато никога преди не бях изпитвал. Попитах Спасителя колко дявола са били около мен?

Спасителят каза: „Ако ги беше видяла, щеше да умреш.“

Този отец не живее в Божията благодат. Попитах Спасителя дали да му го кажа? Защото помолих за прошка за този отец. Спасителят каза: „Кажим го.“

Помислих си, че ще отида при отец Емилиан и ще поговоря с него за това.

18.12.91 – сряда

Бях с племенницата си в капелата „Рохус“ в Минголсхайм. Когато се раздаваше причастието, аз коленичих пред причастната пейка. Други стояха, докато приемаха Светата Причастие, или коленичиха на стъпалата пред свещеника. Благодаря на Бога, че ми даде толкова много кураж да коленича сама пред причастната пейка.

Чаках и се молах за свещеника, докато той дойде при мен. След раздаването на Светото причастие свещеникът се обърна и направи около две крачки към олтара.

Една сила го върна. Той дойде при мен и ми даде Светото причастие. Попитах Спасителя дали това е било правилно.

Спасител: „Продължавай така, дъще моя. Благодаря ти за тази смелост.“

Казах на Спасителя: „Благодаря Ти, защото този кураж идва от Теб, а не от мен.“ Сутринта в капелата в клиниката: Попитах Спасителя дали човек, който умира внезапно, има време да се покае. Попитах това, защото няколко дни по-рано се беше обсъждало. Един свещеник дори каза, че вече няма време.

Спасител: „Има определено време за покаяние за греховете.

Това време зависи от Бога.“

Тогава попитах Спасителя колко пъти на ден може да се причаща човек. Спасител: „Само веднъж на ден и духовно толкова пъти, колкото искаш.“

Спасителят продължи: „Ако човек приема причастие няколко пъти на ден, той няма достатъчно доверие в Бога. Защото ако човек приема причастие с нечисто сърце, тогава дори и след 10-ия път Светото причастие не е достатъчно.“

19.12.91 – четвъртък

Бях замислен от вчерашния телефонен разговор с брат Алоис. Той разказа, че отец Вернер Егон е получил анонимен писмен сигнал и че вероятно съм бил заподозрян. Когато казах на брат Алоис, че така или иначе имам намерение да отида при свещениците във Вагхаузел, той се уплаши и каза, че не трябва да го правя, защото иначе ще го изгонят от манастира.

Трябва да спомена, че никога не бих писал анонимни писма до никого. Защото отивам лично при свещениците, когато усещам, че се нарушава истинското учение на Христос.

Затова попитах Спасителя дали трябва да отида при свещениците във Вагхаузел заради това, което преживях там на 15.12.91 г. Спасител: „Отиди при отците и им кажи.“ Надявам се да отида там, ако това е Божията воля. След това Спасителят ми каза още: „Моли се много всеки ден.“

20.12.91 – петък

В капелата в клиниката: Спасителят ми каза: „Моли се много, дъще моя, войната наближава.“ Попитах Спасителя кога ще дойде инфлацията.

Спасител: „Още преди войната.“

Попитах Спасителя колко време преди Светото причастие не трябва да се яде. Спасител: „Да не ядеш и не пиеш нищо няколко часа преди Светото причастие е покаяние за невярващите!“

Попитах дали трябва да предам нещо?

Спасител: „Свещеникът Фогт трябва да се моли с вярващите много повече пред Светото Причастие, отколкото досега.“ Вечерта бях в църквата в Рот.

21.12.91 – събота

Света литургия в 7.15 ч. във Вагхаузел.

Преди Светата литургия се молах за свещеника, който щеше да я отслужи. Това беше отец Аланус. Първо видях църквата в мрак, не видях отца, въпреки че той отслужваше Светата литургия. Молих се горещо за отца. После видях и отца, но също в тъмнина. След превръщането цялата църква стана малко по-светла. Не знаех какво означава това и не получих отговор. След Светата литургия бях при семейство Хамбш.

Вечерта г-н Занк дойде при мен и ми разказа, че е изпратил писмо до един отец във Вагхаузел. Каза, че е написал, че намира проповедта му за глупава и че в писмото е споменал и нещо за Меджугорье. Попитах г-н Занк дали е получил отговор от отца. Той каза, че не очаква отговор. Аз го критикувах и го попитах защо не е отишъл лично при свещеника. Усещах, че този човек не е честен и че лъже. Изглеждаше ми като страхливец. Сега нещо ми стана ясно и си спомних за анонимното писмо до отец Вернер Егон, за което ми беше разказал брат Алоис. Но няма да го издам на отците във Вагхаузел. Сигурно свещениците във Вагхаузел ще ме подозират, вече за втори път. Не ми е по-добре от Исус. Вината се прехвърля върху невинните.

22.12.91 – неделя

Преди да посетя Светата литургия в Рот:

В неделя сутринта се молих около час и половина специално за отец Фогт и за отците във Вагхаузел. Попитах Спасителя за аплодисментите с ръце в църквата.

Спасител: „Моята църква не е театър, трябва да имаш повече доверие в „Бог да ти въздаде“.

Молих се много за свещениците и хората, които бяха в църквата. Попитах Спасителя кога ще ме вземе в родината (небето).

Той каза: „Скоро.“ Тогава Спасителят ме попита дали се страхувам. Аз му отговорих: „Не, ако Ти си с мен.“

По обяд бях в църквата за молитва на броелицата и за поклонение.

Следобед се молих с Ерих два пъти на броелицата. Имах силно желание да се моля, сякаш някой ми беше казал, че трябва да се моля. Вечерта чух по радиото, че точно по времето, когато се молах, самолет се беше разбил край Хайделберг и при това имаше 26 загинали. Около 20.00 часа попитах Спасителя при съединението с Него дали смъртта ми ще бъде мъченичество. Една жена от Манхайм ми разказа, че е видяла смъртта ми във видение. Тя разказа за тежко мъченичество, за изгаряне.

Тъй като усещах, че демонът е на работа, исках да разбера лично от Спасителя дали това е вярно.

На въпроса ми Спасителят отговори: „Да, ще бъде кратко мъченичество и аз ще бъда с теб.“

23.12.91 – понеделник

Първо се помолих с целия Псалтир и други молитви у дома. После общувах духовно, бях обединена със Спасителя около 20 минути. Цареше особена тишина и изпитвах дълбок мир в себе си.

Записвам само важните неща, които Спасителят ми позволява да запиша.

Истината трябва да излезе наяве, дори и да е трудно да се напише. Попитах

Спасителя колко души ще загинат във войната.

Спасителят каза: „Почти всички. Онези, които останат живи, ще бъдат щастливи, ако бяха мъртви. Грехът е тежък.“

Помислих за атомната бомба.

Спасител: „И атомните електроцентрали ще замърсят Земята.“

Казах на Спасителя да каже нещо за мен.

Спасител: „Обичам те много, остани ми верен, непоколебим и не ме изоставяй.“

Тогава помолих Спасителя да ни даде знак в молитвената група, за да останем силни във вярата. Казах: „Знам, че не сме достойни да получим този знак, но оставям това на Господа, нашия Бог.“

След това бях в дълбок покой и дълбок мир, каквито никога преди не бях изпитвал. Може да е само така, че Спасителят беше в мен, а аз – в Него.

Няма нищо по-красиво от това да си едно с Спасителя. Да, само Спасителят е достатъчен. По обяд, след 11.00 часа, отидох с племенницата ми Жакелина в гората. Молихме се с броелицата на Непорочната Дева. След това изпяхме „Salve Regina“ на латински. Докато пеехме наред гората, изведнъж долетяха много птици и запяха и засвиреха заедно с нас. Преди това вятърът духаше силно, а изведнъж настъпи тишина, вятърът спря да духа. Докато пеехме, ни обзе чувство на благоговение. Когато приключихме с песента „Salve Regina“, птиците отлетяха и вятърът отново задуха. Това с птиците ми се случваше за трети път, а това, че вятърът спря да духа – за втори път.

Вечер: Молитвена група. Изповядах се пред отец Дохарт. Днес много хора се изповядаха в молитвената група. Поклонихме се на Спасителя и, както винаги, се молихме с броелицата и други молитви.

24. 12.91 — вторник — Бъдни вечер

Посетих коледната литургия и плаках много.

25.12.91 — Коледа

Преди Светата литургия се молих с Псалтира, а след това приех духовно причастие. Около 20 минути бях в единение със Спасителя.

Спасител: „Аз съм винаги с теб.“

Попитах Исус за неща, за които бях говорила с отец Дохарт. Спасител: „Това, което ти казвам, е за теб, за свещениците и за всички.“

Исус ми каза, че трябва да отида при свещеника, когато Исус ми каже, не когато аз искам, а когато дойде подходящият момент.

26.12.92 – Втори ден на Рождество

Музикалният съюз участваше в Светата литургия. Не ми хареса. По време на музиката се молах Литанията на Светото Причастие и Литанията на Сърцето на Исус.

Успях да се съединя добре със Спасителя и получих много благодати.

27.12.91 – петък

Вечерта посетих Светата литургия в Рот.

28.12.91 — събота

Измолих целия Псалтир.

29.12.91 — неделя

От 6.30 до 8.30 ч. се молих Псалтира преди Светата литургия. Духовно се съединих със Спасителя и за първи път попитах за семейството си. Попитах как стоят нещата с моето семейство. Спасител: „Всички са на широкия път. Все още могат да се върнат, ако искат.“ Попитах за съпруга си и за Жакелина. Не получих отговор.

Когато попитах за семейството си, си помислих за все още живите ми братя и сестри във Франция, Югославия и тук, в Германия. После попитах и за сина си. Спасител: „И той също.“

30.12.91 – понеделник

Г-н Ербен ме помоли да попитам Спасителя дали е правилно това, което прави в момента.

Спасител: „Пътят, по който е тръгнал, не е добър.“

Попитах Спасителя дали писмото на Мария Итен (Разенкройц) е правилно.

Спасител: „Писмото е правилно. Направи много копия. Който не вярва, остави го на мен.“

Изповядах се при отец Дохарт.

31.12.91 — вторник

В клиниката: попитах Спасителя какво се случва с моя съпруг. Спасител:

„Моли се много за него, дъще моя. Това е борба на нечистите духове.“ Но аз казах на Спасителя, че той се е изповядал вчера.

Спасител: „Той отново е съгрешил.“

Разказах на Спасителя, че съпругът ми казал, че свещеникът не му е помогнал. Спасител: „Той не е съжалявал дълбоко за греха си.“

Попитах дали е правилно отец Дохарт да отслужва Светата литургия в частния дом на г-н Дерис от Цойтерн.

Спасител: „Това не е правилно от страна на отец Дохарт, защото той се нуждае от разрешение. Това означава, че църквата отказва да направи нещо неправо. В моята църква винаги може да се моли.“

Попитах Спасителя дали молитвите вчера са били

добри. Спасител: „Беше добре, хареса ми.“

12:00 ч. в капелата на клиниката: Беше особено хубаво да бъда свързана със Спасителя.

Казах на Спасителя: „О, Спасителю, вече нямам съмнения, толкова е хубаво и вярвам във всичко.“

Спасителят каза: „Душата ти сега е чиста.“ Аз

казах още, че сега го чувам по-добре.

Спасител: „Защото си се отворила по-добре към мен.“

Попитах Спасителя какво би искал да ми каже в края на годината.

Спасител: „Продължавай, дъще моя. Харесва ми всичко, което правиш.“ Попитах дали трябва да построя молитвената зала.

Спасител: „Построй я.“

Тогава попитах какво да правя, ако съпругът ми не е съгласен с това. Спасителят каза: „Той ще бъде съгласен.“

Новогодишна вечер:

През нощта бях тъжна, плаках горчиво, не ми харесаха фойерверките в 24:00 часа, защото толкова много хора гладуват. По това време се молах.

01.01.92 – сряда

Света литургия в червено. След църквата разговарях с г-жа Спекарт за копието от Айзенберг, което беше прочетено в молитвената група. Докато стояхме така на улицата, дяволът разпространи адска воня за около 5 минути, така че аз пръснах светена вода. Вонята изчезна веднага.

От 16.00 до 19.00 часа проведох разговор с Артур Вагнер, студент по теология. По време на разговора се молехме и на латински.

Попитах Спасителя за това, защото г-н Циглер е променил заглавието на книгата „Меджугорье – Божието предложение за мир към света“, която беше написал, беше променил името.

Спасител: „Не е правилно да се фалшифицират имената.“

След това попитах още за визионера Иван. Иван често е в Германия, в съседния град. Попитах Спасителя защо не идва да ме посети, аз често бях при него в Меджугорье.

Спасителят каза по този повод: „Остави това на мен.“

12:10 ч.:

Попитах Спасителя за заглавието в списанието „Меджугорье – Актуално“, страница 12, в интервю с проф. Макс Тюркауф. Заглавието гласеше: „Трябва да успеем да живеем така, че да ни вярват, че вярваме.“

Спасителят каза по този повод: „Вярата трябва да се моли.“

След това попитах дали трябва да чета това списание „Меджугорье – Актуално“.

Спасител: „Не е нужно да четеш това списание, книгата на Малките души е по-важна от милиони такива списания.“

След това попитах за съпруга си, защото той е подлаган на атаки твърде често. Мислех за демона.

Спасител: „Да, дъще моя, има много демони. Това е неговият кръстен път. Това е обсебване. По този начин ти ми помагаш да спасявам души.“

Разказах на Исус, че много хора вярват на лошите неща, които съпругът ми говори за мен.

Спасител: „Хората вярват много повече на това, което казва дяволът. Истината се приема малко. Иначе аз нямаше да бъда разпънат.“

Вечер в църквата в Рот:

След Светото причастие попитах Спасителя дали е било правилно това, което съм казала на съпруга си

17:20 часа за обсебването.

Спасител: „Беше правилно. Не трябва да се страхуваш. Аз съм с теб.“ Бях изпълнена с радост и изпитвах дълбок мир в себе си.

03.01.92 — Петък на Сърцето на Исус

Посетих Светата литургия в църквата в Рот.

04.01.92 — събота

Посетих болния отец Мюлер в Минголсхайм. Говорих с него около 45 минути. По-късно попитах Спасителя дали съм говорила добре.

Спасител: „Не ти, а аз говорих за теб.“ Този разговор беше по Божията воля.

След разговора ни се изповядах пред него.

05.01.92 — неделя

Преди Светата литургия дяволът изгори копието от кръговата писмо на Мария Итен (Айзенберг). Почти изгоря спалнята ми.

06.01.92 — понеделник Светите Трима Царе

Посетих сутрешната литургия в Рот и молитвената служба. Вечерта: молитвена група, имаше много хора.

07.01.92 - вторник

10.00 ч. Кабинетът на лекаря: Тъй като ден по-рано имах желание да приема Светото причастие за втори път през деня, но не го направих, попитах Спасителя дали е правилно да приемам Светото причастие само веднъж на ден.

Спасител: „Веднъж на ден е правилно.“

Тогава попитах Спасителя дали да кажа това на свещениците.

Спасител: „Това, което ти казвам, е за теб, за свещениците и за другите.“

Тогава попитах Спасителя дали, ако кажа на молитвената група, че е позволено да се причаства само веднъж на ден, ще загубя ли молитвената група.

Спасител: „Дори и да ги загубиш всички, истината остава валидна.“ Тогава попитах Спасителя дали има изключения.

Спасител: „Само веднъж.“

Попитах Спасителя дали съм го написал правилно.

Спасител: „Написал си го правилно, не се влияй от другите.“

Спомних си, че на Нова година отец Фогт беше благодарил на миряните, които раздават Светото причастие. Попитах Спасителя дали е било правилно отец Фогт да благодари за това.

Спасител: „С това той ме нарани.“

Тогава попитах Спасителя дали ще доживея да видя, че миряните вече няма да раздават причастие.

Спасител: „Да, ще го видиш. Моли се за това.“

Тогава попитах Спасителя (около 12.00 часа в клиниката) дали Светата

Светият Отец: „Неделята е свят ден, той не трябва да бъде оскверняван.“

Спасител: „Неделята е свят ден, тя не трябва да бъде осквернявана.“

08.01.92 – сряда

Вечерта в Минголсхайм в капелата „Рохус“:

Аз коленичих пред олтара за причастие, въпреки че никой друг не коленичеше. Попитах Спасителя дали вечерята на Господната трапеза и Светото причастие са едно и също нещо, защото една протестантска монахиня ми беше казала това.

Спасител: „Евангелическият свещеник няма силата и властта да превръща хляба и виното.

Това, което важеше за Петър тогава, важи и днес.“

09.01.92 — четвъртък

10:15 ч. в лекарската стая: По време на молитвата обещах на Спасителя, че ще вярвам и ще правя това, което ми каже, но го помолих също така, преди да ми каже нещо, да отнеме съмненията, които все още имам, да облече човешката ми същност в божественост и да ми дари чистота и мир. След това го попитах кога трябва да отида при свещеника, отец Фогт.

Спасител: „Колкото се може по-скоро! Идва война от Русия. Свещеникът трябва да се моли повече пред Светото Причастие и да се моли на броеницата заедно с вярващите да се моли на броеницата.“

Попитах Спасителя дали той ще се моли с мен, ако му кажа това. Спасител: „Да, той ще се моли с теб. Това ще отнеме известно време.“

Попитах Спасителя още как да се моли броеницата – пред изложената фигура на Спасителя или не.

Спасител: „Както свещеникът пожелае.“

Следващият ми въпрос беше дали трябва да се моли веднъж седмично или всеки ден.

Спасител: „Всеки ден.“

На въпроса ми дали Спасителят ще бъде с мен, когато отида при свещеника, той отговори: „Да, ще бъда с теб.“

12.20 Капела в клиниката: Молах се в капелата. Когато бях

Спасителя, го попитах как да го кажа на отец Фогт. Имах предвид формата, т.е. не знаех точно какви думи да използвам,

„трябва“ или „длъжен“.

Спасител: „Слушай, дъще моя. Той трябва да се моли всеки ден Броеницата заедно с вярващите.“ След работата се молих отново. От толкова много молитви забравих да взема съпруга си от Баухаус. Закъснях с 30 минути. По пътя към съпруга си се молих в колата втората Броеница, а след това заедно с него третата. Молих се специално за отец Фогт.

Когато пристигнах у дома, отидох при статуята на Дева Мария и се молих тя да ми помогне да направя това, което Бог иска от мен, и да ми подсказе кога да отида при отец Фогт.

Нещо ме подтикваше и не ми даваше покой дали да отида при отец Фогт.

Тогава коленичих пред разпятието, се молих пред петте рани на Исус и го попитах кога трябва да отида при отец Фогт. Спасител: „Отиди след Светата литургия.“

Попитах още дали свещеникът има време за мен.

Спасител: „Да.“

Аз отговорих: „Ако това е Божията воля, тогава ще отида при него.“

След Светата литургия помолих няколко души от молитвената група, които все още бяха в църквата, да се молят за мен, защото трябваше да отида при отец Фогт. Срегнах отца на вратата на енорийската къща и го попитах дали мога да говоря с него.

Той каза: „Веднага“, но не беше толкова любезен, както обикновено, и

добави: „Само за няколко минути.“

Когато бяхме в кабинета, се опитах да му разкажа всичко накратко. Когато му казах, че е наранил Спасителя, като е благодарил на миряните, които раздават Светото причастие, той каза, че не ми вярва. Освен това казах на отец Фогт, че Спасителят вече ми е казал, че раздаването на Светото причастие е задача на свещеника. След това му казах също, че Спасителят желае той да се моли на броеницата с вярващите преди Светата литургия.

Тогава той се разтревожи и каза, че Спасителят трябва да му даде свещеници, защото има достатъчно работа с министрантите.

След това отец Фогт продължи, че все пак броеницата вече се моли преди Светата литургия.

Тогава му казах, че може би повече хора биха се присъединили към молитвата, ако и той се моли с тях.

Помолих го за благословия и след това си тръгнах за къщи.

Бях при него около 30 минути.

Когато пристигнах у дома, веднага се помолих на Спасителя и го попитах дали съм казала нещо нередно на свещеника, заради неговата болка за помощниците при причастieto.

Спасител: „Казала си го правилно, дъще моя, той познава моята болка.“

Казах на Спасителя, че свещеникът няма да ми повярва.

Спасител: „Остави това на мен.“

Тогава казах още на Спасителя, че той не иска да се моли на броеницата преди Светата литургия. Спасител: „Дъще моя, ще дойде времето, когато той ще се моли.“

10.01.92 — петък

10:15 ч. в лекарската стая: Молих се много и казах на Спасителя, че отец Фогт иска да има свещеници.

Спасител: „Ако имаше повече свещеници, щеше ли да продължи да раздава причастieto в ръка?“

Проверих още веднъж дали съм го записала правилно. Спасител:

„Да, дъще моя, написала си го правилно.“

14.15 ч.: Казах на Спасителя, че ако е Божията воля свещеникът да прави всичко това, т.е. да се моли на броеницата преди Светата литургия Спасител: „Благодаря ти за това предложение. Иди с мир.“ Отново проверих дали съм го записала правилно.

Спасител: „Благодаря ти за това предложение. Иди с мир.“

Отново проверих дали съм го написал правилно.

Спасител: „Да, написал си го правилно.“

П.С.: Съзнавам, че отворените рани причиняват жестоки болки. Но съм готов да страдам заедно със Спасителя, ако това е Божията воля и ако по този начин мога да спася души заедно със Спасителя. Господи, нека бъде Твоята воля.

11.01.92 – събота

Посетих ранната литургия във Вагхаузел. По време на превръщането видях отец Бенедикт да стои в тъмнината. Около него беше полумрак. Видях това със затворени очи и попитах Спасителя какво означава това.

Спасител: „Виждаш страдащия Исус.“ След това се молих дълго за отца.

В 11.00 часа се молих заедно с племенницата ми Жакелина, за да не се разпространи движението „Ню Ейдж“ и да не може да причини нищо лошо.

В 17.00 часа бях на изповед в капелата „Рохус“ в Минголсхайм. Вечерта около 20.00 часа дойдоха много хора и отново се молихме, за да не може движението „Ню Ейдж“ да причини зло, както и срещу сатанинската меса. Молихме се до около 23.00 часа. Разказах за това, което ми казва Спасителят, и укрепих вярващите.

12.01.92 — неделя

Още преди Светата литургия бях се помолил два пъти на броеницата и Литанията на Исус. Около

11:40 часа отец Вогт беше в къщата при свекърва ми и ѝ честитеше

80-ия рожден ден. Той си тръгна бързо и когато си тръгна, аз заплаках, защото се молах за него вече осем години, а той не беше дошъл горе дори за минута.

Това ме нарани много, след което прегърнах големия кръст в спалнята си и плаках.

Изведнъж спрях да плача, сякаш сълзите ми бяха отнети, и тогава чух Спасителя да казва:

„Не плачи, отец Вогт има съмнения и благоговение. Моли се за него, той ще се оправи.“

След това се зарадвах и в 13.00 часа отидох в църквата, молих се за отец Фогт с броеницата и останах за молитвата.

В 17:00 часа Марга Ф. дойде при мен със съпруга си. По-късно се присъедини и Ерих. Заедно със съпруга ми се молихме на Болезнения броеница.

В 19.00 часа бях в капелата „Рохус“ в Минголсхайм на Светата литургия и причастих се духовно. Попитах Спасителя дали мога да разчитам на дарение за нашата молитвена стая.

Спасител: „Г-н Мюлер ще ти помогне малко.“

След това Спасителят каза по време на нашия вътрешен разговор:

„Много те обичам.“

Върнах се у дома щастлива, но злият бързо се нахвърли върху съпруга ми.

Той отново беше обладан. Веднага се помолих с Литанията на Скъпоценната Кръв, Литанията на Сърцето на Исус, Лауретанската литания и още други молитви. След това отново настъпи спокойствие.

13.01.92 – понеделник

Както всяка сутрин, по пътя към Хайделберг аз и съпругът ми се молахме една част от броеницата, „Ангел Господен“, „Магнификат“, „Салве Регина“, две молитви към Светия Дух, Литанията към Дева Мария, молитвата от Фатима, молитвата към архангел Михаил, молитвата към ангела-пазител, молитвата към Сърцето на Исус, Санктус, Глория и Cor Jesu Sacratissimum. После оставих съпруга си при Баухаус и продължих да се моля. На работното място продължавам да се моля, докато дойдат пациентите. Около 10.00 часа отивам в лекарската стая, за да впиша пациентите в книгата. Докато другите правят почивка за цигара, аз продължавам да се моля в лекарската стая, пръскам светена вода за бедните души и благославям пациентите, лекарите, медицинските сестри и останалия персонал с кръста на Свети Бенедикт.

След това общувам духовно със Спасителя.

Днес бях в лекарската стая около 10.10 ч. Проверих още веднъж дали Спасителят ми потвърди отново това, което ми беше казал на 10.01.92 г., защото отец Фогт все пак искаше да има повече свещеници. Попитах Спасителя дали съм го записала правилно.

Спасител: „Чуваш ли ме, дъще моя?“ Аз: „Да, Господи.“

Спасител: „Ако имаше повече свещеници, щеше ли да продължи да раздава причастието в ръка?“

Това бяха същите думи като три дни по-рано.

Спасител: „Можеш да му го кажеш. Не се страхувай, аз ще бъда с теб.“ Попитах Спасителя какво ще стане, ако ме отлъчат от църквата заради това.

Спасител: „Обичаш ли ме?“

Аз казах: „Да.“

Спасител: „Остани ми верен.“

Продължих да питам: „Това означава, че ще ме отлъчат от църквата.“ Спасител: „Ще бъдеш отлъчен.“

Попитах още веднъж, защото си мислех, че в днешно време вече никой не бива отлъчван.

Спасител: „Дъще моя, ще бъдеш отлъчена.“ Аз:

„Това ще бъде голяма болка.“

Спасител: „Но ти няма да бъдеш отлъчена от мен. Аз ще бъда с теб.“ Попитах Спасителя дали причината за отлъчването са миряните и причастието с ръка.

Спасител: „Да, заради миряните и причастието с ръка, това ще бъде причината, правилно си предположила.“

Попитах Спасителя дали съм го записала правилно и дали трябва да отида при отец Фогт.

Спасител: „Записал си го правилно. Направи това, което ти казвам. Отиди при него.“

Преди разговора ми със Спасителя днес, му казах, че ще повярвам на всичко, което ми каже.

Помолих се: „Ще повярвам на това, което ми кажеш, но преди това отнеми съмнението ми, очисти душата ми, отнеми човешката ми природа и ме облечи с твоята божественост.“

Спасителят ми каза: „Искам твоето имущество.“

Но аз не разбрах точно тези думи и казах: „Аз ти дадох всичко. Нямам нищо, всичко е твое, защото и аз съм нищо.“

Попитах Спасителя дали хората ще идват при мен да се молят, ако бъда отлъчен от църквата.

Спасител: „Да, дори много.“

Казах на Спасителя: „Благодаря Ти, Господи, за това, което ми каза. Аз също казвам ДА, ако по този начин могат да бъдат спасени души и ако аз винаги ще бъда с Теб.“

Попитах Спасителя дали му харесва това, което бях записала. Спасител: „Ти знаеш, дъще моя.“

След това попитах дали мога да разкажа това в молитвената група и на отец Дохарт за отлъчването.

Спасител: „Можеш да кажеш всичко. аз съм твоят Господ и Бог. Всичко, което ти внушавам, е истина. Иди с мир.“

Аз: „Благодаря Ти, мой Господи и Боже.“

12:10 ч. В капелата на клиниката: По време на Ангелус, при съединението с Спасителя, попитах: „Господи, как да разбера това, че искаш моите притежания?“

Спасителят каза: „Винаги трябва да питам преди нова задача. Имущество — всичко. Душата ти, тялото ти.“

Проверих душата си, в какво състояние се намира, и почувствах особено спокойствие, любов, мир в сърцето си, сякаш няха никакъв недостатък в сърцето си.

Мислех, че сега мога да летя.

Вечерта в църквата по време на Светото причастие попитах Спасителя дали мога да разкажа в молитвената група това, което ми беше казал днес.

Спасител: „Можеш, вече се радвам на това.“

Вечерта в молитвената група: Първо се молихме, пяхме, а след това разказах какво ми беше казал Спасителят.

Въпреки че вече бях говорил с г-н Мюлер от Вюрцбург в късния следобед в продължение на добър час (г-н Мюлер записва всичко на касета), вечерта в молитвената група разказах и за разговорите си със Спасителя.

14.01.92 – вторник

10:10 ч. в кабинета на лекаря: Попитах Спасителя дали трябва да отида при папата, защото ставаше въпрос за важни неща, които ме очакваха, и дали трябва да пиша на Светия отец, или би било по-добре да отида лично при него.

Спасителят каза: „Отиди при него, дъще моя, ще бъде добре, ако отидеш при него. аз ще те придружа.“

Аз: „Не разбирам какво имаш предвид под

„придружавам“. Спасител: „аз ще бъда с теб.“

Аз продължих: „Спасителю, ще бъде трудно да говоря с него.“

Спасител: „Дъще моя, той ще говори с теб.“

Аз казах: „Благодаря Ти, Господи и Боже мой. Ще се подготвя да отида при него с много молитви.“

Спасител: „Благодаря ти, дъще моя. Иди с мир.“

12:00 ч. в капелата след Ангелус: Попитах дали трябва да отида при моя духовен наставник отец Гебхард Хейдер.

Спасител: „Все още не. Всичко, което правиш, е правилно, продължавай така. Не отивай още при отец Фогт, първо се моли за него.“

Вечер в Рот, в църквата: Пастор Фогт ми вкара Свещената Хостия при Светото Причастие с такава сила в устните и зъбите, че си помислих, че ще се счупят. Това не се беше случвало досега при пастор Фогт.

Болеше ме и аз плаках, защото през този ден бях се молила много за него.

15.01.92 – сряда

10:10 ч. Кабинетът на лекаря: Попитах отново Спасителя за отец Фогт, защото вчера той не ми беше дал Светото причастие както трябва.

Спасител: „Нечистият дух не му е дал време, той го е притискал да даде Светото причастие бързо.“ Тъй като се моля и за г-жа Венебуш, помощничката при причастието, попитах Спасителя дали г-жа Венебуш не усеща, че това не е правилно, раздаването на причастието.

Спасител: „Дъще Моя, всички знаят, че това не е правилно.“

Аз: „Но, Господи, ако знам, че раздаването на Светото причастие не е правилно, тогава няма да го правя.“

Спасител: „Дъще Моя, те се страхуват от Сатаната.“

Аз не разбрах това много добре и исках Спасителят да ми го каже малко по-ясно.

Спасител: „Ако имаха благоговение пред Бога, нямаше да раздават Светото причастие.“

Попитах Спасителя какво означава, когато един свещеник принуждава вярващите да приемат причастията с ръка.

Спасител: „Той не върши Божиите дела.“

Тогава попитах какво става, когато един свещеник принуждава вярващите да станат, когато те вече са коленичили. Спасител: „Той слуша заповедите на дявола и се опитва да ги принуди да станат.“

14:30 ч. Рентгенова зала: Молих се и общувах духовно. Попитах какво означава, ако приемам Светото причастие от мирянин.

Спасител: „Когато я приемаш, правиш услуга на дявола.“

А ако остана седнала и не приемам, защото мирянинът раздава Светото причастие отстрани, където седя?

Спасител: „Тогава си страхлив и правиш услуга на дявола.“

Аз продължих: „Тогава мога да отида за Светото причастие, и когато мирянинът дойде при мен, мога да се поклоня пред Спасителя, но да не приемам Светото причастие, а да се причастя духовно и да се върна на мястото си.“

Спасител: „Да, можеш да направиш това.“

Тогава казах още, че епископите са одобрили миряните да раздават причастията. Спасител: „Те носят най-голямата отговорност.“

Попитах Спасителя дали, ако разкажа това на вярващите, ще бъда сама. Спасител: „Сама пред хората, но ти не си сама. Дъще моя, аз съм с теб.“ Следобед съгреших. Съжалявах за това. Вечерта отидох в Минголсхайм, в капелата „Рохус“. Преди Светата литургия се помолих шестте станции на Кръстния път.

Въпреки че бях на изповед само преди четири дни, отново ме теглеше към изповед. След изповедта благодарих на Бога, бях щастлива и казах, че няма нищо по-красиво от това душата да е чиста. След това принесох Светата причастия в жертва за Светия Отец, който толкова много страда.

16.01.92 – четвъртък

10:10 ч. – кабинетът на лекаря: Вече няколко дни се молах специално за отец Фогт, както ми беше препоръчал Спасителят.

По време на молитвата и единението с Спасителя попитах кога трябва да отида при отец Фогт.

Спасител: „Слушай, дъще моя, отиди при него още днес. Той ще те приеме.“

Попитах: „Господи, но какво да му кажа?“

Спасител: „Винаги се тревожиш какво ще кажеш. Аз ще говоря за теб.“

Попитах дали да взема дневника със себе си.

Спасител: „Можеш да го вземеш.“

След това настъпи тишина, за известно време не чухах Спасителя.

Тогава Спасителят каза: „Винаги трябва да пазиш тишина, злият дебне, защото иска да се намеси и да ти говори.“

Аз: „Благодаря Ти, Господи и Боже, за тези думи, които ми каза. Трябва само да ги пазя като перла, която е толкова красива и за която човек се грижи, за да не я изгубиш.“

Спасител: „Красиво казано.“

Попитах Спасителя: „Господи, има ли някакъв специален знак, когато нечистият дух се намесва?“

Спасител: „Той веднага носи със себе си съмнението.“

Аз: „Мой скъпи Исусе, сега чувствам такава прекрасна тишина, мир и топлина. Нямам никакви съмнения.“

Спасител: „И в това състояние аз винаги съм с теб, дъще моя.“ „Вярвам, че душата ми сега трябва да е красива и чиста.“

Бях повикана в рентгеновата зала. Г-н Пфлейдерер, инженер от фирма „Мюлер“, искаше да говори с мен за апаратите. Говорих малко за рентгеновия апарат, но много за Бога. Защото г-н Пфлейдерер е голям скептик и ругае ужасно папата. Спасителят ми даде правилните думи и той си тръгна доволен.

12.00 след Ангелус: След молитвата попитах Спасителя за още признаци, по които да разпознавам нечистия дух. Казах му също, че се страхувам да отида при отец Фогт.

Спасител: „Виждаш ли, дъще моя, страха, но ти нямаш страх.“ Аз казах:

„Всъщност не.“

Спасител: „Така е. Нечистият дух внушава страх.“

Повторих: „Значи вторият признак след съмнението е страхът?“ Спасител: „Да, а след това – неспокойствие.“

Спасител: „Хората в това състояние понякога не могат да се контролират.“

Аз: „Тогава в това състояние не може да се говори с хората.“ Спасител: „Не много – всичко с смирение.“

Следобед се обадих на пастор Фогт и го попитах дали има време, за да мога да поговоря с него. Първоначално той отказа. Когато обаче му казах, че искам да поговоря с него само за малко, за да му предам това, което Спасителят ми беше казал за него.

Тогава той каза, че мога да дойда в 17:30 ч.

По пътя към дома се молах на Болезнения броевица за отец Фогт, а у дома – екзорцизъм, молитви към Дева Мария и 7-а, 8-а, 9-а, 10-а и 11-а станция от Кръстния път.

Молих се още и в сърцето си за отец Фогт. После отидох в църквата и пред яслите отново се помолих за отец Фогт.

Точно в 17.30 ч. бях при отец Фогт.

Той ме посрещна приятелски. В себе си усещах мир и любов към отец Фогт.

Знаех, че не съм сама, защото Спасителят ми беше казал, че ще бъде с мен, и аз вярвам в това. Когато разказах на свещеника за нещата, той каза, че казвам само това, което ми харесва. Значи Бог говори чрез мен това, което ми харесва.

Свещеник: „И аз ви казвам, че сега ще се издигнете във въздуха. Имате психологически и теологически познания и сте си измислили всичко това сами, както ви харесва.“

Аз казах: „Аз все пак не се разбирам от теология.“ Свещеник: „Да, да.“

Помислих си, че никога не съм получавал католическо образование.

Попитах свещеника: „Кое от това, което им разказах досега, е грешно или не е вярно?“

Той не отговори.

Споменах, че на 12.12. той е бил в дома ни при посещението на свекърва ми и ми казах, че съм плакала горчиво, защото той дори за минута не е дошъл горе, където живея. Разказах му, че съм прегърнала кръста на Исус с цялото си сърце и съм плакала, и че съм попитала Спасителя защо свещеникът не е дошъл при мен, след като аз се молах толкова за него. Изведнъж спрях да плача и Спасителят ми каза: „Не плачи, дъще моя, той има съмнения и благоговение. Моли се за него.“

И на това събитие, за което разказах на свещеника, той мълча. По-късно каза:

„Не може да си измислила всичко, например войната.“

Казах му, че той със сигурност няма да извърви Кръстния път, който Исус иска от мен, и че вече съм намекнал за това в молитвената група.

Казах му още, че тъй като няма време за мен, не е нужно да му разказвам нищо сега, може би друг път, както е Божията воля.

Помолих го още за благословия. Застанах на колене на пода. Той ме благослови.

Прекарах около 25 минути при него, въпреки че исках да говоря с него само около 2 минути.

След това отидох в църквата. Посветих Светото причастие на свещеника и се помолих за него с радостния броеница.

В началото на литургията чух глас: „Вярваш ли му?“ Помислих

за свещеника и веднага отговорих: „Не.“

При съединението с Спасителя попитах: „Спасителю, кажи ми дали свещеникът е прав, може би съм се заблудил.“

Спасител: „Ти вече отговори, че не му вярваш.“ Аз: „Но, Спасителю, това не ми е достатъчно.“

Спасителят заговори малко по-енергично, а обикновено говори меко:

„Ти каза всичко правилно, дъще моя.“

„Но пасторът ми каза, че съм казала всичко това сама“, казах на Спасителя. Спасител:

„Никой не може да направи нищо от себе си.“

Усещах мир в себе си, но и вътрешна болка, защото усещах, че Спасителят е бил дълбоко обиден от пастор Фогт. У дома продължих да се моля за пастор Фогт. Бяха минали точно седем дни, откакто за последен път бях говорила с пастор Фогт.

17.01.92 – петък

Рожденият ми ден – но трябваше да работя:

Един пациент, войник от НАТО, Мартин Волфганг Сп., дойде за рентген. Попитах го какво мисли за отношенията между Германия и Русия. Той каза, че те имат свои собствени проблеми. Тогава го попитах какво мисли за глада в Русия.

Той беше много неспокоен и усетих нечистия дух в него, но не си дадох да се разбере. Тогава му показах дневника си, в който пише: „Моли се, моли се, дъще моя, идва война от Русия“

Тогава той стана още по-неспокоен и попита много енергично, като генерал, кой е казал това. Аз отговорих: „Исус“. С същия тон той продължи: „Няма никакъв Исус. Аз съм атеист.“ После ме попита дали мога да докажа, че има Бог.

Аз му отговорих: „Вие все пак живеете.“ Той каза: „Кой казва, че живея?“, но запази острия тон.

Казах му: „Знаете ли какво, казах ви го, за да не можете да кажете пред Божия съд, че не сте знаели нищо.“

Той: „Кой казва, че има Божия съд: Няма Бог! Кой ви е казал това?“ Попитах го: „Ами ако Бог ви призове след час?“

Тогава спрях да говоря с него и го помолих да излезе и да чака рентгеновата си снимка, защото видях, че няма смисъл да разговарям с него.

Вътрешно усещах, сякаш цяла армия от дяволи е при него. Когато си тръгна, поръсих всичко със светена вода.

Около час и половина по-късно в лекарската стая, около 10:10 ч.: Аз се молех и си пожелах като подарък за рождения ден този пациент, войникът от НАТО, да се обърне. Тъй като усещах, че в този човек имаше демон, попитах Спасителя кои са те.

Спасител: „Дъще моя, помисли си, който отрича Бога, той е демонът Луцифер.“

Тази душа е мъртва. Това желание не мога да ти изпълня.“

Тогава казах, че имам второ желание:

„Искам да ти бъда винаги вярна, да остана непоколебима, да те обичам все повече и повече, да изпълнявам желанията ти и да ти казвам „ДА“ до последния си дъх, и ти винаги да си с мен.“

Спасител: „Потвърждавам това.“

Тъй като не разбрах това, Спасителят продължи:

„Ще изпълня това твоё желание.“

Аз казах: „Благодаря Ти, Господи и Боже мой. Това беше най-красивият подарък, който някога съм получавала.“

Спасител: „Обичам те, дъще моя. Повярвай в

това.“ Аз: „Благодаря ти за този букет червени рози.

Вечер в червено в църквата: Сестрата, една монахиня, раздаваше Светото причастие. Преди това бях се молила да не получа Светото причастие от мирянин. Когато дойде моят ред, сестрата ме подмина. Усетих, сякаш душата ми се разкъсва. Сърцето ми се изпълни с голямо безпокойство. Тогава дойде свещеникът и аз приех Светото причастие от него.

Причастие.

По време на причастиято, когато се съединих със Спасителя, го попитах какво беше това, когато изпитах този силен неспокой.

Спасител: „Това беше Сатана, той искаше да унищожи душата ти, но не можа, защото Аз съм с теб.“

Когато се прибрах у дома, имах неочаквани гости и се зарадвах много. Получих още един голям букет червени рози, които ми напомниха за Спасителя и за разговора от тази сутрин.

18.01.92 – събота

Ранна литургия във Вагхаузел: Видях отец Емилиан и още един свещеник да стоят в тъмното. Той имаше проблем при превръщането. След превръщането отново стана светло и видях само един свещеник. Тогава отворих очи и видях, че отец Емилиан нямаше коса. Затворих очи отново и видях Исус вместо отец Емилиан, но в известна тъмнина, но все пак можеше да се разбере, че е Исус. Исус имаше коса до раменете.

Вкъщи попитах Спасителя дали е вярно това, което бях видяла, след като отново прецених ситуацията.

Спасител: „Да, ти видя страдащия Исус.“

19.01.92 – неделя

Света литургия в червено

Броеница и молитва в Рот.

Съпругът ми не ми повярва, че ще бъда отлъчена от църквата. Той смяташе, че днес това вече не се случва. Смяташе, че днес човек бива отстранен.

Затова попитах Спасителя:

Спасител: „Болката остава същата, независимо дали става дума за отстраняване или отлъчване.“ Молих се пет броеници за свещениците и отците.

Имах изпитание и затова попитах Спасителя.

Спасител: „Имаше много нечисти духове там.“

Аз: „Тогава трябва да се страхувам.“

Спасител: „Аз ти отнех страха.“

20.01.92 — понеделник

Клиника — кабинет на лекаря: Брат Алоис ми беше казал, че не трябва да разгласявам толкова много това, което преживявам със Спасителя. Затова попитах Спасителя.

Той каза: „Кажи всичко, което ти внушавам. — Времето го изисква.“

Той продължи: „Не трябва да се слушат хора, които се страхуват.“

Попитах за отец Дохарт.

Спасител: „Можеш да му го кажеш. С теб няма да се случи нищо друго, освен това, което се случи с отец Фогт.“ Тревожех се дали свещениците ще направят нещо, ако им предам нещо.

Спасител: „Дали свещениците ще направят нещо или не, след като си говорил с тях, остави това на мен. Иначе няма да изпълниш и една трета от това, което ти внушавам.“

Аз казах: „Подари на Вагхаузел пейките за причастие.“

Спасител: „Ако им подаря причастните пейки, вярващите отново ще приемат причастие с ръка.“

Вечерна молитвена група: Имаше много хора. Имаше изповед и Спасителят беше почитан.

След молитвената група съпругът ми много ме ядоса. Той не вярва, че Спасителят ми говори.

Тогава отец Дохарт потвърди пред съпруга ми, че причастие с ръка също е правилно.

21.01.92 вторник

Предишната вечер бях в църквата в Рот. Когато коленичих пред олтара за причастие, към мен дойде г-н Антон, помощник при причастие, и искаше да ми даде Светата Хостия. Поклоних се пред Спасителя, но не приех Светата Хостия и се върнах на мястото си. Причастих се духовно и Спасителят дойде при мен; получих съвсем специални благодати при това духовно единение. По обяд в капелата на клиниката попитах Спасителя дали съм постъпила правилно предния ден.

Спасител: „Да, правилно е – най-добре.“

Вечерта в Рот, в църквата: преди Светата литургия отново не гореше Вечното светило.

Когато видях това, веднага изтичах навън, видях един министрант и му казах да съобщи на свещеника. Тъй като след известно време все още нямаше никой, вместо броеницата аз непрекъснато се молах „Санктус“. Тогава призовах ангела си пазител, светите архангели Михаил, Рафаил, Гавраил, Дева Мария и Свети Йосиф, за да доведат свещеника, който да запали Вечното светило.

Свещеникът дойде, отиде до елхите и си тръгна, без да е запалил Вечното светло. Аз продължих да се моля „Санктус“, цял брой от броеницата. И тогава дойде жената на църковния служител и запали Вечното светло. Трябва да спомена, че изпадам във вътрешно безпокойство, когато Вечното светло не гори.

22.01.92 – сряда

Рано сутринта съпругът ми ми каза, че през нощта съм имала кошмари и съм стенела силно.

10:10 ч. Кабинетът на лекаря: Попитах Спасителя дали през нощта нечисти духове са били при мен. Спасител: „Да, дъще моя, имаше няколко. Те искат да унищожат душата ти, но не могат, защото Аз съм с теб.“

Повторих това, за да се уверя, че съм го записала правилно.

Спасител: „Да, дъще моя, така е.“

12:30 ч. в капелата: След молитвата Спасителят ми каза:

„Божията воля е да дадеш свидетелство.“

Тъй като отец Дохарт ми беше казал веднъж, че това, което ми казва Спасителят, е предназначено само за мен, аз попитах още веднъж.

Спасител: „Това е за теб, за свещениците и за всички хора.“

Тогава попитах Спасителя какви са другите признаци, когато нечистият дух действа.

Спасител: „Объркване, липса на вяра и липса на любов към Бога.“

Преди няколко дни Спасителят вече ми беше казал, че нечистият дух носи със себе си съмнения, неспокойствие и страх.

От 16.30 до 18.00 часа бях в манастира в Нойбург. Поверих дневника си на отец Свидберт. Той е много мил. Изповядах се пред него и той извърши екзорцизъм над мен. Когато излязох от манастира, вече ме чакаше един мъж, който искаше да ме закара обратно в града. Попитах го дали днес вече е прочел Псалтира. Той отговори весело с „Да“. Тогава го попитах дали е прочел и молитвата „Вдъхни в мен, Свети Дух“. Той каза „Да“.

Взех го в колата. Когато седна в колата, веднага забелязах, че нечистият дух е с него. За шега му казах: „Знаете ли, че имате нечист дух?“

Той: „Да, имам много. — и как се казва този?“

Казах му, че ще попитам Спасителя.

Този мъж непрекъснато странно издихваше носа си през цялото пътуване. Вечерта отидох в капелата „Рохус“ в Минголсхайм за Светата литургия.

След Светото причастие в мен настъпи спокойствие и топлина, както и мир. Попитах Спасителя за мъжа, когото бях взел в колата. За момент не чух нищо. После чух: „Аз освещавам душата ти.“

Тъй като вече няколко дни се борех с нечистия дух, казах на Спасителя: „Душата ми сигурно прилича на оскубана кокошка.“ При това се разсмях.

Върнах се у дома и там вече ме чакаше един мъж, който е от семейството ми и сега е в процес на развод, но през целия си живот е ходил в църквата само няколко пъти. Той непрекъснато си гризеше ноктите и беше много неспокоен. Вижда вина навсякъде, само не и в себе си. Когато видях това, отидох в друга стая и се помолих за него и за съпруга ми с екзорцизъм.

23.01.92 – четвъртък

Попитах Спасителя още веднъж за мъжа, когото бях взела в колата, какви демони са били, защото ги усещах в него.

Спасител: „Най-висшият е Луцифер. Имаше няколко. Най-висшият страда най-много. Когато са около теб, те винаги са няколко.“

Попитах Спасителя дали вече се боря с Луцифер. Спасител: „Да, дъще моя, ти вече си се борила с него неведнъж.“ Но аз казах, че изобщо не мога да се боря с него.

Спасител: „Затова ти казвам, че аз съм винаги с теб.“

Луцифер може да бъде навсякъде, той е свободен и може да изкушава всеки.

Тогава попитах Спасителя защо пастор Фогт не е запалил Вечното светло във вторник, при положение че е бил в църквата, а г-жа Меснер е дошла по-късно и е запалила Вечното светло.

Спасител: „Виждаш ли, ти си жив.“

Не разбрах това добре и затова попитах. Спасител: „Мнозина вече са мъртви. Те вече не живеят и не виждат.“

След това попитах за телевизията.

Спасител: „Всеки, който го гледа, е идолопоклонник.“

Попитах дали трябва да го счупя. Спасителят ми разреши.

Когато се прибрах у дома, първо слязох телевизора долу и го унищожих, така че никой повече да не може да го гледа. Не исках да го продавам, въпреки че беше само на две години, защото не исках някой друг да бъде изкушен от него.

Вечер: НН. Меса в червено:

Попитах Спасителя за телевизора.

Спасител: „Постъпил си правилно. Това е крачка напред към Мен.“

След това попитах Спасителя за патената. Попитах го какво би направил би направил, ако беше на мое място. Дали би предпочел да приеме Светото причастие с патена или без.

Спасител: „Дъще моя, за мен има значение. Винаги бих препоръчал на свещениците да използват патена. Попитах дали мога да кажа това на отец Вогт.

Спасител: „Да, можеш да му кажеш всичко с любов.“

Мъжът, за когото вчера се молих за екзорцизъм, днес ме посети в клиниката и ми разказа, че цяла нощ не е могъл да заспи и е бил облян в пот. Неколкократно му казах да се моли и да отиде на изповед, но той не го прави.

24.01.92 – петък

НІ. Меса в червено.

Млада двойка, която живее в съжителство, ми се обади няколко пъти и ме покани да гледам филм за място на явления в Швейцария, близо до Ст. Гален. Те ме притискаха много да отида там.

Спасителят вече ми беше казал: „Не е нужно да гледаш филма.“

25.01.92 – събота

Света литургия в 7.15 ч. във Вагхаузел:

Видях отново отца да стои в тъмнината пред превръщането. Беше отец Вернер Егон. След превръщането стана малко по-светло. Молих се за него. Бях на първата пейка. Отец Вернер Егон обаче не можеше да ме погледне в очите, както другите отци. Бях много учудена, че той не се молеше за застъпничество.

В 12.15 ч. у дома, след „Ангел Господен“, причастих се духовно. Попитах Спасителя защо отец Вернер Егон не беше се помолил за застъпничество.

Спасител: „Не можа.“

Аз казах: „Не разбирам, не можеш ли да ми го кажеш по-ясно?“ Спасител:

„Сатаната не му позволи да говори.“

Това вече е четвъртият отец, когото съм виждал в мрака.

Въпреки че днес изобщо не исках да ходя във Вагхаузел, за да не видя това.

По-скоро исках да отида в капелата „Рохус“ в Минголсхайм. Но синът ми беше паркирал колата си така, че не можех да изляза. Заради това закъснях и вече нямаше да успея да бъда в Минголсхайм в 7:00 ч., когато започва литургията.

Все пак Божията воля е да отида във Вагхаузел.

17.15 ч.: Плаках горчиво и си мислех за кого да пиша дневника, дали изобщо някой ще го прочете. Попитах Спасителя дали да го пиша или не.

Спасител: „Трябва да пишеш, дъще моя, това ще помогне на някого.“

Попитах за Марион във В., дали е правилно тя да пише дневника на машина. Спасител: „Да, дал съм ѝ и благодаратта за това.“

26.01.92 – неделя

Отец Фогт беше болен в неделя и не можа да отслужи литургия.

Станах в 5.00 сутринта, измолих броеницата и други молитви.

Запалих свещи за бедните души и за свещениците и монасите, които все още са в чистилицето, и поръсих светена вода за тях. След молитвата се съединих със Спасителя. Попитах Спасителя за г-ца Бенебуш, защото днес тя води богослужението, дали това е правилно или не.

Спасител: „Да, дъще моя, това е пълна ерес.

Казах на Спасителя, че свещеникът все пак е одобрил това.

Спасител: „Той трябва да отговаря за това.“

Аз: „Мога ли да кажа това в молитвената група?“ Помислих за г-жа Хамбш, която беше казала, че не трябва да се говори нищо за свещениците.

Спасител: „Не слушай хората, ако това противоречи на това, което те учи. Попитах защо миряните правят такова нещо и имах предвид раздаването на причастието. Спасител: „Те нямат благоговение пред мен, не слушат гласа ми. Хората са съучастници.“

Аз: „Защо хората?“

Спасител: „Защото не се молят достатъчно за тях (за миряните).“

Аз: „Но много хора са доволни от това, като например моята свекърва?“ Спасител: „Те са слепи.“

(Не исках да пиша „слепи“, но Спасителят ми каза: „Напиши го.“) Тогава Спасителят продължи: „Закоравелите сърца са трудни за възпитание.“ Аз:

„Мой Спасителю, какво да правя?“

Спасител: „Моли се за тези дела.“

Аз: „Мой Спасителю, тогава Ти ще бъдеш толкова осквернен и толкова опозорен.“ Спасител: „Да, аз съм такъв отдавна.“

Аз: „Защо позволяваш това?“

Спасител: „Защото все още обичам хората.“

Аз: „Можеш ли да ми кажеш още нещо по този въпрос?“

Спасител: „Аз все още съм страдащият Исус.“

Вечерта в капелата „Рохус“ посетих Светата литургия. Днес започнахме да пишем дневника на пищеца машина.

27.01.92 – понеделник

Попитах Спасителя за богослуженията с проповед и му казах, че епископите са „за“.

Спасител: „Епископите, които са за това, в никакъв случай не трябва да ги слушаш.“ Спасител: „Слушай ме, дъще моя.“

Аз: „Винаги ще вярвам, че Ти си с мен и до мен.“ Спасител: „Да, вярвай в това, дъще моя.“

Аз: „Какво трябва да знам, когато нещо ме очаква .

Спасител: „Сатана ще те изпита. Ще говориш и с епископа. Аз ще говоря за теб. Остани ми вярна и остани непоколебима. Сатаната ще ти приписва много грешки. Това не са твои грешки. Това са грешките, които църквата прави. Ще получиш много заплахи. Не приемай тези заплахи. Остани вярна на истината, защото в края на краищата истината побеждава. Не бързай. Проявявай търпение.“

Аз: „Благодаря ти за тези мили думи.

Вечерта в Рот в църквата имаше помен. Отец Фогт беше болен. Отец Ветер отслужи Светата литургия.

След това, в 20:00 часа – молитвена група. Имаше много хора. Отец Дохарт изповядваше. Холгер, който често се е молил с мен на „Ангел Господен“ в капелата на работното място по обяд, днес за първи път беше с мен в молитвената група. Той беше тук с Кристоф от Хиршхорн.

Имам грип и съм в болничен.

28.01.92 — вторник

Останах в леглото и се молах. Вчера вечерта Фридолин ми се обади и ме попита дали мога да попитам Спасителя дали там, където живее Клод в Люксембург, е имало по-рано явления на Дева Мария. Казах на Фридолин, че ми е неудобно да питам Спасителя за такова нещо и че не съм сигурна дали ще го направя, защото ми се струваше като любопитство, а аз не обичам това. Но днес след молитвата и при единението със Спасителя в духовното причастие все пак попитах.

Спасител: „Да, дъще моя, това е вярно. Там е имало явление на Дева Мария.“

Попитах дали е било само едно.

Спасител: „Няколко.“

Някой позвъни три пъти на вратата, но когато исках да отворя, вече нямаше никого. Продължих да се моля и отново се съединих със Спасителя. Попитах за отец Ветер, заместникът на отец Фогт. Той раздаде Светото причастие толкова бързо, че то почти ми падна от устата. Попитах Спасителя дали това е заради мен.

Спасител: „Свещеникът раздава Светото причастие без благоговение.“

В 9:25 ч. отново бях прекъсната. Фридолин се обади отново и попита за явленията в Люксембург. Разказах му какво беше казал Спасителят.

След това се съединих за трети път със Спасителя и попитах още:

„Спасителю, защо свещеникът раздаде Светото причастие толкова бързо, той все пак имаше време. Попитах още дали това се дължеше на многото хора и на липсата на помощници за причастieto.“

Спасител: „Да, това е страх от хората. Нечистият дух първо се опитва да внуши на свещеника страх от хората.“

Казах, че Ерих е харесал начина, по който отец Ветер е постъпил.

Спасител: „Не всеки вижда едно и също. Ти винаги виждаш повече от другите.“

Когато при приемането на Светата Причастие, хостията висеше наполовина от устата ми, аз тъкмо исках с пръст да я пхна в устата си. Тогава чух глас: „Не докосвай с пръст.“ Аз не го направих и в същия момент Светото Причастие влезе в устата ми. Днес попитах Спасителя кой ми е говорил вчера, защото в момента, когато чух гласа, все още не бях обединена със Спасителя.

Спасител: „Това беше твой ангел-пазител. Той често ти говори.“

Аз: „Колко добре, че почитам ангела-пазител и се моля на него. Вчера вечерта в молитвената група:

Докато другите приемаха причастие, аз се съединих с

Спасителя, защото вече бях причастил в църквата в Рот. Бях неспокоен и успях да се съединя със Спасителя едва след няколко минути. Попитах Спасителя какво е било това.

Спасител: „Нечистият дух се опитва да се промъкне и да заеме моето място, но когато аз съм там, той усеща моето присъствие и се отдръпва. Всяка душа трябва да внимава кой е в нейното жилище. Само когато жилището е чисто и свободно, аз влизам в него.“

След това бях толкова обединена със Спасителя, че изобщо не исках да се разделя с Него, но хората чакаха да продължа да се моля с тях, въпреки че свещеникът, отец Дохарт, беше до мен.

Попитах Спасителя дали е било правилно да прекъсна единението с Него. Спасител: „Всеки е свободен да прави както иска, никой не може да те отдели от Мен, освен твоята воля.“

Когато вчера отворих очи, всички ме погледнаха, защото вероятно бях обединена със Спасителя по-дълго от останалите. Ах, ако другите знаеха колко е красиво това, и те биха били обединени с Него по-дълго. След това се молих с цялата молитвена група молитвата „Душе Христова – освети ме“

Спасителят ми каза днес, че съм трън в очите на нечистия дух, но все още не разбирам достатъчно от това. Запомням едно изречение. Лука 21:36: „Бдете и се молете винаги, за да можете да избегнете всичко, което ще се случи, и да застанете пред Човешкия Син.“

В 15:00 часа се молих у дома на Дева Мария да ме отведе при Спасителя.

Помолих Спасителя за Клод от Люксембург, когото все още не познавам лично, но за когото вече съм се молила много.

Спасител: „Той е избран. Той трябва да стане свещеник. Трябва да се молим много за него.“ Аз казах: „Той е толкова нападаем.“

Спасител: „Всички избрани са изложени на силни изкушения.“ Попитах защо.

Спасител: „Дъще Моя, Сатаната иска да бъде победител.“ Аз: „Има ли надежда за Клод?“

Спасител: „Сатана скоро ще бъде победен.“

Аз: „Тогава има надежда.“

Спасител: „Да, можете да се надявате.“

Аз: „Да, Спасителю, но той работи сега.“

Спасител: „Той няма да бъде доволен от тази работа.“

Тогава попитах Спасителя за новия студент в Ландерсхофен, Андреас. Фридолин ми беше препоръчал да се моля за него.

Спасител: „Това са изкушения, през които той трябва да премине.“ Аз: „От теб или от нечистия дух?“

Спасител: „От нечистия дух. Защото на нечистия дух нищо не му е по-скъпо от това да принуди свещениците към причастие в ръка.“

Попитах защо.

Спасител: „Защото липсва благоговение. Сатана познава слабостите на хората.“ Аз: „Мога ли да кажа това на Фридолин?“

Спасител: „Затова ти го казах.“

Аз: „Благодаря, Господи и Боже мой, ще му го кажа.“

Веднага се обадох на Фридолин и му разказах всичко. Той си го записа. После каза: „Странно. Вчера не се осмелих да попитам дали можеш да попиташ Спасителя дали Клод е избраният. Искях да знам и ти попита Спасителя. Казах му, че за мен това е потвърждение, че е било правилно.“

29.01.92 — сряда

Молих се в леглото. След дълга молитва казах на Спасителя, че съм голям грешник. Колкото повече се приближавам към Спасителя, толкова повече се чувствам като голям грешник. Плаках и в началото изобщо не смеех да попитам Спасителя нещо. Но после попитах за сина си дали има още шанс да стане свещеник.

Спасител: „Остави го на мен.“

След това попитах дали изобщо трябва да продължавам да отказвам на помощниците при причастията. Спасител: „Направи, дъще моя, това, което ти казах досега.“

Попитах дали трябва да мълча като сестра Фаустина. Спасител:

„Не е нужно да мълчиш, времето го изисква.“ Аз: „Не разбирам защо времето го изисква.“

Спасител: „Дъще моя, имаме много малко време.“

Това отново ми беше неясно и попитах дали е нещо като когато отивам на работа и се старая да бъда по-бърза, за да не закъснея.

Спасител: „И аз искам да сте там, където имам нужда от вас.“ Аз:

„Но времето е вечно.“

Спасител: „За мен.“

Аз: „Тогава имаме ограничено време.“ Спасител: „Да, дъще моя.“

Аз: „Кой тогава може да бъде спасен?“ Спасител:

„Много малко. Всички те знаят какво правят.“

Аз: „Но на кръста Ти каза: „Отче, прости им, защото не знаят какво правят.“ Спасител: „Всички те имаха време да разберат какво правят.“

Аз: „Толкова много жестокости и безбожие. Виждам света в голям грях.“ Спасител:

„И аз вече не мога да го издигна.“

Аз: „Господи, Ти казваш, че имаш вечността, за да накажеш.“ Спасител: „О, дъще моя, тя е препълнена с жестокости.“

Беше ми толкова тежко, че вече не можех да питам и да разговарям със Спасителя. Първо трябва да го осмисля.

Аз: „О, Господи, трябва ли изобщо да отида при свещеник?“

Спасител: „Можеш ли сега?“ Аз казах: „Не.“

Спасител: „Остави това на мен.“

Бях обединена със Спасителя около 30 минути. Но не можах да напиша много, както бих искала. Това не е лесно, трябва винаги да си много концентриран и да запазиш спокойствие, за да продължиш да чуваш Спасителя.

Днес сутринта се молих от 6:40 до 9:50 часа.

В 11.00 часа отидох в църквата в Рот. Точно пред олтара на Дева Мария запалих две свещи. Молих се Броеницата на Милосърдието за целия свят. Болезнената Броеница вече бях се молила у дома.

Следобед отидох на разходка в гората и се молех няколко броеници за много намерения. Времето беше хубаво и слънцето грееше. Тогава спрях, изпях „Аве Мария от Лурд“ и изведнъж отново се появиха много птици, които свиреха и пееха заедно с мен.

Беше много красиво. Тъй като така или иначе минавах покрай гробището, отидох до гроба на отец Кьостл и се помолих там.

Вечерта посетих Светата литургия в капелата „Рохус“ в Минголсхайм. Плаках по време на броеницата преди Светата литургия, по време на Светата литургия и след това. Не можех да сдържа сълзите си, сякаш някой плачеше заедно с мен.

30.01.92 — четвъртък

Молих се около час в леглото. После се съединих със Спасителя и пак плаках. Затова попитах Спасителя за вчера, когато плаках толкова много в капелата „Рохус“.

Спасител: „Твоят Исус плаче с теб за състоянието на света.“

Настъпи тишина и дълбок покой. Казах на Спасителя:

„Ти ми говориш твърде малко.“

Спасител: „Бог, който обича, говори малко.“ Аз: „Но аз не те чувам толкова добре.“ Спасител: „Но ти си разбрала.“

Аз: „Да.“

Вчера бях коленичила сама пред олтара и затова попитах за хората, които приемат Светото причастие прав.

Спасител: „С това дали стоят или коленичат при Светото причастие, всеки ме почита по свой начин.“ Аз: „Когато вярващите стоят, те ли Те почитат?“

Спасител: „Не. Това е гордост.“

Аз: „Но свещениците, когато си дават Светото причастие един на друг, стоят.“

Спасител: „Свещеникът е втори Христос, на него трябва да се оказва почит. Свещеник, който е в Божията благодат, няма да принуди никого да стане при приемането на Светото причастие.“

Спасител: „Нечистият дух не може да принуди никого, само ако човекът му се подчини.“

Спасител: „Кажи на хората да се молят всеки ден: „Господи, избави ни от страха от хората. Защото почти всички са му подвластни.“

Аз: „Какво е важно да знам за страха от хората?“ Спасител: „Страхът от хората винаги се причинява от Сатаната.“

Аз: „Но ние сме деца на Бога, а не деца на Сатаната.“

Спасител: „Затова трябва да се почита Бог, а не Сатана.“

Спасител: „Колко малко се молят хората: „Господи, дай ни дара на разпознаване на духовете.“

Аз: „Тогава трябва да молим за всичко.“

Спасител: „Да, дъще моя. Страхът от хората е голямо зло, което може да сполети хората.“

Аз: „Може ли страхът от хората да доведе хората в ада?“

Спасител: „ДА.“

Аз: „Ще повярват ли свещениците в това?“ Спасител: „Само малцина.“

През цялото време усещах топлина и спокойствие, една особена тишина в себе си. Това е много хубаво усещане и човек си мисли, че е отделен от всичко земно. Благодаря Ти, Господи. В такъв момент вярвам особено дълбоко. В тези моменти на единение нямам ни най-малко съмнение и никакво усещане, че нещо с мен може да не е наред. Защо не може да остане винаги така? Защо винаги ме сполетяват тези постоянни изкушения?“, казах на Спасителя

Спасител: „От това ще бъдеш освободен едва в небето.“ Аз: „Имаш предвид в рая.“

Спасител: „Да, да, уцели.“

Аз: „Обичам Те, мой Господи и мой Боже, с цялото си сърце, с цялото си същество.“ Спасител: „И аз Те обичам, дъще моя, иди в мир.“

От 9.00 до 11.00 се молих много и измолих Броеницата на Светия Дух. След това бях обединена със Спасителя за около 30 минути. Трябва да спомена още, че тази нощ между 2.00 и 3.00 часа съм се молила Болната броеница, Броеницата на раните и Литанията на Свещената Скъпоценна Кръв.

Следобед в гората измолих още два броеника на латински и други молитви. След първия броеник птиците отново пееха красиво с мен „Аве от Лурд“.

Вече няколко дни се моля за отец Леш, когото срещнах в капелата „Рохус“. Някаква сила ме привлече да отида при него и да говоря с него. Когато се върнах от гората, отидох до статуята на Дева Мария и се помолих там, след това отидох до кръста на Исус и се помолих накратко. Тогава се обединих със Спасителя. Бях малко нетърпелив и не обръщах достатъчно внимание на душата си.

Въпреки че намерих тишина в себе си, случи се следното:

Попитах Спасителя дали трябва да отида при отец Леш, дали това е волята на Спасителя и дали отецът ще говори с мен.

Тогава се чу гласът. „Какво искаш от свещеника?“

Аз казах колебливо: „Да се изповядам и да говоря за това, което ми разказа през последните дни.“

Гласът: „Не е нужно да отиваш при него. Остани днес у дома.“

Първоначално бях учуден, помислих си и повторих за себе си думите „остани днес у дома“, и си помислих, какво означава това, Спасителят все пак иска да ме види днес в църквата.

Посегнаха ме съмнения и се прекръстих. После отново се съединих със Спасителя.

Тогава чух:

„Познаваш ли сега гласа ми?“

В мислите си си казах: „Не съвсем.“

Тогава чух: „Отиди при свещеника. Той ще говори с теб.“

Казах на Спасителя: „Трябва да внимавам дали нечистият дух не ми е говорил и тогава да го запиша в дневника си.“

Спасител: „Дотук всичко е наред. Тогава щях да ти обърна внимание на това.“

След това отидох успокоен при отец Леш. Говорих с него от около 17:30 до 18:30 ч. Той ми каза това, което трябваше да знам, и което ми помогна. Отец Леш е от Саарланд и е мисионер в Африка, а в момента е на почивка в Минголсхайм. Той ме изслуша внимателно и ми каза, че трябва да продължа да слушам гласа и непременно да записвам всичко, защото Спасителят иска да повтори някои неща. Накрая се изповядах пред него. Казах му, че макар и да са леки грехове, те ме тежат и искам да бъда напълно чиста. После отидох в капелата, измолих четири станции от Кръстния път, а след това с вярващите – Броеницата: отец Леш отслужи Светата литургия. Беше много хубаво.

31.01.92 — петък

Молих се над час в леглото. Когато свърших да се моля на Болезнения броеница, причастих се духовно. Попитах Спасителя: „Вчера ли беше демонът, който първо ми проговори?“

Спасител: „Да.“

Аз: „И кой беше той?“

Спасител: „Демонът Луцифер. Аз позволих да бъдеш изкушен.“ Спасител:

„Така той мами почти всички хора.“

Помислих си отново за вчера и за гласа на демона. В този глас нямаше нежност, както при Спасителя, а беше заповядващ, остър глас.

Тогава казах на Спасителя: „Аз се обърнах към Теб, защо тогава той може да ми говори?“

Спасител: „Аз съм го позволил, иначе той не би могъл да го прави.“

Трябва винаги да оставаме бдителни, защото, както каза Спасителят, той мами почти всички хора.

Аз: „Вчера разговарях с отец Леш около час. Имало ли е смисъл?“ Спасител: „Да, имало е смисъл, голям смисъл за него.“

В момента изпитвам болка в дясната ръка и в десния крак, на местата, където Спасителят е бил прободен с пирони. Това се е случвало често, понякога по-малко, понякога повече.

Понякога бих могъл да крещя от болка.

Попитах Спасителя какво означава това.

Спасител: „Това е Сатаната. Но аз ще ти отнема голямата болка.“

Когато при тези болки се моля: „Принасям тези болки в жертва за спасението на много души“ или „Нека много души се обърнат към Бога“, тогава болката често изчезваше. Същото важи и за главоболията ми. Когато се моля и обединявам главоболията си със страданията на Исус за обръщането на грешниците, тогава главоболията изчезват. Откакто се кръстих преди осем години, не съм имала нужда от хапчета. Вместо това сега използвам много добре осветена светена вода, осветена сол за готвене и осветени свещи. „Добре осветена“ означава: осветена по стария обред на латински език за спасението на тялото и душата.

При стария обред се отправя и молитва за изгонване на злите духове над осветените предмети. Тази молитва е особено важна в нашето време. А в осветената вода се добавя и осветена сол, което съвременните свещеници вече не правят.

Отец Гебхард Хейдер освещава както трябва. Той си отделя необходимото време за освещаването. Благодаря на Бога, че ми беше позволено да видя това.

След едночасова молитва се съединих със Спасителя и го попитах кои души са в калта. Защото ми дойде на ум, че Спасителят ми беше казал по-рано да се моля за онези, които са в калта.

Бях попитал вече пет свещеници какво означава това и всеки каза нещо различно.

Спасител: „Напиши го. Душите, които приемат причастие недостойно, са в калта.“ (Калта е грях.)

Спасител: „Калта ме отвращава.“

Аз: „Кои души приемат причастие недостойно?“

Спасител: „Онези, които презират Божията слава!“

Спасител: „В калта са онези, които посещават изповедта само 1-2 пъти годишно и не ходят на изповед. Всички свещеници, които раздават (само) причастие в ръка, са в калта. Вярващите вземат Светото Причастие в ръка, те са съучастници, защото нямат благоговение пред Бога.“

Аз: „Тогава отец Гебхард Хейдер е бил прав, той ми каза, че в калта са онези, които приемат причастие недостойно, другите свещеници казаха нещо друго. Моят местен свещеник, отец Фогт, не повярва на това, което каза отец Гебхард Хейдер. Спасител: „Повярвах ли ми?“

Трябва да отбележа: Интересно е, че другите четирима свещеници, които също попитах, освен причастие в устата, раздават и причастие в ръка.

Отец Гебхард Хейдер никога не е давал Светото причастие в ръка, а само в устата, както трябва. Познавам и други свещеници, които раздават причастията само в устата. Благодаря на Бога, че все още има такива свещеници, които не раздават причастията в ръка.

Спасител: „Моли се тази кал да бъде премахната от Църквата.“ Аз:

„О, Спасителю, колко малко са тези, които приемат причастие в устата.“

Спасител: „И колко малко са тези, които са на тесния път, който води към Мен.“

Широкият път е препълнен. В момента в църквата има повече грешници, отколкото навън.“ Мой Господи и Боже мой, не мога повече да пиша.

Твърде тежко ми е и ми се струва, сякаш този грях тежи върху мен. Плача, твърде тежко ми е.

Аз: „Кой ще ми повярва?“

Спасител: „Не се тревожи кой ще ти повярва. Това е мой проблем.“

Аз: „Благодаря Ти, Господи и Боже мой, правя това, което ми каза, и всичко, което мога да направя.“

След това се помолих за всички, които приемат причастие в ръка, Бог да им прости и да им даде дълбоко разкаяние и да събуди в тях благоговение пред Бога. Молих се за хората, всички да получат светлината и да разберат, че това е обида към Бога.

След това получих много благодати. Усетих топлина в сърцето си, дълбок мир, а тежестта, която имах преди малко, беше изчезнала.

Аз: „Благодаря Ти, Господи и Боже мой. Ти даваш и Ти отнемаш.“ След това се помолих още малко от сърце,

и Спасителят каза: „Иди с мир.“

С голяма радост прочетох още един час от една добра книга.

11:50 ч.: Отидох при лекаря. Докато седях в чакалнята, чух вътрешния глас: „Моли се.“ Първо усетих нечистия дух в една жена, а след това и в двама мъже. Имах вътрешни атаки и се молах за тях. После ме заболя главата и болката ставаше все по-силна. Асистентката на лекаря ме беше забравила и беше дала предимство на други пациенти. Пожертвах това търпение за свещениците, които бързо раздават Светото причастие. Минаха около 45 минути, после дойде асистентката на лекаря и се извини, че ме е забравила.

Казах й: „Не, не сте ме забравили, това беше Божията воля. Защото се молах за пациентите, в които имаше демони.“

Когато седях при лекаря, започнахме да говорим за Бога. Главоболието ми се усили и си помислих, че главата ми ще се пръсне. Казах на лекаря, че това са изкупителни страдания и че ги жертвам за обращението на грешниците и за спасението на душите.

Лекарят каза, че той не би направил такова нещо. Измери ми кръвното налягане и каза:

„Не смея да си позволя да кажа това.“

Попитах: „Колко е?“

Кръвното ми налягане беше 180/90.

Главата ми беше цялата червена и имах много силно главоболие.

Лекарят ми изписа нещо срещу високото кръвно налягане. Върнах се у дома и си легнах в леглото.

У дома болката стана още по-силна. С това главоболие се молих Кръстния път, а след това и молитвата към последните седем думи на Исус.

В 15:00 часа болката изчезна. Аз обаче не бях взела никакви лекарства. След това бях доста безсилна, а в 15:30 часа станах отново, сякаш нищо не се беше случило. Болката беше изчезнала напълно.

Вечерта посетих Светата литургия в Рот. След Светото причастие попитах Спасителя: „Моля Те, Спасителю, кажи ми, бяха ли това днес между 12:00 и 15.00 часа, изкупителни страдания, които Ти си ми дал?“ Спасител: „Да.“

Попитах дали това не е било за първи път. Спасител: „Не.“

„Искаш ли да го преживееш отново?“

Аз: „Да, ако с това могат да бъдат спасени душите. Но

Спасителю, Ти знаеш колко мога да понеса.

01.02.92 — събота

7.15 ч. по време на Светата литургия във Вагхаузел.

Следобед се съединих със Спасителя и попитах за „Вечното светло“, защото в Рот то беше угаснало. Бях в Рот в църквата и не можех да понасям, че Вечното светло беше угаснало.

Това ми причиняваше вътрешни мъки и не можех да се моля. Попитах Спасителя дали е правилно да извикам някого, който да го запали.

Спасител: „Постъпила си много добре.“

Попитах Спасителя още дали да отида при пастор Фогт, за да говоря с него за желанията на Исус?

Спасител: „Почакай още малко.“

Аз: „Това означава, че трябва да се моля

за него.“ Спасител: „Така е.“

17:10 ч.: Прибрах се вкъщи и веднага се помолих за пастор Фогт около 30 минути. Веднага след това душата ми беше подложена на атаки. Тогава продължих да се моля без прекъсване още един час. Съпругът ми беше до мен, но вътрешно беше недоволен, неспокоен и ядосан. Всичко го дразнеше.

Знаех, че нечистите духове са се върнали и се молих още повече.

След това дойде гост. Този гост дори не знаеше дали е кръстен, защото баща му беше сред висшите военни на сръбската комунистическа армия.

Беше ми много тежко, често се унижавах и се опитвах да му помогна с проблемите му.

Вътрешно си мислех, че цялата сръбска армия се е нахвърлила върху мен. По това време не можех да говоря и със съпруга си, затова продължих да се моля, докато армията от нечистите духове не си тръгна и настроението не се подобри.

02.02.92 – неделя — Сретение Господне

Молих се около час. Разказах на Спасителя, че съм забелязала, че когато се моля за свещениците, тогава ме атакуват особено силно.

Спасител: „Да имаш добър свещеник изисква много сили, за да се бориш с дявола. Ти се моли много за своя свещеник. Не забравяй, че един добър свещеник е втори Исус. А за втори Исус трябва да се молим много.“

Аз: „Усещам, че нечистите духове преминават и през съпруга ми, за да ме изкушат.

Спасител: „Той трябва да се моли повече.“

Аз: „Но тази борба с моя съпруг продължи вчера без прекъсване около три часа.“ Спасител:

„Сатана е ядосан, защото му отнемаш много души.“

Аз: „Не се страхувам да се боря с него.“ Спасител: „Аз ти отнех страха.“

Аз: „Няма да спра да се боря, защото те обичам, защото всички души принадлежат на теб.“ Спасител: „Това е вярно. Но Сатана също ги иска.“

Аз: „Тогава борбата ще бъде постоянна?“

Спасител: „Да, докато не бъде изплатен и последният хелер.“ Аз: „Не разбирам нищо от това.“

Спасител: „Докато не бъде изкупено и последният грях.“

Аз: „О, Спасителю, да не пиша повече?“

Спасител: „Да, пиши, хората трябва да се молят много, без прекъсване. Грехът надделява над доброто. Хората се намират в голяма кал. Калта заплашва да задуши човечеството.“

Вече не мога да пиша, защото ми е трудно да запиша всичко това.

Благодаря Ти, мой Господи и Боже, обичам Те и Те обичам и за онези, които не Те обичат. Искам винаги да Те почитам и да Те славя за онези, които не го правят.

Господи, предавам всичко, което ми се случва, в Твоите ръце чрез непорочното сърце на Мария.

03.02.92 – понеделник

Попитах Спасителя дали пиша дневника си правилно.

Спасител: „Бъди сигурна, че това, което си написала, е правилно. Нечистият дух винаги ще се опитва да те отклони от истината.“

Аз: „Дай милост и на другите.“

Спасител: „Ако я приемат.“

(Мислех за съпруга си и за хората, които страдат от изпитания). Аз:

„Какво не ти харесва в нашата молитвена група?“

Спасител: „Липсва смирение, има толкова много гордост.“ Аз: „И трябва ли да им го кажа?“

Спасител: „Трябва да им го кажеш. Не трябва да затварят сърцата си, иначе не мога да им дам милостта.“

Аз: „Защо е така?“

Спасител: „Трябва да се молят с благоговение. Молитвата трябва да идва от сърцето, а не само от устата.“

Аз: „Какво можеш да ни кажеш за изповедта?“

Спасител: „Трябва да има повече покаяние. Най-често липсва решимост. Останете ми верни. Спасител: „Молете се повече отсега нататък.“

Аз: „Спасител, със сигурност ще има някои, които няма да повярват на това, което съм им казал.“

Спасител: „Ти си го казал, това е достатъчно.“

Аз: „Как да разбера, че това е достатъчно?“

Спасител: „Който има уши, нека слуша.“

Продължих да се моля от сърце, особено за моята молитвена група, за да се оправят. Общо се молих около час и половина.

Вечерта посетих Светата литургия в Рот.

След това, в 20:00 часа, се събра нашата молитвена група и аз разказах какво беше казал Спасителят. Тази вечер молитвата беше много по-красива и по-благоговейна от обикновено. След молитвената група разказах за това и на отец Дохарт. Той обаче не коментира нищо.

04.02.92 — вторник

Рано сутринта бях потънал в молитва около два часа. Вчера вечерта в молитвената група причастих духовно, а преди това бях на Светата литургия в Рот и причастих сакраментално. Попитах Спасителя дали вчера вечерта, когато причастих духовно, не е бил с мен.

Спасител: „Аз бях с теб.“

Аз: „Защо сърцето ми туптеше така? Господи, Ти не ми говориш.“

Спасител: „Твоят Господ говори, когато пожелае.“

Спасителят мълчеше.

Аз плаках и казах: „Как може да има нищо без Бога?“

Въпреки това се намирам в спокойствие и мир. Не съм сама, Господ е с мен, но мълчи. Обикновено не мога да си представя, че Бог спи.

Тогава изпитах особено приятен покой. Чувствах се свободен от всичко и бих могъл да остана така с часове, защото вярвам, че Ти си с мен, Господи.

Господ отне съмненията, които имах. Нямаше вече нищо. Благодаря Ти, мой Господи и мой Боже, беше ми така, сякаш душата ми беше излекувана от вчерашните болки, защото страдах заради калта в църквата. Чувствах се като малко дете, което баща му държи в ръцете си и което почива на гърдите му. Детето е обичано от баща си и на детето му е достатъчна тази любов и то продължава да почива в ръцете му.

Колко бързо се появява злото. Малко по-късно чух един глас:

„Сега ли си обединена?“

Казах „Да“, но мисля, че това не е гласът на моя Господ, гласът на моя Господ звучи по друг начин. Не чух гласа толкова ясно от дълбините на сърцето си, както обикновено. Възможно е отново да е бил бърбивът, нечистият дух, който иска само да ме обърка.

Затова се помолих отново, за да го прогоня, иначе няма да се отърва от него.

Защото той иска само да ме вкара в неспокойствие, объркване и съмнение, това е само нечистият дух. Вечерта в Рот в църквата на Розария и на Светата литургия.

05.02.92 — сряда

Бях се разгневил, защото един свещеник по време на изповедта ми имаше този втренчен поглед. Беше отвратително да гледам в очите му. Нещо подобно не съм преживявала при отец Гебхард Хейдер. Попитах Спасителя за това.

Спасител: „Това беше нечист дух, който се опитва да разруши твоята твърда вяра.“ Аз:

„Свещеникът знае ли какво прави с очите си?“

Спасител: „Да, знае. Това са изкушения, които душата ти усеща и се съпротивлява.“ Вече три пъти съм преживявала това вперено виждане в очите.

Аз: „Защо го прави?“

Спасител: „Защото му липсва свръхестествена вяра. Много малко свещеници притежават свръхестествена вяра.“

Този свещеник не вярва в екскомуникацията. Също и съпругът ми. Аз: „Какво да им кажа, ако не вярват?“

Спасител: „Най-добре е да мълчиш.“

Аз: „Какво ще постигна, ако мълча?“ Спасител:

„Смирение.“

Говорих дълго и от сърце с Спасителя. После казах на Спасителя: „Мразя светското.“

Спасител: „Запиши това.“

Аз: „Колко малко време имаме, за да се подготвим за небесния живот. Колко съм щастлива, че изхвърлих телевизора от апартамента. Мой Господи и Боже мой, не мога да Ти се отблагодаря достатъчно за това.“

07.02.92 – петък

На този ден бях у дома. От 7.00 до 8.30 ч. се молах. Попитах Спасителя дали отново ще имам изкупителни страдания.

Спасител: „Отново ще имаш изкупителни страдания.“

Аз: „Ще ги принеса в жертва, за да може отецът да се моли на броеницата с вярващите преди Светата литургия, както желае Спасителят. И за да раздава отецът Светото причастие само в устата, а миряните да не раздават повече Светото причастие.“

Освен това принасям тези страдания в жертва, за да бъде свещеникът освободен от страха от хората, и Те моля, скъпи Спасителю, да му дадеш смирение.

Спасител: „Пиши, дъще моя. Изкупи всички, които ме оскърбяват в твоето място и които приемат Светото причастие без благоговение.“

Аз: „Моля Те, мой Господи и мой Боже, дари ми много благодати, за да понасям страданията, които ми даваш. Ще приема тези страдания, също и от голяма любов към Теб, мой Господи и мой Боже, и за спасението на душите, които се намират на широкия път.

Мой Господи и Боже мой, нека бъде Твоята воля.

Спасител: „Направи, дъще моя, както си написала.“

Аз: „Благодаря Ти, мой Господи и Боже, още предварително за страданията, които ще ми дадеш. Готова съм да страдам с Теб, защото Ти знаеш по-добре какво мога да понеса.

Казах на Спасителя, че искам да остана в сърцето Му и молих Спасителя без прекъсване в продължение на няколко минути: „Мой Спасителю, прошка, милост и милосърдие за мен и за целия свят.

Сам не мога да направя нищо, но с Теб мога всичко.“ До

10:40 отново четях една добра книга.

08.02.92 — събота

Посетих Светата литургия във Вагхаузел. Изобщо не ми хареса как отец Вернер Егон отслужи литургията, той дори не се помоли за застъпничество.

От 16:20 до 17:50 часа без прекъсване, коленичила, се молих четири броеници само за отец Фогт, както и други молитви.

С удоволствие посветих това време за него, защото за това получих и благодатта. Достатъчно е Бог да види колко много се моля за отец Фогт. Знам, че няма да го обичам така, както обичам Христос, но си го желая, защото той е вторият Христос и съм наясно, че носи голяма отговорност за душите, които Бог му повежда. Затова казвам, че не може да се молим достатъчно за свещениците, защото един свещеник, който живее в Божията благодат, може да предупреди много души за бездната на ада и да ги поведе към рая.

09.02.92 - неделя

От 6.30 до 8.00 ч.: Молих се около час и около 30 минути бях обединена със Спасителя.

Спасител: „В момента Сатаната властва над сърцата.“ Аз: „Но Ти си Цар на всички сърца.“

Спасител: „Почти всички затварят сърцата си пред мен.“ Аз: „Правилно ли съм го записала?“ Спасител:

„Ти си го написала за мен.“

Аз: „Спасителю, поради каква причина те затварят сърцата си?“

Спасител: „От гордост, липса на любов към мен, омраза и защото не искат да се отвърнат от широкия път.“

Аз: „Спасителю, когато плаках преди малко, когато казах „Avertere, avertere“, това, което Дон Боско и което означава да промениш живота си, сълзите течаха от очите ми като перли и в бърз ритъм. Беше напълно свръхестествено и ме обзе благоговение. Спасител: „Да, това бяха и моите сълзи.“

Аз: „Имам нужда от добър духовен наставник. Да, имам Теб, но имам нужда и от свещеник.“

Спасител: „Още не можеш да отидеш при отец Фогт. Изчакай да дойде подходящият момент.“

Аз: Спасителю, вчера се помолих четири пъти с броеницата за него (отец Фогт), имаше ли ефект?

Спасител: „Да, имаше ефект върху него.“

Аз: „Спасителю, отец Фогт мисли, че говоря за себе си.“ Спасител:

„Всички така мислите, но без Мен никой от вас не може да направи нищо.“

Спасител: „Колко още смирение ви е нужно, за да признаете вината си. Моли се, дъще моя, моли се много.“

Посетих Светата литургия в Рот.

От 13:00 часа се молах на броеницата за отец Фогт. Бях щастлива, когато видях, че той се молеше на колене пред Светото Причастие. Молих се той да бъде пример за всички свещеници в околните селища. Искam свещеници, в които да виждам само Исус, и за такива свещеници трябва да се молим. Защото нашият Бог има изобилни благодати, стига само да ги поискаме. Вярвам, че отец Фогт е обичан свещеник, когато изпълнява Божията воля.

Ще дойдат дни, в които той ще ме разбира по-добре, отколкото сега. Никога няма да спра да се моля за него.

14:30 ч. Г-н Павар се обади от Швейцария. Той се обажда от време на време. Ние се укрепваме във вярата. Запознах се с него в Йерусалим. Той беше единственият от групата поклонници, който ме слушаше. Останалите хървати с свещениците се присмиваха на мен, подиграваха ми се, чувствах се сама, като изоставена от всички.

Когато вървахме от Йерусалим към Масада, аз се молах няколко пъти на броеницата за групата поклонници и за свещениците. Всички получиха главоболие, а аз се чувствах толкова лека, че бих могла да изкача планината още веднъж. По този начин получих много благодати. Г-н Павар от Швейцария беше единственият от групата, който повярва в моето обръщане в Меджугорье.

17.00 – 18.00 ч. Първо прочетох една книга на сестра Фаустина. След един час изпитах копнеж да се съединя с Спасителя. Молих се искрено на Господа. Но ме сполетяха и изкушения. Плаках горчиво и си мислех, че съм направила нещо погрешно. След това обаче получих мир. Помолих Спасителя да ми каже още веднъж нещо за причастието в устата и обещах да му повярвам.

Спасител: „Искam причастие в устата, на колене и с благоговение, чрез осветените ръце на свещеника.”

Тогава попитах за министрантите, мислех, че тъй като служат, те имат привилегии пред Бога. Спасител: „Това важи и за министрантите.”

Аз: „Това означава ли, че отец Фогт не прави нещата както трябва?” Спасител: „Да.”

Аз: „Да му го кажа ли, Спасителю?”

Спасител: „Това чакам отдавна.”

Аз: „И ако му го кажа, ще чуе ли какво казват и правят другите свещеници?” Спасител: „Той няма да прави така, както правят другите свещеници, но епископите го изискват от него.”

Спасител: „Върховният епископ е Светият Отец, на него трябва да се подчинява.”

Аз: „О, Спасителю, ще направя всичко, за да не бъдеш обиден и опозорен. Дай ми благодатта и ми кажи някоя дума, аз слушам.”

Спасител: „Продължавай така, дъще моя.”

Около 19:00 часа Мария от Аугсбург се обади. Казах ѝ да се върне при съпруга си и да изпълни Божията воля. Веднъж в списанието „Frau im Spiegel“ беше публикуван един мой доклад. Мария от Аугсбург го прочете, след което ми написа и ме посети. Тя стана ревностна християнка. Тогава Спасителят ми беше казал след Светото причастие, че тя трябва да се върне при съпруга си. До днес тя все още не го е направила.

Днес след Светото причастие попитах Спасителя дали пацифизмът е правилен, защото Фридолин се беше обадил и разказа, че Йозеф е пацифист и че не знае точно дали това е правилно. Спасител: „Дъще моя, пацифизмът е правилен – всеки има право да се защитава.”

Не разбрах това точно, защото не знам точно какво означава пацифизъм.

10.02.92 – понеделник

10.00 в кабинета на лекаря:

Спасител: „Попитай ме какво можеш да понесеш.”

Аз: „Аз съм толкова неспособна.”

Спасител: „Имаш мен, просто трябва да ме подариш на другите. Всяка моя дума е моят живот, и в онези, на които даваш думата, тя живее.

Аз: „О, Боже мой, колко важно е тогава да говоря за Теб. Сега разбирам повече, когато се моля при Ангелус: Словото се е въплътило и е живяло сред нас.

Това отново е нещо неразбираемо за човека.

Аз: „Сега разбирам, когато ми казваш, че трябва да питам само това, което мога да понеса.

Говорих с двама пациенти за вярата и за това, че трябва да отидат на изповед. Попитах Спасителя дали това е било правилно.

Спасител: „Това беше правилно, продължавай

така.“ Спасител: „Обичай ме много, дъще моя.“

Аз: „Но аз мога да те обичам само с Твоята любов, как да разбера това?“

Спасител: „Обичай другите, както би обичала мен.“

Аз: „Значи Ти искаш да бъдеш обичан в душите на другите. Моля Те, Спасителю, за благодатта да обичам другите така, както обичам Теб.“

Казах на Спасителя, че ме боли, когато другите го отхвърлят.

Спасител: „Тази болка е Моята болка, която ти чувстваш. Подари на пациентите повече любов.“

12:45 ч. в капелата на клиниката: По време на съединението с Спасителя го попитах дали и евангелистите трябва да ходят на изповед.

Спасител: „Да.“

Аз: „Но те не обичат Светия Отец.“

Спасител: „Тогава те не обичат мен.“

Попитах това, защото много хора вече ми отговориха, когато им казах, че трябва да отидат на изповед, че са евангелисти и затова не трябва да ходят на изповед.

Вечерта на Светата литургия в Рот.

20:00 ч. — Молитвена група. Имаше толкова много хора, че някои си тръгнаха. Половин час разказвах какво ми казва Спасителят. Не бях се подготвила. Но когато Светият Дух дава думите, трябва да ги изречеш. Една жена от молитвената група ми зададе въпрос, като каза, че Светият Отец дава Светото причастие и в ръцете.

Отговорих й: „Светият Отец беше принуден да го направи, защото хората имат свободна воля, епископите са го одобрили и защото масонските ложи са налице и във Ватикана.

11.02.02 — вторник

Попитах Спасителя дали е било правилно това, което отговорих вчера на жената, относно причастията в ръцете и Светия Отец.

Спасител: „Отговорил си правилно.“

12:20 ч. в капелата на църквата.

Спасител: „Трябва само да ме слушаш.“

Аз: „Съпругът ми каза, че вчера съм говорила прекалено дълго в молитвената група.“ Спасител: „Може ли някой да ме спре, когато говоря?“

В 10:40 ч. бях попитала Спасителя дали съм разбрала правилно въпроса с пацифизма.

Спасител: „Напиши, дъще моя, пацифизмът е правилен. Всеки има право да се защитава.“ Аз: „Можеш ли да кажеш още нещо по този въпрос?“

Спасител: „Вие имате Библията.“

Аз: „Спасител, на мое място би ли попитал същото?“ Спасител:

„Можеш да ме питаш, това е правилно, дъще моя.“

12.02.92 – сряда

Посетих Светата литургия в капелата „Рохус“. Както винаги, преди Светата литургия се молах на броеницата. Молах се и за свещеника, който щеше да отслужи Светата литургия.

Видях този отец за втори път. Не ми хареса, когато той отслужи Светата литургия за първи път, а днес, при второто отслужване, той извърши превръщането толкова бързо и в края на Светата литургия се наведе към олтара, а не към табернакула. Попитах Спасителя: „Какво е правилно сега?“

Спасител: „Към табернакула.“

Аз: „Да му го кажа ли, Спасителю?“

Спасител: „Ако искаш.“

Първо се помолих за отца и после отидох при него. Когато почуках на вратата, попитах дали мога да говоря с него. По време на разговора ни, след като му казах какво не е наред, той веднага започна да се защитава и каза, че е професор.

Казах му, че тогава всичко ми е ясно.

Първо му казах, че е отслужил превръщането много бързо, а той отговори, че и другите правят същото. Тогава му отвърнах, че трябва да се подчиняваме повече на Спасителя, отколкото на хората. Обясних му, че искам да му помогна и че след Светата литургия бях попитал Спасителя защо се е поклонил към олтара, за да се сбогува, а не към табернакула.

В отговор отецът леко критикува миналото. Той беше доста неспокоен и горд. Казах му, че Спасителят е същият и тогава, и днес.

Отецът ми обеща да отслужва Светата литургия по-бавно. Тогава помолих за благословия и си тръгнах. И този път не бях сам. Знам, че Спасителят беше с мен.

Когато се прибрах у дома, веднага вдигнах слушалката – Фридолин беше на линия. Той разказа, че младият студент Андреас вече не приема причастие в устата, защото субрегенсът казал, че за него ще е по-добре, ако приема причастие в ръка.

На **28.01.92** Спасителят вече беше казал нещо за Андреас.

Андреас беше излъгал Фридолин. Той беше търсил извинение и каза, че устните му са отворени и затова не може да приеме причастията в устата.

Но той не каза истината, че това му е казал субрегенсът.

Около 13:30 ч. в капелата на клиниката попитах Спасителя за молитвената стая. Спасител: „Можеш да започнеш. Времето вече е дошло.“

Аз: „Но все още нямам достатъчно пари.“

Спасител: „Остави това на мен.“

13.02.92 — четвъртък

Попитах Спасителя дали разговорът ни ще има ефект върху отца, който беше отслужил Светата литургия толкова бързо.

Спасител: „Словото живее в него.“

След това попитах за Андреас, състудента на Фридолин, защо Спасителят е допуснал Андреас да приема причастие в ръка.

Спасител: „Той има свободна воля и тази воля е болна.“

Аз: „Не мога да си представя, че някои професори правят такова нещо и подтикват студентите по теология към причастие с ръка.“

Спасител: „Това са книжниците и фарисеите, които ме разпънаха. За Андреас трябва да се пости в сряда – това е предателство.“

Аз: „Какво трябва да се направи, когато волята е

болна?“ Спасител: „Да се пости и да се моли

Псалтирът.“

14.02.92 — петък

10.30 в кабинета на лекаря: Попитах отново дали изобщо трябва да продължа да пиша. Спасител: „Да, дъще моя, пиши дневника си, това е важно.“

Аз: „Говори ли ми вчера?“ Спасител: „Да, дъще моя.“

Аз: „Господи, каква е Твоята воля. Позволи ми сега да разбера какво трябва да направя, защото Ти си мой духовен наставник, но, Господи, само ако това все още е Твоята воля.“

Спасител: „Моли се много, дъще моя. Молитвите са много необходими.“

15.02.92 събота

Отец Емилиан отслужи прекрасно литургията на Светия Дух. Беше поклонение пред Дева Мария. Отново видях как отецът стоеше в тъмнината, но след превръщането видях нещо светло около главата му. Видях го за първи път, после то изчезна отново.

Молих се много за отец Вогт, цял псалтир.

Днес разбрах едно нещо: ако искаш добър свещеник, трябва да го помолиш от Бога. Много харесвам този свещеник, въпреки че знам, че той не прави всичко, което Спасителят иска. Но имам надежда, че един ден той ще стане образцов свещеник.

Напуснах изповедалнята щастлива, молитвите ми бяха чути.

Благодаря Ти, Господи и Боже мой, за тази благодат, която си дал на свещеника и на мен.

16.02.92 неделя

Молих се два часа у дома преди Светата литургия. В неделя искам да се подготвя специално за Светата литургия. Преди да започна да се моля, поставям кръст и статуя на Дева Мария на масата, както и светена вода за бедните души. След това се моля „Confiteor“, екзорцизъм и много други молитви, като литании и броеници. Накрая приемам причастие духовно. Това е и подготовката за сакраменталното причастие. Тогава Светата литургия е по-благоговейна и човек получава повече просветление, знае какво е грешно и по-добре разпознава нечистите духове, защото те също са в църквата.

Тъй като вчера се изповядах при отец Фогт, попитах Спасителя: „Защо не говорих за причастията с ръка?“

Спасител: „Времето още не е дошло.“

Аз: „Сега свещеникът вярва ли, че чувам Твоя глас?“

Спасител: „Да, вярва, дъще Моя.“

Аз: „Все още ли има такива съмнения, или вече не толкова много?“ Спасител: „Продължавай да се молиш за него.“

Аз: „Господи, но вчера той написа в църковния вестник, че всеки кръстен може да води богослужение и след това да раздава Светото причастие, когато свещеникът отсъства.“

Спасител: „Ако знаеше, че аз съм този, който е в Светата Хостия, нямаше да го съобщи в църковния вестник. В сърцето му все още има толкова много неясноти.“

Аз: „Но, Господи, той все пак извършва превръщането, той знае, че Ти си живият Бог, истински, съществен, от плът и кръв, тяло и душа, от човечество и божественост, присъстващ в Свещената Хостия – Евхаристията!“

Спасител: „Вярата е различна при всеки.“

Аз: „Защо вярата е различна?“

Спасител: „Напиши, дъще моя, това зависи от първата и втората заповед, от недостатъчната любов към Мен и към ближния.“

Аз: „Значи вярата зависи от любовта, а любовта трябва да се молим за нея и да я живеем. Тя е голяма благодат от Бога.“

Спасител: „Любовта се влива в чистите сърца.“ Аз:

„Господи, как да разбирам „влива се“?“

Спасител: „Любовта е извор, дойдете при извора и се освежете.“ Аз: „Каква е вярата на професорите?“

Спасител: „Това, дъще моя, е светската вяра, която не дава плод.“ Аз: „Но,

Спасителю, те все пак обучават бъдещите свещеници.“

Спасител: „Затова трябва да се молите за тях.“

Аз: „Спасителю, трябва ли да се молим за всичко?“ Спасител: „Да, дъще моя.“

Благодаря Ти, Господи и Боже мой, за любовта и милостта, които си ми дал. Побързах да дойда по-рано в църквата. Светата литургия започна в 10.00 ч.

Преди Светата литургия се помолих с литанията към Светия Дух за всички, които бяха в църквата. Отец Фогт отслужи Светата литургия добре. Евангелието беше от Проповедта на планината (Евангелие от Лука). При раздаването на Светото причастие на нашия свещеник помагаха двама миряни и един

студент по теология, г-н Артур Вагнер.

Преди съм приемал Светото причастие от него. Сега си помислих, че Господ ми е казал, че църквата е в кал. Как тогава бих могъл да приема Светото причастие от г-н Вагнер, чиито ръце все още не са осветени като тези на свещеник?

Молих се на Спасителя: Господи, ако е Твоята воля да приема Светото причастие от дякон г-н Вагнер, тогава да. Но само ако е Твоята воля.

Ако не е, тогава не го оставяй да дойде при мен. Вярвам изцяло в Теб. Г-н Вагнер раздаваше Светото причастие до мен. Но той не дойде при мен и аз ясно усетих, че Божията воля е била той да не ми даде Светото причастие. Аз получих Светото причастие последна и от отец Вогт. След Светото причастие казах на Спасителя, че ако Той желае, ще поговоря с г-н Вагнер, но казах също, че Спасителят трябва да му даде просветление, за да разбере, че не трябва да раздава Светото причастие.

Попитах Спасителя дали да запиша това. Спасителят каза: „Запиши го.“

След това се молих още четвърт час.

Когато излязох от църквата, отвън ме чакаше едно момче, Кристиан Фелхауер – едно мило Божие дете. След първото си Свето причастие той дойде при мен и ме попита какво трябва да направи, за да може и той да приема Светото причастие с устата си?

Казах му, че трябва всеки ден да се моли по един броеник на Светата Дева за това. Следващата неделя, една седмица по-късно, той дойде при мен преизпълнен с радост и ми каза: „Юлиана, причастих се с устата.“

Оттогава той често ме поздравява след Светата литургия, както и днес. Аз му дадох благословия с светена вода, която винаги нося със себе си, и той ме попита дали водата е добре осветена. Аз казах „Да“ и му разказах, че тази вода е осветена от отец Гебхард Хейдер от Регенсбург.

Господи и Боже мой, ако нещо не е правилно, кажи ми, за да го зачеркна. Дадох Ти всичко и всичко е от Теб.

Спасител: „Тогава всичко е наред, включително и това, което си написал.“

17.02.92 – понеделник

10.00 Кабинет на лекаря: Попитах Спасителя за дяконите, дали имат право да раздават Светото причастие.

Спасител: „Дъще Моя, дяконът не може да раздава Светото Причастие, защото му липсва пълното посвещение.“

Аз: „Но Църквата го е позволила.“

Спасител: „Това е ерес. Дяконът не е свещеник. Само свещеник може да раздава Светото причастие.“

Преди това се молих Бог да ми каже защо Х. Вагнер не трябва да ми дава Светото причастие. Обещах на Спасителя, че ще повярвам на всичко, което ми каже. Нека Спасителят ми дари твърда вяра и облече човешката ми същност в божественост. Макар и на другите да не е ясно, че дяконите не могат да правят това, аз написах това, което Спасителят каза. Амин.

12:15 ч. в капелата на работното място: Днес се молих по-дълго в капелата, отколкото обикновено. Плаках заради ереста, която е толкова силна в Католическата църква.

Ме занимаваше и една жена от нашата молитвена група, която веднъж ми разказа на доверие, че е казала на свещеника, който изповядваше в молитвената група, че има смущения при молитвата на броеницата. Свещеникът ѝ отговорил: защо тогава се молиш на броеницата? Попитах Спасителя какъв дух е този, който казва такива неща.

Спасител: „Това беше нечист дух.“

След това се помолих: Спасителю, пази молитвената ми група от ересите и не допускай в нея вълк в овча кожа.

По-късно на работното място колежката ми Вероника и аз се молихме на броеницата. Можем да го правим само когато още няма пациенти.

Благодаря на Бога за тази благодат, защото другите обикновено излизат да пушат цигара.

13:50 ч.: Направих рентген на един много дебел пациент. Когато видях кръста, който нося на верижка на гърдите си, и различните медальони, висящи на него, той ме попита какво красиво имам там.

Казах му и му показвах: „Това е кръстът с 14-те спирки. Всички трябва да минем през тях. С 13 не стигаме до Хирмел, само с всичките 14.“

(На гърба на кръста са изобразени 14-те спирки на Кръстния път.)

Пациентът попита любопитно дали кръстът е от злато.

Казах му: „Не обичам злато и сребро. Това го имам горе в небето.“

Той отговори: „Когато сте горе, изпратете ми нещо оттам.“

Казах: „Ако се помирите с Бога и се изповядате добре, тогава и вие сами ще можете да имате от това.“ Той се засмя и си тръгна.

18.02.92 вторник

10.00 Час на молитвата: Както винаги, аз се молах. По време на духовното единение попитах Спасителя защо съм имал мъчения до около 2.30 часа през нощта, след като вчера вечерта бяхме се молили толкова много.

Спасител: „Тези, които те измъчваха тази нощ, бяха демони на Луцифер. Аз го допуснах, за да знаеш, че му отнемаш много души и как той сега отново трябва да се бори.“

Аз: „Но тази нощ не можах да се моля.“

Спасител: „Той се опита да те окова, но не можа, защото Аз бях с теб. Те идват в безбройно много. Аз позволявам само толкова, колкото можеш да понесеш.“

Аз: „Нечистият дух искаше да ми нашепва и постоянно казваше, че е неделя, че не е нужно да се моля преди Светата литургия, че съм се молила достатъчно, че трябва да спя и да си почивам. Почти заспах.“

Съпругът ми ме събуди, въпреки че обикновено се събуждам сама. Когато съпругът ми ме попита дали днес не искам да отида на работа, му казах: „Днес е неделя, остави ме да спя.“

Когато той каза: „Вчера не беше ли понеделник?“, тогава всичко ми стана ясно.

Когато вчера разказах на отец Дахарт за това, което Спасителят ми беше казал за дяконите, че те не трябва да раздават Светото причастие, отец Дахарт ми каза, че това важи само за мен.

Попитах Спасителя дали това е вярно.

Спасител: „Това, което си казал на отец Дохарт, е вярно.“ Аз: „Защо той е говорил друго?“

Спасител: „Остави това на мен.“

Тогава попитах Спасителя дали учителят по религия, който сега иска да стане дякон и учи за това, ще може ли да раздава Светото причастие, когато завърши?

Спасител: „Това може да прави само свещеникът, който има осветени ръце.“

Имах главоболие и попитах Спасителя дали това са изкупителни страдания.

Спасител: „Да, това са изкупителни страдания, дъще моя.“

Изведнъж се притесних, че може да умра внезапно. Спасител:

„Тогава ще дойдеш при мен.“

Попитах това, защото си мислех, че брат ми е умрял внезапно от твърде високо кръвно налягане. Затова по-късно помолих сестрите да ми измерят кръвното налягане, но то беше нормално.

Имах толкова силно главоболие, че го принесох в жертва за обръщането на грешниците. Следобед дойдоха малко пациенти. Колежката ми Вероника и аз четяхме Библията. Най-много обичам да чета Библията на отец Гебхард Хейдер. След това научих наизуст песента „О, Исусе, Ти си целият ми живот“. Песента ми харесва много. Повечето латински молитви съм научила наизуст на работното място или зад волана в колата. Само Бог знае колко броеници съм се молила вече в колата, в гората и в църквата.

След работа исках да отида да плувам, но в крайна сметка предпочетох да отида в църквата. Отново усетих смущения по време на молитвата на броеницата. Често съм забелязвала, че съм особено атакувана, когато се моля за свещениците, за студентите по теология и за професорите, които ги обучават.

Затова се молих специално за Фридолин, Андреас и заместник-регента в Ландерсхофен.

Заместник-ректорът убеди студентите по теология да приемат причастие в ръка, както при Андреас.

Молих се и за отец Фогт и за отец Дохарт. Вече няколко дни включвах отец Фогт в молитвите си, за да може по-добре да разпознава разликата между духовете и да ме разбира по-добре.

В църквата в Рот, преди началото на общия розарий, усетих атаки от нечистите духове. Веднага разбрах и откъде идват.

Навес над мен седеше един мъж, средно висок, с гъста брада. Той влезе, седна и сложи двете си ръце пред лицето си, така че да не може да гледа към табернакула. Изведнъж той разтърси главата си с такава сила, сякаш имаше треска. Това се случваше най-често, когато отец Фогт говореше особено за Божиата слава, например при четенето или Евангелието, когато се проповядваше Божието слово.

Тогава той се смееше много грозно. Министрантите се смееха и един от тях дори трябваше да излезе навън.

По време на превръщането той се ядоса особено много. Мъжът стана, приближи се към свещеника и олтара и заплашваше пастора с вдигнати ръце и юмруци и ругаеше. По време на литургията вече се молах за този мъж. Защото вече познавам вътрешните атаки на демоните. Когато непознатият повиши глас, аз му казах заповеднически: „Млъкни.“

В същия момент той се обърна, мина покрай мен и ме погледна с голяма злоба. Аз казах само: „Махни се от мен.“ Той ругаеше и излезе от църквата.

След Светото причастие попитах Спасителя какъв демон е бил това. Спасител:

„Беше демонът Луцифер и с него имаше много други.“

Казах на Спасителя, че той е бил при мен тази нощ. Спасител:

„Той може да бъде навсякъде.“

Благодаря Ти, Спасителю, за това изпитание в църквата, защото мнозина не вярват, че дяволът съществува.

Във всеки случай, след Светата литургия много вярващи се страхуваха и краката им трепереха. Свещеникът Фогт най-накрая изпя и третия куплет от песента „Мария, разпрости мантията си“.

Подобни случаи с нечистия дух съм преживявал в църквата вече няколко пъти.

Също и в други църкви, като в Лурд, Йерусалим, Меджугорье, Вагхаузел, в клиниката на работното място, в Рот в кметството (присъстваха 8 души от Рот) и в Рим по пътя към един епископ във Ватикана, а също и по време на лекции, които вече съм изнасял и т.н.

За мен това също е Божия благодат, благодарение на която вярващите стават по-набожни, молят се повече и най-накрая вярват, че дяволът и адът съществуват.

След църквата срещнах няколко вярващи, които също бяха забелязали, че това е дяволът, и също се молеха за този мъж. Една жена не го забеляза и каза, че този мъж е болен. Тя разказа също, че при нея идват бедните души. Попитах се, ако тя няма дарбата да различава духовете, как тогава може да знае дали наистина са бедните души, но не казах нищо. Тази жена седеше на същата пейка като непознатия.

19.02.92 – сряда

10.00 ч. Кабинетът на лекаря: Попитах Спасителя за изкушението, което се беше случило вчера.

Спасител: „Дъще моя, това изкушение беше само началото. Ще има още. Сатаната се бори за душите, които е загубил.“

Аз: „Да направя ли нещо за нашата църква?“

Спасител: „Моли се, моли се, моли се много.“

Тогава почувствах топлина и мир в себе си, беше много хубаво усещане.

Вечерта бях в капелата „Рохус“, първо на молитвата на броеницата, а след това на Светата литургия.

20.02.92 — четвъртък

10.10 Кабинетът на лекаря: Попитах Спасителя за съвестта.

Спасител: „Неразбираемостта в съвестта е, че аз самият съм тя.“ Аз: „Кой си ти, този „аз“?“

Спасител: „Напиши го, дъще моя, аз съм твоят Господ и Бог.“ Аз:

„Защо не ни учат веднага, че Бог е съвестта?“ Спасител: „Това е светското. Непостижимостта е от мен.“

Аз: „Защо някои свещеници не разпознават, че вътрешният глас, който чувам, е от Теб?“

Спасител: „Защото не познават различаването на духовете. Имат слаба вяра, проповядват Библията, но не я живеят.“

Вечерта посетих Светата литургия в Рот. Молих се на броеницата. При приемането на Светото причастие монахинята мина покрай мен и дори не се опита да ми даде Светото причастие, защото знаеше, че няма да го приема от нея. Тогава веднага се върнах на мястото си и причастих се духовно. Получих толкова много благодати, а след това чух гласа:

„Не искаш ли да принесеш Светото причастие в жертва за сестрата?“

Веднага отговорих: „Да“. Но казах: „Посвещавам я за сестрата, за да получи просветление, за да разбере, че не трябва да раздава Светото причастие.“

Когато Светата литургия приключи, аз все още бях потънала дълбоко в молитва, сестрата дойде при мен и ме попита: „Не беше ли правилно това, което направих?“

Тя попита, защото си мислеше, че аз ще чакам и ще приема Светото причастие от отец Вогт.

Казах й: „Не, сестра, не е правилно. Не трябва да раздавате Светото причастие, защото вече веднъж ме попитахте за това и Спасителят каза: „Кажете й, че имаме свещеници.“

Тя се съпротивляваше с ръце и крака и каза, че и тя е ръкоположена и че епископите са го одобрили.

Казах й, че трябва да се подчинява на върховния епископ.

Тя беше развълнувана и малко ядосана и ме прекъсна в неподходящ момент. Каза, че трябва да сменя мястото си. (т.е. да отиде на мястото, където свещеникът раздава Светото причастие)

Казах: „Там, където ме постави Бог, там ще остана.“ Молих се за нея.

След това отидох с Хедвиг и Хилде в капелата „Рохус“. Веднага започна нова Света литургия. Там успях да приема Спасителя в тайнството. Принесох Светата за бедните души.

21.02.92 – петък

10:30 ч. Кабинет на лекаря:

Спасител: „С монахинята си постъпила правилно – дори най-добре.“

Попитах още дали трябва да сменя мястото си в църквата, както беше казала монахинята.

Спасител: „Не е нужно да го правиш, защото ти си в правото си.“

Вчера вечерта, когато се прибрах у дома, съпругът ми защити монахинята.

Той беше много развълнуван и каза, че трябва да сменя мястото си и т.н.

Взех светена вода и го поръсих с нея, както и околното пространство, защото усетих нечистия дух. Разказах това на Спасителя.

Спасител: „При съпруга ти беше демонът Юда.“

Казах, че бях казала на съпруга си да отиде да се изповяда. Но съпругът ми беше казал, че това не е грях.

Спасител: „Той не е разпознал греха, защото е затворил сърцето си.“ Аз:

„Какво означава това, че е затворил сърцето си?“

Спасител: „Тогава не мога да вляза.“

Аз: „Това означава, че другият е бил

вътре.“ Спасител: „Този път да.“

Следобед се молах много за монахинята и отец Вогт.

Докато се молах, винаги виждах един човек да стои духовно пред мен. Познавах този мъж, защото той често стоеше пред мен. Знам, че той е раздавал Светото причастие и че не съм приела Спасителя от него. През лятото един помощник при раздаването на Светото причастие беше починал внезапно, загинал в катастрофа на магистралата, но не знаех дали това беше този мъж, който сега стоеше винаги пред мен, така духовно. Този човек беше толкова натрапчив, че аз се помолих за него едно „Отче наш“, едно „Аве Мария“ и едно „Слава на Отца“. Но не вярвах, че това щеше да е достатъчно за този мъж.

Посетих Марга Фелхауер в Рот и я попитах дали има снимка на певците от църковния хор, защото знаех, че този мъж, който постоянно стоеше пред мен в духовен вид, също беше пеел в църковния хор. Тя ми я показа и аз го разпознах. Когато този мъж загина в катастрофа през лятото, аз бях точно на поклонение в Словакия.

Вечерта в църквата се помолих на броеницата за този мъж, който се казваше Вернер Хайнцман, и отслужих Светата литургия за него. Помолих го да се моли и за мен, за да се събудя през нощта, за да мога да продължа да се моля за душата му. Съжалявах, че бях казала, че вече ми досажда с натрапчивостта си. Но тогава още не знаех, че е мъртъв.

През нощта, около 1:30 часа, се събудих и се молих на броеницата за него и на литанията към Скъпоценната Кръв. Запалих осветена свещ за него и му дадох светена вода.

След това попитах Спасителя какво да направя, ако миряните дойдат отново, за да ми дадат Светото причастие.

Спасител: „Направи същото отново.“

22.02.92 — събота

Посетих Светата литургия във Вагхаузел. Отец Вернер Егон отслужи Светата литургия заедно с един чужд отец. При приемането на Светото причастие отец Вернер Егон се поколеба да ми даде Тялото Христово, защото аз бях коленичила пред него. Той също не каза, както обикновено, „Тялото Христово“, а мълча. Съпругът ми дойде веднага след мен за Светото причастие и видя как отецът поклати глава.

Колко умен трябва да е този отец. Благодарение на него се е наложило вярващите на първата пейка да могат да приемат Светото причастие на колене. Но само тези на първата пейка.

Да, а останалите? Те не трябва ли да коленичат пред нашия Спасител? Така не става. Всеки трябва да коленичи пред нашия Бог. Когато литургията приключи, една жена на име Алис започна да пее песента „Благослови ни, Мария“. Това също не се хареса на отца, защото той поклати глава.

Когато той напусна църквата, аз се помолих заедно с вярващите Лауретанската литания.

След това изпяхме още „Salve Regina“. Посветих тези молитви на отците.

След това отидох пред табернакула и коленичих на земята. Там се молих от сърце за свещениците и вярващите, които бяха в църквата. Когато излязох от църквата, един мъж (Валтер от Хокенхайм) ме заговори и каза: „Добре сте се справили.“

„Моля ви, молете се за жена ми. Тя има рак.“

Обещах му да се моля за нея. Вярвам, че Бог е чул молитвата ми, молитвата за вярващите, които бяха в църквата, иначе този непознат мъж нямаше да дойде при мен.

16:30 ч.: Молих се с вярващите от Ротер в църквата на броеницата.

След това се помолих още три пъти Броеницата и ги посветих всички на отец Вогт.

Това ми костваше жертва, защото бях коленичил през цялото време.

23.02.92 – неделя

В 7.30 ч. започнах да се моля, около 1 час преди да отида в църквата.

Оплаках се пред Спасителя за отец Вернер Егон.

Спасител: „Не е нужно да го слушаш. Слушай мен.“ Аз:

„Искаш да кажеш, че трябва да продължа да коленича пред Тялото Христово?“ Спасител: „Да.“

Аз: „Мога ли да си тръгна, ако той се колебае да ми даде Светото причастие, когато съм на колене?“ Спасител: „Можеш да си тръгнеш, аз все пак ще дойда при теб, въпреки че не си ме приел в тайнството.“

Аз: „Как е, Спасителю, когато се събудя през нощта. Кой ме събужда, за да бъда буден и да се моля. Ти ли си това или са бедните души?“

Спасител: „Аз съм. Искам да бдиш с мен.“ Аз: „Да, но тогава се моля за бедните души.“ Спасител: „Тогава се радвам особено много.“

Аз: „Господи, но ми е трудно да започна да се моля.“

Спасител: „Трябва да осъзнаеш, че сам не можеш нищо. За това ти е нужна моята благодат, защото злият не обича, когато се молиш.“

Аз: „Злият е толкова близо до мен ли?“

Спасител: „Да. Там, където съм аз, е и той.“

Аз: „Скъпи Спасителю, дадох Ти всичко, принадлежа изцяло на Теб, защо нечистият дух не ме оставя на мира?“

Спасител: „Тогава той би имал моя разум. Но моят разум не е неговият разум.“ Аз: „Но той все пак е умен.“

Спасител: „Интелигентността не е разум.“

Аз: „Тогава не ми остава нищо друго, освен да остана будна? Да, сега ми идва на ум това, което пише в Библията: Бдете, прочее, във всеки час в молитва, за да можете да избегнете всички тези предстоящи неща и да устоите пред Човешкия Син.“

Аз: „Скъпи Спасителю, искаш ли да ми кажеш нещо? Днес съм омъжена от 27 години.“

Спасител: „Остани така, продължавай да се молиш, дъще моя.“

Аз: „Да, мой скъпи Исусе, ще се моля от любов към Теб и към хората, за вечния живот на ближните и за да спася живота си.“

След това изчаках още малко, за да видя дали Спасителят ще каже още нещо.

Тогава чух Спасителя: „Иди с мир.“

Аз: „Благодаря Ти за Твоята голяма любов. Обичам Те над всичко.“

Присъствах на Светата литургия в Рот и там посетих и молитвената служба и броеницата между 13.00 — 14.00 ч.

24.02.92 понеделник

10.00 ч. в стаята на лекарите: Молих се и се съединих със Спасителя.

Аз: „Защо отец Вернер Егон се поколеба да ми даде Светото причастие, докато бях на колене и защо не каза „Тялото Христово“, и защо поклати глава?“

Спасител: „Ти ме прие, дъще моя. Ти повярва, че аз съм в Светата Хостия. Той не.“

Аз: „Но ако той не вярва, тогава не може да се моли за превръщането.“

Спасител: „Да, аз имам власт над него.“

Вечерта първо бях на броеницата, а след това на Светата литургия в Рот. В 20:00 часа беше молитвената група. Отец Дохарт също беше там.

Дискусията с отец Дохарт не ми хареса. Любова разказа, че дяволът е бил и във Вагхаузел и че отците са го изгонили от църквата.

Възможно е това да е бил същият човек, който преди няколко дни беше в църквата в Рот.

Отец Дохарт не е съгласен, че свещениците трябва да говорят повече за дявола, за да информират и предупреждават вярващите.

Той каза: „Какво ли биха казали хората.“

Аз: „За съществуването на дявола се мълчи прекалено много.“

Казах, че свещениците трябва да проповядват повече за това. Колко хора днес са в мрежата и в капаните на Сатаната, без да подозират нищо, само защото винаги се говори за благата вест и защото се казва:

Бог е доброта, Бог е милосърдие, Бог не наказва.

Всичко това е вярно, но Бог има вечността, за да наказва.

Не ми хареса, когато малко след това отец Дохарт стана и ме погледна с широко отворени очи, сякаш бях го ударил. Не за първи път виждах тези широко отворени очи.

25.02.92 — вторник

Още рано сутринта се молах на броеницата за свещениците.

10.30 ч. Лекарска стая: Попитах Спасителя за отец Дохарт. Когато му казах, че свещениците трябва да предупреждават вярващите, когато дяволът нахлуе в църквата и плаши хората, и че това е грешка, която свещениците правят, когато мълчат за това, видях в него този вперен поглед. Беше отблъскващо.

Спасител: „Това беше нечистият дух, когато говориш за истинското учение.“

Аз: „Може ли нечистият дух да премине през свещеника към мен?“

Спасител: „Да, може, ако защитава истинското учение.“

Всъщност трябваше да отида да се моля при отец Дохарт в Бретен. Винаги трябваше да питам Спасителя къде да отида.

Попитах Спасителя за четвъртък, защото не исках да разчитам само на себе си (в четвъртък беше вечерта за молитва в Бретен).

Аз: „Спасителю, ти знаеш какво искам да те попитам, още преди да те попитам, ти го знаеш.“ Отговорът дойде веднага, без да съм изрекла въпроса правилно.

Спасител: „Не отивай там, дъще моя.“

Аз: „Благодаря Ти, Господи и Боже.“

Днес вечерта, когато се прибирах от Светата литургия, една жена на име Острингер ме заговори. Гласът ѝ трепереше и звучеше уплашено.

Тя ми каза: „Не трябва да говориш пред хората. Другите правят всичко това в тишина.“ Аз ѝ казах, че все пак съм попитала Спасителя кога и къде трябва да говоря и че Той ми дава думите, които трябва да изрека.“

Спасителят каза по-късно по този повод: „Говори, дъще Моя, не слушай това, което казват другите. Слушай Мене. Когато другите те предупреждават, че трябва да правиш нещо в тайна, това е завист. Аз ти дадох дара да говориш.“

Аз: „Господи, съгласен ли си да отида в Зонакел?“ Спасител: „Да, отиди там.“

Аз: „Да запиша ли още нещо? Искаш ли го?“ Спасител:

„Продължавай така, дъще моя.“

Благодаря Ти, мой скъпи Боже.

13:00 ч. в капелата на клиниката:

Първо се помолих. Сърцето ми беше тежко, така че трябваше да плача. Да, това е болка, защото Бог бива оскърбяван от хората. Пациентите често оскърбяват Бог, някои без да го знаят. Защото вече не разпознават греха. Повечето казват, че нямат грехове.

Днес при мен дойде една пациентка, която каза, че е достатъчно да се изповядва веднъж в годината. При това тя беше много неспокойна и самоуверена и твърдеше, че няма грехове.

Разказа ми, че познава една жена, която е толкова зла и ходи всеки ден на църква. Каза, че вече е казала на тази жена да стои далеч от църквата и от изповедта.

На тази пациентка казах в лицето: „От вас говори дяволът.“ Тя вече не можеше да ме погледне в очите.

Ах, такива има хиляди. Много е трудно да се помогне на тези пациенти, защото душите им най-често са затънали в мрак. Включвам пациентите в молитвите си. Някои са благодарни и си тръгват щастливи, други – със сълзи на очи, когато се сбогуват с молбата да се моля за тях. Но още повече ме боли, когато свещениците разпространяват или проповядват ереси.

Чувствам пронизваща и пареща болка в сърцето си, сякаш имам сърдечен порок.

Да, свещениците ми причиняват най-голяма болка в сърцето. Не разбират ли, че носят толкова голяма отговорност за душите?

Когато плаках пред табернакула, попитах Спасителя какво би попитал Той на мое място в този момент?

Спасител: „Бих попитал Спасителя: „Обичаш ли ме?“

В този момент си помислих, че Бог е любов, и казах: „Аз те обичам.“ Спасител:

„Виждаш ли, а аз те обичам много, много, много повече.“

В този момент се усмихнах на Спасителя и вече не плаках. Усетих, че страданията бяха изчезнали, сякаш някой ги беше изтрил.

Благодаря Ти, скъпи Боже, за тези велики милости, които веднага изцелиха душата ми. Би ли могъл да направи това невролог или психиатър?

Най-добрият лекар на душата е нашият скъп Спасител:

На колко пациенти биха могли да се спестят рентгеновите снимки, ако пациентите първо отидат на изповед, а едва след това при лекаря. Почти всички пациенти не ходят на изповед. Но хората явно искат първо да отидат в чистилището, а после в рая. Много от тях напълно отхвърлят Бога. Те не показват раскаяние и сами са избрали своя господар, Сатаната, който ги измъчва ден и нощ за цяла вечност.

Вечерта посетих Светата литургия и молитвата на броелицата в Червено.

26.02.92 — сряда

10.30 ч. — Кабинетът на лекаря: При съединението с Спасителя в мен настъпи дълбок покой и мир, и топлина. Знам, че тогава Спасителят е при мен. Той почива при мен, а аз при Него.

Аз: „Скъпи Спасителю, Ти сега освещаваш душата ми. Ти искаш да мълча.“

Спасител: „Да, дъще моя.“

Аз: „Колко е необходимо за една душа да прекара няколко минути в покой със Спасителя. Аз не знаех това. Това е опиумът на любовта. Светското е много далеч. Какво пропускат толкова много хора? О, Господи, смили се над тях. Така, обединена със Спасителя, човек има всичко. Това е толкова красиво. Това е като Царството Божие. Сега разбирам много по-добре, когато се моля „Да дойде Твоето царство“

Да, духовното причастие е толкова ценно, че човек се чувства все по-близо до рая. В момента имам чувството, че вече нямам проблеми, нямам тревоги и нямам въпроси. Вярвам, че всичко ми е било отнето. Мой Господи и мой Боже, благодаря Ти за тази благодат.

12:30 ч. в капелата на клиниката:

Първо демоните ми прошепнаха, че не трябва да ходя в капелата, защото искам да отида в Зонакел. Почти им повярвах. Но колежката ми ми каза: „Трябва да отидеш в капелата“!

Тогава веднага отидох.

Отново получих много благодат и се молих за всички, които бяха в университетската клиника, и казах на Спасителя да ги призове, както ме призова мен, за да дойдат тук.

Спасител: „Те не слушат.“

Помислих си за Библията, където Спасителят казва: „Овцете Ми слушат гласа Ми.“

Исках да посветя това Свето причастие на някого и попитах Спасителя за кого да го посветя?

Спасител: „Посвети я за този, който ми е толкова скъп сега.“

След това се помолих: „Отче наш“, „Здравей, Мария“, „Слава на Отца“ и „Свето сърце Исусово“. В 15:00 бях в Боксберг, в Зьонакел. Изповядах се.

Посветих Светото причастие на отец Вогт. Нека Бог му даде просветление, за да разпознае Божията воля и да не дава повече причастие в ръка.

27.02.92 — четвъртък

12:30 ч. в капелата на работното място: Както винаги, коленичих пред табернакула и се молих.

Сърцето ми беше тежко и отново плаках, защото пациентите обиждат Бога толкова много.

Осъзнах още повече колко съм малка пред Бога.

Казах на Спасителя: „Не съм достоен да чуя гласа Ти и все повече се прекланям пред Теб. И все пак аз съм нищо.“

Тогава чух: „Остани дете.“

Молих се „Хвала – слава на Бога“ и още вътрешни молитви. Днес, в четвъртък, отново имаше молитвена група в Бретен при отец Дохарт.

Попитах Спасителя отново дали трябва да отида там.

Спасител: „Не. Не ходи там.“

Попитах дали мога да кажа това на отец Дохарт, ако ме попита. Спасител: „Ще се радвам, ако му го кажеш.“

По-късно се разходих малко край езерото, зад капелата. Имах още малко време и носех парче хляб, за да нахраня патиците, чайките и един лебед. Лебедът дойде при мен и искаше да яде от хляба. Хвърлих хляба малко по-далеч във водата. Лебедът беше най-хитрият. Излезе от водата, дойде директно при мен и искаше цялото парче хляб. Говорих му като на човек. „Какво искаш?“

Той изпъна гордо шията си, промърмори и се ядоса, човек можеше да се уплаши от него. Досега никога не бях стоял до

лебед. Казах му да се върне във водата. Лебедът се подчини и се върна във водата, а аз продължих да раздавам останалото хляб, по едно парченце на всеки.

Помислих си, че дори животните слушат по-добре от хората.

След работа отидох да плувам. След това отидох да се моля на броеницата и на Светата литургия и отново я посветих на отец Вогт.

28.02.92 - петък

Отново можех да се моля повече. В 10.00 часа отидох в стаята на лекарите. Първо дадох светена вода на бедната душа, после се съединих със Спасителя и се молих.

Казах на Спасителя, че ще повярвам на всичко, което ми каже, ако преди това отнеме всеки страх и всяко съмнение от мен, за да не ме обърка никой. Молих се да ми отнеме човешката природа и да ме облече в своята божественост. Винаги съм се молила на Спасителя за смирение, за да стана смирена и кротка.

Тук при нас се говори малко за войната в Югославия, въпреки че тази нощ Дубровник отново беше бомбардиран.

Попитах Спасителя дали войната, която предстои да дойде върху Германия, е била смекчена чрез молитвите.

Спасител: „Идва война.“ Аз: „От Русия?“

Спасител: „Да.“

Аз: „Те не вярват.“

Спасител: „Дъще моя, те ще повярват едва когато е твърде късно.“ Аз: „Да го кажа ли на молитвенната група?“

Спасител: „Да, кажи им, за да се молят повече.“

Попитах още дали мога да го кажа, когато отец Дохарт е с Спасителя и ние се молим?

Спасител: „Разбира се.“

Помислих си каква ще бъде реакцията, ако го кажа. Спасител:

„Остави това на мен. Важното е, че си го казала.“ Аз: „Да го кажа ли и на друго място?“

Спасител: „Вече си го казал на своя свещеник.“

Аз: „Трябва ли да се подготвим за тази война с молитви или с нещо друго?“

Спасител: „Винаги трябва да сте подготвени.“

След работа отидох на разходка в гората и се помолих четири броеници за отец Фогт. След това отидох в църквата и продължих да се моля за него. Посветих Светото причастие за него. Само Бог знае колко много се моля за този свещеник. Наградата си очаквам само в небето. Въпреки че отец Фогт ме е обидил, много го обичам и искам винаги да виждам Исус в него.

Задачата ми не е лека, но и на отец Фогт също не е. Затова за нас двамата важи: *Per crucem ad lucem* (през кръста към светлината)

29.02.92 събота

Посетих ранната литургия във Вагхаузел. По време на превръщането чух нечистия дух да реве. Този глас бях чувал и в Швейцария при отец Рудолф. Тогава беше около 1:30 през нощта и аз се молах, защото дяволът ме беше уплашил много.

Гласът не е като този на човек.

Днес тук, във Вагхаузел, литургията беше отслужена от отец Емилиан. Преди литургията се молах специално за отците. Сега записвам и това, за което се молих, на големите броеници: „Вечен Отец, принасям Ти в жертва Тялото и Кръвта, Душата и Божеството на Твоя възлюбен Син, нашия Господ Исус Христос, в изкупление за нашите грехове и за греховете на отците и братята от Вагхаузел.“

На малките броеници се молах: „Заради Неговото мъчително страдание, помилуй нас и отците и братята от Вагхаузел.“

Накрая се помолих три пъти: „Свят Боже, свят силен Боже, свят безсмъртен Боже, помилуй нас и отците и братята от Вагхаузел.“

След това се помолих още с Розария на радостта, екзорцизма и други молитви. След Светата литургия Ализе ме помоли да водя молитвата.

Молихме се Литанията към Дева Мария.

След това се молих коленичил на пода пред табернакула за много намерения.

Едва излязох от църквата, чух, че една жена се е оплакала, че литанията към Дева Мария ѝ е била прекалено много. Но аз знам, че тази молитва е била желана от небето, защото дяволът не харесва литанията към Дева Мария, напротив, той се ядосва при тази молитва, това вече съм го преживял.

Защото съм го преживявала вече няколко пъти, този демоничен гняв в Меджугорье беше особено силен веднъж, когато един млад студент от Виена, по време на молитвата на литанията към Дева Мария, извика на глас: „Спрете, гори.“ Аз въпреки това продължих да се моля. Тогава си мислех, че дяволът ще разкъса душата ми, докато се молах.

След като на обяд бях пазарувала и бях подредила апартамента, в 16:15 отново отидох в църквата в Рот до 18:15 ч. Започнах да се моля и трябваше да спра, защото Вечното светло отново не гореше. Жената в енорийската къща ми даде кибритени клечки и аз запалих светлото.

Молих се няколко броеници за отец Фогт. Беше ми толкова трудно да се моля, че най-много ми се искаше да заплача.

Искам да имам изповед с отец Фогт, но желая и той да иска това и да ме потърси. Молих се Бог да му даде благодатта за това, защото имам много да му разкажа за всичко, което Спасителят ми е казал досега. Спасителят ми каза също, че трябва да се моля за него.

Когато се прибрах у дома, нечистият дух, бърбивката, ме тормозеше. Той искаше да ме убеди: „Виждаш ли, нищо не помага. Няма смисъл, спри да се молиш за него.“

Но аз не послушах нечистия дух, а продължих да се моля.

01.03.92 – неделя

Молих се около час, а след това бях обединена със Спасителя за около 30 минути. Разбрах, че отново съм нищо и че трябва да моля Спасителя за всичко, от което се нуждая. Плаках горчиво и помолих Спасителя за помощ. Без Него аз съм нищо, но с Него постигам много.

Най-тежко ме натоварва в момента причастието с ръка, защото то не се премахва, а напротив, продължава да се практикува, а аз знам, че Спасителят не иска вярващите да приемат Светото причастие с ръка. Молих се с молитвите към Божието милосърдие, броеницата на милосърдието, молитвите на Света Тереза от Лизие, Франциск от Асизи, молитвите за буря и много други молитви.

Все още не бях разбрала какво ми каза Спасителят веднъж, че Той отнема благодатта чрез причастието с ръка.

Трябваше да попитам Спасителя още веднъж за това, защото исках да разбера по-добре.

Спасител: „Това е обида и безразличие към Мен.“

Аз: „Даваш ли им благодат при причастието с ръка?“

Спасител: „Не. Аз им я отнемам.“

Аз: „Какво означава това, отнемаш?“

Спасител: **„Дървото трябва да дава плод, а те няма да имат плод чрез причастието с ръка.“**

Аз: „Какво е най-лошото в причастието с ръка?“

Спасител: „Че всички се намират в калта.“

Аз: „Но, Спасителю, това не зависи ли само от хората, защото свещениците дават и причастие в устата.“

Спасител: „Кой е научил хората на това?“ Аз:

„Господи, това ли е дело на Сатаната?“

Спасител: „Да, дъще моя, това е дело на Сатаната, съвсем ясно. Той не иска добри плодове, иска само лоши. Всички лоши плодове принадлежат на него.“

Аз: „Не разбирам, защо свещениците не вярват в това?“

Спасител: „Защото вече нямат вяра.“

Аз: „Как да се премахне тази кал от Църквата?“ Спасител: „С молитва и пост.“

Аз: „Постенето е толкова трудно.“

Спасител: „Толкова трудно е и за богатите да влязат в рая.“ Аз: „Можеш ли да ми кажеш още нещо за причастието с ръка?“

Спасител: „Моли се без прекъсване, за да бъде премахнато.“ Аз: „Да, Господи, ще го направя.“

Аз: „Колко врагове ще имам сега?“

Спасител: „Повече, отколкото можеш да си представиш. Аз съм с теб, не трябва да се страхуваш.“ Аз: „Спасителю, разбрах ли правилно?“

Спасител: „Да, дъще моя, разбрала си правилно.“

В момента имам спокойствие, мир и яснота в себе си, никакви съмнения, никакъв страх. Това е прекрасно чувство. Да, Спасителят е с мен. Благодаря Ти, Господи и Боже мой.

Попитах Спасителя още:

„Господи, вчера в църквата не ми каза нищо, въпреки че се молих два часа за свещеника отец Фогт. Молитвите ми не бяха ли добри?“

Спасител: „Аз страдах с теб, защото свещеникът не послуша гласа ми.“

Аз: „Господи, ако постя за него, ще има ли промяна?“ Спасител: „Да, дъще моя.“

Аз: „Господи и Боже мой, мой добър духовен наставник, ще постя за моя свещеник, отец Фогт.“
Мой Исусе, обичам Те над всичко. Благодаря Ти за този разговор.

Отидох малко по-рано на Светата литургия и се молих за враговете си.

Видях младия студент Вагнер, той е дякон. Тогава

попитах Спасителя:

„Ако не е правилно г-н Вагнер да ми даде Светото причастие, тогава Те моля свещеникът да ми даде Светото причастие.“

Получих Светото причастие от свещеника.

Когато пристигнах у дома, сложих печеното в фурната, сама приготвих spaetzle и нарязан салатата.

В 12:00 часа се молихме „Ангел Господен“. В

12:15 часа обядвахме.

В 12:45 ч. бях отново в църквата. Имаше поклонение, Светото Причастие беше изложено. До 14:45 ч. останах в църквата и се молах.

В 15:30 часа дойде една жена, Барбара. Тя ми изля сърцето си за сина си. Когато си тръгна, дойде Марион и остана до 17:30 часа.

Написахме бележките в дневника.

В 18:15 ч. се молах в църквата пред Светото Причастие две десетки от броещата за отец Фогт, защото Вечното Светло отново не гореше.

За съжаление, той не го видя. Душевно не се чувствах добре. Болеше ме, че отец Фогт постави прожектор точно пред монстранцията. Вярвам, че живият Бог е присъстващ в Светото Причастие.

Обикновено не се поставя прожектор на около половин метър разстояние пред никого.

Просто монстранцията е ярко осветена и от далеч блести красиво и заслепява. Трябва ли Спасителят да страда и тук, попитах аз и усетих как светлината ми изгаряше очите. В някои моменти не можех да погледна.

Накрая не можах да напусна църквата, докато не видях църковната служителка и не й казах, че Вечното светло вече не гори.

Тя промърмори нещо и каза: „Пак е угаснало.“

Преди да си легна, се помолих още с болезнения броеща за бедните души. Денят ми мина като светкавица, толкова бързо.

Бях щастлив, че нямам телевизор, и благодарих на Бога за силата и любовта през този ден.

02.03.92 – понеделник

10.00 ч. Лекарска стая: Поръсих стаята със светена вода и благослових всички, които бяха в клиниката, с кръста на Свети Бенедикт. Обединих се със Спасителя и казах: „Ти знаеш какво искам да Те попитам, Ти знаеш всичко и аз ще напиша и ще повярвам на това, което ми кажеш.“ Помислих за прожектора, който гореше вчера и може би днес още гори пред Светото Причастие.

През трите дни на карнавала при нас винаги се провежда поклонение пред Светото Причастие. В тишината чух:

„Напиши го, дъще моя, не е правилно да държиш лампата пред мен. Нека опита да държи лампата на 3 минути разстояние от себе си.“

Аз: „Господи, не намирам покой, когато знам, че лампата продължава да гори толкова близо до Теб. Защото аз самата усещам тази болка.“

Спасител: „Ако искаш, обади му се.“

Аз: „Господи, може би си го въобразих?“ Спасител:

„Ти си тясно свързана с мен.“

Аз: „Да прочета ли на пастор Фогт това, което съм написал?“ Спасител:

„Страхуваш ли се?“

Аз: „Всъщност не.“

Спасител: „Тогава направи го.“

Аз: „Да, Спасителю, ще му се обадя, защото вярвам, че Ти, живият Бог с плът и кръв, тяло и душа, човечество и божественост, си истински и съществено в Светата Хостия.“

12.30 Направих рентгенова снимка на петнадесетгодишен момче на име Маркус.

С него дойде една медицинска сестра. Тя ми разказа, че всички в отделението се изплашили, когато той се почувствал зле и очите му станали съвсем неподвижни.

Попитах кога е било това и разбрах, че е било по времето, когато се молах за екзорцизъм за всички, които бяха в клиниката, дори няколко пъти.

Когато погледнах този младеж и го попитах дали иска малко светена вода, той веднага каза:

„Не, имам такава у дома, давам я на животните.“

Тогава му нарисовах кръст на челото със светена вода и веднага очите му отново станаха неподвижни.

Пред медицинската сестра го попитах дали може да се моли „Здравей, Марио“. Той каза „Да“ и започна да се моли, но още при третата дума не можа да я произнесе, тогава аз продължих да се моля сам.

Дадох му още един молитвен лист за Скъпоценната Кръв и му казах, че ще се моля за него.

12:45 ч. в капелата: Молих се за Маркус и попитах Спасителя дали нечистият дух е с него.

Знаех го, но исках да получа потвърждение от Спасителя.

Спасител: „Да, той го има и трябва да остане вътре.“

Помолих Спасителя да ми изпрати отново пациента Маркус.

В 14:10 ч. той наистина дойде, този път с майка си. Момчето лежеше в леглото.

Явно не можеше да стане. Когато ме видя, веднага поиска от мен светена вода и аз му я дадох.

После каза на майка си да погледне образа на Дева Мария. Когато майката видя образа, тя му каза: „Трябва ли да видиш всичко отново?“

Тя беше изпълнена с гордост и каза: „Надявам се скоро да си отново у дома.“

Когато майката се отдръпна малко настрана, аз казах на Маркус: „Ти си си играл с чаши.“

Той веднага разбра какво имам предвид и каза: „Да. В Берлин и тук, това са безобидни неща.“ Погледнах го и го попитах: „Как така?“

А той отговори: „И майка ми също.“

Сега ми стана ясно защо демонът трябваше да остане вътре. Натиснах в ръката му медальон с Дева Мария и той го взе. Над този момче трябваше да се моли екзорцизъм и той не трябваше да остава в неврологията. Тук не мога да направя нищо, защото нито майката, нито лекарят ще ми повярват. Молих се за него.

Вечерта в църквата „Рот“ се помолих на броеницата за Маркус и след това отслужих Светата литургия в негова чест.

В 20:00 часа – молитвена група:

Днес бяха дошли много мъже, г-н Дерис, г-н Артур Вагнер, студентът по теология Фридолин, отец Дохарт и др.

Беше хубаво. Молихме се и за пациента Маркус. Отец Дохарт и г-н Дерис бяха малко разтревожени. Получих много благодат.

03.03.92 – вторник

10:00 ч. Кабинет на лекаря: Попитах Спасителя за г-н Дерис.

Спасител: „Дерис не трябва да става дякон, той не е избран за това. Гордостта е причината, поради която иска да стане дякон. При отец Дохарт отново беше нечистият дух.“

Аз: „Кое Confiteor да се молим, старото или новото?“ Спасител:

„Старото, дъще моя.“

Аз: „Спасителю, вчера ни даде много благодат, повече от обикновено.“

Спасител: „Харесаха ми молитвите, които сте се молили.“

Аз: „Какво да кажа на молитвената група, какво трябва да знаем и какво е важно за нас?“

Спасител: „Молете се със сърцето.“

Аз: „Как, Спасителю?“

Спасител: „Нека говорят сърцата ви, а не устата ви. Молете се за много любов.“ Аз: „Значи трябва да призоваваме повече Светия Дух?“

Спасител: „Да, дъще моя. Когато Светият Дух запали сърцата ви с любов, тогава ще можете да се молите със сърцето си. Очистете сърцата си, за да може Светият Дух да дойде и при вас. Не задържайте повече греховете си, те образуват голяма рана и тя нараства по-бавно от малка рана. Големите рани причиняват голяма болка и тогава човек вече не се моли с такова желание.“

„Напиши, дъще моя, че се молим само с устата, защото не позволяваме на Светия Дух да действа в сърцата ни. Молете се така, че при молитвата да възникне любов.“

Аз: „Господи и Боже мой, дари ни благодатта да се молим със сърцето си. Спасителю, Ти каза, че в съпруга ми все още има нечисти духове. Но вчера той причасти.“

Спасител: „Мъжът ти трябва да отиде да се изповяда.“

Аз: „Сигурно ще ми каже, че се е изповядал.“ Спасител:

„Кажи му, дъще моя, да се изповяда както трябва.“

От 16:00 до 17:00 часа бях наред да водя молитвата пред Светото Причастие в църквата и да провеждам поклонение. Съпругът ми, Фридолин и аз направихме това заедно и водяхме молитвата. Съпругът ми беше малко неспокоен, въпреки че бях се молила за него.

Отец Фогт все още не беше махнал подаръка, въпреки че вече му бях казала.

В 18.30 часа беше Светата литургия и аз принесох Светото причастие в жертва за отец Фогт.

04.03.92 — сряда — Пепеляна сряда

Постих с вода и хляб и имах главоболие през целите 24 часа. В някои моменти беше непоносимо. Това бяха изкупителни страдания и аз ги принесох в жертва за отец Фогт и за обръщането на грешниците.

Постих за отец Фогт и за Андреас (студент по теология).

Попитах Спасителя защо монахинята снощи е продължила да раздава Светото причастие, въпреки че знае, че не трябва да го прави. Тогава принесох Светото причастие в жертва за нея.

Спасител: „На закоравено сърце не може да се даде благодат. Моли се за нея, пости за нея.“

Вечер в църквата. Трима миряни и отец Фогт помагаха при нанасянето на пепелния кръст.

Помолих Спасителя да получа пепелния кръст от осветени ръце. И отец Фогт дойде при мен, въпреки че обикновено беше от другата страна. При приемането на Светото причастие отново помолих Спасителя да получа Светото причастие от осветени ръце и получих Свещената хостия от отец Фогт.

Посветих Светото причастие на отец Фогт.

Попитах, защото видях, че миряни нанасяха пепелния кръст. Сред миряните имаше и един студент по теология (аколит).

Спасител: „Напиши, дъще моя, пепелта трябва да се раздава само от осветени ръце. Само свещениците, само свещениците. Това също се брои за калта в Църквата.“

05.03.92 — четвъртък

Рано сутринта се помолих с Брояницата на Милосърдието, Литанията към Божието Милосърдие и други молитви.

10.00 ч. в кабинета на лекаря:

Спасител: „Напиши, дъще моя, не можах да дам благодатта, защото миряните раздадоха пепелния кръст. Аз давам благодатта при раздаването на пепелта чрез осветените ръце на свещеника.“

Следобед се молих един час, нямаше пациенти, а след това се молих на Брояницата.

Вечерта в църквата в Рот се молих заедно с вярващите първо Брояницата, а след това Светата литургия. Светото причастие отново посветих на отец Фогт. В църквата беше и един свещеник от Полша, отец Станислав.

06.03.92 Петък на Сърцето на Исус

В 13:00 часа отидох до капелата. Тя обаче беше затворена. Това ме натъжи, но отидох да потърся ключа. Повиках портиера на клиниката и той отвори капелата. След духовното причастие попитах Спасителя дали е правилно това, което прави отец Станислав от Полша, и имах предвид, че той раздава Светото причастие и в ръцете.

В началото се разбирах много добре с този свещеник, а сега той ми беше толкова чужд. Попитах Спасителя дали и той преди е раздавал причастията в ръцете.

Спасителят: „Не, той го прави заради парите. С това той ме е предал.“

Аз: „Мога ли да го запиша в дневника?“

Спасител: „Да, напиши го, с това той е загубил много благодати.“ Аз: „Кой го е повлиял да раздава причастията в ръце?“

Спасител: „Това е дело на Луцифер. Докато раздават причастие в ръка, те служат на Сатаната.“

Аз: „Господи, мога ли да кажа това на отец Станислав?“

Спасител: „Дъще моя, той няма да дойде при теб.“ Аз:

„Знае ли той, че това не е правилно? Чувства ли го?“

Спасител: „Дъще моя, знаеш ли, че грешиш, когато го правиш?“ Аз:

„Но, Господи, може би той мисли, че това е правилно?“

Спасител: „Дъще моя, ако човек не разпознава греха, тогава е зле.“ Аз: „Какво означава да си зле?“

Спасител: „Човек не се намира в Божията благодат.“

Бях малко уплашена и дъхът ми застина за миг, и попитах Спасителя дали може да го повтори, може би не бях разбрала правилно.

Спасител: „Напиши го, дъще моя, човек не е в Божията благодат.“

Сутринта бях помолила Спасителя да ми каже нещо за душите в Университетската клиника.

Спасител: „Ще понесеш ли това, което ще ти кажа?“ Аз: „Спасителю, ти ме познаваш по-добре, отколкото аз самата.“

Вечерта в църквата в Рот вече не видях отец Станислав.

В края на Светата литургия бях изкрещяна от църковната служителка, защото ѝ напомних, че Вечното светло не гореше. Тя изкрещя гневно през цялата църква:

„Вървете си у дома, това не ви засяга.“ Аз се помолих за тази жена.

Един мъж от Рот, Ерих, все още говореше с нея навън.

Посветих Светото причастие на Марион. В 20:00 часа се молих екзорцизма и Брояницата на Светия Дух, за да не раздава повече Светото причастие никой мирянин, защото помощниците за причастията имаха среща по това време.

Ерих беше при мен и се молеше с мен. Включих и съпруга си в молитвата. Но той беше много нервен и се разяря, така че Ерих си тръгна за вкъщи. Смятам, че екзорцизмът е повлиял на съпруга ми. Тази вечер всичко дразнеше съпруга ми. Преди да си легна, измолих още два броеника.

07.03.92 – Събота на Сърцето на Мария

Рано сутринта бях с г-жа Кордула в църквата във Вагхаузел.

От 16:15 до 18:15 часа се молах за отец Фогт. Вечното светило не гореше, когато влязох в църквата. Молих се някой да дойде и да го запали. Тогава казах на Спасителя: „Принасям Ти това в жертва, за да бъдат спасени 100 000 души, ако до 17:00 ч. никой не дойде и не запали Вечното светило.“

Беше 17:05 ч., когато дойде църковната служителка и запали Вечното светило, тя много се бързаше. Аз коленичих през тези два часа и се молих четири броеници и много други молитви.

08.03.92 – неделя

В 5:45 ч. сутринта станах и се молих около час, първо на Светия Дух, после старата „Confiteor“, екзорцизма, молитва към Светия Архангел Михаил и към ангела-пазител, посвещението на Дева Мария, молитва към Сърцето на Исус и радостния броеница, след което приех причастие духовно.

Отново започнах да плача от цялото си сърце, защото върху мен се стовариха толкова много изпитания. Най-тежки са тези, които се стоварват върху съпруга ми. Най-много ми се искаше да се откажа от всичко и да спра да се моля толкова много.

Помолих Спасителя за помощ и се оплаках пред Него. Молих се и на Дева Мария, че това ми е твърде много. Казах: „От всички страни съм измъчвана, а на всичкото отгоре съм разочарована и от моя свещеник.“

Изведнъж спрях да плача. След това в мен настъпи дълбок мир и тишина. Помолих Спасителя за знак, който свещеникът и всички в църквата да видят.

Казах на Спасителя, че съм грешница и не съм достойна да получа този знак, и добавих:

„Господи, да бъде Твоята воля.“

Спасител: „Да, ще получиш знак, който всички ще видят.“

Аз: „Искам да знам дали и свещеникът ще го види.“ Спасител:

„Да.“

Аз: „Ще бъде ли това добър знак, така че хората да се обърнат, или ще ни уплашиш?“

Спасител: „Бог не плаши никого.“

Аз: „Кога ще дойде този знак, преди Великден или след него?“

Спасител: „Преди Великден.“

Аз: „Ще се промени ли свещеникът заради този знак?“

Спасител: „Не, той няма да се промени заради това.“

Аз: „Защо, Спасителю? Сега съм напълно изтощен. Мислех, че той някога ще се промени?“ Спасител: „Ти си го мислил.“

Аз: „Но защо, Спасителю?“

Спасител: „Има още толкова много гордост.“

Аз: „Господи, моля Те, дай ми друг свещеник, на когото да мога да поверя дневника си.“

Спасител: „Остави това на мен.“

Аз: „Господи и Боже мой, харесва ли ти, както се обръщам към теб, например: Господи, Спасителю, скъпи Исусе, моя голяма любов, мой свят, силен и вечен Боже, Цар на царете, мой Цар на мира, всемогъщи и милостиви Боже и т.н. Харесва ли ти това?“

Спасител: „Казваш това, което идва от сърцето ти.“

Благодарих за този разговор и принесох Светото причастие в жертва за всички хора по целия свят и за бедните души в Чистилището, така както всеки ден принасям в жертва молитвите за опрощение за бедните души.

Беше около 8:30 ч. Съпругът ми стана и отиде във Вагхаузел да се изповяда. Молитвата ми беше чула, защото се молах на броещата Бог да му даде благодат за добра изповед.

От 9:45 до 11:10 ч. бях в църквата в Рот. Преди Светата литургия се молах за всички посетители на църквата с Литанията към Божието милосърдие. Светото причастие отново принесох в жертва за бедните души в чистилището.

Когато се прибрах у дома, съпругът ми беше променен. Той беше като нов човек и дойде с мен на молитвата. Цял ден цареше мир, той беше мил и любезен. Благодаря на Бога за тази благодат.

През нощта бях събудена в 2.30 часа и получих благодатта да се моля.

Молих се на седемте последни думи, по едно „Отче наш“ и едно „Аве Мария“ и „Слава на Отца“, след което измолих Броещата на милосърдието. После дадох светена вода на бедните души и продължих да спя чудесно.

09.03.92 – понеделник

10:00 ч. Кабинетът на лекаря:

Попитах Спасителя за хората в клиниката, за тези, които работят там.

В петък Спасителят ме попита дали ще мога да понеса това, което ще ми каже, затова сега му казах, че ако иска да ми каже нещо, нека ми каже поне най-лекото.

Спасител: „Всички трябва да се обърнат. Почти всички са на широкия път.“ Аз: „Какво да направя за тях, Спасителю?“

Спасител: „Моли се за тях.“

Аз: „Но моите молитви не могат да спасят много

хора.“ Спасител: „Да, защото с мен можеш да спасиш много хора.“

В рентгеновото отделение дойде един лекар, гост от Турция, мюсюлманин, който искаше да се информира за рентгена и снимките.

Разказах му повече за католическата вяра, отколкото за рентгена. Особено му разказах колко важен е Светият Дух.

Попитах Спасителя дали това е било правилно, тъй като лекарят все пак е мюсюлманин. Спасител: „Всички се нуждаят от една и съща вяра.“

Аз: „Можеш ли да ми кажеш как трябва да бъда?“ Спасител: „Остани такъв, какъвто си.“

13:00 ч. в капелата на клиниката.

Казах на Спасителя, че в неделя в църквата има толкова много хора, а през делничните дни – само малцина. Попитах: „Не може ли свещеникът сам да раздава Светото причастие, има ли нужда от миряните?“

Мислех, че другите трябва да чакат търпеливо, а ако не могат да чакат, тогава да се молят за млади свещеници, за да имаме повече свещеници.

Спасител: „Повечето от тези, които приемат причастие само в неделя, го правят недостойно.“ Аз: „Това трябва да се каже на свещеника. Свещеникът не вижда ли това?“

Спасител: „Ако не раздаваше причастията с ръка, щеше да го види.“ Аз: „Мога ли да го запиша в дневника?“

Спасител: „Да, дъще моя, запиши го.“

Аз: „Мнозина казват, че грешат повече с устата си, отколкото с ръката си.“

Спасител: „Не им вярвам. Но безразличието е, че те вече не правят разлика между Триединния Бог в Светото Причастие и обикновения хляб. Свещениците трябва да им проповядват разликата, но тъй като практикуват причастие с ръка, вече не могат да проповядват за това.

Аз: „Те казват, че и с ръка е благоговейно.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, че е недостойно да се приема Светата Хостия с ръка и когато някой я приема недостойно, това е и без благоговение.“

Аз: „Много ли са светотатствата, причинени от причастията с ръка?“

Спасител: „Повече, отколкото можеш да си представиш.“

Вечерта в Рот, в църквата, докато свещеникът четеше Евангелието, една жена претича през цялата църква и се спря точно пред свещеника.

Тя беше толкова шумна с обувките си и с твърдата си походка, че всички вярващи обърнаха внимание към нея. Твърдеше, че в църквата има някой, който с колата си ѝ препречва изхода. Но нейното безпокойство ми се стори странно.

Тя махна с ръка на църковната служителка, която дойде при нея, а след това прекъсна свещеника и му разказа всичко. Когато свещеникът попита на кого принадлежи тази кола, никой не се обади.

След Светото причастие попитах Спасителя за отец Йоханес, защото Роланд ми беше казал по телефона, че епископ Платон се е обърнал към вярата и сега приема книгите му.

Спасител: „Книгите на отец Йоан не са правилни.”

След това попитах за лекцията, която трябваше да се състои на 13.03.92 г. и да се отнася за Гарабандал. Казах на Спасителя: „Вярвам в явленията в Гарабандал, но тази прожекция на филма и последващата дискусия, както и многото реклама за нея, ме притесняват. Не е ли това дело на демона, който иска да унищожи доброто?”

Спасител: „Добре си предположил.”

Вечер в 20:00 часа – молитвена група. Имаше много хора.

10.03.92 — вторник

Попитах Спасителя за жената, която дойде вчера в църквата.

Спасител: „Това беше нечистият дух. Аз го допуснах. Ще има още от тях. Бях в църквата в Рот и принесох Светото причастие в жертва за отец Вогт.

11.03.92 — сряда

10:10 ч. Кабинет на лекаря:

Попитах Спасителя отново за знака. Спасител:

„Ще получиш знак в църквата.“ Аз: „Какъв ще бъде той?”

Спасител: „Остави го на мен.”

Аз: „Мога ли да разгранича какво идва от Теб и какво идва от мен?” Спасител: „Да, можеш.”

Спасителят ми даде много благодат. Благодаря Ти, мой Господи

и Боже. Аз: „Кажи ми нещо, искам и аз да чуя нещо от Теб.”

Спасител: „Обичам те, дъще моя.” Аз:

„Чудесно е, когато човек чуе това.”

16:30 ч.: Бях в „Зенакел“ в Боксберг и слушах лекция. Тъй като закъснях, не можах да присъствам на Светата литургия там.

В 19:00 часа посетих Светата литургия в Минголсхайм, в капелата „Рохус“.

Отново коленичих сама пред олтара за причастие. Един нов отец ми даде Светото причастие едва накрая. Докато чаках, се помолих няколко пъти „Аве Мария“ за този отец.

Посветих Светото причастие на Марион.

В 20:30 часа дойде Марион и написахме бележките в дневника.

12.03.92 — четвъртък

Вече втори ден работех сама в клиниката. Имаше много пациенти. Въпреки това успях да се моля много.

12.30 ч. в капелата на клиниката:

Исках да знам дали е било правилно, че вчера в капелата „Рохус“ съм коленичила сама пред трапезата за причастие. Много от хората, които познавах, стояха при приемането на Светото причастие или коленичиха директно пред отца на стълбите, въпреки че трапезата за причастие беше там.

Може би съм допуснал грешка, помислих си.

Спасител: „Продължавай да коленичиш, както досега.”

Аз: „Защо другите не коленичат пред олтара за причастие?“ Спасител: „Фалшива смиреност, страх от хората, страх от свещеника.“

Помислих за хората от молитвената група и попитах Спасителя дали да им кажа това?

Спасител: „Да, но с любов.“

Това ми се струва малко странно. Когато искаш да направиш нещо добро за Спасителя, оставаш сам. В крайна сметка всички ние сме длъжни да отдадем чест на Бога.

По пътя към дома се молах, както винаги, на броелицата.

В 16:00 часа отидох в Минголсхайм да плувам в солената баня, около час и половина.

Вечерта отидох в църквата в Рот и там също се молах с броелицата. По време на причастието монахинята мина до мен.

Станах и се върнах на мястото си, без да съм приел свещеното причастие.

По пътя от олтара до мястото си си мислех, че дяволите ще искат да ме разкъсат. Но Спасителят дойде духовно при мен и получих много благодат, една особена благодат. Посветих причастието на хората в клиниката, в която работя.

Веднага след това заминах за Минголсхайм, в капелата „Рохус“.

Там в 19:30 часа имаше още една Света литургия и там приех и Светото причастие, което принесох в жертва за свещениците и монасите, които все още бяха в чистилицето, и за монахинята, която раздаваше причастието, и за всички други души в чистилицето.

13.03.92 – петък

Днес сутринта се молах около час, поне 10 пъти екзорцизъм за цялата клиника, за моето семейство, за отец Дохарт и отец Фогт.

Имах много работа, но въпреки това намерих време за Спасителя. В рентгеновото отделение липсват двама души – единият е болен, а другият ще дойде едва през май. Помолих Спасителя да ми даде благодатта да работя за трима.

Той ми я даде и с Божията сила успях да работя добре.

В 10:10 ч. отидох в стаята на лекарите. Там общувах духовно, днес вече за втори път. Попитах Спасителя какво беше това вчера, когато монахинята мина покрай мен със Спасителя и аз станах и се върнах на мястото си, без да съм приела Спасителя, и вътрешно усетих големи атаки.

Спасител: „Дъще Моя, имаше много нечисти духове.“

Аз: „Те ли са повярвали, че Ти няма да дойдеш при мен, ако не Те приемам сакраментално?“

Спасител: „Да, те винаги мислят така.“

Аз: „Имах чувството, че в този момент искаха да ме разкъсат. Може би си го въобразих?“

Спасител: „Дъще моя, ако бяха могли, щяха да те разкъсат на парчета.“

Аз: „Господи, когато дойде при мен духовно и аз се съединих с Теб, получих повече благодат, отколкото ако бях приела причастието. Каква е причината за това?“ Спасител: „Защото желая да бъда дарен на вярващите чрез осветените ръце на свещеника.“

Аз: „Как трябва да се държа спрямо свещеника?“

Спасител: „Винаги трябва да слушаш свещеника, но ако той накърнява честта ми, тогава не.“ Искан да знам дали е било правилно, че съм избягала от сестрата без Светото причастие, мислех, че може би това не е било по волята на Спасителя.

Спасител: „Не, дъще моя, напротив, ти си направила нещо добро.“

Аз: „Но, Господи и Боже мой, ако свещеникът каже, че не трябва да го правя?“

Спасител: „Тогава прави това, което той казва, на негова отговорност.“

Аз: „Кога мога да разговарям с отец Вогт? Искан да знам от Теб. Господи, да бъде Твоята воля.“

Спасител: „Да, дъще моя, говори с него.“

Аз: „Кога?“

Спасител: „Колкото се може по-скоро.“

Аз: „Нарушавам ли честта на Бога, защото си тръгвам, или онези, които остават и приемат Светото причастие от миряни?“

Спасител: „Дъще моя, слушай добре. Всички, които приемат причастieto в ръка, и миряните, които раздават Светото причастие, всички нарушават Божията чест.

Аз: „Скъпи Спасителю, исках да Те попитам още нещо: да чета ли всичко на отец Фогт или само някои дни?“

Спасител: „Всичко, дъще Моя, всичко.“

Аз: „Господи, ще бъдеш ли с мен, когато отида при него?“

Спасител: „Да, ще бъда с теб.“

Аз: „Мой Господи и мой Боже, сега чувствам толкова много любов и топлина, толкова много благодат в сърцето си. Това ли е потвърждение, че трябва да отида при свещеник Фогт?“

Радваш ли се, че отивам при него?

Спасител: „Радвам се особено много за това.“

Аз: „Вече толкова много съм постила, молила се и толкова често съм принасяла Светото причастие за него. Ще се промени ли той малко сега, когато говоря с него?“

Спасител: „Да, дъще моя, той вече се променя, но ще разбере какво искам от него.“ Вечерта бях в църквата в Рот, принесох Светото причастие в жертва за бедните души.

14.03.92 – събота

Сутринта рано посетих Светата литургия във Вагхаузел. Отец Аланус отслужи литургията. След литургията се молих в църквата Лауретанската литания. След това отидох с Марион да пиша дневника.

От 16.30 часа се молах за отец Фогт. В 16.45 часа отидох при него на изповед. Бях много разочарована и дори плаках. После продължих да се моля за отец Фогт.

15.03.92 – неделя

През нощта в 3:45 ч. започнах да се моля за всички хора. Включих в молитвата си и отец Фогт. Казах на Спасителя: „Всички души принадлежат на Теб, всички трябва да бъдат спасени.

Молих се около час и половина, след което се събрах в себе си. Плаках. Беше ми много тежко след вчерашния разговор при изповед с отец Фогт.

Тогава отново ме обзеха съмнения дали Спасителят ми говори. Защото ако правех това, което ми беше казал отец Фогт, изобщо нямаше да ми се налага да ходя повече на църква.

Помолих Спасителя за отговор.

Казах: „Мой Господи и Боже, мой Исусе, мой духовен наставник, мой Триедини Боже, ти ли си този, който ми говори?“

Спасител: „Да, дъще моя, Аз съм твоят Господ и Бог, твоят Исус, твоят духовен наставник.“

Аз: „Как да отида при свещеник Фогт след изповедта и да му прочета от дневника?“

Спасител: „Почакай още.“

Тогава попитах отново за знака.

Спасител: „В църквата ще дойде знак. Имай доверие в Мен.“ Аз: „Ще се обърнат ли души чрез това?“

Спасител: „Да.“

Аз: „Кога?“

Спасител: „Ще бъде още преди Великден.“

Аз: „Усещам пареща болка в сърцето си. Какво е това?“ Спасител:

„Това е моята рана. Аз страдам в теб.“

Аз: „Говорил ли си ми чрез свещеника?“ Спасител:

„Не, той не ме допуска в сърцето си.“

Попитах дали съм постъпила правилно в изповедалнята при отец Фогт.

Спасител: „Постъпил си правилно в изповедалнята. Дъщеря ми, остани ми верна.“ Аз:

„Да, Господи, ще го направя, защото Те обичам.“

Около 6.00 часа се върнах в леглото и спях още 2 1/2 часа. От 10.15 до 11.15 часа се молах за църквата в Рот, особено за отец Фогт, министрантите, миряните, църковния хор и всички, които приемат причастие в църквата недостойно. Следобед бях на молитвено събрание.

Вечерта посетих Светата литургия в капелата „Рохус“ в Минголсхайм. Отецът проповядваше много красиво и аз имах възможност да преживея едно много красиво единение със Спасителя. Вече трети ден имах грип и благодарих на Бога, че ми беше позволено да отида в църквата.

16.03.92 — понеделник

Бях измъчвана от силно настинка. Почти цяла нощ не можах да спя и имах силни главоболия, болки в гърлото и гърдите.

Кашлицата ми едва ли можеше да се успокои, което също ми причиняваше силна болка.

Гръбначният стълб също ме болеше много.

Останах у дома и в 11.30 имах час при лекаря.

Когато станах рано тази сутрин, се молих 1 час и половина. После се съединих със Спасителя.

Спасител: „Пиши, дъще моя. Животът ти е в ръцете ми. Ти си изцяло в мен и при мен.“

Аз: „Но аз все още не разбирам нищо от това. Имам голяма носталгия по небето.“ Спасител:

„Защото ти принадлежиш изцяло на Мен.“

Аз: „Ти каза, че животът ми на земята е кратък. Какво означава това?“ Спасител:

„Аз вече те вземам при себе си. Но времето принадлежи на Мен.“

Аз: „Изпълних ли вече задачата си на земята?“

Спасител: „О, дъще Моя, има още толкова много за вършене.“

Спасител: „Не носи проблемите си със себе си. Положи ги в ръцете ми. Ти принадлежиш изцяло на мен.“ Аз: „Господи, аз съм толкова слаба. Полагам слабостта си в ръцете ти.“

Аз: „Исус, с Теб е хубаво. Не искам да се разделя с Теб.“

Спасител: „Никой вече не може да ни раздели, дъще моя.“

Аз: „Искам да остане така завинаги. Обичам Те, Господи и Боже мой, с цялото си сърце и с цялата си сила. Божието царство вече е на земята.“

Вярвам, че когато имаш Теб, имаш всичко. Пълното удовлетворение съществува само с Теб, мой Господи и Боже.

Попитах за отец Фогт, защото бях толкова разочарован след последната изповед. Спасителят първо каза, че отец Фогт е страхливец. Не исках да запиша това. Но Спасителят го повтори за втори път.

Аз: „Кажи ми нещо друго, вместо „страхливец“.“

Спасител: „Той ще има малко време да направи това, с което съм го натоварил.“ Аз: „Аз изобщо не разбирам нищо от това.“

Спасител: „Но той ще го разбере.“

Аз: „Ще имам ли още един шанс да говоря с него?“ Спасител: „Да, ще имаш.“

Аз: „Но той няма да повярва на това, което му казвам, той е неутрален.“

Спасител: „Няма неутрални. Или вярва, или не вярва.“ Аз: „Господи и Боже мой, поверявам този проблем в Твоите ръце.“

Вечерта в църквата в Рот се молих на броелицата за отец Фогт и принесох Светото причастие в негова чест.

20:00 ч. Молитвена група:

Беше много хубаво. Молихме се Кръстния път и всички общувахме духовно.

В молитвената група казах, че ако няма свещеник наблизо, когато се случи нещо, трябва да общуваме духовно и да се обединяваме духовно със Спасителя, и това трябва да се научим и да практикуваме, най-добре по няколко пъти на ден.

По този начин човек се приближава все повече към Исус, научава се да Го обича все повече и получава много сила и благодат за духовния живот. Всички получихме много благодат.

Отец Дохарт не беше там.

17.03.92 – вторник

Вчера получих благодат, а днес сутринта имах сълзи. Изкушението ме обзе. Нечистият дух искаше да ме убеди, че това не е гласът на Спасителя и че не може да бъде, че свещеникът е страхливец.

Той каза: „Виждаш ли, това си ти самата.“ Започнах да плача и веднага се помолих. Колко бързо се появява съмнението.

Казах на Спасителя: „Господи, няма да Те питам, докато не получа знака, който си ми обещал. Знак, който свещеникът да види, хората да се обърнат и моят свещеник да получи просветление. Не мога да бъда без свещеник. Не искам да умра с грехове. Само посветен свещеник може да прости греха. Ти си ми дал пълномощията. Обичам Те, мой Господи и Боже, но трябва да имам свещеник, на когото да мога да се доверя за всичко, което ми казваш. Господи, готов съм да страдам и за този свещеник, когото наричаш страхливец.

Но, Господи, нека бъде Твоята воля.

След всичко, което бях казала, настъпи тишина и спокойствие, не исках да питам Спасителя нищо повече. Тогава чух глас.

Исус каза: „Да, дъще моя, така ще бъде.“

Бях изненадана, че чух това. После се молих още около 1 час с такава набожност, каквато никога преди. Бях на гимнастика около 40 минути, заради междупрешленните дискове, които ме болят в момента.

Когато се върнах, пожарната и полицията бяха при съседа ни. Гаражът и колата бяха изгорели. В гаража имаше бутилка с експлозивно вещество, няколко къщи в околността можеха да избухнат.

Помислих си, че злият не само ме е измъчвал тази сутрин, но е нанесъл вреда и на съседите. Добре беше, че се бях молила много, иначе може би щеше да се случи нещо по-лошо.

Следобед отидох в гората и се помолих още три броеници. Постарах се да се моля още повече за отец Фогт. В църквата отново се помолих броеницата и принесох Светото причастие в жертва за отец Фогт.

Радвах се, защото в църквата това беше вторият ден, в който никакви миряни не раздаваха Светото причастие, въпреки че имаше помен и много хора бяха на литургията.

Така че всичко върви чудесно, когато свещеникът раздава Светото причастие сам. Трябва само да се молим много за него и за миряните, за да не раздават те.

18.03.92 – сряда

Рано сутринта се молих около час и половина. По време на съединението не чух глас, но Спасителят беше с мен, само че не ми говореше.

Усещах мир и спокойствие и не бях тъжна, че не ми е говорил, защото знаех причината.

На обяд се молих на броеницата, посетих Светата литургия в капелата „Рохус“ в Минголсхайм. Днес постих за отец Вогт и посветих Светата литургия на него.

19.03.92 — четвъртък

В 3.30 ч. станах и поздравих Свети Йосиф с любов. Молих се повече от час, преди да си легна отново. След два часа отидох отново да се моля. Молих се за свещеник Вогт, само за него – радостния броеница. След това, вместо броеницата, се молих 50 пъти молитвата към архангел Михаил с добавката

„Света Мария, Майко на Църквата, всички ангели и светии, молете се за нас“, след това „Отче наш“ на големите зърна, както и „Слава на Отца“, „Магнификат“, 3 пъти „Санктус“ и молитвата „Призоваване на Божията Майка Мария срещу бунтовните ангели“. В този „екзорцизъм-розарий“ включих всичките си врагове, свещеник Вогт, отците във Вагхаузел и абатството Нойбург, в Шпайер и Фрайбург и всички свещеници в околността. Също и моята молитвена група, свещеник Дохарт и миряните, които раздават Светото Причастие, също бяха включени.

След това приех причастие духовно. Когато се съединих със Спасителя, чух глас: „Благодаря ти, дъще моя.“

Малко се учудих, че Бог ми благодари, защото само Той знае как съм се молила. Тогава и аз Му благодарих за силата, която ми даде, за да се моля. „Благодаря Ти, мой Господи и Боже, за благодатта, че мога да Ти служа.“

Вечерта в църквата в Рот към мен дойде мирянинът, който раздаваше причастията. Поклоних се пред Спасителя и се върнах на мястото си, без да съм приела причастията. Приех Светото причастие духовно и Спасителят дойде при мен. Посветих духовното причастие на Светия Йосиф.

20.03.92 – петък

След молитвата се съединих със Спасителя. Попитах отново дали е било правилно да не приема Светото причастие от мирянина.

Спасител: „Да, дъще моя, беше правилно. Продължавай така, доколкото е възможно.“ Попитах за отец Дохарт, защото бях чула, че на друго място той защитава причастията с ръка.

Спасител: „Той прави каквото иска.“

Аз: „Как да се държа спрямо такъв свещеник, ако и той говори за причастията в ръка и го счита за правилно?“

Спасител: „Кажи му това, което ти казах, че правилният начин е причастията в устата.“

Попитах Спасителя за Велики четвъртък. Брат Алоис беше казал на Хедвиг, че на този ден ще се случи нещо.

Спасител: „Не трябва да вярваш на такива неща.“

Аз: „Исус, имаш ли желание да ми кажеш нещо?“

Спасител: „Да. Остани ми винаги верен.“

Аз: „Мой най-любящ Отец, желая да Ти бъда винаги верен. Затова моля за благодатта да мога да Ти остана винаги верен, дори когато кръстът, който ми даваш, стане по-тежък.“

Вечерта в църквата в Рот аз принесох молитвата на броеницата и Светото причастие в жертва за свещеник Фогт.

21.03.92 – събота

Посетих ранната литургия във Вагхаузел и се молих специално за отец Вернер

Егон. Не ми хареса, че той ни прикани да останем седнали по време на

Евангелието. Аз коленичих и си помислих, че сега коленича за всички, които седят.

В този

момент дойде вътрешна атака. От дъното на сърцето си се помолих за отец Вернер Егон. Този път той ми даде Светото причастие без колебание, докато бях коленичила на пода. Благодарих на Бога, на Божията Майка, на Светите архангели Михаил, Гавраил и Рафаил и на всички стигматизирани, като отец Пио, защото всички тях бях поканила да бъдат с мен, когато коленича пред Спасителя.

Следобед от 16:15 до 18:15 часа се молах не само за отец Вогт, но и за калта в църквата и за това помощниците при причастията да не раздават повече Светото причастие, вярващите да не приемат повече причастията недостойно с ръка и за това Бог да не бъде повече толкова обиждан от причастията с ръка. Отидох да се изповядам при отец Фогт. Имах един грях и той ме притесняваше. Отец Фогт ми даде отпущение и не ми каза нито една дума, сякаш се изповядвах в чужда страна. Излязох от изповедалнята и продължих да се моля, още един броеница. Вечерта прочетох още един час от Библията.

22.03.92 – неделя

В 7.00 часа започнах да се моля. Молих се в продължение на един час, след което се съединих със Спасителя. Плаках заради отец Фогт и благодарих на Бога за опрощението. Тогава попитах Спасителя защо свещеникът не ми е казал нито една дума.

Спасител: „Моли се за него, дъще моя. Той сега има свои проблеми.“ Аз: „Мислех, че ще говориш чрез него?“

Спасител: „Бих искал да говоря чрез него, но все още не е възможно.“ Аз:

„Имам чувството, че съм изоставена от свещеника.“

Спасител: „И аз се чувствам така.“

Често съм се замисляла дали изобщо съм избрана, или си го въобразявам. Казах на Спасителя:

„Ако искаш, кажи ми.“

Спасител: „Помисли добре, дъще моя.“

Тогава първо си спомних думите на Исус: „Аз съм твой духовен наставник и т.н.“

Спасител: „Дъще моя, запиши го. Ти си избрана и предопределена.“ Аз: „Но аз съм грешила толкова много години.“

Спасител: „Но ти дойде при мен.“ Аз: „Бях ли толкова дълго заблудена?“

Спасител: „Да. Както милиони хора сега.“ Аз: „Може ли да се призават обратно тези милиони хора?“

Спасител: „Моли се за тях.“

Благодарих на Спасителя и на Дева Мария.

Отидох в църквата малко по-рано, преди да започне Светата литургия. Там се молих с литанията към Светия Дух за всички, които щяха да дойдат на литургията. С пламенна молитва се молах никой да не приеме Светото причастие недостойно.

Вярвам, че молитвите ми бяха чути, защото отидоха да се причастят толкова малко хора, колкото никога досега. Вярвам, че вече нямам нужда от знамения от Спасителя. Трябва да се молим, за да отидат хората на изповед.

Когато коленичих на пейката при приемането на Светото причастие, казах на Спасителя:

„Господи, да бъде Твоята воля, от когото и да приема Светото причастие сега, от свещеника или от мирянина.“

Когато мирянинът се приближи към мен и ме видя, той се обърна светкавично и се отдалечи от мен, сякаш се беше уплашил. Така дойде отец Вогт и ми даде Светото причастие.

По обяд бях в църквата за молитвата на броелицата и богослужението. Следобед Марион беше при мен и пишехме дневника.

23.03.92 – понеделник

Още рано сутринта започнах да се моля. След около час и половина се съединих със Спасителя и се молах от сърце.

Тогава попитах Спасителя дали това е знак за мен, защото толкова малко хора са приели причастие в неделя.

Спасител: „Ще има още един знак преди Великден, дъще моя, повярвай ми, не се съмнявай.“

Спасител: „Пиши, дъще моя, искам да ми бъдеш винаги вярна.“

Аз: „Господи, да бъде Твоята воля.“

Спасител: „Аз ще те водя по пътя, който води към Мен.“

Аз: „Страхувам се, че ще се изгубя.“

Спасител: „Винаги се дръж за ръката ми.“

Аз: „Господи, ако вече съм избрана, какво трябва да направя?“

Спасител: „Моли се, за да бъде премахната ереста.“

Напиши, дъще моя, че причастieto в ръка трябва да бъде премахнато.“ Аз: „Това е тежка задача.“

Спасител: „Да, дъще моя, това трябва да направиш.“ Спасител: „Иди с мир.“

Аз: „Благодаря Ти, мой Господи и Боже, за този разговор. Ще направя всичко, което е по силите ми.“

Душата ми беше обгърната от дълбок мир и дълбоко спокойствие. Вярвам, че трябва да приемам всичко много по-сериозно, отколкото досега.

Преди Светата литургия се молах на броелицата. Вложих всичките си молби в тази молитва.

Посветих Светата литургия на бедните души.

20:00 ч. Молитвена група: Дойдоха много хора. Молихме се около два часа, особено за свещениците, за да не раздават повече причастието в ръка.

24.03.92 – вторник

Първо се молих един час, после приех причастие духовно.

Хърватски професор, свещеник, изнесе лекция в Шпайер на 21.03.92 г. Вече съм слушала касетата с нея.

Попитах Спасителя за свещеника, професора от Хърватия. Попитах дали това е гласът на пустинята.

Спасител: „Но ти не си отишла там.“ Аз: „Ти също не си ме повикал.“

Спасител: „При всеки свещеник винаги ще намериш нещо, което не е добро. Потърси и нещо добро в него.“

Аз: „Господи, аз обичам свещениците, защо те не ме обичат?“

Спасител: „Защото ти виждаш лошите им дела.“

Аз: „Господи, но те не могат да скрият лошите си дела от Теб.“

Спасител: „Не, не могат, но могат да ги скрият от хората.“ Аз: „Това ми се струва, сякаш слепи водят слепи.“

Спасител: „Да, уцелил си.“

Аз: „Господи, намираме ли се в такава тъмнина?“

Спасител: „Моли се, за да стане по-светло.“

Аз: „Господи, Ти си светлината. Моля Те, проникни мрака с вечната Си светлина.“

Спасител: „Почти всички се намират в тази тъмнина. Всички искат да имат двама бащи. Не могат да се решат за кого от двамата.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, всички хора трябва да се обърнат.“

Аз: „Тогава може да се каже, както си казал на Дон Боско: „Avertere, avertere! Попитах за ключа на Петър, дали всички апостоли са имали ключа към вратата на небето.“

Спасител: „Моят дом не е земно жилище. Тук има само един ключ и Петър го притежава. Всички трябва да го слушат.“

Аз: „Но той има толкова много противници.“

Спасител: „Но това е знак, че той е воден от Моя Дух.“

Запомни, дъще моя, този, който противоречи на признатата учение на Исус Христос, съгрешава срещу Светия Дух. Това е най-тежкото зло.

На такъв човек вече не може да се помогне.“

Аз: „Господи, не мога повече да пиша, трудно ми е да запиша това. Благодаря Ти за тази благодат, която си ми дал.“

От 13:00 до 14:00 часа бях на плуване. Както навсякъде, така и във водата, аз отправях кратки молитви. В мислите си казах на Спасителя: „Скъпи Боже, обичам Те толкова много, колкото са капките вода в басейна.“

Веднага получих отговор от Спасителя: „И аз те обичам, колкото всички капки вода във всички басейни, които съществуват.“

Усмигнах се.

Вечерта в църквата в Рот. Посветих броеницата и Светото причастие на съпруга ми, който днес беше опериран на крака и лежеше в болницата.

25.03.92 — сряда

Тъй като поставих Спасителя на първо място в живота си, първо трябва да се моля. Молих се около час, след което успях да се моля добре вътрешно, с сърцето си.

Казах на Спасителя: „Днес не Те питам нищо, може би имаш нещо да ми кажеш или искаш да ме приканиш към нещо.“

Говори, Господи и Боже мой, Твоята слугиня слуша. Но, Господи, нека бъде Твоята воля.

Спасител: „Напиши, дъще моя, пастор Фогт трябва да те изслуша, това, което си написала.“

Аз: „Кога да отида при него?“ Спасител:

„Отиди при него, попитай го отново.“ Аз:

„Тогава ще бъдеш ли с мен?“

Спасител: „Да, дъще моя, ще бъда с теб.“ Аз: „Сега ли ще говориш чрез него?“

Спасител: „Остави това на мен.“

Аз: „Кога да отида при него? Преди Великден или след

Великден?“ Спасител: „Отиди сега, тези дни.“

Аз: „Той не иска да направи това, което му казвам от

Твоето име.“ Спасител: „Достатъчно ми е, ако го изслуша.“

Спасител: „Пиши, дъще моя. Имаме толкова малко време.“

Не исках да пиша това, защото Спасителят ни беше казал. Но Спасителят го повтори още два пъти.

Аз: „Да предам ли нещо на отец Фогт?“ Спасител:

„Кажу му, че го обичам много.“

Аз: „Господи и Боже мой, ще направя това, което ми каза.

Благодаря Ти за този разговор.

По време на единението с Спасителя изпитах особено дълбок мир и спокойствие. Не мога да опиша колко свободна бях и как усещах любовта на Спасителя. Получих и много благодат.

Колко е важно как се молим и какво молим, съвсем от сърце, помислих си. Преди не знаех това. Благодаря Ти, Боже, за тази благодат.

В 15:45 ч. бях при отец Фогт. После отидох в църквата и се помолих два пъти на броеницата за отец Фогт.

В 16:30 ч. научих от Марга Ф. какъв ден е днес – „Благовещение Господне“.

И на Марга, и на мен ни настръхна кожата, защото Спасителят точно днес каза, че трябва да отида при отец Фогт и че отец Фогт трябва да чуе това, което съм написала.

Върнах се у дома и се молих още около 30 минути за отец Фогт.

В 18:00 ч. позвъних веднъж на пасторската къща, но никой не ми отвори. Тогава отидох в църквата и се молих заедно с вярващите. След броеницата отидох при пастор Фогт.

Сега ме приеха. Показах на отец Фогт това, което Спасителят ми беше казал днес на 25.03.92.

Отец Фогт не коментира това. Помолих за благословия, коленичих на земята и след това си тръгнах.

В 19:00 ч. вече бях в църквата в Минголсхайм. Там присъствах на Светата литургия и принесох Светото причастие в жертва на Дева Мария.

Беше много красиво, много се молеше на латински. Бях напълно изненадан и си помислих, че епископ Лефевр трябва да се моли за този свещеник, защото той беше изнесъл лекция срещу Лефевр. Накрая отидох при свещеника и му благодарих за тази красива литургия. Все още не съм чувал такава почти латинска литургия в нашия край.

Слава на Бога.

26.03.92 — четвъртък

През нощта от 4:00 до 5:00 часа се молих за всички души с два броеника и много други молитви.

В 9.30 ч. отново започнах да се моля, но първо плаках. Плаках толкова горчиво, че трябваше да хлипам. Мислех за отец Фогт и за това, че се държеше толкова студено с мен. Той дори не ми подаде ръка, както обикновено. Той не може да скрие какво се крие под маската му. Аз дори му казах, че не ми е приятно да идвам при него, защото знам, че той не ме приема с радост.

Казах му, че го правя, защото Спасителят така иска.

Когато плачът ми се усили, чух от Спасителя: „Не е ли това по-ценно – да бъдеш обичана от Мен, отколкото от всички хора?“

Тогава веднага спрях да плача.

Казах на Исус: „Да, това е вярно, защото Твоята любов е по-силна от любовта на всички хора, взети заедно.“

Аз: „Господи, Ти ми отне сълзите. Твоята болка беше много по-голяма от моята.“ Спасител: „Да, това е вярно, дъще моя.“

Аз: „Мислех, че съм направила нещо погрешно пред свещеника, защото си тръгнах от него толкова празна вътрешно.“

Спасител: „Постъпила си правилно с свещеника, останалото ще дойде. Остави го на мен. Имай доверие в мен.“

Аз: „А това, което Марга ми каза вчера, че са се говорили лоши неща за мен.“ Спасител: „Не трябва да приемаш човешките приказки.“

Аз: „Когато се молах тази нощ от 4:00 до 5:00 часа, не можех да заспя. Какво беше това безпокойство, което ме измъчваше.“

Спасител: „Дъще моя, ти си отнела много души от дявола. Аз позволих малките изкушения, за да разбереш колко е важно да се молиш през нощта.“ Това единение със Спасителя беше прекрасно. В мен имаше дълбок мир, спокойствие и топлина. Човек би могъл да си помисли, че принадлежа само на Исус, но не е така.

Исус обича всички души, иначе не би бил Богът на любовта. Ранената ми душа беше излекувана за няколко минути. Това е свръхестествено. Земният лекар не може да направи това, а само небесният, нашият Спасител.

Винаги ще мисля така, дори и всички да ме изоставят и напуснат, че любовта на Спасителя е по-силна от тази на всички свещеници и хора, взети заедно. Благодаря Ти, мой Господи и Боже, че не изоставяш Твоята слугиня.

Попитах Спасителя дали съм написала това правилно.

Спасител: „Нямаше да го напишеш, ако не ти беше вдъхновено.“

Аз: „Господи, моля Те, отнеми от мен импулсивния ми характер, за да бъда по-спокойна и да мога да остана Твоя слугиня.“

Спасител: „Това ми харесва в теб сега, дъще моя.“

Аз: „Господи, на Теб може да се даде всичко, това е прекрасно. Ти можеш да ме оформяш както пожелаеш, защото аз принадлежа изцяло на Теб. Бих могла да разговарям с Теб още дълго, но сега трябва да си тръгвам.“

Спасител: „Иди с мир.“

Когато погледнах часовника, вече беше 10:40 ч. В 10:30 ч. имах час по гимнастика. Тичах бързо натам. По пътя се молах да ме приемат.

Гимнастичката ми каза, че съм закъсняла, но ми даде нов час в 11:30, който току-що се беше освободил за този ден. Радвам се, че молитвата ми беше чута. Защото случайности няма.

Благодаря Ти, мой Спасителю, че все пак получих час, защото часовете за тази гимнастика за гръбначния стълб се запълват няколко седмици предварително.

Вечерта бях в църквата в Рот на молитвата на броелицата. След това посветих Светата литургия на бедните души.

Хедвиг и Хилде бяха за кратко при мен. След това дойде Марион и писахме дневник.

27.03.92 – петък.

След около минута молитва влязох в духовно общуване. След това попитах Спасителя, защото все още не ми беше ясно какво беше казал вчера: „Това ми харесва в теб сега...“

Попитах дали трябва да променя импулсивния си характер?“

Спасител: „Остани такава, каквато си, дъще моя.“

Попитах отново за Х. Пастор Фогт, защото той отново не беше казал нито дума нито в изповедалнята, нито при него в енорийската къща. Спасител: „Трудно ли ти е сега?“

Аз: „Не.“

Спасител: „Всичко идва в своето време.“

Аз: „Господи, моля Те, кажи ми дали ме очаква нещо, за което трябва да внимавам и да бъда предпазлива.“

Спасител: „Да, много изкушения те очакват. С молитви можеш да ги отблъснеш.“ Аз: „И ти позволяваш това да ми се случи?“

Спасител: „Никой не е освободен от това.“

Аз: „Кое е най-силното оръжие срещу изкушенията?“ Спасител:

„Ти го знаеш, дъще моя, любовта.“

Аз: „Тогава те моля, никога не ме отделяй от тази любов.“

Спасител: „Човек без любов вече не е човек, а роб на Сатаната. От тях се жънат само адски плодове. Моли се да бъдат изстребени.“

Благодаря Ти, Господи и Боже, днешният урок ми е достатъчен.

Спасител: „Иди с мир, дъще моя.“

Следобед бях при фризьора. Там се молих много. Но в края на краищата дяволът все пак ме хвана. Една фризьорка говори лошо за един вярващ и аз потвърдих това. Веднага осъзнах, че това е грях, защото нямам право да съдя. По-късно се опитах да защита този човек, но мисля, че станалото, станало е.

Вечерта дълбоко се разкаях за този грях, отидох да се моля на броеницата. Приех Светото причастие, но не беше както обикновено.

28.03.92 — събота

От 1:45 до 2:50 ч. се молах с благоговение за всички души.

Тогава чух от Спасителя: „Благодаря ти, дъще моя“, и нищо друго.

Сутринта отново се молих около час и се събрах в себе си, но не чух никакъв глас.

15:45 – 17:15 ч.: Молих се два пъти на броеницата, но бях разсеяна. После отидох отново на изповед. Исках да се отърва от греха на клюкарството.

По време на изповедта отец Вогт не каза нито дума, освен опрощението. Благодарих на Спасителя, че ми е отнел греха чрез свещеника. После се помолих още един броевик за отец Вогт.

В 19.00 ч. вече бях в църквата в Бад Шьонборн. И тук се молах усърдно, вярващите да не приемат Светото причастие недостойно, по навик или с голям грях, защото Спасителят вече е бил достатъчно оскърбен.

Двама миряни и свещеникът раздаваха Светото причастие. Аз седях в задната част на църквата. Мирянинът дойде отзад, за да раздава причастието, и повече хора отидоха при него, отколкото при свещеника в предната част на църквата. Свещеникът вече беше приключил, а мирянинът ми препречи пътя. Въпреки това минах покрай него до олтара. Свещеникът вече беше отново горе, но аз коленичих на стълбите и чаках, докато свещеникът дойде и ми даде Светото причастие. Усещах как всички ме наблюдават. За мен беше по-важно какво иска Бог от мен, а не хората. След литургията църквата се опразни за миг. Никой не беше способен да се помоли още малко след ценното Свето причастие. Човек би могъл да си помисли, че са приели обикновен хляб, а не Триединния Бог под формата на хляб.

29.03.92 — неделя

След като се молих 45 минути, се съединих със Спасителя. Попитах отново за свещеника, защото той все още не ми беше казал нищо.

Спасител: „Трябва да продължи така.“

Тогава попитах дали е било правилно това, което бях направила в Бад Шонборн, че не бях отишла при мирянин, а при свещеник, макар че ми беше коствало усилие.

Спасител: „Дъще моя, ти изпълни моята воля.“

Аз: „Преди това имах такова безпокойство в себе си. Сърцето ми беше като разкъсано.“ Спасител: „Нечистите духове се борят, за да не правиш такива неща.“

Аз: „Едва когато Ти дойде при мен, изпитах дълбок мир и почувствах, че неспокойството и атаките в сърцето ми изведнъж бяха изчезнали, сякаш войната беше приключила.“

Спасител: „Дъще моя, желая го, продължавай така.“

Аз: „Най-любящ Отец, не ме притеснява, че хората ме гледат така, сякаш правя нещо погрешно, но вътрешната борба е много по-тежка. Ако не беше дошъл при мен, не бих могла да издържа.

Но тъй като знам, че идваш, не само при сакраменталното причастие, но и при духовното причастие, имам голямо доверие в Теб и ще продължа да правя това, което искаш от мен.

Аз: „Кой кара мирянина да отиде отзад, за да раздава Светото причастие? Това ли е волята на свещеника?“

Спасител: „Дъще моя, това е дело на Сатаната.“

Спасител: „Напиши, дъще Моя, всички, които приемат Светото причастие от мирянина, са се причастили недостойно.“

Аз: „Господи, прочетох в църковния ни вестник, че г-ца Веннебуш носи Светото причастие на болните хора. Това съответства ли на истинското учение на Христос?“ Спасител: „Това е ерес.“

Попитах още веднъж дали съм чула правилно.“

Спасител: „Това се счита за ерес.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, хората са толкова дълбоко затънали в калта, че вече не знаят какво е правилно.“

Аз: „Господи и Боже мой, ще се моля за това.“ Молих се още малко от сърце.

Тогава Спасителят каза: „Иди с мир.“

Посетих Светата литургия в Рот. При приемането на Светото причастие мирянинът стоеше точно до мен. Той не смееше да ми даде Светото причастие. Отново усетих атаки.

Беше ужасно. Свещеникът дойде и ми даде Светото причастие.

Едва при съединението изпитах дълбок мир. Посветих Светото причастие на персонала на клиниката по УНГ.

В 13:00 часа бях на молитвата на Розария, след това на богослужението в църквата. В 14:30 часа посетих съпруга си в болницата.

30.03.92 – понеделник

Бях сама на работното място. Колежката ми все още беше

болна. Докато дойдат пациентите, успях да се моля много.

След това дойде старшият лекар и се погрижи за мен, когато му казах, че съм сама и липсват двама служители.

Той каза, че ще ми изпрати помощ за час и половина. Дойде един цивилен от амбулаторията.

Успях да се погрижа за пациентите, въпреки че бях сама на работа.

Около 10:30 ч. отидох в стаята на лекарите. Попитах ангела си пазител дали отзад ме чака пациент.

Чух „отиди“, но веднага се усъмних. Когато стигнах до рентгена, там нямаше пациент.

Около 13:00 ч. бях в капелата. Попитах Спасителя дали това е бил ангелът-пазител, защото ми се стори малко странно.

Спасител: „Дъще моя, нечистият дух се намесва. Провери добре гласа. Бързала си прекалено. Трябва да разпознаваш гласа на кротостта.“

Аз: „Кажи ми нещо, за да разпозная кое е от Теб.“

Спасител: „Обичам те, дъще Моя.“

Аз: „Чувам те толкова зле.“

Спасител: „Но ти го чу.“

Аз: „Това идва от дълбините на сърцето.“

Спасител: „Пази си спокойствие и мир, когато говориш с мен.“ Аз:

„Ти каза, че ангелът-пазител също ми говори.“ Спасител: „Да, но не когато ти искаш.“

Вечерта бях в църквата в Рот. Посветих броеницата и Светата литургия на бедните души.

20:00 ч. Молитвена група.

Отец Дохарт също беше дошъл и ние се поклонихме на Спасителя. Хората също се изповядаха.

Опитах се да укрепя вярващите, като разказах за благодатите, които бях получил от Спасителя. След като се молихме два часа, както и преди, поговорихме малко със свещеника. Не ми хареса всичко, което каза свещеникът. Днес отново се изповядах при отец Дохарт.

31.03.92 – вторник

11:30 ч. в лекарската стая:

Тъй като не ми хареса това, което отец Дохарт каза вчера вечерта за папата, днес попитах Спасителя.

Спасител: „Светият Отец е непогрешим. Той е истинската Църква на Христос, ръководена от моя Дух. И всички трябва да се подчиняват на тази Църква.“

Попитах дали е било правилно това, което бях казала в молитвената група.

Спасител: „Аз ти подсказах това, което каза.“

Попитах дали трябва да отида в Бретен, тъй като Спасителят е мой духовен наставник.

Спасител: „Дъще Моя, не е нужно да ходиш там.“

01.04.92 — сряда — Почитане на Скъпоценната Кръв — Родалбен.

Докато дойдат пациентите, се молих около час и половина.

Вечерта отидох в капелата „Рохус“ в Минголсхайм.

Там се молих на броеницата и присъствах на Светата литургия.

02.04.92 – четвъртък

Бях в църквата в Рот, за да се моля на броеницата и да присъствам на Светата литургия.

03.04.92 – Петък на Сърцето на Исус

11:00 ч. Кабинет на лекаря:

След молитвата, при единението със Спасителя:

Спасител: „Отиди при свещеника, кажи му това, което си написал. Като свещеник той има задължението да те изслуша.“

Аз: „Господи, а ако ме изгони?“ Спасител:

„Тогава ще направи същото и с мен.“

Аз: „Кога да отида?“ Спасител:

„Отиди днес, попитай го.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, ще отида и ще направя каквото искам. Мой най-любящ Отец, каква е основната причина, поради която трябва да отида при свещеника?“

Спасител: „За да се моли много с вярващите и за да се отвърнат те от ереста.“ Аз: „И това ли трябва да му кажа?“

Спасител: „Това трябва да му кажеш.“

Аз: „А ако ме попита какво е ереста?“ Спасител: „Ти го знаеш, дъще моя.“

Аз: „Ще го направя, мой Господи и Боже.“

Вечерта принесох молитвата на броеницата и Светото причастие в жертва за отец Вогт. След единението с Спасителя попитах Спасителя, защото исках да съм сигурна кога трябва да отида при отец Вогт.

Спасител: „Отиди още днес.“

Започнах да плача. Изискваше ми много сили да отида при отец Фогт. Това унижение. От плач не можех да изляза от църквата.

Помолих Спасителя да ми даде сила.

Когато застанах пред вратата на енорийската къща, не можех да натисна звънеца, защото плачех. Тогава дойде един министрант и извика свещеника.

Свещеникът дойде, видя, че плача, и каза: „Е, влезте.“

Казах му: „Вие, като свещеник, имате задължението да ме изслушате и да чуete какво иска Спасителят.“

Той говореше за това и онова, но не каза нищо подходящо.

Каза, че трябва да си намеря друг свещеник, от друго място. Защото ако той предаде това нагоре, ще попадне в един порочен кръг.

Това ме нарани дълбоко и аз му казах:

„Спасителят не попада в порочен кръг. Не е хубаво това, което казвате, не се говори така.“

След това му казах още, че се моля за него, заради глупавите шеги в църковния вестник. После трябваше да кажа, че вечер в църквата, след Светото причастие, трябва да излезеш толкова бързо от църквата, защото светлините веднага се гасят.

(Веднъж дори ме затвориха в църквата).

Тогава той каза, че жената, която се грижи за църквата, трябва да си тръгне веднага.

Казах му, че ключът за църквата може да се даде и на някой друг. Видях, че няма смисъл и с тежко сърце си тръгнах към дома.

У дома плаках както никога досега.

После отидох при г-жа Хамбш, исках да пиша дневник, но не се получи. Когато се прибрах у дома, се молих около час.

04.04.93 – събота

Сутринта рано бях в църквата във Вагхаузел. След Светото причастие се молах искрено на пода пред табернакула.

Помислих си, че може би съм казала нещо нередно на отец Фогт. Спасител:

„Говорила си правилно с него.“

Аз: „Тогава да продължа ли да пиша дневника или да спра?“ Спасител:

„Продължавай да пишеш, дъще моя.“

След това отидох при семейство Хамбш. Там закусих, а след това написах дневника заедно с Марион.

От 16:15 до 18:15 часа се молах на колене в църквата в Рот за отец Фогт, за делата на Спасителя и за всички души.

05.04.92 – неделя

Преди Светата литургия се молих около час и половина. Обединих се със Спасителя и се молих от сърце. Бях разочарована от това, което отец Фогт беше казал в петък, че ако направи това, ще попадне в един порочен кръг. Тези думи не ми даваха покой.

Всъщност тези думи означават, че аз се намирам в един порочен кръг.

Спасител: „Дъще Моя, запиши го. Всички се намират в порочен кръг, ако не променят това, което изисквам от тях.“

Аз: „Какво изискваш от тях?“

Спасител: „Дълбоко благоговение пред Триединния Бог. Причастието с ръка трябва да бъде премахнато възможно най-бързо. Освен осветените ръце, никой не може да раздава Светото причастие. Това вече е било потвърдено от предишни папи и трябва да остане така и днес.“

Аз: „Свещеникът Фогт искаше да отида при друг свещеник, който не е оттук, той би бил по-добър за мен.“

След това настъпи половин минута дълбока тишина. Спасител: „Дъще моя,

това още предстои.“ Аз: „Какво, какво

предстои?“ Спасител: „Правилният свещеник.“

Аз: „Тогава новият свещеник ще чете ли дневника ми?“

Спасителят: „Той ще прави това, което му кажа.“

Аз: „Тогава мога ли вече да се моля за новия свещеник?“

Спасител: „Да, направи го.“

Вътрешно това ме натъжи, защото познавах отец Фогт вече седем години и се молах за него дори осем години, защото той все още не беше облечен в червено, а аз се молах за новия свещеник, защото старият свещеник, отец Кьостел, вече беше пенсиониран и освен това болен.

Аз: „Благодаря Ти, Господи и Боже мой, ще направя всичко, което ми кажеш.“

Господи, да бъде Твоята воля.

Спасителят беше малко по-строг днес.

Той каза: „Това ти стига за днес.“

Взех разпятието, което стоеше на масата пред мен, притиснах го към сърцето си и утеших Спасителя. После целунах разпятието, както винаги. Помолих Спасителя за прошка за онези, които от безразличие приемат Спасителя с ръка.

Казах на Спасителя: „Отпечатай лицето Си в сърцето ми, за да видят хората какво си ми дал, защото аз съм Твоя слугиня и ще остана такава, докато Ти пожелаеш, мой Господи и Боже, мой духовен водач.

Аз: „Мой скъпи Иисусе, направи с мен каквото искаш, аз принадлежа изцяло на Теб. В Твоята любов, мой Господи и Боже, се намира всичко. Без Твоята любов аз бях нищо и съм нищо. И всичко, което имам, е от Теб, и това поставям в Твоето ранено сърце, източника на милосърдието.

Душата ми се намираше тогава в едно съвсем особено спокойствие и топлина. Любовта на Спасителя се усещаше по-силно от обикновено. И все пак Той е по-жив, по-страшен, по-справедлив и по-милостив Отец.

10.00 ч.: Посетих Светата литургия в Рот.

В 18:00 часа имаше покаятелна молитва и вътрешно не се чувствах добре. Не трябва да се учудвам, че толкова малко хора отиват на изповед.

В 20:00 часа дойде Марион и около час и половина писахме дневник. След това се помолих още един броеник.

Трябва да напиша още, че днес следобед около 13.30 часа бях изкушена.

Лежах на дивана в молитвената стая. Първо четох една книга на Маргарете. После ме обзе силна умора, съвсем внезапно. Искях да стана, защото исках да напиша още нещо в дневника. Но не ставаше. Беше почти като да ми беше дал някой упойка. Тогава се молих на Исус:

„Помогни ми, моля те, искам да стана, нямам сили.“

Това продължи известно време, после казах: „Плътта ми е слаба, но духът ми е готов.“

Изведнъж чух: „Стани и отиди да пишеш.“

Изведнъж вече не усещах умора. Бях толкова бодра и продължих да пиша в дневника.

06.04.92 — понеделник

След като се помолих, исках да проверя още веднъж дали съм чул правилно това за новия свещеник.

Спасител: „Идва нов свещеник.“ Аз:

„Това е неговата воля или твоята

воля?“ Спасител: „Това е моята воля.“

Аз: „Вчера не се чувствах добре по време на покаятелната служба, нещо

липсваше.“ Спасител: „Покаятелната служба хареса на дявола, но не и на Мен.“

Аз: „Тогава толкова много недостойни ще приемат Светото причастие.“

Спасител: „Да, дъще Моя, уцелила си.“

Спасител: „Моли се за това дело.

Напиши, дъще Моя, изповедта на ухото е все още валидна. В покаятелната служба има още толкова много гордост, а на вярващите им липсва покаяние.“

Някои мисли ми дойдоха на ум, сякаш всичко наистина идваше от мен. Спасител:

„Дъще моя, аз ти ги внуших. Сама не можеш нищо.“ Спасител: „Иди с мир.“

12:00 ч. в капелата на работното място: Първо помолих Спасителя да ми даде още един шанс да поговоря отново с отец Вогт. Молих се известно време, после чух:

„Бъди смирена.“

След това отново настъпи тишина, докато не чух:

„Свещеникът ще ти говори още веднъж.“ Попитах

дали да го заговоря.

Спасител: „Той ще те заговори.“

Тогава попитах Спасителя: „Какво имаш предвид, Спасителю, под думата

„смирен“?“ Спасител: „Бъди скромен.“

Вечерта се молих в църквата с броеницата за отец Вогт, а след това присъствах на Светата литургия.

20.00 Молитвена група:

Молихме се около два часа и половина. И тук се молих за отец Фогт, защото го харесвам и не искам да го загубя, нито искам да си тръгне.

07.04.92 — вторник

Попитам Спасителя дали молитвената група е продължила дълго.

Спасител: „Не, дъще моя, не е продължила дълго. Трябва да се молите още повече.”

Попитам Спасителя дали това, което бях казала в молитвената група, му е харесало.

Спасител: „Всичко, което казваш, е истина.”

Броеницата на изкуплението, като спасителен котва за света, която бяхме се молили в молитвената група, беше много изтощителна. Мнозина бяха уморени и изтощени.

Спасител: „Това е Розарий на изкуплението.”

Аз: „Как трябва да се държа, когато става въпрос за истинското учение на Христос? Трябва ли да се защитавам?”

Спасител: „Достатъчно е да им го кажеш. Останалото ще го направя аз.”

13:00 ч. в капелата на клиниката:

След молитвата се съединих със Спасителя:

Спасител: „Не ме разочаровай, остани ми верен.”

Аз: „Скъпи Спасителю, с какво да Те разочаровам?”

Спасител: „С това, което си написал.”

Аз: „А ако свещеникът ми каже, че трябва да направя така, както той иска?”

Спасител: „Тогава направи това, което той иска, на негова отговорност.”

При рентгеновите изследвания изпращам много пациенти и на изповед. Така беше и днес с една млада жена, студентка. Попитам я дали ѝ се вие свят.

Тя отговори: „Да.”

Попитам я още дали има студени изпотявания и дали ѝ е лошо. Тя отново отговори утвърдително.

Аз: „Отдавна ли не сте се изповядвали?” Тя: „Да”.

Тогава тя започна да плаче. Аз я прегърнах и погледнах спокойно към кръста на Исус и образа на Дева Мария, които висяха в рентгеновата зала, и се помолих в мислите си:

„Скъпи Спасителю, скъпа Дево Марио, посвещавам ви тази душа.”

Дадох на младата жена молитвени листчета, за да се моли. Тя се зарадва и си тръгна щастлива. Има хиляди пациенти с тези симптоми и тази диагноза, на които вече съм направил рентгенови снимки. И на рентгеновата снимка не се вижда нищо. Това е знак, че страданията не са органични. (Рентгеновите снимки се съхраняват като доказателство в продължение на десет години, след което се унищожават.)

Би било по-добре пациентите да отидат на изповед преди посещението при лекаря, тогава биха се спестили много рентгенови снимки, защото тези лъчи са вредни.

Страданията не са органични, т.е. те са душевни, и благословията на тайнството на изповедта би подобрила значително състоянието на душата.

Вечер в църквата в Рот:

Посветих броеницата и Светата литургия на отец Фогт, както бях решила.

Когато свещеникът даде на помощничката за причастие паницата със Светите хостии, знаех, че тя ще дойде при мен и ще ми даде Светата хостия.

И така се случи. Но аз не приех Светото причастие, поклоних се пред Спасителя и се върнах на мястото си, без да съм приел причастieto.

Спасителят дойде духовно при мен. Но преди да дойде, трябваше да се боря с нечистия дух. Но след това получих големи благодати, защото не исках да приема Светото причастие чрез неосветените ръце на мирянин и не исках да обидя Спасителя.

08.04.92 – сряда

10.00 ч. в лекарската стая:

Попитам за отказа от причастieto.

Спасител: „Дъще моя, запиши го, това, което си направила, е било правилно.”

Аз казах: „Имаше такова безпокойство от нечистия дух, защото отказвах Светото причастие.

Когато Ти дойде при мен духовно, настъпи абсолютен мир. Ти си скрит от тях (нечистите духове), как може да се случи това?

Мислех, че нечистите духове виждат, че Спасителят не идва при мен чрез тайнството, но не могат да разпознаят, че Ти спиращ при мен духовно.

Спасител: „Аз продължавам да бъда скрит от тях, но там, където съм, те трябва да се оттеглят.“ Аз: „Беше ли волята на свещеник Вогт да приема Светото Причастие от мирянин?”

Спасител: „Да, това беше неговата воля.”

Аз: „Защо прави такова нещо, като знае, че аз не приемам Светото причастие от мирянин?”

Спасител: „Защото той няма вярата, която имаш ти.”

Аз: „Но аз се моля за него. (Господи, дай му жива вяра, вяра като синапово зърно, която може да премества планини.)

Спасител: „Вярата трябва да се приеме.”

Аз: „Да продължа ли да помагам на някои от участниците, когато дойдат при мен?”

Спасител: „Да, направи го.”

Аз: „Да, мой Господи и Боже, ще го направя. Моля Те, дай ми благодатта, силата и любовта за това, но отнеми от мен страха и страха от хората. Благодаря Ти, мой най-любящ Отец.

Бях в Зонакел в Боксберг край Хайделберг, на Светата литургия, на поклонението и изслушах още една лекция.

След това посетих един болен в болницата в Брухзал. В 21:00 часа пишех дневник заедно с Марион.

В 22:00 часа се обади Х. Циглер от Франкфурт и разказа, че хълмът на явленията в Меджугорье е бил бомбардиран.

В 22:45 ч. изпратихме телеграма до федералния канцлер Хелмут Кол, която подадохме по телефона:

До канцеларията на
федералния канцлер
5300 Бон

Уважаеми г-н канцлер, сърдечно Ви молим да изразите протест на международно равнище срещу военните нападения срещу марийското място за поклонение Меджугорье в Югославия – Босна и Херцеговина

Молитвена група
Юлиана Еберт
6837 Ст. Леон-Рот – (Телеграма № Н 261)

09.04.92 — четвъртък

10.30 ч. в лекарския кабинет:

Аз се молах и се обединих със Спасителя.

Спасител: „Остани при това, което си написала досега.”

Попитах отново за знаменията.

Спасител: „Ще дойде знак.”

Аз: „Не разбрах това с „Не ме разочаровай”. Спасител: „Да останеш при това, което си ми обещах.”

Аз: „Отец Майер ми каза в Зонакел, след като му разказах, че ще бъда отлъчена от църквата, че ако човек е отделен от папата, тогава ще бъде отделен и в небето.”

Спасител: „Ти си с мен, дъще моя, и ще останеш при мен.”

Попитах за войната в Югославия.

Спасител: „Напиши, дъще моя, войната продължава. Моли се, дъще моя.”

В 16:45 ч. бях в църквата в Рот. По време на поклонението пред Светото Причастие аз водех молитвата. След това имаше 15 минути мълчание. Поклонение.

В 18:00 часа се молеше Броеницата.

В 18:30 часа беше Светата литургия. След Светото причастие плаках заради Меджугорье. Тогава си спомних думите, които отец Фогт изрече след превръщането, нещо като: „пази ги от фалшива сигурност“. Помислих си, че може би имам фалшива сигурност. Тогава попитах Спасителя: „Ако имам фалшива сигурност, кажи ми, и веднага ще спра да пиша дневника.“

Спасител: „Ти нямаш фалшива сигурност. Обичам те, дъще моя.“

Гласът беше много по-ясен и отчетлив от обикновено. Веднага спрях да плача. Беше чувство, което само Бог може да даде. Подарих на Спасителя усмивка и си тръгнах от църквата към дома.

10.04.92 — петък

9.00 ч. в рентгеновата зала:

Молих се около час и се съединих със Спасителя.

Спасител: „Дъще моя, отиди при свещеника, попитай го дали е променил решението си и иска да говори с теб.“

Аз: „Ти ми каза, че той ще ме заговори, това си противоречи.“ Спасител:

„Трябва да съкратя времето. Голяма опасност ви грози.“

Аз: „Кога да отида при отец Фогт?“ Спасител:

„Отиди, дъще Моя, още днес.“ Около 30

минути по-късно:

Аз: „Да му се обадя ли или да отида при него?“

Спасител: „Обади му се и когато отидеш при него, аз ще ти кажа какво трябва да му кажеш.“

20 минути по-късно:

Попитах какво има предвид Спасителят под

„време“. Казах: „Времето е вечно.“

Спасител: „Запиши, дъще моя. Времето принадлежи само на мен.“

Аз: „Не разбирам това. Ще го запиша, ако ти го казваш, значи е така.“ Попитах дали трябва да запиша още нещо.

Спасител: „Отиди при него, отиди (при свещеника).“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, ще го направя. Господи, да бъде Твоята воля.“

12.15 Капела в клиниката:

След молитвата:

Попитах отново: „Свещеникът ще говори ли с мен?“

Спасител: „Какво желаеш, дъще моя?“

Аз: „Това, което Ти искаш.“

Спасител: „Тогава говори с него.“

Около 15:40 ч.:

Обадих се на отец Фогт и му казах какво беше казал Спасителят днес.

Той каза: „Вече им казах да отидат при друг свещеник. Оставете книгата, иначе ще имаме проблеми.“

Отец Фогт не беше любезен по телефона.

Аз се молах: „Господи и Боже мой, това е голяма рана в мен. Много ме боли. Най-много бих искал да не правя нищо повече. Но заради Теб, мой Спасителю, ще продължа с това, което искаш от мен.“

Колкото повече се моля за свещеника, толкова по-лошо реагира той спрямо мен.

Днес в Рот нямаше Света литургия. Фридолин и аз отидохме в Бад Шонборн, след като се помолихме на броелицата в църквата в Рот.

В Бад Шонборн – Минголсхайм, в църквата, свещеник от Заир отслужи Светата литургия. Той проповядваше много красиво и се усещаше, че е воден от Светия Дух.

За съжаление, такива проповеди се чуват рядко. Благодаря на Бога за тази проповед. Посветих Светото причастие на отец Фогт.

11.04.92 – събота

7.15 ч.: Бях в църквата във Вагхаузел на Светата литургия. След причастие се молах от сърце. След Светата литургия рецитирах Лауретанската литания. След това изпяхме „Salve Regina“ и се помолихме с молитвата „Дево Марио, моя!“

След това казах на глас пред вярващите: „Нека се помолим още едно „Отче наш“ за Меджугорье, защото на мястото на явленията, което вече са посетили милиони хора, са паднали бомби.“ След това отидох пред табернакула, коленичих на земята и се молих.

Попитах Спасителя: „Да оставя ли книгата, ако тя носи трудности?“

Спасител: „Това би донесло подобрене, но не и трудности.“

Попитах Спасителя още веднъж, защото не бях разбрал точно. Спасителят го повтори още веднъж и аз го записах.

Още в петък в църквата в Бад Шонборн ме занимаваше много това, че пастор Фогт беше казал, че книгата ще ни донесе трудности.

Вчера Спасителят също беше казал: „Това ще донесе подобрене за църквата, дъще моя.“

Вчера Спасителят ми каза също, след като го попитах дали е с мен: „Аз съм винаги с теб.“

След църквата отидох при Марион и писах дневник.

От 16:20 до 18:20 ч. се молах в църквата в Рот, коленичила, няколко броеници за свещеник Вогт, за всички души и за делата на Спасителя.

У дома от 20:30 до 21:30 ч. се молих за отец Фогт няколко пъти с екзорцизъм, броеницата на раните, броеницата на Светия Дух и други молитви

12.04.92 — Цветница

Молих се около половин час, след което пристъпих към духовно причастие. Спасител: „Идва един свещеник.“

Аз: „Тогава това не е моят истински свещеник.“

Спасител: „Не.“

Аз: „Тогава защо ме изпрати при него, не разбирам.“ Спасител: „С всеки човек аз пробвам какво може.“

Аз: „Но ти вече си знаел предварително какво може той.“

Спасител: „С това изпитвам и теб.“

Аз: „Тогава не съм издържала този изпит.“

Спасител: „Дъще моя, досега си се справила отлично.“

Попитах за знака преди Великден: „Променяш ли обещанието си?“ Спасител:

„Не, не променям обещанието си.“

След това настъпи кратка

тишина. После чух

Спасителя:

„Напиши, дъще моя, искам...“ Настъпи кратка тишина и аз се замислих какво ли ще последва сега — „от пастор Фогт отговор, от него лично, без да пита никого.“ Спасителят продължи:

„Ако беше в беда, първо би попитал другите или мен?“

Спасителят продължи:

„Не е нужно да очакваш отговор, това е за мен. Можеш да му пишеш или да отидеш при него, както пожелаеш.“

Аз: „Господи и Боже мой, аз избрах да му пиша.“ Спасител:

„Направи го.“

Аз: „Господи, Син на живия Бог, какво да напиша накрая?“ Спасител: „Обичам ви, деца мои.“

Посетих Светата литургия в Рот. Посветих Светата литургия на Марион. Нека Бог ѝ даде благодатта да продължи да пише това, което Господ иска от мен.

Между 13.00 и 14.00 часа се молих на броеницата в църквата и останах там за молитва. След 15.00 часа написах писмото до отец Вогт.

В 20:15 ч. вечерта го пуснах заедно с Марион в пощенската кутия на енорийската къща.

В писмото написах това, което Спасителят ми беше казал рано сутринта в Цветница.

13.04.92 — понеделник

На работното място около 8.00 ч. сутринта колежката ми Вероника и аз се молихме на Болезнения броеница.

В 10:00 часа се молих в стаята на лекарите.

Молих се и се съединих със Спасителя.

През 1984 г., няколко седмици след явяването на Дева Мария, рано сутринта имах видение за земетресение, което продължи около 20 минути. Цялата земя около мен се разтърси силно.

Всичко беше зелено, като през пролетта. Тогава казах на съпруга ми да погледне, за да види, че не спя. Защото видях това в будно състояние.

Но съпругът ми спеше и не можеше да бъде събуден.

Тази нощ си помислих, че това е било земетресението. (Наистина през нощта е имало земетресение, както по-късно съобщиха по радиото.)

Спасител: „Не, дъще моя, то още предстои.“

Вероятно силното земетресение, както го видях в това видение през 1984 г., все още предстои, както каза Спасителят.

След това попитах за пастор Фогт.

Спасител: „Пастор Фогт няма да остане дълго във вашия град.“ Аз: „Тогава ще дойде друг свещеник?“

Спасител: „Така е. Този, който ще дойде, ще бъде твой духовен наставник.“ Аз: „Тогава той ще повярва ли на това, което ми казваш?“

Спасител: „Не веднага в началото.“

Аз: „Не ми е безразлично, че отец Фогт си отива, но както казваш, така трябва да бъде. Тогава ще трябва да започна отначало да се моля за новия свещеник. Това не е лесно. Отново ще ми струва много жертви.“

Аз: „Кога приблизително ще си тръгне отец Фогт, може ли да се знае?“

Спасител: „Това може да стане скоро.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, ще бъдеш осмивана, отричана и подигравана, приеми всичко това.“

Аз: „Господи, но аз не разбирам какво означава „подиграван“. Ще го потърся в речника.“

Спасител: „Враговете ти са повече в църквата, отколкото извън нея.“ Аз: „Но те са вярващи.“

Спасител: „Сред вярващите има много лицемери.“

Аз: „Моля те, кажи ми друга дума за лицемер, не я разбирам добре.“ Спасител:

„Привидни вярващи.“

Аз: „Може ли да се каже по друг начин?“

Спасител: „Това са безразличните вярващи, които защитават причастието с ръка.“ Аз: „Правилно ли съм го записал?“

Спасител: „Да, така е.“

Аз: „Спасител, ако кажа, че онези, които приемат причастието с ръка, са лицемери, тогава ги обиждам.“

Спасител: „Така ме обиждат постоянно.“

Когато вчера вечерта, около 20:15 ч., пуснах писмото в пощенската кутия на енорийската къща, няколко пъти усетих тъпа болка в сърцето си, така както се чувствам, когато стоя пред миряните при приемането на причастието.

Спасител: „И там има нечисти духове. Те стоят като стражи пред енорийската къща.“

12:25 ч. в капелата в клиниката: Холгер също беше там. По-късно Холгер дойде в рентгеновата зала и обсъдихме писмото до отец Фогт. Холгер ми каза интересни неща. Трябва да изчакам.

Вечерта в Рот, в църквата. Посветих броеницата и Светата литургия на душите, които сега са загинали във войната.

20:00 ч. Молитвена група:

Имаше много хора. Абсолютно трябва да построя молитвената зала.
Не ми хареса как отец Дохарт започна да се моли. Днес той не направи кръстния знак в началото и веднага започна да пее песен, без да каже предварително страницата.
По този начин някои не можаха да повтарят думите и да се молят заедно.
Накрая седнахме заедно в кухнята и си поговорихме. Бяхме заедно с отец Дохарт седем души. Когато отец Дохарт каза, че не трябва да се вярва на частните откровения от страна на Църквата, почувствах голяма болка в сърцето си. Говорих за Фатима и за Лурд и казах, че без тези места за поклонение вярващите биха станали безразлични. Отец Дохарт повтори още веднъж, че не е нужно да се вярва в това. Тогава му казах, че дървото се познава по плодовете.
Казах, че ако всички вярваха в явленията в Меджугорье, войната нямаше да избухне.
В началото на явленията Дева Мария каза: „Молете се на броещата, с това можете да спрете войната.“

14.04.92 – вторник

У дома между 8.30 и 10.30 ч.:

След молитвата се съединих със Спасителя. Плаках се, защото вчера отец Дохарт беше казал, че не е нужно да вярваме в частните откровения.

Спасител: „Свещеникът не е прав.“ Аз:

„Защо изпитах тази болка?“

Спасител: „Защото ти можеш да усещаш моите болки, когато ме обиждат.“ Аз:

„Беше ли тази обида грех?“

Спасител: „Напиши го. Да, дъще моя.“

Аз: „Ако нямах тези частни откровения, щеше ли отец Дохарт да дойде при мен?“

Спасител: „Не, дъще моя. Той не би дошъл.“

Аз: „Каква е причината, че той идва вече толкова години (в молитвената група)?“

Спасител: „Сатаната иска чрез него да унищожи това, което ти вдъхнах за подобряването на Църквата.“

Аз: „Какво да правя сега?“ Спасител:

„Ти ще го победиш заедно с мен.“

Аз: „Отец Буран каза, че дяволите не се нахвърлят върху свещениците.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, почти всички чуват това, което дяволите им казват.“

Попитах за Мария Итен, защото отец Вагнер не беше говорил за нея толкова добре, колкото ми бяха разказали вярващите от молитвената група. Попитах отново дали листът от нея е истински.

Спасител: „Листът на Мария Итен е истински и верен. Сатаната е силен. Трябва да останеш непоколебима в това, което съм казал. Дъще моя, тя има същия проблем като теб.“ Аз: „Какъв е този проблем?“

Спасител: „Остани ми вярна.“

Аз: „Господи, бих искала да посетя Мария Итен.“

Спасител: „Направи го.“

Попитах за писмото, което бях написал до отец Фогт, и дали ме очакват някакви последствия.

Спасител: „Ще имаш малко неприятности.“ Аз: „Как да се държа?“

Спасител: „Не е нужно да отговаряш, защото вече ти казах, че не трябва да очакваш отговор. Остани смирена, дъще моя.“

Продължих да се моля от все сърце. В мен имаше толкова дълбок мир и любов, че постоянно можех да казвам: „Обичам Те, мой Господи и Боже, с цялото си сърце и с цялата си сила.“

Аз не бях аз, това беше Господ в мен.

Тогава чух още: „Иди с мир, дъще моя.“

Аз: „Благодаря Ти, мой Господи и Боже, за тази благодат, която само Ти можеш да дадеш.“

От 13:00 до 15:00 часа бях в гората и се молах три пъти на броеницата.

В 17:00 часа бях при племенника си Ратко. Той ми разказа, че през нощта е бил задушен и че е усетил ръка и почти не е могъл да диша. Когато е казал „Исус“, това е изчезнало. Той все още не е кръстен. Моли се, но все още не достатъчно.

Иска да се кръсти, но все още не знае кога.

В 18:00 часа в църквата в Рот: Вечното светило отново не гореше, но този път църковната служителка дойде веднага, запали го и не чака толкова дълго, колкото обикновено.

В 20:30 часа дойде Марион и писахме дневник.

15.04.92 — сряда

Направих рентген на една по-възрастна жена, която, когато влезе, се колебаеше дали изобщо да влезе, за да си направи рентген. Усетих нечистия дух, благослових я и ѝ дадох светена вода.

Тя мърмореше под носа си. Тогава аз се помолих „Аве Мария“, а тя започна да богохулства и говореше толкова бързо, че не можеше да се разбере: „Бебебебебе“.

Когато колежката ми видя това, каза на пациентката: „Това не е хубаво, не се прави така.“

Пациентката ѝ отвърна: „Ще те пребия.“

10:30 ч. в лекарската стая:

Попитах Спасителя за тази пациентка.

Спасител: „Има няколко нечисти духа. Те остават вътре. Тя го е искала така.“ Аз: „Кой е нечистият дух, който се подиграва при „Аве Мария“?“

Спасителят: „Всички се подиграват.“

Аз: „Трябва ли да се подготвя за знамението, когато дойде?“

Спасител: „Не, дъще моя, не е нужно да се подготвяш. Ще дойде едно.“

Аз: „Ще ми кажеш ли кога ще дойде този знак, защото не знам какъв знак ще бъде.“

Спасител: „Да, ще го направя.“

Аз: „Спасител, трябва ли да направя нещо, да сторя нещо. И ако трябва да направя нещо, тогава отнеми от мен страха и съмненията и всичко, което може да ме попречи да повярвам в това, което ми казваш, и да направя това, което искаш, защото аз принадлежа изцяло на Теб.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, в близко бъдеще трябва да отидеш при папата и да му кажеш това, което си написала.“

Аз: „Не трябва ли първо да говоря с някой свещеник?“

Спасител: „Можеш, но трябва да отидеш при него.“

Спасител: „Напиши му лично, че ще дойдеш.“

Аз: „Какво да правя, ако свещениците ми забранят да отида при папата?“

Спасител: „Дъще моя, направи това, което ти казвам.“

Аз: „Господи и Боже мой, ще го направя. Господи, да бъде Твоята

воля.“ Спасител: „Папата ще бъде подготвен за твоето пристигане.“

Аз: „Господи, за мен това е неразбираемо, но ако Ти го казваш, значи е така и аз вярвам, че ще бъде така.“

Спасител: „Напиши: Ти ще бъдеш с мен.“

Аз: „Господи, нямам повече въпроси.“

Спасител: „Иди с мир, дъще моя.“

Аз: „Благодаря ти, мой скъпи Исусе, мой духовен наставник. Ще се държа здраво за ръката ти, за да не се изгубя. Господи, пази ме, води ме, където искаш, защото аз съм само твоя слугиня.“

Днес не бях на Светата литургия. Тук, в Рот, нямаше такава, нито в капелата „Рохус“, но разговарях с отец Йозеф от Заир.

У дома Марион ме чакаше, за да си напише дневника.

Тази нощ се молих около 45 минути. Беше след 3 часа сутринта, не можех да заспя. Имаше изпитания преди Великден.

По обяд в капелата на работното място, след молитвата „Ангел Господен“, попитах Спасителя как да се свържа със Светия Отец.

Спасителят ми каза, че трябва да изпратя на Светия отец писмо с препоръчана поща, а не телеграма.”

16.04.92 — четвъртък

10:10 ч. в лекарската стая:

Марион ме помоли да попитам дали това, което бяхме написали досега, е правилно. Спасител: „Пиши, дъще моя, това, което Марион е написала досега, беше добро.“

Аз: „Спасителю, може би имаш нещо да ми кажеш.“

Спасител: „Пиши, дъще моя, харесва ми начинът, по който си.“ Аз: „Дадох ти моето движение.“

Спасител: „Ти си дала своето движение, това ми харесва.“

Аз: „Какво означаваше това: движение?“

Спасител: „Винаги да изпълняваш моята воля.“

Аз: „Вчера също ли беше Твоята воля да говоря с отец Йозеф от Заир около половин час и да обсъждаме ереста?“

Спасител: „Да, това беше моята воля, дъще моя.“

Аз: „Господи, казах му също, че трябва да говоря с толкова много свещеници. Той не каза нищо по този повод.“

Спасител: „Но той е разбрал защо.“

Аз: „Отецът каза, че е невъзможно да се откажат всички от причастието с ръка, така че да приемат причастието в устата. Аз си помислих, че при Бога всичко е възможно, а Ти, Спасителю, какво казваш по този въпрос?“

Спасител: „След Страшния съд всички ще приемат причастие в устата.“ Аз:

„Какво е това, Страшният съд?“

Спасител: „Това е очистването на душите.“

Аз: „Не разбирам много от това.“

Спасител: „За днес ти е достатъчно. Иди с мир, дъще моя.“

Обещах на Спасителя, че ще повярвам и ще запиша всичко, което ми каже.

18.00 ч. – 19.15 ч. Света литургия и броеница в червено.

Между 3.00 и 4.00 часа през нощта имах поклонение в църквата. Обикновено на съпруга ми беше възложено да води поклонението през този час, но той не можа поради болното си краче. Поканих Дева Мария да се моли с мен.

Да, и почувствах, че не съм се молила сама, пеех по-добре от обикновено и се молех много ясно и с сърцето си.

Но не мога да обясня на никого или да опиша какво усещах тогава, беше като на 18.05.84 г., когато Дева Мария ми се яви и се молеше с мен, такова усещане.

Когато се прибирах с Росвита и майка ѝ, майката на Росвита ми каза, че съм се молила красиво и съм пела красиво. Това ме учуди, защото не мога да пея красиво.

Молих се цяла нощ, у дома до 3.00 часа сутринта, а след това в църквата, където останах три часа, до около 6.00 часа сутринта.

17.04.92 — Велики петък

Спах около три часа и половина, после трябваше да ставам. В 14:30 ч. отново отидох в църквата.

По време на Светото причастие Антон, помощник при причастието, стоеше в средата на църквата. Минах покрай него, но се поклоних пред Спасителя. Тъй като ние, облечени в червено,

Тъй като имаше пейка за причастие, пожелах да приема Спасителя и там, коленичила, както се полага. Молих се от дъното на сърцето си да ми бъде позволено да приема Светото причастие от отец Вогт.

Г-жа Венебуш имаше възможност да дойде при мен, за да ми даде Светото причастие. Тя и опита. Направи една крачка към мен, но веднага след това направи крачка назад, погледна ме и отново направи крачка към мен, а след това пак се върна назад. Господ не беше позволил това, беше съвсем ясно, че г-жа Венебуш искаше да ми даде Светото причастие. Помислих си, че това вече е знак, защото толкова много хора бяха видели какво се беше случило. След това получих Светото причастие от отец Фогт.

Когато бях дълбоко обединена със Спасителя, без да съм го попитала нищо, Спасителят каза: „Това е най-голямото знамение, което съществува.“

Тогава погледнах към кръста пред олтара, който преди това бях целунала в духа си. В Меджугорье кръстът се целува от всички вярващи на Велики петък.

Тук само свещеникът и министрантите се покланят пред разпънатия Исус. Вярващите остават на пейките. Попитах съпруга си дали има химикал, за да мога да запиша това, което ми беше казал Спасителят. Той нямаше.

Помолих Спасителя да повтори още веднъж.

Спасител: „Сега можеш да запишеш, но запомни го завинаги:

„Това е най-голямото знамение, което съществува.“

Погледнах кръста на Исус, който стоеше пред олтара за поклонение. Тогава чух:

„Иди с мир.“

Посветих Светото причастие на бедните души.

18.04.92 – Велика събота

Рано сутринта се молих повече от час. Обединих се със Спасителя и се молих от сърце, изчаках малко, но не чух никакъв глас. Мисълта ми дойде, че може би съм направила нещо погрешно или че вече няма да чувам гласа.

Днес се молих особено за лицемерите, за свещениците, за помощниците при причастieto, няколко пъти извърших екзорцизъм, особено за враговете си.

Следобед от 16.30 до 18.45 часа се молах в църквата на колене за нашия свещеник и за новия, който ще дойде. Беше изтощително да се моля, защото г-н Бланк репетираше на органа. Помислих си как ли се чувства Спасителят, когато той репетира в църквата.

Ако вярваше, че живеят Бог е тук, нямаше да свири толкова силно на органа в църквата.

20.00 Черен празник

За мен беше много неясно, защото в Символа на вярата се молахме „Който на третия ден възкръсна от мъртвите“, а днес беше едва вторият ден. Нещо ми липсваше, не бях щастлива като в Меджугорье. Там празникът на Възкресението се празнуваше от полунощ. Там сърцето ми ликуваше по време на празника на Възкресението. В църквата също не чух гласа на Спасителя.

Всъщност тук имаше прекалено много церемонии с министрантите. Междувременно имах болки в сърцето и не се чувствах добре.

Вкъщи плаках, бях като объркана, сякаш не бях възкръснала с Спасителя.

19.04.92 – Великден

Молих се от 6.00 до 8.10 ч. Мой Господи и Боже, не се чувствам добре след тази церемония по празнуване на Възкресението. Като цяло ми се струваше, че нещо не е наред. Вчера се молих доста, над четири часа, и въпреки това усещах раненото си сърце. Каква е причината, какво не съм разбрала?

Господи, отнеми от мен страха, объркването, съмненията и моля Те, дари ме с мира, който само Ти можеш да дадеш. Просвети ме със светлината на Светия Дух.

Господи, говори, Твоята слугиня слуша, защото ще повярвам в това, което ми вдъхнеш да напиша, но Господи, нека бъде Твоята воля. Аз съм нищо и от нищо Ти си направил слугиня, и тъй като Ти, мой Господи и Боже, си мой духовен водач, отварям сърцето си за Теб.

Оформи ме както желаеш и направи от мен това, което исках.

Само Ти си моят Господ и Бог, моят любящ Отец, моят скъп Исус и Спасител.

Първо попитах дали съм чула това в Велики петък след Светото причастие, дали съм разбрала правилно, когато погледнах към разпятието пред олтара, което лежеше там на земята, за поклонение. Често съм го целувала в духа си.

Спасител: „Да, дъще моя, чула си правилно. Най-голямото знамение на всички времена е моето разпъване за вас, грешниците.“

След това попитах за празника на Възкресението, защото бях толкова натъжена, че дори трябваше да плача.

Спасител: „Дъще моя, Възкресението настъпва на третия ден.“

Аз: „Това може да обърка и да разстрои човек, ако се празнува още на втория ден.“

Спасител: „Да, това е вярно. Остани ми вярна.“

Продължих да мисля за многото церемонии в църквата.

Спасител: „Напиши, дъще моя. Сатаната иска церемонии навсякъде, за да отклони хората от истината.“

Аз: „Видях, че министрантите могат да се покланят дълбоко, но когато приемат Светото причастие, не могат да го направят.“

Спасител: „Те не познават благоговението и не го изпитват пред мен.“

Аз: „Господи и Боже мой, искаш ли да ми кажеш, след Възкресението, какво да запиша и какво е важно сега?“

Спасител: „Напиши, дъще Моя, хората трябва спешно да се обърнат.“

Аз: „Исус, живи Боже, какво означава „спешно“, трудно ми е да пиша. Господи, Ти си истината и ако Ти го казваш, тогава трябва да е вярно. Какво е това „спешно“?

Аз: „Господи, но само ако смяташ, че мога да го понеса, кажи ми. Господи, да бъде Твоята воля.“

Спасител: „Предстоят ви много бедствия. Пиши, дъще моя, трябва да се молите много в близкото бъдеще.“

Аз: „Обичам Те, мой Господи и Боже, ще се моля повече, отколкото досега.“ Аз се молах искрено за нещата, които Господ иска от мен.

Аз: „Правилно ли е това, което написах?“ Спасител:

„Това ми е достатъчно, дъще моя.“

Спасител: „Иди с мир, моя скъпа дъщеря.“ Аз: „Но ти никога не си казвал „скъпа дъщеря“. Спасител:

„Можеш да го напишеш така.“

Аз: „Господи, аз ли съм ти скъпа дъщеря?“

Спасител: „Да, ти си ми скъпа.“

Аз: „Благодаря Ти, Господи и Боже. Благодаря.“

10.00 ч. Света литургия в червено. Проповедта не ми хареса. След Светото причастие бях щастлива и получих много благодати.

12:30 ч.: Дойде Фридолин, студент по теология.

13:30 ч.: Бях с Фридолин на броеницата и на молитвата.

15.00-18.30 ч. Прочетох на Фридолин това, което ми беше казал Спасителят. Укрепихме се взаимно във вярата.

20.04.92 Велики понеделник

Около 3.00 часа през нощта ме събуди гласът на Добрия Дух. Бях спокоен и мирен, за разлика от някои нощи, в които бях неспокоен и това ме събуждаше.

Думите, които чух, бяха ясни и отчетливи, както никога досега.

Чух: „Моли се много, дъще моя, защото след малко Словото ще победи.“ След това настъпи тишина за малко и тогава чух:

„Словото живее.“

Малко след половин час това се повтори. Можеше да се слуша безкрайно, толкова приятен глас.

Не сънувах, бях будна. Станах, коленичих пред разпятието и казах: „Да, Господи, ще се моля. Моля Те, дай ми силата на Светия Дух, за да мога да се моля.“

Така около 3:30 ч. започнах да се моля. После се молих за враговете, екзорцизъм, броеницата на раните, броеницата на милосърдието и много други молитви, след което общувах духовно и принесох в жертва духовното причастие за целия свят.

Днес разбирам по-добре думите: „Овцете ми слушат гласа ми“. Молих се до 4.30 часа, а след това си легнах да спя.

Когато станах, включих радиото, беше 8:00 ч. и чух по новините, че град Мостар е бил бомбардиран тази нощ.

Град Мостар се намира близо до Меджугорье и там живее епископ Жанич, който отрича Меджугорье. Той каза, че децата лъжат.

Когато бях при него през 1985 г. на Велики четвъртък и му разказах за преживяванията си и за явяването на Дева Мария, той имаше сълзи в очите.

Той ми каза: „Вие знаете в какво положение съм.“

Аз отговорих: „Да“, и знаех, че се страхува от комунистите, по-точно казано – от Сатаната.

Епископ Жанич имаше вяра, но му липсваше смелостта да я изповяда.

Но къде са другите епископи, от които толкова много бяха в Меджугорье?

Вече предадох доклада за разговора с епископ Жанич на Клаус Циглер, за да го включи в книгата си, която публикува под името на Петер Циммерман.

Той е писал за мен, но не е публикувал доклада за разговора с епископа, което съжелявам.

Исус е умрял за мнозина, но епископ Жанич не е искал да даде живота си за Исус.

Свободната воля на човека го отвежда в рая, в чистилището или в ада.

Аз казвам, че когато Бог призовава Своя народ чрез Мария, Той иска да спаси всички, а не да ги предаде на дявола. За съжаление, светските свещеници вече не чуват гласа на Господа. Те са слепи и глухи. Днес в Църквата се учи, че не трябва да се вярва в частни откровения.

Може би ще повярват, когато вече е твърде късно.

Аз продължих да се моля веднага след новините. Около 8.45 се събрах и общувах духовно.

Попитах Спасителя дали е бил Той, който ме е призовал тази нощ да се моля.

Спасител: „Да, отне много време.“

Аз: „Господи, прости ми, че не станах веднага и не се помолих.“

Много съжелявам. Господи, не мога дори да кажа на свещеника, че предстоят много бедствия.

Какво да правя, докато дойде новият свещеник?“

Спасител: „Моли се, дъще моя, моли се много.“

Аз: „Но това е тъжно, ако те не вярват в частните откровения.“ Спасител: „За това те трябва да отговарят.“

Спасител: „Иди с мир, моя скъпа дъще.“ Аз:

„Благодаря Ти, мой скъпи Спасителю.“

10.00 ч. Света литургия в Червено.

12:30 ч. – След обяда се помолих за кратко на балкона. Спасителят повтори още веднъж думите: „Словото ще победи, словото живее.“

На балкона нямах хартия. Когато по-късно проверих, забелязах, че това бяха същите думи, които Той ми беше казал тази нощ. Когато прочетох отново това от тази нощ, забелязах, че ми се беше случило същото като на учениците от Емаус. Едва по-късно разпознах Спасителя в духа си. (Днес се четеше Евангелието за учениците от Емаус.)

21.04.92 – вторник

10:10 ч. в кабинета на лекаря:

След молитвата, при единението със Спасителя, Той каза:

„Напиши, дъще моя, руската война наближава.“

Аз: „Как да разбирам това? Засегната ли е само Русия?“

Спасител: „Всички са засегнати.“

Аз: „Ще бъде ли подобно на това между сърбите и хърватите?“ Спасител: „Тази война не може да се сравни с онази.“

Аз: „Как тогава да построя параклис, ако се случи нещо такова?“

Спасител: „Построй параклиса колкото се може по-бързо.“

Аз: „Нямам свещеник, на когото да разкажа всичко това за Теб.“

Спасителят: „Дъще моя, свещеникът скоро ще дойде.“

Аз: „Ще остане ли в моето село?“ Спасител:

„Да, ще остане в твоето село.“ Аз: „Ще имаме ли двама свещеници?“

Спасител: „Не, отец Фогт ще отиде в друго място. Спасител: „Имай търпение, дъще моя, всичко ще дойде в подходящото време.“ Аз: „Да запиша ли още нещо?“

Спасител: „Моли се много, дъще моя. Обичам те, моя скъпа дъще.“

Аз: „Така не мога да го запиша.“

Спасител: „Напиши го така.“

Аз: „Мой най-любими Спасителю, думите Ти ги усещам в сърцето си като огън. Не е само това, което се чува, но ми прави добре, когато казваш нещо такова, и то действа веднага. Това ми потвърждава това, което вече си ми казал: „СЛОВОТО ЖИВЕЕ“, и това е вярно.

Не мога да Ти се отблагодаря достатъчно с думите си. Мой Господи и Боже мой, обичам Те над всичко.“

Спасител: „Иди с мир, моя скъпа дъщеря.“ Вечерта броеница и Света литургия в червено.

22.04.92 — сряда

Молих се както обикновено, но не чух глас, нито в капелата, нито вечерта след Светото причастие. При единението със Спасителя обаче усетих Неговото присъствие. Спасителят не ме беше напуснал, Той почиваше при мен.

Вечерта дойде Марион и писахме дневник.

Днес на работа имах пациенти, на които ми беше трудно да ги убедя във вярата, например попитах един господин дали не е направил великденско изповядване. Той каза, че няма грехове. Тогава го попитах колко често не е ходил на църква напоследък.

Той: „Да. Това е вярно.“

Следващият пациент се оплака, че е болен вече 10 години. Усетих демона в него и го поръсих със светена вода. Той се отдръпна, направи крачка назад и каза: „Махнете се с тези химикали.“ Отвращението към светената вода се усещаше ясно.

Напоследък дойдоха няколко цигани на рентген. Всички те са от една и съща секта, тези, които бяха при мен на рентген. Когато чух всичко, което разказваха, мога само да кажа, че са попаднали в пълна ерес.

Всички, около 6–7 души, се нахвърлиха върху мен и гласовете им ставаха все по-силни. Взех светена вода и ги поръсих всички. После ги благослових с кръста на Свети Бенедикт. Изведнъж всички изчезнаха.

Вечер – броеница и Света литургия в червено.

23.04.92 — четвъртък

10:10 ч. в кабинета на лекаря:

След молитвата няколко пъти усетих силни убождания в дясната ръка, на мястото, където Исус носи раните. Болката беше силна, сякаш някой ме беше убодил, но не се виждаше нищо.

Затова попитах Спасителя.

Спасител: „Да, това е нечистият дух. Ако можеха, отдавна щяха да те разпънат. Не им харесва това, за което се молиш.“

Аз: „И другите се молят.“

Спасител: „Ти им отнемаш много души.“ Аз:

„Всеки има ангел-пазител.“

Спасител: „Напиши, дъще моя. Ти имаш повече от един ангел-пазител.“

Аз: „Когато усещам убождания в ръката, ангелите-пазители тогава ли не са там?“

Спасител: „Да, но аз позволявам това. Как иначе би повярвала, че нечистите духове са около теб?“

Аз: „Би било лошо, ако спра да се моля.“ Спасител:

„Продължавай така, дъще моя, както досега.“

Аз: „Какво би ми препоръчал за следващия период?“

Спасител: „Пости.“

Аз: „Да. Господи, ще го направя.“

Аз: „Господи, това важи само за мен или мога да го кажа и в молитвената група?“ Спасител:

„Това важи за всички.“

Спасител: „Иди с мир, моя скъпа дъще.“

Вечерта се молах на броещата в църквата в Рот. Тъй като в Рот нямаше Света литургия, отидох в Минголсхайм, в капелата „Св. Рохус“, и присъствах на Светата литургия там.

24.04.92 — петък — Спасителят ми говори от една година насам.

10:10 ч. в кабинета на лекаря:

Аз се молах.

Спасител: „Напиши го, дъще моя. Тази година и следващите принадлежат изцяло на

Мен.“ Аз: „Да, Господи, тъй като аз съм нищо.“

Спасител: „Да, правилно си казала. Дъще моя, досега работата ти ми харесваше.“ Аз:

„Имам чувството, че не съм постигнала никакъв напредък.“

Спасител: „Наистина ли не си?“

Аз: „Скоро ще прекарвам по час в молитва, тогава човек не знае много какво е направил. Тази година с Теб мина толкова бързо, колкото никога преди.

Как ще продължи с мен? Ще останеш ли мой духовен наставник?“

Спасител: „Да, дъще моя, ще остана твой духовен наставник.“

Аз: „Натъжена съм, защото всички избрани имат свещеник, на когото могат да кажат всичко, а аз нямам такъв.“

Спасител: „Трябва да бъде така, дъще моя, но не за дълго.“

Попитах Спасителя за войната, която наближава.

Спасител: „Напиши, дъще моя, войната от Русия ще бъде голяма война. Никой не може да спре тази война.“

Аз: „Господи, но Ти можеш да го спреш.“

Спасител: „Дъще моя, грехът е твърде тежък.“

Аз: „Можеш ли да ми кажеш нещо, защото днес се навършва една година, откакто чувам

гласа Ти?“ Спасител: „Напиши, дъще моя, моли се без прекъсване.“

Аз: „Да, Господи, ще го направя. Каквото мога, с Теб.“ Спасител:

„Много те обичам, дъще моя. Иди с мир.“ Вечерта броеща и

Света литургия в червено.

25.04.92 — събота

Сутринта посетих Светата литургия във Вагхаузел. След Светото причастие коленичих пред табернакула. Попитах Спасителя дали трябва да напишем писмо на Светия Отец, или все още има време.

Спасител: „Времето е дошло.“

Аз: „Как е това, Спасителю, защото други казват, че Ти не ми говориш теологично. Ти говориш така, както говоря аз, в моя стил.“

Спасител: „Ако говорех така, както харесват всички останали, ти нямаше да ме разбереш.“

След това отидох при Марион и написахме писмо до Светия Отец.

От 16:30 до 18:30 часа се молах в църквата в Рот, коленичил.

26.04.92 – неделя

В 6:00 ч. сутринта станах и се молих специално за онези, които днес искат да приемат Светото причастие, без да са достойни за това, и особено за отец Вогт.

След единението с Спасителя попитах дали трябва да променим нещо в писмото, което бяхме написали до папата.

Спасител: „Дъще моя, писмото е добро. Изпрати го.“

Аз: „Господи и Боже мой, вчера сърцето ми беше много тежко, когато чух какво ми разказа първопричастницата Йинг – че не им е позволено да се покланят пред Спасителя и пред табернакула, когато пеем или се молим пред олтара, защото отец Фогт им го е забранил. Тя ми го разказа в присъствието на своя доведен баща и на моя съпруг, когато я попитах. Спасител: „Напиши, дъще моя, този свещеник не живее в Божията благодат.“

Първоначално не исках да повярвам на това, което ми каза Спасителят, но после той го повтори за

трети път.

Аз: „А как стои въпросът с превръщането при него?“

Спасител: „Той има пълномощието при превръщането. Не мога да му го отнема.“

Аз: „Господи, това е ужасно. Скоро няма да мога да го понасям повече. Господи, никой няма да ми повярва.“

Спасител: „Цари голяма слепота.“

Аз: „Господи, Ти знаеш колко се моля за отец Вогт. Какво да правя?“ Спасител:

„Остави този свещеник на Мен.“

О, колко трудно беше това за мен. Едва успях да го напиша, това ме удари като удар. Аз: „Да, Господи и Боже, сега разбирам защо трябва да отида при Светия Отец.

Господи, свещениците в опасност ли са?“

Спасител: „Да, дъще моя. Почти всички са в опасност. Те не изпълняват волята Ми.“ Аз:

„Не искат ли или не могат да изпълнят волята Ти?“

Спасител: „Напиши, дъще Моя, те са безразлични, когато стоят пред Мен. Те трябва да се обърнат.“

Аз: „Но те имат вяра, нали?“

Спасител: „Те се молят малко за тази вяра.“

Аз: „Мислех, че вярата е дар от Бога?“ Спасител: „Да,

но Аз мога да я дам на когото пожелае.“ Спасител:

„Моя скъпа дъще, иди в мир.“

Аз: „Господи и Боже мой, благодаря Ти за Твоето учение, за Твоята доброта, търпение към мен и Твоята кротост. Обичам Те и заради свещениците. Помилуй ги. Аз ще се моля за тях.“

Всъщност вече няколко години се моля за тях в моята молитвена група.

10.00 ч. Света литургия в червено.

Едва издържах и трябваше да се поръся със светена вода. Усещах, сякаш адът се беше нахвърлил върху мен. Без прекъсване се молах за вярващите и за свещеника и принесох Светата причастия в жертва за отец Вогт.

Церемонията не ми хареса. Не беше хубаво, че отец Фогт позволи на г-ца Венебуш да проповядва. За това, че отец Фогт даваше първото Свето причастие на децата в Стен и в ръка, той наистина трябва да отговаря.

На обяд бях поканена от детето от „Бялата неделя“ Йинг в стрелбището.

Малко след обяда една монахиня от Карлсруе ме закара до къщи и се молихме заедно.

След това дойде Марион и писахме дневници.

След това отново ме посетиха брат ми Владимир и племенникът ми Ратко.

Хедвиг от Рот също ме посети. След това преписах бележките от дневника.

27.04.92 – понеделник

По пътя към работата в колата попаднах в задръстване. Така можах да се моля повече от обикновено. Работно място:

Веднага запалих свещ за покойните души и им дадох светена вода. Докато дойдат пациентите, колежката ми Вероника и аз се молихме заедно радостния броец и молитви към Светия Дух. След това направих рентгенови снимки на няколко пациенти и после отидох в стоматологичната клиника, за да ми поставят пломба на един зъб. Лежах около два часа в стоматологичния стол. Зъболекарят ме попита дали искам инжекция. Отказах и принесох болката в жертва за обращението на грешниците и спасението на душите. После през цялото преглеждане се молах без прекъсване за Светия Отец, за враговете на Светия Отец, за епископите и свещениците, а след това за лекарите и медицинските сестри и други души. Лечението продължи около два часа. Зъболекарят се потеше много. Накрая му казах, че не се е изповядал. Той обаче приписа изпотяването на лампата, която била толкова топла и ярка.

Отново направих рентгенови снимки на няколко пациенти.

12:00 ч. в капелата на клиниката:

Първо се помолих „Ангел Господен“, а след това продължих да се моля много искрено. Казах на Спасителя, че няма да Го питам нищо, тъй като съм нищожество, и ако иска да ми каже нещо, нека го направи.

Когато бях дълбоко погълната от молитвата, общувах духовно.

Спасителят ми каза: „Напиши, дъще моя, трябва да говориш с отец Фогт.“ Аз: „Преди да изпратя писмото до папата или след като съм го изпратила?“ Спасителят: „След като си изпратила писмото до папата.“

Аз: „Да, Господи, какво искаш да ми кажа?“

Спасител: „Напиши, дъще моя: „Иска ли той да промени мнението си, или не?“ Аз:

„О, Господи, в момента изобщо не разбирам това.“

Аз: „Велики Боже, силен Боже, безсмъртен Боже, как да му го кажа и кога?“ Спасител: „Отиди при него още днес.“

Аз: „Господи, но аз не знам какво е мнението му.“

Спасител: „Той го знае.“

Аз: „Какво ще постигна, ако отида при него?“

Спасител: „Неговото спасение.“

Аз: „Господи и Боже мой, но това е най-трудното, което съм правила досега.“

Спасител: „Направи го, дъще моя, това е важно.“

Аз: „Господи, не мога да пиша повече, ще получа инфаркт, ако отида при него.“

Спасител: „Страхуваш ли се?“

Аз: „Не се страхувам, но след всичко това сега също вярвам, че той няма да се промени.

Но ако му дам отново голямата милост, тогава всичко може да се оправи.“

Спасител: „Да, дъще моя, така е.“ Аз: „Да напиша ли още нещо?“

Спасител: „Напиши, дъще моя, че аз все още го обичам много.“ Аз: „Господи, да му прочета ли и вчерашния ден?“

Спасител: „Това от днес.“

Аз: „Да, Господи и Боже, ще го направя. Господи, да бъде Твоята воля.“

Тогава попитах Спасителя дали ще дойде с мен при свещеника, или ще бъде сама.

Спасител: „Аз винаги ще бъда с теб, където и да отидеш.“

Благодарих на Спасителя и излязох от параклиса, за да отида на работа. Бях прекарал около 40 минути в параклиса. Обикновено оставам в параклиса само около 15 минути.

След работа изпратих писмото до Светия Отец с препоръчана поща.

Беше около 16:15 ч. По пътя към дома се молах на броещата за отец Вогт. Около 16:45 ч. се помолих набързо в църквата и в 16:50 ч. бях при отец Вогт. Отецът ме изслуша.

Той беше любезен и каза: „Ще видим как ще се развият нещата.“

Дадох му копие от писмото, което бях изпратила на Светия Отец, за да го прочете.

Докато той четеше писмото, вътрешно попитах Спасителя какво да кажа сега и чух: „Сега мълчи.“

Беше кратък разговор, по-кратък от всякога. Помолих за благословията на отец Фогт. Той ме благослови и аз си тръгнах.

Вечерта нямаше Света литургия в

Рот. 20:00 ч. Молитвена група:

Поклонихме се на Спасителя. Както винаги, аз коленичих точно пред Спасителя.

Молихме се три литании: Магнификат, Литания на Светата Троица, Литания на Сърцето на Дева Мария и Литания на Все Светии. Усетих силна топлина и радост, идващи от Спасителя. Молихме се 2 часа и половина.

Мнозина отново се изповядаха, накрая и аз го направих. Всички си тръгнаха щастливи.

Спасителят ни даде много благодати.

28.04.92 – вторник

9.45 – 10.45 ч. в лекарската стая:

Днес не се молих толкова, колкото обикновено. Тревожех се за отец Вогт, как ли ще продължи всичко.

Спасител: „Пиши, дъще моя. Господин отец ще помисли за това.“ Аз: „Сега ли ще говоря с други лица от църковната власт?“ Спасител: „Ще говориш с няколко души.“

Аз: „Ще ме съобщи ли отец Вогт във Фрайбург?“

Спасител: „Да, архиепископ Оскар вече е информиран от мен за твоя глас.“ Аз:

„Да, досега ли не е проявявал интерес да говори с мен?“

Спасител: „Това ще се случи. Той ще говори с теб.“

Спасител: „Дори ако другите те подиграват, отричат и осмиват, ти трябва да приемеш всичко. С мен ще издържиш до края.“

Попитах още за помощничката при причастието

Франциска. Спасител: „Тя ще говори с теб.“

Аз: „Да й кажа ли нещо за раздаването на причастието?“

Спасител: „Кажи й това, което ти казах.“

Вчера вечерта след молитвената група, след като разказах малко за разговорите с

Спасителя, две жени ми казаха, че не биха питали Спасителя дали е с тях, ако трябва да отидат при свещеника, защото е саморазбиращо се, че Спасителят е с тях.

Спасител: „Внимавай. Не отговаряй на такива забележки, аз най-добре знам какво биха направили.“

Аз: „Кажи ми, Спасителю, ако искаш да ми кажеш нещо.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, можеш ли сега да си представиш какво ти казвам?“

Аз: „Не, Господи. Напрегната съм.“

Спасител: „Ще получиш писмо от Светия Отец. Можеш да отидеш при него.“

Първо не исках да повярвам, после си помислих, че съм написала нещо погрешно и помолих Спасителя да ми го повтори.

Казах: „Моля Те, повтори ми го отново, скъпи Исусе, мой духовен наставник.“ Тогава го чух за втори път.

Спасител: „Ще получиш писмо и ще можеш да отидеш при Светия Отец.“

Аз: „Господи и Боже мой, кога да отида там, оставям това в Твоите ръце, защото Ти знаеш как стоят нещата с работата ми тук. И ако трябва да тръгна сега, ще летя с самолет.“

Аз: „Господи и Боже мой, вече се радвам, че ще мога да говоря с Светия Отец. Велики Боже, Ти знаеш всичко, виждаш всичко, правиш всичко, както искаш, и всичко е правилно, както го правиш. Моя голяма любов. Не бива да се отделяме от Теб.

Вярвам, че това би могло да бъде най-голямото зло, ако някой мисли, че може да се оправи и да живее без Теб.

Благодаря Ти от цялото си сърце за Твоята любов и кротост, мой Господи и мой Боже.“

Спасител: „Иди в мир, моя скъпа дъщеря.“

Душата ми беше изпълнена с любов и мир и бях толкова щастлива. Говорих със Спасителя повече от 30 минути.

12:00 ч. в капелата на клиниката. След това се разходих малко на открито и набрах малък букет цветя за Дева Мария.

От 15.00 до 15.45 часа пишех дневник. Първо го прелистих и прочетох какво ми беше разказал Спасителят през предходните дни.

Посетих Светата литургия в Рот и принесох Светата причастия за Светия Отец и за Марион. След църквата дойде Марион и заедно писахме дневници.

29.04.92 – сряда

Днес сутринта отново се молих повече.

В 10.00 ч. в кабинета на лекаря се съединих със Спасителя. Спасител:

„Напиши, дъще моя, трябва да отидеш при г-н декан Енц.“ Аз: „Господи и Боже мой, Исусе мой, мой духовен наставник. Защо?“ Спасител: „Трябва да му кажеш най-важното, което ти внуших.“ Аз: „Какво е това при Теб, най-важното?“

Спасител: „Кажи му това за войната, защото Църквата трябва спешно да се поправи.“

Аз: „И поправката би била?“

Спасител: „Напиши, най-любима дъщеря. Причастието с ръка трябва спешно да бъде премахнато. И Светото причастие трябва да се предава само чрез осветените ръце на свещеника

Аз: „Да му кажа ли, че съм написала писмо на Светия Отец?“ Спасител: „Можеш да му го покажеш.“

Попитах още как Спасителят иска вярващите да приемат Светото причастие – прав или коленичил.

Спасител: „Дъще моя, запомни това завинаги. Аз съм Господ и Бог, пред Мен всеки трябва да покаже най-дълбокото почитание.“

Аз: „Господи, но най-дълбокото почитание е, когато човек се поклони пред Теб, коленичи и Те приеме с чисто сърце.“

Спасител: „Да, дъще моя, ти го знаеш.“

Аз: „Господи, трябва ли веднага да отида при господин декана или да информирам господин пастор Фогт за това, за да ми уреди среща, тъй като той е моят местен свещеник.“ Спасител: „Отиди при господин пастор Фогт и му кажи да уреди среща с

г-н декан Енц.“

Аз: „А ако свещеникът, отец Фогт, ми каже, че трябва да го направя сама?“

Спасител: „Тогава направи го на негова отговорност.“

Аз: „Кога да го направя?“

Спасител: „Дъще моя, направи го възможно най-скоро.“

Аз: „Господи, днес си малко строг.“

Спасител: „Дъще моя, чашата отдавна прелива.“

Аз: „Скъпи Спасителю, не разбирам това много добре. Прости ми, какво означава: „Чашата прелива?“

Спасител: „Дъще моя, грехът е толкова тежък, че вече не мога да го нося.“

Аз: „Господи и Боже мой, смили се над нас, спаси ни, все пак ние сме Твои деца. Исус, Син на живия Бог, трябва ли да запиша още нещо?“

Спасител: „Моя скъпа дъще, това е достатъчно. Иди с мир.“

Аз: „Господи и Боже мой, ще го направя. Господи, да бъде Твоята воля. Благодаря Ти от цялото си сърце за Твоите думи.“

Бях обединена със Спасителя около 30 минути.

12:00 ч. в капелата: Молих се от сърце, след което се съединих със Спасителя. Аз: „Господи и Боже мой, написах думи, какво би написал Ти на мое място?“

Спасител: „Запомни, дъще моя, това е послание за свещениците.“

Попитах дали трябва да отида при отец Гебхард Хейдер още тази седмица.

Спасител: „Следващия уикенд.“

Попитах още дали трябва да отида при свещеник Вогт или да му се обадя, защото тогава бих могла да отида при
при свещеник Вогт.

Спасител: „Обади му се.“ (Свещеник Вогт)

Аз: „Правилно ли съм го написала?“

Спасител: „Напиши, дъще моя, написала си го правилно.“

Аз: „Господи, ако ме попитат как те чувам, не мога да го обясня точно.“ Спасител: „Кажим, че ме чуваш в дълбините на сърцето си и там аз съм при теб.“

Аз: „Но аз работя в клиниката за уши и имам много работа с ушния канал, а не те чувам чрез ушите си.“

Спасител: „Това е свръхестествено.“

Аз: „Но те ще кажат, че свръхестественото може да идва и от дявола.“ Спасител: „Те трябва да се молят за разпознаване на духовете. Тогава ще разберат дали свръхестественото идва от добрия или от злия дух.“

Около 13:15 се обадих на отец Вогт. Казах му, че Спасителят ми е казал да отида при декан Енц и че той трябва да уговори среща с декана. Той беше учуден и попита още веднъж.

Повторих го за втори път.

Свещеникът Фогт каза, че трябва сам да уговоря срещата.

Благодарих му. Свещеникът Фогт беше малко нелюбезен.

14:00 ч. в капелата на работното място:

Плаках горчиво, после се помолих кратко и се съединих със Спасителя.

Спасител: „Отиди лично при него (уважаемия декан Енц) след работа. Не му се обаждай предварително.“

Аз: „Ще бъде ли у дома, когато отида при него?“

Спасител: „Да.“

Аз: „Дори не знам къде живее. А ако не иска да ме изслуша?“ Спасител: „Той ще те изслуша.“

Аз: „Господи и Боже мой, възлагам цялото си доверие в Твоите ръце.

Господи, нека бъде Твоята воля. Благодаря Ти, ще направя това, което ми каза.“ Бях в капелата в клиниката около 15 минути.

Получих благодат, душата ми веднага се излекува и бях щастлив и можех отново да работя.

По пътя до Вислох при г-н декан Енц се молах с броеница и други молитви за г-н отец Ерц. Малко след 17.00 ч. вече бях във Вислох, в църквата „Св. Лаврентий“.

Помолих се накратко там и казах на Спасителя: „Сега съм тук и дори не знам къде живее Н. Декан Енц.“

Помолих Спасителя да ми даде сила и мир и да ми внуши всичко, което трябва да кажа, когато отида при Н. Декан Енц. И вярвам, че Спасителят е с мен. Излязох от църквата и попитах една възрастна жена къде живее Н. Декан Енц. Тя ми каза и като мълния се озовах пред енорийската къща.

Една хубава жена ми отвори и аз ѝ казах, че трябва да говоря с господин декана, защото Спасителят ме е изпратил тук.

Тя веднага ми каза, че господин деканът не е там.

Попитах дали е сигурна, защото Спасителят ми беше изпратил.

Тя отговори, че той е в деканата на площад „Аденау“ и се занимава с децата, които приемат първото причастие.

Попитах кога ще се върне. Тя ми каза да опитам отново около 19:00 часа и аз ѝ казах, че ще го търся.

Първо отидох в деканата на площад „Аденау“. Там един мъж ми каза, че г-н декана Енц отдавна е излязъл. Тогава се върнах в църквата и казах на Спасителя: „Скъпи Спасителю, Ти ми каза, че когато отида при г-н декана, той ще бъде у дома.“

Спасител: „Той е у дома.“

Аз: „Тогава жената е излъгала.“

Спасител: „Влез в къщата.“

Тогава напуснах църквата и отидох пред вратата на енорийската къща. Не исках да вляза и започнах да се моля, защото вътрешно усещах, че г-н

Декан Енц е в къщата. Държах броеницата в ръцете си и се молих няколко пъти „Аве Мария“ на латински, молитвата към Архангел Михаил, няколко пъти „Санктус“ на латински. Тогава дойде един млад господин и влезе вътре. Той видя, че се моля с броеницата. След това дойде една по-възрастна жена, майката на икономката на енорията. След това дойде още един майстор, когото вече бях виждала в деканатската къща и в църквата. Четвъртият мъж, който дойде, застана точно пред мен и извика и изкрещя силно: „Никой ли не може да ми помогне“. Гласът му звучеше отчаян.

Веднага усетих дявола в себе си и не му отговорих. Но продължих да се моля благоговейно и полутихо, едно „Аве Мария“ след друго.

Той обаче можеше да чуе молитвата ми. Разгневи се и позвъни няколко пъти на вратата, стана неспокоен и ме заплаши, че трябва да спра да се моля.

Той се подиграваше на броеницата, вдигна ръка срещу мен и каза, че ще ме удари. Аз не помръднах от мястото си и продължих да се моля.

Тогава той отново позвъни на вратата и през домофона се чу гласът на икономката, че тук няма никого. Мъжът си тръгна, изпълнен с гняв и ярост. Аз продължих да се моля и малко по-късно призовах Дева Мария и ангелите и помолих за тяхната помощ. Молих се: „Дева Мария, разпрости мантията си над този дом.“

Изведнъж вратата се отвори и жената ми каза, че мога да вляза, че междувременно е дошъл отецът. Тя изглеждаше несигурна и усетих, че не е искрена.

Казах ѝ: „Където съм аз, там веднага ме следва и дяволът.“

Все още държах броеницата в ръка, когато стигнах до декана и му казах, че съм се молила пред вратата, защото Спасителят ми беше казал, че свещеникът е в къщата и затова не съм искала да звъня. Той ме погледна учудено.

Казах му това, което Спасителят ми беше казал, че деканът трябва да знае.

Говорихме около 25 минути и му прочетох последните три страници от дневника, а също така му дадох да прочете писмото, което бях изпратил на Светия Отец.

Той ми каза, че ще говори с отец Фогт.

Помолих го за благословия и коленичих пред него на пода. Той ми даде много хубава благословия и аз си тръгнах.

На паркинга, където стоеше колата ми, срещнах икономката на енорията и ѝ казах, че трябва да отиде да се изповяда. Тя отговори, че това е лъжа от необходимост. Казах ѝ още, че Бог е видял това. Тогава тя се засмя и продължи по пътя си.

В 18:25 ч. вече бях в църквата в Рот. Посветих Светото причастие на г-н декан Енц и на г-н отец Фогт.

След Светото причастие, когато се обединих със Спасителя, попитах Го дали всичко с г-н Декан е било правилно.

Спасител: „Всичко беше правилно.“

Спасител: „Благодаря ти...“ След малко Спасителят продължи:

Спасител: „Обичам те, моя скъпа дъщеря, иди с мир.“

След църквата разговарях с една монахиня (Стейнхаузер). Предпазих я от ереста и разговарях с нея около 20 минути. У дома си приготвих нещо за ядене и веднага пак имах гости. Отново говорих за Бога, защото гостът не знаеше дали е кръстен.

В съпруга ми бушуваше дяволът. Гневът и омразата се бяха проявили в него, дори си беше изкълчил болно краче. След това дойде и Луция.

Тя ми обеща, че ще се моли за мен и ми каза, че вече се радва на понеделник, на молитвената група. Тя обича да идва тук, за да се моли.

В 22:45 ч. си легнах.

Вече много нощи съм спала толкова малко, само Господ знае колко. И все пак

Спасителят ми дава сила да продължавам да работя.

Вярвам, че този ден беше голям урок за мен. Защото Спасителят ми потвърди, че чувам гласа Му, и в същото време ми показва колко Сатаната е ядосан на мен. Без Спасителя със сигурност нямаше да го победя.

Благодаря Ти, мой Господи и Боже, за тази голяма благодат, която ми даде днес.

За мен важи: „Който търси, той намира“, а за господин декана важи: „Бдете, защото не знаете в кой час ще дойде.“

30.04.92 — четвъртък

Днес сутринта се молих много. После с колежката ми се молихме и на броеницата. В 10.00 часа бях в лекарската стая и работех. Докато работех, можех да се моля добре. По-късно обърнах към вратата пациентите си, които дойдоха на рентген, изгубените овце, които мислят, че нямат грехове и не се изповядват.

Един пациент беше от Унгария, друг от Италия, трети дойде от Румъния, а след това дойде още един германец от Мауер. Беше добър улов. Така получих посланието от Спасителя едва в 12.30 в капелата на клиниката.

Аз: „Когато вчера се молах пред вратата на декана и човекът с нечистия дух застана пред мен, ти беше с мен.“

Спасител: „Да, бях с теб.“

Аз: „Затова той не можа да ме нападне.“

Аз: „Какъв нечист дух беше този при мъжа? Питам те, защото ти си мой духовен наставник, и ако трябва да знам това, тогава ми кажи, ако така искаш.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, това беше

Луцифер.“ Аз: „Демонът на Луцифер или самият

Луцифер?“

Спасител: „Самият Луцифер.“

Аз: „Беше ли сам или имаше и други с него?“ Спасител:

„Цяла тълпа беше с него.“

Аз: „Господи и Боже мой, каква беше целта му? Беше ли това, защото се молах пред вратата на декана? Той дойде точно сега, когато имах важни неща да обсъдя с господин декана. Господи, кажи ми, ако това е важно за свещениците.“

(Сатана беше ядосан, защото говорех с господин декана за премахването на причастието в ръка и за въвеждането на причастието в устата, защото причастието в ръка е дело на Сатана.)

Спасител: „Напиши, дъще моя, свещениците трябва да изпълнят волята Ми.“

Аз: „Но каква е целта на Луцифер?“

Спасител: „Той иска да ги има всички.“

Аз: „Господи, правилно ли съм го написала?“

Спасител: „Да, така е правилно.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, свещениците сега изпаднат в объркване.“

Аз: „Защо?“

Спасител: „Защото се намират в калта. Дъще моя, остани ми вярна и остани непоколебима.“

Аз: „Спасител, нещо ми предстои. Можеш да ми го кажеш, аз съм с Теб и ще повярвам.“

Спасител: „Ти ще бъдеш пресята.“

Аз: „Скъпи Боже, какво означава „пресявана“?“

Спасител: „Ще бъдеш разпитвана от мнозина. Слушай добре гласа ми.“ Аз:

„Господи и Боже мой, но това не е лесно.“

Спасител: „Вече ти казах, че накрая ще победиш заедно с мен.“ Аз:

„Благодаря, Господи и Боже мой, ще стане така, както си казал.“

Бях в църквата, облечена в червено. Посветих Светото причастие на

Марион. Молих се специално за нея.

Архитектът Волфганг дойде и разгледа мястото, където искаме да построим молитвената зала. Росвита също беше там.

Вечерта дойдоха Марион, майка ѝ и Ерих. Докато пишех дневника с Марион, съпругът ми, Ирма и Ерих се молеха на броеницата.

Благодаря на Бога за тази благодат.

01.05.92 – петък

У дома около 7.00 ч.:

След 45 минути молитва се съединих със Спасителя.

Аз: „Мой Господи и Боже, мой милостив Отец и Спасителю, какво искаш да ми кажеш, за да го запиша. Господи, да бъде Твоята воля. Мой Господи, аз съм нищо. Днес дори не смея да Те попитам нещо. Може би защото, Господи, съм толкова разочарована от свещениците.

Сърцето ми боли заради тях. Да, Господи, плача заради свещениците. Искат да ги избавят от калта, а те не слушат.“

Спасител: „Напиши, дъще моя. В близкото бъдеще трябва да говориш от мое име. Ще бъдеш поканена при господин архиепископа.“

Аз: „При кого? При архиепископ

Сайер?“ Спасител: „Да, дъще моя.“

Аз: „За какво да говоря с него?“ Спасител:

„За това, което ти внуших.“

Аз: „Кога ще говоря с него, преди да отида при Негово Преосвещенство или след като съм говорила с Негово Преосвещенство?“

Спасител: „Преди да си говорила с Светия Отец.“

Аз: „Мой силен, безсмъртен и свят Боже, трябва ли да се подготвя за това?“

Спасител: „Моли се и пости.“

Аз: „Да, Господи, ще го направя. И Ти ще бъдеш с мен.“

Спасител: „Да, ще бъда с теб.“

Аз: „Трябва ли да запиша още нещо?“

Спасител: „Да. Напиши още нещо, дъще моя. Всичко, което ти съм внушил досега, остани твърда и вярна към него.“

След малко Спасителят каза:

„Иди с мир.“

Бях в тясна връзка със Спасителя около 30 минути. След това се молих още, но не записах всичко. Трябва да бъде кратка, иначе Марион няма да успее да пише.

Вечерта бях в църквата за молитвата на броеницата. Тогава беше церемонията по откриването на поклонението на Дева Мария през май. Би било по-хубаво, ако се молеше повече.

Марион дойде следобед и заедно писахме дневник.

Хилде и Хедвиг дойдоха на гости след църква и аз ги укрепих във вярата. Молих се за г-ца Веннебуш, за да не раздава повече Светото причастие.

Спасителят ми каза: „Трябва да се молим за това дело.“

02.05.92 — събота

В 7.15 ч. бях отведена във Вагхаузел на Светата литургия, на първата пейка пред табернакула. Останалите вярващи, които участваха в Светата литургия, седяха в задната, по-малка част на църквата, зад олтара. Оттам не се виждат табернакулът и Дева Мария от Вагхаузел, Майката с добросърдечното сърце.

Не мога да опиша как на това място пред табернакула получих благодат, веднага.

Светата литургия беше отслужена от трима отци. Причастих се духовно и почувствах, че Спасителят е дошъл при мен.

След това отидох при Марион и написахме дневника.

В 12.00 часа се молихме „Ангел Господен“. По време на молитвата чух, че свекърва ми ще бъде прибрана още този месец. Не ми беше съвсем ясно и разказах това на Марион. Когато се прибрах у дома, подстригах последната част в градината и след това засях зеленчуци.

В 16:25 ч. отидох в църквата в Рот, където останах до около 20:00 ч.

Първо се молих с няколко жени на броеницата. След това продължих да се моля сама до около 17:25 ч. Тогава се съединих със Спасителя.

Аз: „Спасителю, беше ли правилно тази сутрин във Вагхаузел да участвам в Светата литургия пред табернакула?“

Спасител: „Продължавай така, дъще моя.“

Аз: „Отец Бертолд искаше да ми даде Светото причастие. Но тъй като бях от другата страна на църквата, т.е. не при останалите вярващи, а коленичила пред табернакула, бях толкова дълбоко духовно обединена със Спасителя, че усещах, че Той е с мен.

И така не приех причастieto, въпреки че отец Бертолд ми даде знак, че мога да го направя.

Спасителю, беше ли това правилно?“

Спасител: „Ако той иска да ти даде Светото причастие, тогава отиди при него.“

Аз: „Но когато се обединих духовно с Теб, Ти все пак беше при мен.“ Спасител:

„Да, бях при теб.“

Не исках да питам нищо повече.

После настъпи тишина.

След това чух: „Пиши, дъще моя.“ После отново настъпи тишина.

Помислих си какво ли ще последва сега.

След това чух още: „Още този месец ще взема свекърва ти при мен. Моли се за нея.“

Аз: „Да, Господи, ще се моля за нея.“

Аз: „Господи, нямам какво повече да Те питам. Ти си благ и милостив. Обичам Те над всичко.“

Отново настъпи тишина.

Изведнъж от дясното ми око се стичаше голяма сълза. Помислих си какво ли означава това и какво ще последва.

Тогава чух:

„Напиши, дъще моя: „В Сърбия също ще има война.“ Аз: „Но това е тъжно, Господи.“

Попитах: „Домът ми ще бъде ли разрушен?“

При това си мислех за двата големи града Белград и Панчево.

Спасител: „Така ще бъде.“

Аз: „Господи и Боже мой, какво да правя?“

Спасителят: „Моли се много.“

Аз: „Господи, вече не знам как да се моля за всичко. Толкова много неща ме сполетяват.“

Аз: „Кога ще бъде това, Господи и Боже?“

Спасител: „Напиши, дъще моя, в близко бъдеще.“

Спасител: „Дъще моя, остани силна.“

Аз: „Да, Господи, ще бъда силна, защото Ти така искаш.“

Аз: „Благодаря Ти, мой Господи и Боже.“

След като прекарах два часа и половина на колене в молитва в църквата, останах за Светата литургия. Посветих Светото причастие на свекърва ми.

Когато се прибрах у дома, съпругът ми беше ядосан, защото бях отсъствала толкова дълго. Не можах да му кажа какво бях чула за майка му. Мълчах, защото той не ми вярва и най-често се бори срещу мен.

03.05.92 — неделя

7.30 ч. у дома:

Започнах да се моля, след което се съединих със Спасителя.

Казах на Спасителя: „Какво да правя? Ако разкажа в родния си край за това, което предстои, те няма да ми повярват.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, те няма да ти повярват.“

Спасител: „Хората, които не са помирени с Бога, трябва спешно да се покаят, само тогава могат да бъдат спасени.“

Аз: „Господи и Боже мой, ако Белград и Панчево бъдат разрушени, това ще се брои ли за Божия съд?“

Спасител: „Да, дъще моя, така е.“

Аз: „Господи, в този град повечето бебета са били абортирани.“

Спасител: „Уцелила си.“

Аз: „Господи, мога ли да направя нещо за тези хора?“

Спасител: „Тук помагат само постът и молитвата.“

След малко чух Спасителя да казва:

„Дъще моя, обичам те. Остани ми вярна. Иди с мир.“

Аз: „Мой любящ Отец, милост, милосърдие и прошка за всички хора, които все още не са се помирили с Теб. Мой Господи и Боже, спаси ги, за да не се изгубят. Благодаря Ти, мой скъпи Иисусе, мой духовен водач, за Твоите живи думи и за многото благодати, които си ми дал.“

В 10.00 часа посетих Светата литургия в Рот.

Страдах по време на Светата литургия. Децата и свещеникът не проявяваха никакво благоговение пред Бога. Следобед бях на поклонение на Летценберг.

Върнах се у дома отново разочарована. Капитулярът проповядваше, но не това, което хората трябва да чуят днес. Той само се въртеше около горещата каша.

Когато след молитвата в капелата на Скърбящата Дева Мария на Летценберг слизах по лозето, пред енорийската къща, без да го очаквам, срещнах катедралния капитулар. Казах му, че следващия път аз ще проповядвам за Меджугорье. Той ме погледна учудено. Казах, че скоро ще отида при архиепископ Оскар.

Той ми стисна ръката и аз си тръгнах. Вероятно трябваше да му го кажа. У дома се молих на броелицата. След това дойде Марион и заедно писахме дневника.

Докато пишехме, съпругът ми, Ирма и Хедвиг Хегер се молеха заедно на броелицата. Злият дух ме измъчваше и днес с силни убождания в дланта на дясната ми ръка. Всеки път, когато я поръсвам със светена вода и жертвам болката за спасението на душите, болката изчезва.

04.05.92 – понеделник

Между 10.00 и 11.00 часа се молах от сърце на стоматологичния стол в клиниката.

12.00 ч. в капелата на клиниката:

След молитвата се молах искрено с молитвата от Фатима и още други молитви.

Попитах Спасителя, защото вчера в църквата много страдах, когато децата танцуваха около олтара.

Спасител: „Напиши, дъще моя, това не е подобаващо около олтара. Това е олтар за жертвоприношение. С това свещеникът ще отклони децата от благоговението.“

Аз: „Вчера следобед не ми хареса и проповедта на Летценберг.“ Спасител:

„Проповедта не съответства на днешните времена.“

Аз: „На мен ми е достатъчно това, което чух.“

Тогава настъпи дълбоко спокойствие.

Тогава чух Спасителят да казва:

„Напиши, дъще моя, – Тишина – „Ще трябва да тръгнеш, “ –Тишина– „не знаеш какво те очаква, нали?“

Аз: „Господи и Боже мой,“ – тишина – „Велики Боже, Свети Боже, къде трябва да отида, но преди да ми кажеш, отнеми страха ми и страха от хората и дай ми благодатта да направя и изпълня това, което е Твоята воля.“

Спасител: „Трябва да отидеш при федералния канцлер Кол. Той трябва да призове народа към молитва.“ Аз: „Какво да му кажа, ако ме попита защо?“

Спасител: „Кажи му, че ще дойде война.“

Аз: „Да му кажа ли също, че Белград и Панчево ще бъдат унищожени?“ Спасител:

„Да, напиши го, трябва да му го кажеш.“

Аз: „Господи, но това е сериозно нещо.“ Спасител:

„Направи го, дъще моя.“

Аз: „Да, Господи, ще го направя. Господи, да бъде Твоята воля.“ Аз: „Кога трябва да тръгна?“

Спасител: „Тръгни веднага щом можеш.“

Аз: „Господи, когато отида при него, ще ме изслуша ли?“

Спасител: „Да, ще те изслуша.“

Аз: „Ще го направя, моля Те, дай ми благодатта и всичко, от което се нужда, за да го направя.“

Тогава чух Спасителя: „Обичам те и ти благодаря, дъще моя. Иди с мир.“

Холгер се молеше до мен в капелата и ме наблюдаваше как записвам.

Разказах му какво ми беше възложил Спасителят и той ми даде идея как да стигна до федералния канцлер.

В Лудвигсхафен има манастир на Дева Мария, където ходят и неговите синове. Веднага се сетих и за отец Стефан, но той сега е близо до Кьолн, знам само, че Фридолин има телефонния му номер.

След това попитах Спасителя дали този път е правилен.

Спасител: „Да, дъще моя, така също става.“

Аз: „Трябва ли да запиша още нещо, или е така, както искаш?“ Спасител: „Дъще моя, така е.“

Почивката ми приключи. Не излязох на чист въздух и веднага продължих да работя.

В 18:15 ч. получих от Фридолин, който беше в Ландерсхофен, телефонния номер на отец Стефан в Кьолн: 0221—214535 – Св. Колумба.

Три пъти се опитах да се свържа с него на този номер. Но никой не вдигна телефона.

В 18:40 часа при мен дойдоха шест души от Пирмазенс и околностите. Заедно отидохме в Минголсхайм в капелата „Рохус“ и там участвахме в Светата литургия, тъй като в Рот нямаше такава. Казах им, че всички ние трябва да принесем Светата литургия в жертва за г-н канцлера Кол и неговото семейство. Бяхме седем души, които го направихме.

Вкъщи пристигнах в молитвената група около 15 минути по-късно. Никога досега не бяха идвали толкова много хора да се молят, колкото днес. Дойде и отецът, който по това време беше в капелата „Рохус“, отец Зелнер.

Молихме се много. Накрая вярващите си тръгнаха щастливи. Отначало отецът отказа да даде благословия.

След това ми зададе няколко въпроса и едва тогава ни даде на всички прекрасна благословия. Един вярващ, Тони, който почти винаги идва в молитвената група, се разстрои и беше малко обиден, защото отецът, когато го помолих да ни даде благословия, първо ни я отказа.

Той каза, че Дева Мария вече ни е дала благословията. Аз казах:

„Да, вярвам в това и е вярно.“

И въпреки това отецът не искаше да ни благослови, след като го помолих още веднъж.

Тогава Тони каза: „Тогава той не е истински свещеник.“

Свещеникът попита кой говори отгоре, дали е някой светец, защото Тони седеше на стълбите, тъй като нямаше повече място. Тони отговори: „Да, Антоний.“

05.05.92 – вторник

10.00 ч. в лекарската стая:

След молитвата се съединих със Спасителя. Попитах за отца, който вчера вечерта беше на посещение при молитвената група.

Спасител: „Това беше изкушение.“

Аз: „Какво имаш предвид под изкушение? Защото ти казваш, че причастието в ръка трябва да бъде премахнато, а отецът казва, че трябва да се вслушва в епископите.“

Спасител: „Трябва да останеш твърда в това, което ти съм внушил.“ Аз: „Господи, това е толкова неясно.“

Спасител: „Думите, които ти внуших, са живи думи.“ Аз: „Какво означава това?“

Спасител: „Думите остават и никой не може да ги заличи.“

Аз: „Епископите със сигурност ще ги заличат.“

Спасител: „Но не и епископите, които живеят в Божията благодат.“ Аз: „Тони постъпил ли е правилно?“

Спасител: „Аз го позволих.“

Аз: „Как да разбере това, мой духовен наставник?“

Спасител: „Свещеникът трябва винаги да дава благословия, когато му бъде поискано.“

Разказах, че не съм успяла да се свържа с отец Стефан по телефона. Спасител: „Напиши, дъще моя, отиди в манастира.“

Аз: „Къде е това, в Лудвигсхафен или в Огерсхайм?“

Спасител: „В Огерсхайм.“

Спасител: „Там ще срещнеш един отец, който най-бързо ще те свърже с федералния канцлер г-н Кол.“

Аз: „Не трябва ли да мина през синовете на канцлера?“

Спасител: „Слушай добре отца.“

Аз: „Този отец ще знае ли, че идвам?“ Спасителят: „Да, той ще знае.“

Аз: „Кога трябва да отида там?“

Спасителят: „Отиди още днес.“

Аз: „Да кажа ли на отца защо трябва да отида при канцлера Кол, или трябва да мълча?“

Спасител: „Кажи му защо трябва да говориш с него.“

Аз: „Господи и Боже мой. Ще направя както си казал. Господи, да бъде Твоята воля. Но Те моля, милостиви Боже, води ме, за да не се заблудя. И моля Те, дай ми благодатта да изпълня Твоята воля.“

Тогава добавих: „Как ще се развият нещата оттук нататък, оставям в Божиите ръце. За това не се тревожа.“

Спасител: „Не. Дъще моя, за това не трябва да се тревожиш.“

Попитах за съпруга си, тъй като вчера отново бях усетила, че нечистият дух е бил с него.

Попитах дали съм се заблудила или може би си бях въобразила.

Спасител: „Нечистите духове са около теб повече, отколкото мислиш.“

Аз: „Той постоянно ме излага на изкушения.“

Спасител: „Да, трябва винаги да бъдеш нащрек.“

Аз: „Господи, без Теб съм изгубена.“

Спасител: „Това е вярно. Но с мен никога няма да се изгубиш.“

Аз: „Трябва ли да запиша още нещо, след като зададох толкова много въпроси?“

Спасител: „Благодаря ти, дъще моя, че ме попита. Иди с мир, моя скъпа дъще.“

12:15 ч. в капелата:

Преди да вляза в капелата, бях изкушена. Мислех, че съм записала нещо погрешно, че манастирът е в Лудвигсхафен. Бях малко объркана, защото Спасителят ми беше казал, че е в Огерсхайм.

Когато влязох в капелата, по същото време дойде и Холгер да се моли.

Казах му, че трябва да попитам Спасителя още веднъж за нещо, което ми беше неясно.

После го попитах дали знае къде точно се намира манастирът.

Той каза: „В Огерсхайм.“

Тогава казах, че вече не е нужно да питам Спасителя. Така че това объркване беше само от нечистия дух, който винаги иска да ми внушава обратното на това, което ми казва Спасителят.

Помолих се накратко и се съединих със Спасителя.

Попитах Спасителя, защото често изпитвам това пробождаване на дланта на дясната си ръка, като остър удар с нож.

Спасител: „Напиши, дъще моя, нечистият дух се опитва, ако му позволиш, да ти внуши раните.

Но това не е Моята воля.“

Аз: „Защо го прави?“

Спасител: „За да се поддадеш по-бързо на това, което ти внушавам.“

Аз: „Но това е неприятна болка, какво да правя?“ Спасител: „Досега си постъпвала правилно, дъще моя. Моли се много.“

Аз: „Господи, ако се моля много, той ще ме атакува още повече.“ Спасител: „Но той ще отслабне.“

Аз: „Благодаря Ти, Боже мой, сега трябва да отида на работа.“

Спасител: „Обичам те, дъще Моя, иди с мир.“

16:00 ч.: Отидох в Лудвигсхафен веднага след работа. По пътя, докато шофирах, вече се молех на броеницата за отца, с когото щях да се срещна. Изобщо не познавах пътя, но бях водена към църквата в Огерсхайм. В църквата имаше само един мъж, който се молеше пред табернакула. След като се помолих за кратко, попитах Спасителя какво да правя сега.

Спасител: „Върви, ще ти покажа.“

Излязох от църквата и мъжът, който току-що беше коленичил пред табернакула, вече беше зад мен. Попитах го дали тук има манастир.

Мъжът каза „тук“ и посочи сградата пред мен. Тогава попитах дали е женски или мъжки манастир. Мъжът каза само: „Мъжки.“

Влязох в манастира и в преддверието видях картина на Свети Франциск. Там веднага се помолих на Свети Франциск с „Отче наш“, „Аве Мария“ и „Слава на Отца“ и го помолих да ми изпрати подходящия отец.

Дойде един отец и аз се обърнах към него. Влязохме в стая за разговори.

Първо и двамата мълчахме, а аз за момент се потопих в молитва и проверих дали това е правилният отец. Чух гласа на Спасителя: „Говори с него.“

Можех да говоря свободно с него, защото и той беше смирен и усещах мира, който излъчваше. Останах там за Светата литургия. След Светото причастие чух Спасителя: „Беше правилно, дъще моя.“

Посветих Светото причастие на този отец, на федералния канцлер г-н Кол и на свекърва ми.

По пътя към дома в колата отново се молех на броеницата за намеренията на отца.

Освен за помощта, за която помолих този отец, да ми уреди среща с федералния канцлер, говорих още за войната, която идва от Русия, и за причастieto с ръка, което трябва да бъде премахнато.

06.05.92 — сряда

От 8.30 до 11.30 часа лежах през цялото време на стоматологичния стол в клиниката. Зъбите ми бяха запълнени. В мислите си се молех без прекъсване и се молех с сърцето си. Не си бях сложил упойка и жертвах болката за много намерения, особено за д-р Еберт, който беше работил в тази УНГ клиника и тези дни беше загинал в автомобилна катастрофа.

Двамата зъболекари, които ме лекуваха, също бавно се обърнаха към вярата.

Един от тях бях предупреждавал и преди да отиде да се изповяда.

След зъболекаря се върнах на работното си място и две часа правех рентгенови снимки на пациентите.

В 13:30 ч. отидох в капелата: не исках да задавам повече въпроси на Спасителя, но имах копнеж да се съединя с Него.

Молих се от сърце и чух Спасителя: „Пиши, дъще моя.“ Аз: „Да, мой Господи и Боже, мой скъпи Иисусе, мой духовен наставник, ще запиша. Но моля Те, дай ми благодат и закрила, за да направя това, това, което искаш от мен.“

Спасител: „Трябва да тръгнеш“ – тишина – „дъще моя“ – тишина –

Аз: „Велики Боже, Свети Боже, къде?“ (Вътрешно бях толкова напрегната, какво ли щеше да последва.)

Спасител: „При федералния канцлер, Х. Кол, колкото се може по-бързо.“

Аз: „Господи и Боже мой, вече казах на отец Йоахим, че трябва да говоря с Х. Кол.“

Спасител: „Той ще ти се обади.“

Аз: „Тогава трябва да чакам, докато ми се обади?“ Спасител: „Да, чакай.“

Аз: „Трябва ли да кажа още нещо?“

Спасител: „Това, което ти казах.“ Аз: „Че идва война.“

Спасител: „Да, че войната скоро ще дойде.“

Аз: „И ти каза, че той призовава народа към молитва.“ Спасител:

„Да, той трябва да го направи.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, вие сте в голяма опасност. Опасността идва от Русия.“

Аз: „Кои са „вие“?“

Спасител: „Хората в Европа.“

Аз: „Чух от Теб, че от тази война е в опасност само Германия.“ Спасител: „В опасност са всички.“

Аз: „О, Господи, не мога да напиша това, за мен е твърде сложно. Господи и Боже мой, ще получа ли час при отец Йоахим, за да мога да говоря с федералния канцлер Х. Кол?“

Спасител: „Напиши, дъще моя, ще получиш среща от отца, за да можеш да отидеш при федералния канцлер Х. Кол.“

Аз: „Да, Господи, разбрах. Нека бъде Твоята воля.“

Аз: „Господи и Боже мой, обичам Те толкова много и съм готова да направя всичко, което ми кажеш.“

Спасител: „Дъще моя, това ти стига за днес. Иди с мир.“

Следобед около 15.00 часа прочетох за първи път посланието от 25 април 1992 г. от Меджугорье, от Кралицата на мира. Бях изумена. То ме впечатли толкова много, че сега трябва да запиша последната част:

„Меджугорье е знак за всички вас и призив да се молите и да живеете дните на благодатта, които Бог ви дава. Затова, скъпи деца, приемоте сериозно призива за молитва.“

Вечерта отидох в Минголсхайм, в капелата „Рохус“. Там се изповядах. Посветих Светото причастие на няколко намерения.

07.05.92 – четвъртък

Светата литургия при отца в Минголсхайм не ми хареса. Някои неща противоречат на истинската вяра. Затова попитах Спасителя:

Спасител: „Дъще моя, запиши го, бъди внимателна с такива свещеници.“

Аз: „Скъпи мой Отец, какво означава тази дума „такива свещеници“?“

Спасител: „Тези, които изкривяват учението на Светия Отец.“

Спасител: „Запиши, дъще моя, свещеникът трябва да бъде послушен на Светия Отец.“ Аз: „Ще разговарям ли още веднъж с отец Зелнер в клиниката „Рохус“?“

Спасител: „Да, ще проведеш още един разговор с него.“

Спасител: „Дъще моя, остани ми вярна. Придържай се към това, което ти внуших.“

Не мога да запиша всичко, за което се моля и моля Спасителя. Но знам, че се моля много. Спасителят да ми даде такава вяра, като например: Когато Петър вървеше по водата и Спасителят стоеше на водата срещу него.

Казах на Спасителя, че не искам да потъвам във водата, когато ме обземат съмнения.

Искам да имам такава вяра, че да мога да вървя по водата към Теб.

Спасител: „Напиши, дъще моя, давам ти живата вяра.“ Аз: „Да го запиша ли?“

Спасител: „Да.“

Спасителят продължи: „Тази вяра е моят подарък за теб.“

Аз: „Господи, това е най-красивият подарък, който мога да си пожелаая.

За това не мога да ти се отблагодаря достатъчно. Но, Господи, сигурно изискваш много от мен, щом ми даваш такава неща?“

Спасител: „Да, дъще моя, ще го изисквам от теб.“

Аз: „Господи и Боже мой, аз съм готова да направя и това, което изискваш от мен.

Господи, нека бъде Твоята воля.“

Казах на Спасителя, че сега трябва да отида на работа.

Спасител: „Ела при мен по-късно, питай ме.“

12.15 – 13.00 ч. в капелата на клиниката:

Аз се молех и след това се съединих със Спасителя.

Аз: „Какво е жива вяра?“

Спасител: „Пиши, дъще моя. Ти имаш мен и аз съм твоята вяра.“ Аз: „Това е толкова красиво. Благодаря ти от цялото си сърце.“

Аз: „Мой Цар на царете, мой любящ Отец, какво искаш от мен?

Знам, че не искаш нищо невъзможно и с радост ще го запиша, ако искаш.“

Спасител: „Пиши, дъще моя. Искам от теб твоя живот.“ Аз: „Мой

Господи и мой Боже, мой Исусе, давам ти го.“

Аз: „Защо искаш живота ми, аз вече ти го дадох?“ Спасител: „Ти ми го даде, но аз още не съм го поискал от теб.“

Аз: „Господи и Боже мой, вече не искам да Те питам нищо, това е трудно за разбиране, кажи ми, ако трябва да знам нещо за това.“

Спасител: „Аз съм твоят живот. Пиши, дъще моя.“ Аз:

„Господи и Боже мой, какво да пиша?“ Спасител: „Аз

определям твоя живот.“

Аз: „Да, Господи. Нека стане както Ти искаш. Аз съм Твоето нищо и можеш да ме имаш само чрез Светата Дева Мария.“

Спасител: „Да, дъще моя, това ми харесва.“

Спасител: „Скъпа моя дъще, иди в мир.“

Вечерта бях в капелата „Рохус“ в Минголсхайм на Светата литургия.

Посветих Светото причастие на бедните души.

08.05.92 – петък

10.00 ч. в кабинета на лекаря:

След молитвата се съединих със Спасителя и попитах:

„Вчера каза: „Аз определям живота ти“, можеш ли да ми кажеш още нещо за това, ако искаш?“

Спасител: „Всичко, което правиш, е Мое дело.“

13:00 ч. в капелата на клиниката:

Спасител: „Напиши, дъще моя.“

Аз: „Да, Господи, ще го запиша. Господи, да бъде Твоята воля.“

Спасител: „Трябва да отидеш при отца, в Огерсхайм.“

Аз: „Може би при друг отец?“ Спасител: „В

Огерсхайм, при отца.“

Аз: „Първо исках да отида в Регенсбург, при отец Гебхард.“

Спасител: „Първо отиди при отца в Огерсхайм.“

Аз: „Ти каза, че той ще ми се обади.“

Спасителят: „Да, ще го направи.“

Аз: „Сега остава само въпросът кога?“

Спасител: „Този уикенд.“

Аз: „Господи и Боже мой, ще отида. Господи, да бъде Твоята воля.“ Аз:

„Трябва ли да запиша още нещо?“

Спасител: „Дъще моя, попитай ме пак по-късно.“

Когато погледнах часовника, който висеше в коридора пред капелата, забелязах, че вече бях превишила обедната си почивка с половин час. Времето минава много бързо, когато си в единство със Спасителя.

15:30 ч.:

Аз: „Господи и Боже мой, ще ми повярват ли отците, когато отида при тях?“ Спасител: „Не, дъще моя, те се съмняват.“

Аз: „Защо да отида при тях, ако се съмняват? Не разбирам това.“ Спасител: „Дъще моя, те нямат толкова отворено сърце като твоето, с което да ме чуят. Дъще моя, слушай добре гласа ми.“

Аз: „Господи и Боже мой, това, което ще кажа на отците, оставям в Твоите ръце.“

Спасител: „Да, дъще моя, така е правилно.“

Аз: „Какво ще постигна, ако говоря с отците?“

Спасител: „Че ще говориш възможно най-скоро с федералния канцлер Хелмут Кол.“ Аз: „Скъпи Спасителю, да запиша ли още нещо, или това е достатъчно?“

Спасител: „Напиши, дъще моя, ще съобщиш на отците, че говоря сериозно за войната. Дъще моя, остани ми вярна. Иди с мир.“

09.05.92 — събота

7.15 ч. на Светата литургия във Вагхаузел.

След това бях при Марион до 13.00 ч. и пишехме дневник. От 16.15 до

17.30 ч. се молах в църквата в Рот.

Вечерта дяволът се разяри срещу мен, а именно чрез съпруга ми. Трябваше отново да се моля много. После настъпи спокойствие.

10.05.92 — неделя

Преди Светата литургия се молах.

В 10.00 часа беше Светата литургия в Рот, на която присъствах.

Около 14:30 ч. изпитах мъчение. Искях да се моля около 30 минути, но не можех. Лежах на дивана. Тогава умолявах Спасителя за помощ. Тогава чух: „Върви, дъще моя, направи това, което ти казвам. Моли се на Болезнения бронеца.“

Изведнъж получих сила и веднага се помолих два пъти Бронеца и една Литания.

Около 16:50 часа се съединих със Спасителя.

Аз: „Ти каза, че ще се обадят.“ Спасител: „Аз го казах.“

Аз: „Кой си ти, АЗ?“

Спасител: „Твоят Исус, дъще моя. Сатаната има власт над манастира. Изчакай, докато ти кажа как ще продължи. Отец Йоахим ще се свърже с теб. Продължавай да се молиш за тях, дъще моя.“

Вечер – молитва към Дева Мария.

11.05.92 – понеделник

По обяд в капелата, 12:00 ч.:

Искях да знам дали съм чула нещо погрешно относно войната в Сърбия. Спасител:

„Напиши, дъще моя, войната в Сърбия ще дойде и Белград и околностите му ще бъдат унищожени.“

След това исках да знам дали Злият се е намесил по отношение на свекърва ми.

Искях да проверя това още веднъж и затова попитах Спасителя. Спасител: „Дъще моя, свекърва ти ще си отиде този месец.“

Спасител: „Отец Йоаким ще ти се обади, бъди готова.“

Спасител: „Напиши, дъще моя. Аз трябва да наложам наказание на земята.“ Аз

попитах: „Кой си ти, „АЗ“?“

Спасител: „Пиши, дъще моя, аз съм Триединният Бог, Бог Отец, Бог Син, Бог Свети Дух.“

Аз: „Господи и Боже мой, какво постигаш с това?“ (С наказанието)

Спасител: „Душите, които са ми верни.“

Аз: „Трябва ли да запиша още нещо?“

Спасител: „Дъще моя, достатъчно е. Иди с мир.“

На молитвената група дойдоха много хора. Отец Бертолд от Вагхаузел даде на всеки поотделно благословията за първата литургия. Молитвата ни с благословията продължи малко повече от три часа. Благодарим на Бога за тази неочаквана благословия.

12.05.92 – вторник

Кабинетът на лекаря:

Попитах Спасителя още веднъж за наказанието.

Спасител: „Наказанието е необходимо, за да могат хората да разберат към кой Отец принадлежат, защото трябва да изберат един Отец.“

Имах много работа и пристигнах в капелата едва в 15:00 ч.

Попитах Спасителя дали да отида при отец Съолнер в Минголсхайм, защото той внезапно се беше разболял.

Спасител: „Отиди, дъще моя, отиди при него.“

Аз: „Какво да му кажа?“

Спасител: „Дъще моя, запиши го. Той трябва да направи това, което изисквам и от господин декан Енц. Кажи му, че с това ще ми достави голяма радост.“ Аз: „Да, мой Господи и Боже, ще му го предам.“

Спасител: „Обичам те, дъще моя, иди с мир.“

Днес беше рожденият ден на съпруга ми.

Посетих литургията в църквата в Рот.

Днес синът ми беше опериран в Щутгарт. Беше спешно.

Бяхме седем души и се молехме за него.

13.05.92 – сряда

12:00 ч. в капелата:

Спасител: „Напиши, дъще моя.“

Аз: „Да, Господи, ще го запиша.“ Спасител:

„Синът ти ще се оправи.“ След малко:

Спасител: „Напиши, дъще моя, Словакия е в опасност. Опасността е съвсем близо.

Войната от Русия ще дойде над Словакия.“

Спасител: „Напиши, дъще моя.“ Аз:

„Да, Господи и Боже мой.“

Спасител: „Върви.“

– Настъпи тишина и спокойствие. Аз: „Към кого да отида?“ Спасител: „Към отец Йоаким.“

Аз: „Той не ме е повикал. Защо не ме е повикал, ти знаеш, мой Господи и Боже, мой скъпи Исусе и духовен наставнико?“

Аз: „Но, ако Ти си Господ, тогава ми кажи „Да живеят Исус и Мария“. Спасител:

„Напиши „Да живеят Исус и Мария“.

Аз: „Защо отец Йоаким не се обади?“ Спасител:

„Защото му липсва жива вяра.“

Спасител: „Дъще моя, ти обаче не знаеш каква ще бъдеш утре.“ Аз:

„Добре, кога да отида при отца?“

Спасител: „Отиди още днес.“

Аз: „Отец Йоахим ще бъде ли там, когато отида?“

Спасител: „Да, дъще моя, той ще бъде там.“

Аз: „Господи и Боже мой, ще ми говори ли още?“

Спасител: „Да, ще ти говори.“

Аз: „Какво да му кажа?“

Спасител: „Кажи му, че говоря сериозно за войната и че той трябва спешно да те свърже с федералния канцлер г-н Кол, за да можеш да

“

Аз: „Защо спешно?“

Спасител: „Грехът надделява с тежестта си.“

Аз: „А ако той каже, че не може да го направи?“

Спасител: „Тогава, дъще моя, си свършила работата си.“

Аз: „Господи и Боже мой, мой духовен наставник, но ти вече знаеш предварително дали той ще го направи.“

Аз: „И ти каза, че войната вече не може да бъде спряна. И войната идва. Защо тогава трябва да отида при него?“

Спасител: „Напиши, дъще моя. Душите, които ми принадлежат, трябва да бъдат спасени.“

Аз: „Скъпи Спасителю, можеш ли да ми дадеш знак, който е от Теб и който показва, че Ти си ме изпратил?“

Спасител: „Да, дъще моя, ще ти го дам.“ Аз: „И какво ще бъде то?“

Спасител: „Пиши, дъще моя, отец Йоахим ще ти даде нещо, което ще те изненада.“

Аз: „В положителен или в отрицателен

смисъл?“ Спасител: „В положителен.“

Аз: „Господи и Боже мой, ще отида при отец Йоахим. Господи, да бъде Твоята воля.“

Бях с Верена в Огерсхайм. Беше като при посещението ми при господин декана Енц във Вислох. Докато чаках пред манастира, пред мен застана мъж с нечист дух. Най-много му се искаше да ме разкъса.

Едва при третия броеница вратата се отвори.

Казах, че искам да говоря с отец Йоахим. Първо дойде друг отец, на когото също разказах какво желае Спасителят.

Отец Йоахим дойде и разговаряхме. Накрая отец Йоахим каза, че ще се опита с помощта на полицията да уреди да се срещна с г-н Кол.

Напуснах манастира в 18:40 ч.

В 19:25 ч. вече бях в Минголсхайм, в капелата „Рохус“. Там присъствах на Светата литургия, защото в Огерсхайм вече нямаше такава.

В 21:30 ч. вечерта Ерих дойде при мен и ми разказа, че отец Зелнер, мисионерът, който по това време беше болен, когато беше при мен в молитвената група, два пъти беше попитал къде се е озовал тук.

В молитвената група той заспа по време на молитвата. Тази вечер се молахме и Литанията към Дева Мария.

14.05.92 – четвъртък

Попитах за мъжа, който вчера стоеше пред манастира. Спасител:

„Да, дъще моя, това беше нечист дух.“

Спасител: „Дъще моя, запиши го. Отците ще направят това, което съм препоръчал на отец Йоахим за теб.“

Аз: „Тогава ще говоря ли с федералния канцлер, г-н Кол?“

Спасител: „Напиши, дъще моя. В следващите дни ще настъпят няколко катастрофи.“

Аз: „Каж ми нещо за това.“

Спасител: „Моли се, дъще моя.“

Аз: „Ще се моля. Благодаря, мой Господи и Боже.“

Посетих Светата литургия в Минголсхайм, в капелата „Рохус“

15.05-22 – петък

10:30 ч. в кабинета на лекаря:

Спасител: „Пиши, дъще моя. Войната е съвсем близо. Отиди при свещеника, при отец Фогт. Отиди още веднъж при него. Отиди още днес. Свещениците трябва да се молят на броеницата заедно с вярващите.“

Около 11.20 ч. попитах още веднъж.

Спасител: „Пиши, дъще моя.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, слушам Те.“

Спасител: „Отиди при свещеника, при отец Фогт. Той трябва да се моли на броеницата преди Светата литургия.“

Аз: „Скъпи Боже, вече му казах това.“

Спасител: „Знам, дъще моя. Трябва да отидеш още веднъж при него.“

Аз: „А ако ме попита защо?“

Спасител: „Каж ми, че войната е съвсем близо.“

Аз: „Господи и Боже мой, той не ми вярва.“

Спасител: „И въпреки това трябва да отидеш при него.“

Аз: „Да му кажа ли още нещо, освен това за броеницата?“ Спасител:

„Напиши, дъще моя, че така ще си спести страдания.“

Аз: „Но това е трудно да се каже. Не мога ли да кажа нещо друго? Но ако ти искаш, ще му го кажа.“

Спасител: „Искам да му кажеш това.“ Аз:

„Да, Господи, и какво е то?“

Спасител: „Непокорството към мен е най-голямото зло, което може да сполети един свещеник.“

12:30 ч. в капелата:

Казах на Спасителя: „Скъпи Боже, но това е още по-трудно. И ми е трудно да отида при свещеника, защото знам, че той не ми вярва.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, и за мен е толкова трудно да пазя греха, защото ви обичам всички.“

Спасител: „Направи го, дъще моя, отиди.“

Аз: „Да, Господи, ще го направя, защото това е Твоята воля, но ми е много трудно.“ Спасител:

„Благодаря ти, дъще моя, обичам те. Отиди с мир.“

14:30 ч.: Не знаех как трябва да се моли броеницата.

Спасител: „Напиши, дъще моя. Свещеникът трябва да се моли на броеницата заедно с вярващите и да води молитвата.“

Аз: „Ще дойдеш ли с мен?“

Спасител: „Да, ще дойда с теб.“

Аз се уплаших малко и попитах как ще върви до мен. Уплаших се, защото си помислих как ще върви до мен, ако аз не го виждам.“

Спасител: „Аз ще дойда с теб и ще бъда с теб.“ Аз:

„Не разбирам това.“

Аз: „Господи, за мен е неразбираемо, че трябва да отида при свещеника, защото Ти каза, че той не е в Божията благодат.“

Спасител: „Дъще моя, запиши го. При всеки свещеник се опитвам да го спася.“ Аз: „Скъпи Боже, няма да Те питам повече. Ще отида при него.“

В църквата в Рот след приемането на Светото причастие:

Спасителят: „Върви, дъще моя, върви при него.“

Около 19:45 ч. бях при отец Вогт. Казах му какво ми беше казал Спасителят. Отец Вогт ме попита дали трябва да го запиша.

Аз: „Трябва ли да отслужите Светата литургия?“

Отец Фогт: „Това е моята професия.“

Аз: „За мен това е Божиата воля.“

Отец Фогт попита дали Спасителят е казал, че трябва да го запиша.

Аз му казах: „Да, всичко е записано в дневника, но те не искат да им го прочета.“ Пастор Фогт каза: „Той може да ми прошепне нещо.“

След това ме попита дали съм била при г-н декана. Отговорих: „Да, той пак е излъгал.“

Господин пастор Фогт се засмя.

След това му разказах какво се беше случило, когато бях при г-н декана

Енц. Пастор Фогт изслуша всичко.

Имах чувството, че отново съм ходил при пастор Фогт напразно. Смятам, че зад този смях се крие нещо сериозно. Направих това, което можех, всичко останало оставям в Божиите ръце.

Когато излязох от стаята и застанах в коридора на пасторската къща, видях, че вещицата все още висеше от тавана като декорация.

Спомних си, че когато преди две години бях на курорт в Колгруб, в кабинета на една лекарка също висеше вещица. Обясних на лекарката, че това не е добре, и тя махна вещицата. Тя дори ме покани у дома си и аз ѝ разказах за моето обръщане.

Попитах се дали пастор Фогт също би махнал вещицата, ако му го кажа.

16.05.92 — събота

От 1:30 до 2:30 часа се молах през нощта.

7.15 ч. Света литургия в църквата във Вагхаузел.

16.00 ч.: Посетих сина си в Щутгарт.

В 18.30 ч. бях в Рот на Светата литургия в църквата.

Около 18.40 ч. посветих себе си и семейството си на Светите сърца на Исус и Мария за намеренията на Дева Мария.

17.05.92 — неделя

Молих се от 7.15 до 8.50 ч. и се съединих със Спасителя. Спасител:

„Пиши, дъще моя.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже. Велики Боже и Свети Боже, ще запиша. Плача за свещениците и за толкова много мъртви и ранени във войната.“

Никога досега не съм била толкова разочарована от свещениците, колкото сега. Спасител: „Пиши, дъще моя.“

Аз: „Да, Господи, какво да запиша?“ След малко:

Аз: „Все още не знам какво да запиша.“ Спасител: „Ще ти дам знак.“

Аз: „Кога и къде?“

Спасител: „В църквата.“

Аз: „Добре ли чух?“ Спасител: „Да, в църквата.“

Аз: „Вярващите в църквата ще се обърнат ли към вярата с това?“

Спасител: „Да, ще се обърнат.“

Аз: „Но в църквата те вече са се обърнали.“

Спасител: „Не, всички трябва да се покаят.“

Спасител: „Пиши, дъще моя.“

Аз: „Да, най-любими Исусе.“

Спасител: „В момента свещениците са заслепени. Дъще моя, трябва да се молим много за свещениците.“

Аз: „Но Господи, Ти знаеш, че аз вече се моля много за тях.“

Спасител: „Дъще моя, запиши го. Това е важно. Войната вече е тук.“ Аз:

„Господи, сега не разбирам. Имаш предвид войната в Босна?“ Спасител:

„Войната във всички сърца.“

Аз: „Всичко това ми е неразбираемо. Не можеш ли да ми го кажеш по-ясно?“

Спасител: „Молете се за мир.“

Аз: „Моля Те, обясни ми по-просто за войната.“

Спасител: „Напиши, дъще моя. Където няма любов, остава само омраза. Детенце мое, войната започва първо в сърцето. Това, с което е изпълнено сърцето, за това говори устата. Молете се, за да станат сърцата ви чисти.“

Спасител: „Пиши, дъще моя, свещениците са изпаднали в голямо мъченичество.“ Аз:

„Правилно ли съм го написала?“

Спасител: „Да.“

Той повтори същото още веднъж.

Аз: „Господи, не смея да пиша това.“ Спасител: „Но ти го написа.“

Аз: „Каква е основната причина за тяхното мъченичество?“ Спасител: „Тяхното неподчинение.“

Аз: „Скъпи Боже, не мога повече да пиша, това ми е твърде тежко.“

Спасител: „Пиши, дъще моя. Хората са в голяма опасност. Моето търпение премина границата. Не мога повече да гледам тази голяма кал.“

Аз: „Скъпи Боже, моля Те, спаси ни.“

Спасител: „Дъще моя, повярвай, не се съмнявай. Остани ми вярна. Иди с мир.“ Аз:

„Господи и Боже мой, благодаря Ти. Ще Ти остана вярна.“

П.С.: Когато преписах този ден в дневника (първо записвам всичко в ръкопис), 30 минути бях измъчвана от дълбок сън. В мислите си непрестанно се молах на Спасителя, след което всичко се оправи. Злият не иска да запиша това.

В 10.00 часа посетих Светата литургия в Рот.

Около 15.00 часа дойде Марион, след това дойде Адриане. Молихме се заедно на броещата.

По-късно дойдоха Фридолин и Клод от Люксембург.

Разказах на Клод за моето обръщане.

След това отидохме в църквата на поклонение пред Дева Мария. Клод беше в семинарията заедно с Фридолин, но сега е напуснал семинарията, защото е бил разочарован от свещениците.

След църквата отново разказах за преживяванията си. Усетих нечистия дух в Клод, но забелязах също, че разказът ми го укрепи.

Клод ми разказа, че преди се е молил много и че свещениците му казали, че се моли прекалено много. Тогава той спрял, но оттогава усещал духовен засушаване и сега напуснал семинарията. Той и Фридолин пренощуваха у нас и в понеделник сутринта си тръгнаха. Клод попита съпруга ми дали може да дойде отново.

Той си тръгна щастлив и получи много благодат тук.

18.05.92 – понеделник

Днес преди осем години Дева Мария ми се яви в Меджугорье.

8:45 ч. на работното място:

Тъй като не бях разбрала какво ми беше казал Спасителят за свещениците, го попитах отново.

Попитах какво означава, че свещениците са в мъченичество.

Спасител: „Те не слушат моя глас, а гласа на нечистия дух.“ Аз: „Каква е причината за тяхното мъченичество?“

Спасител: „Тяхното неподчинение!“ Аз продължих да правя рентгенови снимки.

Когато отново останах сама, опитах се да се съединя със Спасителя в рентгеновата зала.

Спасител: „Напиши, дъще моя, трябва да тръгнеш.“

Аз: „Къде, мой Господи и Боже? Не знам къде.“

Усещах топлина и мир в себе си. В този момент беше много красиво. Човек вярва, че не е сам. Любовта е тук.

Аз: „Все още не знам накъде трябва да отида.“

Спасителят се колебаеше да ми каже, аз бях любопитна къде.

Аз: „Дали си го въобразих, когато чух: „Трябва да тръгнеш“? Сърцето ми гори от любов и чакам нетърпеливо. Злият също е там. Той е нетърпелив и се набива на очи.“

А Спасителят мълчи.

Спасителят ми дава да разбере как Злият дебне. Половин час по-късно, около 10.15 ч.:

Спасител: „Напиши, дъще моя, трябва да си тръгнеш.“

— отново няма отговор —

Вечерта бях в Рот на Светата литургия.

19.05.92 — вторник

Днес преди осем години бях кръстена.

Днес не чух никакъв глас, нито по време на молитвата, нито в църквата.

20.05.92 — сряда

Спасител: „Пиши, дъще моя.“

Аз: „Исусе, милостива любов, какво да запиша. Не искам да Те питам, Ти знаеш всичко. Само ако е Твоята воля, ще го запиша, защото съм грешница, чувствам, че нямам право да Те питам, защото пред Теб съм прах, нищо друго.“

Аз: „Господи и Боже мой, готова съм да запиша, защото Ти каза: „Пиши, дъще моя.“ Но чрез Мария и под закрилата на Светата Дева Мария, Майката на Бога.

Спасител: „Така е правилно, дъще моя.“

Спасител: „Дъще моя, вчера имаше голяма атака.“ Аз: „Но, Господи и Боже мой, аз знам това.“

Спасител: „Аз го допуснах. Сатаната иска да унищожи всичко. Дори Патрис също.“

Не исках да питам Спасителя.

Спасител: „Почакай още, дъще моя!“

Аз: „Но Ти знаеш всичко предварително.“

Спасител: „Да, знам всичко, но ти си в училището на любовта.“

Аз: „Господи, кажи ми, какъв нечист дух беше при моя съпруг. Това беше невъзможно. Защото бях поръсила осветена сол от отец Хейдер там, където се намираше съпругът ми.“

Спасител: „Напиши, дъще моя.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, мой Исусе, мой духовен наставник.“

Спасител: „Отново беше Луцифер с неговата свита.“

Аз: „Аз се молах непрекъснато, от толкова много молитви почти не можех да дишам.“

Спасител: „Дъще моя, не се отказвай, трябва да продължиш.“

Аз: „Господи, пречи ли на Луцифер, че трябва да отида при канцлера?“ Спасител:

„Дъще моя, и още питаш за такова нещо?“

Аз: „Да, Господи, защото аз съм нищо. Дадох Ти всичко и нямам нищо.“ Спасител: „Напиши, дъще Моя, обичам те, дъще Моя, такава, каквато си.“

Аз: „Вече си мислех, че правя всичко погрешно заради атаката на Луцифер.“

Спасител: „Дъще моя, остани ми вярна. Изкушенията трябва да дойдат върху теб.“

Аз: „Господи и Боже мой, искам да имам свещеник. Какво става с отец Фогт, който сега беше на духовно уединение?“

Спасител: „Дъще моя, духовното уединение не е такова, каквото аз искам.“

Аз: „Господи и Боже мой, поверявам всичко в Твоите ръце, пази ме, води ме и не ме оставяй сама, Синко. Полагам цялото си доверие в Твоите ръце и ще Ти остана вярна, защото Те обичам, дори и да допускаш такива изкушения върху мен.“

Спасител: „Дъще моя, по-късно ще ти кажа как ще продължи, но не сега.“ Аз:

„Господи, благодаря Ти, обичам Те и прости ми.“

Спасител: „Иди с мир, моя скъпа дъще.“

Посетих Светата литургия в капелата „Рохус“. Не причастих.

Свещеникът седна и остави миряни да раздават Светото причастие. Той искаше да бъде така.

21.05.92 — четвъртък

9:20 ч. в кабинета на лекаря:

Попитах Спасителя дали все още ще вземе свекървата при себе си този месец. (Това беше изкушение, ще се върна на това по-късно.)

Спасител: „Да, дъще моя, ще взема свекървата този месец при себе си.“

Аз: „Отецът в абатството Нойбург каза, че частните откровения с апостолите са приключили.“

Спасител: „Само светските свещеници могат да приключват частните откровения.“

Попитах за отец Зелнер, защото той не раздаваше причастие, а оставяше това на двама помощници.

Спасителят: „Отецът в Минголсхайм не е трябвало да позволява на миряни да раздават Светото причастие.“

Аз: „Какво да направи, той се чувстваше зле.“

Спасител: „Да изчака. Това, че му беше зле, не дойде от мен.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, слушай добре. Ще имаш явление в църквата.“ Попитах дали съм чула добре.

Спасителят го повтори още веднъж.

Аз: „Скъпи Спасител, имаш ли предвид в Рот, в Св. Леон-

Рот?“ Спасител: „Да, в Рот, в Св. Леон-Рот.“

Аз: „Моля Те, кажи ми кога, може ли да се знае?“

Спасител: „Скоро.“

Аз: „Как ще разбера дали е Дева Мария или дяволът?“ Спасител: „Ще я познаеш.“

Аз: „Другите в църквата също ли ще я видят?“

Спасител: „Да.“

Аз: „Всички?“

Спасител:

„Малцина.“

Аз: „Благодаря Ти, мой Господи и Боже, Господи, да бъде Твоята воля.“

След това направих рентгенови снимки на пациентите. Когато приключих, се съединих със Спасителя. Другите в това време отиват да пушат, а аз търся близостта на Бога.

Когато се съединих, чух Спасителя:

„Напиши, дъще моя, това явление.“ Веднага

попитах: „Кое явление?“

Спасител: „Явяването на вашата небесна Майка ще бъде знак, че Тя винаги е тук и е с вас.“

Аз: „Милостиви Боже, не мога да Ти се отблагодаря достатъчно за това. Вече се радвам, но това означава, че сега трябва да се моля и да постя още повече. Мой Господи и Боже, трябва ли да знам още нещо за явяването на Дева Мария в Червената църква?“

Спасител: „Да, дъще моя, трябва да знаеш още нещо.“ Аз:

„И какво е то?“

Спасител: „Остани й винаги вярна.“ (на Светата Дева).

Аз: „Да, Спасителю, ти знаеш, че ние я обичаме. Обещавам ти, че ще бъда верен на небесната Майка.“

Аз: „Но ти каза „явяването на небесната Майка“. Питам те още веднъж, защото дяволът не може да произнесе името Мария. Би ли ми го още веднъж?“

Спасител: „Напиши, дъще моя, ще имаш явление на небесната Майка Мария.“

Аз: „Прости ми, мой Господи и Боже, аз проверих гласа внимателно.“

Спасител: „Така е, дъще моя.“

Спасител: „Иди с мир, моя скъпа дъще.“

Вечерта присъствах на Светата литургия в капелата „Св. Рохус“ в Минголсхелм.

22.05.92 – петък

В капелата на клиниката между 12:10 и 13:00 ч.

Аз: „Вчера в капелата „Св. Рохус“ по време на Светото причастие отец Зелнер се колебаеше и ме остави да чакам до края, аз коленичих пред причастния стол. Той имаше затруднения да ми даде Светото причастие. Беше като че ли някой дърпаше ръцете.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, това беше нечистият дух в отца. Нечистият дух не иска да приемеш Светото причастие на колене и с устата си.“

Аз: „Ти каза, че той ще говори с мен.“

Спасител: „Той вече щеше да ти е говорил, ако Сатаната нямаше власт над него.“ Аз: „Не мога ли да му помогна?“

Спасител: „Остави това на мен, дъще моя.“

Спасител: „Войната продължава.“

Аз: „Каква война?“

Спасител: „Войната в Югославия. Ще има война и в Македония, и в Сърбия.“ Аз: „Мислех, че това вече ще спре.“

Спасител: „Войните продължават да се разширяват.“

Аз: „Исках да знам дали трябва да запиша още нещо?“

Спасител: „Дъще моя, искам да запишеш.“ Аз: „Да, Господи и

Боже мой, Исусе мой, и какво е това?“

Спасител: „Трябва да съобщиш на свещеника за вчерашното явление на Дева Мария.“

Аз: „Кога?“

Спасител: „В следващите дни.“

Аз: „Скъпи Боже, той няма да ми повярва.“

Спасител: „Направи го, дъще моя.“

Аз: „Мога ли да кажа това само на свещеника, или и на други хора, които познавам?“ (Имах предвид явяването).

Спасител: „Кажи им, дъще моя, кажи им.“

След това попитах за отеца в Огерсхайм, защо не ми е се обадил. Спасител: „Ако не беше затворил сърцето си пред мен, щеше да се обади.“ Спасител: „Дъще моя, свещениците са в голямо объркване.“

Аз: „Господи и Боже мой, ще го кажа на свещеника. Господи, да бъде Твоята воля.“ Аз: „На кого да разкажа първо за това?“ (Имах предвид явлението.)

Спасител: „Дъще Моя, можеш да го разкажеш първо на свещеника или на хората, както искаш. Това ще се случи. Иди с мир, дъще Моя, обичам те.“

Аз: „Благодаря Ти, мой скъпи Боже, мой скъпи Исусе.“

Посетих молитвата на Розария и Светата литургия в червено в църквата.

23.05.92 – събота

7.15 ч. — Света литургия във Вагхаузел.

След като приех Светото причастие, останах пред табернакула и се молах.

Първо литанията към Дева Мария на латински, след това Розария и сърдечни молитви. Когато за кратко се съединих със Спасителя, чух:

„Дъще моя, запиши“,

Аз: „Да, мой Господи и Боже, но първо отнеми съмненията ми и всичко, което ме спира да направя това, което ми казваш.“

Спасител: „Явяването на Дева Мария ще се състои.“

Веднага попитах: „Кога, мой Господи и Боже, мой духовен наставник, мой скъпи Исусе. Имаш ли предвид в Червената църква?“

Спасител: „Да, дъще моя.“

Аз: „Не знам кога, мой Господи и Боже.“

Спасител: „В тези дни.“

Аз: „Спасителю, моля Те, кажи ми още веднъж, Ти не каза „Мария“.“ Спасител:

„Напиши, дъще Моя, явяването на Светата Дева, небесната Майка Мария, ще бъде в Червената църква през тези дни.“

Аз: „Ще положа цялото си доверие в Твоите ръце. Господи, да бъде Твоята воля.“ Спасител:

„Иди с мир.“

Тогава чух още: „Обичам те много, дъще моя.“

Аз: „Да, Господи, ще направя това, което ми каза. Благодаря Ти, мой Господи и Боже.“

Веднага след това дойдоха изкушенията. Отидох в „Глобус“ да пазарувам. Обикновено винаги се моля в колата, но този път не се бях помолила. И веднага се блъснах с колата в една количка за пазаруване.

Когато се прибрах у дома, исках да запаля свещ за по-голяма слава на Бога и на Дева Мария.

Когато я запалих, от свещта излезе голям пламък към главата ми и косата ми се изгори. Злият иска да попречи на явяването на Дева Мария.

Следобед отидох в църквата, където се молих от 16:30 до 18:15 ч.

Междувременно се изповядах и попитах свещеника дали може да си представи, че в Рот, в тази църква, се явява Дева Мария. Свещеникът отрече и аз отговорих: „Аз също не мога.“

Казах, че не съм достоен да видя Дева Мария и че дори в Меджугорье не бих искал да я видя.

Господ ни изпита и двамата.

Свещеникът ми каза, че не вярва, че Спасителят ми е казал да се моля на броеницата преди Светата литургия.

Върнах се у дома и плаках. Цяла нощ почти не спях. Съпругът ми ме събуждаше постоянно. Той беше измъчван от нечист дух, беше непоносимо.

24.05.92 – неделя

Преди Светата литургия у дома.

Молих се, преди да се съединя със Спасителя.

Спасител: „Напиши, дъще моя, явяването на Дева Мария ще се състои в Червената църква в Св. Леон-Рот.“

Аз: „В Рот или в Св. Леон, имаме две църкви.“

Спасител: „В Рот, там, където винаги ходиш.“

Спасител: „Ще разпознаеш това явление. Не трябва да се страхуваш. След това явление много неща ще се променят.“

Аз: „Господи и Боже мой, Ти каза, че това ще се случи в тези дни.“ Спасител: „Аз определям времето.“

Аз: „Господин отец Фогт не вярва, че трябва да се моли на броеницата преди Светата литургия. Той смята, че това може да се прави и по друго време.“

Спасител: „Дъще Моя, запиши си, че свещеникът, отец Фогт, е непокорен свещеник. Той трябва да се върне и да признае учението на Светия Отец.“

Аз: „Отец Фогт казва, че това, което му казвам за теб, е моята воля.“ Спасител:

„Напиши, дъще моя, твоята воля е моята воля.“

Аз: „Тогава пастор Фогт потвърди, че това, което отецът в Щифт-Нойбург е казал, че частните откровения са приключили с апостолите, е вярно.“

Спасителят: „Това противоречи на учението на Светия Отец.“

Аз: „Кога ще се яви Дева Мария, преди или след Светото причастие?“ Спасител:

„Дева Мария ще се яви след Светото причастие.“

Аз: „Преди благословията или след благословията, тогава всички хора ще са навън.“ Спасителят: „Все още ще има хора вътре.“

Аз: „Трябва ли да знам още нещо?“

Спасител: „Остани ми вярна, дъще моя.“

Аз: „Мой Господи и Боже, мой скъпи Исусе, ще ти бъда вярна.“

Спасител: „Моли се много, дъще моя. Иди с мир, дъще моя, мое скъпо дете.“ Аз:

„Благодаря, Господи и Боже мой.“

Посетих Светата литургия в Червено. Вечерта имаше поклонение пред Дева Мария. Преди това се молих с вярващите на броещата.

25.05.92 – понеделник

Днес имах почивен ден.

От 7.00 до 9.30 часа се молах и се съединявах със Спасителя.

Спасител: „Напиши, дъще моя, запиши го.“

Аз: „Мой скъпи Исусе, ще го запиша, защото това не е моята воля, а Твоята. Защото разбрах, че съм нищо и това нищо може само ако Ти го искаш.“ Спасител: „Пиши, дъще Моя. Явяването на Светата Дева ще се състои в Рот, в църквата тази вечер.“

Исках да знам: „Господи, кой си Ти, който ми говориш, преди да го запиша?“

Трябва да проверя това.“

Спасител: „Аз съм твоят Господ и Бог, твоят Исус, твоят Спасител, твоят духовен наставник.“ Аз: „Да, Господи, ако Ти го казваш, така да бъде.“

Аз: „Моля Те, повтори ми това, което ми каза по-рано.“

Спасител: „Дъще Моя, явяването на Дева Мария ще се състои тази вечер в Червено, в църквата.“

Аз: „Какъв ден е днес?“

Спасител: „Днес е 25 май, денят, който ми е угоден.“

Аз: „Но други са я виждали с корона и звезди на главата.“ Попитах това, защото аз виждах Дева Мария само с ореол. Спасител: „Ти ще я видиш така, както е моята воля.“

Аз: „Но аз съм недостоеен да видя Дева Мария.“

Спасител: „Досега никой не е бил достоен да я види.“

Аз: „Да запиша ли това, което казвате, или да запазя в паметта си думите Ви?“

Спасителят: „Ще запазиш в паметта си думите Ми.“

След това от очите ми потекоха сълзи, които не бяха мои.

Попитах: „Плачеш ли, мой Исусе?“

Спасител: „Да, дъще моя, в момента аз съм само страдащият Исус. Зверствата са над всяко измерение. Напиши, дъще моя, трябва да се молим както никога досега досега. Моя дъще, остани ми вярна и непоколебима. Аз трябва да съкратя времето.“ Аз: „Какво означава това?“

Спасител: „Всичко, което беше в Моя план, трябва да ускоря.“

Аз: „Исус, Ти си Спасител. Ти си Победител. Всички души са в Твоята ръка.“

Спасител: „Напиши, дъще Моя, запиши го. Те са само малцина.“

Аз: „Но свещениците проповядват, че Ти си милостив, сякаш всички ще отидат в Рая.“ Спасител: „Свещениците не проповядват според Моята воля. Дъще Моя, това е всичко за днес. Обичам те много, иди в мир.“

Аз: „Благодаря Ти, мой Господи и Боже, нека бъде Твоята воля.“

По време на съединението изпитах мир и спокойствие.

Не исках да кажа нищо на никого за тази вечер и усещах, че това не е Божията воля. Ме измъчваха съмнения.

Преди Светата литургия се молах на броеницата и поръсих с светена вода мястото, където коленичих. Помолих Спасителя да остане с мен, когато се яви Дева Мария. Днес не принесох Светото причастие в жертва за другите, а за себе си, за да получа сила, ако се появи дяволът, за да бъда по-силен и дяволът да не може да ми направи нищо, и накрая се помолих още за отец Вогт и за Светия След това се помолих „Cor Jesu Sacratissimum“.

До мен седеше Росвита и аз ѝ казах да остане до края. Не казах нищо повече, защото бяхме в средата на Светата литургия. Тя остана, но не знаеше защо.

Дева Мария не се яви.

Затова излязох от църквата. Не бях тъжен, това със сигурност беше изкушение. Вечерта в 20:00 часа в молитвената група:

Поклонихме се на Спасителя.

Отец Дохарт изповядваше. Отидох при него и му разказах за изкушението. Плаках пред него и исках да се откажа от всичко, не защото не ми беше позволено да видя Дева Мария, а защото дяволът се беше намесил и аз не бях забелязала.

Защото ми беше достатъчно, че бях видяла Дева Мария веднъж на 18.05.1984 г. Бях ядосана, защото дяволът ме беше изкушил така.

Сега ми е по-ясно. Отец Дохарт беше добър. Той ме успокои и каза, че и Света Тереза от Авила е имала такива изкушения. Той ме укрепи и аз отново бях весела и отново отидох да се моля в молитвената група.

26.05.92 – вторник

Сутринта се молих един час. Не се съединих със Спасителя.

Около 16:30 часа се обади отец Йоахим от Огерсхайм. Говори с мен по телефона около 25 минути. Той каза, че трябва да пиша на канцлера Кол и да помоля за среща, както при Светия Отец.

Аз: „Ще направя това, което ми каже Спасителят.“

18:30 ч.: Броеница и Света литургия в червено.

Отново монахинята раздаде Светото причастие. Аз не приех Светото причастие от нея, върнах се на мястото си и се причастих духовно.

27.05.92 – сряда

Молих се около 2 часа и се съединих със Спасителя. Спасител:

„Пиши, дъще моя.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, мой Исусе, Син на Мария.“

Спасител: „Аз позволих на нечистия дух да ти говори, за да знаеш колко е опасно, когато човек не обръща внимание на гласа. Явяването на Светата Дева още предстои.“

Аз: „Кога?“

Спасител: „Аз решавам това.“

Спасител: „Дъще моя, запиши го, нечистият дух може да имитира всичко.“ Аз: „Ти каза, че ще получа писмо от Светия Отец и че свекърва ми ще си отиде този месец.“

Спасител: „Всичко това предстои.“

Аз: „И че отец Йоахим ще ми уреди среща с г-н канцлер Кол.“

Спасител: „Почакай още за срещата, тя ще се осъществи. Не е нужно да ти уреждат среща. Има друг начин.“

Аз: „Господи, разочарована съм от отците в Огерсхайм. Никой от свещениците не иска да направи нищо. Всички ли се страхуват?“

Спасител: „Дъще моя, те виждат и все пак не виждат, и чуват и все пак не чуват.“ Аз: „Господи, тези три дни, събота, неделя и понеделник, ме шокираха, ми се струваше, че Сатаната ме е излъгал за всичко. Ми се струваше, че нечистият дух в сърцето ми е говорил, а не Ти.“

Спасител: „Трябва да преминеш през тези изкушения. Пътят към Мен е трънлив, той се различава от удобния път, по който вървят почти всички.“

Аз: „И вчера вечерта монахинята отново раздаде Светото причастие. Аз не го приех от нея.“

Спасител: „Постъпил си правилно.“

Аз: „И тя продължава да го прави, въпреки че знае, че не бива да раздава причастията.“

Спасител: „Тя винаги се вслушва в нечистия дух.“

Аз: „Но след Светата литургия я видях в колата. Тя ми махаше, сякаш беше най-щастливият човек на света.“

Спасител: „Нечистият дух може да й даде и привидна радост, за да си мисли, че постъпва правилно. Тази привидна радост няма плодове.“

Аз: „Господи, няма да Те питам повече, ако искаш, кажи ми.“ Спасител: „Дъще моя, имай доверие в Мен.“

Аз: „Сега се чувствам толкова зле и неспособна. Най-много бих искала да се скрия и да се моля само в тишина, дори не искам повече молитвената група.“

Спасител: „Дъще моя, да се откажеш е лесно, но да проявиш постоянство е по-трудно. Моли се да имаш постоянство във всичко. Земяделският стопанин чака, докато реколтата узрее.“

Спасител: „Дъще моя, моли се много. Не се оставяй да те влияят другите.“ Иди с мир. Обичам те.“

Аз се молах още по-искрено.

Благодаря Ти, Господи и Боже, за това учение, от което имах такава нужда. Нямам съмнения, но за мен всичко стана по-сериозно.

Посетих Светата литургия в капелата „Рохус“. Преди това се молих 45 минути, но не чух никакъв глас.

28.05.92 — четвъртък — Възнесение Господне

Света литургия и процесия в червено.

Вечер — поклонение пред Дева Мария. Преди това се молих на броеницата.

29.05.92 — петък

Бях у дома, все още съм в отпуск до сряда, 10.06.92.

Рано сутринта първо се молих един час, след това пристъпих към духовно причастие. Спасител: „Пиши, дъще моя, светът загива. Той е обречен.“

Аз: „Не мога да напиша това, кажи ми го, Слава на Исус Христос и Мария.“ Чух: „Слава на Исус Христос и Мария.“

Аз: „Но Ти си силният и безсмъртен Бог, не можеш да допуснеш светът да се изгуби.“

Спасител: „Калта е прекалено голяма.“

Аз: „Скъпи Боже, ако някой свещеник чуе от мен, че светът се губи, ще ме обявят за луда.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, светът не иска да се обърне. Те са верни на бащата на лъжата. Всички, които принадлежат към мен, вече са обявени за луди.“

Аз: „А другите, които принадлежат на бащата на лъжата, те не са ли луди?“

Спасител: „Само докато широкият път не стигне до края си.“

Попитах за явяването на Дева Мария, защото на 25.05.92 г. се беше намесил

Злият.

Спасител: „Ще имаш явлението на Дева Мария, но не питай кога.“

Аз: „И какво да кажа на отец Вогт? (Мислех за явяването на Дева Мария). Спасител: „Той се моли твърде малко с вярващите.“

Аз: „Господи, възможно ли е нечистият дух да е до мен сега, защото усещам, че е тук.“

Спасител: „Да, той е постоянно около теб. Моли се без прекъсване. Не се страхувай, аз съм с теб.“

Аз: „Господи и Боже мой, състоянието на света е ужасно, като в Содом и Гомора.“

Спасител: „Това не може да се сравни. Содом и Гомора бяха предупреждение за света. Но светът не искаше да го чуе.“

Аз: „Да запиша ли още нещо?“ Спасител:

„Моли се за спасението на душите.“

Аз: „Благодаря Ти, Господи и Боже мой, моля Те, дай ми силата и любовта да се моля, издръжливостта, знанието и благодатта, за да не се страхувам никога от нечистия дух и да Ти бъда винаги верен. Господи, да бъде Твоята воля.“

По обяд се разходих около 2 1/2 часа в гората. Имах силна сила да се моля и се молех в гората Псалтира.

Вечерта бях на броеницата и на Светата литургия в червено в църквата.

30.05.92 – събота

Сутринта рано се молих около час и половина.

Не бях във Вагхаузел. Цяла нощ почти не спях. Бях при Марион и пишехме дневници.

От 16:20 до 20:00 часа се молех в църквата в Рот.

Молих се Псалтира, Кръстния път и седемте думи на Исус на кръста, след което останах на Светата литургия и участвах в нея.

31.05.92 — неделя

Молих се преди Светата литургия. Посетих Светата литургия в Рот.

По време на сърдечния разговор попитах Спасителя дали е бил Той, който ми е казал, че ще вземе свекърва ми още този месец?

Спасител: „Не, не бях аз. Напиши, дъще моя, това, което ти внуших, ще разпознаеш кое е от мен. Бди, моли се, злият дебне. Ти принадлежиш изцяло на мен, обичам те, пиши, дъще моя, ти си моето дете.“

Попитах дали може да ми каже „Слава на Исус Христос и Мария“. Чух това три пъти.

След това чух: „Иди с мир, дъще моя.“ Това беше около 8.30 сутринта.

В 19:00 часа беше молитвата, преди това се молеше броеницата. Молитвата беше много тържествена, защото днес беше последният ден, в който се провеждаше майската молитва. Бяха дошли много хора. Около 21:00 часа се помолих още една броеница.

01.06.92 понеделник

Все още бях в отпуск и бях у дома, не пътувах,

за да спестя за

молитвената стая.

През нощта между 3.00 и 4.00 часа се молих на броеницата и литанията към Светото Сърце Исусово. Молих се и между 9.00 и 10.00 часа.

По обяд отидох на разходка в гората и измолих два броеника. Вечерта посетих броеника и Светата литургия в Червената на църквата. В 20:00 часа имаше молитвена група.

Днес говорих малко за благоговението и как правилно да се приема Светото причастие. Днес си помислих колко е добре, че Спасителят допуска изкушения, защото свекърва ми вече щеше да е умряла след изкушенията.

Тогава дяволът щеше да победи. Свекърва ми е добра жена, но е инатлива. Вместо в неделя, тя винаги ходи на Светата литургия в събота вечер.

На празника на Телос Христово също не искаше да участва в процесията. Тя предпочита причастieto в ръка и го приема така. Независимо дали приема Светото причастие от мирянин или от свещеник, тя не усеща разлика. Тя е привърженичка на Хитлер.

И до днес тя е влюбена в него. Не иска да участва в моята молитвена група. И когато се прибира от църквата, не иска да върви с мен.

Свекърва ми предпочита да се влияе от другите и от това, което те говорят за мен, вместо да дойде при мен, за да си състави собствено мнение за моето обръщане и убеждения. Въпреки това я обичам, защото е моя свекърва. Благодарна съм, че е при нас, защото например ни помага с гладенето.

В неделя, когато цялото семейство е събрано, свекървата също яде с нас на масата, както винаги.

Дяволът щеше да ми разруши всичко, ако свекърва ми наистина беше починала през май. Тогава може би щях да повярвам, че причастieto с ръка също е правилно.

Но Господ определя часа, когато човек умира.

Въпреки това оставам верен на Спасителя, защото това изкушение не беше първото и няма да е последното.

02.06.92 — вторник

Посетих ранната литургия в Минголсхайм в 6.30 ч.

След Светата литургия разговарях с отец Зелнер, мисионер от ордена на Стейлер, който е бил в Африка и сега живее в Св. Августин, близо до Бон. По време на този разговор не бях сам, Спасителят беше с мен. Отецът се зарадва, когато му разказах какво ми е казал Спасителят.

03.06.92 — сряда

От 8.00 до 9.45 ч. се молах и се обединявах със Спасителя. Плаках много, защото ме сполетяват изкушения.

Казах, че трябва да проверя гласа, и помолих Спасителя да ме поздрави така: „Слава на Исус Христос и Мария.“

Спасител: „Слава на Исус Христос и Мария.“

Спасител: „Пиши, дъще моя.“

Аз: „Да, мой небесен Отец, мой Триединен Боже, пиша, защото Ти така искаш.“ Спасител: „Светата Дева Мария ще се яви във вашата църква.“

Аз: „Коя е Светата Дева Мария?“

Спасител: „Тя е моята невеста, моята дъщеря, моята майка и вашата майка.“

Спасител: „Дъще моя, не се съмнявай.“

Аз: „Скъпи Боже, кажи ми нещо за това явление, защото не смея да попитам, защото съм недостойна. Аз съм грешница, Господи.“

Спасител: „Вярваш ли сега, че съм аз?“ Аз:

„Вярвам, но не е лесно. Кой си ти?“

Спасител: „Аз съм твоят Исус.“

Аз: „Защо не се сбъдна това с епископа, папата и канцлера Кол?“

Спасител: „Още предстои.“

Исках да знам още нещо за явяването на Дева Мария и напомних на Спасителя, че все още не ми е казал нищо.“

Спасител: „Тя ще се яви. Времето още не е дошло.“

Аз: „Ти каза, че ще дадеш знак в църквата.“

Спасител: „Този знак ще дойде преди явяването на Дева Мария. Този знак е и за свещениците, запиши го, дъще моя. Ще получиш писмо от църковните власти. Бъди внимателна и остани верна на Мен и на Светия Отец. Не е нужно да слушаш и да следваш това, което противоречи на учението на Светия Отец.“

Спасител: „Дъще моя, принеси много жертви.“

Аз: „Скъпи Боже, ще се опитам, но не мога да ти обещавам нищо.“

Аз: „Скъпи Спасителю, вчера, когато говорих с отец Съолнер, това не бях аз.“

Спасител: „Аз говорих вместо теб.“

Аз: „Усетих го ясно и това ме укрепи, а отецът беше съвсем различен, сякаш нещо се беше случило с него. Какво беше това?“

Спасител: „Виждаш ли, дъще моя, моето действие променя човека. И аз мога да действам само чрез вас.“

Молих се още малко от сърце за милост.

Тогава чух: „Иди с мир, моя скъпа дъщеря.“ След това отправих молитва на благодарност.

Когато отправих няколко молитви към Светия Дух, почувствах много специална топлина и много любов в сърцето си. Чувствах спокойствие и мир и няха никакви съмнения.

Вечерта посетих Светата литургия в капелата „Рохус“.

04.06.92 — четвъртък

През нощта се молих от 4:00 до 5:00 часа, а след това отново от 8:10 до 10:00 часа. След един час молитва се съединих със Спасителя.

Спасител: „Пиши, дъще моя.“

Аз: „Да, скъпи Исусе, Ти, живо Слово.“

Спасител: „Ще говориш още с свещеника, отец Трунк.“

Спасител: „Не ми харесва, че той даде Светото причастие на братът в ръката.“ Аз: „Да, Господи, видях го. Братът беше изял Светото причастие, преди свещеникът да каже: „Господи, не съм достоен...“

Аз: „Господи, прости ми, защото в този момент вътрешно се разсмях, въпреки че със сигурност е тъжно. На мен ми се стори толкова алчно, как братът прие Светото причастие.

Спасител: „С това и двамата ме обидихте.“

Аз: „Но, Господи, ако свещеникът не беше дал Светото причастие на брата в ръката, ние нямаше да Те обидим.“

Спасител: „Това е вярно. Моли се за това, свещеникът да не дава Светото причастие в неосветени ръце.“

Аз: „Скъпи Боже, ще отида да се изповядам, защото Те обидих.“ Спасител: „Пиши, дъще моя.“

Аз: „Да, мой небесен Отец, ще го запиша, защото Ти си ме създал. Ти си всичко в мен. Ти използваш и ръцете ми, за да пиша.“

Спасител: „Това ми харесва, дъще моя.“

Аз: „Какво да пиша, скъпи Боже, моля Те за милост и състрадание, за да пиша само правилното. Моля Те, дай ми твърда вяра.“

Спасител: „Пиши, дъще моя, ти си поканена.“ Аз: „При кого?“

Не чух нищо и попитах още веднъж. Аз:

„Господи и Боже мой, при кого?“

Спасител: „При една комисия.“

Аз: „Да не би да съм си го въобразила?“

Спасител: „Ти си поканена в една комисия.“ Аз: „Кога, къде и защо?“

Спасител: „Още предстои, бъди търпелива.“

Аз: „Ще бъдеш ли с мен в комисията?“ Спасител: „Да, ще бъда с теб.“

Аз: „Господи, тогава не трябва да се тревожа как ще продължи.“ „Вярвам на Теб.“

Спасител: „Така ще бъде.“

Спасител: „Дъще моя, обичам те. Иди с мир.“

Още не бях приключила с молитвата, когато отвън вече ме чакаха две жени. Едната беше снаха на Росвита, а другата – сестрата на отец Фердинанд Томе, която живее в Шварцвалд.

Беше 10.00 часа и разговарях с тях около 45 минути за моето обръщане.

10:50 ч.: Усетих, че трябва да се съединя още веднъж със Спасителя.

Това „трябва“ беше малко странно. Но човек трябва да се учи и от изкушенията, когато те дойдат.

Мисля, че видението от 1984 г. беше по-лесно, заради разпознаването на духовете. Дева Мария се вижда, но гласът се чува само и е нужно повече време, за да се провери гласът.

За да запазя издръжливостта си да проверявам гласа, Спасителят ми дава да усетя любовта и благодатта, а също така допуска изкушенията, за да се различи тишината.

Така че, тъй като тази сутрин бях обезпокоена от жените, в 10.50 ч. отново се съединих със Спасителя.

Спасител: „Дъще Моя, запиши го. Явяването на Дева Мария ще имаш след около четири седмици.“

Аз: „Скъпи Боже, скъпи Исусе, небесни Татко, моля Те, повтори го още веднъж.“

Спасителят веднага повтори това още веднъж.

Аз: „Къде?“

Спасител: „В църквата в Рот.“ Аз:

„Трябва ли да знам още нещо?“

Спасител: „Да, дъще моя, не се страхувай, аз съм с теб. Дъще моя, не ме разочаровай.“

Аз: „Скъпи Боже, искам винаги да бъда обединена с Теб, тогава няма да Те разочаровам.“

Спасител: „Моли се много, дъще моя, и пости.“

Аз: „Скъпи Боже, ще се постарая.“

Помислих си за Клод от Люксембург, но не исках да питам, а тогава чух:

„Можеш да пишеш за Клод. Той не може да стане свещеник сега. Трябва да продължите да се молите за него.“ Аз: „Благодаря Ти, мой Господи и Боже, благодаря Ти, скъпи Исусе, благодаря Ти, скъпи Свети Дух. Изпълних ли Твоята воля, когато се съединих отново с Теб?“

Спасител: „Да, изпълни моята воля. Иди с мир, моя любима дъщеря.“ Вечерта бях на броеницата и на Светата литургия в червено в църквата.

05.06.92 – петък – Петък на Сърцето на Исус

Все още бях в отпуск и се молах от 9:00 до 11:00 часа у дома, Литанията на Сърцето на Исус, Литанията на Дева Мария, молитви към Светия Дух и т.н.

Спасител: „Напиши, дъще моя, този знак в църквата ще се случи с теб.“ Аз: „Господи, дадох Ти всичко. Но ако Ти го казваш, така ще бъде. Как да разбера, че е от Теб?“

Спасител: „Аз ще бъда с теб. Позволи на този знак, който идва, да действа в теб.“ Аз: „Как да разбера, че си с мен?“

Спасител: „Моята благодат няма да ти липсва. Остани силна и смела и не се поддавай на влиянието на другите.“

Аз: „Но, Господи, Ти знаеш, че съм толкова слаб.“

Спасител: „С мен ти си силен.“

Аз: „Кога ще дойде това?“

Спасител: „Времето принадлежи на Мен.“

Аз: „Скъпи Спасителю, много Те обичам, нека никога не се разделям с Теб.“

Неописуемо е колко е прекрасно да си единен със Спасителя. Не можеш да изразиш благодарността си с думи. Трябва постоянно да възхваляваш и славиш Господа, ден и нощ.

Спасител: „Напиши, дъще моя, хората са на заблуден път. Те не искат да се обърнат. Малко са онези, които са разбрали, че Аз все още съм тук. Дъще моя, остани ми вярна, Аз съм твоят път. На този път не можеш да се изгубиш. Дъще моя, Аз ти давам благодатта да ми бъдеш вярна.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, приемам благодатта да Ти бъда вярна, защото само Ти ми стигаш и Ти можеш всичко. На земята разбрах, че Ти си блаженството и сега очаквам блаженството за вечни векове.“

Спасител: „Дъще Моя, ти Ми достави радост с това, което си написала.“ Аз: „Да, скъпи Боже, това го каза сърцето ми, а не устата ми.“

Спасител: „Дъще Моя, ти си още пъпка на ароматно цвете, което тепърва трябва да разцъфне.“

След това чух Спасителя: „Иди с мир, дъще моя.“ За броелицата и

Светата литургия бях в червено в църквата.

06.06.92 – събота

В 7.00 часа бях на Светата литургия в капелата „Св. Рохус“ в Минголсхайм.

След литургията разговарях с един немски отец, който работи като мисионер в Бразилия. Той ми разказа, че е бил в плен в Китай. Говорих с него около 20 минути за причастието в устата. Той ходеше с две патерици. Накрая получих от него благословия.

16.30 ч. – 18.15 ч.: Молих се в червено в църквата. Днес се изповядах и пред отец Фогт.

07.06.92 – Понеделник след Петдесетница

Молих се от 7.45 до 9.05 ч.

Аз: „Господи и Боже мой, ако искаш, говори ми. Твоята слугиня слуша.“ Спасител:

„Да, дъще моя, говоря ти. Ти си нетърпелива.“

Аз: „Да го запиша ли?“

Спасител: „Да, запиши го. Имай доверие в Мен.“

Никой освен Бог не можеше да знае какво исках да знам в душата си. Но получих отговор.

Спасител: „Явяването на Светата Дева ще бъде в близко бъдеще.“ Аз: „Но Ти каза, че ще бъде след четири седмици.“

Спасител: „Дъще моя, ти знаеш, че тя ще се яви.“

Аз: „Защо позволяваш на Светата Дева да се яви в Червената църква?“

Спасител: „За да се молят много във вашата църква.“

Аз: „Но в нашата църква се молят повече, отколкото в другите църкви в околността.“

Спасител: „Искам от тази църква да имам много смели изповедници.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, знамението, което ти давам, е Моето знамение. Дъще моя, това знамение ще бъде още преди явяването на Светата Дева.“

Аз: „Как трябва да се държа при този знак? Трябва ли да мълча, това е само за мен или и за другите?“

Спасител: „Няма да ти липсва благодат. Ще бъде така, както ми е угодно.“

Аз: „Скъпи Боже, тогава нека се случи Твоята воля.“

Спасител: „Светият Дух ще ти даде просветление. Не е нужно да се тревожиш предварително. Моли се на майка ми. Тя те обича. Тя те пази и те води.

Ти си нейното любимо дете.“

Аз: „Господи, не мога да напиша това.“

Спасител: „Напиши го. Майка ти никога не те е оставяла сама. Не я разочаровай. Дъще моя, остани ни вярна.“

Аз: „Ще бъда вярна на Теб и на Светата Дева, защото ви обичам много.“

Спасител: „Дъще Моя, сега те благославям.“

Аз коленичих на земята.

Чух: „Благословията на Отца, Сина и Светия Дух да слезе върху теб.“ Направих кръстен знак и казах с благоговение: „Слава на Исус Христос и Мария.“

Това беше първият път, когато Спасителят ме благослови.

След това Спасителят каза: „Върви с мир, дъще Моя.“

Посетих Светата литургия в Червено.

08.06.92 – Понеделник след Петдесетница

Молих се през нощта от 2:20 до 3:20 часа за мира и за бедните души. От 8:10

до 9:10 часа продължих да се моля.

Аз: „Господи и Боже мой, мой многообичан Отец, благодаря Ти, че ме изобличаваш и допускаш изкушения. По този начин не Те обичам по-малко, а повече. Сега нямам никакви съмнения и никакъв страх. Знам, че винаги си с мен и това, което допускаш, трябва да бъде, защото е Твоята воля.“

Прости ми, че Те обидих и бях нетърпелива. Обещавам Ти да се поправам. Видях, че всичко има своето време и Ти определяш това време и така е правилно. Обединявам се с любящата Божия Майка и с Теб, скъпи Исусе, и благодаря на всемогъщия милостив Отец, че след Адам и Ева сега имаме и небесна Майка и Спасителя Исус Христос.

Молих се още по-искрено и казах на Спасителя: „Няма нужда да Те питам нищо, Ти знаеш всичко.“ (Мислите ми бяха насочени към знаменията)

Спасител: „Да, Аз знам всичко. Този знак, който получаваш, е от Мен, за всички. Ти трябва да приемеш знака.“

Аз: „Да, Господи, разбирам по-добре, ще го приема, когато дойде.“

Спасител: „Светът е в голяма опасност. Всичките ми деца са в опасност. Бъдете готови по всяко време за часа, който идва.“

Аз: „Какъв час?“

Спасител: „Съдът. Всеки носи отговорност за себе си.“

Аз: „Скъпи Боже, трябва ли вече да се страхувам толкова много от съда?“ Спасител: „Любов! Вече. Любовта е мярката, по която всички вие ще бъдете съдени. Молете се постоянно за любов. Аз съм любовта, дете мое. И всеки може да черпи колкото иска.“

Аз: „А ако другите не дойдат да черпят от тази любов?“ Спасител: „Те вече са избрали своя Отец.“

Аз: „Скъпи Боже, ще черпя от тази любов повече, отколкото досега. И те моля още сега, дай ми много любов, за да я даря и на другите.“

Спасител: „Дъще моя, имай доверие. Аз те обичам. Иди с мир.“

Вечерта в червено на Светата литургия. В 20:00 часа имаше молитвена група.

09.06.92 – вторник

Днес беше последният ден от почивката.

През нощта от 4:00 до 5:30 часа се молах за мир, за свещениците и за Ватикана.

Спасител: „Вчера говори правилно в молитвената група. Не трябва да се страхуваш, продължавай да говориш така. Аз съм с теб. Молитвите ви ми харесаха (от понеделник след Петдесетница). Аз: „Розвита имаше мъки през изминалата нощ. Не можа да заспи.“ (Бях й дал копията от дневника за съхранение)

Спасител: „Нечистите духове не искат тя да разбере какво си написала. Тя не трябва да се страхува. Тя е под Моята закрила.“

Аз: „Мъжът ми каза, че вчера съм говорила прекалено дълго.“ Спасител:
„Той вече е казвал това. Не го слушай. Врагът се намира и в твоя дом.“

Аз: „Мой Исус, сега е толкова хубаво в мен. Има такова
спокойствие и мир в мен.“

Спасител: „Сега ние сме едно.“

Аз: „О, моя любов, благодаря ти. Искаш ли да ми кажеш още нещо?“ Спасител:

„Дъще моя, почини си. Отиди в мир, моя скъпа дъще.“ Аз: „Благодаря ти, мой
велик и милостив Боже. Отивам да спя.“

В 10:40 часа се помолих отново. Беше последният ден от 10-дневната ми
ваканция. Бях се молила много, но не достатъчно за Спасителя.

Спасител: „Моя скъпа

дъщеря.“ Аз: „Да пиша ли?“

Спасител: „Напиши го. Внимавай за всяка дума, която изричаш.

Нечистият дух ще те имитира. Той иска да унищожи всичко, което си направила
досега. Опитва се да унищожи това, което си написала.“

Аз: „Скъпи Боже, ти позволяваш ли това?“

Спасител: „Аз ще ти дам защита. Дъще Моя, ти си разпознала и винаги ще разпознаваш Него,
нечистия дух. Няма да ти липсва милостта. Скъпа Моя дъще, иди в мир.“

Аз: „Скъпи Боже, благодаря Ти от цялото си сърце за тези много благодати.“

Вечерта бях в църквата „Ин Рот“ за молитвата на броелицата и за
Светата литургия. Посветих Светото причастие на отец Гебхард
Хейдер.

10.06.92 — сряда

10.00 ч. в кабинета на лекаря:

Спасител: „Хората са в голяма опасност.“ Аз: „Но
аз не мога да направя нищо.“

Спасител: „Не, ти можеш да направиш нещо. Отиди при свещеника, кажи му го. Войната
наближава.“ Аз: „Скъпи Боже, вече му казах.“

Спасител: „Той трябва да се моли повече с

вярващите.“ Спасител: „Пиши, дъще моя, имате

малко време.“ Аз: „При кой свещеник да отида?“

Спасител: „При отец Фогт.“

Аз: „Но ти каза, че той е непокорен.“

Спасител: „Нека добре обмисли нещата. Дъще моя, отиди при него.“

Аз: „Тази война засяга ли Германия?“

Спасител: „Всички.“

Аз: „Мога ли да му кажа нещо, за да разбере, че е от Теб?“ Спасител:

„Кажи му, че овцете Ми слушат гласа Ми.“

Аз: „Скъпи Боже, ще му кажа това. Господи, нека бъде Твоята воля. Скъпи мой Исус, мой
Господ и Бог, благодаря Ти.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, обичам те. Иди с мир.“

В 12:00 часа се молах в капелата на работното място „Ангел Господен“. Холгер
ми донесе книги за четене.

16:00 ч.: Бях на път за къщи и се молах на Болезнената броелица за отец Фогт.

Около 17.50 ч. бях в църквата в Рот и се помолих за кратко.

От 18.00 до 18.30 ч. бях при отец Фогт. Прочетох му от дневника – от 24.05.92 г., от 29.05.92 г.,
от 03.06.92 г., от 05.06.92 г., от 07.06.92 г., от 08.06.92 г. и от
днес, 10.06.92 г. Той се смееше.

Накрая каза, че просто трябва да се молим повече.

Помолих го за благословия и си тръгнах. Когато го напусках, му казах още, че ми е дошло до гуша.

Тогава отец Фогт каза: „Кажете го на Спасителя.“ Аз отвърнах:

„Той вече го е чул.“

Казах това, защото той не вярва на това, което ми казва Спасителят.

В 19:00 часа отидох в капелата „Рохус“, за да се моля на броещата и да присъствам на Светата литургия. След това разговарях с отец Трунк.

Попитах Спасителя дали сега трябва да говоря с отец Трунк.

Спасителят отговори утвърдително.

Аз: „Ще говори ли с мен?“ Спасител:

„Да, ще говори с теб.“

Разговорът ни продължи около 30 минути. Разказах на отец Трунк какво ми беше казал Спасителят.

11.06.92 — четвъртък

11:30 ч. в кабинета на лекаря:

Казах на Спасителя, че вчера отец Фогт беше казал, че всичко това са заплашителни послания.

Спасител: „Остави го на мен, всичко ще дойде в своето време.“ Тогава попитах за пастор Трунк.

Спасител: „Правилно си постъпил, че си отишъл при него.“

Аз: „Но той каза, че г-н епископ Оскар Сайер му е казал, че трябва да дава причастие с ръка.“

Спасител: „Той не го прави по своя воля.“

Аз: „Скъпи Боже, Ти си казал, че не трябва да се слуша и следва този, който изкривява учението на Светия Отец.“

Спасител: „Това е вярно.“

Аз: „Как стоят нещата сега, трябва ли свещеникът да слуша епископа, ако той му каже, че трябва да дава причастие в ръка?“

Спасител: „Не.“

Аз: „Моля Те, кажи ми нещо друго, освен „не“.“

Спасител: „Този свещеник е непокорен пред очите ми.“

Аз: „Той каза, че и папата дава причастие в ръка.“

Спасител: „Светият Отец е принуден. Не всички епископи се подчиняват на Светия Отец.“ Аз: „Той каза, че иска да отиде в „Ангелското дело“, но епископът не му дава разрешение за това. Можеш ли да ми кажеш нещо по този въпрос или това не ме засяга?“

Спасител: „Да, това те засяга. Свещеникът Х., отец Трунк, трябва да отиде в „Ангелското дело“. Кажи му, че трябва да има повече доверие в мен.“

Аз: „Той каза, че трябва да се подчинява на епископа.“

Спасител: „Но той не се подчинява на мен.“

Аз: „Скъпи Боже, това Твоя воля ли е или негова, че той трябва да отиде в „Енгелсверк“?“

Спасител: „Дъще моя, това е Моята воля, и то отдавна.“

Аз: „Трябва ли да каже на епископа това, което съм написала?“

Спасител: „Той няма да го направи, защото епископът не вярва в частни откровения.“

Аз: „Не разбирам това, как е възможно, ако Светият Отец е принуден да дава причастие в ръка, тогава и свещеникът може да каже, че е принуден.“

Спасител: „Дъще моя, Светият Отец ми е послушен. Той се води от моя Дух.“ Аз: „Скъпи Боже, повече няма да Те питам.“

Спасител: „Дъще моя, харесва ми, че си попитала. Иди с мир, моя скъпа дъще.“

Между 12:05 и 13:00 часа в капелата:

Спасител: „Дъще моя, обърни внимание: Аз съм любовта, смирението, кротостта, мирът, спокойствието, търпението, радостта, истината, светлината, пътят – Аз съм твоят живот. Всичко, което противоречи на това, е нечист дух. Запомни, след разговора ми запази спокойствие и любов. Нечистият дух не оставя добри плодове.“

Аз: „Скъпи Боже, нечистият дух се върна.“ Спасител:

„Дъще моя, аз също съм тук.“

Спасител: „Пиши, дъще Моя, това, което пишеш днес, пази в тишина.“

Аз: „А Марион, тя трябва да яде, а Росвита трябва да го пази, така ли е?“ Спасител: „Но никой друг.“

Аз: „Но имам нужда от свещеник.“

Спасител: „Ще ти дам свещеник. Почакай още малко.“

Аз: „Как да разбера, че си бил Ти, който ми е говорил? Моля Те, кажи ми още нещо по този въпрос.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, това, което ти казах, ще изпълни сърцето ти.“

Аз: „С какво?“

Спасител: „С любов.“

Аз: „Тогава нека така да бъде. Нека сърцето ми бъде изпълнено с любов не само сега, но и винаги.“

Броеница и Света литургия в червено.

12.06.92 — петък

10.00 ч. в кабинета на лекаря:

Спасител: „Пиши, дъще моя.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, мой небесен Отец, Исусе, милостиви Боже, какво да пиша?“

Чаках гласа, но нищо не дойде. Казах си, че сама не мога да си кажа нищо.

Аз: „Скъпи Боже, не позволявай на Злия да се намесва.“

Спасител: „Виждаш ли, той може да го направи само ако аз го позволя.“

Аз: „В мен има силна топлина, спокойствие и мир. Сърцето ми гори от любов. Това е чудесно чувство, което не може да се опише с думи.“

Спасител: „Дъще Моя, ще бъдеш подложена на много изпитания.“

Аз: „Но без Теб не мога да издържа изпитанията.“

Спасител: „Да, затова се нуждаеш от мен. Изпитанието идва от властите.“

Аз: „Аз съм толкова зле на изпитите. (Мислех за изпитите в училище) Спасител: „Аз ще бъда с теб.“

Попитам за свекърва ми, защото тя не беше починала през май. Спасител: „Аз позволих това. Нечистият дух потвърди с това, че приема причастието с ръка и че миряните раздават Светото причастие. Ако тя беше починала, ти щеше да повярваш, че причастието с ръка е правилно.“

Аз: „Но това е трудно да се разбере, когато нечистият дух се намесва.“ Спасител: „Внимавай за всяка дума. Аз съм кротостта.“

Аз: „А как стои въпросът с Белград? Там също ли се е намесил?“

Спасител: „Не, това тепърва предстои.“

Аз: „Досега съм забелязал, че нечистият дух се е намесил два пъти – при смъртта на свекърва ми и на 25.3.92 г. при обявяването на явление на Дева Мария и при обявяването, когато се каза, че ще бъде след четири седмици.“

Спасител: „Това са само местата, където той се е намесил. Човек трябва да преживее това.“

Аз: „Какво е изпитание?“

Спасител: „Защитавай учението Ми, остани ми верен, не се тревожи предварително. Аз ще говоря за теб.“

Аз: „Благодаря, Господи и Боже, сега разбирам по-добре.“

Аз: „Днес сутринта почти се блъснах с колата в трамвай. Малко липсваше и щях да направя катастрофа. Докато карах, се молах на литанията на Дева Мария. Точно когато се молах „Virgo Prudentissima – ora pro nobis“, бях заслепен и не видях трамвая. Краката ми вече бяха на спирачката, преди да забележа трамвая с очите си. Вярвам, че това беше ангелът-пазител.“

Спасител: „Моли се без прекъсване. Нечистият дух иска да те унищожи, но не може, аз съм с теб.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, в Словакия ще има война.“ Аз: „А как стои въпросът с Черна гора?“

Спасител: „Черна гора скоро ще бъде унищожена.“

Аз: „Скъпи Боже, предпочитам да не знам нищо повече. Това е ужасно. Прости ми, Господи и Боже, ще се моля повече. Моля Те, дай ми благодатта да мога да се моля много.

Посещавах литургията и броеницата в църквата в Рот.

13.06.92 — събота

За сутрешната литургия бях в Минголсхелм, в капелата „Рохус“ (7:00 ч.).

След това се помолих два пъти на броеницата за семейството ми, чиито членове все още не са кръстени. В 14.00 ч. бях поканен у брат ми, който също живее в Рот.

Беше рожденият ден на брат ми Паул.

Там беше и най-малкият ми брат Владимир, както и сестра ми Соня и много други – племенници и племенници и т.н.

Никой от тях не се подиграваше, всички бяха много мили с мен.

От 16:30 до 18:30 ч. отидох в църквата и се молих. При Спасителя е по-хубаво, отколкото на барбекюто.

Изповядах се пред отец Фогт. По време на изповедта му казах и какво не прави правилно в църквата, например че при изповядването на вярата не се обръща към табернакула, а гледа към общността, защото той трябва да бъде пример във вярата в Триединния Бог в табернакула.

14.06.92 — неделя

Молих се от 7:10 до 8:25 ч. у дома. При съединението:

Спасител: „Дъще моя, ти си говорила отлично в изповедалнята. Аз съм говорил за теб.

Свещеникът не е прав почти за нищо от това, което сте говорили.“

Аз: „Скъпи Боже, прости му. Не се учудвам, че църквите са празни.“ Аз: „Скъпи

Спасителю, какво трябва да знам?“

Спасител: „Напиши, дъще моя, войната продължава да се разраства. Войната в Босна ще се влоши. Молете се за мир.“

Аз: „Скъпи Боже, забравих да Те попитам нещо, което е много важно за мен.“

Аз: „**Присъстваш ли в малките частици на Светото Причастие?**“

Спасител: „**Да, присъствам и в малките частици.**“

Спасител: „Напиши, дъще моя, когато войната там приключи, тя ще започне другаде. Дъще моя, хората са недоволни, това не идва от Мен.“

След малко чух:

„Дъще моя, обичам те.“

Попитах дали да го запиша. Спасител:

„Да, запиши го.“

Аз: „Усещам дълбок мир и топлина. Мой Господи и Боже, благодаря Ти за тази благодат, която току-що ми даде.

Съжалявам, че не мога да го опиша по-красиво. Чувствам, че не съм способна да напиша нещо подобно.

Аз не съм и поетеса.“

Спасител: „Дъще моя, остани ми вярна, иди в мир.“

10.00 ч. – Света литургия в червено.

13:00 ч. Броеница и молитва.

Следобед дойде Марион и написахме дневника. След това се молих на броеницата.

15.06.92 — понеделник

В кабинета на лекаря:

Аз се молах от сърце и се оплаквах.

Спасител: „Обичам те, дъще моя.“ Аз:

„Чух го добре.“

Спасител: „Досега си постъпвала правилно. Не се тревожи за това, което предстои.“

Аз: „Господи, боли ме, че те продължават да дават причастие в ръка.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, причастieto в ръка е богохулство. Дъще моя, всичко ще се промени в близко бъдеще. Твоята задача е да обърнеш внимание на свещениците, че трябва да дават на вярващите само причастие в устата.“

Аз: „Но всички казват, че трябва да се подчиняват на епископите.“

Спасител: „Кажи им, че Аз не го позволявам.“

Аз: „Тогава те казват, че не трябва да вярват в частните откровения.“

Спасител: „Свещениците, които не вярват в признатите частни откровения, не живеят в Божията благодат.“

Аз: „Господи, правилно ли съм го записала?“

Спасител: „Дъще Моя, така Ми харесва. Иди с мир.“

18.30 Броеница и Света литургия в Рот.

20.00 ч. Молитвена група: присъстваха отец Дохарт и отец Бертолд от Вагхаузел. Дойдоха много хора. Нямаше свободни места.

16.06.92 – вторник

10.00 ч. в кабинета на лекаря:

Спасител: „Напиши, дъще моя, Сатаната става по-силен. Трябва да се молите още повече. Войната ще се влоши.“

Аз: „Как така, скъпи Боже, по-тежка?“ Спасител:

„Войната е във всички сърца.“

Аз: „Има ли още толкова много омраза?“ Спасител: „Почти само омраза.“

Аз: „Трябва ли да запиша още нещо?“

Спасител: „Трябва да запишеш. Капелата ще бъде одобрена. Ще дойде дарение.“

Аз: „Скъпи Спасителю, благодаря Ти. Това е голяма радост за мен. Защото Ти си видял, че вече нямаме място и че толкова много хора идват да се молят.“

Спасител: „Дъще моя, обичам те, иди с мир.“

По време на съединението усетих много топлина и дълбок мир.

Аз: „Скъпи Спасителю, Ти познаваш сърцето ми и любовта ми към Теб. Няма нужда да Ти го казвам. Аз ще Ти остана вярна.“

В 18:30 часа посетих Розария и Светата литургия в Червено.

Посветих Светото причастие на починалите ми родители и братя и сестри.

След Светото причастие попитах Спасителя дали това е било правилно, съответно дали съм разбрал правилно това, което се случи тази сутрин в капелата.

Спасител: „Можеш да вярваш, това е вярно.“

17.06.92 — сряда

10.00 ч. в кабинета на лекаря:

Колебаех се дали да пиша, мислех, че Спасителят може би не иска да пиша. Тогава чух:

Спасител: „Дъще моя, искам да пишеш.“

Аз: „Господи и Боже мой, предавам се изцяло на Твоята воля.“

Спасител: „Светът е в голяма опасност. Лъжепророците са на път.“ Аз: „Скъпи Боже, кажи ми по-ясно за пророците.“

Спасител: „Те са паразити за хората.“ Аз: „И лекът е?“

Спасител: „Да останат верни на истинското учение на Христос.“

Аз: „Как да разбера, че някой е лъжепророк?“ Спасител: „Те не са водени от Моя Дух.“

Аз: „Как да разбера, че той е воден от нечист дух?“ Спасител:

„Лъжепророкът има много последователи, симпатизанти.“ Аз: „А другите, които са водени от Твоя Дух?“ Спасител: „Те са съвсем малко.“ (Последователите)

Аз: „Скъпи Боже, това обаче не ми е достатъчно. Какво още трябва да знам за лъжепророците?“

Спасител: „Дъще моя, на тях им липсва любовта. Лъжепророкът никога не говори за истинското учение на Христос. Не им вярвай. Ти ще победиш заедно с мен.“

Аз: „Господи, само с Теб мога да разграничавам едното от другото.“

Спасител: „Дъще Моя, само с Мен.“

Аз: „Ще говоря ли с такъв пророк в близко бъдеще?“

Спасител: „Да, с няколко. Дъще моя, имай търпение. Остани ми вярна. Иди с мир.“ Тогава чух още: „Обичай ме.“

Посетих Светата литургия в капелата „Св. Рохус“ в Минголсхайм.

18.06.92 — Тялото и Кръвта на Христос — четвъртък

Молих се от 7:45 до 8:45 ч. и се съединих със Спасителя.

Спасител: „Пиши, дъще моя, В момента хората вървят към бездната.“

Аз: „Какво е това, бездна, не знам точно.“

Спасител: „В ада, дъще моя. Всички са дали своята свободна воля за това.“

Аз: „Другите ще ми кажат, че Ти си благ и милостив, скъпи Боже, и че това не може да бъде.“

Спасител: „Душите вече не живеят. Те са избрали своя баща.“ Аз:

„Скъпи Боже, как наричаш този баща?“

Спасител: „Князът на света.“ Аз:

„Защо го наричаш Княз?“

Спасител: „По гордостта му се познават децата му.“

Аз: „Скъпи Боже, днес е празник, празникът на Тялото и Кръвта Христови. Днес сутринта имаше литургия. Можеш ли да ми кажеш нещо за това?“

Спасител: „На този празник ме почитат много малко. Дъще моя, сърцата на хората са изстинали. Очистването на душите трябва да дойде скоро. Наказанието е необходимо, иначе още повече души ще отидат в ада.“

Аз: „Трябва ли да запиша още нещо?“

Спасител: „Дъще моя, искам от теб...“

Аз: „Но, скъпи Боже, първо ми го кажи. Слава на Исус Христос и Мария и Viva Jesu e Maria.“

Чух това, след което попитах: „Какво искаш от мен?“

Спасител: „Пълното отдаване на мен.“

Аз: „Мой Триедини Боже, мой Цар на царете, мой Спасителю. Отдавам се изцяло на Теб. Скъпи Боже, не мога да го запиша така на немски, но Ти знаеш какво имам предвид.“

Аз: „Мой Господи и Боже, Ти ме имаш изцяло. Мой Изкупителю, обичам Те над всичко. Прави с мен каквото искаш. Нека винаги осъзнавам, че принадлежа на Теб.

Скъпи Боже, защо искаш всичко отново, аз вече Ти дадох всичко.“

Спасител: „Ти знаеш, дъще моя. Отново ще получиш задача. Но не сега, дъще моя. Остани ми вярна и непоколебима.“

Беше 8:45 ч. Бях се разсеяла. Съпругът ми ме извика и каза, че вече е твърде късно за църквата. Литургията днес започваше още в 9:00 ч. Станах и се приготвих толкова бързо, че бях в църквата три минути преди 9:00 ч. В църквата се молах от цялото си сърце вярващите да не приемат Светото причастие недостойно. В крайна сметка малцина се причастиха. В църквата имаше и един обладан. Преди превръщането той напусна църквата. Посветих Светото причастие на сина си.

В процесията участваха много хора.

В 13:00 часа отидох в църквата за молитвата на броелицата и след това останах за поклонение.

19.06.92 — петък

Без глас. Посетих Светата литургия и молитвата на броелицата в църквата в Рот.

20.06.92 — събота

Молих се у дома от 7.00 до 8.45 ч., около 45 минути.

По време на съединението казах на Спасителя: „Ако искаш, мой Господи и Боже, тогава ще пиша.“

Спасител: „Да, искам, дъще моя, напиши го.“

Бях разочарована от това, което излъчвах по телевизията от Деня на католиците. Гледах го у свекърва ми. Жените искат да се премахне целибатът и, което е още по-лошо, искат да служат Светата литургия.

Спасител: „Те се наричат католици, но не са. Малко са онези, които са подобни на сърцето Ми. Не е Моята воля една жена да служи Светата литургия.

Напиши, дъще моя, това е дело на Луцифер.“

Аз: „А целибатът?“

Спасител: „Свещеникът трябва да бъде свещеник по Моя пример и да бъде верен на традицията. Да бъдеш католик означава също да бъдеш верен на Светия Отец.“

Аз: „Защо свещеникът Вогт не се обръща към табернакула или към Спасителя по време на Символа на вярата, когато Светото Причастие е изложено? Защо стои с лице към хората?“

Спасител: „Защото все още има толкова много гордост.“

Аз: „Господи, Ти винаги говориш за опасности, свързани с хората. Но аз нямам свещеник, на когото да разкажа това.“

Спасител: „Дъще моя, идва свещеник. Няма да отнеме много време.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, обичам те и ти ме разочароваш, защото не вярваш на това, което ти казвам.“

Аз: „Защото нечистият дух се е намесил.“ Спасител:

„Това също трябва да бъде.“

Аз: „Скъпи Боже, искам да повярвам, но отец Дохарт, отец Фогт и съпругът ми ме объркват.“

Спасител: „Знам това. Трябва да им докажеш, че съм аз.“ Аз:

„Как?“

Спасител: „Ти ме имаш.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже. Ще го направя. Господи, нека бъде Твоята

воля.“ Спасител: „Моя скъпа дъщеря, иди с мир.“

Около 9.00 часа пристигнах при Марион във Висентал. При нея имаше младежи. Разказах за преживяванията си и за моето обръщане. Докато разказвах, усетих силни атаки от нечистия дух. Нечистият дух беше доста силен, той няколко пъти прекъсна разказа ми.

На едно момче, което седеше до мен, казах: „Ти не си се изповядал.“ Поръсих го със светена вода. Следобед това момче се изповяда в Карлсруе на Деня на католиците, където и аз бях днес. За последен път се беше изповядал преди пет години и когато го видях отново следобед, той беше като прероден и изглеждаше толкова щастлив.

По време на този Ден на католиците имах възможност да проведа много интересни разговори. Трябваше често и многократно да защитавам папата и причастието в устата. После говорих пред три телевизионни камери.

Обърнах се и към епископ Волфганг Кирхгаснер, помощник-епископ на Фрайбург. Попитах го какво мисли за плодовете на Меджугорье и защо все още не е бил там. Той каза: „Да, Бог е навсякъде.“

Аз отговорих: „Да, и тук също.“

Той не беше особено ентузиазизиран да говори с мен. Въпреки това поисках благословията му. Марион беше с мен.

След изтощителния Ден на католиците накрая трябваше да се изповядам. Запознах се с един скромнен свещеник, отец Енгелберт Ректенвалд. Надявам се, че някой ден ще го срещна отново, той е добър изповедник.

Когато говорех пред телевизионните камери, Беате Хамбш беше там три пъти. Вярвам, че на този ден на католиците в Карлсруе Беате наистина се събуди, за да работи за Спасителя. Тя преживя, че когато човек работи за спасението на душите, тогава получава много благодати от Спасителя. Марион също беше усърдна. Тя говореше много за католическата вяра, защото на това събитие бяха дошли много изгубени синове. Благодаря на Бога за тази благодат, че можахме да предадем Божието слово.

21.06.92 — неделя

Молих се от 7:45 до 9:00 часа и плаках заради Деня на католиците.

Бях разочарована и се чудех дали е било правилно това, което бях говорила цял ден вчера с хората, а после и пред три камери.

Спасител: „Напиши, дъще моя, това, което направи вчера, беше добро. Аз говорих чрез теб.“

Аз: „А Марион и Беате?“

Спасител: „Те са Моите инструменти, дъще Моя, продължавай да Ми бъдеш вярна.“

Аз: „Господи и Боже мой, ти си прав. Човек може бързо да се откаже, когато е видял всичко, което се случи на Деня на католиците. Може да се каже, че католиците вече не са католици.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, любовта трябва да се моли. Дъще моя, аз винаги ще бъда с теб.“

Аз: „Но усещам, че нечистият дух също е тук. Той се проявява и усещам трептене в ръката си.“

Спасител: „Той също е ядосан, защото не може да ме намери.“

Спасител: „С мен винаги ще го побеждаваш. Там, където съм аз, е и той.“

Аз: „Но в сърцето има спокойствие, тишина и мир, усещам го като неопишимо красиво.“

Спасител: „Там нечистият дух не може да влезе, защото ти си избрала мен.“

Аз: „Каж ми, кой си ти?“

Спасител: „Дъще моя, аз съм твоят Господ и Бог, твоят духовен водач.“

Аз: „Скъпи Боже, прости ми, че питам отново.“

Спасител: „Дъще моя, обичам те, иди в мир.“

13:00 ч. — Броеница в църквата в Рот.

22.06.92 — понеделник

В кабинета на лекаря:

В този момент обичах Спасителя толкова много, че сълзите течаха от очите ми. Молах се от сърце. Когато се съединих със Спасителя, имаше толкова много любов.

Спасител: „Дъще моя, запиши. Всичко, което напишеш, ще бъде отпечатано в книга.“

Преди да бъде отпечатано, ще бъде проверено от свещеник.”

Аз: „Искаш ли това, Господи, или може би трябва да остана в тишина, в тайна?“ Спасител:

„Искам книгата да стигне до хората.“

Аз: „Някои неща трябва да бъдат премахнати, защото са прекалено много.“

Спасител: „Свещеникът ще се погрижи за това.“

Аз: „Скъпи Боже, аз нямам свещеник.

Спасител: „Аз ще ти дам свещеник.

Аз: „Господи и Боже мой, ако книгата бъде публикувана, ще ме изгонят от църквата.“

Спасител: „Дъще моя, ти си написала истината. Аз съм с теб.“ Спасител:

„Пиши, дъще моя, книгата трябва да бъде отпечатана скоро.“ (..)

Аз: „Скъпи Боже, моля Те, дай ни благодат, за да успеем да пишем по-бързо.“

Спасител: „Да, можеш да го направиш.“

Аз: „Господи, нека се изпълни Твоята воля с книгата.“

Аз: „Трябва ли да прочета на 11.06.92 г. пред свещеник Трунк?“

Спасител: „Да, направи го.“

Аз: „Трябва ли да запиша още нещо?“

Спасител: „Благодаря ти, дъще моя, че следваш волята Ми.“ Аз:

„Прави го, защото те обичам, скъпи Боже, повече от всичко.“

Спасител: „Иди с мир, моя скъпа дъщеря.“

18:30 ч. Молитва на

броеницата Света литургия

в червено

20:00 ч. Молитвена група

23.06.92 — вторник

10:00 ч. в кабинета на лекаря:

Днес сутринта се молих около час.

По време на съединението ми със Спасителя няколко пъти бях прекъсната от лекари. Спасител: „Пиши, дъще моя.“

Аз: „Да, мой скъпи Исус, какво искаш да запиша?“

Спасител: „Дъще моя, ще има нова война в Европа. Войната в Русия ще продължи да се разраства.“

Около 10:55 ч. направих рентгенова снимка на 12-годишно момче. Имаше кървене от носа и счупен нос. Казах му, че трябва да се моли, когато става сутрин. Той отговори, че не е научен на това и че е от бившата ГДР. Дадох му листовки с молитви и той се зарадва.

После му разказах още няколко думи за моето кръщение като възрастен.

След малко (след рентгена) отново се обърнах към Исус. Беше като водителство, трябваше да се съединя отново със Спасителя. Спасител:

„Напиши, дъще моя, това е важно.“

Аз: „Господи и Боже мой, и какво би било това?“

Попитах също дали ще мога да понеса това, което трябва да запиша. Спасител:

„Призови ги всички на молитва.“

Аз: „Добре ли чух?“

Спасител: „Дъще моя, чула си правилно.“ Спасител:

„Призови всички към молитва.“

Аз: „Как да го направя? Свещениците не ме слушат. Не мога да отида при г-н Кол.

Мнозина, с които разговарям, ругаят папата. Мнозина са напуснали Църквата или ругаят вярата. В момента положението с хората е толкова лошо.“

Аз: „Скъпи Боже, моля Те, дай ми съвет. Как да призова хората към молитва?“ Спасител:

„Да, дъще моя, отиди сама при федералния канцлер г-н Кол.“

Аз: „Кога искаш да отида при него?“ Спасител:

„Колкото се може по-скоро.“

Аз: „Господи и Боже мой, ще го направя. Господи, да бъде Твоята воля. Моля Те, води ме, направлявай ме и остани с мен.“

Спасител: „Дъще моя, така ще бъде.“

Аз: „Скъпи Боже, обичам Те над всичко, благодаря Ти.“

Спасител: „Скъпа дъще, направи го скоро.“

Аз: „Да, Господи, ще отида при канцлера.“

Спасител: „Тази война ще доведе до повече смъртни случаи и повече щети.“

Аз: „Усещам, че около мен лешоядите (демоните) са се върнали, въпреки че разпръснах осветена сол.“

Спасител: „Дъще моя, за тях това е мъчение, но заради това, което пишеш, те са принудени да бъдат при теб. Върховният ги принуждава.“

Аз: „Значи това е Луцифер.“

Спасител: „Да, дъще моя, уцелила си.“

Аз: „Скъпи Спасителю, след молитвената група не можах да заспя. Беше 1:00 часа през нощта. Чувствах неспокойствие, беше неприятно, сякаш имах червеи под кожата, които пълзяха и се движеха. Веднага се сетих за демони и веднага станах от леглото. Поръсих себе си и леглото със светена вода и изрекох краткия екзорцизъм, и всичко отново изчезна. Изпръсках толкова много светена вода, че леглото, в което заспах, беше мокро.“

Спасител: „Да, бяха много, ако ги беше видяла, щеше да умреш.“ Аз:

„Боже, ще ми повярва ли някой?“

Спасител: „Те ще повярват едва когато е твърде късно.“

Аз: „Мисля, че няма да забравя това толкова бързо. Отвращава ме, как ли е в ада.

Скъпи Боже, моля Те, спаси хората.“

Спасител: „Дъще моя, отиди с мир.“ Броеница и

Света литургия в червено.

24.06.92 – сряда

10:00 ч. в кабинета на лекаря:

Молих се от сърце, след което казах: „Господи, ако искаш да го запиша, нека бъде Твоята воля, Господи.“

Спасител: „Да, дъще Моя, запиши го.“

Аз: „Толкова е хубаво да усещаш топлината, любовта на Спасителя и дълбокия мир.

Човек би могъл да прекара часове наред така.

Спасител: „Искам да съкратя времето на моите хора.“

Аз: „Скъпи Боже, кажи ми още нещо, не ми е ясно.“ Спасител:

„Хората трябва да умират по-рано.“ (отколкото е в Божия план)

Отново ме прекъснаха. Вероника ме повика, имах посетител. Беше млад мъж, който преди 10 години работеше при мен като заместник в гражданската служба и сега скоро щеше да завърши медицина. Тогава искаше да стане евангелистки свещеник, не защото вярваше, а защото смяташе, че там ще печели добре. Напомних му за това и му разказах за вярата си днес. Андреас вече беше на 30 години. Той отново каза, че когато завърши следването си, ще замине за Швейцария, защото там се печели по-добре, там плащат повече пари.

12:00 ч. в капелата. Винаги съм в капелата. Просто вече не го споменавам в дневника, за да не става прекалено много.

19:30 ч. в капелата „Рохус“ — Света литургия.

25.06.92 — четвъртък

Без глас — Бях в църквата в Рот за броеницата и за Светата литургия.

26.06.92 — Празник на Сърцето на Исус

Молитвено събрание:

Спасител: „Хората трябва да се покаят, защото ги очаква голяма опасност. Имате толкова малко време.“

Аз: „Скъпи Боже, не смея да Те попитам. Моля Те, помогни ми. Ти знаеш всичко. Какво искаш от мен?“

Спасител: „Да ми останеш вярна. Иди с мир, дъще моя.“ Розарий и Света литургия в Рот.

27.06.92 – събота

В 7.15 ч. бях в църквата в Вагхаузел за Светата литургия.

След това с Марион написахме дневник и писмо до федералния канцлер Х. Кол.

Между 16:30 и 18:15 ч. бях в църквата в Рот, където се молих и се изповядах.

Вечерта дойдоха двама студенти по теология от Лантерсхофен, Матиас и Фридолин.

До късно през нощта им четях от дневника.

28.06.92 – неделя

У дома се молих около час. Фридолин пееше в банята. Съпругът ми също ме пречеше.

Беше трудно да се съединя с Спасителя.

Фридолин, Матиас и аз отидохме в църквата във Вагхаузел. След Светото причастие Спасителят ми потвърди посланието. Аз плаках. Хартията, на която бях писала сутринта, бях скъсала, не исках да повярвам. А сега Спасителят го повтори. Трябваше да плача толкова много, а все пак отидохме при отец Емилиан.

Говорих с отец Емилиан около 20 минути.

Фридолин и Матиас бяха слушали. Чувствах, че не съм сама. Спасителят беше с мен. Казах, че причастие в устата е правилният път. Отец Емилиан каза, че Спасителят излиза от малките части на хостията. След разговора поисках още благословията Му. Оставаше ни само час и 15 минути до обяда. Фридолин се молеше, а Матиас ми помагаше в готвенето.

След това в 13:30 ч. отидохме в църквата за молитва.

Когато се върнахме у дома, се молихме на латински болезнената броеница за мира.

29.06.92 – понеделник

10.00 Кабинетът на лекаря:

Вчера бях недоволна след разговора с отец Емилиан. Затова попитах Спасителя дали е в малките частици на хостията.

Спасител: „Напиши, дъще моя, че Аз съм и в малките частици. Слушай добре, дъще моя, отецът изкривява учението на Светия Отец. Моли се за него.“

Спасителят продължи: „Напиши, дъще моя, войната се разраства много бързо. Всички ще се включат в нея.“

Аз: „Кои са всички?“

Спасител: „Всички онези, които носят омраза в сърцата си.“ Аз: „А онези, които носят любов?“

Спасителят: „Те не трябва да се бият.“

Аз: „Но онези, които изпитват омраза, са повече, те са повече от онези, които изпитват любов.“

Спасител: „Аз съм с малцината, те ще победят.“

Аз: „На мен ми се струва като Давид и Голиат.“

Спасител: „Така е, дъще моя.“

Спасител: „Ти си сред малцината, които изпитват любов.“ Аз: „А другите трябва ли да се страхуват?“

Спасител: „Ако ме обичат, няма да се страхуват.“ Аз не попитах, а само си помислих дали Той е и моят младоженец. Спасител: „Да, Аз съм твоят младоженец.“

Аз: „Но все още не разбирам напълно.“

Спасител: „Дъще моя, ти си моята невеста.“

Аз: „Скъпи Господи Исус Христос, моля Те, обясни ми по-ясно, какво е невеста?“

Спасител: „Невестата е тази, която вече ми е дала всичко.“

Аз: „Скъпи Боже, но мисля, че съм грешница и не мога да разбера, че съм Твоята невеста.“

Спасител: „Досега никой не е разбрал това.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, остани ми вярна. Не се поддавай на влиянието на другите. Иди с мир.“

Аз: „Скъпи Боже, обичам Те и Ти благодаря, и нямам друго желание, освен да Ти бъда вярна.“

НІ. Меса и броеница в червено.

Един отец от Индия беше дошъл като заместник, отец Вогт беше на курорт.

20:00 ч. Молитвена група: отец Дохарт изповядваше.

30.06.92 — вторник

10:00 ч. в кабинета на лекаря:

Молих се от сърце и препоръчах на Спасителя много хора, а накрая и всички души. Спасител: „Дъще моя, харесва ми това, което каза. Пиши, дъще моя, ти си уморена, почини си.“

Аз: „Но утре искам да отида в Родалбен, близо до Пирмазенс. Там се намира голям знак за света.“

Спасител: „Да, отиди там, дъще Моя, този знак е Моят знак.“ Аз: „Този знак определено трябва да се почита в църквата.“

Защо не го правят?“

Спасител: „Защото свещениците не живеят в Божията благодат.“

Аз: „Но вече минаха 40 години. Трябва да се случи нещо.“ Спасителят: „Ще се случи нещо. Но не сега.“

Спасител: „Напиши го. Обичам те, дъще моя.“ След малко:

Спасител: „Знакът ще дойде.“ (Знакът, който Спасителят вече ми беше обещал.)

Аз: „Трябва ли да се подготвя за това?“

Спасител: „Остани винаги в мен.“

Аз: „Да, Господи, единственото ми желание е винаги да бъда с Теб, защото няма нищо по-красиво от това.“

Спасител: „Този знак ще се случи в църквата.“ Спасител:

„Искаш ли този знак да се случи с теб?“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, мой Жених, но също така искам да не бъда отделена от Теб и да Те славя и възхвалявам заедно със светиите във вечността. Защото няма нищо по-красиво от това да бъда в Твоята любов.“

Спасител: „Така ще бъде, дъще моя.“

Спасител: „Получаваш задача от Мен да Ми помогнеш да спася другите души.“ Аз:

„Кои са другите?“

Спасител: „Душите, които се съмняват.“

Аз: „О, Господи, но те са много. Но ще го направя, както Ти искаш, защото Те обичам над всичко.“

Спасител: „Моя невесто, иди с мир.“

Аз: „Скъпи Боже, чух ли правилно, моля те, кажи ми го още веднъж.“ Спасител:

„Да, дъще моя, ти си моята невеста.“

Аз: „Господи и Боже мой, мой Жених, благодаря Ти за всичко.“

Броеница и Света литургия в червено.

01.07.92 – сряда

10.00 ч. в кабинета на лекаря:

След около 10-минутна искрена молитва настъпи около 15-минутна тишина, след което чух Спасителя: „Дъще моя, голямата война вече започва. Всички хора на земята носят отговорност. Желая да се молите много. Покайте се и постете. Обичам те, дъще моя, иди в мир.“

Аз: „Благодаря Ти, мой Господи и Боже, благодаря Ти, мой скъпи Господи Исусе. Помилуй всички хора. Спаси ни, Господи, не ни оставяй да се изгубим, ние сме Твои деца.“

Следобед се молих в дома на семейство Вафциг. Имаше няколко вярващи, и двете стаи бяха пълни. След това отидохме на Светата литургия.

Свещеникът Вебер отслужи Светата литургия. Мисля, че това беше последната, която отслужих при него. Свещеникът Вебер скоро ще се пенсионира.

След това отидохме при Бригите и Франц. Фридолин също беше там, заедно с трима студенти – Йозеф, Маркус и Матиас.

При Бригите и Франц имаше още много други хора и аз разказах за преживяванията си, за опита си и за вярата си.

02.07.92 – четвъртък

10:00 ч. Работно място – лекарски кабинет:

Спасител: „Пиши, дъще моя.“

Аз: „Да, Господи, какво искаш да напиша?“ Спасител:

„Дай ми бъдещето си.“

Аз: „Господи и Боже мой, мой Исус, давам ти я, защото съм положила живота си и бъдещето си в ръцете ти и те принадлежат на теб.“

Спасител: „Дъще моя, харесва ми как го каза.“

Аз: „Да, Господи, Исусе, защото знам, че си толкова добър и че при Теб има само добро.

Не мога да си представя нищо друго, освен да бъда винаги с Теб. Аз съм лозата от лозата.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, аз определям бъдещето.“ Аз:

„Как да разбера това, ако ти го определяш?“ Спасител: „Това, което изисквам от теб, просто трябва да го направиш.“ Аз: „Как да знам, че е от теб?“

Спасител: „Аз ще ти го покажа.“

Аз: „Скъпи Боже, трябва ли да направя нещо още сега?“ Спасител: „Да, дъще моя.“

Аз: „Какво, мой Господи и Боже, мой Жених?“

Спасител: „Вярвай твърдо в това, което ти казвам.“

Аз: „Господи, мой скъп и милостив Боже, ще вярвам твърдо, защото Ти вече си ми дал жива вяра.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, бъдещето ще бъде такова, каквото Аз искам.“ Аз: „Имаш ли предвид моето бъдеще?“

Спасител: „Да, твоето бъдеще, то принадлежи на Мен.“

Аз: „Нека бъде така, както Ти искаш, мой Господи и Боже. Много Те обичам, мой Господи и Боже.“

Спасител: „Дъще Моя, харесва Ми как го каза.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, обичам те, моя невесто, иди в мир.“ Аз: „Господи и Боже мой, благодаря Ти.“

Спомних си, че Спасителят ми беше казал, че иска да ме носи.

Спасител: „Искам да те нося там, където Аз искам. В същото време ще бъдеш на две места.“

Аз: „Но, Господи, аз съм само една.“ Спасител: „Аз мога да те умножа.“

Аз: „Скъпи Боже, не разбирам това, но вярвам, че можеш.“ Аз: „Господи, защо имаш нужда от мен на две места?“

Спасител: „За да убедя невярващите. Моя скъпа дъщеря, хубаво е, че попита. Дъщеря ми, останни ми вярна.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, ще ти бъда вярна. Благодаря ти, мой любящ Отец.“

02.07.92 – четвъртък

Броеница и литургия в червено.

03.07.92 — петък

10.00 ч. в кабинета на лекаря:

Молих се от сърце, исках да пиша само ако това е Божията воля.

Спасител: „Пиши, дъще моя.“

Аз: „Да, Господи, ще запиша, защото Ти искаш.“ Спасител:

„Моя скъпа дъще, искам да променя времето.“ Аз: „Как може да се промени времето?“

Спасител: „Ще го съкратя.“

Аз: „Скъпи Боже, аз съм толкова глупава, не разбирам, кажи ми по-просто.“

Спасител: „Наказанието идва върху вас.“

Аз: „Господи и Боже мой, това отново е заплашително послание.“

Спасител: „Хората не искат да се покаят.“

Аз: „Скъпи Боже, може ли да се знае какво наричаш бедствие?“

Спасител: „Напиши, дъще моя, идва катастрофална суша.“

Аз: „Скъпи Спасителю, отново усещам нечистия дух. Той ме дърпа за дясната ръка. Това ли е той, или си го въобразявам?“

Спасител: „Да, има няколко.“

Аз: „Днес сутринта вече се молих толкова много.“

Спасител: „Продължавай да се молиш.“

Аз: „Скъпи Боже, благодаря Ти, че не се страхувам.“

Спасител: „С мен не трябва да се страхуваш.“

Аз: „Как да знам, че винаги си с мен?“ Спасител:

„Винаги съм с теб.“

Аз: „Всъщност ми се струва, че никога не съм сама. Да запиша ли още нещо?“

Спасител: „Запиши го. Ти си моята любима дъщеря.“

Аз: „Обичам Те, мой Господи и Боже, повече от всичко и си пожелавам никога да не преставам да Те обичам.“

Спасител: „Иди с мир, дъще моя.“

Между 16:00 и 17:00 часа поливах градината. След 10 кофи вода ми прилоша, почувствах гадене и замаяност и изпитах силни болки в сърцето.

Едва дишах. Бавно се отправих към леглото. Веднага изпих осветена вода от отец Гебхард Хейдер и си пръснах в устата Nitrolingual-Spray 04.

Синът ми искаше да повика лекар. Тогава почувствах болки и в горната част на корема.

Болките в сърцето продължиха около 15 минути. Казах на Спасителя, че не бива да умира, защото трябва да довърша дневника. Изпих още веднъж от осветената вода. Почувствах се по-добре.

След това отидох в църквата. След Светото причастие се почувствах още по-добре. Моят Спасител е най-добрият лекар.

След това дойдоха Фридолин от Лантерсхофен и Ерих от Рот. Четяхме от книгата на Барбара Вайганд. Книга, която всеки трябва да прочете.

04.07.92 – събота

След един час молитва попитах Спасителя по време на съединението дали иска днес да пиша.

Спасител: „Да, дъще моя, искам да пишеш.“

Аз: „Мъжът ми и свекърва ми ме пречат. За съжаление, не мога да пиша.“

Когато човек е в съюз със Спасителя, дяволът няма нищо по-любимо от това да пречи, за да не се запише нищо.

Свекървата ми е болна в момента. Тези дни дори не ходи на църква и едва ходи. Но сега, когато пиша посланието у дома, тя мие стълбището с тежкия прахосмукач, сякаш е най-здравият човек на света.

Поставям Бог на първо място. Когато първо се молиш, по-късно с любов можеш да правиш много неща по-добре, да чистиш или да работиш, и постигаш много повече и по-добре.

Едва се бях събрала, че съпругът ми ме прекъсна.

Никой не се съобразява с това, че Спасителят говори с мен. На работното място е почти по-добре, отколкото у дома. Кучето на съседа лае, колите по улицата преминават с бясна скорост.

„Скъпи Спасителю, опитвам се да говоря с Теб.“

Около 15 минути по-късно: съпругът ми си тръгна и останах сама. Положих слушалката настрана, за да не звъни.

Бях изкушена. Плаках известно време.

Помислих си дали изобщо е Спасителят, който ми говори. Беше ми тежко. Казах на Спасителя, че бих предпочела веднага да умира, ако с мен говори дяволът, а не Спасителят. Защото всичко съм дала на Спасителя, а не на дявола.

Тогава чух:

„Пиши, дъще моя, пътят към Мен е стръмен и тесен. Малко хора се намират на него. Да, дъще моя, и ти си на този път. Колкото по-стръмен е, толкова повече изкушения те сполетяват.“

Аз: „Скъпи Спасителю, ми е трудно да пиша това, защото нямам свещеник, който да чуе какво ми казваш. Аз съм толкова неопитна и се чувствам толкова глупава, че да пиша, и съм голяма грешница. Не съм достойна да чуя гласа Ти. Но едно нещо не може да ме подведе, и това е любовта ми към Теб. Спасителю, вече не мога да пиша.“

Спасител: „Иди с мир, дъще моя.“

Аз: „Скъпи Боже, моля Те, прости ми. Благодаря Ти и за тези изкушения, които ми се струват толкова тежки. Все пак аз съм слаб човек, прашинка.“

16.30 – 19.45 ч.: През това време бях в църквата в Рот. Посветих всичко, включително Светото причастие, на Дева Мария. После се изповядах при отец Пол Адамбукулам, заместник на отец Вогт.

05.07.92 — неделя

7.30 - 9.15 ч.: Молих се у дома преди Светата литургия и се събрах в молитва.

Спасител: „Напиши го, дъще моя, давам ти време за задачата, която трябва да изпълниш.“ Аз: „Господи, каква задача трябва да изпълня? Има ли това връзка с Църквата?“

Спасител: „Да, тази задача е за Църквата.“

Аз: „Мога ли да сравня тази задача с Евангелието?“ Спасител:

„Да, можеш.“

Аз: „Не искам да гадая, моля Те, кажи ми.“ Спасител:

„Напиши, дъще моя.“

Израках малко и казах: „Не знам, Господи, не ми е ясно и не мога да си представя каква задача ще бъде.“

Спасител: „Това ще дойде. Тази задача, която ти давам, трябва да изпълниш.“ Аз: „Но не мога да направя нищо, ако не знам какво.“

Спасител: „Писмото до Светия Отец дай на отеча, който е тук като представител, и той трябва да го предаде лично на Светия Отец.“

Аз: „Ти ли искаше този отец да дойде в нашата църква?“

Спасител: „Да, това беше моята воля.“

Аз: „И той иска ли да го направи?“

Спасител: „Да, той ще го направи.“

Аз: „Радвам се, че имам копие от писмото до Светия Отец. Да, Господи, ще го направя. Нека бъде Твоята воля.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, обичам те, иди с мир.“

Аз отправих още една молитва на благодарност.

В 13:30 часа беше Розарият, нямаше молитва. Но Хедвиг Х. след Розария все пак прочете Литанията на Свещената Скъпоценна Кръв.

Пред църквата стояха двама бездомни, които търсеха одеяла, за да спят. Поканих ги у дома. Хедвиг също дойде с мен.

Дадох на двамата да ядат и след това се молих с Хедвиг Х. на броеницата. Един от двамата бездомници веднага заспа, а другият се молеше с нас. Подарихме им две одеяла и те си тръгнаха.

18:30 ч.: Посетих Розария и Светата литургия в капелата „Рохус“ в Минголсхайм. Хедвиг също беше с мен.

06.07.92 – понеделник

10:00 ч. Кабинет на лекаря:

Слава Богу, че пациентите не бяха толкова много. През лятото са по-малко, отколкото през другите сезони. За сметка на това може да се молим повече, защото не обичам безсмислените разговори. Вечният живот не започва едва след смъртта, а сега, тук, на земята.

Ето защо първата и втората заповед са толкова важни. Там, където няма почит към Бога, там няма и любов.

След молитвата се съединих със Спасителя.

Спасител: „Дошло е времето, когато всички вие ще бъдете пресявани. Внимавай, Сатаната е силен. Мнозина не издържат това изпитание. На тях им липсва любов. Молете се без прекъсване. Духът е готов, плътта е слаба. Божият Дух почива във вас. Трябва да Му отдадете почит.“ Спасител: „Дъще Моя, не се съмнявай, иди в мир.“

Аз: „Сега чувствам много топлина и любов в себе си, но съжалявам, че наричам гласа просто „глас“, защото това е вътрешен разговор.

Глас, казват, когато го чуваш силно или когато говориш. Аз го чувам от дълбочина, която е толкова непостижима. Затова те моля, мой Господи и Боже, прости ми.

Аз не се съмнявам в Твоята любов и Твоето присъствие, а се чудя, че другите хора не чуват такова нещо. В началото мислех, че всеки го чува, както аз. Но после, когато чуеш, че не е така, тогава със сигурност ти трябва време, докато разбереш, че това е голяма благодат от Теб, а не от мен самата. Благодаря Ти, Господи, мой скъпи Исусе, за тази голяма благодат. Броеница и Света литургия в Рот.

20:00 ч. Молитвена група: Молихме се два часа.

07.07.92 - вторник

10:00 ч. Кабинет на лекаря:

Молих се и се събрах в единение.

Спасител: „Пиши, дъще моя, имам нужда...”

Аз: „Господи, кой си Ти, че казваш: „Напиши, дъще моя?“

Спасител: „Можеш да пишеш на Исус.“

Спасител: „Имам нужда от силни изповедници в близкото бъдеще. Ти все още не си толкова силна, дъще моя.“

Аз: „Скъпи Боже, скъпи Исусе, какво трябва да направя, за да бъда силна?“

Спасител: „Да ми се довериш напълно.“

Аз: „Мой Господи и Боже, моля Те, дай ми тази благодат, за да имам пълно доверие в Теб.“

Спасител: „Дъще моя, давам ти я.“

Аз: „Мой Господи и Боже, Ти си моят любящ Отец. Ти вече ми даде живата вяра, после вяроност към Теб, а сега и доверие към Теб.

Това добродетели ли са?“

Спасител: „Да, това са добродетелите, които имаш сега.“

Аз: „Г-жа Бекер ми даде бележка, на която пишеше, че един млад мъж, Р. Денингер, има болестта на Крон.“

Спасител: „Този господин трябва да носи този кръст с

любов.“ Аз: „Правилно ли съм написал „кръст“?“

Спасител: „Да, този кръст, който му дадох.“ След това:

Спасител: „Дъще моя, радвам се, че книгата на Барбара Вайганд ти доставя радост и ти помага.“

Аз: „Да, мой скъпи Исус, това е една от най-добрите книги. Всички трябва да я прочетат.“

Попитах Спасителя за почивката си, защото бях отдала всичко на Спасителя. Аз: „Какво би направил на мое място?“

Спасител: „Остани у дома, дъще моя.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, ще го направя. Благодаря Ти за добрия съвет.“

Аз: „Трябва ли да запиша още нещо?“

Спасител: „Обичам те, дъще моя, иди с мир.“

18:30 ч. Броеница и Света литургия в червено.

08.07.92 – сряда

10:00 ч. в кабинета на лекаря:

Вероника и аз се молихме заедно Болезнения броеница, след това Литанията на Скъпоценната кръв и още други молитви.

Аз: „Скъпи Боже, хубаво е, когато човек Ти даде всичко, той е свободен от проблеми, гняв, съмнения и страх. Както Ти казваш, така ще бъде. Всичко да стане, както Ти искаш.“

Спасител: „В близко бъдеще ще се случи голяма катастрофа.“

Аз: „Къде?“

Спасител: „Всички са мои деца, трябва да се молим.“

Спасител: „Една от атомните електроцентрали ще унищожи много хора. Напиши, дъще моя, всичко е заради парите. Германия ще се включи в тази война срещу Сърбия.“ Аз:

„Значи все пак ще има война в Сърбия?“

Спасител: „Да, скоро.“

Аз: „Скъпи Спасителю, Твоят дух е обединен с моя дух, затова ми говориш.“ Спасител: „Да, така е.“

Спасител: „Внимавай, изкушенията са по-силни. Дъще моя, дръж се здраво за ръката ми.“

Аз: „Мой скъп и милостив Боже, ще го направя. Нека ангелът ми пазител ми напомня за това и ме пази, и моля, нека Светата Дева разпростре защитния си плащ над всичките си деца и над мен.“

Спасител: „Дъще моя, иди с мир.“

В 15:45 часа ми се обади отец Йоахим от Огерсхайм. Говорих с него около 10 минути. Той искаше да знае дали съм говорила с федералния канцлер Х. Кол. Казах му, че съм видяла канцлера с жена му, когато гледаха балет в Мюнхен. (Видях ги по телевизията, в новините, които гледах у свекърва ми.)

Може би това е по-важно, отколкото да прочета писмото и да изпълня Божията воля. По време на ваканцията при нас имаше и Света литургия в сряда, така че не ми се наложи да ходя в капелата „Рохус“.

18.30 ч. Броеница и Света литургия в червено.

09.07.92 – четвъртък

Днес сутринта се молих повече от час. По време на съединението:

Спасител: „Напиши, дъще моя, ти си поканена при папата.“

Аз: „Преди ваканцията на Вероника или след нея. И ще получа ли аудиенция при Светия Отец?“

Спасител: „Да, ще говориш с него.“

Аз: „Господи, вярвам в това, което каза. Сега вярвам, че така ще се случи.“

Спасител: „Дъще моя, не е нужно да знаеш какво те очаква в близкото бъдеще. Твоето бъдеще принадлежи на Мен.“

Аз: „Да, Господи, нека бъде така.“

Аз: „Това означава, че не трябва да се тревожа как ще продължи всичко. Ти ми отнемаш тази тревога.“

Спасител: „Написала си го правилно, харесва ми. Така ще бъде.“

Спасител: „Дъще Моя, обичам те, иди в мир.“

18:30 ч. Броеница и Света литургия в червено.

Малко след Светото причастие се помолих отец Адамбукулам да ме заговори, за да му кажа какво иска Спасителят.

Когато излязох от църквата, отецът ме попита дали утре ще пътувам за Хайделберг. Успях да му кажа, че имам послание от Спасителя за него.

Той ми каза, че ако утре в 6.45 ч. не го видя пред църквата, тогава няма да пътува за Хайделберг.

Той се сбогува с мен приятелски.

Антон, помощник при причастieto, видя, че разговарям с него.

10.07.92 – петък

10:00 ч. в стаята на лекарите:

Разказах на Спасителя, че тази сутрин около 6:50 ч. бях пред църквата „Рот“ и че отец Паул не беше там.

След това аз и съпругът ми се молехме заедно по пътя към Хайделберг. В клиниката се молех с Вероника.

Спасителят искаше да напиша това.

Спасител: „Хората трябва да търсят укритие от самолета.“ Аз:

„Това важи ли за Федерална република Германия?“

Спасител: „Да, дъще моя.“

Аз: „Федерална Република Германия заплашена ли е от самолети?“ Спасител: „Да, скоро. Самолетите идват от изток.“

Аз: „Господи, това, което трябва да напиша, е много тежко.“

Спасител: „Дъще моя, всички трябва да се молят.“

Спасител: „Дъще моя, хората са изпаднали в голяма опасност. Призови ги към молитва. Трябва отново да съкратя времето. Всеки има толкова малко време.“

Аз: „Трябва ли да запиша още нещо, скъпи Боже?“

Спасител: „Да, всичко, което пишеш, трябва скоро да бъде отпечатано.“

Аз: „Скъпи Боже, моля Те за милост, за да можем Марион и аз да пишем по-бързо, защото имаме толкова много пречки при писането, че не напредваме толкова бързо.“ Спасител: „Дъще моя, трябва да се постараете.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, ще се постарая да пиша.“ Спасител:

„Дъще моя, обичам те, иди в мир.“

По време на съединението усетих топлина и много любов и получих толкова много милост, особено спокойствие и мир. Да, усетих, че Спасителят беше присъствал в мен.

Той говореше като Спасител, който иска да спаси всичките си деца.

15:00 ч.: Отворих едно пакетче от издателство „Мириам“. В едно писмо прочетох, че Х. Йозеф Кюнцли е починал. Отдавна се молах за него, защото той трябваше да отпечата книгата, а сега беше починал.

Започнах да плача, запалих свещ за него, поръсих го със светена вода и веднага започнах да се моля за него.

18:30 ч.: Броеница и Света литургия в червено.

След Светата литургия му дадох писмото за Светия отец, отец Паул Адамбукулам, и му казах да го предаде лично на Светия отец. После го поканих в понеделник

19:45 ч., да му прочета от дневника ми това, което Спасителят беше казал за него.

Поканих го и на молитвената група в 20:00 ч., за да види какво и как се молим. Той каза, че ще дойде у нас.

След това дойде Марион и написахме дневника.

11.07.92 – събота

Пристигнах в църквата във Вагхаузел в 8:15 ч. вместо в 7:15 ч. и изобщо не бях забелязала. Ирма ме заговори и ме попита дали знам колко е часът.

Когато казах „7:15“, тя се разсмя и ме осведоми, че вече е 8:15. Такова нещо още не ми се е случвало.

След това отидох при Марион и си водихме дневник.

Следобед отидох в църквата между 16:30 и 19:45 ч. Молих се за много неща.

12.07.92 – неделя

7.50 – 9.00 ч.: След молитвата се съединих.

Спасител: „Светът е в голяма опасност. Европа има малко време, за да поправи нещата. Почти всички хора ще се изгубят. Те не са подготвени за вечния живот.“

Хората са предали волята си на Сатаната.“ Аз: „Но има толкова много хора, които ходят на църква.“

Спасител: „Много от тях ще се отклонят.“

Аз: „Това ли е „пресяването“?“

Спасител: „Да, Сатана вече пресява.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, светът никога не е бил в такъв грях, както сега.

Войната ще се разпространи толкова бързо, колкото всички войни досега. Моя дъще, моли се, моли се много. Чрез молитвата можете да поправите много неща.“

Аз: „Да запиша ли още нещо?“

Спасител: „Имам нужда от много молитвени групи.“

Аз: „В нашето обкръжение имаме много молитвени групи.“

Спасител: „Не са достатъчни, за да спасят голям брой хора.“

Спасител: „Дъще моя, всеки ден се губят толкова много души. Молитвената група, която водиш, дава много плодове, но те трябва още да узреят.“

Аз: „Какво трябва да направят, за да узреят?“

Спасител: „Трябва да обичат.“

Аз: „Не смея да попитам, всичко това звучи като заплашително послание.“

Спасител: „Почти цялата Апокалипсис е заплашително послание. Деца Мои, не мога да ви утеша. Трябва да се молите много и да постите. Тези, които Ме обичат, ще бъдат спасени. А тези, които не Ме обичат, вече са избрали своя баща, княза на света.“ Аз: „Скъпи Исусе, Ти си Победителят и Спасителят на света, Ти можеш да ги спасиш всички.“ Спасител: „Дъще моя, свободната воля на хората ги води към пропастта. Дъще моя, аз те обичам и все още обичам всички хора. Иди в мир.“ Аз: „Скъпи Боже, прости ни на всички. Обичам Те и за онези, които не Те обичат. Помилуй ни и моля Те, спаси ни, за да не загинем. Благодаря Ти за тези болезнени думи, които са предупреждение за света.“

10.00 ч.: Посетих Светата литургия в Рот.

13:30 ч. Молитва на броелицата без проповед в Рот, в църквата. Отец Паул не държи проповед.

13.07.92 – понеделник

10.00 ч. Кабинет на лекаря:

Молих се от сърце и след това се съединих със Спасителя.

Спасител: „Дъще моя, слушай добре. Всички отпечатани листи ще бъдат взети от един свещеник, който ще ги провери и ще ги даде за печат. Коя издателска къща ще ги отпечата, ще реши свещеникът. Това не трябва да бъде твоя грижа.“

След това Спасителят каза:

„Пази дневника си в тайна, защото Сатаната е силен. Той иска да унищожи всичко, което съм написал. Едва когато книгата е готова, тя може да бъде прочетена.“

Аз: „Трябва ли да запиша още нещо?“

Спасител: „Да, трябва да запишеш. Моят дух е свързан с твоя, тогава ще ме чуваш по-ясно.“

Спасител: „Пиши, дъще моя, войната ще се засили през следващите дни.“ Аз: „Коя имаш предвид, в Босна или в Русия?“

Спасител: „И от двете страни, можеш да запишеш, дъще моя. Моли се за умиращите.“ Аз: „Трябва ли да знам още нещо?“

Спасител: „Да, дъще моя, не отивай сама, без мен.“

Аз: „Скъпи Боже, желая си винаги да бъда при Теб и с Теб.“ Спасител:

„Така ми харесва, дъще моя, отиди в мир.“

Аз: „Господи и Боже мой, обичам Те и Ти благодаря.“

14.07.92 — вторник

10:00 ч. в лекарската стая:

По време на събранието:

Спасител: „Напиши, дъще моя.“ Аз:

„Отново заради войната?“ Спасител:

„Да, моли се за Сърбия.“

Аз: „Мислех, че Х. Панич ще оправя нещата?“

Спасител: „Това е капан на Сатаната.“

Аз: „Значи той не е подходящият човек за Сърбия?“

Спасител: „Не, той е вълк в овчи кожи.“

Аз: „Може ли тази война да бъде предотвратена, ако казваш: „Моли се за Сърбия?““ Спасителят: „Много души биха могли да бъдат спасени. При войната в Сърбия ще бъдат изгубени повече души, отколкото в Босна и Хърватия взети заедно.“

След малко чух:

„Напиши, дъще моя: Явяването на Дева Мария ще дойде скоро.“ Аз: „Къде?“

Спасителят: „В Червената църква. Моли се и пости. Знамението ще дойде скоро, в близко бъдеще.“

Аз: „Защо казваш „в близко бъдеще“?“

Спасител: „Защото аз определям времето. В тази църква трябва да се моли.“

Спасител: „Дъще моя, слушай добре. Не ме разочаровай.“

Аз: „Не, мой Господи и Боже, няма да Те разочаровам. Моля Те, дай ми благодатта да бъда силна духом.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, иди с мир.“

18:30 ч. Броевица и Света литургия в червено.

Около 21:00 ч. ме посети отец Пол Адамбукулам. Той ми обеща да дойде отново в молитвената група в понеделник.

15.07.92 — сряда

10:00 ч. в кабинета на лекаря:

Молих се и се съединих със Спасителя.

Спасител: „Хората са в примката на Сатаната.“ Аз: „Скъпи Боже, когато казваш „хората“, аз си мисля за всички.“ Спасител: „Само малък брой от тях не са в нея.“

Аз: „Това прилича на видението на Дон Боско.“

Спасител: „Дъще моя, не грешиш. Всички трябва да се покаят. За мнозина вече е твърде късно.“

Аз: „Да запиша ли още нещо?“ Спасител: „Да, запиши го, то е дори много важно.“ Аз: „Да, мой Господи и Боже, и какво е то?“

Спасител: „Тази година ще избухне война в Сърбия. Напиши, дъще моя, че голямата кал в Църквата е съучастник. Епископите трябва да се върнат към истинското учение на Църквата.“

Аз: „Какво е най-лошото в Църквата сега, защо има кал в Църквата?“ Спасител: „Оскверняването на Моето Тяло. Необходимо е спешно да се премахне причастието с ръка.“

Аз: „Аз съм толкова безпомощна.“

Спасител: „Това е вярно. Но с мен ти не си безпомощна.“

Аз: „Какво да правя?“

Спасител: „Говори за това отново и отново. Толкова бързо, колкото е било въведено, толкова бързо трябва да бъде премахнато. Напиши, дъще моя, че ако не го направят, ще ги сполети наказание. Непокорството към Мен е най-голямото зло, което може да сполети всички хора.“

Спасител: „Продължавай да говориш за това. Аз ще бъда с теб, когато говориш за това. Дъще моя, остани ми вярна. Обичам те, иди в мир.“

16.07.92 — четвъртък

10.00 ч. в кабинета на лекаря:

След молитвата се съединих със Спасителя.

Спасител: „Пиши, дъще моя.“

Аз: „Да, Господи. Благодаря Ти, че ми говориш, и Те обичам над всичко, защото за мен не става въпрос за любопитство какво ще ми кажеш, а за спасението на душите и за това да изпълня Твоята воля, защото Ти казваш, че съм Твоя слугиня. Тъй като обединявам духа си с Твоя Свят Дух, не трябва да се страхувам, че някой друг ще се намеси. Това е възможно само ако Ти го позволиш.“

Спасител: „Пиши, дъще моя, всички трябва да се отвърнат от широкия път, защото нямат много време. Тъй като трябва да съкратя времето, обратът трябва да стане бързо. Има толкова много мъртви и никой свещеник не може да ги погребее, моли се за тях.“

Аз: „Достатъчно ли е това, което написах, или трябва да запиша още нещо?“

Спасител: „Трябва да построиш капелата възможно най-бързо.“

Аз: „Скъпи Боже, дай на архитекта Волфганг благодатта да ускори изготвянето на плана, защото все още нямам достатъчно пари.“

Спасител: „Всичко ще бъде на мястото си в подходящото време.“

Аз: „Скъпи Боже, моля Те, изпрати ми и работници, които да ми помогнат да построя капелата.“ Спасител: „Дъще моя, имаме малко време.“

Аз: „Защо казваш „ние“?“

Спасител: „Аз съм с вас.“

Аз: „Господи, нека бъде Твоята воля. Ще се постарая да изпълня Твоята воля. Моля Те за благодатта за това.“

18:30 ч. Броеница и Света литургия в червено.

17.07.92 – петък

10:00 ч. в кабинета на лекаря:

Аз се молах и се обединих със Спасителя.

Спасител: „Дъще Моя, имам нужда от много молитви. Войната започна.“ Аз:

„Ти каза, че войната е започнала на 01.07.92.“

Спасител: „Руската война.“

Аз: „Скъпи Боже, защо наричаш тази война руска война?“

Спасител: „Защото те стоят зад сърбите. Тази война няма да може да бъде спряна.“ Аз:

„Да запиша ли още нещо?“

Спасител: „Да. В близкото бъдеще ще има много

мъртви.“ Спасител: „Дъще моя, имам нужда от силни

молитвеници.“ Аз: „Спасителю, кого наричаш силни молитвеници?“

Спасител: „Тези, които се молят със сърцето си. Напиши, дъще моя, скоро ще имаш явление на Дева Мария.“

Аз: „Но ти вече ми каза това.“ Спасител:

„Наближава.“

Аз: „Какво означава „наближава“?“

Спасител: „Обичай я.“

Аз: „Не я обичам ли достатъчно?“

Спасител: „Малко говориш с нея.“

Аз: „Скъпи Исусе, обещавам Ти, че в бъдеще ще говоря повече с Дева Мария и ще я обичам повече.“

Спасител: „Дъще моя, харесва ми това, което си написала. Дъще моя, обичам те, иди в мир.“

Следобед видях, че съм получила писмо от канцеларията на федералния канцлер (AZ: 012—K—0007772/92/0()01). — вж. копие, страница - 155 -

В 18.30 ч. се молах с броеницата в църквата за това намерение и останах и за Светата литургия.

След Светото причастие попитах Спасителя какво да направя. Беше около 19:40 ч.

Спасител: „Вярваш ли, че ще говориш с него?“ Аз:

„Да, вярвам.“

Спасител: „Моли се за него, ще получиш още едно писмо от федералния канцлер.“ Аз: „Да, Господи, ще се моля за него и за това дело.“

18.07.92 — събота

В 7:15 ч. бях в църквата във Вагхаузел, след това при Марион, както почти всяка събота след Светата литургия, защото тогава пишем дневници. Днес подарих на Моника Хамбш книгата на Барбара Вайганд и й казах, че ако я прочете, ще ме разбере по-добре.

16.30-18.30 в Рот в църквата: Молах се и след това отидох да се изповядам при отец Паул Адамбукулам.

Едва се прибрах у дома и отново бях атакувана. Този път демонът се нахвърли върху Хедвиг Х. и съпруга ми. Хедвиг настоява да нося забрадка в църквата, защото някаква благословена жена го е казала.

Казах й: „Вярвам, че трябва да носим кърпи, но не трябва да се подиграваш, когато самата ти не носиш такава. Вярвам, че днес за Спасителя е по-важно да имаме чисто сърце, отколкото 1000 жени, които носят забрадка, но имат нечисто сърце. Ако Спасителят иска да нося забрадка в църквата в тази жега, тогава съм готова да я нося още утре.“
Веднага взех броеницата и се помолих. След това настъпи тишина. Странно, тези изкушения идват веднага след изповедта.

19.07.92 — неделя

Молих се през нощта от 4:20 до 5:20 ч. и сутринта от 8:00 до 9:15 ч.

Тъй като снощи, тази нощ и тази сутрин бях измъчвана от нечистия дух, след молитвата по време на съединението попитах Спасителя:

Аз: „Искаш ли да пиша, или искаш да не пиша?“ Спасител: „Да, искам да продължиш да пишеш.“

Аз: „Вярвам, че Ти ми говориш и разбрах, че нечистият дух не иска да пиша.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, хората висят на косъм и са нестабилни.“

Аз: „Скъпи Боже, кажи ми друго, това ми е толкова неясно.“

Спасител: „Хората вече не са способни да вярват.“

Аз: „Защо са толкова неспособни да вярват?“

Спасител: „Защото не обичат Този, Който ги е изкупил.“ Не знаех какво да кажа.

Спасител: „Питай ме, дъще моя.“

Аз: „За мен е трудно, защото все още нямам свещеник, който да прочете това, което пиша.“

Спасител: „Ще дойде още един свещеник. Той ще го прочете и ще го даде за печат възможно най-бързо.“

След това:

Спасител: „Войната ще се влоши в близко бъдеще.“ Аз:

„Мислех, че политиките са сключили мир?“

Спасител: „Напиши, дъще моя, те не са сключили мир с мен. Аз съм Царят на този мир. Освен мен никой не може да даде мир. Светският мир е само привиден мир. Той не трае дълго. Аз съм го предсказал в моя план.“

Аз: „Какъв е твоят план?“

Спасител: „Предсказах, че ще дойде времето на Антихриста. И това време вече е настъпило.“ Аз: „Господи и Боже мой, това е много лошо.“

Спасител: „Силните ще бъдат пресяти.“

Аз: „Моля Те, Спасителю, помогни ни, защото сме толкова слаби.“

Спасител: „Гордостта на човека трябва да бъде изкоренена. Хората трябва отново да обичат, за да познаят своя Спасител. Дъще Моя, обичай Ме, иди в мир.“

В 10.00 часа бях в църквата в Рот за Светата литургия, а в 13.30 часа – за Розария. Днес нямаше молитва.

20.07.92 – понеделник

10.00 ч. В кабинета на лекаря:

Както всяка сутрин, и днес се молих, след което се събрах в себе си.

Спасител: „Пиши, дъще моя, това е важно.“

От този момент нататък бях прекъсната четири пъти от д-р Арндт. Лекарят беше доста неспокоен. Той бързо влизаше и излизаше. Това се случва много често, когато Спасителят говори с мен. Лекарите не остават дълго в стаята. Обикновено в тази стая пишат заключенията за пациентите или провеждат служебни и лични телефонни разговори, и то не малко. Когато водят ненужни разговори, аз се моля за тях, защото в тази стая мога да се моля и да работя. Тук прекарвам най-често половин час. Иначе съм в рентгеновата зала, стая без дневна светлина, където правя рентгенови снимки на пациентите.

Когато стаята се опразни, попитах Спасителя какво е важното, което иска да ми каже. Спасител: „Дъще моя, не се съмнявай.“

Аз: „Господи, няма да се съмнявам. Ще вярвам твърдо в това, което ми казваш, и ще го запиша.“

Спасител: „Ще настъпи голямо земетресение. Всички ще го усетят. Ще бъде много силно.“

Аз: „Това ли е част от наказанието?“

Спасител: „Да, за неподчинението на хората. Неподчинение спрямо мен.“ Аз:

„Какво мога да направя?“

Спасител: „Можеш да направиш нещо. Моли се.“

Аз: „Имам чувството, че никой не ме слуша.“

Спасител: „Така е, дъще моя.“

Спасителят ми каза нещо, което не исках да запиша. Спасител:

„Остани ми вярна, иди с мир.“

Тогава все пак реших да запиша това, което Спасителят ми каза: „Свещениците и политиките работят заедно.“

Тъй като все пак го написах, чух:

„Благодаря ти, дъще моя.“

18:30 ч. Броевица и Света литургия в червено.

20:00 ч. Молитвена група: отец Пол Адамбукулам се моли с нас, след което изповяда. Фридолин също беше там, както и много други, които отдавна не бяха идвали.

21.07.92 — вторник

10:00 ч. в лекарската стая:

Молих се от сърце и се съединих със Спасителя.

Спасител: „И аз те обичам. Ти принадлежиш изцяло на мен. Аз съм твоят живот. Тъй като си ми дала всичко, аз ще се грижа за теб.“

Спасител: „Дъще моя, има много проблеми, които трябва да бъдат решени.“

Аз: „И кои са те?“

Спасител: „Един от тях е: Свещениците трябва да принадлежат на Мен. Те трябва да мразят светското. Трябва да бъдат верни на Светия Отец и на традицията. Да се отклониш от пътя на Светия Отец означава да се отклониш от Мен. Свещениците трябва да се върнат към истинското учение на Църквата, иначе свещеникът не е вторият Исус.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, всички, които се подиграват с теб, се подиграват с мен. Тези хора трябва да ми препоръчаш.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, ще го направя.“

Спасител: „Напиши, дъще моя. Действието на знамението ми върху теб приближава. Остани ми верна и остани непоколебима.“

Аз: „Скъпи Боже, трябва да попитам още веднъж, защото разказах на Холгер и Фридолин нещо от дневника, беше ли правилно?“

Спасител: „Продължавай да го правиш, дъще моя.“

Спасител: „Дъще моя, харесва ми, когато питаш.“

Аз: „Защо винаги казваш, че трябва да ти остана вярна. Не съм ли ти вярна?“

Спасител: „Да, но ти не знаеш какво ще се случи с теб утре.“

Аз: „Господи, какво имаш предвид?“

Спасител: „Защото имаш свободна воля и аз не мога да ти я отнема.“ Аз:

„Но аз винаги съчетавам волята си с Твоята.“

Спасител: „И все пак на следващия ден можеш да решиш друго.“

Аз: „Скъпи Боже, тогава предпочитам да умра сега, отколкото да взема друго решение. О, скъпи Боже, знам, че Ти знаеш всичко предварително. Никога не позволявай да се разделя с Теб. Аз съм Твоето дете и искам винаги да бъда Твоя.“

Спасител: „Това, което си написала, беше важно за мен. Обичам те, дъще моя. Иди в мир.“

18:30 ч. Броевица и Света литургия в червено.

22.07.92 — сряда

8:15 ч. в кабинета на лекаря:

Спасител: „Дъще моя, искам да пишеш.“

Аз: „Скъпи мой Иисусе, толкова ми е трудно, никой не взема на сериозно това, което пиша.“ Спасител: „Идва времето, когато ще приемат по-сериозно това, което пишеш.“

Спасител: „Пиши, дъще Моя, военните кораби в Адриатическо море са готови да започнат война с Черна гора.“

Аз: „Монте Негро и Сърбия в момента са в мир.“

Спасителят: „Но не и мир в сърцата им.“

Аз: „Трябва ли да знам още нещо?“

Спасител: „Да, новият свещеник в червено скоро ще дойде.“ Аз: „Това е волята на Фрайбург или твоята?“

Спасител: „Това е Моята воля. Новият свещеник ще се моли Светия Розарий преди Светата литургия. Хората в червено ще осъзнаят, че са в голям грях.

Аз искам да ви спася всички.“

Исках да знам дали трябва да отида при отец Гебхард Хейдер.

Спасител: „Отиди при него, отиди. Говори с него.“

Спасител: „Дъще моя, обичам те, моли се много. Иди с мир.“

Следобед бях на пазар в „Глобус“. Когато приключих и застанах пред колата си, видях, че под тоалетната хартия в количката имаше още шампоан и гребен, и двете не бяха сканирани на касата. Веднага се върнах и ги платих. Касиерката ми каза, че това се случва рядко в днешно време. Знаех, че това е изкушение за мен. Преди със сигурност не бих направила такова нещо, но сега, след кръщението, искам да бъда добра християнка, защото съвестта ми го изисква. Ако ми бяха начислили с 5 марки повече, и аз щях да се върна и да подам рекламация. Затова казвам, че ако е в моя полза, ще се върна, защото Бог вижда всичко, а дяволът пада в ямата, която сам ми е изкопал.

18:30 ч. Света литургия и броелица в Рот.

23.07.92 — четвъртък

От 9.30 до 10.30 ч. бях в кабинета на лекаря.

Спасител: „Чуваш ли ме, дъще моя?“

Аз: „Да, чувам Те, Господи.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, светът е в голяма опасност. Сатаната показва най-голямата си сила. Светът е заслепен от него. Този път той отнася голяма плячка. Почти всички му се подчиняват.“

Аз: „Трябва ли да знам или да направя нещо?“

Спасител: „Да, направи нещо за мен. Моля те, напиши го, дъще моя. Всичко, което напишеш, трябва да бъде отпечатано.“

Аз: „Ти каза, че това ще го направи един свещеник.“

Спасител: „Да, ще дойде и един свещеник. Той ще го направи.“

Аз: „Господи, страхувам се, че той ще премахне частта за премахването на причастията в ръка, както и тази, че миряните не могат да раздават Светото причастие. Страхувам се, че няма да го отпечата.“

Спасител: „Дъще моя, той няма да го направи.“ (Той няма да извади нищо.)

Аз: „Тогава този свещеник ще има жива вяра и ще бъде в Божията благодат.“ Спасител: „Да, дъще моя.“

Аз: „Благодаря Ти, Господи и Боже, още предварително за този свещеник. Ще се моля много за него и ще постя.“

Спасител: „Дъще моя, направи го.“

Аз: „Господи, искам да Те попитам дали трябва да отида там, на мястото, където живеят Йозеф и Гизела, за да изнеса лекция. Това ли е Твоята воля?“

Спасител: „Дъще Моя, ще се радвам много, ако отидеш там и изнесеш лекция.“ Аз: „Господи, ще бъдеш ли с мен?“

Спасител: „Да, аз съм винаги с теб.“

Аз: „Скъпи Боже, благодаря Ти от цялото си сърце.“

Спасител: „Напиши, дъще Моя, какво мислиш, че ще се случи сега?“

Аз: „Наистина съм любопитна.“

Чаках с изумление какво ще каже Спасителят сега.

Спасител: „Знакът ще дойде.“

Аз: „Господи и Боже мой, сега не питам кога. Но Господи, нека бъде Твоята воля. Защото никога не искам да бъда отделена от Теб. Обичам Те толкова много, че поставям Теб, живия и любящ, триединен Бог, на първо място в живота си.“

След това бях прекъснат от д-р Арндт. Той резервира по телефона частния си полет за почивка. Докато той говореше по телефона, аз се молах за него и залепвах цифрите върху рентгеновите пликосе. Така разговорът ми със Спасителя беше прекъснат.

12:00 ч. в капелата в клиниката.

След молитвата се съединих със Спасителя:

Аз: „Сутринта ми каза нещо за знака. Трябва ли да знам още нещо за него?“

Спасител: „Да, дъще моя, това ще се случи с теб.“

Аз: „Господи, не се тревожа за това. Аз принадлежа изцяло на Теб.“

Спасител: „Дъще Моя, това Ми е угодно.“

Спасител: „Дъще моя, остани ми вярна, иди с мир.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, обичам Те, ще Ти бъда вярна. Благодаря Ти, че отново си ми говорил.“

При рентгена: Една млада жена беше паднала и се беше ударила по лицето. Трябваше да й направя рентген. Казах й, че сутрин трябва да се моли.

Тя: „Аз се моля сутрин и вечер.“ Аз:

„Но трябва да отидете на изповед.“ Тя:

„Аз съм протестантка.“

Погледнах я и тя заплака. Дадох й молитвен лист и тя си тръгна весела.

Следващият пациент беше млад мъж. Някой му беше разбил цялото лице на ергенско парти.

Разказах му как нечистият дух действа чрез хората. Казах му още, че трябва да прости на този човек, да се моли за него и да благодари на Бога за това изпитание.

Дадох му молитвен лист и го изпратих да се изповяда. Той се зарадва и отиде отново при лекаря за по-нататъшни изследвания.

18:30 ч. Броевица и Света литургия в червено.

24.07.92 – петък

9.00 ч. в кабинета на лекаря:

Спасител: „Напиши, дъще моя, имам нужда от много изповедници, които да защитават вярата ми.“

Аз: „Но, скъпи Боже, хората се страхуват от хората и освен това изпитват страх.“

Спасител: „Виждаш ли, дъще моя, със страх от хората никой не идва при Мен. Моли се, дъще моя, за да бъдеш освободена от страха от хората. Нечистият дух причинява страха от хората. Не можеш да служиш на двама господари. Дъще моя, пиши.

Досега си написала всичко правилно.“ Аз:

„Но имам толкова много грешки.“

Спасител: „Не е важно колко грешки имаш, а това, което ти казвам.“

Аз: „Ти си мой духовен наставник, мога ли да прочета от дневника си на отец Гебхард в Регенсбург?“

Спасител: „Можеш.“

Аз: „Трябва ли да направя още нещо?“

Спасител: „Да, можеш да направиш нещо.“ Аз: „Какво?“

Първо не чух нищо.

След малко:

Спасител: „Виждаш ли, не можеш да говориш за себе си.“

Аз: „Да, това вече съм го осъзнавал няколко пъти. Но другите не го осъзнават. Те мислят, че си говоря сам.“

Спасител: „Човек трябва да слуша повече Бога, отколкото другите.“

Попитах Спасителя дали Беате може да коригира дневника заради грешките. Спасител:

„Можеш да го направиш. Дъще моя, обичам те, иди с мир.“

18:30 ч. Броеница и Света литургия в червено.

25.07.92 — събота

Бях на сутрешната литургия във Вагхаузел. Когато Беате влезе в изповедалнята, се молах за нея и за отец Вернер Егон, тъй като тя прекара около час в изповедалнята. Вечерта искахме да заминем за Регенсбург, но кемперът не работеше. Затова решихме да заминем на следващия ден с колата.

26.07.92 — неделя

Около 9:45 ч. съпругът ми и аз бяхме в Регенсбург, в манастира на кармелитите, в църквата. След това прекарах времето от 10:45 до 15:45 ч. с отец Гебхард Хейдер.

Чудесен учител. Той прегледа няколко дни от дневника.

Той провери какво ми внушава Спасителят и каза, че това съответства на Библията. Отец Гебхард се ориентира добре в Библията, защото е и библейски учен и сам е превел Библията и я е коментирал.

Прочетох му много от дневника и при някои дни той веднага каза коя библейска част се отнася към тях,

например дневникът от 03.07.92 г. съвпада с Евангелието от Йоан, глава 14, стих 23.

Когато казах на отец Гебхард, че хората ще ме обявят за луд, той ми цитира отново един пасаж от Евангелието...

И така продължи няколко часа с него.

Благодаря на Бога, че имах честта да говоря с този свещеник. Накрая той освети за мен вода, свещи, сол и картини.

След това се изповядах пред него.

Особено ме впечатли фактът, че отец Гебхард вече знаеше това, което Спасителят ми беше казал предварително за света и за това, което ще се случи с него.

Така че тези послания бяха потвърждение за него и в същото време и за мен. Отец Гебхард е много прецизен в изказа си и много точен.

Когато пътувахме от Регенсбург към дома, съпругът ми отново беше нападнат от нечистия дух.

Така че трябваше да карам около 200 км сама, а той спеше до мен в колата.

През това време аз се молах с броеницата и други молитви през цялото време.

Съпругът ми се беше изповядал и в Регенсбург, но въпреки това беше измъчван. Вече не се чудя защо. Принасям всичко в жертва на Спасителя.

Когато пристигнахме у дома, исках да пиша и да се съединя с Спасителя.

Но за съжаление това беше невъзможно. Дойдоха жени, които водеха безполезни разговори. Така бях разсеяна. Усещах как нечистият дух действаше върху тези жени. Не беше трудно да разпозная нечистия дух.

Около полунощ си легнах, без да съм чула думите на Спасителя.

27.07.92 – понеделник

10:30 ч. в кабинета на лекаря:

След молитвата се съединих със Спасителя.

Спасител: „Напиши, дъще моя, войната ще се влоши в близко бъдеще. Молете се много. В Ирак ще има война. Тази война ще се разпространи далеч. Дъще моя, обичам те, иди в мир.“

18.30 Броеница и Света литургия в червено.
20.00 ч. Молитвена група. Отец Дохарт изповядваше.

28.07.92 — вторник

10.00 ч. у дома:

Молих се и се съединих със Спасителя. Спасител:

„Пиши, дъще моя.

Аз: „Да, мой Господи и Боже.“

Спасител: „Ти също не можеш да знаеш какво да запишеш сега.“

Тогава дълго време не чух нищо.

Аз: „Да, Господи, не знам какво да запиша. Вярвам в това, което казваш, вече не се съмнявам.“

Спасител: „Страхуваш ли се?“

Аз: „Не се страхувам. Но ако дойде страхът след разговора с Теб, тогава той не е от Теб, защото Ти не внушаваш страх на хората.“

Спасител: „Да, дъще моя, запиши: Хората...“

В този момент се съпротивлявах да продължа да записвам това, което чувах. Не исках да пиша повече, защото се чудех какво ли ще последва.

Спасител: „Запиши дума по дума.“

Аз: „Да, ще го направя, Господи.“

Спасител: „Хората са заплашени от много бедствия. Едно от тях е съвсем близо.“ В мислите си се питах къде.

Спасител: „Питаеш къде? Моите деца са навсякъде. Трябва да се молим за всички.“

Аз: „Господи, ще се моля за всички.“

Сега си помислих за Волфрам и се помолих за неговите

нужди. Спасител: „Всичко ще бъде наред.“

Аз: „Можеш ли да ми кажеш нещо повече за това?“ Спасител: „Това, което той прави, е по

Моята воля.“

Спасител: „Можеш да запишеш още нещо. Но това, което трябва да запишеш, не е добро.“ Аз:

„Но Господи, всичко, което идва от Теб, е добро.“

Спасител: „Това е вярно, дъще моя.“ Аз:

„Тогава да го зачеркна ли?“ Спасител:

„Не.“

Аз: „Искаш ли нещо от мен?“

Спасител: „Да.“

Аз: „Мога ли да знам какво, моля?“

Спасител: „Здравето ти.“

Аз: „Как така, не разбирам, моля Те, кажи ми го още веднъж, може би съм си го въобразила.“

Спасител: „Дъще моя, искам твоето здраве.“

Аз: „Господи и Боже мой, не разбирам това, но ти давам здравето си. Защото твоята любов е по-силна от здравето ми. Моля те, никога не ме отделяй от теб.“

Спасител: „Дъще моя, харесва ми това, което си написала. Обичам те, дъще моя, иди в мир.“

Аз: „Благодаря Ти, мой скъпи Исусе, мой духовен наставник, че си ми говорил и че ме обичаш, една грешница.“

18:30 ч. Броеница и Света литургия в червено.

След Светото причастие попитах Спасителя: „Скъпи Спасителю, днес сутринта поиска ли от мен здраве? Разбрах ли правилно? Моля Те, прости ми, че питам отново.

Спасител: „Да, дъще моя, поисках от теб здраве и ти ми го даде

.”

Аз: „Благодаря Ти, мой Господи и Боже.“

29.07.92 – сряда

10:05 – 11:45 ч. у дома:

Молих се от сърце и се събрах в себе си.

Спасител: „Пиши, дъще моя, ти не разбираш какво означава, че искам да имам твоето здраве. Аз разполагам с твоето здраве, както искам.“

Аз: „Да, Господи, можеш да правиш както искаш.“

От очите ми потекоха сълзи по съвсем свръхестествен начин, без да имам никакво участие в това. Попитах: „Плачеш ли, Господи?“

Спасител: „Да, дъще моя, сълзите ми са страдание. Тези, които изтичат от очите ти, са моите сълзи.“

Аз: „Чувствам се така, сякаш съм едно с Теб. Това означава, че не съм сама. В мен има и един съвсем особен мир. Толкова е хубаво, вътрешно съм толкова свободна, сякаш всички проблеми и тревоги са изчезнали. Нямам страх, нямам съмнения, нямам тежест в себе си.“

Аз: „Исках да те попитам още за здравето, което ти дадох. Искам да знам дали съм разбрала правилно. Не знам дали е правилно това, което мисля.“

Спасител: „Кажи какво мислиш.“

Аз: „Имам предвид, че когато ми даваш болест, страдание, ти не казваш кога, а го даваш, когато ти се иска.“

Спасител: „Дъще моя, запиши го, това са изкупителни страдания.“ Аз: „Какво постигам с тези изкупителни страдания?“

Спасител: „Първо, ти страдаш заедно с мен. Ти ми помагаш да нося кръста. По този начин се спасяват много души.“

Аз: „О, Господи, мога ли да нося този кръст, защото Ти знаеш това предварително. Аз се тревожа предварително, че няма да се отвърна от Теб, защото все пак съм толкова слаб човек.“

Спасител: „Без мен със сигурност би се отвърнал, но с мен – не.“ Аз: „Какво трябва да направя, за да бъда винаги с Теб?“

Спасител: „Да ми бъдеш верен.“

Аз: „Господи, сега съм Ти верен, но не знам как ще бъде утре.“ Спасител: „Не мисли за утре, подари ми това утре.“

Аз: „Да, Господи, ще го направя.“

Спасител: „Ще получиш моя знак. Моите рани.“ Аз: „Къде, у дома?“

Спасител: „В църквата.“

Аз: „На кои части от тялото?“

Спасител: „На всичките пет. На сърцето, на ръцете и на краката.“ Спасител: „Да, дъще моя, на видимите, които не гноясват.“ Аз: „Това означава, че ще бъдеш разпънат отново, в мен.“

Спасител: „Да, дъще моя, уцелила си.“

Аз: „Скъпи Боже, ще трябва ли да работя в клиниката с раните?“ Спасител:

„Бъдещето принадлежи на мен, дъще моя.“

Аз: „Да, Господи, вече Ти предадох бъдещето си. Боже мой, но раните са най-голямата болка.“

Спасител: „Да, дъще моя, така е. Но с тази болка могат да се спасят много души.“

Аз: „Господи, нека бъде Твоята воля, аз принадлежа изцяло на Теб.“ Спасител: „Дъще Моя, кръстът с Мен е сладък.“

Аз: „Какво означава сладък?“

Спасител: „Ти ще го носиш с мен до края.“

Аз: „Господи, това рани ли са, като при Свети Франциск и като при отец Пио?“

Спасител: „Да, същите са като при Свети Франциск и при блажения отец Пио.“ Аз: „Но тогава и отец Пио трябва да е светец.“

Спасител: „Да. Скоро ще бъде.“

Аз: „А ако умра при раните?“ Спасител: „Дъще моя, аз съм безсмъртен.“

Аз: „Мой Господи и Боже, обичам Те безгранично.“

Спасител: „Любовта няма нито граници, нито мярка.“

Аз: „Радвам се да чуя това. Благодаря Ти, че толкова дълго разговарях с Теб. С Теб не може да се стигне до край.“

Спасител: „Аз съм началото и краят.“

Аз: „Господи и Боже мой, скъпи мой Исусе, мой Жених, мой Духовен наставник, готова съм да нося кръста с Теб. Но за кои души?“

Спасител: „За грешниците, които живеят в мрака и по всяко време могат да отидат в ада.“ Аз: „Могат ли и свещениците да отидат в ада?“

Спасител: „Да, и те могат.“

Спасител: „Дъще Моя, ти ще страдаш за всички души.“

Аз: „Но те са много.“

Спасител: „Дъще моя, аз ги обичам всички.“

Аз: „Това е прекрасно и така трябва да обичаме и ние, хората.“

Спасител: „С мен можете да го направите. Без мен не можете да обичате. Дъще моя, обичам те и ти благодаря. Иди с мир.“

Вечерта бях в капелата „Рохус“ на Светата литургия, която се отслужваше от свещеник от Заир. Той четеше Светата литургия малко бързо. Когато раздаваше Светото причастие, той не ме видя, защото аз бях коленичила на причастната пейка.

Една сестра трябваше да му даде знак, че искам да приема Спасителя. Той стоеше на около метър от мен, но все пак не ме видя.

Капелата „Св. Рокус“ е капела в сградата на лечебница. Приблизително на всеки четири седмици свещениците там се сменят. Повечето от тях са там на лечение и през това време извършват пастирска дейност. Често свещениците са от мисионерите от Стейл и затова идват много свещеници от различни страни.

30.07.92 — четвъртък

9.00 – 10.45 ч. у дома:

Първо се молих, после се събрах в себе си. И тогава плаках толкова много, защото се уплаших дали ще издържа, ако получа Светите пет рани. Страхувах се, че няма да издържа до края и че може би ще се отвърна от Спасителя.

Тогава помолих Спасителя да ми даде благодатта за това, тогава щях да съм готова да страдам за спасението на грешниците.

Обичам Спасителя толкова много, че не мога да си представя да Го загубя. Това би било най-лошото, което би могло да ми се случи.

Искам всеки да помисли как стои въпросът с близостта и любовта му към Бога и към ближните. Вече мога да кажа, че Бог наистина е Любов и без тази любов вече не мога да живея.

Готов съм да нося с Него петте отворени рани, за да не загубя любовта и да остана свързан със Спасителя, за да спася грешниците. Сам не мога нищо.

В момента вече не се страхувам и вече не плача. Това ми беше отнето.

Спасител: „Напиши, дъще моя, много те обичам. Раните, които ще носиш, са моите рани.“

Спасител: „Това означава, че ще бъдеш с Мен и Аз няма да те оставя. Ние ще бъдем едно.“ Аз: „Господи и Боже мой, не мога да го разбера, но вярвам в това.“

Спасител: „Напиши, дъще моя.“

Аз: „Да, мой скъп милостив Боже.“

Спасител: „Изкупните страдания, които ще понесеш, ще дойдат много скоро.“ Аз:

„Трябва ли да направя нещо или да се подготвя?“

Спасител: „Такава, каквато си сега, ми е достатъчна. Дръж на думата си, на това, което си казала.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, обещавам Ти, моля Те, дай ми Твоята благодат, за да спазя това и да не се противореча.“

Спасител: „Ще имаш благодатта за това. Дъще Моя, остани ми вярна, продължавай да Ме обичаш. Иди с мир.“

От няколко седмици ме боли лявото рамо и горната част на ръката. Това е възпаление на костите. Посвещавам болката за спасението на душите.

18.30 ч. Броеница и Света литургия в червено.

Свещеникът Вогт се върна от лечебницата.

След Светото причастие казах на Спасителя: „Ти знаеш какво искам да ти кажа. Не се съмнявам и вярвам в това, но искам да съм сигурна.“

Спасителят знаеше какво искам да попитам и каза:

Спасител: „Ще получиш Светите пет рани. Няма да отнеме много време. Повярвай. Не си се заблудила.“

Аз: „Благодаря Ти, мой Господи и Боже, че ми потвърди това след Светото причастие.“ Цял ден изпитвах толкова много радост и любов. Това не може да се опише.

31.07.92 — петък

9.00–11.00 ч. у дома:

Молих се и се съединих със Спасителя.

Аз: „Моя безкрайна любов, мой скъпи Исусе, ако искаш, аз съм готова да пиша.“

Спасител: „Да, дъще Моя, пиши, имам нужда от много души, които са Ми верни, които умиротворяват гнева Ми.“

Аз: „Ти ли си Бог, дори и с гняв?“

Спасител: „Дъще моя, хората са непокорни.“ Аз:

„Свещениците не говорят за Божия гняв.“

Спасител: „Свещениците, които са в Моята благодат, вече проповядват това, което Аз им внушавам. Моя дъще, но те са много малко. Моли се да има повече добри свещеници. Днес свещениците вече не проповядват. Те са затворили сърцата си пред Мен.“

Аз: „Да разкажа ли, че ще получа петте рани от Теб?“ Спасител: „Дъще Моя, пази го още в тайна.“

Аз: „Защо не мога да го кажа още? Мога ли да знам?“

Спасител: „Петте рани, които ще получиш, са Моите рани, и никой от тях все още не може да го разбере.“

Аз: „Разбрали ли са го другите, които са носили Твоите рани, например при Св. Франциск и други?“

Спасител: „Да, Църквата го е разбрала, но те (свещениците) постоянно го осмиват.“ Аз: „Можеш ли да ми кажеш друга дума за „осмивам“?“

Спасител: „Те са станали безразлични към превръщането.“

Аз: „Скъпи Боже, аз също не мога да разбера това за светите рани.“ Спасител: „Тогава ти не си ти самият, а аз съм в теб.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, сега го разбирам по-добре. Аз съм само прашинка пред Теб.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, светът е в криза. Той вече не може да излезе от нея.“

Аз: „Какво наричаш криза, скъпи Боже?“

Спасител: „Кризата е пълното отвързване от техния Бог.“ Аз:

„Това ли е основната причина за този гняв?“

Спасител: „Да, дъще моя, уцелила си.“

Аз: „Но, Боже мой, има още толкова много хора, които са с Теб.“

Спасител: „Дъще моя, те са в мрежата на Сатаната.“

Аз: „Скъпи Боже, за кои от тях ще страдам с Теб?“ Спасител: „За онези, които са в мрежата на Сатаната.“

Аз: „Скъпи Боже, за това трябва да си голям боец.“

Спасител: „Дъще моя, с мен ти вече си велика. Аз дадох на хората свободна воля и те ще принадлежат там, където са избрали и където искат да принадлежат.“

Попитах дали съм го написала правилно. Спасител:

„За мен е достатъчно.“

Спасител: „Дъще моя, обичам те, остани ми вярна. Иди с мир.“

Когато приключих с писането, затворих голямата метална плъзгаща се врата към балкона. И веднага пръстът ми се озова между вратите. Болката беше силна и кървах.

При лекаря ми направиха инжекция против тетанус. Пожертвах болката за по-голяма слава на Бога.

18:30 ч. Броеница и Света литургия в червено.

01.08.92 – събота

В 7.15 ч. бях в църквата във Вагхаузел. От 13.20

до 14.10 ч. у дома:

Спасител: „Дъще моя, аз съм с теб. Обичам те.“ Аз:

„Да го запиша ли?“

Спасител: „Можеш да го запишеш.“

Аз: „Благодаря Ти за Твоята любов, която вече няколко часа усещам толкова силно.“

Мислех, че е само моя воля да се съединя толкова копнежно със Спасителя, че едва ли можех да изчакам.

Спасител: „Дъще моя, това беше Моята воля – да се съединя с теб.“

Аз: „Скъпи Боже, предстои ли ми нещо, защото Ти искаше да се съединиш с мен?“

Спасител: „Да, предстои ти нещо.“

Аз: „Мога ли да знам, мой Господи и Боже? Моля Те за милостта да поема всичко, което ме очаква. Мой Господи и Боже, приемам го, въпреки че не знам какво ме очаква. Господи, нека се случи Твоята воля, а не моята.“

Спасител: „Дъще моя, ти си избрана, имаш ли съмнения, дъще моя?“ Аз:

„Не, Господи.“

След това дълго време не се случи нищо и аз си мислех за това, което ме очаква.

Спасител: „Не можеш да кажеш, че това идва от теб.“

Аз: „Не. Не знам какво ме очаква. Трябва ли да плача заради това, което ме очаква?“ Спасител: „Можеш да се радваш.“

Аз: „Какво ще бъде това, за което ще се радвам? Не мога да си представя за какво трябва да се радвам сега.“

Спасител: „Ти винаги ще бъдеш свързан с Пресветата Дева Мария.“ Аз:

„Аз не бях ли свързан с нея?“

Спасител: „Можеш и да говориш с нея.“ Аз:

„Вече съм говорил с нея.“ Спасител: „Тя също ще говори с теб.“

Аз: „Това означава ли, че ще я чувам, както чувам Теб?“

Спасител: „Да, дъще моя, ще я чуваш така, както чуваш

мен.“ Аз: „Как ще разбера, че тя говори?“

Спасител: „Тя ще ти се представи, ще разпознаеш гласа ѝ.“ Аз: „Да,

Господи, вече се радвам. Кога ще бъде това?“ Спасител: „Веднага щом дойде знакът.“

Аз: „Но ти каза, че тя ще се яви в църквата в Св. Леон-Рот.“ Спасител: „Да, така ще бъде.“

Аз: „Един път?“

Спасител: „Няколко пъти.“

Спасител: „Пази всичко в тайна.“

Аз: „Господи, моля Те, дай ми благодатта да пазя всичко това в тайна. Ти казваш, че това, с което е изпълнено сърцето, за него говори устата. Моля Те, дай ми благодатта езикът ми да мълчи за това.“

Спасител: „Да, дъще моя, ще я получиш.“

Спасител: „Дъще моя, твоята Света Майка Мария и аз те обичаме. Иди с мир.“

Аз: „Мой Господи и Боже, благодаря Ти за толкова много благодат. Благодаря на любящата Божия Майка, че иска да говори и с мен, грешницата. О, Майко на Милосърдието, Ти, прибежище на грешниците, води ме и ме пази.

15.30 – 18.15 ч.: Молих се в Червената църква и се изповядах пред отец Вогт.

02.08.92 — неделя

8.00 - 9.20 ч.:

Спасител: „Напиши, дъще моя, ти ме обичаш с моята любов. Тази любов е дар от мен за твоето „да“ към мен. И тази любов е най-големият дар, който съм ти дал.“ Аз: „Чувствам, че трябва да бъда винаги свързана с теб. Непрекъснато ме тегли към теб. Човек чака с такава копнеж да се съедини с теб.“

Спасител: „Защото ти принадлежиш изцяло на Мен.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, искам от теб твоето самосъзнание.“ Аз: „Моля те, кажи ми друга дума за това.“

Спасител: „Ти не можеш да направиш нищо сама, Аз действам за теб.“

Аз: „Скъпи Боже, как ще стане това, не го разбирам. Господи, помогни ми да го разбера по-добре.“

Спасител: „Всичко, което правиш, го правя Аз.“

Аз: „Значи не аз съм, а Ти си този, който прави това.“ Аз:

„Как да разбера, че Ти правиш това?“

Спасител: „Кажи, преди да направиш нещо: „Направи го Ти, Господи, както искаш.“ Аз: „Тогава аз съм Твоят инструмент, с който се служиш.“

Спасител: „Да, дъще моя, така е.“

Аз: „Мой Господи и Боже, ще го направя, както Ти искаш. Моля Те, дай ми благодатта да мога да го направя, защото това със сигурност не е лесно.“

При това си мислех за смирението.

Спасител: „Кажи го, дъще моя, това е вярно, за това ти е нужна смиреност.“

Аз: „Господи, всеки ден моля за смирение, **това е най-трудната добродетел.**“

Спасител: „Ще я постигнеш само ако си с мен. И когато осъзнаеш, че ти си нищо, а всичко съм аз в теб, и когато осъзнаеш, че сама не можеш нищо, тогава ще си постигнала смирението, което ми харесва толкова много.“

Исках да побързам, за да стигна навреме в църквата за Светата литургия. Спасител:

„Да, дъще моя, имам нужда от теб и там. Обичам те, дъще моя, иди с мир.“

10.00 ч. Света литургия в Червено.

13.30 ч. Броеница – след това се молих пред Светите рани. В 19.00 ч. се молих на Белезнената броеница у дома.

03.08.92 – понеделник

8.00 – 10.00 ч. в кабинета на лекаря:

След като се помолих от сърце на Спасителя.

Спасител: „Дъще моя, чух те добре. Това, което ще се случи с теб, е моя грижа, както и това, което предстои. Твоята задача, дъще моя, е да ми служиш, както аз искам.“

Аз: „Господи, но моля Те, позволи ми да разбера какво искаш. Кажи ми какво искаш да направя.“

Спасител: „Трябва да се уповавам изцяло на Мен.“

Аз: „Да, Господи, ще го направя.“

Аз: „Скъпи Боже, тъй като се съединих с Твоя Свят Дух, моля Те, не позволявай на моя дух да се намесва, докато пиша, защото това би ме направило несигурно.“

Спасител: „Пиши, дъще моя, аз съм изготвил план за теб, този план трябва да се изпълни.“

Аз: „Скъпи Боже, страхувам се, че няма да се изпълни.“

Спасител: „Той ще се изпълни, ако винаги си с мен.“

Аз: „Скъпи Боже, искам винаги да съм с Теб. Моля Те, никога не ме отделяй от Теб. Скъпи Боже, сега се страхувам да Те попитам още нещо. Кажи ми, ако трябва да запиша още нещо. Направи с мен каквото искаш. Аз принадлежа изцяло на Теб.“

Спасител: „Дъще моя, запиши. Не се тревожи за това, имам някого, който ще извърши това дело.“

Аз: „Господи, не разбирам защо това се нарича дело.“

Спасител: „Дъще моя, това дело е от Мен и то се отнася до спасението на душите. Това е дело за спасението на душите. Имаме много малко време, дъще моя.“

Аз: „Господи, ако ми казваш такова нещо, тогава искаш нещо от мен.“ Спасител: „Да, дъще моя, изкупителните страдания.“

Аз: „Господи и Боже мой, мой Триедини Боже, мой милостиви Исусе, готова съм да страдам с Теб за спасението на душите от любов към Теб и към хората. Скъпи Боже, не съм променила мнението си, защото Твоето мнение сега е моето мнение. Защото това, което Ти мислиш, е правилно, а не това, което аз мисля.“

Спасител: „Харесва ми, дъще моя, това, което си написала.“ Аз:

„Нямам повече желания.“

Спасител: „Наистина ли нямаш никакво желание?“

Аз: „Не смея да си пожелаю нещо, защото съм толкова недостойна.“

Спасител: „Пожелай си, дъще моя, аз искам това.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, тогава си пожелавам да мога да нося кръста, който ми даваш, с любов и вяност към Теб до края и църквата в Св. Леон-Рот да стане образцова църква според мнението на Светия Отец, така че другите църкви да вземат пример от нея.

Пожелавам Светото причастие да се раздава на колене, с изключение на онези, които не могат да коленичат, и да се раздава като устно причастие с патена.

Искам да ни дадеш свещеници, които всеки ден да са на разположение за Светото изповядване, за изповедния разговор, и Светото причастие да се раздава с благоговение само от осветените ръце на свещеника.

След това, Божията Майка, Свети Йосиф и светите ангели и светци отново да бъдат почитани повече в църквата.

Искам свещеникът да се моли на броеницата заедно с вярващите преди Светата литургия и по време на нея да се обръща към табернакула заедно с министрантите, с изключение на проповедта.

- Да се моли винаги в капелата, която се строи у дома, за спасението на душите. Особено трябва да се почитат Твоите Свети рани.
- Да се изцеляват хората физически и душевно в тази капела чрез застъпничеството на Дева Мария и Свети Йосиф.
- Никой, който се моли в тази капела, да не се изгуби.
- Да бъдат спасени моето семейство, настоящото и трите поколения преди него.
- Моля за специална закрила за тази капела и да продължат да се молят в нея след смъртта ми.
- Да се отдаде на Теб, Боже, в тази капела повече чест, хвала и благодарност, отколкото досега в която и да е друга капела

Господи, много неща изброих. Но, Господи, казвам, че ако Ти искаш, нека стане, не защото аз съм нещо, а защото Ти си всичко в мен.”

Спасител: „Дъще моя, така ще бъде.“ Аз:

„Господи, чух ли правилно?“

Спасител: „Дъще моя, запиши го, ще стане така, както си го написала.“ Аз: „Благодаря Ти, Господи и Боже мой, БЛАГОДАРЯ.“

В момента навън гърми и вали много силно, като при буря. Душата ми е в покой, мир и голяма любов към любящия Бог и към Светата Дева Мария.

В Рот нямаше Света литургия, отидох в капелата „Рохус“ в 19:30 ч.

20:15 ч. Молитвена група. Молитвената група съществува от пет години.

04.08.92 – вторник

У дома между 10:55 и 11:55 ч. Първо се молих, после се събрах.

Спасител: „Има много неща, които не ми харесват.“ Аз: „Господи и Боже мой, какво не ти харесва?“

Спасител: „Че Матиас е постил заедно с Андреас (Андре от Белгия).“ Аз: „Но и апостолите са правили същото в миналото.“

Спасител: „Дъще Моя, това не е Моята воля.“ Аз: „Трябва ли да знам още нещо за Матиас?“

Спасител: „Моли се за него.“

Аз: „А как стои въпросът с Беате?“

Спасител: „Тя не трябва да чете повече дневника ти.“ Аз: „Но Ти каза, че тя може да го коригира.“

Спасител: „Но не и да го променя.“

Аз: „А как стои въпросът с Фридолин, може ли да разкаже на отец Стефан за раните, които ще получа?“

Спасител: „Нека пази това в тайна.“

Аз: „Искаш ли да отида на духовно уединение в близко бъдеще?“

Спасител: „Още не.“

Спасител: „Аз съм твой духовен наставник, ти принадлежиш изцяло на мен.“ Попитах Спасителя за тази жена с кранчето.

Спасител: „Кажи на Фридолин да внимава с тази жена. Моли се за Фридолин.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, ще се моля за всички тези намерения. И за Фридолин ще се моля повече.“

Спасител: „Радвам се, че Фридолин има желание да идва в молитвената група в понеделник.“

Аз: „Тогавга се страхувам, че Марион няма да продължи да пише дневника.“

Спасител: „Тя ще продължи да пише.“

Аз: „Какво би направил на мое място за майката на Матиас?“ Спасител:

„Дъще моя, остави това на мен.“

Аз: „Искаш ли да запиша още нещо?“ Спасител: „Да, искам да запишеш още нещо.“ Аз: „Да, мой Господи и Боже.“

Помислих за кмета.

Спасител: „Говори с него, аз ще ти подсказва какво да му кажеш.“

Аз: „Скъпи Боже, имам още един въпрос: трябва ли да отида в Шио през август?“

Спасител: „Не трябва да отиваш там. Остани ми послушна.“

Спасител: „Дъще моя, това, което ще последва, трябва да запишеш. Раните, които ще получиш, ще се случат още тази година.“

Аз: „Коя година имаш предвид?“

Спасител: „1992 г.“

Аз: „Да, Господи, мой милостиви Исусе, нека стане, както си казал.“ Спасител:

„Дъще моя, не ме разочаровай.“

Аз: „Господи, дай ми благодатта никога да не Те разочаровам.“

Спасител: „Слушай само мен, не се оставяй да те влияят другите. Този знак, който ще получиш от мен, ще бъде свидетелство за всички слепи, за да прогледат отново, и за глухите, за да чуят отново. Напиши, дъще моя, този знак, раните ми в теб, ще предизвикат голям шум в света.“

Аз: „Господи, не разбирам това напълно, моля Те, кажи ми нещо друго.“

Спасител: „Това ще бъде квас. Чрез твоята книга той ще се разпространи бързо. Те не могат да се мерят с раните, които ще получиш, защото те ще бъдат от Мен. Дъще Моя, обичам те, иди в мир.“

Вечерта бях в църквата в Малш. Първо отидох в Минголсхайм, но там нямаше литургия. Затова отидох в Малш, за да не пропусна Светата литургия.

05.08.92 - сряда

У дома между 10:45 и 12:45 ч.

Молих се и след това се съединих със Спасителя. Испитах дълбоко разкаяние за всичките си грехове и заплаках. Чувствах се като грешник, а Господ ме беше избрал да бъда Негов инструмент. О, колко недостоеен се чувствам пред Бога. Колко смирение е нужно, за да разпознаеш греховете си. Ходя на изповед почти всяка седмица, всеки ден се разкайвам за греха, но все пак винаги падам в греха. За някои греховете, за които се кая, не са грехове, но за мен и най-малкият грях е най-големият. Сигурно много малко хора ще разберат това, дори и отец Вогт.

Спасител: „Напиши, дъще моя, ще повярваш ли на това, което ти казвам?“

Аз: „Скъпи Спасителю, Ти вече си ми дал вярата, така че аз мога да повярвам.“ Спасител: „Но ти все още се съмняваш.“

Аз: „Можеш ли, моля те, да ми отнемеш съмнението?“

Спасител: „Но то се връща отново и отново.“

Аз: „Моля Те, отнеми ги отново от мен.“

Спасител: „Дъще моя, съмнението не идва от мен. Трябва да се молим отново и отново: „Пази ни от съмнение.“

Аз: „Да, Господи, моля Те, пази ме от съмненията, за да бъде вярата ми непоколебима.“

Спасител: „Пиши, дъще моя, упражнявай търпението.“

Аз: „Търпението е голяма добродетел, мислех, че я получавах от Теб.“ Спасител: „Ще я получиш, но не сега.“

Аз: „Да, Господи, ще проявявам търпение. Моля Те, прости ми нетърпението. Моля Те, очисти душата ми, за да бъда напълно чиста и да стана свята, за да Те славя и възхвалявам винаги заедно с всички светии в небесата.“

Аз: „Господи, това ли беше, което искаше да ми кажеш, дали ще повярвам?“

Спасител: „Идва нещо съвсем друго. Напиши го, дума по дума.“

Спасител: „Искам от теб цялото ти същество.“

Аз: „Господи и Боже мой, милостиви Исусе, давам Ти го, цялото си същество.“

Аз: „Можеш ли да ми кажеш нещо за това?“

Спасител: „Дъще моя, изкупните страдания, които понасяш, са моите страдания.“ Аз: „Но Ти вече ми каза това.“

Спасител: „Тогава ти си в мен.“

Аз: „А какво става с тялото ми?“

Спасител: „Тялото ти е видимото знамение за хората.“ Аз: „Аз съм толкова глупава, че не мога да го разбера.“

Спасител: „Ако можеше да го разбереш, тогава то не би било от Мен. Дори за богословите е трудно, защото те не могат да го разберат.“

Аз: „Господи, ако аз съм знак за хората, какво постигат хората чрез мен?“

Спасител: „Светлината, която ще излезе от тъмнината.“ Аз: „Това означава ли, че слепите ще прогледат отново?“

Спасител: „Да, дъще моя. Отворените ти рани ще светят за всички. Дори слепият ще прогледа отново. Заради тези рани, които ще получиш, ще бъдеш много подигравана и осмивана. Приеми всичко това, защото така много души ще бъдат спасени от проклятието.“

Аз: „Господи, правилно ли съм го написала? Да зачеркна ли това, което не е правилно?“

Спасител: „Не, аз го написах, не ти. Твоите ръце са Моят инструмент. Дъще Моя, обичам те много, остани Ми вярна. Иди с мир.“

Броеница и Света литургия в червено.

06.08.92 — четвъртък

Молих се интимно в продължение на един час, преди да се съединя със Спасителя. Отдадох всичко на Исус.

Спасител: „Да, дъще Моя, така беше правилно.“

Спасител: „Пиши, дъще моя, хората трябва спешно да се обърнат. Имат малко време пред себе си. Сатаната е силен. Той трябва да бъде покорен с молитви. Хората се молят много малко в момента. Кажй на кмета, нека се опита да те свърже с г-н канцлера Кол. Нека не се колебае да го направи.“ Аз: „Да му покажа ли писмото от г-н канцлера Кол?“

Спасител: „Да, можеш. Ако иска, нека пише на федералния канцлер, че трябва да говориш с него. Кажй му, че кметът също носи отговорност хората да живеят в мир.“

Аз: „Мога ли да му го прочета?“

Спасител: „Да, можеш, но нищо друго.“

Аз: „Не те питам какво да напиша, моля те, кажй ми. Може би това ще е достатъчно.“

Спасител: „Не е достатъчно, дъще моя, напиши го. Светът никога не е бил в такова сътресение, както сега. Всеки е изправен пред голяма опасност. Бих могъл да ги изплюя почти всички, но все още ги обичам. Всички те са мои деца. Но само малък брой от тях ще бъдат спасени!“

Спасител: „Напиши, дъще Моя, искам да продължиш да пишеш. Дъще Моя, изпълни желанието Ми.“

Аз: „Каква? Аз ти дадох всичко, аз не мога нищо.“ Спасител: „Да, с мен можеш всичко.“

Аз: „Господи, какво е желанието Ти, и ако съм с Теб, ще изпълня всяко Твое желание.“

Спасител: „Пиши, дъще моя, желанието ми е да те нося при мен.“

Аз: „Как да разбера това? Но ако това е Твоето желание, тогава ще го изпълня, тогава можеш да ме носиш, където искаш.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, ти можеш да бъдеш едновременно тук и там, където Аз искам.“

Аз: „Господи, ще направя това, което искаш, защото знам, че всичко, което правиш, е добро, и затова те обичам над всичко и ти благодаря за всичко.“

Тогава ме прекъсна съпругът ми. Аз не реагирах, защото Спасителят беше по-важен за мен в този момент.

Спасител: „Дъще Моя, сърцето ти ще бъде прободено.“

Аз: „Господи и Боже мой, нека бъде както искаш.“

Спасител: „Тогава сърцето ти ще бъде моето сърце. Кръвта, която ще изтече от сърцето ти, е моята кръв. Тази кръв ще бъде пролята за спасението на душите. Всяка капка кръв е скъпоценна.“

Аз: „О, Господи, не мога да разбера това. Кажй ми го по-просто.“ Спасител: „Кръвта Ми е вашето спасение.“

Аз: „О, Господи, колко ужасно трябва да е, когато те приемат в Светото Причастие с , когато Светите частици падат на земята. О, колко трябва да са слепи свещениците. Господи, моля Те, прости им, те не знаят какво правят, когато дават Светото Причастие в ръка.“

Спасител: „Да, дъще моя, така е.“

Аз: „Господи мой, много ми е трудно да пиша. Човек би трябвало да плаче със сълзи от кръв заради тези светотатства, липса на благоговение и безразличие към Теб, Триединния Бог. Нека Твоята Света Светлина да блести, за да излязат от мрака и да бъдат спасени чрез Твоята скъпоценна кръв.“

Спасител: „Дъще моя, така ще стане. Скъпа моя дъще, зарадвах се, че си продължила да пишеш. Обичай Ме, иди в мир.“

Около 16:15 ч. бях при кмета, г-н Мартин. Говорих с него за федералния канцлер г-н Кол. Той ми каза, че ще се опита да ме свърже с г-н Кол. Накрая му казах още, че не трябва да пропуска църквата.

18:30 ч. Броеница и Света литургия в Рот.

07.08.92 – петък – Петък на Сърцето на Исус

10:00 – 11:30 ч. у дома:

Молих се от сърце и казах на Спасителя: „Ще направя всичко, което искаш, но се страхувам само от едно – че в страданието си ще бъде отделена от Теб“,

Спасител: „Когато страдаш, Аз съм с теб. Аз страдам с теб.“ След малко настъпи тишина.

Аз плаках.

Спасител: „Напиши, дъще моя, **Словото се въплъти**, сърцето ти ще стане мое. Думите, които ще излязат от сърцето ти, ще бъдат моите думи.“

Аз: „Това ще бъде ли Светият Дух, който ще говори чрез мен?“

Спасител: „Да, дъще моя, Светият Дух ще говори чрез теб.“ Аз:

„Скъпи Спасителю, другите ще забележат ли това?“

Спасител: „Не всички. Само онези, които са в Божията благодат.“ Аз:

„А какво ще стане с останалите, които не го разпознават?“

Спасител: „Те ще те подиграват, ще се смеят и ще те обявят за луда.“ Аз:

„Какво да правя тогава?“

Спасител: „Не ти ще направиш нещо, а аз ще направя нещо. Дъще моя, тогава ти ще бъдеш моят инструмент.“

Аз: „Ще разпозная ли, че си Ти?“ Спасител:

„Да, вече си го разпознавала неведнъж.“

Аз: „Господи и Боже мой, предстои ли ми още нещо? Как ще бъде, когато си с мен, ще мога ли да ям? Имам предвид, когато получа раните Ти? Но казвам предварително, Господи, както Ти искаш, така да бъде.“

Спасител: „Дъще моя, бъдещето принадлежи на мен.“

Аз: „Да, Господи, пак съм го забравила. Прости ми, моля Те.“ Аз:

„Да запиша ли още нещо?“

Спасител: „Да, дъще Моя, имам нужда от още нещо от теб.“

Аз: „Скъпи Боже, можеш да го имаш.“

Спасител: „Напиши го, имам нужда от цялата ти преданост към мен.“

Аз: „Господи, вече ти дадох всичко. Отново ти давам всичко. Прави с мен каквото искаш. Аз принадлежа изцяло на Теб.“

Спасител: „Дъще моя, обичам те, остани ми вярна, ще направя каквото искам. Иди с мир, дъще моя.“

18.30 Броеница и Света литургия в червено.

08.08.92 – събота

11.00 – 12.45 ч.: След молитвата се съединих със Спасителя.

Попитах Спасителя дали да кажа на свещеник Вогт, че ще получа петте рани и че сърцето ми ще бъде прободено.

Спасител: „Да, кажи на своя свещеник, отец Фогт, че ще получиш от Мен петте рани и че сърцето ти ще бъде прободено.“

Аз: „Но, Господи, той със сигурност пак няма да повярва. Какво да правя?“

Спасител: „Дъще Моя, той ще повярва, когато вече ще е твърде късно.“

Аз: „Скъпи Боже, тогава няма смисъл да му го казвам.“ Спасител:

„Има смисъл, дъще моя.“

Аз: „Какъв смисъл има това?“

Спасител: „Той вече няма да може да каже, че не е знаел нищо.“

Говорих още малко със Спасителя, но не записах нищо. Спасител:

„Сега пиши, дъще моя. Слушай внимателно.“

Аз: „Да, Спасителю, слушам внимателно. Знам, че разумът ми няма да го разбере, но сърцето ми ще го разпознае и ще го почувства, защото сърцето ми знае какво искаш от мен, но хората не го знаят. Затова винаги първо ще слушам теб, защото твоята любов още не ме е измамил.“

Спасител: „Всичко, което запишеш, пази го добре.“

Аз: „Но Ти вече ми си го казвал.“

Спасител: „Сатана няма нищо по-любимо от това да унищожи чрез добри хора това, което пишеш.“ Аз: „Скъпи Исусе, ще го пазя по-добре.“

След известно време, когато настъпи тишина и спокойствие, попитах дали е достатъчно това, което бях написала. Спасител: „Не, дъще моя, всичко, което си написала, е важно и за по-късни времена.“ Спасител: „Моето дело ще бъде завършено. Великите още ще се учудват.“

Аз: „Кои са великите?“

Спасител: „Епископите. В това дело те ще познаят плодовете. Аз съм лозата в това дело. Аз ще пролея кръвта Си за всички, т.е. и най-големият грешник може да се обърне, ако пожелае. Аз дойдох на света за грешниците. Всеки грешник ми е скъп, както и праведните. Дъщеря Моя, делото, спасението на душите, ще извършиш заедно с Мен. Това, което съм започнал, ще довърша. Аз спасявам децата Си, онези, които все още могат да бъдат спасени. Твоят път, дъщеря Моя, е Моят път.“

Аз: „Тогава няма да се изгубя по този път.“

Спасител: „Няма да се изгубиш по този път. Ти си с Мен. Моя любима дъщеря, благодаря ти, че дойде при Мен. Иди с мир.“

16:30 ч. В Рот, в църквата: Молих се на броелицата. Тъй като днес в Рот не се провеждаше изповед, около 17:45 ч. отидох да се изповядам в капелата „Рохус“.

19:00 ч. Посетих Светата литургия в църквата в Минголсхайм.

09.08.92 — неделя

8.15 – 9.45 ч.: След молитвата се съединих със Спасителя.

Когато се съединявам със Спасителя, винаги приемам духовно причастие и се моля от сърце.

Спасител: „Пиши, дъще моя.“

Аз: „Да, Господи, ще запиша.“

Спасител: „Обичам те, дъще моя, трябва да изпитам децата Си докрай, защото задачата, която им давам, трябва да бъде изпълнена. За всичко, което си написала, Аз вече съм се погрижил, за да се сбъдне.“

Помислих си дали Спасителят е направил това предварително.

Спасител: „Да, предварително. Затова не се тревожи кога ще се случи нещо. Твоята задача е да обичаш Мен и хората и да изпълняваш Моята воля. Любовта, която още получавах от Мен, е като скъпоценен камък, който блести от всички страни. И там, където блести, ще тече любовта.“

Аз: „Господи, ще получа ли още повече любов?“

Спасител: „Да, ако страдаш с Мен, ще получиш и ще даваш повече любов. Ще можеш да дариш много любов. Дъще Моя, запиши още: Раните, които ще получиш, ще траят дълго време, за да бъдат спасени много души. Вчера свещеникът (в капелата „Рохус“) ти каза, че раните са дар на благодатта. Можеш да запишеш, че това е изключително голям дар на благодатта. Аз го давам на когото искам. Запиши, че ще можеш да работиш с раните и ще трябва да ги носиш дълго. Толкова дълго, колкото Аз искам.“ Аз: „Да, мой Господи и Боже, мой любящ Отец. Благодаря Ти още сега за този изключително голям дар на благодатта, който ще получа. Аз съм готова и желая да нося и понасям раните заедно с Теб, колкото дълго пожелаеш.“

Спасител: „Дъще Моя, ти се тревожиш за раните. Положи тази тревога в ръцете Ми. Нека тя бъде Моя тревога, а не твоя.“

Аз: „О, Господи, сега толкова жадувам за Твоята любов. Моля Те, дари ме с много любов.“

Спасител: „Аз ще ти дам много любов, но не сега. Би ли могла да я понесеш сега?“ Аз: „Не трябва ли да запиша още нещо?“

Спасител: „Да, трябва да запишеш още нещо.“ Аз:

„Да, Господи, какво?“

Спасител: „Болката, която усещаш в сърцето си, е Моята болка.“

Аз: „Мислех, че може би е от жегата. Това е пареща болка.“ Спасител: „Позволявам ти малко да почувстваш моята любов.“

Аз: „Твоите страдания са ли любов?“

Спасител: „Да, истинската любов към вас, моите деца.“

Аз: „Господи, благодаря Ти за всички страдания, които ми даваш, желая да Те обичам винаги. Моля Те, нека дори и през тежките страдания никога да не се отделя от Теб.“

Спасител: „Дъще моя, харесва ми това, което си написала. Благодаря ти. Моето желание е да бъда с теб и при теб. Моя скъпа дъще, иди в мир.“

13:30 ч. Розарий в червено в църквата. Днес нямаше молитва, останах в църквата за кръщението на едно дете.

19:00 ч. Посетих Светата литургия в капелата „Рохус“.

10.08.92 – понеделник

След молитвата:

Не исках да питам Спасителя нищо, защото не съм достойна.

Аз: „Скъпи Спасителю, искаш ли да запиша нещо?“ Спасител:

„Да, искам да пишеш, дъще моя.“ След това настъпи тишина.

Спасител: „Дъще моя, пиши, думай по думи.“ Аз:

„Да, Господи.“

Спасител: „Всичко, което преживяваш, принеси в жертва на Мен за тежките грешници. Аз ти отнех страха.“

Аз: „Благодаря Ти, Господи и Боже.“

Аз: „Скъпи Боже, усетих го, когато преди малко плаках и се страхувах, че няма да издържа раните. И тогава изведнъж плачът изчезна и вече не се страхувах.“ Спасител: „Дъще моя, запиши го, войната в Босна и Херцеговина ще стане още по-силна. Съседните страни са в опасност.“

Аз: „Господи, исках да Те попитам нещо: дали да пиша на г-н канцлера Кол по факс, ако Ти искаш това.“

Спасител: „Да, направи го.“

Аз: „Ще бъдеш ли с мен?“

Спасител: „Дъще моя, искам пълна дискретност, не трябва да казваш на никого.“ Аз: „А на господин пастор Дохарт?“

Спасител: „На него да, но на никой друг. Когато имаш раните, всички ще ги видят. Дъщеря ми, продължавай да ме обичаш както досега. Моята воля и твоята воля е да сме винаги единни.

Никой не може да ти отнеме тази воля, ти ми я даде.“

Аз: „О, мой Господи и Боже, това, което ми каза, ми прави добре. Благодаря ти, моя голяма любов. Скъпи мой Исусе, трябва ли да се подготвям още за изкупителните страдания?“

Спасител: „Дъще Моя, остани будна и никога не затваряй сърцето си пред Мен.“

Аз: „Господи, не разбирам добре, когато казваш: „не затваряй сърцето си пред мен“, моля те, кажи ми, какво имаш предвид, моля те, кажи ми с други думи.“

Спасител: „Искам да вляза в сърцето ти, когато Аз искам, а не когато ти искаш.“

Аз: „Но, Господи, Ти можеш да го правиш по всяко време и аз желая да останеш винаги при мен и никога да не ме напускаш.“

Спасител: „Аз винаги ще остана при теб, повярвай.“

Аз: „Но някои казват, че са изоставени.“ Спасител:

„Бог никога не изоставя децата Си.“

Спасител: „Дъще моя, напиши още нещо.“

Аз: „Но, Господи, искам да ми кажеш, когато съм затворила сърцето си.“ Спасител: „Често го правиш.“

Аз: „Но аз не знам това. Как да разбера, че стоиш пред вратата на сърцето ми?“

Спасител: „Постави Ме на първо място пред светското.“

Аз: „Но аз още не знам кога стоиш пред вратата.“ Спасител: „Нека сърцето ти бъде там, където е съкровището ти.“

Аз: „И това не мога да разбера напълно.“

Спасител: „Дъще моя, обичай ме такава, каквата си.“

Аз: „Господи, прости ми, искаше да ми кажеш още нещо.“

Спасител: „Изпълни желанието ми.“

Аз: „Да, о, мой Господи и Боже, моля Те за милост, за да изпълня това, което желаеш от мен, без да знам предварително какво ме очаква. Нека желанието Ти се сбъдне с Твоето съдействие.“

Спасител: „Искам да носиш раните, които получавах от мен, без ръкавици.“

Аз: „Скъпи Боже, мой Исусе, мой духовен наставник, как така? Може би не съм разбрал или духът ми се е намесил. Моля Те, кажи ми го още веднъж.“

Спасителят повтори още веднъж, че не трябва да нося ръкавици. Аз: „А ако лекарите кажат, че трябва да нося?“

Спасител: „Тогава кажи това, което аз казах.“

Аз: „А ако другите кажат, че искам да се хваля?“ Спасител:

„Не слушай това, което казват другите.“

Помислих за СПИН или инфекции.

Спасител: „Тези рани не гноясват.“

Аз: „Да ги нося напълно открити, напълно открити?“

Спасител: „Да, дъще моя.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, ще го направя, както искаш.“

Аз: „Господи и Боже мой, ще припадна ли, когато получа раните?“ Спасител: „Ще ги получиш в съзнание.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, разбрах.“

Аз: „Ще ги получа ли всички наведнъж, или първо на ръцете?“ Спасител: „Остави това на мен.“

Аз: „Да, Господи, нека бъде както искаш.“ Спасител: „Дъще моя, обичам те, иди с мир.“

Тези 1 1/2 часа с Спасителя ми се сториха като 5 минути.

Броеница и Света литургия в червено в църквата.

20:00 ч. – Молитвена група

11.08.92 – вторник

От 9.00 до 10.00 ч. се молах с Фридолин.

От 11.00 до 13.00 часа се молах сама и се съединявах. Спасител:

„Моя любов, напиши го.“

Помислих си, че днес той няма да каже „моята дъщеря“. Спасител: „Моя любов, така трябва да пишеш.“ Аз: „Благодаря, мой Господи и Боже.“

Спасител: „Всичко, което пишеш, ще бъде отпечатано възможно най-бързо, както аз искам. Остави го на свещеника, когото ти давам. Той ще го направи, както аз искам. Пиши, дъще моя, не обръщай внимание на грешките си. Те пренебрегват най-важното.“

Аз: „Господи, защо бързаш с това писане и това трябва да стане книга.“

Спасител: „Трябва отново да съкратя времето. Хората не искат да се обърнат към своя Отец, който ги обича.“

Аз: „Ще помогне ли книгата на хората да се обърнат?“

Спасител: „Те ще разберат. Останалото тепърва предстои. Бъди убедена, че тази книга ще помогне на мнозина.“

Аз: „Господи, не искам да се изказвам по този въпрос. Нека бъде така, както Ти искаш.“ След това: Помислих за Фридолин.

Спасител: „Хареса ми, че сте се молили заедно. Аз съм винаги с вас.“

Помислих си, че при Фридолин също има малко любопитство.

Спасител: „Дъще Моя, той ще стане свещеник. Продължавай да се молиш с него.“ Аз: „Благодаря, Господи, ще продължа да го правя.“

След това си спомних за отец Дохарт и се замислих дали това е било правилно според волята на Спасителя.

Спасител: „Радвам се, че си му казала това.“

Тогава си помислих за Фридолин, защото му бях казала, че ще получа раните. Страхувах се дали е било правилно да му го кажа.

Спасител: „На него можеш да го кажеш, това го знаеш, дъще моя.“

Аз: „Да, Господи, вече си ми го казвал, но не бях сигурна.“ Попитах

Спасителя още:

„Защо искаш, ако получа раните, да не нося ръкавици?“ Спасител: „Имам нужда от великодушни изповедници и затова светлината трябва да блести върху онези, които са в тъмнина.“

Беше 12:00 часа и прекъснах разговора, за да се помоля на Ангела Господен. След молитвата казах на Спасителя:

„Ти се радваш, когато се моля на Божията Майка.“

Спасител: „Аз също съм там.“

Аз: „Да, Господи, това е вярно. Господи, в сърцето ми има такова прекрасно чувство, чувствам се толкова свободна и не мога да го опиша с думи.“

Спасител: „Дъще Моя, ти Ми даде всичко, дори днешния и утрешния ден, който те очаква. Така да бъде.“

Аз: „Да, Господи, направи както искаш.“

Спасител: „Дъще моя, запиши още нещо. Давам ти още време да помислиш за това, което ти поисках. Това време е ограничено.“

Аз: „Господи и Боже мой, вече казвам „ДА“. Аз съм Твоята лоза. Мога да давам плод само ако остана на лозата. Направи с мен каквото искаш, за да мога да давам добър плод. И това, Господи, мога да го направя само с Теб.“

Спасител: „Дъще моя, тогава ще бъдеш подрязана, за да можеш да даваш добри плодове.“ Аз: „Какво трябва да направя?“

Спасител: „Отхвърли суетата. Облечи се по-скромно. Дари дрехите на бедните. Ще се оправяш с малко. Дари обувките си на бедните.“

Тогава си помислих колко да си запазя от тях, може би два чифта.

(Не исках да пиша за обувките. По-късно все пак го написах, защото почувствах, че трябва да го напиша.)

Аз: „Искам да те попитам нещо, което никога не съм питала. Искаш ли да нося кърпа или шал на главата? Има ли значение, защото съм твоята невеста?“

Спасител: „Да, това има голямо значение за мен.“

Спасител: „Носи го, дъще моя, покривалото за главата.“

Аз: „В клиниката или в църквата?“

Спасител: „Навсякъде.“

Аз: „Но ще ми е трудно да нося покриване за главата. Аз: „Защо?“

Спасител: „За да не станеш суетна и освен това, моите избрани винаги са носили покриване за главата.“

Аз: „Това заради традицията ли е, или защото ти така искаш?“ Спасител: „Защото аз така искам.“

Аз: „Но пастор Фогт няма да разбере това.“

Спасителят: „Ти ли си моята невеста?“

Аз: „А как стои въпросът с другите? Те също ли трябва да носят покриване за главата?“ Спасителят: „Да, но не го изисквам от всички.“

Аз: „Ако го направя, другите ще кажат, че съм луда.“ Спасител:

„Направи го, дъще моя.“

Аз: „Да, Господи, ще нося покривало за главата, защото Ти така искаш и от любов към Теб.“

Спасител: „Дъще моя, направи това, което искам от теб.“

Аз: „Скъпи Боже, моля Те за милостта винаги да разпознавам какво искаш от мен.“

Спасител: „Дъще моя, ти си моята перла, за която трябва да се грижа. Остани ми вярна. Иди с мир.“

В 18:30 ч. бях с Фридолин в Рот в църквата, за да се молим на броеницата и да присъстваме на Светата литургия. Преди и след Светото причастие казах на Спасителя, че съм обмислила добре какво искам от мен и дадох своето „ДА“. И тогава помолих Спасителя Божията Майка да ми помогне да нося кръста и да ми бъде утешителка в страданията. Казах Му, че никога не бих искала да се разделя с Него.

Повторих, че от любов към Исус и към хората, за спасението на душите и обръщането на грешниците, съм готова да нося тези изкупителни страдания заедно с Него. След Светото причастие Спасителят ми каза при съединението:

Спасител: „Благодаря ти, дъще моя, обичам те, остани ми вярна. Приемам го.“

12.08.92 – сряда

Молих се през нощта от 2.30 до 3.30 часа и сутринта от 9.30 до 11.30 часа.

Сутринта се молах и се съединявах:

Спасител: „Дъще моя, запиши го.“

Аз: „Да, скъпи милостиви Отче, скъпи Исусе, скъпи Свети Дух.“

Спасител: „Раните, които ще получиш от Мен, ще се отпечатат върху ръцете, краката и сърцето ти. Ще потече много кръв за душите, които са с добра воля. Това ще бъде Моята кръв, дъще Моя, за спасението на душите. Моята кръв трябва да бъде много почитана. Твоята задача е да изпълниш волята Ми, когато пролея тази кръв. Ще бъде голяма болка. Ще ти бъде позволено толкова, колкото можеш да понесеш. Аз знам колко можеш да понесеш. Имай доверие в Мен. Аз съм твоят Жених. Моята воля е също да бъда винаги единен с теб. С Мен няма да ти липсва нищо.“

Аз: „Господи, как го разбираш, че нищо няма да ми липсва?“

Спасител: „Аз притежавам всичко, от което се нуждаеш.“

Аз: „Да, Господи, вярвам в това. Скъпи Боже, искам да ти кажа, че сега те обичам толкова много, че искам да направя всичко, което пожелаеш.“

Спасител: „Дъще моя, раните ще кървят, първо в петък. Тогава няма да трябва да работиш. Те ще те освободят от работа.“

Аз: „Тогава ще мога ли да се моля?“

Спасител: „Другите ще трябва да се молят много. Дъще моя, бъди сигурна, че ще го направят.“

Спасител: „Аз обичам всички хора.“

Помислих за трънния венец.

Спасител: „Това още предстои. Трънният венец е част от това. Първо ще получиш бичуването, след това трънното коронясване. Това ще стане така, както аз страдах на Голгота. Това е моето разпъване в теб. Твоята болка ще бъде моя. Тези изкупителни страдания са моите изкупителни страдания. Аз съм в теб и ти си в мен. Тогава ние сме едно.“

Аз: „Моля Те, мой Господи и Боже, само отнеми страха ми, за да не се страхувам от дявола и той да не може да ми направи нищо. Ако ми направи нещо, тогава безброй души ще бъдат спасени от проклятието.“

Спасител: „Дъще Моя, за това ще се погрижа.“

Спасител: „Ти ще бъдеш изкушавана повече от другите души. Затова за теб ще се молят много. Моята воля е да се молят много.“

Спасител: „Твоята задача е да ми останеш винаги вярна.“

Аз: „За да ти бъда вярна, ти вече си ми дал благодатта.“ Спасител: „Да, вече съм го направил.“

Аз: „Но имам нужда от свещеник.“

Спасител: „Ще дойде един. Няма да ти липсва свещеник.“ Спасител: „Скъпа дъще, това е достатъчно за днес. Иди с мир.“

19:00 ч. Броеница и Света литургия в Минголсхайм в капелата „Рохус“.

13.08.92 — четвъртък

9.50 – 11.00 ч. у дома:

Молих се от сърце и се събрах в себе си.

Спасител: „О, дъще моя, запиши го. Всичко, което пишеш, е Моята воля. Ти си нищо и нищо не можеш без Мен. Затова се нуждаеш от Мен във всичко. Аз съм Господ и Бог за всички. Всичко трябва да се подчинява на Мен. Вие, грешни хора, трябва да се събудите. Дошло е времето, когато ще бъдете съдени според това, което сте Ми донесли.

Всеки трябва да даде сметка пред Мен. Нищо не можете да скриете от Мен. Аз ви дадох очи, за да виждате, и уши, за да чувате. А вие не виждате, нито чувате. Всичко е само лудост. Моят гняв ще се стовари върху всеки. Мои непокорни деца, събудете се! Аз съм Бог на светлината, а не на тъмнината. Останете в Моята светлина. Молете се за светлината, която ви осветява. Защото, когато дойде тъмнината, вече няма да можете да молите. И тогава ще принадлежите на Бога на тъмнината. Тогава

мъката им ще бъде вечна. Дъще Моя, призиви ги всички на молитва. Майка Ми и вашата Майка ви обича и ви харесва всички, върнете се всички при нея. Тя ви очаква с разперени ръце. Обичайте я. Тя ще представи молитвите ви (застъпничеството ви) пред Мен.

От нея няма да отхвърля никакво застъпничество. Дъще Моя, всичко, което ще ти се случи, положи в непорочното сърце на Мария, защото нейното сърце е и Моето сърце.

Там врагът трябва да се оттегли. Любима дъще, продължавай да пишеш. "

Аз: „Да, мой Господи и Боже, мой любящ Отец.“

Спасител: „Не се тревожи толкова много за твоите изкупителни страдания. Това е Мой проблем, не твой. Благодаря ти за твоето „Да“ и Аз го приех. Нищо няма да ти липсва.

Имай доверие. Аз съм твой живот, дъще Моя. Аз познавам твоята слабост.

В подходящото време ще ти дам всичко, от което се нуждаеш. Не се тревожи предварително. Изкупителните страдания, които ще преживееш, са пред вратата. Аз ще почукам, когато дойде часът. При Мен всичко се случва в подходящото време.

Дъще Моя, обичам те много и те благославям сега.“ Аз

коленичих на земята, за да приема благословията.

Спасител: „Благославям те, дъще моя, в името на Отца, Сина и Светия Дух. Иди с мир.“

Аз казах: „Амин.“

След това: „Слава на Бога Господа.“

Не знаех дали съм го казала правилно.

Спасител: „Дъще моя, това ми харесва.“

Малко преди обяда казах на сина си да приема всичко по-сериозно с Бога. Казах му още да отиде да се изповяда.

Той каза: „И без това не мога да ти повярвам.“

Тогава му казах, че ще повярва като Тома, едва когато види раните. Отдавна забелязвах, че той се измъква от молитвената група, въпреки че понякога би могъл да присъства.

В момента цялото ми семейство слуша това, което им внушава нечистият дух. Аз оставам вярна на нашия Господ и Бог, дори и да съм сама.

18:30 ч. Броеница и Света литургия в Червено.

Нямах представа, че днес в Евангелието се говореше за Тома, който не повярва, че

Исус е възкръснал, когато другите ученици му разказаха за това.

След Светото причастие попитах Спасителя дали да отида при отец Фогт и да му кажа, че получавам раните на Спасителя.

Спасител: „Отиди при него, говори с него.“

Така че след църквата отидох при отец Фогт и му разказах. Той се усмихна леко и каза: „Вие вярвате.“

Аз: „Да, вярвам.“

Тогава му казах още, че Спасителят е казал, че той ще повярва едва когато вече ще е твърде късно. Помолих го за благословия и се прибрах весела у дома.

14.08.92 – петък

10.00 – 11.45 ч. у дома:

Молитва – обединение

Спасител: „Пиши, дъще моя, искам да пишеш.“ Аз: „Да, скъпи

Исусе, мой духовен наставник.“

Спасител: „Дъще Моя, войната се засилва. В света цари хаос. Врагът вече е отнел голяма плячка. Хората чакат прекалено дълго, преди да се помирят с своя Бог. Войната вече е нанесла достатъчно щети, но ще нанесе още повече. Призовавай политиците да се покаят. Те са заслепени от завесата на Сатаната. Те ще трябва да поемат голяма отговорност пред Мен. Никой политик няма да бъде освободен от това. Ще трябва да изплюя мнозина.“

Спасител: „Дъще Моя, харесва Ми, че записваш всичко. Ще възнаградя тази работа по специален начин.“

Аз: „Господи, искам да Те попитам още нещо за раните. Ти каза, че стоиш пред вратата, а отец Вогт не се изказа добре. Трябва ли да знам или да разбера още нещо, преди да почукаш на вратата на сърцето ми, защото трябва да се внимава, за да не се намеси нечистият дух.“

Спасител: „Запиши, дъще моя, раните, които ще получиш, са мои и лесно се разпознават.“

Аз: „Как така, скъпи Триедини Боже?“

Спасител: „Кръвта, която ще тече от раните, е Моята кръв. Човекът няма толкова кръв, колкото ще изтече от тях.“

Аз: „Но това не е достатъчно за учените.“

Спасител: „Тези рани не зарастват и не гноясват. Тези рани ще излъчват светлина, която ще възвърне зрението на слепите. Тази кръв, която Аз ще пролея чрез теб, ще бъде тяхното спасение. Дъще Моя, ако някой тогава все още не вярва, той няма да може да повярва и по-късно.

Напиши, дъще Моя, за някои Аз бях и за някои ще бъда разпънат напразно. Тези души вече са избрали своя Отец.“

Говорих още малко със Спасителя. После:

Спасител: „Напиши го, дъще Моя. Ти ще извикаш силно, когато раните се отпечатаат в църквата. Викът от болка трябва да бъде.“

Аз: „Господи, боли ли толкова много?“

Спасител: „Да, дъще моя, това е най-голямата болка.“ Аз:

„Тогава много ли хора ще се уплашат?“

Спасител: „Дъще моя, уплахата не е нищо в сравнение с болката, която ще изпитааш. Тази адска болка е капка в сравнение с ада.“

Аз: „Да, Господи, разбрах. Както искаш, така да стане.“ Помислих си дали ще последва още нещо и Спасителят ще ми каже още нещо.

Спасител: „Да, ще има още нещо. Ще ти нанесе белезите от раните възможно най-скоро.“

Аз: „Господи и Боже мой, предавам се на Твоята воля. Позволи ми само да Те обичам и да бъда с Теб, сега и във вечността.“

Спасител: „Дъще моя, аз те избрах. Ти си моята най-любима, сега и завинаги.“

Аз: „Скъпи Боже, да зачеркна ли „най-любимата“?“

Спасител: „Не мога ли да кажа на когото искам?“

Аз: „Благодаря Ти, мой Господи и Боже.“

Аз: „Чувствам се толкова недостойна за думата „най-любима“.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, сега те благославям.“

- Аз коленичих -

Спасител: „Благославям те в името на Отца, Сина и Светия Дух. Иди в мир, дъще моя.“

Аз: „Слава на Бога Господа. Слава на Исус Христос, сега и вовеки. Амин.“

Както обикновено, аз отправих молитва на благодарност и принесох в жертва духовното причастие за всички хора и всички бедни души в чистилицето.

18.30 Броеница и Света литургия в червено.

След Светото причастие попитах Спасителя дали да изпратя факс на канцлера Х. Кол.

Спасител: „Направи го, дъще моя, аз го искам.“

Късно вечерта отидох при Розвита. Синът ѝ помогна да изпратим писмото до канцлера по факс.

Около 23.30 ч. се помолих още един броеница.

15.08.92 — събота — Успение

Богородично В 4.15 ч. сутринта започнах

да се моля. Обединих се със Спасителя.

Спасител: „Писмото беше правилно. Не се тревожи за писмото.“ От очите ми потекоха сълзи, съвсем свободно, без мое участие.

Спасител: „Напиши го, дъще моя, войната се засилва. Немците не трябва да се намесват в тази война.“

Аз: „Трябва ли да го кажа?“

Спасител: „Ако те попитат. Народът трябва да бъде призван към молитва. Чрез молитвата мога да променя много. Дъще моя, моли се много. Сатаната е силен. Много добри християни ще попаднат в неговата мрежа.

Всичко, което записваш сега, пази добре. Аз ще ти дам специална защита. Дъще моя, обичам те, иди с мир.“

От 10.30 до 12.30 часа бях при Марион и пишехме.

От 16.30 до 19.45 ч. бях в църквата в Рот. Там се изповядах и останах и за Светата литургия в 19.00 ч.

16.08.92 – неделя

От 8.30 до 10.00 часа се молах.

Препоръчах на Спасителя много души чрез непорочното сърце на Мария, както и бедните души.

Плаках от дъното на сърцето си и казах на Спасителя:

„Скъпи Исусе, готов съм да страдам за изкупление на всички души.“

Изведнъж от очите ми потекоха големи, тежки сълзи. Да, това не бяха моите сълзи. Това бяха сълзите на Спасителя, които аз пролях.

Спасител: „Пиши, дъще моя, ти ще страдаш за всички души. Аз ги обичам всички. Всички са мои деца. Не всички искат да изпълнят волята Ми. Твоите изкупителни страдания са съвсем близо.“

Спасител: „Дъще моя, много те обичам. Напиши го. Любовта, която ти давам и която ще ти давам, е моята любов и моят подарък за теб.“

Аз: „Господи, но това е най-голямата добродетел.“

Спасител: „Да, запиши го. Малко хора получават тази добродетел. Аз мога да я дам на когото пожелаеш. С тази любов ти ще победиш всичко.“

Аз: „Господи и Боже мой, как мога да Ти благодаря за този велик дар?“

Спасител: „Дъще моя, ти вече си ми благодарила, като си ми дала всичко. Можеш да предадеш тази любов от мен, ако искаш. Няма да ти липсва любов. При теб могат да черпят много души. Дъще моя,

ти си Моят скинии.“

Аз: „О, Господи, не мога да разбера всичко това.“

Спасител: „Ако можеше да го разбереш, то нямаше да е от Мен.

Пиши, дъще моя, аз съм и непостижима любов. Ти каза на своя свещеник, че сърцето ти може да го разбере. Умът не може да разбере това, което сърцето разбира. Аз съм в сърцето ти, дъще моя. Без мен не можете нищо.

Само любовта може всичко. Без нея не можете да живеете. Само аз мога да дам любов.

Дъще моя, свещеникът, когото очакваш, още ще дойде. Не се тревожи за това. Не се тревожи предварително.“

Аз: „Мой Спасителю, моля Те, не ме оставяй да се отделя от Теб в големите болки.“

Спасител: „Никой не може да те отдели от Мен, защото ти принадлежиш изцяло на Мен.“

Помислих си дали бих могла да се отделя сама.

Спасител: „Сама не можеш нищо.“

Аз: „О, Господи, сега съм успокоена и облекчена.“

Спасител: „Така е, дъще моя.“

Аз: „Тогава ме остави да страдам с Теб, колкото искаш, за изкуплението и спасението на душите.“ Спасител: „Дъще Моя, особено ми харесва това, което си написала.“

Моята воля е да правиш това. С мен няма да ти липсва нищо. Всичко, което говориш, съм аз. Да, дъще моя, аз съм твоят Господ и Бог. Твоето тяло е моето тяло. Твоята воля е моята воля. Твоето благословение е моето благословение.“

Аз: „Господи, мога ли да благославям?“

Спасител: „Дъще Моя, ти трябва да благославяш много.“ Аз казах, че благословението е нещо много велико.

Спасител: „И Аз съм велик.“

Аз: „Как да благославям?“

Спасител: „Аз ще направлявам ръката ти.“

Аз: „О, Господи, сега съм готова. Трябва ли да запиша още нещо? Искаш ли го?“ Спасител: „Моя скъпа дъщеря, обичай ме повече в ближния си.“

Аз: „Да, Господи, ще го направя.“

Спасител: „Дъще моя, сега те благославям. В името на Отца, Сина и Светия Дух.“

Аз: „Амин.“ Благодаря на Бога Господа. Слава на Исус Христос и Мария сега и во веки веков. Амин.“

Аз: „Скъпи Боже, правилно ли беше, че казах това и на Мария?“

Спасител: „Радвам се да чуя това.“

13:00 ч. Броеница и молитва в Рот.

19.00 ч. Света литургия в капелата „Рохус“ в Минголсхайм.

17.08.92 – понеделник

10:00 ч. в кабинета на лекаря:

Спасител: „Дъще моя, обичам те над всичко.“ Аз:

„Господи, не мога да напиша това.“

Спасител: „Напиши го. Дъще Моя, харесва Ми как постъпваш. Продължавай така. Не се страхувай, че няма да получиш достатъчно любов. Аз съм Бог на любовта. Давай от любовта, която получаваш от Мен, отново и отново. Няма да ти липсва любов. Бъди смирена и кротка. Аз съм с теб.“

Аз: „Господи, мислех, че ще бъда с Теб едва когато получа раните?“ Спасител:

„Дъще Моя, ти вече си с Мен. Аз съм всичко в теб.“

Аз: „Господи, усещам огън в сърцето си.“

Спасител: „Аз съм огън на любовта. Никой не може да угаси този огън. Той гори там, където аз искам.“

Аз: „Господи, сега бих могла да заплача. Колко те обичам, знаеш само ти. Скъпи Спасителю, трябва ли да знам още нещо?“

Спасител: „Остави нещата да се случат. Не се тревожи предварително.“

Аз: „Господи, вярвам, че няма нищо по-красиво от това да бъда с Теб в любовта.

О, мой скъпи Исусе, и Ти идваш в университетската клиника, в тази лекарска стая, и се сنيшаваш към една такава жалка рентгенова асистентка.

По-рано никога не бих могла да си представя, че съществува нещо такова. Господи, не мога да Ти благодаря с думи. Благодаря Ти с любовта си към Теб и към ближните.“

Аз: „О, Господи, Ти си изворът на любовта. Сега я усещам толкова силно.“ Спасител:

„Дъще Моя, бъди готова за това, което искам от теб.“

Аз: „Господи и Боже мой, готова съм, ако това ти е достатъчно.“

Спасител: „Дъще моя, достатъчно ми е такава, каквато си.“

Аз: „Мой скъпи Исусе, тогава не се бави дълго. И аз съм жадна.“

Спасител: „Радвам се да чуя това от теб.“

Спасител: „Моя скъпа дъще, иди в мир.“ Аз: „Слава на Бога, Господа.“

Броеница и Света литургия в червено.

20:00 ч. Молитвена група.

18.08.92 — вторник

10:00 ч. в кабинета на лекаря:

След дълбока, искрена молитва отново ми се напълват очите със сълзи.

Спасител: „Дъще моя, обичам те, запиши го. Дошло е времето, когато ще изпълня делото Си. Ти принадлежиш изцяло на Мен.“

От очите ми потекоха сълзи, които не бяха мои. Попитах:

„Това твои сълзи ли са?“

Спасител: „Да, това са моите сълзи. Това са страданията за теб. Дъще Моя, позволи на делото Ми да действа в теб.“

Аз: „Господи, как наричаш Твоето дело?“

Спасител: „Дъще моя, това е моето разпъване в теб.“ Аз:

„Колко часа ще продължи това?“

Спасител: „Както на Голгота.“

Аз: „Божията майка ще бъде ли там?“

Спасител: „Твоята небесна Майка присъства при всяко разпъване. Тя ще ти даде утеха.

Обичай я, както обичаш мен.“

Аз: „Ще пролея ли много кръв при разпъването?“

Спасител: „Почти цялата.“

Аз: „Тогава ще мога ли да живея?“

Спасител: „Дъще моя, това е непостижимо за вас.“

Спасител: „Аз мога да заместя всичко, което липсва. Нищо няма да ти липсва. Аз съм твоят живот.“

Аз: „Тогава чрез тази пролята кръв ще бъдат спасени души.“

Спасител: „Да, дъще моя, много, много хора ще се обърнат към вярата благодарение на това. Ще има изцеления.“

Аз: „Кой може да бъде изцелен?“

Спасител: „Всеки.“

Аз: „Господи, но все пак не всички са болни.“

Спасител: „Но да. Най-голямата болест е, че почти всички вече не ме обичат.“

Аз: „Скъпи Боже, аз все пак те обичам.“

Спасител: „Знам това, дъще моя.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, раните, които ще получиш, това ще се случи в следващите дни. Бъди готова, дъще моя.“

Аз: „Скъпи Исусе, моля Те за милост, за да издържа всичко и да остана непоколебима и вярна, и за да Те обичам още повече, след като това се случи.“

Спасител: „Дъще моя, бъди сигурна, че след това ще ме обичаш още повече.“ Аз: „Това се случва ли в църквата?“

Спасител: „Да, това ще се случи в църквата.“

Спасител: „Дъще моя, остави всичко на мен, ти си моят инструмент.“

Аз: „Мой Господи и Боже, мой любящ Отец, нека стане така, както Ти искаш.“ Спасител:

„Дъще моя, ще те даря с много благодат. Моя скъпа дъще, иди с мир.“

Аз: „Слава на Бога Господа.“

18.30 Броеница и Света литургия в Рот.

19.08.92 — сряда

10.00 ч. – Кабинет на лекаря:

Спасител: „Пиши, дъще моя, дума по дума. Раните, които получаващ от Мен, ще кървят всеки петък, освен на големи празници. Кръвта, която ще тече, е свята кръв.“

Аз: „Господи, но аз не съм свята.“

Спасител: „Тогава не си ти. Аз съм. Раните, които ще получиш, ще бъдат дълбоки.“

Аз: „Господи и Боже мой, не разбирам думата „дълбоки“, какво имаш предвид?“

Спасител: „Това не са повърхностни рани. Напиши, дъще моя, затова ще тече много кръв. Не трябва да се плашиш от това количество кръв, което ще се пролее.“

Спасител: „Дъще моя, аз определих деня, в който ще получиш раните. Това е денят, който е угоден на мен и на моята и вашата майка.“

Аз: „Господи, не искам да знам кога. Или трябва ли да знам, оставям го на Теб. Моля Те, дай ми много благодат, когато дойде този ден, за да бъда смела и да не се страхувам, да не се съмнявам и нечистият дух да не е близо до мен.“

Спасител: „Дъще Моя, така ще бъде.“

Аз: „Мой най-любими Иисусе, не знам дали трябва да запиша още нещо.“ Спасител:

„Пиши, дъще Моя, искам да запазиш всичко в тишина.“ Аз: „Мога ли да знам защо?“

Спасител: „Поради липса на място и защото любопитните са първи.“ Аз: „Да, Господи, ще се подчиня на Твоята воля.“

Аз: „Господи, трябва ли да знам още нещо?“

Спасител: „Да, дъще моя, трябва да понасяш всичко с търпение и любов.“

Аз: „Скъпи Боже, това няма да ми липсва, защото Ти си ми дал добродетелта на търпението, а любовта ще ми дадеш още. Вярвам и желая да го направя.“

Спасител: „Дъще моя, аз съм и винаги ще бъда с теб.“

Аз: „Господи, когато това дойде (раните), ще усетя ли нещо предварително?“

Спасител: „Ще усетиш моята любов. Аз съм любовта, дъще моя.“

Аз: „Да, Господи, разбрах. Благодаря Ти, Господи и Боже.“ Спасител: „Моя скъпа дъщеря, аз те нося при себе си.“

Аз: „Да, Господи, можеш да ме носиш, където пожелаеш.“

Аз: „О, Господи, мой скъпи Иисусе, обичам Те толкова много. Винаги съм толкова щастлива с Теб.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, иди в мир.“ Аз:

„Слава на Бога Господа.“

Броеница и Света литургия в Минголсхайм в капелата „Рохус“.

20.08.92 – четвъртък

10:00 ч. в кабинета на лекаря:

Спасител: „Пиши, дъще моя, искам твоето движение.“

Аз: „Скъпи Боже, Ти вече ме попита това в началото, но аз все още не го разбирам напълно, и въпреки това Ти давам моето движение.“

Спасител: „Аз решавам къде трябва да отидеш.“

Аз: „Господи, ще отида, където Ти искаш. Моля Те, помогни ми да разбера, че го правя.“

Спасител: „Дъще моя, запиши го. Аз съм Господ и Бог на всичко, което се движи. Който ми принадлежи, трябва да се подчинява на мен.“

Напиши, дъще моя, искам да се подчиняваш строго на мен.“

Аз: „Скъпи Боже, искам да го направя, моля Те, помогни ми. Аз съм толкова слаба и моля Те, нека езикът ми мълчи, когато трябва да мълча.“

Спасител: „Дъще моя, ти говориш, когато Аз искам. Не се тревожи за това.“ Аз: „Но, Господи, не разбирам думата „стриктно“. Кажете ми нещо за това.“

Спасител: „Това, което съм започнал, ще довърша.“

Аз: „Сега се страхувам, че ще направя нещо погрешно.“

Спасител: „Дъще моя, с мен няма да го направиш.“

Аз: „Можеш ли да ми кажеш още нещо за „строгото подреждане“?“ Спасител: „Твоето „да“ означава „да“, а твоето „не“ означава „не“.

Аз: „Скъпи Боже, днес имам повече усещането, че Ти си по-строг баща, отколкото обикновено. Дали си го въобразявам?“

Спасител: „Дъще моя, жестокостите в света са големи. Аз съкратих времето. Врагът е навсякъде. Хората не знаят какво правят. Аз ще допусна много от това, което врагът иска. Хората трябва да се обърнат.“

Аз: „Скъпи Боже, моля Те, милост и милосърдие за всички. Аз съм готова да спасявам душите заедно с Теб. Ти ме имаш изцяло. Прави с мен каквото искаш и когато искаш. Много Те обичам, мой добър и милостив Триединен Боже.“

Спасител: „Дъще Моя, имай още малко търпение, докато дойде подходящото време. Аз съм с теб, не се тревожи за това. Дръж се здраво за ръката Ми.“

Аз: „Исус, Цар над всички царе, ще го направя.“ Спасител:

„Дъще Моя, обичам те. Иди с мир.“ Аз: „Слава на Бога Господа.“

12:00 ч. в капелата на клиниката.

Спасител: „Искам да запишеш нещо. Искам да изпълниш волята Ми.“ Аз: „Господи и Боже мой, каква е волята Ти?“

Спасител: „Да носиш раните, които ще получиш, до края.“

Аз: „Господи мой, ще го направя с Теб, защото Те обичам, защото това е Твоята воля и защото искам душите да бъдат спасени от проклятието.“

Спасител: „Запиши, дъще моя, раните ще ти донесат много проблеми, неприятности. Всички проблеми, всички неприятности дай на Мен, Аз ще разреша всичко. Не предприемай нищо сама. Трябва да Ми се подчиняваш. Дъще моя, първо трябва да Ме послушаш.

Дъще моя, искам да си послушна към мен.“

Аз: „Господи и Боже мой, моля Те за милостта да бъда послушна. Това е голяма добродетел, от която имам такава нужда.“

Спасител: „Дъще моя, запиши го, още днес ще получиш послушанието. Моето желание е да ти го дам.“

Аз: „Благодаря Ти, мой Господи и Боже, благодаря

Ти.“ Спасител: „Моя скъпа дъще, иди с мир.“

18:30 ч. Броевица и Света литургия в червено.

21.08.92 – петък.

10:00 ч. в кабинета на лекаря:

Вчера почти исках да спра да пиша. Бях разстроена, защото пиша и разбирам толкова зле. От любов към Исус продължавам да пиша.

Спасител: „Моята воля е да пишеш. Дъще Моя, няма да мине много време, докато продължиш да пишеш. Някой друг ще пише за теб. Дотогава трябва да имаш още Гюндун.“

Пиши, дъще Моя, ще дам на мъжа ти страдания на кръста.“ Аз: „Да го напиша ли това?“

Спасител: „Да, напиши го. Той трябва да го приеме и няма друг избор.“

Аз: „Господи, не искам да знам какви страдания ще му наложиш. Знам само, че ако му ги наложиш, това ще е за негово добро. Моля Те, не позволявай да се изгуби. Знам, че е лекомислен.“

Спасител: „Дъще моя, давам му време, в което да се обърне.“

Аз: „Благодаря Ти, мой Господи и Боже.“

Спасител: „Мъжът ти ще направи това, което Аз искам. Наказанието е необходимо.“ Аз: „Спасителю, вчера не ме разбраха.“

Спасител: „Дъще Моя, ти си Моя. Малко ще те разберат, защото не си ти, а Аз съм, а те не искат да Ме разберат. Не всеки понася истината. Напиши, дъще Моя, Аз съм Истината. Не се учудвай, ако хората се отнасят така с теб.“

Така се отнасяха с Мен и тогава. Остани смирена и кротка.“ Аз: „Господи, моля Те за смирение и кротост. Не ми стига. Моля Те, дай ми много любов, за да мога да я предам нататък. Само с Твоята любов всичко ми се удава.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, харесва ми как постъпваш. Не си прави упреци, че това не е правилно. Аз правя с теб каквото искам. На другите това няма да им хареса. Всеки трябва да се подчинява на мен. Това е и моята воля.“

Аз: „Господи и Боже мой, направи както искаш.“ След малко:

Спасител: „Да, дъще моя, запиши го. Реших да осъществя плана си. Ще получиш от мен петте рани. Моето „ДА“ е „ДА“. Няма да ти липсват нито болка, нито милост. Бди и бъди готова.“

Аз: „Скъпи Боже, сега те обичам толкова много. Сега се хвърлям в ръцете Ти и искам винаги да остана в сърцето Ти.“

Спасител: „Дъще моя, ти си моя завинаги. Никой вече не може да ни раздели. Сега сме неразделни. Сега изливам любовта си върху теб, за да преодолееш всичко, което те очаква. С тази любов ще победиш всички.“

Аз: „Господи, чувствам в сърцето си, че е горещо и става все по-горещо.“ Аз: „Как го правиш?“

Спасител: „Аз съм Богът на любовта.“

Аз: „Толкова е прекрасно. Човек вече не мисли за гнева. Вярвам, че любовта е изтрила гнева.“

Спасител: „Така е, дъще моя.“

Аз: „Благодаря Ти, мой Господи и Боже, за тази голяма благодат.“

Спасител: „Иди с мир, моя скъпа дъще.“

Както винаги, аз се помолих с благодарствена молитва.

18:30 ч. Броеница и Света литургия в Червено.

22.08.92 — събота

7.30 ч. – 9.00 ч. Молитва – съединение.

Спасител: „Пиши, дъще моя, дума по дума.“ Аз:

„Да, моя благородна Любов.“

Спасител: „Дъще моя, искам цялата ти преданост.“

Аз: „Господи, вече Ти дадох всичко. Има ли още нещо, което не съм Ти дала?“

Спасител: „Подари ми сетивните си органи.“

Аз: „Мой Господи и Боже, давам ти ги. Всичко да бъде Твое.“ Спасител:

„Аз ще виждам и чувам за теб.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, ще получиш от Мен други сетивни органи. Ти ще виждаш и чуваш това, което другите не виждат и не чуват.“

Аз: „Господи, това ли е мистиката?“

Спасител: „Да, това е мистиката.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, искам още от теб твоето съгласие за раните.“

Аз: „Мой Господи и Боже, мой скъп и милостив Исус, моя непостижима и безкрайна любов, давам ти съгласието си да отпечаташ раните в тялото ми, тялото ми сега е твое тяло. И това е за спасението на всички души и за обръщането на грешниците, които имат добра воля.“

Спасител: „Дъще моя, това ми е достатъчно.“

Спасител: „Трябваше да проверя това още веднъж.“

Спасител: „Ти си моята най-любима дъщеря.“ Аз: „Господи, да го запиша ли?“

Спасител: „Да, запиши го.“

Аз: „Господи, не мога да разбера, че съм най-любимата Ти.“ Спасител: „Ти си, дъще Моя.“

Аз: „Господи, страхувам се, че съм най-голямата грешница.“

Спасител: „Мислиш така, защото си толкова малка.“

Аз: „О, Господи, отново жадувам за Твоята любов, толкова съм ненаситна.

Моля Те, потопа ме в Твоя извор на любов, за да не жадувам никога.“

Спасител: „Да бъдеш свършена и никога да не жадуваш, това ще бъдеш едва в Рая.“

Аз: „Господи, мислех, че на земята вече е Раят, когато ти дадеш всичко.“ Спасител:

„Дъще моя, все още имаш одеждата си.“

Аз: „Какво наричаш дреха?“

Спасител: „Тялото ти. Ти си в преддверието на Рая, така както има и преддверие на Ада.“

Аз: „Това означава ли, че все още мога да отида в чистилището?“

Спасител: „Дъще моя, остави това на мен. Радвай се, че си с мен.“

Спасител: „Досега си изпълнявала волята Ми. Остани в Мен и с Мен, продължавай, тогава ще изпълниш и другото, което те очаква.“

Аз: „Господи мой, мой любящ Отец, обичам Те толкова много, че нямам друго желание, освен да изпълня Твоята воля и винаги да бъда в Теб и с Теб.“ Спасител:

„Благославям те, дъще моя, в името на Отца, Сина и Светия Дух. Иди в мир, моя скъпа дъще.“

Аз: „Слава на Бога Господа. Слава на Исус и Мария, сега и вовеки. Амин.“

Между 16:30 и 17:15 ч. се молих в църквата в Рот и се изповядах пред отец Вогт.

В 18:15 ч. посетих Светата литургия в църквата в Минголсхайм. Адриана беше там. Тя преживя нещо прекрасно, когато аз коленичих на пода и получих Светото причастие от отец Кесенхаймер.

Около 21:00 ч. се молих на Болестния броеница.

23.08.92 – неделя

8:20 ч.: Както винаги, се молих, преди да се съединя.

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, запиши го. Твоята задача е да доведеш много души при Мен. Обичай ги всички. Всяка душа Ми е скъпа, еднакво. Не съди никого.“

Попитах за вчера, когато коленичих пред свещеника в Минголсхайм и бях подложена на атаки. Преди Светото причастие имах мир и едва след приемането и след съединението отново намерих мир.

Спасител: „Нечистите духове са винаги около теб и ти винаги ще бъдеш атакувана от тях. Това няма да ти бъде спестено. Не трябва да се страхуваш, аз съм с теб.“

Аз: „Господи, ако си с мен, защо позволи на нечистите духове да ме атакуват, когато коленичих?“

Спасител: „За да видиш как нечистите духове се борят, когато някой коленичи пред Мен.“

Аз: „Благодаря Ти, Господи, надявам се другите да приемат това учение и да принесат жертва, като коленичат пред Теб при приемането на Светото причастие.“

Спасител: „Дъще моя, искам нещо от теб.“

Аз: „Да, Господи, ще ти го дам, без да знам какво искаш.“

Спасител: „Искам твоето „да“ за всичко.“

Аз: „Господи, чух ли правилно?“

Спасител: „Да, запиши го.“

Аз: „Господи и Боже мой, мой любящ Триединен Боже, давам Ти моето „да“ за всичко.“ Аз:

„Скъпи Боже, но моля Те, позволи ми също да разпознавам, че си Ти, когато казвам „да“. За това трябва да имам и дарбата за разпознаване на духовете.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, ще получиш благодатта за различаване на духовете, няма да отнеме много време.“

Спасител: „Дъще моя, ти наистина ми даде всичко.“ Аз не исках да пиша това.

Спасител: „Напиши го. Моето дело може да започне.“

Аз: „Господи, можеш ли да ми дариш още любов? Душата ми копнее за повече любов. Имам нужда от много любов, това не ми е достатъчно. Чувствам се като просяк, който моли за хляб. Ти си пламтящият огън на любовта. Потапям се в тази любов“

Спасител: „Още не можеш да го понесеш. Когато получиш изкупителните страдания, ще го направя. Дъще моя, не ти липсва любов, аз съм с теб.“

Аз: „Да, Господи. Човек трябва да бъде доволен от това, което има.“

Аз: „Какво да правя с писмото от г-н канцлера Кол?“

Спасител: „Дъще Моя, изчакай още. Аз ще ти подсказва какво да направиш. Продължавай да се молиш за политиците.“

Спасител: „Дъще моя, обичам те. Иди с мир.“ Аз: „Благодаря Ти, Господи и Боже, за всичко.“

10.00 ч. Света литургия в Червено.

13:00 ч. Броеница и молитва.

Следобед имах силно главоболие, но при това усещах много любов към Спасителя.”

24.08.92 – понеделник

9.45 ч.:

Аз: Скъпи Боже, вчера и днес сутринта между 3.00 и 6.00 часа имах пронизващо и силно главоболие.

Спасител: „Дъще моя, това бяха мои изкупителни страдания.“

Аз: „Скъпи Спасителю, тази нощ спях 2 часа и половина, сега трябва да работя, а тази вечер има молитвена група. В момента се чувствам толкова добре, сякаш съм спала цяла нощ. Това Твоя милост ли е?“

Спасител: „Да, дъще моя, иначе нямаше да издържиш.“

Аз: „Искам да Те попитам дали трябва да отида при отец Гебхард Хейдер през уикенда, това ли е Твоята воля?“

Спасител: „Дъще моя, отиди при отец Гебхард, отиди при него.“

Аз: „Мога ли да му разкажа за раните, които ще получа от Теб?“ Спасител: „Трябва да му разкажеш или да му прочетеш това, което си написала.“

Аз: „Господи, кога да си взема отпуска?“ Спасителят:

„Трябва да го запишеш през септември.“

Аз: „Вчера се тревожех дали е било правилно това, което разказах на Клаудиус от Люксембург (за раните).“

Спасител: „Не ти си го казал, а аз. Не се тревожи повече за това. Ти си само Мой инструмент.“

Аз: „Скъпи Спасителю, вчера ли беше началото на изкупителните страдания?“ Спасител: „Да, това беше началото.“

Аз: „Скъпи Спасителю, трябва ли да знам още нещо?“

Спасител: „Напиши, дъще моя, раните, които ще получиш от мен, това ще стане много скоро.“

Аз: „Господи, Ти вече ми каза това.“

Спасител: „Искам да си готова.“ Аз:

„Какво наричаш „готова“?“

Спасител: „Да мога да действам в момента, който ми е удобен.“ Аз: „Скъпи Боже, какво наричаш най-скоро?“

Спасител: „Това може да се случи всеки момент, всеки час или всеки ден.“

Аз: „Ти ми каза „да бъда готов“, какво още наричаш „да бъда готов“?“

Спасител: „Трябва да си великодушен.“

Аз: „Господи и Боже мой, моля Те за благодатта да бъде великодушна и да бъде готова така, както Ти искаш.“

Спасител: „Дъще моя, аз ти давам тази благодат още сега. Но малцина притежават великодушие.“

Аз: „Господи и Боже мой, благодаря Ти за тази голяма благодат.“

Аз: „Мой скъпи Иисусе, сърцето ми гори като огън. О, моя пламенна любов, обичам Те над всичко. Вярвам, че любовта побеждава всички страдания.“

Спасител: „Да, дъще моя, тя ще победи.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, очаквам от теб търпение и любов към всичко. Те няма да ти липсват, просто трябва да продължиш да ги даряваш.“

Аз: „Да, Господи, ще го направя.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, вчера имах радост да страдам с теб.“ Аз: „И аз, Господи, те обичах толкова много в страданията, че за мен това е непостижимо.“

Спасител: „Да, дъще моя, така е. Скъпа моя дъще, благодаря ти. Иди с мир.“

Аз: „Слава на Бога Господа.“

Направих рентгенова снимка на пациент от Хърватия. И двамата получихме благодат, когато му разказах за Бога. Пациентът заплака и си тръгна щастлив.

Друг пациент дойде от Хамбург, роден през 1909 г.

Той ми каза, че Бог не съществува и ругаеше миналото. Аз го поръсих със светена вода и го благослових, без той да го види. Тогава той продължи да ругае, особено Светия Отец. Казах му, че ако сега стои пред Божия съд, ще отиде в ада. Тогава му казах, че трябва да се моли.

На което той отговори, че по-скоро би си отхапал носа, отколкото да се моли. Казах му да си отхапе носа и после да си тръгне.

Малко преди това вече бях се молил за него, а след това си спомних думите от Библията: „Не хвърляйте бисерите пред свинете.“

Още един пациент дойде от Русия, от Волга. Работил е години наред в Сибир. Беше скромнен и се зарадва на молитвените листчета, които му дадох.

18:30 ч. – Броеница и Света литургия.

20:00 ч. Молитвена група.

25.08.92 – вторник

26.08.92 – сряда

10:00 ч. Кабинет на лекаря:

Аз: „Моля Те, Господи и Боже мой, можеш ли да ми кажеш друга дума за „най-бързо време“? В немския език такова нещо няма.“

Спасител: „Дъще моя, но ти си го разбрала.“ Аз: „Да, но другите не го разбират.“

Спасител: „Дъще моя, ако ти го дам така, че другите да го разберат, тогава ти няма да го разбереш. Аз говоря на теб, а не на другите.“

Аз: „Да, Господи, ще го приема така, както си го казал.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, не ти остава много време, докато получиш раните. Моя дъщеря, слушай ме добре. Аз съм твоят Господ и Бог. Другите ще се опитат да те отклонят от всичко. Не ги слушай. С мен ще ги разпознаеш всички. Истинската любов е в мен. Моето скъпо дете, запиши го, ще имаш толкова много завистници, колкото никой досега.“

Аз: „Господи, и аз трябва да изтърпя всичко това.“

Спасител: „Ти не можеш да го направиш, дъще моя, аз ще го понасям заедно с теб.“ Аз: „Господи, отнеми от мен това „аз“.

Спасител: „Дъще моя, твоето „аз“ съм Аз.“

Аз: „Това все още е мой навик, от който трябва да се отуча.“

Аз: „Господи, чаках известно време, нищо не се случи, Ти не каза нищо, трябва ли сега да се върна към работата си?“

Спасител: „Дъще моя, аз укрепих душата ти, за да имаш смелост за всичко.“ Аз: „Това означава, че сега съм смела.“

Спасител: „Да, дъще моя. Дъще моя, аз обичам особено смелите. Обичам те, иди с мир.“

Аз: „Благодаря Ти, Господи и Боже.“

19:00 ч. — Света литургия в капелата „Рохус“.

27.08.92 — четвъртък

10:00 ч. Кабинетът на лекарите в сдружението:

Спасител: „Дъще моя, чуваш ли ме?“ Аз:

„Да, Господи, чувам Те.“

След това за момент не чух нищо, защото влезе д-р Херман. По-късно:

Аз: „Скъпи Спасителю, предстои ли ми нещо?“

Спасител: „Да, бичуването, приеми всичко.“ Аз:

„Да, Господи, ще го направя.“

Аз: „Как да разбера, че това е от Теб?“

Спасител: „Няма да ти липсва любов. Пожертвай го за тежките грешници.“ Аз: „Да, Господи, ще го пожертвам за тежките грешници.“

Спасител: „Бъди готова, дъще моя.“

Аз: „Ще се случи ли през деня или през нощта?“ Спасител: „През нощта, дъще моя.“

Аз: „Бичуването ще бъде без кръв или кърваво?“ Спасител: „Ще бъде кърваво бичуване.“

Спасител: „Понеси болката.“

Аз: „Да, ще го направя, скъпи Боже, защото Те обичам толкова много. Мой Господи и Боже, денят след бичуването е в Твоите ръце. Не се тревожа за това, което ще последва и какво ще стане.“

Спасител: „Дъще Моя, Аз поех грижата за теб.“

Аз: „Да, Господи, нека стане както Ти искаш. Обичам Те, Господи и Боже мой, повече, отколкото мислех, че мога да Те обичам.“

Спасител: „Дъще моя, аз ще бъда бичуван в теб. Болката ще я усетим заедно. Ще допусна толкова, колкото можеш да понесеш. Дъще моя, моето иго е сладко.“

Аз: „Да напиша ли още нещо?“

Спасител: „Достатъчно е. Моя скъпа дъщеря, иди с мир.“ Аз: „Благодаря Ти, мой Господи и Боже.“

18:30 ч. Броеница и Света литургия в червено.

28.08.92 – петък

10:00 ч.:

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, напиши го.“

Аз: „Господи и Боже мой, казвам го още сега, защото не знам какво искаш от мен, или дали трябва да направя нещо, но казвам „ДА“. Господи, нека стане както Ти искаш. Всичко за Твоята по-голяма слава и за спасението на душите.“

Спасител: „Дъще Моя, познавам твоите желания. Те ми харесват. Моята воля е да те нося в Себе Си. Досега си издържала изпитанията. Останалите тепърва предстоят.“

Аз: „Господи, трябва ли да се страхувам, че няма да ги издържа?“

Аз: „О, мой Господи и Боже, сега имам само едно желание, а именно никога да не се разделя с Теб, дори и при големите страдания.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, запиши го. Големите страдания са моите страдания. Ти ще получиш изкупителните страдания, петте рани наведнъж. Позволи им да подействат.“ Аз: „Да, мой Господи и Боже, ще им позволя да подействат.“

Спасител: „Аз ще бъда в теб, ще бъда при теб и ще бъда с теб. Нечистият дух няма да бъде близо до теб.“

Аз: „Това събитие наближава ли?“

Спасител: „Толкова близо, че може да се случи по всяко време.“

Аз: „Господи, Ти каза, че това ще се случи в църквата в Рот.“

Спасител: „Чрез съкращаване на времето мога да определя как искам.“

Аз: „Да, Господи, разбирам. Господи, Ти винаги си прав.“ Спасител:

„Пиши, дъще моя, в Мен няма нищо несправедно.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, всичко, което трябва да изтърпиш с мен, ще бъде твоята голяма награда в небето.“

Аз: „Скъпи Боже, искам да Те попитам още веднъж дали трябва да нося раните си открито и дали съм разбрала правилно последния път. (Имах предвид без ръкавици или покритие.)“

Спасител: „Да, дъще моя, когато ги получиш, носи ги открито. Моята воля е да ги носиш така.“

Аз: „Да, Господи, разбрах, ще го направя.“ Аз: „А ако кървят в петък?“

Спасител: „Тогава ще правиш това, което ти подсказва. Не се интересувай от това, което казват другите, винаги прави това, което Аз ти казвам.“

Аз: „Скъпи Боже, трябва ли да запиша още нещо, или мога да отида отзад за рентген?“

Спасител: „Върви, изпълни дълга си, Моя любима дъщеря, Аз съм с теб. Аз съм твоят мир.“ Аз: „Скъпи мой Исус, тогава да отидем на работа.“

Аз: „Благодаря ти от цялото си сърце за всичко.“

18:30 ч. Броевица и Света литургия в червено.

След Светото причастие попитах Спасителя за отец Гебхард Хейдер, дали трябва да отида при него.

Спасител: „Отиди при него, дъще Моя, отиди.“ Аз: „Ще ме приеме ли?“ Спасител: „Ще те приеме.“

29.08.92 — събота

7:15 ч. в Рот, у дома:

Всъщност исках да отида при отец Гебхард в Регенсбург, но почувствах, че първо трябва да пиша. Навън бушуваше буря. Гърмеше и имаше силна гръмотевична буря, и то рано сутринта.

Спасител: „Да, дъще моя, напиши го. Има много трудности, които ще те сполетят. Една от тези трудности е, че все още нямаш свещеник, който да ти съдейства. Отец Гебхард е единственият. Радвам се, че отиваш при него. Слушай го добре. Аз ще ти говоря чрез него. Отец Гебхард е правилният свещеник за теб.“

Аз: „Скъпи Боже, мога ли да прочета на глас това, което си казал?“ Спасител: „Да, можеш.“

Аз: „Какви други трудности има?“

Спасител: „Хората са невярващи. Те притежават привидна вяра. Имаш много врагове около себе си.“

Спасител: „Аз няма да те оставя. С мен ще ги победиш всички. Дъще Моя, запиши дума по дума.“

Аз: „Да, Господи, ще го направя.“

Глас: „Раните, които ще получиш, могат да се появят по всяко време, но часът ще бъде определен от мен.“

Аз: „Кой си ти сега, „аз“?“

Глас: „Запиши, дъще моя, сега към теб говори Бог-Отец.“

Аз: „Господи мой и Боже мой, не мога да го разбера, но вярвам в това, което казваш.“ Бог

Отец: „Ти си избрана от мен, от моя Син и от Светия Дух. И ти принадлежиш на Триединния Бог. Твоята Небесна Майка ще бъде до теб и ще остане с теб, докато страдаш за изкупление с моя Син. Аз, Синът Ми и Светият Дух сме с теб. Дъще Моя, всички трудности, които ще те сполетят, ще преодолееш една по една с нас. Твоят Кръстен път е и Моят Кръстен път. Ти ще трябва да го извървиш до края.“

Аз: „Благодаря Ти, Господи и Боже, ще извървя Кръстния път с Теб до края.“ Аз: „Моля Те за дълготърпение, упоритост и издръжливост и много любов.“

Бог Отец: „Дъще моя, това няма да ти липсва.“

Аз: „Скъпи Боже, мислех, че Исус е избрал часа за раните.“ Бог Отец: „Това, което съм аз, е и Исус, и Светият Дух. Ние сме едно. Ние сме неразделни.“

Аз: Мислех за себе си, че при страданията ще получа малко любов.

Бог Отец: „Аз съм Любов, страданието е изкупление. Ти ще страдаш за грешниците, дъще Моя.“

Аз: „Разбрах, мой Господи и Боже. О, моя голяма любов, нека никога не се отделям от Теб.“

Бог Отец: „Дъще Моя, няма да ти липсва нищо с Триединния Бог. Сега те благославям, дъще Моя:

Нека те благослови Бог Отец, Бог Син и Бог Свети Дух. Иди в мир, моя избрана дъщеря.“

Аз: „Слава на Бога Господа. Да бъде прославен и възхвален всемогъщият и милостив Триединен Бог.“

-Регенсбург-

След като написах писмото, заминахме за Регенсбург. По пътя къмтам съпругът ми беше измъчван от нечистия дух. Трябваше да се моля много. Навън бушуваше буря. Когато пристигнахме в Регенсбург, съпругът ми вече се чувстваше добре, а бурята беше отминала.

Срещнах се с отец Гебхард и първо разговаряхме половин час.

След това отидох в църквата, която е част от манастира. Светите Дарове бяха изложени и се поклонихме пред тях. Свещеникът водеше молитвата на броелицата. След това настъпи тишина.

Вечерта в 17:15 ч. в кармелитския манастир чух Спасителя и след това записах пред Светото Причастие.

Спасител: „Аз ще говоря чрез отец Гебхард на твоя съпруг, за да получиш раните от Мен. Бъди сигурна, че всичко ще бъде наред, не трябва да се страхуваш.“

Аз: „Господи, как стои въпросът с моя син?“

Спасител: „Съпругът ти ще каже на сина ти, когато раните са там.“ Спасител: „Благодаря ти, че дойде тук.“

Аз: „Искаше ли да дойда тук?“ Спасител: „Да, исках да дойдеш тук.“ Аз: „Тогава съм изпълнила Твоята воля.“

Спасител: „Да, дъще моя. Ти си скъпоценност.“ Не исках да пиша това.

Спасител: „Напиши го.“

Аз: „Господи, защо ми казваш скъпоценен камък?“

Спасител: „Скъпоценният камък е ценен, трябва да се грижиш за него.“

Аз: „Господи, аз съм под Твоята закрила и тази на Светата Дева.“

Спасител: „Напиши това. Да, ти си такава, дъще моя. Иди с мир.“

Аз: „Благодаря Ти, мой Господи и Боже.“

Тъй като се загубих в църквата в манастира, съпругът ми трябваше да ме чака повече от час. Побързах да отида при него.

Бяхме паркирали кемпера на паркинга на Дунау. Бях се уговорила с отец Гебхард около 18:30 ч.

Отец Гебхард дойде и си поговорихме. После отец Гебхард си тръгна за около два часа в стаята си в манастира.

Когато се върна, отец Гебхард ни донесе голяма статуя на Дева Мария, предназначена за нашата капела. Отец Гебхард беше разказал на съпруга ми това, което той трябваше да знае за мен и за това, което ме очаква. Съпругът ми също се изповяда пред отец Гебхард.

Когато съпругът ми си тръгна, отец Гебхард и аз разговаряхме за религията и аз продължих да му чета от дневника. Около 21:00 часа съпругът ми и аз придружихме отец Гебхард обратно до манастира.

В отец Гебхард намерих Исус и за мен е благодат, че отново можах да бъда с него. Той е скромнен свещеник, изпълнен с любов и спокойствие. Говори истината ясно и отчетливо, прецизен във всичко, добър изследовател на Библията, който може добре да я обясни. Сега, когато имам такава нужда от добър свещеник, той е тук, за да ми помогне.

Съвременните свещеници за съжаление не могат да помогнат, затова трябва да отида при отец Гебхард Мария Хейдер. Благодаря на Бога, че ми е дал този свещеник.

30.08.92 – неделя

В кемпера „Salve Regina“ в Регенсбург, на паркинга край Дунава:

7:45 сутринта, молитвено събрание:

Спасител: „Напиши, дъще моя, напиши го.“

Изведнъж почувствах топлина и любов.

Спасител: „Аз съм любовта. Дъще моя, не съм те напуснал, аз съм с теб.“ Аз: „Ще останеш ли с мен?“

Спасител: „Ти си моя.“

Аз: „О, Господи, толкова е хубаво с Теб.“

Спасител: „Моя любима дъщеря, запиши го. Това, което си говорила вчера с отец Гебхард, беше вярно. Раните, които ще получиш от Мен, ще се появят много скоро. Това е толкова близо, сякаш вече се е случило. Аз съм с теб, не се тревожи за нищо.“ Аз: „Скъпи Боже, може ли да се случи така, че по-късно да получа бичуването?“ Спасител: „Мога да направя както искам.“

Спасител: „Напиши, дъще Моя, искам раните по ръцете ти да са открити, а не превързани. Искам това от теб.“

Аз: „Но защо това е толкова важно?“

Спасител: „Аз ще излъчвам светлина от раните.“ Аз: „Господи, това видима светлина ли е?“

Спасител: „Тези, които са в тъмнината, ще я видят. О, дъще Моя, толкова много са тези, които са в тъмнината. Те се нуждаят от тази светлина, за да прогледат отново.“

Аз: „А как стои въпросът със студа?“

Спасител: „Аз съм пламтящият огън на любовта. С мен няма да ти е студено.“

Спасител: „Дъще моя, искам да запишеш още нещо. Не позволявай на репортери да снимат в началото. Така ще избегнеш много любопитство. Любопитството идва от нечистия дух. Аз ще доведа хора при теб, без репортери. Не се оставяй да бъдеш повлияна от любопитните. Не забравяй, че Аз съм Господът, на когото принадлежат раните. Ти си Моят инструмент. Дъще Моя, с Мен не трябва да се страхуваш. Аз те обичам и ще те предупреждавам за опасностите. Слушай добре гласа Ми. Овцете Ми познават гласа Ми.“

Аз: „Мой скъпи Исусе, разбрах. Благодаря Ти за всички обръщания и за многото благодати, които си ми дарил досега.“

Спасител: „Дъще Моя, бъди внимателна, иди с мир.“ Аз: „Слава на Бога Господа.“

В 9.30 ч. се молих при излагането на Светото Причастие.

В 9.45 ч. беше Светата литургия в кармелитския манастир, на която присъствахме. След обяда отец Гебхард отново дойде при нас в караваната.

Той ни подари разпятие. Сълзите потекоха от очите ми. У дома имахме разпятие с приблизително същия размер, но трябваше да го върна, защото не беше наше. Бях се привързала към този кръст и го отдадох с тежко сърце.

И сега, в рамките на 24 часа, получаваме друг кръст, на който петте свети рани са отбелязани в червено.

Преди да тръгнем за Регенсбург, пожелах от Спасителя, ако Той искаше, да ми даде малък знак дали постъпвам правилно. Сега знам, че получих един разпятие.

Имах възможността отново да се изповядам пред отец Гебхард. Той изслуша това, което му прочетох от дневника си, и ми даде наставления, сила, кураж и ме утеши за страданията, които ме очакват. Утехата му беше за мен насърчение.

Отец Гебхард се разбира добре от мистиката и съм благодарна, че ме наставляваше. Беше като че ли Спасителят говореше чрез него и думите се запечатаха дълбоко в сърцето ми.

Отец Гебхард освети много свещи и светена вода за нас.

На връщане към дома съпругът ми измина разстоянието сам, без мъки. Той беше щастлив и радостен.

31.08.92 – понеделник

10.00 ч. – Кабинетът на лекаря:

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, запиши.“

Аз: „Да, мой Триедини Боже, мой скъпи Иисусе.“

Спасител: „Раните, които ще получиш, се очакват тези дни. Дъще моя, бъди готова. Това ще се случи в църквата. Това е Моята воля. Не се тревожи как ще продължи.“

Аз съм поел всички грижи върху себе си. Ти си Моят инструмент. Пази добре всичко, което си записала.“

Аз: „Скъпи Боже, какво трябва да знам, най-важното за раните?“ Спасител: „Да Ме обичаш. Чрез любовта ще понесеш всичко. Няма да ти липсва любов. Аз съм с теб, с теб и в теб. Ти си изцяло в Мен.“

Спасител: „Тези дни ще почувстваш голям огън в сърцето си. Това е огънят на моята любов. Мнозина от избраните ми не са могли да понесат този огън.“ Аз: „Скъпи Боже, но ще издържа ли аз този огън?“

Спасител: „Дъще Моя, запиши. След първия път ще трябва да останеш в леглото (страдание – може би раните, помислих си) за известно време.“

Аз: „А молитвената група?“

Спасителят: „Те се молят.“

Аз: „Ще си с мен, дори ако остана в леглото?“

Спасител: „Винаги съм с теб.“

Аз: „Господи, нека бъде както Ти искаш. Обичам Те толкова много.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, и аз те обичам толкова много, отиди в мир.“ Аз:

„Правилно ли е така, както съм го написала?“

Спасител: „Да, благодаря ти.“

18:30 ч. Броеница и Света литургия.

20:00 ч. Молитвена група

01.09.92 — вторник

В кабинета на лекаря:

Спасител: „Дъще моя, вчера си постъпила правилно, не се поддавай на влиянието на другите.“

Аз: „Благодаря Ти, Господи и Боже.“

Спасител: „Тези изкушения, като вчерашните, ще имаш често. Остани силна. Винаги предавай тези хора на Мен.“

Аз: „Да, Господи, ще го направя.“

Аз: „Господи, искам да запиша това, което Ти искаш, а не това, което аз искам.“ Спасител: „Дъще моя, харесва ми това, което каза.“

Спасител: „Дъще моя, искам в бъдеще да обсъждаш всичко с мен. Първо го обсъди с мен. Оплаквай се пред мен. Това, което не ти харесва, първо ми го разкажи. Ако имаш нужда от нещо, първо ме попитай. Аз мога да ти дам и да заместя всичко. Нищо няма да ти липсва. С тези изкупителни страдания ще бъдат спасени много души.

Бъди винаги весела, дъще моя.“

Аз: „Господи, моля Те, дай ми благодатта да бъда винаги весела.“

Спасител: „Дъще моя, ще получиш тази благодат. Дъще моя, аз съм с теб. Иди в мир.“

Аз: „Благодаря Ти, моя голяма любов.“

18:30 ч. Броеница и Света литургия в червено.

Около 20:30 ч. отец Гебхард Хейдер ми се обади и аз му разказах за тайната, която

Спасителят ми беше дал днес сутринта и която беше предназначена само за мен.

(Спасителят ми беше потвърдил тази тайна още веднъж в 12:15 ч. и след Светото причастие в църквата.)

Отец Гебхард ме утеши, когато му поверих тайната.

02.09.92 — сряда

10:00 ч. в стаята на лекарите:

Молитвено събрание!

Спасител: „Искам да запишеш.“ Аз: „Да, Господи, какво?“

Спасител: „Аз пожелах отец Гебхард да ти се обади, за да ти докаже, че чува гласа Ми. Той ще ти се обади отново. Слушай го внимателно.

Дъще Моя, запиши, че изкупителните страдания ще започнат още днес. Ти ще ги разпознаеш, защото Аз съм с теб.“

Аз: „Какви ще бъдат страданията? Кървави или други?“

Спасител: „Остави ги да дойдат при теб.“

Аз: „Мога ли тогава утре и вдругиден да отида на работа?“

Спасител: „Да, можеш.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, разбрах.“ Аз: „Мога ли да отида да плувам днес?“ Спасител: „Отиди да плуваш.“

Спасител: „Дъще Моя, трябва да ти кажа още нещо.“ Аз: „Да, Господи и Боже мой.“

Спасител: „Остави това, което ти давам, да действа.“ Аз: „Господи, какво ми даваш, моля?“

Спасител: „Моите пет свещени рани.“

Аз: „Господи, ще позволя да действат в мен. Моля Те, дай ми сила и кураж, любов и всичко, от което се нуждая, за да можеш да действаш в мен, защото съм слаба и сама не мога нищо.“

Спасител: „Дъще Моя, ще получиш всичко това.“

Аз: „Господи, аз нямам страх, нямам съмнения и вярвам. Имам голямо доверие в Теб. Оставам Ти вярна, защото знам, че Ти си с мен, при мен и в мен. Благодаря Ти с любовта си към Теб.“

Спасител: „Дъще моя, остани така. Ти изпълняваш волята Ми.“

Спасител: „Благославям те, дъще моя. Сега можеш да останеш седнала.“

(Може би затова можах да остана седнала, защото точно в този момент влезе един лекар, който сигурно би се запитал какво правя на пода.)

Спасител: „Нека те благослови Бог Отец, Бог Син и Бог Свети Дух. Иди с мир, моя скъпа дъще.“

Аз: „Слава на Бога Господа, слава на Троиединния Бог.“ НІ.

Литургия в капелата „Рохус“ в Минголсхайм.

03.09.92 – четвъртък

Рентгеново отделение — архив между 10:30 и 11:05 ч.:

Спасител: „Напиши, дъще моя,

Аз: „Да, мой Господи и Боже, мой духовен наставник.

Спасител: „Трябва да направиш нещо за Мен, дъще Моя. Всичко, което получавах от Мен, понасяй търпеливо. Началото е много трудно. Никой от избраниците Ми не е имал лесен път. Всички са минали по същия път, по който ти минаваш сега. Ще получиш петте Ми Свети рани, знаеш кога.

Аз: „Деня да, но не и кога. Сутрин или вечер.“

Спасител: „След Светото причастие. Ще получиш и петте рани наведнъж.“ Аз:

„Тогава ще умра от болка.“

Спасител: „Няма да умреш. Аз съм с теб. Ще допусна толкова болка, колкото можеш да понесеш.“

Аз: „Трябва ли да отида при лекаря?“

Спасител: „Не, след това можеш да си легнеш.“ Аз:

„Мога ли все още да ходя?“

Спасител: „Да, ще можеш да ходиш.“

Аз: „Направил ли съм нещо погрешно досега?“

Спасител: „Не, продължавай както досега.“

Аз: „Мога ли да кажа на някои хора да дойдат в църквата?“

Спасител: „Да, но не казвай какво ще се случи. Кажете го само на някои. Днес отново ще изпиташ изкупителни страдания. Днес ще бъдат кръвави.“

Аз: „Имаш ли предвид

бичуването?“ Спасител: „Да, дъще моя.“

Аз: „Моля Те, дай ми благодатта да издържа всичко.“

Спасител: „Дъще моя, тя няма да ти липсва. Аз съм с теб, дъще моя. Много те обичам, останни ми скъпа.“

Аз: „Да, мой скъпи Исусе, и аз те обичам много. Ще ти остана вярна.“

Спасител: „Дъще моя, продължавай да пишеш. Пригответи съм ти красив дом в небето.“

Аз: „И това ли трябва да запиша?“

Спасител: „Да, запиши го.“

Спасител: „Затова те моля, извърви този кръстен път до края. С мен ще го успееш.“

Аз: „Скъпи Исусе, ще направя всичко, което искаш, но само ако съм винаги с Теб.“

Попитам Спасителя дали съм разбрала правилно, че трябва да запомня раните и да остана в леглото.

Спасител: „Трябва да останеш в леглото за определен период от време. Трябва да се молиш много.“ Спасител: „Светото причастие ще приемеш у дома. Аз ще се погрижа за това.“ Аз: „Моля Те, дари ме с много любов преди запечатването на раните.“

Спасител: „Ще го направя.“

Спасител: „Сега те благославям, дъще моя.“

Аз коленичих на земята.

Спасител: „Нека те благослови Бог Отец, Бог Син и Бог Свети Дух. Иди с мир.“ Аз:

„Слава на Бога Господа.“

Аз: „Слава на Исус Христос и на Дева Мария. Благодаря Ти за всичко, Господи и Боже мой, мой скъпи Исусе.“

04.09.92 — петък

Аз: „Мой Господи и Боже, мой скъпи Исусе, мой духовен наставник. Сега искам да напиша това, което ми лежи на сърцето. Вчера Ти поиска от мен жертва, да бъда бичувана до кръв през нощта. Бях готова за бичуването, но Ти не го позволи и днес трябва да ми бъдат нанесени Светите рани. Как да разбера това? Моля Те, помогни ми. Заради това не Те обичам по-малко и искам да Ти остана верен.“

Помислих за Авраам и Йов и ми стана ясно нещо.

Аз: „Ти не ми спести изкупителните страдания. Не познавам толкова силни главоболия, които да продължават толкова дълго. Аз ги принесох в жертва и не се отказах да ги получа отново. Един съвременен свещеник може би би казал, че това изкушение е от дявола, но аз не вярвам в това, защото Твоята любов и Твоят мир не липсваха. Не се страхувах от това, което предстои. Какво ще ми кажеш за това, мой Господи и Боже?“

Спасител: „Дъще моя, запиши. Чуваш ли ме?“ Аз: „Да, мой Господи и Боже.“

Спасител: „Всичко, което си написала, е вярно. Всичко, което си очаквала, предстои да се случи. Аз определям времето. : Дъще Моя, запиши го. Всички, които ще бъдат в църквата тази вечер, ще се учудят от това, което ще се случи. Почти всички те са слепи. За тях ще засияе светлина. Продължавай да изпълняваш дълга си, както досега.

От Моето дело те ще пожънат плодове. Аз съм живият Дърво, ти си Моят плод. Дъще Моя, обичам те, иди в мир.“

18.30 Броеница и Света литургия в Рот.

05.09.92 – събота

8.00 ч. — Молитвено събрание

Спасител: „Дъще Моя, обичам те. Промених плана Си. Нещата ще продължат така, както Аз искам.

Аз: „Мислех, че съм направила нещо погрешно, защото бях готова да се случи всичко, което си казал.“

Спасител: „Дъще Моя, ти си направила всичко правилно. Аз определям времето.“ Аз: „Ти каза, че ще се случи след Светото Причастие.“

Спасител: „Мога да променя това.“

Аз: „Скъпи Боже, вече не мога да Те питам. Кажете Ти какво искаш. Аз не разбирам всичко това, затова оставям всичко на Теб.“

Спасител: „Дъще моя, ще дойде време, когато няма да имате изход и ще трябва да правите това, което Аз искам.“

Аз: „Скъпи Исусе, можеш ли да ми го кажеш по-ясно, аз не го разбирам.“ Спасител: „Идват по-тежки времена.“

Аз: „Моля Те, скъпи Боже, кажи ми, какво е най-лошото, което предстои?“ Спасител: „Голямата война в Европа.“

Аз: „Тогавата не е нужно да строя параклис?“

Спасител: „Построй я. Тя ще бъде пощадена. Войната наближава и се разраства силно.“

Помислих си дали все пак ще получа раните.“ Спасител: „Ти питаш.

Да. Ще ги получиш. Аз определям деня.“ Аз: „Господи и Боже мой, нека се случи Твоята воля.“

Спасител: „Молете се много, деца мои, молете се. Силата на Сатаната е неизмерима. Аз съм го позволил така. Той ще отнеме всичко, което се е отвърнало от Мен. Хората искат да бъде така. Те са избрали широкия път. Остани Ми вярна, дъще Моя, както досега. На моите верни деца съм дал закрилата на вашата небесна Майка Мария. Те са под нейния защитен плащ, там врагът няма място. Молете се на вашата Майка, много. Аз няма да отхвърля нейното застъпничество. Тя не изоставя децата си.“

Аз: „Но тази война може да бъде спряна.“

Спасител: „Само с пост и молитва.“

Аз: „Трябва ли да направя нещо?“

Спасител: „Не се тревожи предварително. Всичко ще дойде в подходящото време.“

Аз: „Благодаря Ти, Господи, за любовта и съветите Ти, както и за вестта за това, което ни очаква.“

Спасител: „Аз те благославям, дъще моя.“ Аз коленичих.

Спасител: „Нека те благослови, дъще моя, Бог Отец, Бог Син и Бог Свети Дух. Иди с мир.“

Аз: „Благодаря Ти, Господи и Боже. Слава на Исус Христос сега и во веки веков.
Амин.

От 16:30 до 19:45 ч. се молех в църквата и се изповядах. После останах за Светата литургия.

06.09.92 – неделя

7.30 – 9.20 ч.:

Молих се и отново ме обзеха леки съмнения. В мислите си имах много въпроси. След това се молих от сърце.

Спасител: „Напиши, дъще моя, раните, които ще получиш, ще се случат още тези дни. Аз определям часа.”

Аз: „Господи, кой си ти сега?”

„Аз!“, дъще моя, сега към теб говори Бог Отец, Бог Син, Бог Свети Дух. Не се съмнявай, дъще моя, ти ме обиждаш. Ти принадлежиш изцяло на мен. Не трябва да се страхуваш. Остани ми вярна и непоколебима.

Аз: „О, мой Господи и Боже, моля Те, прости ми, никога няма да мога да Те разбера, но се хвърлям в ръцете Ти и Те прегръщам като малко дете. Мой любящ Отец, нека продължи да става така, както Ти искаш.”

Спасител: „Дъще моя, от Мен ще получиш петте рани.”

Аз: „Мислех, че ще ги получа от ангел, както при Света Тереза от Авила. Може би защото един отец ми е разказал това.”

Спасител: „Мога да направя това, както аз искам.”

Аз: „Господи и Боже мой, сега ми е много по-ясно. Не трябва да се разчита на това, което пише в някои книги. Ти все пак правиш нещата така, както искаш.” Спасител: „Да, така е, дъще моя.”

Аз: „Трябва ли да запиша още нещо?”

Спасител: „Да, дъще моя. Сърцето ти ще бъде пронизано от светлина, която ще излезе от мен. Тази светлина ще проникне в сърцето ти. В сърцето ти ще пламне огън. Този огън е моята любов. Тогава вече няма да можеш да правиш каквото искаш. Аз съм всичко в теб. Ти правиш всичко, което аз искам.”

Аз: „Това звучи като при Свети Павел.”

Спасител: „Дъще моя, аз повтарям това, което вече се е случило. Аз съм същият Бог, както и тогава. Дъще моя, ти си и ще бъдеш само Моят инструмент, с който ще се служи.”

Аз: „Господи, трябва ли да отида в църквата сега?” Спасител: „Да, направи го, дъще моя.”

Аз: „Вече е 9:15 ч.”

Спасител: „Благославям те, моя любима дъщеря.” Аз коленичих.

Спасител: „Нека те благослови Бог Отец, Бог Син и Бог Свети Дух. Иди с мир, моя любима дъщеря.”

Аз: „Слава на Исус Христос. Благодаря на Бога Господа. Амин.”

10:30 ч. Света литургия в червено.

13:00 ч. Броеница и молитва.

07.09.92 – понеделник

Имам три седмици отпуск.

8.30 ч.:

Спасител: „Пиши, дъще моя.”

Аз: „Да, мой любящ Отец, мой Жених. Спасител: „Твоето изкупително страдание скоро ще дойде.”

Аз: „Какво означава това, СКОРО, Господи?”

Спасител: „Аз ще определя това „СКОРО“, когато дойде подходящото време. Дъще моя, ще бъде така, както аз искам.”

Аз: „Господи, какво ще бъде, както Ти искаш, може ли да се знае?“ Спасител: „Твоето бъдеще.“

Аз: „Господи и Боже мой, нека бъде така, както Ти искаш и както Ти е угодно.“

Аз: „Скъпи Исусе, в момента ми е трудно, защото това е непонятно и се чувствам като най-глупавият човек на света. Чувствам се, сякаш не принадлежа към този свят. Струва ми се, че всички са по-умни от мен, сякаш съм в първи клас. Искане ми се да плача. Чувствам се изоставена от всички. Дори от Теб се чувствам изоставена. Лекарите биха казали сега: „Тя трябва да отиде при психиатър“, но аз съм трезва и чакам да ми кажеш какво искаш от мен. Спасител: „Пиши, дъще моя, твоята задача е да ме следваш и да правиш това, което искам, дори и всичко да изглежда така. Дъще моя, харесва ми всичко, което правиш. Положи тревогите, които имаш сега, в ръцете ми.“

Аз: „Всичко това е трудно за разбиране. Полагам всичко неразбираемо в ръцете Ти.“

Спасител: „Моя любима дъщеря, запиши го. И това изпитание, през което преминаваш сега, трябва да бъде. Всичко е по Моята воля. Петте рани, които ще получиш, ще дадат светлина на теб и на другите, за да Ме разбереш по-добре. Без Моята светлина вие все още сте в тъмнина. Когато светлината проникне в тъмнината, ще видите. Аз съм Светлината и Истината.

Моя любима дъщеря, благодаря ти, че все пак написа днес. Благославям те, дъщеря моя. Аз коленичих...

18.30 ч. Броеница и Света литургия в червено.

20:00 ч. Молитвена група.

08.09.92 - вторник

Сутрин: След молитвата – обединение

Спасител: „Петте Свети рани ще се отпечата в най-скоро време, затова бъди готова по всяко време. Дъщеря Моя, промених времето, така трябваше да бъде.

Всичко става така, както Аз искам. Няма да ти липсва любов.“

Аз: „Скъпи Спасителю, когато хората ме питат дали чувам Твоя глас, мога ли да им кажа това?“

Спасител: „Можеш да го кажеш, не е нужно да го отричаш. Дъще Моя, Аз говоря с теб не само за теб, но и за другите.“

Аз: „Господи, когато имам раните и нямам свещеник, ще дойдеш ли при мен и духовно?“

Спасител: „Аз съм винаги с теб, дъще Моя. Тогава Аз ще бъда всичко в теб, а ти вече няма да си нищо.“

Аз: „Скъпи Боже, но аз все още съм

жива.“ Спасител: „Твоят живот е Моят живот.“

Аз: „Господи, ще приема това, но не мога да го разбера. Господи, да бъде Твоята воля. Аз съм само Твой инструмент.“

След това Господ ме благослови.

9.00 ч.: Бях във Вагхаузел с Фридолин на Светата литургия.

18:30 ч. Броеница и Света литургия в Рот, не причастих се в Рот, тъй като вече бях приел Спасителя тази сутрин във Вагхаузел.

20.30 ч.: Отец Гебхард се обади, както беше казал Спасителят. Говорихме по телефона около 25 минути. Благодаря на Бога за този телефонен разговор.

09.09.92 – сряда

У дома — молитва — единение

Спасител: „Пиши, дъще моя.“ Аз:

„Да, мой любящ Исусе.“

Спасител: „Всичко, което си написала, е моя заслуга. Говориш така, както аз искам. Твоята задача е да продължаваш да пишеш, дори и да правиш толкова много грешки, това ми харесва.

Твоите грешки са безобидни в сравнение с грешките на теолозите, защото грешките на теолозите водят хората в пропастта. Моя дъще, продължавай да пишеш. Аз познавам твоите трудности. Познавам твоята любов към Мен. И двете ми харесват в теб. Изкупителните страдания, които понасяш, са Моята любов към теб. Колкото страдания понасяш от Мен, толкова любов получаваш. В страданието е спасението на душите. Аз ще трябва да понасям много страдания в теб, защото искам да спася много души.“

Аз: „Мой Господи и Боже, сега разбирам по-добре. Господи, направи както искаш.“

Спасител: „Напиши още малко. Петте HI. Раните, които ще получиш от Мен, ще се случат скоро. Позволи им да действат, когато страданията дойдат.“

Аз: „Ще знам ли предварително кога ще дойдат страданията?“

Спасител: „Аз вече те подготвям, за да знаеш. Моя любима дъщеря, харесва ми такава, каквата си. Остани смирена, за да мога да те обсия с много благодати. Продължавай да ме обичаш, както досега. Твоята любов е моята любов. Харесва ми, че искаш да ме обичаш все повече. Аз съм винаги готов да ти дам повече любов.“

Аз: „Какво трябва да направя сега?“

Спасител: „Изпълни дълга си, това, което трябва да направиш сега. Благославям те, моя любима дъщеря.“

Аз коленичих и помолих Спасителя да благослови и двете жени, които щяха да дойдат сега – Мариан и г-жа Мюлер.

Спасител: „Да, благославям и тях.“

Спасителят даде благословията.

Света литургия в капелата „Рохус“ в Минголсхайм.

10.09.1992 г. – четвъртък

10:30 ч. у дома:

Молитва за обединение.

Спасител: „Пиши, дъще моя. Искам да пишеш. Ще има много неприятности, докато всичко това се случи.“

Аз: „Какво ще се случи, мой Господи и Боже?“

Спасител: „Това, което искам да извърша с теб.“

Аз: „Господи, какво искаш? Какво трябва да извърша с

Теб?“ Спасител: „Целия Кръстен път до края.“

Аз: „Трябва ли да приемам тези неприятности?“

Спасител: „Тези неприятности не са за теб, а за мен, но гневът ми ще се отрази върху тях. Кръвта, която ще пролееш, е за онези, които са с добра воля, но не и за богохулниците.“ Аз: „Но Господи, Ти проля кръвта Си за всички.“

Спасител: „Тогава, дъще Моя, днес вече не, те вече са избрали своя баща. С богохулниците не трябва да говориш.“

Аз: „Как да разбера, че са богохулници?“

Спасител: „Аз ще ги разпозная, не ти. Дъще Моя, напиши още нещо. Раните, които ще получиш, ще се случат в тези дни.“

Аз: „Господи, нека стане както и когато Ти искаш, аз нямам страх и съмнявам се, аз принадлежа изцяло на Теб.“

Спасител: „Напиши, дъще Моя. Не трябва да слушаш, когато другите те упрекват. Ти не виждаш техните слабости. Слушай ме добре, Аз съм твой духовен водач, дори ако направиш нещо погрешно и другите го забележат в теб, за Мен то все пак е правилно. Така искам да бъде. Повечето хора не забелязват собствените си грешки. Ако се оставяш да те поучават всички, тогава се отвърщаш от мен. Сатаната е хитър, внимавай, ако направиш нещо лошо и това не се харесва на другите, то е от мен. Не ти трябва любопитните около себе си. Изпрати първо всички любопитни да се молят, за да се покаят за греховете си, така ще си спестиш много неприятности.“

Аз: „Скъпи Боже, за това ми е нужна смиреност. Моля Те, дари ме с благодатта да бъда смирена.“

Спасител: „Дъще Моя, ти ще бъдеш смирена и кротка, както съм Аз. Защото тогава ще бъдеш

изцяло в Мен.“

Аз: „Тогава обаче е лошо, ако свещениците все още не вярват.“

Спасител: „Всеки свещеник е втори Христос, трябва да се молим за всеки свещеник. Аз ги обичам всички, дъще моя.“

Аз: „Но, Господи, аз също ви обичам всички, но вие не ме обичате.“

Спасител: „Така е, дъще Моя, и вие не ме обичате всички.“

Аз: Спасителят ме благослови...

Броеница и Светата литургия в червено

11.09.1992 – петък

7:40 ч. до 8:30 ч.

Съпругът ми ми беше направил живота труден.

Пристигнаха много Библии от отец Гебхард Хейдер.

Спасител: „Искам да пишеш. Много те обичам. В близко бъдеще ще се сблъскаш по-често с атаките на Сатаната. Съгласен съм с теб за това, което се случва с твоето семейство. Той търси най-краткия път, така както вие търсите най-краткия път към Мен чрез Мария, така и нечистият дух търси най-краткия път към вас. Дъще Моя, вчера постъпи правилно. Дъще Моя, нечистите духове са особено ядосани на теб, но с Мен ще ги победиш всички. Дъще Моя, моли се за съпруга си, той се нуждае от твоята помощ.“

Спасителят ми каза: „Продължавай да пишеш, дъще Моя. Над теб ще дойде пламенен огън.“

Аз: „Това няма да го напиша. Това със сигурност не е от Теб, скъпи

Боже.“ Спасител: „Но да! Пламенен огън на любовта.“

Аз: „Господи, сега се уплаших, че ще се изгоря.“ Спасител: „Ще гориш в моята любов. С този огън ще бъдеш напълно чиста.“

Аз: „Да, Господи и Боже мой, моля Те, очисти ме, за да бъда винаги с Теб и никога да не се отделям от Теб.“

Спасител: „Моя любима дъщеря, аз те

благославям.“ Аз: „Спасителят ме

благослови...“

Броеница и Света литургия в червено

12.09.1992 събота

7.30 ч. до 9.00 ч.

Спасител: „Дъще моя, пиши. Искам да правиш това, което аз искам. Там, където те водят, там трябва да отидеш.“

Аз: „Господи, как да разбера, че ме водиш?“

Спасител: „Можеш да ме попиташ! Пътят към Мен става по-

стръмен.“ Аз: „Господи, какво означава по-стръмен?“

Спасител: „Той става по-изморителен и изисква много сила. Тази сила можеш да получиш само от Мен. Моли се за себе си и за ближните си, за да вървят с теб по пътя. Иначе можеш да ги изгубиш от стръмния път.“

Аз: „Да, Господи, в бъдеще ще моля за повече сила за мен и за ближните ми.“ Спасител:

„Сърцето ти вече е моето сърце. Аз трябва да го направя такова, каквото ми харесва. От това сърце ще извира много благодат и това ранено сърце ще стане извор на любов.“

Аз: „Господи и Боже мой, скъпи Исусе, как да разбера, че то вече е Твоето сърце?“

Спасител: „Този жар, който усещаш в сърцето си, е огънят на моята любов, той става по-силен, когато аз пожелаая.“

Аз: „Мой Господи и Боже, усещам този огън, но не знаех какво означава това за мен. Разбрах, че с този огън мога да Те обичам повече. Душата ми копнее силно да бъде при Теб. Усещах, че сърцето ми в момента е като горяща пещ и този огън никога не угасва. Сега разбирам по-добре, когато чета в „Литанията на Сърцето на Исус“:

Ти, пламтящ огън на любовта.

Досега това ми беше неясно, но сега го разбирам. Благодаря Ти, мой Господи и Боже, за тази голяма благодат и просветление.

Ще добавя още, Господи и Боже мой, сърцето Ти е жив, пламтящ огън на любовта. О, нека този огън никога не угасне, защото тогава знам, че Ти винаги си с мен. Исусе, обичам Те от цялото си сърце с цялата си сила, обичам Те над всичко.

Спасител: „Моя любима дъщеря, радвам се, че си разбрала това, остани такава, каквато си, дръж се здраво за ръката ми.“ Аз: Спасителят ме благослови...

16:30 до 19:45 ч. Молитва и Света литургия в църквата в Рот.

13.09.1992 г. – неделя

9.30 ч. до 11.15 ч. у дома

Тази нощ от 2.30 до 3.30 часа имаше безредици пред дома ми. Пияници бяха паркирали срещу дома ми. Трябваше да дойде полицията.

Молитвено обединение!

Спасител: „Напиши, дъще моя, аз съм с теб, в теб и с теб, ти принадлежиш изцяло на мен. Не се оставяй да те влияят другите. Видяла си го вчера и тази нощ. Сатаната се опитва с всички средства да те отвърне от мен. Той е силен, дъще моя, но ти с мен си още по-силна. Дъще Моя, остани вярна на молитвената си група, както досега. На Сатаната нищо не му е по-скъпо от това да раздели молитвената ти група.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, парещите болки, които изпитваше вчера, бяха Моите болки.“

Аз: „Усещах ги толкова парещи и пронизващи през целия ден, а сега вече ги няма.“ Спасител: „Подготвям те за това, което ще се случи през тези дни. Сега усещаш парене в сърцето си.“

Аз: „Но той не е силен.“

Спасител: „Но ще стане много силно.“

Аз: „Ще мога ли да го понеса?“

Спасител: „Ще го издържиш.“

Аз: „Тогава трябва ли да повикам лекар?“

Спасител: „Няма нужда, ти знаеш какво да правиш.“ Аз: „Да, Господи, ще направя каквото искам.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, раните ще получиш в църквата.“ Аз: „В червено?“

Спасител: „Да, в червено.“

Аз: „Тогава ще те видя ли?“

Спасител: „Ще ме видиш. С светлината, която излъчвам, ще получиш белезите и тази светлина ще остане с теб, докато аз искам. Аз съм светлината и прогонвам мрака. Дъще моя, белезите, които ще получиш, са моите рани.“

Аз: „Но ти вече ми си го казвал веднъж.“

Спасител: „Светът не може да ти ги отнеме. Дори епископите вече не могат да си го обяснят, защото им липсва светлината. Затова бъди смирена, защото те трябва да бъдат просветени в тази светлина. Дъще моя, аз ги обичам всички.“

Аз: „Господи, а ако те хулят?“

Спасител: „Сега и богохулниците могат да бъдат спасени.“ Аз: „Как, Господи и Боже?“

Спасител: „Като им дариш любовта, която им липсва.“ Аз: „Как мога да им даря любовта?“

Спасител: „Аз съм любовта.“

Аз: „Ще го направя.“

Спасител: „Ти си моят инструмент, който аз използвам.“

Аз: „О, Господи и Боже мой, това е много трудно за разбиране.“

Спасител: „Аз ще просветя онези, които имат добра воля. Те ще разберат в сърцата си, както и ти разбра, че Аз съм любовта.“

Аз: „Да, Господи, сега разбирам. Науката не може да разбере това с разума си. Любовта в сърцата ни надхвърля науката. Скъпи Спасителю, колко незначителна трябва да е светската наука в сравнение с небесното, което ни очаква.“

Спасител: „Дъще моя, харесва ми това, което си написала. Сега те благославям.“ Аз:

„Казах: Моля, целия свят.“

Спасител: „Нека те благослови Бог Отец, Бог Син и Бог Свети Дух. Иди с мир, моя любима дъщеря.“

Аз: „Слава на Бога Господа. Слава на Исус Христос и Мария сега и во веки веков. Амин.“

В 12:45 ч. се молих на броеницата и на молитвата в червено.

В 14:30 ч. се молих с Хетвиг болезнения броеница и присъствах на Светата литургия в капелата „Рохус“ в Минголсхайм. След Светата литургия разговарях с мисионер отец Стейлер около 30 минути.

14.09.1992 г. – понеделник

у дома:

от 2:10 до 3:05 през нощта се молах

От 9:30 до 11:15 ч. молитвено събрание

Аз плаках! Един отец в капелата „Рохус“ ме обърка вчера вечерта. Той защитаваше причастието с ръка. Помолих Спасителя, ако иска, да ми даде отговор. Защото съм сигурна, че правилният път е причастието в устата.

Не можех да повярвам на този свещеник.

„Скъпи Спасителю, заблудих ли се?“

Спасител: „Дъще моя, не си се заблудила, това е голямо беззаконие от страна на свещениците, които все още дават причастие в ръка. Тъй като те все още го защитават, трябва да да поемат отговорност. Всички, които все още приемат причастието с ръка, са ми безразлични. Дъще моя, това, което си направила досега, е правилно. Запиши, дъще моя, раните, които ще получиш, ще болят много.“

Аз: „Вече се страхувам, като чувам това.“ Спасител: „Дъще моя, страхуваш ли се сега?“

Аз: „Не.“

Спасител: „С мен няма да се страхуваш. Болките, които ще изпитваш, ще бъдат по-силни, ако се моли малко.“

Аз: „О, Господи, кой тогава ще ме чуе и ще се моли?“

Спасител: „Дъще моя, онези, които искат да бъдат спасени, ще се молят. Аз ще бъда разпънат в теб за спасението на душите. Дъще моя, всеки има малко време за себе си. Те ще се молят.

Напиши, дъще моя, само малък брой ще бъдат спасени.“

Аз: „Аз ще страдам за всички души.“

Спасител: „Дъще Моя, почти всички не искат да се покаят.“ Аз: „Тогава не е нужно да страдам за всички?“

Спасител: „Да, за да не могат да кажат, че не съм страдал за тях.“ Аз: „Скъпи Исусе, за мен е много трудно да пиша, това е болезнено.“

Спасител: „Моя любима дъще, аз те благославям. Аз включвам целия свят, особено всички болни и умиращи.“

18:30 ч. Броеница и Света литургия, червена

20:00 ч. Молитвена група „Червено“.

През първите три години се молахме около час. От две години се молим около два до два часа и половина.

Спасителят беше поискал от мен да се молим много.

15.09.1992 г. – вторник

10:30 ч. до 13:00 ч.

Преди това се молах заедно с Фридолин. След това сама и се съединих със Спасителя.

Спасител: „Пиши, дъще моя, болките, които ще изпитваш, обедини ги с болките на Дева Мария. Болките на Дева Мария са и мои болки. Посвети всичко на небесния Отец. Чрез вашите жертви много души ще бъдат изцелени.“

Аз: „Мой скъпи Исусе, обичам Те толкова много, ще направя както искаш. Трябва само да ми кажеш, за да знам. Сега изпитвам дълбок мир, който не може да се опише. В този мир има толкова много любов и имам желание да не се разделям с него. Не се чувствам в тялото си. Чувствам се непостижимо лека и свободна, без грижи и болка. Светското е като че ли далеч от мен. Аз съм н и щ о.“

Всичко в мен е Бог. Благодаря Ти, мой Господи и Боже, за тази убеденост и благодат. Сега имам едно желание и ти го пиша, защото за мен е толкова красиво:

Исус, позволи ми да се облегна на гърдите Ти, както Йоан. И сега искам да Те прегърна, защото сърцето ми Те обича толкова много. Не мога да обясня това на никого, защото любовта просто е тук. Сълзи напълват очите ми, защото Те обичам.“

Спасител: „Пиши, дъще моя, такава, каквато си сега, искам да те имам винаги. Виждаш ли, не ти липсва любов. Получаваш я много повече в страданието. Петте рани са съвсем близо.“

Аз: „Скъпи Боже, Ти вече си го казвал.“

Спасител: „Тогава обаче ти още не знаеше много неща. Бъди готова за всеки час, който предстои. Ще бъдеш подложена на много изпитания, дъще моя.“

Аз: „О, Спасителю, вече съм била изпитана толкова много.“ Спасител: „Не достатъчно.“

Аз: „А ако теолозите не повярват?“

Спасител: „Ти не се жертваш за теолозите, а за всички души. Ще има теолози, които са в светлината, които ще повярват. Моя любима дъщеря, аз те обичам много. Напиши го, изкупителните страдания вече ще започнат.“

Аз: „Какво се счита за изкупителни страдания?“

Спасител: „Главоболието и сърдечната болка – това са подготвителните страдания. Тук никакви лекарства няма да ти помогнат. Тези страдания са от Мен. Ти страдаш за спасението на душите, затова никакви лекарства няма да ти помогнат. Трябва да понесеш всичко с любов и търпение. Аз ще ти дам толкова много любов, че да можеш да ги понесеш. Аз ще бъда всичко в теб. Душата ти е обединена с мен и ти ще имаш само част от моите страдания. Така че ти, дъщеря ми, вече не си ти. Аз съм. Спасител: „Благославям теб и всички, които са ти близки.“

Спасителят ни благослови.

В 18:30 ч. бях при един отец от Перу в Минголсхайм. Подарих му Библия от отец Гебхард Хейдер. Изповядах се при него. Хедвиг беше с мен при този отец и ме zlepостави. Трябваше да се смиря. Простих ѝ.

18:30 ч. Броеница и Света литургия в Рот

16.09.1992 – сряда

9.30 ч. до 10.20 ч.

Спасител: „Пиши, дъще моя.“ Аз:

„Да, мой скъпи Исусе.“

Спасител: „Кръстният път, който води към Мен, е в светлината. Всички Мои деца го разпознават. Аз съм тази светлина, която те осветява. Дъще Моя, никой не може да те отклони от този път. Когато човек разпознае осветения път, той вече не иска да върви по тъмния път. Анонимното писмо, което си получила, е капан на Сатаната. Той иска да те отклони от осветения път, но не може, защото Аз съм с теб. Обичай всички, както досега. Моя скъпа дъще, бъди готова да приемеш всичко, което ти се случва. Това, което ти е прекалено, дай ми го. Светите пет рани ще получиш от мен, бъди сигурна и убедена.“

Спасител: „Аз не променям думата си. Изпитанията, които стоят пред теб, трябва да издържиш. Аз съм твой духовен водач и ти ще ги издържиш. Моя дъще, харесва ми това, което правиш, и как се отнасяш с хората.“

Останалите, които искат да те поучават, са от завист. Бъди бдителна. Моя дъще, имаш много врагове около себе си. Пази думите си пред тях. От една дума те правят десет, за да се подиграват с теб. Моя дъще, винаги предаваш всичките си грижи на Мен.“

Аз: „Трябва ли да напиша още нещо?“

Спасител: „Не, дъще моя, отиди там, където трябва да отидеш.

Благославям те, моя любима дъще.“

Аз: „Казах на Спасителя, че включвам в благословията болните, умиращите, бедните души в чистилището и враговете си.“

Аз: Спасителят ме благослови...

В 12:00 часа в катедралата в Шпайер се помолих „Ангел Господен“ и други молитви.

19:30 ч. Света литургия в капелата „Рохус“.

20:30 ч. с Марион написах дневника.

17.09.1992 – четвъртък

У дома от 10:30 до 11:30 ч. В

момента все още съм в отпуск.

Днес през нощта се молих от 20:30 до 03:30

ч. Молитвено събрание:

Спасител: „Пиши, дъще моя, петте свещени рани ще ти бъдат запечатани. Пред църквата ще има знак на небето, трябва да го погледнеш. Това ще бъде моето потвърждение за събитието.“

Аз: „А ако не го видя, тогава планът Ти ще се промени ли?“

Спасител: „Ще го видиш, дъще Моя.“

Аз: „Господи и Боже мой, вярвам, че това ще се случи. Имам непоколебима вяра, затова вярвам.“

Спасител: „Дъще моя, позволи да действам в теб. Обичам те толкова много, дъще моя. Аз те избрах. Искам да спася много души с теб! Това е моето желание отдавна. Времето дойде и никой не може да промени моето време!

Аз съм вечността. Моя любима дъщеря, всичко идва в подходящото време.

Благодаря ти, дъще моя, за твое „да“. Твое „да“ е твърдо като скала в морето. Твое „да“ е моето „да“ и никой не може да ти го отнеме.

П. Хейдер: По този повод отец Гебхард Хейдер в Регенсбург, след като прегледа дневника, казва, че трябва да продължи да пише, защото това е дар на благодатта от Спасителя.

Аз: „Сега си помислих: „Боже, колко много те обичам.“

Спасител: „Твоята любов е Моята любов. Тази любов можеш да предадеш на онези, които копнеят за любов.“

Аз: „Господи, всичко, за което току-що ти говорих от сърце, нека се случи така, както ти искаш и както ти е угодно. За мен това е ясно и ясно и сега разбрах, че трябва да разбера това, а останалото ти ще ме научиш. Вярвам в Теб и ще ти остана вярна. С добродетелите, които ми даваш, и с тези, които вече си ми дал.“

Спасител: „Моя любима дъщеря, благодаря ти, това, което си написала, ми доставя голяма радост. Благославям те и изливам върху теб толкова благодат, колкото ти е нужна. Давам ти толкова много любов, че да можеш да издържиш това, което ще ти дам.“

Аз: Спасителят ме благослови...

Аз: „Благодаря Ти, мой Господи и Боже. Благодаря Ти, моя голяма любов. Слава на Исус Христос и Мария сега и во веки веков. Амин.

18:30 ч. Броеница и Света литургия в Рот.

18.09.1992 – петък

у дома,

от 4:00 до 5:30 ч. се молах.

Молитва за почитание на Дева Мария!

Почитане на Светите рани, молитви за враговете, след което обединение със Спасителя.

Спасител: Дъще моя, имам планове за теб. Правя каквото искам. Имай търпение. Всичко ще се случи, както съм обещал. Аз определям времето. Всичко трябва да стане така, както аз искам.

Аз: „Господи, мислех, че съм направила нещо погрешно.“

Спасител: „Моя любима дъщеря, ти си благородна роза, врагът не харесва нейния аромат. Бъди готова за Мен по всяко време. Трябва да бъдеш изпитана, дъщеря Моя. Дъщеря Моя, обичам те, продължавай да спиш.“

11:45 до 12:45 ч. Молитвено събрание!

Молих се от сърце и се колебаех дали да запиша това. Но Спасителят иска да го запиша.

Спасител: „Пиши, дъще Моя, твоята любов към Мен е истинска. Аз познавам децата Си, които Ме обичат. Но те са много малко. Ти жадуваш с Мен за душите, защото ги обичаш, както Аз ги обичам. Ти ме обичаш, но отблизо още не си ме видяла. Но това е още по-ценно, че не ме виждаш и все пак ме обичаш. Това е истинската и благородна любов, която не може да изневери. Благодаря ти, че си ме поставила на първо място. Тази душа ще възнаградя особено в небето.“

Спасител: „Моя любима дъщеря, нещата в света не изглеждат добре. Всичко виси на косъм и той може да се скъса всеки момент. Аз все още държа този косъм, за да не се скъса. Войната става все по-силна. Молете се за мир във всички църкви и домове, за да настъпи мир във всички сърца. Времето за спасение на душите е кратко и никой освен мен не може да го удължи. Молете се, за да бъдат спасени още много души. Аз съм вашият Спасител и Лекарство.

Само с моето лекарство можете да бъдете спасени.“

Аз: „Какво е твоето лекарство, мой Господи и Боже?“

Спасител: „Любовта. Тя е всичко, дъщеря моя.“

Аз: „Отново написах толкова много. Наистина ли трябва да пиша толкова много?“

Спасител: „Пиши го всеки ден.“

Аз: „Да, Господи, благодаря Ти.“

От 13:45 до 15:45 часа се молах в гората с Псалтира.

18:30 ч. Света литургия и броеница в червено

19.09.1992 – събота

От 8:00 до 10:00 ч.

молитвено събрание!

Спасител: „Напиши, дъще моя, аз искам го!

Ти си моята възлюбена дъщеря. Твоята болка е и Моя болка. Аз ще спася душите заедно с теб. Сълзите, които си проляла, принеси Ми ги в жертва.“

Аз: „Да, Господи, принасям Ти в жертва, за да не попаднат душите в проклетие. Толкова ми е тежко, когато знаеш, че толкова много души се губят, а хората са хладни и заслепени. Те виждат, а всъщност не виждат нищо. Колко голям трябва да е грехът.“ Спасител: „Моя любима дъщеря, всичко ще се промени.“

Аз: „Как, Господи, как всичко ще се промени?“

Спасител: „Последните ще бъдат първи. Те ще бъдат Моят народ. Аз съм Отец на бедните.

Дъще Моя, искам от теб това, което притежаваш.“

Аз: „Аз нямам нищо и не съм нищо, всичко принадлежи на Теб.“ Аз: Спасителят ме благослови...

В 14:30 часа ме посети отец Буран и аз му разказах за раните, които ще получа. Не бях доволна от неговите учения. Той опроверга това, което Спасителят ми беше казал.

От 16:15 до 19:45 ч. бях в църквата в Рот, за да се моля. Първият час беше много изтощителен, тъй като по това време в църквата един хор правеше репетиция. Болеше ме, че хорът трябваше да репетира точно сега, когато се провеждаха изповед и броеница. Молих се за тези намерения, за свещениците и за мира в целия свят.

Не напуснах църквата заради хора. Останах в църквата и продължих да се моля.

20.09.1992 неделя

У дома от 7:45 до 8:50 ч.

Молитвено събрание!

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, раните, които ще получиш, ще болят. Тази болка е свързана с моята любов. Ти получаваш благодатта да бъдеш смирена. Това, което свещеникът от Манхайм, отец Буран, ти е казал, ти сама си го почувствала, че не е истина. Кръвта, която ще тече от теб, е Моята кръв. Трябва да се молиш много за този свещеник. Вярвай в това, което ти подсказвам да напишеш. Аз съм твоят духовен наставник.“

Аз: „След разговора със свещеника имах сърдечни болки в продължение на няколко часа. Какво означава това?“

Спасител: „Тези болки са моите болки. Когато един свещеник говори неистини, ти ще усещаш болките още по-силно.“

Аз: „Може би тогава е по-добре да мълчиш пред тях. Тогава те няма да те обиждат толкова.“

Спасител: „Ще говориш, когато Аз пожелаая.“

Аз: „Господи и Боже мой, избави ме от свещеници, които не вярват, че Ти си истински, съществено, реално от плът и кръв, тяло и душа, божественост и човечност, присъстващ в светите хостии.“

Спасител: „Ти ще бъдеш светлината. Напиши още нещо, дъщеря ми, ще получиш раните, веднага щом дойде подходящото време за теб. Бъди сигурна, че ще ги получиш. Обичай ме, дъщеря ми. Харесва ми как ме обичаш. Моя скъпа дъщеря, имай още малко търпение, няма да ти липсва любов. Аз ти давам любов, когато пожелаая, мое право е да избира подходящото време.“

Аз: „Скъпи мой Иисусе, благодаря ти от цялото си сърце.“

Спасител: „Внимавай с тези, които ти завиждат. С тези хора трябва да се разбираш особено добре.“

Аз: „Как, Спасителю?“

Спасител: „Остави ги да говорят, а ти мълчи. Тогава те ще разберат, че са в грешка.“

Аз: „Да, скъпи Иисусе, разбрах.“ Спасителят ме благослови.

13:30 ч. Броеница и молитва.

15:30 ч. У дома се молих на броеницата и други молитви за беатификацията на отец Пио.

18:30 ч. Броеница и Света литургия в капелата „Рохус“. В края на литургията мисионерът не се изказа добре. Бях разочарован и се прибрах у дома с голяма болка.

21.09.1992 г. – понеделник

8:15 до 9:45 ч. Молитвено събрание!

Аз: „Вчера вечерта в края на Светата литургия мисионерът прочете писмо, което според него е било потвърдено от един епископ и от отец Кесенхаймер. В писмото се казваше, че вярващите, които искат да приемат Светото причастие само от свещеници и отхвърлят миряните, са в заблуда.

Това беше силен шамар, който ме нарани и ме разтревожи.

Аз: „Скъпи Спасителю, след Светата литургия, когато Те попитах дали свещеникът е казал истината, Ти ми отговори, че това е глупост.

Искам да Те попитам още веднъж дали е правилно миряните да раздават Светото причастие.“

Спасител: „Дъщеря Моя, запиши това. Аз искам и изисквам Светото причастие да се приема от ръцете на посветения свещеник. Това е правилният начин за предоставяне на Светото причастие на вярващите. Който не се придържа към това, ще трябва да отговаря пред Мен.

Дъщеря Моя, продължавай както досега, дори и да си сама. Аз съм с теб, дъщеря Моя.“

Спасителят ме благослови.

Броеница и Света литургия в червено около 18:30 ч.

20:00 ч. Молитвена група.

22.09.1992 вторник

От 8:30 до 9:45 ч.

Молитвено

събрание!

Спасител: „Пиши, дъще моя! Раните, които ще получиш, скоро ще дойдат, аз отново съкратих времето. Бъди готова, дъще моя.“

Аз: „Скъпи Боже, какво означава, че те скоро ще

дойдат?“ Спасител: „Няма да отнеме много време.“

Аз: „Трябва ли да запиша още нещо?“

Спасител: „Напиши нещо съвсем различно. Искам да приемеш всичко така, както Аз

искам.“ Аз: „Господи и Боже мой, какво е това, което искаш?“

Спасител: „Всичко, което те очаква.“

Аз: „Как да разбера, че е от Теб?“

Спасител: „Ще го разпознаеш по моята любов, дъще моя, трябва да го приемеш, независимо дали ти харесва или не.

Аз: „Мой скъпи Исус, мой Жених, ако Ти го казваш, тогава ще го направя! Дори и това, което не ми харесва, но трябва да съм сигурна, че идва от Теб.“

Аз: „Господи, колко още трябва да пиша?“

Спасител: „Още малко, дъще моя. Напиши още нещо!“ Аз: „Да, Господи.“

Спасител: „Ти все още ще бъдеш изпитана.“

Аз: „Господи и Боже мой, скъпи мой Исусе, защо плачеш? От дясното ми око сълзите потекоха толкова бързо, че е свръхестествено. Какво означава това?“

Спасител: „Пред вас стои опасност. Войната в Европа се разраства. Много души ще бъдат изгубени. За тях моето разпъване на кръста беше напразно. Ти също ще страдаш напразно за мнозина. За мен е силна болка да губя души заради тяхното неподчинение.

Моли се, дъще моя, когато дойдат пред съда Ми, да изпитат дълбоко разкаяние, защото получават още веднъж възможност да бъдат спасени. Аз им давам още толкова време, за да могат да вземат решение. Ада е жестока, дъще моя, и все пак толкова много хора влизат в нея.“

Аз: „Скъпи Боже, не мога повече да пиша, смили се над мен.“ Спасител: „Ти усецаш болката заедно с мен. Благославям те, моя скъпа дъщеря.“

Спасителят ме благослови.

Броеница и литургия около 18:30 ч. в Рот.

23.09.1992 г. – сряда

От 8:00 до 12:30 ч. у дома

Аз: „Молих се по-искрено, различно от обикновено.“

Спасител: „Дъще моя, искам да пишеш. Днес не трябва да отиваш в Сионската зала. Аз съм твоята Сионска зала.“

Аз: „Да го запиша ли?“ Спасител:

„Да, запиши го.“

Аз: „Мислех за фирмената екскурзия.“

Спасител: „Трябва да отидеш там. Но моля те, бъди кротка и смирена, радвай се заедно с тях.“ Аз: „Скъпи Боже, когато се обръщам към Теб по толкова различни начини, това правилно ли е?“

Спасител: „Харесва ми как ме наричаш. Дъщеря ми, напиши го: болката, която изпитваш, трябва да я понасяш с любов.“

Спасител: „Вече ми си го казвала веднъж.“

Аз: „Те не могат да ти бъдат отнети. Дори светената вода не може да ти помогне. Не се опитвай да търсиш лек.“

Аз: „А ако лекарите се намесят?“

Спасител: „Те се нуждаят от твоето съгласие.“ Аз: „А ако го получат?“

Спасител: „Все пак те не могат да ти помогнат. Напротив, защото тогава болката ще стане по-силна. Ти ще страдаш за грешниците. Трябва да направиш това, което изисквам от теб.“

Аз: „Скъпи Боже, страхувам се, че ще се объркам и няма да имам достатъчно доверие и издръжливост. Ще се уплаша ли от хората?“

Спасител: „Всичко това ти ми даваш отново и отново.“

Аз: „Скъпи Боже, сърцето ми отново гори.“

Спасител: „Това е пламенният огън на моята любов. Никой освен мен не може да го угаси.“

Аз: „Цяла сутрин бях толкова щастлива и можех да се моля вътрешно както никога преди.

Получавах правилните думи като свещеник.“

Спасител: „Дъще моя, това бях аз. Твоят Исус. Не ти си това, а аз съм.“

Аз: „Толкова е хубаво чувството, когато човек може да се моли толкова дълбоко в себе си, особено към небесния Отец, което хората толкова често забравят. И аз се учудих, че от дълбините на сърцето ми извира такава ценна молитва. Вярвам, че небесният Отец е чул тази молитва.“

Спасител: „Дъще моя, ти ми даде всичко с любов.“

Аз: „Господи, не трябва да казвам на никого, че вече четири часа съм свързана с Теб и не усещам, че това е прекалено много. Жалко, че почивката ми не е по-дълга. Благодаря Ти, че ми каза да не отивам на почивка.“

Спасител: „Моя скъпа дъще, запиши го. Изпълни ми едно желание.“

Аз: „О, Господи, имаш желание! Ще ти изпълня това желание, защото си с мен и защото те обичам.“

Спасител: „Да, ще бъда с теб.“

Аз: „Скъпи Триедини Боже, имаш моето „да“, въпреки че все още не знам какво желание да ти изпълня. Сърцето ми не трепери, а се радва на това, което ще ми кажеш сега. Мой Господи и Боже, вярвам в Теб, че желанието Ти ще се сбъдне.“

Часът е 12.00, аз се молах благоговейно „Ангел Господен“ и „Отче наш“ с разперени ръце, което правя често, когато се моля сама.

След молитвата отново се съединих със Спасителя. Аз:

„Господи, какво желание да ти изпълня?“

Останах в тишина и не чух нищо.

Аз: „Какво да бъде това? Отново се съединих и се помолих на Светия Дух. Моля Те, не позволявай друг дух да се намесва, защото имам доверие в Теб. Кажи ми какво да напиша.“

Спасител: „Пиши, дъще моя! Аз мога да извърша всичко, което пожелаеш, в теб.“

Аз: „Мой Господи и Боже, Ти можеш да извършиш всичко, което пожелаеш, в мен и това желание ще се сбъдне. О, мой скъпи Отец, може ли човек да се противопостави на любовта?

Ти отказа ли се да жертваш единствения си Син за нас, грешниците? Ти отказа ли се да бъдеш разпънат за нашето спасение? Ти отказа ли се да слезеш с огнен език върху апостолите? Ти си Любовта и аз се предавам на Теб, защото Ти си моят вечен живот и блаженство.“

Спасител: „Ти ми достави радост, за да мога да извърша всичко в теб.“

Спасителят ме благослови.

Загубих представа за времето, с Спасителя четирите часа и половина, които прекарах с Него, минаха като

бързо като светкавица и това е неразбираемо.

Сега разбирам, когато някой се оплаква, че един час в църквата му е прекалено много, и това е само защото му липсва любов.

19:00 ч. Броеница и Света литургия в капелата „Рохус“

24.09.92 - четвъртък

8.30 - 9.45 ч. Съединение

Спасител: „Напиши, дъще моя, искам"

Мислех, че съм объркана.

Спасител: „Дъще Моя, ти не си объркана. Искам да направиш нещо за Мен. Дай Ми всичките си трудности.“

Аз плаках от болка и предадох на Спасителя трудностите си. Изтръгнах проблемите си от себе си и ги предадох на Спасителя. Невероятно, почувствах облекчение. Спасител: „Виждаш ли, дъще моя, винаги трябва да ми предаваш трудностите си. Аз ще ги разреша всички.“

Поисках знак в църквата по конкретна причина. Спасител: „Аз ти го давам, дъще моя, знак за това, че ще получиш раните.“

Аз: „Господи, другите също ли ще ги видят, или само аз?“

Спасител: „И другите ще ги видят. Това ще се случи в църквата.“ Аз: „Кога?“

Спасител: „Бъди готова, дъще моя.“

Аз: „Господи и Боже мой, как ще разбера, че това е знак за раните?“

Спасител: „Това ще се случи с теб.“

Аз: „Ще изпитвам ли болка, страх или радост?“

Спасител: „Дъще моя, ще ме обичаш още повече. Бъди спокойна, дъще моя. Благославям те.“

Спасителят ме благослови

18.30 Броевица и Света литургия в Рот.

25.09.92 петък

Последният ден от моята
ваканция. Молитвено
сдружение

Спасител: „Напиши, дъще моя, искам"

Веднага го прекъснах и попитах:

„Но моля Те, позволи ми да разпозная, че си Ти.“

Спасител: „Дъще Моя, аз съм, твоят Исус.“ Аз:

„Да, Господи, какво искаш?“

Спасител: „Искам да започна с твоето изкупително страдание. Бъди готова. Времето вече дойде.“ Аз: „Сега ли трябва да отида на фирмената екскурзия?“

Спасител: „Трябва да отидеш на фирмената екскурзия.“

Аз: „Но аз трябва да работя следващата седмица, а колежката ми сега е болна.“

Спасител: „Не трябва да се тревожиш за утрешния ден.“

Аз: „Господи, имаш ли предвид главоболието, когато говориш за изкупните страдания?“

Спасител: „Имам предвид белезите, които ще ти бъдат нанесени. Имаш много малко време.“

Спасителят продължи:

„Напиши, дъще моя, ще получиш и останалите добродетели.“ Аз:

„Скъпи Спасител, кои?“

Спасител: „Издръжливост в страданието, за да понесеш болката. Аз ти давам моята светлина, за да виждат и слепите. Ти ще получиш лечебната сила.“

Първо не исках да го запиша, но после чух:

Спасител: „Дъще моя, напиши го. Ти ще получиш лечебната сила. Чрез скъпоценната кръв се спасяват души. Винаги я принасяй в жертва на Небесния Отец. Това ще бъде най-голямото средство за спасение на душите. Скъпоценната ми кръв ще тече от раните ти.

Дъще Моя, не Ме разочаровай. Аз съм твоят Господ и Бог. За твоите страдания ще ти дам много радост и любов. Не се оставяй да те влияят другите. Ти си изцяло свързана с Мен чрез скъпоценната Кръв. Никой не може да ни раздели.“

Аз: „Мой Спасителю, трябва ли да напиша още нещо?“

Спасител: „Дъще Моя, революцията ще дойде. В Европа политиките ще бъдат свалени. Гладът ще бъде най-голямата от тежките катастрофи, които ще настъпят.“ Спасител: „Наказанието е тук. Хората са го пожелали.“

Аз: „Господи и Боже мой, кой желае наказанието?“ Спасител:

„Хората, които са пожелали бащата на лъжата.“

Аз: „Господи и Боже мой, аз съм готова, изкупните страдания могат да започнат. Но, Господи, не да бъде моята воля, а Твоята. Направи го, Господи, както искаш.“

Спасител: „Дъще моя, обичам те толкова много, остани ми вярна.“

Аз: „Мой любящ Отец, обичам Те повече от всякога. Държа се здраво за ръката Ти.“ Спасител: „Благославям те, моя скъпа дъщеря.“

Спасителят ме благослови.

18:30 ч. Броеница и Света литургия в Рот.

26.09.92 — събота

У дома – молитва – единение –

Спасител: „Сълзите, които проливаш, са моите сълзи. Ти ме обичаш с моята любов. Молиш се за любовта и я получаваш. Дъще моя, запиши го. Всичко, което си написала, е документ за невярващите. Пази го добре, докато подходящият свещеник го публикува. Не се тревожи за това.

Дъще Моя, трябва да запишеш още нещо.“ Аз: „Да, Господи и Боже.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, бъди винаги весела.“

Аз: „Когато човек изпитва болка, може ли да бъде весел?“ Спасител:

„Любовта, която получаваш, трябва да я предадеш нататък.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, ще го направя.“ Аз:

„Скъпи Боже, моля Те, дари ме с кротост.“

Спасител: „Сега ти я давам, запиши я.“ Аз: „Мой

Господи и Боже, благодаря Ти.“

Спасител: „Обичам те, дъще моя, и те благославям. Включвам всички души в благословията.“

16:33 – 19:45 ч. – Молитва – Изповед – Света литургия в червено в църквата.

27.09.92 – неделя

6.30 – 8.15 ч. според новото време.

(Тази нощ часовниците бяха върнати с един час назад.)

Спасител: „Пиши, дъще моя.“

Аз: „Да, мой скъп духовен наставник, мой скъп Исус.“

Спасител: „Вчера при твоя съпруг имаше няколко нечисти духове.“

Аз: „Господи, човек би могъл да си помисли, че е сърдечен пристъп. Но аз успях да разбера, когато му дадох светена вода, го благослових и се помолих за него. Пот се стичаше по лицето му.

След това му стана по-добре. Веднага след това той се разсмя толкова грозно, както понякога в съня, както вече бях чувала. Това се беше случвало и няколко пъти по време на пътуването, но аз се молах усърдно и от цялото си сърце. Сега той все още седеше зад волана в колата и току-що беше влязъл в двора и вече не можеше да излезе. Напомних на съпруга си, че трябва да отиде на изповед, но той не искаше.“

Спасител: „Аз допуснах тези нападения. Мъжът ти не иска да се обърне.“ Аз:

„Кой ще ми повярва, когато той ходи в църква в неделя?“

Спасител: „Има много такива, които ходят в църквата в неделя. Дъщеря ми, остави всичко на мен.“

Аз: „Скъпи Спасителю, отец Фогт не може да ми помогне. След вчерашната изповед ми беше много тежко. Отец Фогт мисли, че чета книги. Казах му, че във всяка книга пише нещо различно и че по време на съюза никога не съм имала книга при себе си, нито у дома, нито на работното място. Бих се пазила да направя такова нещо.

Казах също така на отец Фогт, че кръвта, която ще тече от раните, ще бъде кръвта на Спасителя. Той не вярва в това, точно както и отец Бурон от Манхайм. "

Аз: „Моля те, кажи ми нещо за това, може би все пак съм написала нещо погрешно.“ Спасител: „Дъще моя, кръвта, която ще изтече от петте рани при теб, ще бъде моята кръв. Това е тайната, която не разкривам на всеки.

Това е Моята кръв, която ще пролея за вас. Дъще Моя, това, което е непостижимо тук, е от Мен. Така е. Така ще остане. Така ще бъде.

Ако отец Фогт можеше да ти обясни всичко, тогава аз нямаше да имам нужда да бъда твой духовен наставник. Моя скъпа дъще, повярвай. Моята воля е да обръщаш внимание на всичко, което те очаква.“ Аз: „О, мой Господи и Боже, аз съм все пак слаб човек. Толкова съм неопитна. Сатаната ме преследва като зъл куче. Благодаря Ти, мой Господи и Боже, че той не може да прави каквото си иска, а само това, което Ти позволяваш, иначе той би владеел света напълно, но светът принадлежи на Теб.“

Спасител: „Дъще моя, правилно си написала. Душата ти е готова за Моето действие. Трябва само да изчакаш още малко. Имай доверие в Мен. Ти си под Моята закрила.“ Аз: „А Дева Мария?“

Спасител: „Там, където съм аз, е и тя.“

Аз: „Скъпи Боже, благодаря Ти.“

Спасител: „О, моя скъпа дъщеря, колко е зле в момента. Никога през нито един век не е имало толкова много слепи, колкото сега. Ереста е заслепила душите. Ереста е отровата на змията. Лекарството срещу тази отрова съм само аз, дете мое. Моя скъпа дъщеря, трябва да запишеш още нещо. Имам нужда от теб...“

Аз: „Скъпи Боже, какво ли?“

Аз: „Господи и Боже мой, скъпи Иисусе, давам ти свободата си. Но никога не ме оставяй да се разделя с теб. Скъпи Боже, дадох ти свободата си, но не го разбирам напълно. Можеш ли да ми кажеш нещо за това?“

Спасител: „Ти си свободна само в мен!“

Аз: „Да, Господи, сега разбирам.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, сега те благославям.“

Аз коленичих на земята и Спасителят ме благослови.

10:00 ч. Света литургия в червено.

13:00 ч. Броеница и молитва. От

16:00 ч. четене на Библията.

Около 17.00 часа Хедвиг дойде при мен. Тя ми разказа „своята тайна“, която ме шокира много. Разказа ми, че отец Фогт е снимал отзад голи момчетата, които служеха на литургията. Тези снимки висели в сакристията и в личния албум на едно от момчетата. Майката на момчето не одобрява това и е ужасена, но мълчи.

След това тя разказа още, че отец Фогт е бил видян на езерото, как е сучел гърдите на един министрант и е целувал ушите му.

След това майката се оплака, че отец Фогт не изпраща децата навреме у дома. Те остават прекалено дълго при него. Доколкото знам, той има повечето министранти в цялата околност.

Тъй като знам, че отец Фогт е много срамежлив и много несигурен, се молах за него и се моля всеки ден да стане добър свещеник.

Хедвиг ми разказа, че и тя е чула същото от Зита.

Когато Хедвиг си тръгна, аз се помолих 50 пъти „Санктус“ на малките броеници, а на големите – молитвата към архангел Михаил, „Магнификат“, „Глория ин екселсис Део“, „Патер ностер“, „Аве Мария“ и „Глория Патри“, след това молитвата за враговете и екзорцизма.

Бях тъжна от тази новина и се разплаках.

Най-много ми се искаше веднага да спра да ходя на църква.

Предавам всичко в Божиите ръце. Възможно е това да е дело на Сатаната.

В 21:00 часа отидох във Висентал и писах дневник с Марион. В доверие разказах на Марион за отец Фогт. Тя каза, че не трябва да разказвам на никого.

28.09.92 - понеделник

10:00 ч. Лекарска стая,
молитвено събрание!

Спасител: „Дъще моя, запиши: пастор Фогт ще си тръгне.“ Аз: „От Св. Леон-Рот?“

Спасител: „Дъще Моя, нещо се приближава към теб!“ Аз:

„Господи, как да разбера това?“

Спасител: „Моето действие в теб.“

Аз: „Господи и Боже мой, аз съм готова за Твоето действие и казвам „Да“ на това; Обичам Те толкова много, моля Те, дай ми благодатта никога да не Ти кажа „не“, дори ако нещо не ми харесва. Моля Те, позволи ми само да разбера, че всичко това идва от Теб. Искam да направя всичко за спасението на душите.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, ти винаги ще разпознаваш моята любов.“ Аз: „Господи и Боже мой, как?“

Спасител: „Аз те нося там, където искам. Дъще Моя, запиши си. Аз: „Да, мой Господи и Боже.“

Спасител: „Страданията, които получаваши от Мен, трябва да се приемат много сериозно. Трябва да живееш с това страдание. Аз няма да ти го отнема, ако го поискаш.“

Аз: „Да, Господи, разбрах, но любовта все пак остава в мен, нали?“ Спасител:

„Моя скъпа дъщеря, тя остава вечно с теб.“

Аз: „Благодаря Ти, мой Господи и Боже. Направи с мен каквото искаш, аз принадлежа на Теб. Господи, нека бъде Твоята воля.“

Спасител: „Благославям те, моя скъпа дъще.“

Спасителят ме благослови.

От днес Розарият е вече около 18:00 ч., Светата литургия – около 18:30 ч., и аз посетих и двете в червено.

20:00 ч. Молитвена група.

Все повече и повече хора идват да се молят. Мястото вече е доста тясно. Накрая се изповядах пред отец Дохат за отец Фогт. По време на изповедта попитах какво да правя, искам да му помогна, разказвах за него.

Отец Дочат каза, че трябва да поговоря с отец Фогт за ситуацията.

Преди да говоря с отец Фогт, искам първо да поговоря с Спасителя, защото трябва да съм сигурна, че това, което ми каза отец Дохат, е вярно.

Ако Спасителят ми даде съгласие, ще направя това, което ми препоръча отец Дохат. След молитвената група г-н Роланд Шмид остана при нас, за да обсъди нещата с моя съпруг. Усетих, че съпругът ми е бил нападнат от нечист дух. Съпругът ми ми призна, че тайно е чел дневника ми. Бях ужасена, когато чух това. Веднага му казах, че това е грях и че не бива да се прави такова нещо. Това не е само любопитство, а и неподчинение спрямо Бога. Предавам тези проблеми в Божиите ръце.

От днес ще бъда по-внимателна с дневника си. Не искам да крия това, което ми казва Спасителят, но то трябва първо да бъде проверено от свещеник, преди да бъде отпечатано.

Роланд вече е донесъл книгите на отец Йоханес от Ротенберг в Украйна. Това са книгите, за които Спасителят каза, че

не са правилни. Вече разказах това на отец Йоханес, но той не ми повярва. Роланд прави това, което му казва отец Йоханес.

29.09.1992 - вторник

10.00 ч. в лекарската
стая Молитвено
сдружение!

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, напиши: Не трябва да отиваш при отец Фогт, защото Аз определям кога нещо ще се случи. Аз познавам сърцата на всички. Моли се много за свещениците. Сатаната сега е особено силен и много свещеници попадат в изкушението му. Цялата история, за която се говори за отец Фогт, остави на Мен.“

Аз: „Мислех за Родалбен!“

На 01.10. ще бъде поставен небесният знак.

Там ще се почита Скъпоценната кръв.

Спасител: „Ти си претоварена.“

Аз: „Тогава този път няма да отида в Родалбен, имам толкова много да пиша.“

Спасител: „Да, пиши, дъще моя.“

Аз: „Вчера не говорих в молитвената група. Някои попитаха защо днес не съм говорила.“

Спасител: „Когато трябва да говориш, Аз ще ти подсказва. Хората трябва да се молят много сега. Използвайте времето за молитва. Молитвата е необходима както никога досега. Дъще Моя, вчера се молихте добре. Небето се радваше заедно с вас. Още много хора ще дойдат да се молят. Дъще Моя, харесва ми как се молиш заедно с вярващите. Благодаря ти за усилията ти.“

Аз: „Любящ Отец, сега усещам огън в сърцето си. Това е много хубаво чувство.“

Спасител: „Дъще моя, това е моята любов.“

Аз: „Благодаря Ти, мой Господи и Боже, за Твоята

любов.“ Спасител: „Ти понасяш много, дъще моя.“

Аз: „Какво означава това, че понасям много?“

Спасител: „Това означава, че можеш да понесеш и много

страдания.“ Аз: „О, нека само много души бъдат спасени.“

Спасител: „О, дъще моя, изкупителните страдания вече са започнали.“

Аз: „Но аз не разбирам това.“

Спасител: „Ти вече понасяш всичко с моята любов. Бъди готова за петте свещени рани, които ще получиш.“

Аз: „Господи и Боже мой, готова съм да ми нанесеш раните, когато пожелаеш. Не ме оставяй да жадувам дълго. Много съм жадна. Моля те, утоли жаждата ми.“

Спасител: „Моя любима дъщеря, ще утоля жаждата ти, определеното време е дошло. Дъщеря моя, аз жадувам заедно с теб!“

Спасителят ме благослови.

18:00 ч. Броеница и Света литургия в Рот.

30.09.1992 – сряда

10:00 ч. в лекарската стая

Молитвено събрание!

Благодаря на Спасителя, че вчера получих толкова много любов през целия ден. Чувствам тази любов и досега. Толкова е хубаво без грижи и проблеми. Искам да бъда наистина свободна с Бога.

Велики Боже, аз Те славя и възхвалявам и Ти благодаря за Твоето царство, което дойде при мен. В такава ситуация човек обича всичко. Дори това мрачно време навън беше красиво за мен.

Любовта не познава омраза, в нея няма нищо грозно. О, мой Исусе, колко е хубаво да Те обичам. Мой Господи и Боже, какъв е този знак, че получавам толкова много любов от Теб?“

Спасител: „Тази любов, която получавах, е предзнаменование за страданията, които ще преживееш. Първо трябва да опознаеш любящия Бог, а след това ще опознаеш и страдащия Бог, и двете са добри.“

Аз: „Колебаех се дали да пиша.“

Спасител: „Напиши го. Грехът е голям и тежък, той е превишил мярката на земята. Много души ще изкупят греховете на света. Така че ти, дъщеря ми, не си сама. Всяка душа има кръстен път, който да извърви. Малко са тези, които имат кръстен път като твоя.

Дъще моя, ти си получила специална благодат за този кръстен път. Това не е твоя заслуга, а Моя воля. И това, което искам, ще изпълня в този, в когото искам. Всичко, което си направила за Мен досега, ценя много и ще възнаградя в края на кръстния път. Наградата ти ще бъде голяма, ако устоиш до края.“

Аз: „А ако не устоя до края?“

Спасител: „Ти ще устоиш до края. Никой вече не може да ни раздели.“

Аз: „О, любов моя, обичам те толкова много. Има ли нещо по-красиво от това да бъда с теб?“ Спасител: „Така трябва да говорят всички. Ти си моята изкупителна душа, която съм избрал.“

Спасителят ме благослови.

В 12:00 часа се молах искрено в капелата и плаках, защото толкова много души се губят.

Спасител: „Дай ми цялото си сърце.“

Аз: „Давам ти цялото си сърце, мой Господи и Боже.“

Спасител: „Харесваш ми.“

Аз: „Скъпи Боже, Ти ме виждаш, но аз не Те виждам, и въпреки това ми харесваш, защото Те обичам.“

Спасител: „Дъще Моя, пътят, по който вървиш с Мен, ще бъде жертва за невярващите, защото те не познават любовта.“

Аз: „Господи, моля Те, дари невярващите с благодатта да Те обичат.“

Спасител: „Ако искат да я получат. Те не ми дават сърцето си, както ти.“ Аз:

„Помолих за милостта за Вероника, която работи с мен.“

Спасител: „Кажи ѝ, че и тя трябва да ми даде сърцето си.“

Аз: „Да, Господи, ще ѝ го кажа. Благодаря Ти, мой Господи и любящ Отец.“

18:00 ч. Броеница и Света литургия в Рот. Отец Фердинанд отслужи Светата литургия.

01.10.1992 – четвъртък

10:45 ч. в лекарската стая

Молитвено събрание!

Спасител: „Напиши, дъще моя, искам от теб строго мълчание относно петте рани.“

Аз: „Скъпи Боже, толкова много хора вече знаят.“

Спасител: „Но те не знаят кога ще ги получиш.“ Аз: „Скъпи

Боже, аз също не знам.“

Спасител: „Но ще разбереш.“

Аз: „Ще мълча за това. Моля Те, дай ми благодатта да мълча. Искам да направя всичко така, както Ти искаш.“

Спасител: „Днес през нощта ще получиш белезите.“ Аз: „Тогава утре трябва ли да отида на работа?“

Спасител: „Не.“

Аз: „Как ще разбера, че са от Теб?“ Спасител: „Ще ги разпознаеш, когато са там.“

Аз: „Ще получа ли знак от Теб, ако това се случи тази нощ? Всъщност Ти вече си ми дал знак – горящата любов, която усещам сега, и приятното спокойствие и мир, които имам сега. Съгласен съм, ако Ти искаш, раните да бъдат отпечатани тази нощ. Моля Те, не ме оставяй да жадувам. Имам чувството, че вътрешно горя. Разбрах, че това е Твоята любов. Ти искаш да бъдеш обичан от мен така, както аз Те обичам. Господи, нека стане както Ти искаш.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, харесва ми това, което си написала. Мога да променя това кога и както искам. Дъщеря ми, остави всичко на мен.“

15:00 ч.

Спасител: „Дъще моя, запиши: това, което ще трябва да изтърпиш с Мен тази нощ, принеси в жертва на небесния Отец за спасението на душите. Запиши, дъще моя, дума по дума.

Болките, които ще изпиташ тази нощ, ще бъдат силни. Трябва да ги изтърпиш.“

Аз: „Господи, все още ли си с мен?“

Спасител: „Да, все още съм с теб, обичам те.“

Аз: „Исус, живият Син Божий, трябва ли да знам още нещо?“

Спасител: „Страдание означава „л ю б о в“. “

Аз: „Господи, ще мога ли да го направя?“

Спасител: „С мен – да.“

Аз: „Моля Те, дай ми много благодат, за да мога да обичам.“

Спасител: „Ако си с мен, няма да ти липсва любов. Моя дъще, давам ти толкова много любов, за да можеш да страдаш.“

Спасителят ме благослови и каза: „Иди с мир, моя скъпа дъще.“

18:00 ч. Броеница и Света литургия в Рот.

02.10.19 92 Петък – „Сърцето на Исус“

10:00 ч. Кабинет на лекаря,

Молитвено сдружение I

Аз: „Господи и Боже мой, когато се събудих тази сутрин, веднага си помислих, че нищо не ми се е случило. От една страна се радвах, а от друга си мислех, че това не е ли бил нечистият дух, който ми говореше вчера вечерта. После пак си помислих, че където има любов, не може да има нечист дух. Или Бог е с мен, или нечистият дух, защото Бог не споделя сърцето си с други. Бог иска да има сърцето изцяло за себе си. Така стигнах до решението, че това е Божиата воля и така се случи.“

Сега се съединих със Спасителя. Почувствах топлина, спокойствие и усетих, че Спасителят е с мен.

Спасител: „Скъпа моя дъще, запиши: аз отложих явите на раните за друг момент. Аз така пожелах. Не се тревожи, че се случи така. Аз мога да постъпвам както желая. Ти беше готова, но времето още не беше дошло. Това беше поредното изпитание. Не се отказвай, всичко ще се случи в подходящото време.“

Аз: „Господи, бих могла да повярвам, че това е бил нечистият дух, защото нищо не се случи.“

Спасител: „Всички сте прекалено прибързани за такива неща. Вярвайте само на това, което виждате, а за останалото не се замисляте.“

Аз: „Но какво е другото?“

Спасител: „Не можете да разберете какво има в плана си дяволът. Дъще Моя, Аз виждам всичко. Аз познавам всяко сърце, доколко е готово, за да мога да направя нещо с него.“

Аз: „Скъпи мой Исусе, това означава ли, че не бях добра или не бях готова за тези страдания?“

Спасител: „Това не зависи от теб, дъще моя. Всичко е по Моята воля. Не се тревожи, ще получиш раните.“

Аз: „Молих се, моля Те, позволи ми да остана в сърцето Ти, защото днес е Петък на Сърцето на Исус. Искam да остана в извора на любовта, в пламтящия огън на любовта.“

Спасител: „Дъще моя, сърцето ти сега е Моето сърце. Ти си в Мен. Обичай Ме, дъще моя.“ Аз: „Аз те обичам, Господи. Чувствам и огъня на любовта в себе си. Благодаря Ти за тази благодат.“

Спасител: „Иди с мир, дъще моя.“ В мислите

си си помислих, че днес няма да има

благословия. Спасител: „Но, аз те

благославям, дъще моя.“ И Спасителят ме

благослови.

18:00 ч. Броеница и Света литургия в Рот.

Отец Фогт и отец Фердинанд отслужиха литургията заедно.

03.10.1992 – събота

От 8:00 до 10:00 ч. у дома –
молитвено събрание!

Спасител: „Пиши, дъще моя, всичко, което пишеш, ще бъде отпечатано. Всичко, което пишеш, е Мое дело. Нищо не можеш да направиш сама. Не се съмнявай, дъще моя. С това Ме обиждаш.“

Аз: „Господи и Боже мой, моля Те за прошка, бъди милостив и милосърден към мен, бедния грешник. Чувствам се изоставен от всички, сякаш съм лъжец.“

И тогава ми дойдоха мисли, сякаш съм се заблудил и съм станал лош човек. Въпреки че всеки ден съм обединен с Теб и всяка седмица ходя на изповед.

Усещах, че всички са по-добри от мен. После се върнах отново към Теб, защото Твоята любов е по-силна и без нея не мога да съществувам, и все повече и повече копнея да я обичам. Имам голямо желание за тази любов. И отново и отново моля за тази любов.

Тази любов е като пристрастяване или като опиум.

Лекарствата и светските богатства не могат да я заменят.

Често усещам огън в сърцето си. Усещам колко много Те обичам и че всичко светско е изчезнало от мен.

Тогава се питам: защо тогава не съм веднага в рая?

Тъй като съм разбрал, че Ти си любовта, толкова много желая и другите хора да го разберат.

Готов съм да страдам за тях, за да не се изгубят.

Мой Господи и Боже, не моята, а Твоята воля да бъде. Направи с мен каквото искаш.

Не ме отделяй от Твоята любов.

Спасител: „Моя скъпа дъщеря. Твоята любов към Мен е голяма. Аз ценя това в теб. Твоята любов към Мен е непоколебима. Не се тревожи за хората, за това, което говорят. За всичко, което казват, те ще отговорят пред Моя съд. Всяка дума, която идва от сърцето, са думи, които те са посели. И това, което са посели, ще пожънат.

Затова, дъще моя, погрижи се да можеш да пожънеш добре. Накрая ще се разбере кое е от Мен и кое е от нечистия дух.

Скъпа моя дъще, обичам те такава, каквато си. Радвам се, че първо се помоли на моята и твоята майка. Приех всичко, което й каза. Тя те обича много. Тя няма да те остави сама. Имай повече доверие в нея.“

Аз: „Благодаря Ти, мой Иисусе, в бъдеще ще се моля повече за нея и ще й се доверявам повече. Искам да я обичам както Теб. Моля Те, дай ми благодатта, за да мога да я обичам точно както Теб. Защото тя е моята майка и кралица.“

Спасител: „Дъще моя, ти си искрена. Харесва ми това в теб. Ще ти дам благодатта, за да я обичаш както мен. Скъпа моя дъще, сега те благославям.“

Спасителят ме благослови.

10:15 ч.: Обади ми се един млад мъж от Планкшат. Той беше в моята молитвена група в понеделник. Разказа ми, че през нощта е имал изкушения от дявола. Изрази ми желанието си! Искане да стане католик. В момента все още е евангелист. Дадох му един добър съвет. Нека отиде при отец Свитберт в Щифтнбург, за да се изповяда.

От 16:30 до 19:50 ч. се молах в църквата в Рот.

Изповядах се пред отец Фогт. Той ми каза, че постъпвам правилно, но не може да ми помогне. Бях благодарен за опрощението и разбирам, че той не може да ми помогне.

След това се молих за него цялата броеница.

В 21:15 часа се обади отец Гебхард Хейдер от Регенсбург. Говорих с него над 30 минути. Много се зарадвах. Благодаря на Бога, че ми се обади. Уговорихме се да се срещнем след осем дни около 18:30 часа в Регенсбург. Накрая той благослови мен и семейството ми. Веднага се помолих за него, защото сърцето ми се изпълни с такава радост.

04.10.1992 – неделя

7.30 ч. – 9.00 ч.

Молитвено събрание!

Първо молитва пред статуята на Дева Мария. След това събрание отново в кухнята, където получих посланието от Спасителя:

Спасител: „Дъще моя, желая ти да пишеш. Приех твоята любов към Мен. Това не е ласкателна любов.“

Аз: „Да пиша ли това?“

Спасител: „Да, пиши. Хареса ми как се моли днес. Продължавай така. Радвам се, че отиваш при отец Гебхард. Това е и Моето желание. Аз ще ти говоря отново чрез него. Имай доверие в него. Дъще Моя, особено се радвам, че си приела тези страдания. Изпитанието приключва.“

Аз: „Скъпи Боже, обясни ми това по-подробно.“

Спасител: „Ти си изпитана, дъще моя, за страданията, които ще преживееш. Дъще моя, продължавай да ме обичаш както досега. Аз ще ти дам още повече от моята любов. Ти искаш все повече и аз ще ти давам все повече.“

Аз: „Скъпи Боже, искам да Те попитам още нещо: от няколко месеца имам болки в рамото и лявата ръка. Нито мазила, нито солеви бани помагат. Тези страдания от Теб ли са, или мога да ги лекувам в болница при лекари?“

Спасител: „И в болницата никой не може да ти помогне. Тези страдания са от Мен. Те са предшественици на страданията, които те още ще преживееш.“

Спасител: „Ти ми даде здравето си, дъще моя.“

Аз: „Нека бъде както Ти искаш. Аз Ти принасям тези страдания в жертва за обръщането на грешниците и за спасението на душите.“

Спасител: „Дъще моя, бурите, които още предстоят, ще причинят голяма вреда. Молете се за тези дела. Ще има много нови войни. Хората са станали хладни. Те не са познали своя Отец. Те са предпочели светското, а светското не може да ги спаси. Природата се съпротивлява на грешниците си. Дъще Моя, голямата болест, която ще избухне, е в началото си. Тази болест ще погуби народите. Няма лекарство за тази болест. Тя отнася богати и бедни, зли и добри. Тя напада хората внезапно. Никой от хората не може да се скрие от нея

или да я избегне. Тя идва там, където Аз искам. Тя ще погуби много народи на земята. Аз:

„Има ли тази болест име?“

Спасител: „Това е нова болест. Тя все още няма име, но ще получи такова. Дъще Моя, ти трябва да се молиш много.“

Аз: „Мога ли да прочета това на моята молитвена група?“

Спасител: „Книгата трябва да бъде написана възможно най-бързо, за да могат всички да я прочетат. Ако им кажеш нещо сега, те няма да повярват. Те чуват само това, което говори мнозинството от хората; ще повярват едва когато го видят. Вярата им е повърхностна и няма корени.“

Аз: „Скъпи Боже, вече не мога да пиша. Моля Те, прости ми.“ Спасителят ме благослови.

10:00 ч. Света литургия в Рот, в църквата имаше малко хора

13:00 ч. Броеница и молитва.

05.10.1992 г. – понеделник

9.00 ч. в кабинета на
лекаря – молитвено
събрание!

От рано сутринта имам силни главоболия. Казах на Спасителя, че ги принасям в жертва за обращението на грешниците и спасението на душите. Казах още, че не е нужно да ми отнема болката.

След това се съединих със Спасителя. Сега усещах топлина в сърцето си. Това е приятно усещане. Чувства се, че Господ е с мен.

Спасител: „Да, дъще моя, аз съм с теб. Трябва да се изкупи много за душите. Дъще моя, имам нужда от теб...“

Аз: „Мой Господи и Боже, мой скъпи Иисусе. Давам ти това, от което се нуждаеш, макар че не знам какво искаш от мен.“

Спасител: „Дъще моя, имам нужда от зрението ти.“ Аз:

„Какво означава това?“

Спасител: „За известно време няма да можеш да виждаш.“ Аз: „Скъпи Боже, тогава ще бъда ли

сляпа?“ Спасител: „Не духовно сляпа.“

Аз: „О, Господи, това ще бъде ужасно.“ Спасител: „Аз ще бъда с теб.“

Аз: „Да, Господи, можеш да вземеш зрението ми. Кога ще стане това? Ще бъде ли преди или след отпечатването на раните? Мога ли да знам?“

Спасител: „Дъще моя, това ще стане, когато аз пожелаая.“

Аз: „Да, Господи и Боже мой, нека стане, когато Ти пожелаеш.“

Мислех, че нямам никого, който да се грижи за мен.

Спасител: „Ще имаш някого.“

Аз: „Дали тази слепота ще продължи дълго?“

Спасител: „Известно време.“

Аз: „Но Ти изискваш много от мен.“

Спасител: „Това е за твоя напредък.“

Аз: „Скъпи Боже, ако Ти си с мен, не трябва да се тревожа. Ти ще се погрижиш за мен.“

Спасител: „Така е.“

Аз: „Да, Господи, съгласна съм.“ Спасител:

„Благославям те, дъще моя.“

Спасителят ме благослови.

11:45 ч. – Скъпи Боже, моля Те, отнеми ми тревогите, че ще оследея. Не искам да мисля как ще бъде.

Спасител: „Моя скъпа дъще, аз ще ти го отнема.“ Аз:

„Господи и Боже мой, благодаря Ти.“

18:00 ч. Броевица и Света литургия в Рот.

20:00 ч. Молитвена група!

06.10.1992 – вторник

9:00 ч. в кабинета на

лекаря – молитвено

събрание!

Спасител: „Пиши, моя любима дъщеря, искам да пишеш. Радвам се, че си ми говорила. Сърцето ти сега е пълно с любов. Моя дъщеря, никой не може да ти отнеме тази любов, освен ако ти не дадеш своето съгласие. Бъди внимателна.“

Аз: „Мой любящ Отец, мой скъп Свети Дух, мой скъп Исус. Моля Те за милост. Запази ми любовта, която си ми дал. Не позволявай да водя безполезни разговори. Позволи ми да говоря и да мълча, когато Ти искаш. Позволи ми да обичам там, където духът ми се съпротивлява. Позволи ми да обичам всички с Твоето сърце, което е като пламенен огън на любовта. Позволи ми първо да търся грешките в себе си, преди да съдя другите.“

Спасител: „Дъще моя, ти говориш от сърце, което принадлежи на Мен. Скъпа Моя дъще, нещо те очаква.“

Аз: „Господи и Боже мой, ще се натъжа ли от това? Но не знам от какво. Моля Те, кажи ми.“

Тогава се помолих: „Ела, Свети Дух, ела чрез непорочното сърце на Мария, твоята така обичана невеста, и ми кажи какво да напиша. Готова съм да напиша това, което ми внушиш. Независимо дали ще бъда натъжена или не, ще направя това, което искаш.“

Все още не чувах нищо.

Аз: „Говори, мой Господи и Боже, Твоята слугиня

слуша.“ Спасител: „Много скръб те очаква.“

Аз: „Скъпи Боже, какво означава „много“?“

Спасител: „Дъще моя, трябва да понесеш всичко. Моли се за семейството си.“

Аз: „Господи и Боже мой, спаси ги всички, аз ги обичам. Моля Те, не позволявай никой да се изгуби.“ Спасител: „Дъще Моя, те не искат да се обърнат.“

Аз: „Господи, готова съм да страдам за тях, но само ако Ти искаш. Защото Ти познаваш сърцата им, а аз – не.“

Спасител: „Моя скъпа дъще, харесва ми това, което каза. Ще стане така, както аз искам. Моя скъпа дъще, запиши още нещо. Войната в Сърбия ще започне скоро. Моли се врагът да отслабне.“

Аз: „Ще се моля за тези намерения.“

Аз: „Господи и Боже мой, когато вчера коленичих пред Теб в молитвената група и се молах, в сърцето ми гореше непрестанно. Беше доста силно. Мислех, че горя отвътре.“

Спасител: „Дъще моя, това бях аз.“

Аз: „Скъпи Боже, има ли това значение за мен?“

Спасител: „За да понесеш скръбта, която ще те сполети. Аз възнаграждавам децата Си с добра награда за добрите дела.“

Спасителят ме благослови.

18:00 ч. Броеница и Света литургия в Рот.

07.10.1992 – сряда

8.15 ч. в кабинета на

лекаря – молитвено

събрание!

Спасител: „Ти си моето съкровище, дъщеря ми.“

Аз: „Господи, вече съм писала това.“

Спасител: „Напиши го, твоите грижи са моите грижи, дъще моя.“ Аз:

„Дали душата ми е толкова чиста, че да я наричаш скъпоценност?“

Спасител: „Да, дъще моя.“

Аз: „Това е толкова хубаво чувство в мен. Вярвам, че чистотата на душата е Царството Божие.“

Спасител: „С чиста душа мога да правя каквото искам.“

Спасител: „Дъще моя, запиши: Така стои въпросът със слепотата. Ти ще виждаш със сърцето си. Ти ще виждаш повече, отколкото другите хора с очите си.

Зрението е светско, светлината на сърцето е небесна. Само аз мога да дам тази светлина.

Затова никой лекар няма да ти повярва. Всичко, което ще видиш, трябва да разкажеш.

Един свещеник ще го запише. Не ти ще говориш, а аз ще говоря за теб. Дъще моя, бъди убедена, че светлината в сърцето струва повече от зрението.“

Аз: „Господи, сега разбирам по-добре. Благодаря Ти, че ми каза това.“ Спасител: „Дъще моя, имам нужда от още нещо от теб.“

Аз: „Да, Господи, ако мога да ти го дам, можеш да го имаш.“

Спасител: „Имам нужда от ръцете ти. С твоите ръце ще изцелявам душите.“ Аз: „О, Господи, какво правиш с мен. Не мога да си представя такова нещо.

Но ако Ти си в мен, тогава вярвам, че такова нещо може да се случи. Господи, не моята воля, а Твоята воля да бъде. Когато става въпрос за спасението на душите, Ти вече имаш ръцете ми.“

Спасител: „Дъще Моя, това беше всичко, от което имах нужда от теб. Изцеленията ще се случат, когато Аз пожелая. Не когато хората пожелаят.“

Господ ме благослови и каза:

„Върви с мир, дъще моя, и ми се доверявай.“

19:00 ч. Броеница и Света литургия в капелата „Рохус“.

08.10.1992 г. – четвъртък

Архив 10:15 ч.

Молитвено

събрание!

Спасител: „Пиши, дъще моя, настъпи тишина.“

Аз: „Исус, Син на живия Бог, мой Жених, какво да пиша?“ Спасител: „Пиши, дъще моя, дума по дума.“

Аз: „Да, Господи.“

Спасител: „Раните, които ще получиш, ще дойдат изненадващо.“ Аз: „Значи

няма да знам деня или часа, когато ще дойдат?“ Спасител: „Дъще Моя, това го определям аз.“

Аз: „Тогава мога ли да отида в Регенсбург?“

Спасител: „Да, все още можеш да отидеш. Дъще моя, Сатаната сега е много силен. Той не може да ти направи нищо, ако останеш силна. Той ще направи всичко, за да не пишеш. Дъще моя, старай се и продължавай да пишеш. Скоро той ще бъде победен. Не всички мои деца го слушат.“

Този малък брой от децата ми ще го победи.“ Аз:

„Трябва ли да запиша още нещо?“

Спасител: „Да, запиши още нещо. Властите са готови да говорят с теб. Слушай добре гласа ми. Дъще моя, остани при това, което си написала. Аз съм с теб. Аз ще посрамя великите. Великите ще бъдат пресяти.“

Аз: „Кои са великите?“

Спасител: „Политиците и епископите, те са отговорни за хаоса в този свят. Напиши, дъще моя, изисквам от теб да отидеш при свещеника отец Фогт. Кажу му, че трябва да се моли с вярващите на броещата преди Светата литургия. Кажу му го, аз го поисках.“

Аз: „А ако той каже, че не може?“ Спасител:

„Остави това на мен.“

Аз: „Скъпи Боже, кога искаш да отидаш при него?“ Спасител:

„Отиди при него още днес.“

Аз: „Да му кажа ли още нещо, освен че трябва да се моли на броещата?“ Не получих отговор.

Аз: „Да, мой Господи и Боже, още днес ще отидаш при него и ще му кажа това, което ми каза.“

По пътя към Рот се молих на броещата за свещеника.

В 16:10 ч. се помолих кратко в църквата в Рот.

В 16:15 ч. бях при отец Фогт.

Казах му какво Спасителят иска от него.

Той отново повтори същото: „Как да се справя с министрантите?“ Аз му

казах: „При Бога всичко е възможно.“

Казах му още: „На ваше място бих направил това, което Спасителят изисква от вас.“ Той беше вътрешно разтревожен. Не му харесваше. Това личеше и по изражението му. Помолих го за благословия и след това си тръгнах.

18:00 ч. Броеща и Света литургия в Рот.

В края на литургията отец Фогт измоли една серия от броещата пред Светото Причастие.“

09.10.1992 – петък в

кабинета на лекаря

Молитвено събрание!

Спасител: „Дъще моя, внимавай, всичко, което си написала, не го давай на никой епископ да чете. Можеш да им разкажеш, но писанията трябва да запазиш. Когато книгата бъде отпечатана, тогава те ще могат да я прочетат. Напиши, дъще моя, отец Гебхард Хейдер ще ти говори това, което му внушавам. Направи това, което ти каже. Това е моята воля.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, ще го направя. Скъпи Боже, искам да Те попитам още дали беше правилно това, което казах на отец Фогт?“

Спасител: „Дъще моя, началото е добро.“

Аз: „Попитах Спасителя дали няма да ми каже нещо, което да предам на отец Гебхард Хейдер.“

Спасител: „Да! Можеш да му кажеш, че всичко, което е направил досега, е било по Моята воля. Кажу му още нещо: работата му Ми харесва. Работата, която е свършил досега, е добра.“

Аз: „Благодаря Ти, Господи и Боже, ще му предам всичко.“

Аз: „Скъпи Боже, усещам нещо много горещо в сърцето си. Дали си го въобразих?“

Спасител: „Не, дъще моя, това е моята благодат. Това е моят подарък за теб.“

Аз: „Скъпи Боже, ако ми даваш такъв подарък, със сигурност ме очаква нещо. Господи, искам още повече от тази любов за свещениците.“

Спасител: „Дъще моя, харесва ми това, което каза.“

Помоли се за много любов за свещениците. Дъще моя, обичам те, запиши го.“

Аз: „Мой скъпи Иисусе, сега те обичам толкова много. Любовта е по-силна в мен от обикновено. Благодаря ти, Господи и Боже, за толкова много милост, която си ми дал.“ Спасителят ме благослови и каза: „Отиди в мир, моя скъпа дъщеря.“
18:00 ч. Броевица и Света литургия в Рот.

10.10.1992 Събота

07:00 ч. Света литургия в капелата „Рохус“

11:30 до 12:00 ч. Молитвено събрание у дома!

Спасител: „Слушай добре, дъще моя, давам ти за известно време моята благодат да лекуваш.“ Аз: „Не, Господи, чух ли нещо погрешно. Моля Те, кажи ми го още веднъж.“

Спасителят повтори същото за втори път. Аз не разбирам това. Не ми се струва правилно, защото аз съм нищо.“

Спасител: „Аз ще изцеля в теб.“

Аз: „Господи и Боже мой, какво изцеление ще бъде това?“

Спасител: „Остави тези изцеления на мен. Ти си моят инструмент, дъще моя. Напиши, дъще моя, начинът, по който се отнасяш с хората, ми харесва много.“

Аз: „Скъпи Боже, някои хора ми казват, че съм строга.“

Спасител: „Дъще моя, не слушай другите, искам да останеш такава, каквато си.“ Аз: Спасителят ме благослови.

11.10.1992 неделя

8:00 ч. Паркинг „Дунав – Регенсбург“ в кемпера „Salve Regina“.

Молитвено събрание!

Спасител: „Пиши, дъще моя. Искам да пишеш.“

Аз: „Не знам какво иска да ми каже Спасителят сега. Чакам словото. Словото не идва веднага. Прекарах известно време в тишина.“

Спасител: „Отец Гебхард Хейдер е още днес с теб. После ще дойде при мен.“

Аз: „Тогава това ли е последният път, когато съм с него?“

Спасител: „Да.“

Аз: „Това ме натъжава много. Плаках. Господи и Боже мой, тогава вече няма да имам свещеник.“

Спасител: „Дъщеря ми, ще дойде един в Рот.“

04.10.1992 – неделя

7.30 ч. – 9.00 ч.

Молитвено събрание!

Първо молитва пред статуята на Дева Мария.

След това събрание отново в кухнята, където получих посланието от Спасителя:

Спасител: „Дъще моя, желая да пишеш. Приех твоята любов към мен. Това не е ласкателна любов.“

Аз: „Това ли трябва да напиша?“

Спасител: „Да, пиши. Хареса ми как се молеше днес. Продължавай така. Радвам се, че отиваш при отец Гебхард. Това е и моето желание. Отново ще ти говоря чрез него. Имай доверие в него. Дъще моя, особено се радвам, че прие тези страдания. Изпитанието приключва.“

Аз: „Скъпи Боже, обясни ми това по-подробно.“

Спасител: „Ти си изпитана, дъще моя, за страданията, които ще преживееш. Дъще моя, продължавай да ме обичаш както досега. Аз ще ти дам още повече от моята любов. Ти искаш все повече и аз ще ти давам все повече.“

Аз: „Скъпи Боже, искам да Те попитам още нещо: от няколко месеца имам болки в рамото и лявата ръка. Нито мазила, нито солеви бани помагат. Тези страдания от Теб ли са, или мога да ги лекувам в болница при лекари?“

Спасител: „И в болницата никой не може да ти помогне. Тези страдания са от Мен. Те са предшественици на страданията, които те още предстоят.“

Спасител: „Ти ми даде здравето си, дъще моя.“

Аз: „Нека бъде както Ти искаш. Аз Ти принасям тези страдания в жертва за обръщането на грешниците и за спасението на душите.“

Спасител: „Дъще моя, бурите, които още предстоят, ще причинят голяма вреда. Молете се за тези дела. Ще има много нови войни. Хората са станали хладни. Те не са познали своя Отец. Те са предпочели светското, а светското не може да ги спаси. Природата се съпротивлява на грешниците си. Дъще Моя, голямата болест, която ще избухне, е в началото си. Тази болест ще погуби народите. Няма лекарство за тази болест. Тя отнася богати и бедни, зли и добри.

Тя напада хората внезапно. Никой от хората не може да се скрие от нея или да я избегне. Тя идва там, където Аз искам. Тя ще погуби много народи на земята. Аз:

„Има ли тази болест име?“

Спасител: „Това е нова болест. Тя все още няма име, но ще получи такова. Дъще Моя, ти трябва да се молиш много.“

Аз: „Мога ли да прочета това на моята молитвена група?“

Спасител: „Книгата трябва да бъде написана възможно най-бързо, тогава всички ще могат да я прочетат. Ако им кажеш нещо сега, те няма да повярват. Те чуват само това, което говори мнозинството от хората, вярват едва когато го видят. Вярата е повърхностна и няма корени.“

Аз: „Скъпи Боже, вече не мога да пиша. Моля Те, прости ми.“ Аз:

Спасителят ме благослови...

10.00 ч. Света литургия в Рот, в църквата имаше малко хора

13:00 ч. Броеница и молитва.

05.10.1992 – понеделник

9.00 ч. в кабинета на
лекаря – молитвено
събрание!

От рано сутринта имам силни главоболия. Казах на Спасителя, че ги принасям в жертва за обращението на грешниците и спасението на душите. Казах още, че не е нужно да ми отнема болката.

След това се съединих със Спасителя. Сега усещах топлина в сърцето си. Това е приятно усещане. Чувства се, че Господ е с мен.

Спасител: „Да, дъще моя, аз съм с теб. Трябва да се изкупи много за душите. Дъще моя, имам нужда от теб...“

Аз: „Мой Господи и Боже, мой скъпи Иисусе. Давам ти това, от което се нуждаеш, макар че не знам какво искаш от мен.“

Спасител: „Дъще моя, имам нужда от зрението ти.“ Аз:

„Какво означава това?“

Спасител: „За известно време няма да можеш да

виждаш.“ Аз: „Скъпи Боже, тогава ще бъда ли

сляпа?“ Спасител: „Не духовно сляпа.“

Аз: „О, Господи, това ще бъде ужасно.“ Спасител: „Аз

ще бъда с теб.“

Аз: „Да, Господи, можеш да вземеш зрението ми. Кога ще стане това? Ще бъде ли преди или след отпечатването на раните? Мога ли да знам?“

Спасител: „Дъще моя, това ще стане, когато аз пожелаая.“ Аз:

„Да, Господи и Боже мой, нека стане, когато Ти пожелаеш.“

Мислех, че нямам никого, който да се грижи за мен.

Спасител: „Ще имаш някого.“

Аз: „Дали тази слепота ще продължи дълго?“

Спасител: „За известно време.“

Аз: „Но Ти изискваш много от мен.“

Спасител: „Това е за твоя напредък.“

Аз: „Скъпи Боже, ако Ти си с мен, не трябва да се тревожа. Ти ще се погрижиш за мен.“

Спасител: „Така е.“

Аз: „Да, Господи, съгласна съм.“ Спасител:

„Благославям те, дъще моя.“

Аз: Спасителят ме благослови...

11:45 ч. – Скъпи Боже, моля Те, отнеми ми тревогите, че ще оследея. Не искам да мисля как ще бъде.

Спасител: „Моя скъпа дъще, аз ще ти го отнема.“ Аз:

„Господи и Боже мой, благодаря Ти.“

18:00 ч. Броеница и Света литургия в Червено.

20:00 ч. Молитвена група!

06.10.1992 – вторник

9:00 ч. в кабинета на

лекаря – молитвено

събрание!

Спасител: „Пиши, моя любима дъщеря, искам да пишеш. Радвам се, че си ми говорила. Сърцето ти сега е пълно с любов. Моя дъщеря, никой не може да ти отнеме тази любов, освен ако ти не дадеш своето съгласие. Бъди внимателна.“

Аз: „Мой любящ Отец, мой скъп Свети Дух, мой скъп Исус. Моля Те за милост. Запази ми любовта, която си ми дал. Не позволявай да водя безполезни разговори. Позволи ми да говоря и да мълча, когато Ти искаш. Позволи ми да обичам там, където духът ми се съпротивлява. Позволи ми да обичам всички с Твоето сърце, което е като пламенен огън на любовта. Позволи ми първо да търся грешките в себе си, преди да съдя другите.“

Спасител: „Дъще моя, ти говориш от сърце, което принадлежи на Мен. Скъпа Моя дъще, нещо те очаква.“

Аз: „Господи и Боже мой, ще се натъжа ли от това? Но не знам от какво. Моля Те, кажи ми.“

Тогава се помолих: „Ела, Свети Дух, ела чрез непорочното сърце на Мария, твоята така обичана невеста, и ми кажи какво да напиша. Готова съм да напиша това, което ми внушиш. Независимо дали ще бъда натъжена или не, ще направя това, което искаш.“

Все още не чувах нищо.

Аз: „Говори, мой Господи и Боже, Твоята слугиня слуша.“ Спасител: „Много скръб те очаква.“

Аз: „Скъпи Боже, какво означава „много“?“

Спасител: „Дъще моя, трябва да понесеш всичко. Моли се за семейството си.“

Аз: „Господи и Боже мой, спаси ги всички, аз ги обичам. Моля Те, не позволявай никой да се изгуби.“ Спасител: „Дъще Моя, те не искат да се обърнат.“

Аз: „Господи, готова съм да страдам за тях, но само ако Ти искаш. Защото Ти познаваш сърцата им, а аз – не.“

Спасител: „Моя скъпа дъще, харесва ми това, което каза. Ще стане така, както аз искам. Моя скъпа дъще, запиши още нещо. Войната в Сърбия ще започне скоро. Моли се врагът да отслабне.“

Аз: „Ще се моля за тези намерения.“

Аз: „Господи и Боже мой, когато вчера коленичих пред Теб в молитвената група и се молах, в сърцето ми гореше непрестанно. Беше доста силно. Мислех, че горя отвътре.“

Спасител: „Дъще моя, това бях аз.“

Аз: „Скъпи Боже, има ли това значение за мен?“

Спасител: „За да понесеш скръбта, която ще те сполети. Аз възнаграждавам децата Си с добра награда за добрите дела.“

Аз: Спасителят ме благослови...

18:00 ч. Броеница и Света литургия в Рот.

07.10.1992 г. – сряда

8:15 ч. в лекарската

стая Молитвено

събрание!

Спасител: „Ти си моето съкровище, дъщеря ми.“

Аз: „Господи, вече съм писала това.“

Спасител: „Напиши го, твоите грижи са моите грижи, дъще моя.“ Аз:

„Дали душата ми е толкова чиста, че да я наричаш скъпоценност?“

Спасител: „Да, дъще моя.“

Аз: „Това е толкова хубаво чувство в мен. Вярвам, че чистотата на душата е Царството Божие.“

Спасител: „С чиста душа мога да правя каквото искам.“

Спасител: „Дъще моя, запиши: Така стои въпросът със слепотата. Ти ще виждаш със сърцето си. Ти ще виждаш повече, отколкото другите хора с очите си.

Зрението е светско, светлината на сърцето е небесна. Само аз мога да дам тази светлина.

Затова никой лекар няма да ти повярва. Всичко, което ще видиш, трябва да разкажеш.

Един свещеник ще го запише. Не ти ще говориш, а аз ще говоря за теб. Дъще моя, бъди убедена, че светлината в сърцето струва повече от зрението.“

Аз: „Господи, сега разбирам по-добре. Благодаря Ти, че ми каза това.“ Спасител: „Дъще моя, имам нужда от още нещо от теб.“

Аз: „Да, Господи, ако мога да ти го дам, можеш да го имаш.“

Спасител: „Имам нужда от ръцете ти. С твоите ръце ще изцелявам душите.“ Аз: „О, Господи, какво правиш с мен. Не мога да си представя такова нещо.

Но ако Ти си в мен, тогава вярвам, че такова нещо може да се случи. Господи, не моята воля, а Твоята воля да бъде. Когато става въпрос за спасението на душите, Ти вече имаш ръцете ми.“

Спасител: „Дъще Моя, това беше всичко, от което имам нужда от теб. Изцеленията ще се случат, когато Аз пожелаю. Не когато хората пожелаят.“

Господ ме благослови и каза:

„Иди с мир, дъще Моя, и имай доверие в Мен.“

19:00 ч. Броеница и Света литургия в капелата „Рохус“.

08.10.1992 – четвъртък

Архив 10:15 ч.

Молитвено

събрание!

Спасител: „Пиши, дъще моя, настъпи тишина.“

Аз: „Исус, Син на живия Бог, мой Жених, какво да пиша?“ Спасител: „Пиши, дъще моя, дума по дума.“

Аз: „Да, Господи.“

Спасител: „Раните, които ще получиш, ще дойдат изненадващо.“ Аз: „Значи няма да знам деня или часа, когато ще дойдат?“ Спасител: „Дъще Моя, това го определям аз.“

Аз: „Тогава мога ли да отида в Регенсбург?“

Спасител: „Да, все още можеш да отидеш. Дъще моя, Сатаната сега е много силен. Той не може да ти направи нищо, ако останеш силна. Той ще направи всичко, за да не пишеш. Дъще моя, старай се и продължавай да пишеш. Скоро той ще бъде победен. Не всички мои деца го слушат. Това малко число от моите деца ще го победи.“

Аз: „Трябва ли да запиша още нещо?“

Спасител: „Да, запиши още нещо. Властите са готови да говорят с теб. Слушай добре гласа ми. Дъще моя, остани при това, което си написала. Аз съм с теб. Аз ще посрамя великите. Великите ще бъдат пресяти.“

Аз: „Кои са великите?“

Спасител: „Политиците и епископите, те са отговорни за хаоса в този свят. Напиши, дъще моя, изисквам от теб да отидеш при свещеника отец Фогт. Кажу му, че трябва да се моли с вярващите на броещата преди Светата литургия. Кажу му го, аз го поисках.“

Аз: „А ако той каже, че не може?“ Спасител:

„Остави това на мен.“

Аз: „Скъпи Боже, кога искаш да отиде при него?“ Спасител:

„Отиди при него още днес.“

Аз: „Да му кажа ли още нещо, освен че трябва да се моли на броещата?“ Не получих отговор.

Аз: „Да, мой Господи и Боже, още днес ще отиде при него и ще му каже това, което ми каза.“

По пътя към Рот се молих на броещата за свещеника.

В 16:10 ч. се помолих кратко в църквата в Рот.

В 16:15 ч. бях при отец Фогт.

Казах му какво Спасителят иска от него.

Той отново повтори същото: „Как да се справя с министрантите?“ Аз му

казах: „При Бога всичко е възможно.“

Казах му още: „На ваше място бих направил това, което Спасителят изисква от вас.“ Той беше вътрешно разтревожен. Не му харесваше. Това личеше и по изражението му. Помолих го за благословия и след това си тръгнах.

18:00 ч. Броеща и Света литургия в Рот.

В края на литургията отец Фогт измоли една серия от броещата пред Светото Причастие.“

09.10.1992 – петък

В кабинета на

лекаря – молитвено

събрание!

Спасител: „Дъще моя, внимавай, всичко, което си написала, не го давай на никой епископ да чете. Можеш да им разкажеш, но писанията трябва да запазиш. Когато книгата бъде отпечатана, тогава те ще могат да я прочетат.“

Пиши, дъще моя, отец Гебхард Хейдер ще ти говори това, което му внушавам. Направи това, което ти каже. Това е моята воля.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, ще го направя. Скъпи Боже, искам да Те попитам още дали беше правилно това, което казах на отец Фогт?“

Спасител: „Дъще моя, началото е добро.“

Аз: „Попитам Спасителя дали няма да ми каже нещо, което да предам на отец Гебхард Хейдер.“

Спасител: „Да! Можеш да му кажеш, че всичко, което е направил досега, е било по Моята воля. Кажу му още нещо: работата му ми харесва. Работата, която е свършил досега, е добра.“

Аз: „Благодаря Ти, Господи и Боже мой, ще му предам всичко.“

Аз: „Скъпи Боже, усещам нещо много горещо в сърцето си. Дали си го въобразих?“

Спасител: „Не, дъще моя, това е моята благодат. Това е моят подарък за теб.“

Аз: „Скъпи Боже, ако ми даваш такъв подарък, със сигурност нещо ме очаква. Господи, искам още повече от тази любов за свещениците.“

Спасител: „Дъще моя, харесва ми това, което каза. Моли се за много любов за свещениците. Дъще моя, обичам те, запиши го.“

Аз: „Скъпи мой Иисусе, сега те обичам толкова много. Любовта в мен е по-силна от всякога. Благодаря ти, Господи и Боже, за толкова много благодат, която си ми дарил.“

Аз: Спасителят ме благослови и продължи да казва: „Иди с мир, моя скъпа дъщеря.“

18:00 ч. Броеница и Света литургия в Рот.

10.10.1992 г. – събота

07:00 ч. Света литургия в капелата „Рохус“

11:30 до 12:00 ч. Молитвено

събрание у дома!

Спасител: „Слушай добре, дъще моя, давам ти за известно време моята благодат да лекуваш.“ Аз: „Не, Господи, дали не съм чула погрешно. Моля Те, кажи ми го още веднъж.“

Спасителят повтори същото за втори път.

Аз: „Не разбирам това. Не ми се струва правилно, защото аз съм нищо.“

Спасител: „Аз ще изцеля в теб.“

Аз: „Господи и Боже мой, какво изцеление ще бъде това?“

Спасител: „Остави тези изцеления на мен. Ти си Моят инструмент, дъще Моя. Запиши, дъще Моя, начинът, по който се отнасяш към хората, много Ми харесва.“

Аз: „Скъпи Боже, някои хора ми казват, че съм строга.“

Спасител: „Дъще моя, не слушай другите, искам да останеш такава, каквато си.“ Аз:

Спасителят ме благослови...

11.10.1992 – неделя

8:00 ч. Паркинг „Донау – Регенсбург“ в кемпера „Salve Regina“.

Молитвено събрание!

Спасител: „Пиши, дъще моя. Искам да пишеш.“

Аз: Не знам какво иска да ми каже Спасителят сега. Чакам словото. Словото не идва веднага. Прекарах известно време в тишина.

Спасител: „Отец Гебхард Хейдер е още днес с теб. После ще дойде при мен.“

Аз: „Тогава това ли е последният път, когато съм с него?“

Спасител: „Да.“

Аз: „Това ме натъжава много. Плаках. Господи и Боже мой, тогава вече няма да имам свещеник.“

Спасител: „Дъще моя, ще дойде един след Рот.“

Аз: „Няма нужда да казвам на отец Гебхард Хейдер, че ще го вземеш.“ Спасител: „Не, той го знае.“

Аз: „Скъпи Спасителю, вчера вечерта усетих, че нещо такова го очаква. Скъпи Боже, искаш ли да запиша още нещо?“

Спасител: „Да, запиши още нещо: Всичко, което отец Гебхард ти каже днес, трябва да запазиш добре. Не се съмнявай, дъще моя. Подари на отец Гебхард един приятелски поглед.“

Аз: „Как да го направя, ако трябва да плача?“

Спасител: „Аз ще ти дам благодатта за това.“

Аз: „Уговорих се с него тук, в караваната „Salve Regina“, в 13:30 ч. Той ми обеща, че ще дойде.“

Спасител: „Аз така съм пожелал. Дъще моя, радвам се, че обичаш отец Гебхард толкова много. Кажи му, че го обичам.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, ще му го кажа.“ След това Спасителят ме благослови.

Отец Гебард дойде както беше уговорено. Прекарах с него в караваната над 4 часа. Накрая се изповядах пред него. Прочетох му дневника, който Спасителят ми беше вдъхновил. Той ми потвърди, че това идва от Спасителя и че непременно трябва да продължа да пиша това, което Спасителят ми вдъхновява. Много ми е трудно да се сбогувам с него. Казах му, че повече няма да го видя и че затова още тази сутрин плаках в църквата. Аз го укрепих, както и той мен. Разделихме се с болка.

Усещах се, сякаш някой ми е откъснал парче от сърцето. По целия път до вкъщи се молах за него.

Посетих Светата литургия в църквата на кармелитите, проповедта беше добра.

12.10.1992 – понеделник

8.30 ч. в лекарската
стая Молитвено
събрание!

Спасител: „Дъще Моя, напиши това: Аз те обичам. Вчера нищо не беше погрешно, всичко беше правилно. Не се тревожи, защото Аз бях с вас. Отец Гебхард ще дойде при Мен още тези дни. Това е Моята воля. Радвам се на това, което си ми казала. Днес той ще помисли за това и ще разбере. Той те обича много. Вчера си ми доставила голяма радост.“

Спасител: „Дъщеря Ми, продължавай да пишеш. Следващата голяма катастрофа е точно пред вратата. Много хора ще бъдат засегнати. Никой не може да спре тази катастрофа. Тя ще остави опустошение. Молете се много за умиращите. Дъщеря Ми, нещо те очаква.“

Аз: „Скъпи мой Исус, слушам Те.“

Спасител: „Раните ще ти бъдат отпечатани. Бъди готова, те са съвсем близо. Харесва ми твоята смелост. Това е Моята благодат, дъще Моя.“

Аз: „Мой Господи и Боже, благодаря Ти за тази милост. Можеш ли, моля Те, да ми кажеш нещо? Какво имаш предвид, когато ми казваш: „Бъди готова!“

Спасител: „Трябва да изкупиш много, за да бъдат спасени много души.“

Аз: „Да, Господи, разбрах. С Твоята милост ще го направя.“

Спасител: „Страданията за изкупление в началото ще бъдат непоносими. Така трябва да бъде. Никой не може да се хвали с раните и никой не ги е харесвал. Само моята любов може да ги издържи.

Не трябва да слушаш другите, когато мнозина ти казват, че се хвалиш с раните, защото няма да носиш ръкавици. Нечистият дух е този, който внушава тези думи.“

Спасител: „Отец Гебхард е разбрал, че ще получиш раните, защото му дадох моята светлина. Без моята светлина никой не може да разбере нищо.“

Аз: „Господи и Боже мой, всичко, което ще ми се случи, поверявам в Твоите ръце чрез непорочното сърце на Мария. Направи както искаш, аз съм Твоята слугиня, нека ми се случи както си казал.“

Спасител: „Благославям те, дъще моя.“

Спасителят ме благослови.

18:00 ч. Света литургия и броеница в Червено

20:00 ч. Молитвена група

13.10.1992 г. – вторник

8.30 ч. Кабинет на
лекаря Молитвено
сдружение!

Спасител: „Моя любима дъщеря, запиши това: в началото трябва да пазиш в тайна раните, които получаваш. Аз ще доведа хората при теб. Не всички, които идват при теб, са молитвеници.

Мнозина от тях ще отпаднат. Овцете Ми слушат гласа Ми, не се тревожи, ако за известно време в молитвените ти групи има по-малко хора.“

Аз: „Да, Господи, ще направя това, което каза в началото. В началото ще пазя раните в тайна.“

Спасител: „В началото ти е нужна много тишина. Неспокойствието на хората може да ти навреди. Дъще Моя, бъди готова за това, което те очаква. Харесва Ми твоята любов към Мен.

Напиши още нещо, дъще Моя. Раните са Моите знаци и само Аз мога да ги отпечатам. Никой не може да ги имитира. Те могат да изчезнат, когато Аз пожелаю, могат и да останат, докато Аз пожелаю. Раните, които ще получиш, ще останат толкова дълго, колкото Аз пожелаю. Раните имат определена големина и дълбочина.

Те съответстват на моите на Голгота. При отпечатването им ще възникне голяма болка. Моли се да можеш да понесеш тази болка. Имай търпение към всичко, което те очаква. Търпението е голяма добродетел.“

Аз: „Господи, моля Те, дари ме с голяма благодат, търпение и издръжливост, за да понасям Теб и другите хора.

Спасителят ме благослови.

18:00 ч. Света литургия и броеница в Червено.

14.10.1992 г. – сряда

8.30 ч. в лекарската
стая – молитвено
събрание!

Спасител: „Дъще моя, ти жадуваш за много любов и аз ще ти я дам. Много любов означава много страдание. Искаш ли го, дъще моя?“

Аз: „Моя голяма любов, с Теб – да, защото Те обичам над всичко и защото Ти си всичко в мен. Имам голяма жажда за спасението на душите. Пътят към Теб води през кръста към светлината. В кръста е спасението, надеждата и животът. В кръста е спасението на света.

Господи, аз принадлежа изцяло на Теб, направи с мен каквото искаш.“ Спасител: „Моя скъпа дъще, ти ще страдаш много.“

Аз: „Мой Господи и Боже, мой скъпи Жених, аз също ще Те обичам много. Защото страданието с Теб ще се превърне в любов, а любовта е по-силна от всички страдания на света!“

Спасител: „Дъще моя, ще дойде време, когато хората ще страдат против волята си. Човекът, който се съпротивлява да приеме кръста ми, не може да бъде мой ученик. Само чрез кръста ми имате вечен живот. Обичайте всеки кръст, за да бъдете приети. Ще трябва да приемете много кръстове.“

Аз: „Сега си помислих за болките в лявата ми ръка и в рамото ми.“

Спасител: „Това са моите изкупителни страдания. Можеш да ми принесеш в жертва всяко страдание, колкото пъти искаш. Това носи плодове. Трябва да ми принесете много жертви, за да имате много плодове.“

Аз: „Трябва ли да запиша още нещо, Боже мой?“

Спасител: „Да, страданията, които ще преживееш, са неизлечими.“ Аз: „Как така, Господи?“

Спасител: „Лекарите не могат да ги излекуват. Без страдания ще бъдеш в другия свят.“ Аз: „Това означава, че Ти страдаш с мен и в мен. Така няма да бъда отделена от Теб. Тогава Ти си страдащият Исус в мен!“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, така е. Спасителят ме благослови.“

19:00 ч. Броеница и Света литургия в капелата „Рохус“

15.10.1992 г. – четвъртък

В кабинета на
лекаря – молитвено
събрание!

Молих се от сърце и казах на Спасителя:

Аз: „Господи, искам да ги обичам всички с Твоята любов.“

Спасител: „Любовта е тук, трябва да направите това. Можете да черпите много любов. Изворът още не е пресъхнал, всеки може да черпи колкото иска. Любовта няма мярка.“

Аз: „О, Господи, дай ми много любов, за да мога да я предам нататък. Сега усещам огън в сърцето си.“

Спасител: „Това е моята любов.“

Аз: „Този пламенен огън съм усещала често напоследък. Спасителят идва при мен, когато пожелае. Този огън на любовта усещам и когато не съм обединена със Спасителя. Тогава усещам, че Спасителят е тук. Важно е душата винаги да е чиста.“

Спасител: „Моя невесто, обичам те. Нищо вече не може да ни раздели. Ти си в мен, дъщеря моя. Мога да правя с теб каквото искам.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, можеш да правиш с мен каквото пожелаеш, имаш моето съгласие за това.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, запиши: Кървавите страдания започват. Трябва да започна сега, защото ме е жадно. Ти си моят инструмент, с който се служа. Остани ми моля, остани ми верна.“

Аз: „О, Господи мой, моля Те, дари ме с благодатта да мога да Ти остана вярна. Защото сама не мога нищо. Без Твоята благодат съм неспособна да Ти бъда вярна. Господи мой, досега съм Ти била вярна. Защото Ти си ми дал добродетелта на вярността.

Спасител: „Да, дъще моя, исках да знам дали вече си го забравила.“

Аз: „Но Господи, Твоето слово живее в мен. Твоето живо слово не може да бъде изтрито, когато човек е винаги с Теб.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, така е. Обичай ме повече, дъщеря моя.“

Аз: „Ще го направя, мой скъпи Жених. Моето желание е да Те обичам много.

Спасителят ме благослови.

19:00 ч. Броеница и Света литургия в капелата „Рохус“.

16.10.1992 г. – петък

8.30 ч. в лекарската

стая – молитвено

събрание!

Спасител: „Дъще моя, запиши го, това е важно.“ Аз:

„Да, мой скъп и милостив Боже.“

Спасител: „Дъще Моя, искам да принесеш в жертва всички страдания, които ще преживееш, за Моите заблудени деца, за да могат да намерят пътя обратно към Отецовия дом.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, ще го направя.“

Спасител: „Страданията са вече толкова близо, сякаш вече са се случили. Дъще Моя, бъди готова, защото те могат да дойдат всеки момент.“

Аз: „Но, Господи, аз съм на работното си място. Вече нищо не разбирам. Как да разбере това?“

Спасител: „Дъще Моя, не е нужно да разбираш нищо. Достатъчно ми е, че Ме обичаш.

Твоят разум е Моят разум.“

Аз: „Да, Господи, едно знам, че Те обичам много.“

Спасител: „Напиши го, давам ти много любов. Тази любов ще те укрепи и няма да се страхуваш. Дъще моя, това, което съм започнал, ще го и завърша. Моята воля е да бъда в теб и ще остана в теб, така че няма да си сама. Няма да те оставя. Ще остана в теб и ще страдам с теб. Имай голямо доверие в мен.“ Аз: „Скъпи Боже, не знам какво да кажа.“

Спасител: „Не казвай нищо, аз знам какво мислиш.“

Аз: „За мен ще бъде много трудно, защото сега нямам свещеник и вече няма да се срещам с отец Гебхард. И вече нямам човек като отец Гебхард. Но имам Теб. Ти сам ми стигааш. Ти си най-великият от всички свещеници.

С това ще се утеша.“

Спасител: „Вече имам свещеник за теб. Той ще дойде, когато аз пожелаю и когато дойде времето.“

Спасител: „Моята воля е да имаш духовен наставник, който да се грижи за теб.“

Аз: „Господи и Боже мой, благодаря Ти, че все пак ще имам духовен наставник.“

Спасител: „Скъпа моя дъще, чуваш ли ме?“

Аз: „Да.“

Спасител: „Продължавай да пишеш. Огнят на моята любов ще те очисти. Нека този огън гори. Това е огнят на моята любов.“

Спасителят ме благослови.

Цял ден изпитвах такава радост. Сърцето ми гореше от чиста любов. Спасителят ми дари толкова много благодат. Но нечистият дух се опита няколко пъти да ме изкуши.

18:00 ч. Броеница и Света литургия в Рот,

17.10.1992 г. – събота

В 7:00 ч. посетих Светата литургия в капелата „Св. Рох“. След Светата литургия се молих още около половин час.

От 16:30 до 17:45 ч. се молах в църквата в Рот. Днес не написах послание.

18.10.1992 г. – неделя

От 6:30 до 9:00 ч.

молитвено събрание!

Спасител: „Благодаря ти, дъще моя, че толкова дълго си говорила с мен. Всичко, което си препоръчала на небесната си Майка, аз съм приел от нея.

Чрез нея е най-бързият път към Мен. Тя беше тази, която най-бързо ви даде Мен. Обичай я много, защото тя е малко обичана от децата си.“

Спасител: „Моя скъпа дъще, пиши.“

Аз: „Исус, Син на живия Бог, какво да пиша? Сега вярвам във всичко, защото знам, че съм в Теб. Това е безкраен покой, мир, да, топлината грее в сърцето ми. Наистина не знам какво ще напиша сега. Чакам гласа, който приемам в сърцето си, защото това няма нищо общо с разума ми. Защото се концентрирам изцяло върху това, което получавам в сърцето си. Чакам, докато отново чуя нещо.“

Спасител: „Да, дъще моя, така е, както си написала. Сама не можеш да направиш нищо. Дъще моя, напиши: Дъще моя, предстоят ви тежки времена.“

Врагът иска да отнесе много повече души, отколкото досега. Големите катастрофи наближават. Германия е заплашена от голяма катастрофа. Този път много души ще бъдат изгубени. Почти всички ще бъдат изгубени. Защото те вече не се молят. Душите са студени. Дори епископите ще бъдат изгубени.

Аз: „Скъпи Боже, сигурно съм го записала погрешно.“

Спасителят повтори и каза същото още веднъж. Той ме предупреди още веднъж, че трябва да го запиша.

Спасител: „Вие сте объркали моята Църква. И сте разпръснали овцете ми. Вече не успявате да ги съберете. Изгубените деца вървят по широкия път, бързат напред. Сатана ги е пленил всички. Широкият път е пътят на погибелта. Дъще Моя, имай търпение към страданието. Подходящият час още не е дошъл, но той е пред вратата. Бъди готова за Моето дело. Това трябва да стане за Моя Отец, както Моят Отец, Аз и Светият Дух искаме. Нищо не става без нашата воля. Радвам се, дъще Моя, че копнееш да страдаш с Мен. Това прави любовта, която си получила от Мен. И с тази любов ти Ме обичаш.“

Спасител: „Дъще моя, напиши още нещо. Няма да работиш още дълго в психиатричната клиника. Това е моята воля. У дома ще имаш работа с поклонници. Мнозина ще те молят за съвет. Бъди мила и любезна към всеки. Повечето от тях са безпомощни. Мнозина са загубили доверието си в свещениците. Те трябва да се върнат отново в църквата. В църквата на Петър. Моли се за тях за много любов. Само любовта може да ги спаси.“

Аз: „Мой Господи и Боже, разбрах. Благодаря Ти. Ще направя всичко с Твоята благодат и сила, които ми даваш.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, обичам те. Над теб има голяма закрила. Вярвай в тази закрила.“

Аз: Спасителят ме благослови.

10.00 ч. Света литургия

13:00 ч. Броеница и молитва.

19.10.1992 г. – понеделник

В кабинета на
лекаря – молитвено
събрание!

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, запиши: Страданията, които понасяш, имат голяма стойност само ако си обединена с Мен.“

Аз: „Господи, но аз съм винаги обединена с Теб.“

Спасител: „Но ти можеш да се отвърнеш от Мен. Дъще Моя, ти имаш свободна воля.“

Аз: „Но, Господи, ако Ти дам волята си, не мога да се отвърна от Теб.“ Спасител: „Ако ми дадеш волята си, тогава не.“

Аз: „Мой Господи и Боже, мой Триедини Боже, мой скъпи Исусе. Предавам Ти волята си, за да не се отвърна никога от Теб, да бъда свързана с Твоята любов и винаги да изпълнявам Твоята воля. Така желая и така вярвам, че ще съединя страданията си с Теб.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, радвам се на това, което си написала.“

Напиши го, Триединният Бог те обича.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, всичко, което се случва, първо трябва да разкажеш на Мен.“ Аз: „Да, Господи, ще го направя.“

Спасител: „Напиши го, дъще моя, това е важно. Моя скъпа дъще, трябва да понасяш страданията, както аз искам.“

Аз: „Господи, изобщо не разбирам това.“

Спасител: „Ще има дни, в които ще изпитваш повече или по-малко болка. Болката се направлява от Мен, затова не трябва да очакваш облекчение.“

Аз: „Скъпи Боже, сега обаче нещата започват да стават сериозни за мен. Моля Те, дай ми благодатта, когато дойде моментът, да мога да страдам добре и да получа издръжливост за това. О, Господи и Боже мой, направи както искаш. Обичам Те толкова много. Не мога да го изразя с думи, но Ти сам го знаеш. Готова съм да страдам с Теб. Имам голяма надежда. В небето няма страдания. За мен е голяма радост, че мога да страдам с Теб тук, на земята.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, зарадвах се да чуя това от теб.“ Аз:

Спасителят ме благослови.

18:00 ч. Броеница и Света литургия Червено

20.10.1992 – вторник

В кабинета на лекаря

Молитвено събрание!

Спасител: „Дъще моя, харесва ми всичко, което си написала досега.

Дъще Моя, ти не пишеш каквото искаш, а пишеш това, което Аз искам. Гласът, който чуваш, е Моят глас. Дъще Моя, ти няма да можеш да убедиш хората

, защото те сами не чуват нищо, но чрез думите, които изричаш, те ще разберат, че съм Аз.

Това няма да могат да отрекат. Дъще Моя, бъди готова, защото часът не е далеч за постоянните страдания, които ще претърпиш на земята. Аз съм Господ и Бог. Аз ще завърша делото Си. Ти си Моят инструмент, с който се служи. Дъще Моя, ще получиш любовта Ми в изобилие, защото Аз съм любовта. Твоето страдание ще бъде Моята любов.“

Аз: „Спасителят ме благослови.“

18:00 ч. Броеница и Света литургия Червено

21.10.1992 – сряда В

кабинета на лекаря

Молитвено събрание!

Спасител: „Искам да запишеш, защото ще ти е нужно за по-късно.“ Аз: „Скъпи мой Исусе, какво да запиша?“

Спасител: „Дъще моя, има още толкова много за записване.“

Аз: „Господи, ще запиша, но моля Те, дай ми благодатта да мога да пиша повече, и за Марион също, защото това, което пишем, е много малко.“

Спасител: „Дъще Моя, трябва да се стараете да пишете, защото е Моята воля да се пише бързо. Благодатта да пишете вече сте получили. Дъще Моя, имам нужда от нещо от теб.“

Аз: „Отново? Мислех, че вече ти дадох всичко. Мога ли да знам какво?“

Спасител: „Трябва да ми препоръчаш всички души. Всички те трябва да бъдат спасени. Ти ще страдаш за всички души.“

Аз: „Господи и Боже мой, Ти каза, че много души вече не живеят.“

Спасител: „Дъще Моя, дай Ми и тези души. Дъще Моя, Аз мога да ги възкреса от мъртвите.“

Аз: „Но те са избрали бащата на лъжата.“ Спасител: „В кръста е спасението, в кръста е животът.“

Аз: „Чрез Твоето разпъване в мен и големите грешници могат да бъдат спасени!“

Спасител: „Да, дъще Моя, така е.“

Аз: „Господи и Боже мой, тогава се страхувам от страданието.“

Спасител: „С мен няма да се страхуваш.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже, ще направя както искаш. Господи, нека бъде Твоята воля.“

Спасител: „Направи всичко както искам.“

Аз: „Да, ще го направя с Твоята благодат.“

Помислих си за неделята, когато Спасителят ми каза, че почти всички души ще бъдат изгубени в резултат на катастрофа.

Спасител: „Не се тревожи дали нещо ще се случи. Това е моя грижа. Твоята задача е да запишеш всичко това. Аз мога да променя как искам. Имам власт над всичко. Нищо не можете да направите без мен. Дъще моя, остани ми вярна. Вече съм подготвил плана си за теб. Той трябва да бъде изпълнен.“

Аз: Господ ме е благословил.

12:00 ч. Капела

Спасител: „Моята любов е вечна. Страданията на земята са кратки. Дъще Моя, напиши, че да страдаш с Мен е голяма благодат. Затова се жертвай, за да страдаш с Мен. Тези страдания ще бъдат свързани с Моята любов.“

В 16:30 ч. бях в клиниката по УНГ, бях поканена от д-р Майер.

Имаше няколко лекции. Лекцията на д-р Майер приключи около 19:10 ч. Напуснах аудиторията и се втурнах с пълна скорост към капелата „Рохус“ в Минголсхайм.

Вече в 19:35 ч. бях в капелата. Улицата беше мокра и се молех по целия път дотам. Толкова силно копнеех да посрещна Спасителя. След Светата литургия разговарях с новия свещеник около 30 минути. Този отец от Филипините днес беше там за първи път. Вярвам, че беше Божията воля да говоря с него. Аудиторията на клиниката по УНГ е на около 30 км от капелата „Рохус“ в Минголсхайм/Бад Шьонборн.

22.10.1992 г. – четвъртък

8.30 ч. в стаята на
лекарите Молитвено
събрание!

Спасител: „Моята воля е това, което пишеш, да бъде отпечатано. Искам да поддържаш дистанция спрямо всички, с които влизаш в разговор. Всички ще се опитат да те повлияят, че този глас, който чуваш, не е от Мен. Говори с тях колкото е необходимо. Обичай ги всички. Дъще Моя, ще дойде време, когато всички ще те напуснат. Тогава те ще напуснат и Мен. Но ти си с Мен. Винаги имай доверие в Мен.“

Аз и майка ми няма да те изоставим. Остани при това, което си написала.“ Аз: „Господи и Боже мой, но това изоставяне е толкова тежко.“

Спасител: „Дъще моя, с това ще бъдат спасени много души. Всяко жертвоприношение дава плод.“

Аз: „Господи, сега усещам огън в сърцето си. Има ли това някакво значение, което трябва да знам?“

Спасител: „Да, дъще моя. Това е любовта ми към теб. С този огън винаги ще те укрепвам. Дъще моя, ти никога не си сама. Ти принадлежиш изцяло на мен.“

Аз: Помислих си дали раните ще се появят още тази година.

Спасител: „Напиши: това ще се случи още тази година.“

Аз: „Какво ще се случи? Мисля за две неща!“

Спасител: „Раните! От тях няма да бъдеш освободена. Това е дар на милостта за теб. С тях ти си в мен. Моето „да“ остава „да“.“

Аз: „Мой скъпи Исус. Сега те обичам толкова много. Искам винаги да те обичам така. Освен Твоята любов, не се нуждаю от нищо друго.“

Спасител: „Който е с Мен, не се нуждае от нищо друго освен от Мен. Аз замествах всичко.“

Аз: „Скъпи Боже, не позволявай тези катастрофи да се стоварят върху Германия. Ти можеш да ги предотвратиш.“

Спасител: „Дъще Моя, те ще дойдат. Защото хората не искат да се обърнат. Дъще Моя, сега те благославям.“

Аз: Спасителят ме благослови.

18:00 ч. Броеница и Света литургия в Рот

23.10.1992 г. – петък

8.30 ч. и 9.30 ч. в кабинета на лекаря

При второто съединение Спасителят ми каза:

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, радвам се, че отново ми говориш. Това беше Моята воля.“ Аз: „Да, Господи, нещо ме водеше, което ме привлече към Теб.“

Спасител: „Животът ти принадлежи изцяло на Мен.“

Аз: „Да, Господи, това ми е ясно, защото Ти дадох всичко.“

Спасител: „Пиши, дъще моя, искам да ми принесеш в жертва всичко, което си говорила през деня.“

Аз: „Всъщност, аз говоря за Теб през целия ден. Ще го направя, мой Господи и Боже.“

Спасител: „Продължавай да пишеш, дъще Моя. Това, което свещеникът Абе Водке е казал на касета за мосю Мат Джо от Канада, ще се случи още тази година. Катастрофата, която ще сполети Германия, ще се случи още тази година. Раните, които ще получиш, също ще се случат тази година. Молете се много, деца мои. Имате много малко време.“ Аз: „Кое ще дойде първо – катастрофата или моите страдания?“

Спасител: „Искаш ли да знаеш, дъще моя?“

Аз: „Да, Господи, ако смяташ, че е правилно.“

Спасител: „Първо ще претърпиш страданията, преди да настъпи катастрофата.“

Аз: „Да, Господи, разбрах. Благодаря Ти. Но, Господи, не мога ли да предупредя някого за това?“

Спасител: „Дъще моя, ще ти повярва ли някой от тях?“

Аз: „Имам чувството, че всички ще ме чуят, но никой няма да ми повярва.“

Спасител: „Дъще моя, всички те са малOVERНИ.“

Аз: „Скъпи Боже, някои се разстройват, когато се каже, че идва катастрофа.“ Спасител: „Да, за да не се налага да се молят. Те ще повярват, когато вече е твърде късно. Дъще моя, при малOVERните има и гордост. Те трябва да се покаят. Смирените приемат вярата, горделивите не могат да я повярват. Вярата е моят дар за вас.“

Аз: Спасителят ме благослови отново.

18:00 ч. Броеница и Света литургия в Рот.

24.10.1992 г. – събота

11:00 ч. у дома

7.15 ч. в църквата във Вагхаузел.

В началото на литургията излязохме от църквата. Аз и Фридолин седнахме пред табернакула и се молахме.

Когато отец Вернер Егон ни видя, ни попита: „Искате ли да участвате в Светата литургия?“ Аз отговорих „да“. Тогава той каза: „Моля, елате от другата страна“.

Това е страната, от която не се вижда табернакула. Защото сутрин Светата литургия винаги се отслужва от тази страна. Той ме попита за втори път: „Искате ли да участвате в Светата литургия?“ Аз отговорих: „Да, но тук, пред табернакула.“

Той повтори същото за трети път. След това се поклонихме пред табернакула и накрая излязохме от църквата. Отидохме на разходка до едно езеро и по време на разходката се молахме на броеницата и други молитви за отец Вернер Егон и за вярващите, които бяха останали в църквата.

Защото Спасителят ми каза, че трябва да остана до табернакула. Всички отци бяха съгласни досега, само отец Егон Вернер не беше.

11:00 ч. Молитвено събрание!

Спасител: „Напиши, дъще моя, това, което и двамата направихте днес, беше най-доброто. Дъще моя, Аз съм Господ и Бог, Аз имам власт над всичко.“

Аз: „Скъпи Боже, сега със сигурност ще говорят лоши неща за нас.“

Спасител: „Дъще Моя, всички, които ще говорят лошо за вас, ще трябва да се отчитат пред Мен. Защото вие бяхте в правото си.“

Аз: „Попитах за Клод от Люксембург.“

Спасител: „Дъще моя, Сатаната все още е силен, моли се за Клод.“

Аз: „Попитах Спасителя нещо за мъжа на Хедвиг, защото тя толкова често плаче и се оплаква от него.“

Спасител: „Дъще моя, Сатаната го е обладал. Трябва да се молим за него с екзорцизъм.“

Аз: „Трябва ли да кажа това на Хедвиг?“

Спасител: „Да, винаги трябва да казваш истината. Дъще моя, запиши си. Молете се много в следващите дни. Голямата катастрофа приближава.“

Аз: „Тогава и моите страдания са приближили?“

Спасител: „Дъще моя, твоите страдания са пред вратата.“

Аз: „Попитах Спасителя дали е вярно, че синът ми е научил от Фридолин, че ще претърпя страдания.“

Спасител: „Дъще моя, беше Моята воля той да разбере. Скъпа Моя дъще, не се оставяй да те влияят хората. Прави всичко, което ти казвам. Аз съм твоят духовен водач. Ти принадлежиш изцяло на Мен. Аз съм винаги с теб, дъще Моя. Остани такава, каквато си била досега. Обичам те и винаги ще те дарявам с Моята благодат. Благославям те.“

Аз: Застанах на колене на земята. Спасителят ме благослови.

16:30 ч.

Фридолин и аз продължихме да се молим в църквата в Рот. Изповядах се пред отец Фогт.

19:00

Фридолин и аз посетихме Светата литургия в Минголсхайм. При приемането на Светото причастие и двамата коленичихме на земята. След Светата литургия една жена ни заговори: Радвала се е да види някой, който приема Светото причастие на колене. Каза, че и тя би искала да го направи, но не смеела. Казах ѝ да се моли Бог да я освободи от страха от хората.

21:00 ч.

Отец Гебхард Хейдер от Регенсбург ми се обади, утеши ме и ми даде сили

25.10.1992 – неделя

7.30 – 10.30 у дома – молитвено събрание!

Спасител: „Дъще моя, напиши, че сама не можеш нищо. Бъди наясно с това.“ Аз: „Да, Господи, разбрах това. Но изкушенията са винаги там.“

Спасител: „Докато си с Мен, ще бъдеш изкушавана. Всички, които Ми принадлежат, ще бъдат изкушавани. Важното е да устоиш на изкушението.“

Харесва ми, че постоянно ходиш на изповед. Така врагът все повече отслабва и ти разпознаваш неговата коварност. Дъще Моя, врагът е особено силен в това време.

Не мога да те предпазя от изкушенията, свързани с него. Всички мои избрани са се борили с него. Заедно с мен винаги можеш да го победиш.

Дъщеря ми, продължавай да пишеш. Искam от теб дните и нощите да принадлежат на мен.“ Аз: „Мой Господи и Боже, мой скъпи Исусе, мой духовен водач, всеки ден и всяка нощ да принадлежат на Теб. Защото какво полза биха ми донесли всички тези дни и нощи, ако не Те имах. Мой любящ Отец, позволи ми само да бъда в Твоята любов.“

Спасител: „Ти си моята скъпа дъщеря и се намираш в моята любов.“ Аз: „Да кажа ли нещо от това на Фридолин?“

Спасител: „Дъще моя, ти му каза това, което аз исках да му кажа.“ Аз: „Благодаря Ти, мой Господи и Боже.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, пиши; Аз ти давам нещо.“

Аз: „Не съм любопитна какво ми даваш, но ще го приема от Теб. Но моля Те, кажи ми, че трябва да запиша това, което ми даваш.“

Спасител: „Аз ти давам моята издръжливост в страданието.“

Аз: „Много се радвам за това и Ти благодаря, милостиви Боже. О, Господи, с това ще бъдат спасени много души. Издръжливостта в страданието има голямо значение за мен, защото това е голяма благодат от Теб.“

Спасител: „Напиши какво ми харесва толкова много в теб.“

Аз: „Какво е това, Господи?“

Спасител: „Ти казваш на хората това, което Аз поставям в сърцето ти.“ Аз: „Какво е това, което поставяш в сърцето ми?“

Спасител: „Думите на живота. Харесва ми, че даряваш тези думи на хората.“ Аз: „Но, Господи, аз говоря толкова зле немски, всъщност не владеем нито един език както трябва.“ Спасител: „Но тези думи идват от сърцето, а не от света.“

Аз: „Господи, ще говоря с Твоята благодат и Светият Дух ще ми даде правилните думи.“

Спасител: „Моята воля е ти да говориш. Моите свещеници също трябва да чуят това. Те също ще получат благодатта, докато слушат. Аз мога да дарявам благодатта, когато пожелае. Моите думи са живот, любов и светлина.“

Аз: „Скъпи Боже, не мога повече да пиша.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, радвам се, че си писала. Благославям теб и всички, които си ми препоръчала днес.“

Аз: Спасителят ме благослови.

Около 16:00 часа бях поканена на кафе. Отново говорих за Бога на два езика.

В 18:30 часа – броевица и Света литургия в Минголсхайм. Бях заедно с моя съпруг. Проповедта беше добра!

26.10.1992 – понеделник

8.30 - 9.30 у дома

молитвено
събрание!

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, чух всичко, което каза.

Страданията за изкупление, които изпитваш сега, са от Мен. Мога да дам този дар на милостта на когото пожелае.“

Аз: „Но това са силни болки в главата и рамото на лявата ръка.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, запиши.“

Дълго време беше тихо.

След това Спасителят каза: „Сега трябва да запишеш.“

Спасител: „Искам от теб твоето „да“, за да мога да вложа в теб петте рани.“ Аз:

„Но, Господи, аз вече ти го дадох. Ти вече си го казвал.“ Спасител: „Аз го проверявам отново, дъще моя.“

Аз: „Мой Господи и Боже, давам Ти моето „да“ веднага и Ти можеш да вградиш раните в мен за спасението на душите.“

Аз: „Мой любящ Отец, моето „да“ сега е Твоето „да“ и аз го повтарям още веднъж: Никога не ме отделяй от Теб, защото Те обичам над всичко и искам да принадлежа на Теб, защото Ти си моят Триединен Бог, моят любящ Отец, моят Исус, Светият Дух на Бога и вечен огън на любовта.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, ще излея любовта Си в голяма степен в теб, за да можеш да понесеш раните. Не отхвърляй тази любов. Трябва да я понесеш, за да можеш да страдаш добре. Моя скъпа дъщеря, бъди готова за петте свещени рани.“

Аз: „Да го запиша ли?“ Спасител:

„Трябва да го запишеш.“

Аз: „Мой скъпи Исусе, все още нямам свещеник.“

Спасител: „Дъще моя, аз съм твой духовен наставник, имай повече доверие в мен. С мен няма да ти липсва нищо. Дъще моя, твоите страдания ще бъдат и мои страдания.“

Аз: „Питам: трябва ли да запиша още нещо?“

Спасител: „Не.“

Аз: Спасителят ме благослови.

18:00 ч. Броевица и Света литургия в Рот.

20:00 ч. Молитвена група:

Имаше много вярващи. Отец Бертолд от Вагхаузел също беше там.

Той е добър отец. Вече са го преместили от Вагхаузел в Дармщат. Жалко, защото е свещеник, посветен на Дева Мария. Отец Дохат също беше там. Той изповядваше. След молитвената група разговарях с отец Дохат в присъствието на Йозеф и Гизела от Ной-Улм и на моя съпруг.

Не ми хареса това, което отец Дохат каза за епископ Лефевр. Преценката за епископ Лефевр ме нарани много.

27.10.1992 – вторник

11:55 – 13:15 ч.

Молитвено сдружение!

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, запиши. При причастието с ръка се образуват малки частици, които падат на земята и биват стъпквани от хората; тези частици съм аз.

Аз: „Скъпи Спасителю, вчера зададох един въпрос на отец Дохат: кое е по-лошо – ръкополагането на епископи от архиепископ Лефевр или частиците, които падат на земята и се получават при причастието с ръка?

Свещеникът отец Дочат каза:

„Посвещаването на епископи от архиепископ Лефевр е по-лошо.“

Господи, това беше голяма болка за мен и не мога да се справя с нея.“ Спасител: „Скъпа моя дъщеря, запиши. Този свещеник трябва да се покае.“

Аз: „Но той отслужва Светата литургия.“

Спасител: „Ако този свещеник не се покае, той трябва да поеме голяма отговорност пред Мен.“

Аз: „О, Господи, това е шок за мен.“

Аз: „Скъпи Исусе, би ли ми казал на мое място, че трябва да се покае?“

Спасител: „Дъще моя, остави това на мен. Ще му дам още малко време за размисъл. Дъще моя, трябва да говориш отново и отново за причастието в устата, за да могат слепите да прогледат и глухите да прочуят.“

Аз: „Попитам Спасителя дали да отида на лекцията на Дерис. Там ще бъде и отец Дочат.“

Спасител: „Моли се за тези намерения.“

Аз: „Скъпи Спасителю, искам да Те помоля за отец Фогт, тъй като в събота той беше особено мил с мен в изповедалнята, съвсем различно от обикновено. След това бях толкова щастлива.“

Спасител: „Отец Фогт ще направи това, което му кажа.“

Аз: „Господи и Боже мой, цяла сутрин до 12.00 часа имах главоболие, а сега, когато говоря с Теб, вече нямам.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, че мога да причинявам болка, когато пожелаая.“

Аз: „Трябва ли да напиша още нещо? Защото вече не мога да пиша.“ Спасител:

„Ти си уморена и това е достатъчно.“

Аз: Спасителят ме благослови.

18:00 ч. Броеница и Света литургия в Рот

Отидох да приемам причастие, но тъй като го раздаваше една сестра, аз се наведох, без да приемам причастието, и се върнах на мястото си. Усетих, че Спасителят дойде духовно при мен и дори получих повече благодат, отколкото при сакраменталното причастие. Защото Спасителят не иска да приемам причастието чрез неосветени ръце!

28.10.1992 г. – сряда

11.00 - 12.30 ч.

Молитвено събрание!

Аз: „Попитам Спасителя дали е било правилно това, което направих вчера в църквата, или трябваше да постъпя по друг начин?“

Спасител: „Това, което направи, беше по Моята воля. Беше правилно.“

Аз: „Днес между 8.30 и 9.00 часа пред една картина на Исус ми се яви дяволът.

Картината е осветена и е от Маргарет от Белгия. Много обичам тази картина и често я целувам. Видях само главата на дявола пред картината. Той ми се смееше грозно.

Но имаше фалшиви зъби, човек би могъл да си помисли, че си е взел един от стоматологичната клиника. Доста космат по лицето. Лявата буза имаше големи драскотини, които бяха кървави. Косата му беше къдрава. Видях го само за кратко, след което изчезна. Искаше да имитира Исус, но не му се получи.

Попитах Спасителя дали си го въобразявам?

Спасителят: „Той просто искаше да те дразни.“

Аз: „Преди да ми се яви дяволът, четях книга за светци. Той ме пречеше още докато четях тази книга.“

Спасител: „Дъще моя, искам да пишеш. Искам от теб разрешение, подходящото време, за да мога да ти отпечатам раните.“

Аз: „Господи, ти можеш да избереш времето, когато пожелаеш.“

Спасителят ме благослови.

18:00 ч. Броеница и Света литургия в Рот.

29.10.1992 г. – четвъртък

8.00 ч. до 10.00 ч. у дома –
молитвено събрание!

Бях много разочарована от отца от Филипините (мисионер от Стейлер), той защитаваше причастие в ръка. Молих се за него, защото е гост в курортния дом „Рохус“ в Минголсхайм.

Спасител: „Дъще Моя, напиши, че трябва да повтаряш отново и отново, че причастие в ръка е богохулство. Всички, които защитават причастие в ръка, правят това, което иска Сатаната. Този свещеник се намира в мрака. Свещеникът от Филипините е мой проблем, остави го на мен. Остани силна в това, което си написала.“

Спасител: „Дъще моя, настъпват трудни времена.“

Аз: „Скъпи Боже, скъпи Исусе, какво имаш предвид под трудни времена?“

Спасител: „Идва голям глад. Напиши, дъще моя, гневът Ми към земята няма да се умилистави. Хората трябва да се покаят. Никога досега толкова много хора не са отишли в ада, колкото сега. Те повярваха на дявола и го избраха. Дъще моя, само малък брой принадлежи на Мен. Гневът Ми ще се стовари върху всички. Тогава те ще разберат на кого принадлежат. Дъще моя, пази се от безполезни разговори, защото те пречат на твоя напредък. Времето е кратко. Трябва да дадете предимство на молитвата.“

Аз: „Какво още да напиша?“

Спасител: „Остани ми вярна.“

Аз: Спасителят ме благослови.

19:00 ч. Броеница в капелата „Рохус“.

30.10.1992 – петък

8.30 ч. до 11.20 ч.

Молитвено събрание!

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, аз те изслушах, ти си моя слугиня. Това, че говориш със свещениците, е моята воля. Те не те слушат, но размишляват. Колкото по-дълбоко се намира един свещеник в калта, толкова по-малко слуша. Моя скъпа дъщеря, не тъгувай за свещениците, защото в момента те са объркани. Лошото е, че те не осъзнават, че са объркани. Затова те моля да говориш с тях.“

Аз: „О, Господи, това обаче е удар за мен, защото усещам толкова много гордост у тях.“

Спасител: „Моли се да бъдат смирени. Трябва да се молим много за свещениците. Те трябва да върнат заблудените деца.“

Аз: „Но, Господи, ако заблудените свещеници водят заблудените деца, и двамата ще паднат в ямата.“

Спасител: „Така е.“

Спасител: „Дъще моя, запиши го. Твоята любов към мен е истинска. Ти ме обичаш с моята любов. Ти копнееш да страдаш с мен, а аз чакам с копнеж този час, защото те обичам повече, отколкото ти мен. Да страдаш с мен разбира само този, който ме обича истински. Дъще моя, благодаря ти, че искаш да страдаш с мен. Доброволните страдания са голяма награда за онези, които страдат с мен. Дъще моя, трябва още да те очисти.“

Аз: „Господи и Боже мой, как?“ Спасител:

„С огъня на моята любов.“ Аз: „О, Господи, моля Те, очисти ме още.“

Спасител: „Отново ще изпиташ болка в сърцето си.“ Аз: „О, Господи, сега не разбирам това.“

Спасител: „Ще бъде пламенен огън. И с този огън ще бъдеш очистена. Ти вече знаеш това, дъще моя.“

Аз: „Благодаря Ти.“

Спасител: „Дъще моя, искам да принесеш в жертва болката си за спасението на душите. Всяка болка, която е така обединена с мен, дава плод.“

Аз: „Мой любящ Отец, аз нямам желания. Пожелай си от мен каквото искаш.“ Спасител: „Да, дъще моя, имам едно желание от теб. И то е да извървиш Кръстния път до края заедно с мен.“

Аз: „Господи, желанието Ти ще се сбъдне. Мой скъпи Исусе, не искам да спирам да пиша сега. Искам да остана в Теб. Толкова е красиво. Обичам Те, мой Господи и Боже. Не мога да го опиша. Не мога да разбера как хората могат да Те отхвърлят.“

Спасител: „Всички, които ме отхвърлиха, избрах бащата на лъжата. Не може да се служи на двама господари. Дъще моя, продължавай да ме обичаш както досега.“

Аз: „Молих се от сърце и принесох в жертва на небесния Отец чрез непорочното сърце на Мария всички страдания на Исус Христос, Кръстния път, всички капки кръв, които Той е пролял от разпъването Си, петте Му свети рани, заслугите Му и смъртта Му. След това принесох в жертва седемте скърби на нашата скъпа Божия Майка, кръвните й сълзи, които тя е проляла за нас досега, всички молитви, които тя е обединила с моите молитви, всичко за спасението на душите, за да бъде изчистена калта от Църквата и да възкръсне отново истинската Църква на Петър. Господи, нека бъде Твоята воля.“

Спасител: „Дъще моя, зарадвах се на това, което си написала.“

Нека те благослови всемогъщият и милостив Бог-Отец, Бог-Син и Бог-Свети Дух. Иди с мир, моя скъпа дъщеря.“

Аз: „Слава на Бога Господа. Да бъде прославен, възлюбен, почитан и величан Триединният Бог сега и во веки веков. **Амин.**“

18:00 ч. Броеница и Света литургия в Рот.

31.10.1992 г. – събота

7.00 ч. Света литургия в капелата „Рохус“.

След Светата литургия се молих половин час. Седя в капелата точно пред табернакула и се радвам много, че мога да се моля тук. Днес сутринта почти всички коленичиха преди Светото причастие, с изключение на монахините и няколко болни. Много се зарадвах да видя това. Често коленичах сама, тъй като другите не смееха. Един ден всяко коляно ще се преклони пред нашия Господ.

В 11:20 ч., след молитвата, се съединих.

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, пиши.“

Аз: „Исусе, скъпи Боже, какво да пиша?“

Спасител: „Раните, които ще получиш от Мен, са съвсем близо. Времето дойде. Имай доверие в Мен. Изпитанията за раните приключват.“

Аз: „Трябва ли да знам още нещо за раните, ако знаеш нещо, което трябва да знам?“

Спасител: „Да, трябва да знаеш още нещо. Трябва да изнасяш лекции за раните.“

Аз: „Къде, мой Господи и Боже?“

Спасител: „Навсякъде, където има нужда от теб.“

Аз: „А ако епископите ми забранят това?“

Спасител: „Аз ще говоря за теб, където и да отидеш. Ако те отхвърлят, тогава са отхвърлили и мен. Ти ще отидеш там, където аз ще те заведа.“

Аз: „Мой Господи и Боже, от любов към Теб и за спасението на душите ще направя всичко, което пожелаеш. Господи, нека бъде Твоята воля. Мой Господи и мой Царю, мой любящ и милостив Отец, ще направя всичко, защото Те обичам толкова много / Теб, Триединния Бог.

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, пиши. Светите пет рани, които ще получиш от Мен, са знак за целия свят, тъй като ти ще страдаш за душите на целия свят. Всички души, които те отхвърлят, подари ми ги. Всяка душа трябва да застане пред Мен и да поеме отговорност пред Мен. Затова обичай всички, дори онези, които няма да те обичат.

Защото и за тези души ще пролееш Моята кръв. Моя скъпа дъще, пред нас ни предстои голяма работа.“

Аз: „О, Господи, мислех, че работата ми вече е приключила.“

Спасител: „Това е началото, дъще моя. Когато бъдем възвишени, ще привлечем към себе си всички, които са с добра воля. Кръвта Ми е вашето спасение и лек. Тя ви освобождава от вечната смърт. Само кръвта Ми може да очисти греховете ви, ако святата Ми кръв бъде почитана. Ти ще бъдеш изворът на святата кръв, от който всеки петък ще тече кръв. Моя скъпа дъще, благодаря ти за търпението ти.“

Аз: „Това ли трябва да напиша?“

Спасител: „Да, това трябва да напишеш.“

Аз: „Господи, разбрах всичко и приемам всичко, за да изпълня Твоята воля. Нека стане така, както си казал, защото съм Ти предала волята си.“

Спасителят ме благослови.

12:45 ч. – Розвита ми се обади, че ако искам, синът ѝ Волфрам ще пише дневника ми заедно с мен. Много се зарадвах, тъй като Спасителят вече ме беше предупредил, че трябва да пиша по-бързо. Казах ѝ, че първо ще попитам Спасителя.

12:55 ч. – Попитах Спасителя дали е правилно Волфрам да пише. Спасител:

„Да, дъще моя, той трябва да пише.“

От 13:30 до 18:00 часа писах дневника заедно с Волфрам. Той беше много усърден и написа 8 страници А4. Благодаря на Бога за тази благодат.

От 18:15 до 21:30 ч. върших домакинската работа.

22:30 ч. преписах дневника си от бележката в тетрадката, за да може утре сутринта след Светата литургия Волфрам отново да може да пише.

В 23:30 ч. се молих на Болестния броеница. След това ходих два пъти на сауна.

В 01:15 ч. се молих от сърце. До 02:30 ч. четох книга. Спах около три часа и след това станах около 05:50 ч. Първо се помолих и след това получих посланието от Спасителя.

01.11.1992 г. – неделя

у дома

Молитвено сдружение!

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, запиши го. Голямата опасност е пред вратата. Войната се разраства все повече.“

Аз: „Господи, Федерална република Германия също ли е застрашена?“ Спасител: „Дъще Моя, цяла Европа е застрашена.“

Аз: „Господи и Боже мой, спаси ни, защото Ти все още можеш да спреш всичко. Моля Те, не изливай гнева Си върху нас. Господи, моля Те, пощади ни.“

Спасител: „Дъще Моя, предстоят ви тежки дни.“ Аз: „О, Спасителю, трябва ли изобщо да построя капелата?“

Спасител: „Построй я възможно най-бързо. Дъще моя, запиши: революцията приближава. Тя носи със себе си хаос. Християните ще се смесят с масоните.

Ще има голямо отстъпничество сред християните. Моли се много, дъще моя. Дъще моя, добре е било това, което сте направили вчера.“

Аз: „Имаш ли предвид писането с волфрам?“

Спасител: „Да. Изпълнихте волята Ми. Продължавайте да пишете, защото ще възнаградя добре тази работа. Дъще Моя, ще ви даря с благодатта Си.“

Аз: „Трябва ли да запиша още нещо?“

Спасител: „Пиши, дъще Моя. Първо сърцето ти ще бъде прободено.“

Аз: „Скъпи Боже, ти каза, че ще получа и петте рани едновременно.“

Спасител: „По-късно мога да реша друго.“ Аз:

„Господи, нека бъде Твоята воля.“

Спасител: „Дъще моя, така трябва да бъде. Бъди готова, дъще моя. Обичам ви, деца мои.“ Аз: „Сега съм сама.“

Спасител: „Напиши така. Дъще Моя, благославям теб и всички, които са ти близки.“ Аз: Спасителят ме благослови.

В 8.00 часа посетих Светата литургия.

От 9.30 до 12.30 часа писах дневника заедно с Волфрам.

13:30 ч. – молитва.

От 19:00 до 20:00 часа – молитвено събрание!

Спасител: „Дъще моя, радвам се да говоря с теб. Дъще моя, давам ти нещо.“

Аз: „Сега или когато получа страданията?“ Спасител:

„Сега.“

Аз: „Мога ли да се радвам за това?“

Спасител: „Можеш да се радваш, защото ти давам моята любов.“

Аз: „Това е чудесен подарък. Благодаря ти за това, мой Господи и Боже.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, запиши го. Тази любов, която получавах от мен, ще бъде огънят в сърцето ти.“

Аз: „Моля Те, нека този огън гори.“

Спасител: „Аз ще го оставя да гори. Дъще моя, ти трябва да понесеш и моята любов.“ Аз: „Ще го направя, мой Господи и Боже. Това ли е знак, че сърцето ми ще бъде прободено?“

Спасител: „Да, дъще моя, ти го разбра. Само с моята любов можеш да понесеш болката.“

Аз: „Спасител, благослови ме.

02.11.1992 – понеделник

10:45 ч. в кабинета на

лекаря Молитвено

събрание!

Спасител: „Моя скъпа дъще, ти трябва да пишеш.“

Аз: „Мой скъпи Иисусе, какво да пиша?“

Спасител: „Всичко, което пишеш, трябва да пазиш добре. Сатаната е ядосан от това, което ти внушавам. Ще дойде времето, когато всичко това ще се сбъдне. Днес работата ти ми хареса.

Аз: „Господи, имаш ли предвид, че днес разказах на почти всички пациенти за Теб, раздадох им молитви, подарих им Чудотворния медальон или че ги изпратих всички на изповед?“ Спасител:

„Да! Дъще Моя, ти беше добра работница в лозето Ми. Скъпа Моя дъще, искам нещо от теб.“

Аз: „Скъпи Боже, готова съм да Ти дам всичко, макар че още не знам какво!“ Спасител:

„Времето.“

Аз: „Скъпи Боже, времето винаги е принадлежало на Теб.“

Спасител: „Дъще Моя, правилно си казала. Дъще Моя, искам от теб твоя език.“

Аз: „Давам ти езика си. Но как да разбере това? Как тогава да говоря? Всъщност аз вече ти дадох всичко. Ти се ползваш от езика ми. Ако не ми беше дал тези думи, аз нямаше да мога да кажа нищо на пациентите. Езикът ми е твой език.“

Спасител: „Дъще моя, това също е вярно. Виждаш ли, дъще моя, аз действам в теб.“

Аз: „Благодаря ти, мой Исус, защото сега разбирам действието в мен, това, което имаш предвид.“

Спасител: „Така ще продължа да действам в теб, дъще моя. Само че това действие ще бъде по-болезнено.“

Аз: „Имаш ли предвид сърцето ми, скъпи Боже?“

Спасител: „Да, точно това имам предвид.“

Аз: „Сърцето ми принадлежи изцяло на Теб. Тогава и двамата ще изпитваме болка.“ Спасител: „Да, дъще моя, така е.“

Аз: „Скъпи Спасителю, действай в сърцето ми, за да бъдат спасени душите. Скъпи Боже, имам едно много голямо желание.“

Спасител: „И какво е то?“

Аз: „Да бъда винаги с Теб, защото Ти си Любовта.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, ти си в мен и с мен. Не можеш да бъдеш без мен, защото иначе ще изсъхнеш. Молитвите ти ми харесват. Моли се винаги и без прекъсване. Дъщеря моя, ще ти изпратя дарител за капелата.“

Аз: „Да го запиша ли?“ Спасител: „Да, запиши го.“

Аз: „Господи и Боже мой, това е голяма радост за мен, защото желая всеки ден да се молят в тази капела. Господи и Боже мой, благодаря Ти предварително.“

Спасител: „Марион трябва да запише. И двете трябва да пишете.“

Аз: „Благодаря Ти, Господи и Боже мой, ще им кажа. А ако тя не иска да продължи да пише?“

Спасител: „Тя иска да продължи да пише.“

Аз: „Това ме радва, скъпи Исусе, защото не искам да я загубя. И така, скъпи Спасителю, ти се нуждаеш от трима души, които да продължат да пишат.“

Спасител: „Трябва да се пише бързо.“

Аз: „Да, скъпи Боже, ще пишем с Твоята благодат. Моля Те, дари ни много благодат за писането.“

Спасител: „Аз ви благославям, Марион и Волфрам.“

Аз: „Слава на Бога Господа. Слава на Исус Христос и Мария.“

П.С.: Спасителят каза: Бог Отец, Бог Син и Бог Свети Дух те благославят. В мислите си се запитах защо той не каза „вас“ при благословията.

Спасител: „Аз те благослових, дъще моя.“

12:30 ч. – се молах от сърце в капелата на клиниката:

Спасител: „Обичам те, дъще моя, повече, отколкото ти мен.“

Аз: „Сълзи потекоха от очите ми, защото бях жадна за любов. Колкото повече пиеш от този извор, толкова по-голяма става жаждата.“

Спасител: „Аз ти давам нещо, дъще моя. Благодатта да лекуваш.“ Аз: „Как?“

Спасител: „Можеш да лекуваш, и то душевно и телесно.“ Аз: „Аз не мога нищо!“

Спасител: „Аз ще лекувам чрез теб.“ Аз: „Кога, скъпи Боже?“

Спасител: „Можеш да започнеш.“

Аз: „Скъпи Боже, мой духовен водач, ще го направя с Твоята благодат. Господи, нека бъде Твоята воля.“

Спасител: „Напиши това, което ти казах за изцелението.“

13:45 ч. Вероника и аз пихме кафе и ядохме от тортата на Росвита.

Дойде един лекар-рецептурник и ни доведе пациент за рентген. Дадох на лекаря парче от тортата. Той ме попита дали аз съм я приготвила.

Аз отговорих: „Това е Божията провидение. Трябва само да се уповаваме на Бога.“ Той каза: „В това сте права.“

Казах му: „Моля се за вас, да отидете всички в рая.“ Той каза: „Раят вече е пълен.“

Казах: „Не раят, а адът.“ Той се засмя.

Показах му молитвите, които бяха залепени на шкафа. И когато е на работа, да си отдели време и да посвети няколко минути на молитвите. Той си тръгна весел.

03.11.1992 – вторник

в лекарската стая

Молитвено събрание!

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, запиши го, защото ми хареса как постъпи вчера.“ Аз: „Не бях аз, Ти си действал в мен.“

Спасител: „Ти разбра моята воля. Дъще моя, винаги трябва да ми принасяш в жертва своите страдания.“

Аз: „Мислех за небесния Отец.“

Спасител: „Аз съм Триединният Бог. Ти се молиш на Бога в три лица. Посвети ми всичко.“

Аз: „Вече ти дадох всичко. Какво още не съм ти дала?“

Спасител: „Твоята любов.“

Аз: „Господи, принасям Ти любовта си за спасението на душите.“ Мислех, че всичко това е непонятно за мен.

Спасител: „Дъще Моя, харесва Ми, че не разбираш всичко. Малкото дете приема всичко, не защото разбира всичко.“

Спасител: „Напиши, дъще моя, страданията, които ще претърпиш, ще объркат много хора, защото им липсва моята светлина, но те предпочитат да останат в мрака, за да не бъдат разкрити лошите им дела. Свинята обича да се валя в калта си.“

Аз: „О, Господи, не мога да напиша това.“

Спасител: „Напиши го. Бъди спокойна, дъще моя, някои животни са по-добри от някои хора без Мен.“

Аз: „О, не мога повече да пиша, Спасителю.“

Спасител: „Дъще моя, аз ще отнема умората ти.“ Аз:

„Благодаря ти, Господи и Боже мой.“

Спасител: „Мога да заместя всичко, което ти липсва. Дъще моя, в Сърбия ще има гражданска война. Ще има много опустошения. На Балканите ще има земетресение. Ще има много мъртви. Дъще моя, никой няма да избяга от гнева ми. Всеки носи отговорност за това, което се случва в света.

Остани ми вярна, дъще моя. Харесва ми твоята любов към мен. Продължавай да ме обичаш, дъще моя.“ Аз: Спасителят ме благослови.

18:00 ч. Броеница, Света литургия в червено.

22:30 ч. Гледах новините в стаята на свекърва ми, след това филм. Отдавна не бях гледала филм. Но след филма ме обзеха мъки / изкушения. Плаках от цялото си сърце. Мислех, че Бог ме е изоставил. Упрекнах Бог за толкова много неща, че само го чувам, но не го виждам.

Мислех, че може би и дяволът ми говори. Чувствах се толкова сама и изоставена от всички.

Плаках и исках да се откажа от всичко, но после коленичих пред големия кръст в спалнята си.

Прегърнах кръста и плаках. Сълзите течаха, както отдавна не бяха текли. След малко вече не можех да плача. Спасителят отне плача ми. Заспах спокойно.

04.11.1992 – сряда

8.30 ч.

Молитвено обединение!

Вчера късно вечерта имах изкушения. Днес се молих много молитви на саможертва.

После се съединих със Спасителя:

Спасител: „Твоята любов към мен е добра.“ Аз: „Колко добра?“

Спасител: „Вярно. Ще ти дам още любов. Напиши го, дъще моя: Твоето сърце е моето сърце.“

Аз: „Но ти вече ми го каза.“ Спасител: „Ти усецаш в него моята болка.“

Аз: „Чувствам се, сякаш сърцето ми ще се разболее.“

Спасител: „Аз съм твоят лекар. Мога да лекувам без лекарства. С огъня на любовта си аз изгасям всички болки. Дъще моя, аз допуснах изпитанията от вчера. Не трябва да гледаш телевизионни филми. Ти принадлежиш изцяло на мен.“

Аз: „Господи и Боже мой, моля Те, прости ми. Няма да гледам повече.“ Спасител: „Пиши, дъще моя. Имам нужда от нещо от теб.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже. Ще ти го дам, макар че вече не мога да ти дам нищо, защото всичко вече ти принадлежи.“

Спасител: „Дъще моя, запиши го дума по дума. Имам нужда от твоето „да“ за запечатването на раните.“

Аз: „Господи и Боже мой, давам Ти своето „да“, за да можеш да отпечаташ петте свещени рани. Обичам Те, Господи и Боже мой. Не мога да отговоря по друг начин.“

Спасител: „Дъще Моя, ти си Моето любящо дете. Още тази година ще ти отпечатам раните.“

Аз: „Това означава още през 1992 г.“

Спасител: „Да! Така е. Ти ще ме видиш, когато отпечатам раните.“ Аз: „Как ще разбера, че си Ти?“

Спасител: „Аз съм Любовта. Аз съм Светлината, която прогонва тъмнината. Прави всичко, което ти кажа. Моя скъпа дъщеря, имай повече доверие в мен. Дръж се далеч от светските приказки. Те могат само да ти навредят. Ти си под моята и небесната майчина закрила. Твоите ангели-пазители те охраняват постоянно. Не бъди невярваща. Бъди вярваща.“ Аз: „Скъпи Боже, не мога повече да пиша.“

Спасител: „Знам това, дъще моя.“

Аз: Спасителят ме благослови. В тази благословия включих всички души на света.

19:00 ч. Броеница и Света литургия в капелата „Рохус“.

05.11.1992 – четвъртък

В кабинета на лекаря

В 7:55 ч. заедно с Верена пренесох събраните дрехи и обувки в колата си, за да ги дам на бездомните.

8.30 ч. – След сърдечна молитва и застъпничество и за Университетската клиника (персонал и пациенти) попитах Спасителя: „Искаш ли да пиша?“

Спасител: „Да! Моля те, дъще моя.“

Аз: „Милостиви Боже, какво да пиша?“

Спасител: „Не се страхувай от това, което пишеш. Това, което пишеш, е Моята воля.

Продължавай да пишеш, дъще Моя, твоята задача е да правиш всичко, което ти подсказва.“

Аз: „Дори ако свещениците се обърнат срещу мен?“

Спасител: „Дъще моя, аз съм Истината. Моето действие в теб е близо. Но преди това ще има неприятности.“

Аз: „Кажи ми нещо за това.“

Спасител: „Ще има неприятности от страна на Църквата.“ Аз: „Скъпи Боже, това е много лошо за мен. Какво трябва да направя?“

Спасител: „Говори само това, което ти съм внушил. Останалото остави на мен.“

Аз: „Ще ме разпитват ли, Спасителю?“

Спасител: „Дъще Моя, ти вече си отнела много души от дявола. Той е ядосан на теб. Той си набира добри хора, за да ти направи живота труден. Бъди внимателна! Не бързай толкова! Той не понася твоето търпение. Ти ще го победиш, дъще Моя. Бъди смела и силна.

Дъще моя, напиши още нещо. Свещеникът, когото очакваш, скоро ще дойде. Бъди сигурна, че ще дойде. Няма да останеш без свещеник. Имаш нужда от смирен свещеник. Той ще разпознае волята Ми. Дъще моя, продължавай да пишеш. Уморена си и се нуждаеш от почивка. С писането скоро ще приключиш. Аз ценя твоята усърдност. Също и тази на онези, които ти помагат. Ще ви възнаградя всички добре за това. Тази работа ще бъде възнаградена стократно. Бъди сигурна.“ Спасител: „Дъще моя, трябва да станеш още по-чиста. Аз ще те направя още по-чиста с огъня на любовта си. Този огън, който ще почувстваш, е моето действие в теб.“

Аз: „О, Господи, тогава съм успокоена. Мислех, че понякога сърцето ми гори.“ Спасител: „С този огън на любовта спасявам много души. Мнозина вече не понасят този огън.“

Аз: „О, Господи, ще позволя на този огън на любовта да действа в мен. Моля Те, направи ме чиста, за да няма никакъв недостатък в мен.“

Спасител: „Така ще бъде. Ти ще бъдеш толкова чиста, колкото аз искам.

Аз: „Господи и Боже мой, благодаря Ти от цялото си сърце още предварително за тази чистота.“

Спасителят ме благослови както винаги и каза: „Иди с мир, моя скъпа дъщеря.“

18:00 ч. Броеница и Света литургия в Рот.

От 20:30 до 23:15 ч. писах дневника заедно с Волфрам. Благодаря на Бога за толкова много благодат, че успяхме да напишем толкова много.

06.11.1992 – петък – Сърцето на Исус

8.45 ч. Кабинет на лекаря

Днес сутринта се молих вече повече от час и половина.

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, пиши. Имам нужда от...“ Аз: „От какво имаш нужда?“

Спасител: „Всичко, което си написала, трябва да бъде подредено. Това, което си написала, трябва да бъде отпечатано.“

Аз: „Господи, дай ни благодатта да пишем бързо, защото имаме много пречки от злия.“

Спасител: „Дъще Моя, дал съм ви благодатта.“

Аз: „Попитах Спасителя дали е вярно това, което е написал Волфрам.“

Спасител: „Дъще моя, той пише така, както аз искам. Дъще моя, бъди готова, раните са в началото.“

Аз: „Скъпи Боже, не разбирам това. Кажи ми, какво имаш предвид.“

Спасител: „Дъще Моя, имаш малко време. Почти всичките Ми деца не искат да се обърнат. Трябва да ги накажа. Гневът Ми пада върху тях. Всички деца са Мои.“

Аз: „Днес не си като обикновено. Изглеждаш ми като наказателен Бог.“ Спасител:

„Нищо добро няма да бъде представено пред съда ми.

Те са като сухо дърво, което може само да бъде изгорено. Моли се, дъще моя, гневът ми да се умилистави.“

Аз: „Скъпи небесен Отец, моля Те, не позволявай гневът Ти да се излее върху земята. Отец, те не знаят какво правят. Моля Те, прости ни. Излей благодатта Си върху нас, за да станат всички деца на Ева деца на Мария, защото тя е нашата Майка и Царица на всички деца на земята.

Света Майко, бъди прибежище за грешниците и наша застъпница пред Бога. Ние, Твоите деца, Те обичаме.

Покрий ни всички под защитния си плащ.

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, моли се без прекъсване, грехът е твърде голям. Дъщеря моя, прави всичко, както ти казах досега. Защищавай моята истина. Аз съм с теб.“

Аз: Спасителят ме благослови.

18:00 ч. Броеница и Света литургия. Не се отслужи литургия в чест на Сърцето на Исус и не се изложи Светото Причастие, защото имаше помен.

07.11.1992 – събота

12:10 ч. до 13:10 ч.

Молитвено събрание!

Спасител: „Дъще моя, пиши.“

Аз: „Какво искаш да напиша?“

Спасител: „Напиши, това е важно. Дъще Моя, твоята задача е да Ми останеш вярна, дори ако болката не намалее.“

Аз: „Скъпи Боже, Ти вече си ми дал благодатта да имам издръжливост в страданието.“

Спасител: „Дъще Моя, ако все още го знаеш, още по-добре.“ Аз:

„Господи и Боже мой, какво наричаш важно?“

Спасител: „Тогава ти си изцяло в мен.“

Аз: „О, моя любов, тогава аз съм в Твоето богатство. Не мога да си пожелаю нищо повече и за мен е важно да съм винаги с Теб.“

Спасител: „Дъще Моя, важно е, че аз съм твоят Господ и Бог и че твоето „да“ ще остане „да“.

Аз: „Мой Господи и Боже, моля Те, дари ме с благодатта, за да остане твърдо моето „да“, което Ти дадох, така както Ти искаш.“

Спасител: „Искам нещо от теб, дъще моя.“

Аз: „Отново ли? Моля Те, прости ми. Да, мой скъпи Исусе.“

Спасител: „Искам сърцето ти, ръцете ти и краката ти, за да мога да започна.“

Аз: „Вече ти ги дадох. Не променям мнението си. Можеш да започнеш, когато пожелаеш.“

Спасител: „Ти ми достави голяма радост.“ Аз:

Спасителят ме благослови.

От 13:35 до 17:05 часа писах дневника заедно с Волфрам.

В 17:20 ч. отидох в църквата да се изповядам. Беше тъмно и нямаше никой вътре. Влязох в изповедалнята, защото си помислих, че няма никой вътре.

Тогава се обади отец Вогт.

Първо изповядах греховете си, а след това му казах какво ме е дразнело толкова много в църквата. Помолих отца да остави светлината да свети пет минути повече след Светата литургия. Той каза, че църковната служителка трябва да си тръгне. Казах му, че трябва да й вземе ключа, за да може сам да заключи. После му казах, че не трябва да репетира с министрантите на камбаните веднага след Светата литургия, защото в църквата все още има хора, които искат да се молят.

Казах му, че не сме приели хлебчетата, а Триединния Бог.

Оплаках се пред него, че не е отбелязан Петъкът на Сърцето на Исус и че не е изложил Светото Причастие. Той каза, че това не е възможно заради погребалната литургия.

Тогава му казах, че както премества съботата в неделя, така може да премести и петък на Сърцето на Исус.

След това му казах, че не е хубаво хората да провеждат репетициите си в църквата в събота по време на броеницата. Същото се случи и по време на изповедта. След изповедта се помолих за него
молих се болезнения броеница.

От 19:00 до 20:00 часа писах в дневника си.

В 20:45 часа дойде Фридолин.

Разговарях с него за религията. Той ми разказа и за проблемите с причастието в ръка в Шпайер.

От 11:00 до 11:45 отново писах в дневника си.

08.11.1992 – неделя

От 6:30 до 7:45 ч. у дома –
молитвено събрание!

Спасител: „Дъще моя, добре е, че си се молила. Твоята любов към Мен е истинска. Моли се за истинската любов към ближните си. Скъпа моя дъще, запиши: отец Фогт е Моят свещеник. Той се нуждае още от време, за да разбере това, което ти вече разбираш.

Продължавай да се молиш за него. Много малко се молят за свещениците. Свещеникът носи голяма отговорност пред Мен. Молете се за тях.

Дъще моя, отец Фогт е приел това, което му каза вчера в изповедалнята. Останалото остави на мен.

Аз: „Попитах за един епископ в Шпайер, който е наложил на един млад кандидат за свещеник да вземе сам Свещената Хостия.“

Спасител: „Епископът не върши Моята воля. Той върши волята на бащата на лъжата.“ Аз: „Какво трябва да направи студентът, когато епископът прави нещо подобно?“

Спасител: „Дъще моя, те трябва да се молят за тези дела.“ Аз:

„Скъпи Боже, искаш ли да запиша още нещо?“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, напиши, че твоята любов към мен е постоянна. Тази постоянност в любовта към мен е благодат от мен. Пази тази постоянност в моята любов. Това е голяма добродетел, дъщеря моя.“

Аз: „Небесни Татко, благодаря Ти от цялото си сърце и ще го пазя като перла.“

Спасител: „Дъще Моя, напиши още нещо. Голямата война е пред вратата. Тя ще дойде от изток, дъще Моя. Хората се втурват с голяма скорост към пропастта. Сатаната ги е хванал в мрежата си. Те са слепи, не го забелязват. Не искат да се обърнат, защото този път е твърде удобен за тях.

Приемете всички страдания, които ще ви сполетят. Това е Моята воля. Така ще можете да спасите онова, което още може да бъде спасено.“

Аз: „О, Господи, това е много трудно да се напише.“

Спасител: „Много по-трудно за мен е да гледам как децата ми тичат към пропастта, от която няма връщане назад. Да, дъще моя, това беше за днес.“

Аз: Спасителят ме благослови.

8.00 ч. Света литургия в Рот.

От 9.30 до 11.30 часа писах дневника с Волфрам.

13:00 ч. Броеница и молитва. Бях изненадана, че отец Вогт отслужи литургия в чест на Сърцето на Исус и изложи Светото Причастие.

В църковния вестник беше обявена молитва с благословия.

В 14:15 часа Ерих дойде при мен.

Съпругът ми ми разказа, че за един час една жена се е обадила до четири пъти и е съобщила, че отец Дохат има приятелка и че колата му в момента стои пред къщата ѝ. Помислих си, че Сатаната иска да ми отнеме и свещеника от молитвената група. Не повярвах на тази жена, тъй като тя можеше да бъде обладана от демон.

09.11.1992 г. – понеделник

От 5:15 до 6:15 ч. молитвено
събрание у дома!

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, запиши го. Раните, които ще ти бъдат нанесени, ще получиш в църквата. Сърцето ти ще бъде прободено първо.“

Аз: „Но Ти каза, че ще получа всички рани наведнъж.“

Спасител: „Мога да правя както искам. Мога да променя плана си. Ще загубиш много кръв от раната в сърцето си. Посвети тази кръв за всички души по света.“

Аз: „А бедните души?“

Спасител: „И за бедните души в Чистилището.“

Аз: „Попитах Спасителя дали е вярно, че съм написал „Чистилище“?“

Спасител: „Това е място за очистване.

Ще изпиташ голяма болка при отпечатването на раните. Тази болка не може да се сравни с болките, които си изпитвал досега. Това ще бъде Моята болка в теб.“

Аз: „След изповедта при отец Фогт изпитах голяма болка в сърцето. Болеше ме, защото отец Фогт не отслужи литургия в чест на Сърцето на Исус. Тази болка също от Теб ли беше?“

Спасител: „Дъще моя, винаги ще изпитваш болка, когато свещениците ме обиждат.“

Аз: „Скъпи Боже, напоследък винаги ми се гади след хранене. Дори в църквата ми стана лошо.“

Спасител: „Когато си в Моето притежание, нямаш нужда да ядеш нищо.“ Аз: „Господи, все още не разбирам много от това.“

Спасител: „Аз съм твоят живот. Мога да заместя

всичко.“ Аз: „Но дяволът също може да причинява зло.“

Спасител: „Но той не може да ти отнеме притежанието, защото Аз съм с теб. Гаденето ти е светското в теб.“

Аз: „Какво е това?“

Спасител: „Ти носиш греховете на света със себе си. Грехът е голям товар и е злото.“ Аз: „Но в църквата ми се е гадило много пъти.“

Спасител: „Злото в църквата е по-лошо, отколкото навън. Моли се злото да бъде премахнато от църквата.“

Аз: „Имаш ли предвид Тялото Христово, когато парченцата при причастието падат на земята и биват стъпквани?“

Спасител: „И това, дъще моя.“

Аз: „Или че някои те приемат с нечисто сърце?“ Спасител: „Да, с това те си навличат наказание.“

Аз: „Или защото те раздават неосветени ръце. Тази безразличност също ли е зло?“ Спасител: „Да, дъще моя, така е.“

Аз: „Тогава това зло трябва да бъде бързо премахнато от Църквата.“

Спасител: „Дъще моя, изисквам от всички свещеници да направят това, иначе гневът Ми ще се стовари върху тях.“

Аз: „Да, Господи и Боже мой, разбрах.“

Спасител: „Радвам се, че си станал толкова рано, за да пишеш. Никой не те е безпокоил.“

Аз: Спасителят ме благослови.

12:15 ч. в капелата на клиниката по УНГ

След молитвата „Ангел Господен“ се помолих на Спасителя. Искях да знам дали да кажа на отец Дочат, че една жена е позвънила анонимно и е говорила лошо за него.

Спасител: „Кажи му, нека се моли за тази жена.“

И днес сутринта имах няколко атаки от Злия. Благодаря на Бога за благодатта, с която човек разпознава Злия, когато той се промъква. Този път Злият се прояви чрез свежървата.

18:00 ч. Броеница и Света литургия в червено.

Монахинята беше непокорна и отново ми предложи причастие в ръка.

Поклоних се пред Спасителя и се върнах на мястото си, без да я приема. Спасителят дойде духовно при мен. Получих много благодат.

20:00 ч. Молитвена група

Имаше двама-трима, които се оплакаха пред Светото Причастие, защото днес се молехме толкова много на латински.

10.11.1992 г. – вторник

8:00 ч.

Молитвено сдружение!

За първи път в молитвената група се молихме много на латински. След 23:00 ч. се изповядах пред отец Дочат. Видях в очите му ужасна твърдост.

Спасител: „Аз го допуснах, това беше Сатана. Моите свещеници са заплашени, както ти знаеш.“ Аз: „Господи и Боже мой, видях го само в очите. И сега ми се гади, когато си спомня за вчера. Най-добре би било да не бях ходила повече в църквата. Но тъй като те обичам и съм ти вярна, съм готова да се боря с теб срещу дявола.“

Спасител: „Радвам се, че си го разбрала. Дъще моя, трябва да продължиш, защото си получила благодатта да го преодолееш. С мен ще го победиш.“

Аз: „Попитах дали вчера беше правилно да се молим на латински.“ Спасител: „Запиши, дъще моя. Трябва да се молим много на латински. Аз избрах латинския език за моя народ. Църквата трябва да продължи да се моли на латински. Аз ще възнаградя особено децата Си, които се молят на латински. Дъще Моя, продължавай както вчера.“

Аз: „Но, Господи, те се оплакаха, че нищо не разбират.“ Спасител:

„Дъще моя, аз го изисквам.“

Аз: „Скъпи Боже, епископите премахнаха латинския език.“ Спасител: „В църквата отново ще се молят на латински.“ Аз: „Да, Господи, ще направя както казваш.“

Спасител: „Аз ще ти доведа вярващите, те ще се молят на латински. Дори онези няколко души, които се оплакват, трябва да се приспособят към теб, а не ти към тях. Тясната пътека, която води към Мен, изисква обща молитва за всички деца. Не е нужно всички молитви да се отправят на латински, достатъчно Ми е това, което винаги се е молило.“

Спасител: „Дъще моя, имам нужда от нещо от теб.“

Аз: „Господи, ще ти го дам и казвам „да“, дори и да не знам какво ще бъде.“ Спасител: „Имам нужда от твоето разрешение, за да могат бедните души да ти се явяват.“

Аз: „Това не ми е безразлично. Но ако с Твоята помощ мога да им помогна и по този начин те да бъдат по-бързо освободени от мястото на очистване, ще Ти дам разрешението си веднага. Господи и Боже мой, не моята, а Твоята воля да бъде. Но трябва да ми ги покажеш, иначе дяволът също може да се представи като бедна душа.“

Спасител: „Дъще моя, ти ще разпознаваш всяка бедна душа, която идва от Мен. За това ще ти дам Моята благодат. Ти вече си помогнала много на бедните души.“

Аз: „Господи, аз съм принесла много свети литургии за тях, постоянно паля за тях добре осветената свещ, често през деня давам на бедните души осветената вода и им дарявам много молитви за опрощение. Имаш ли предвид това?“

Спасител: „С това си им помогнала много.“

Аз: „Скъпи Боже, моля Те, отнеми страха ми, когато ми се явяват бедните души.“ Спасител: „Няма да се страхуваш, защото бедните души се молят много за твоята кауза.“

Аз: „О, мой Господи и Боже, благослови ги всички, в бъдеще ще се моля повече за тях. Обичам ги всички, защото всички те някога ще бъдат в Рая и ще Те славят, възхваляват и почитат.“

Спасител: Дъще моя, особено се зарадвах на това, което си написала. Аз, Спасителят, те благослових.

18:00 ч. Броеница и Света литургия в Рот.

Днес исках да си легна около 21:30 ч. Но в момента, в който исках да си легна, дяволът с пълна сила хвърли на пода големия двуметров кръст и масата. На масата стоеше небесният знак на скъпоценната кръв от Родалбен.

Освен това имаше и картина на Вечната помощ на Дева Мария и милостива картина на Исус от сестра Фаустина. Той хвърли всичко на пода.

Иконата на Скъпоценната кръв не се счупи. Той отново даде знак, че е отново около мен.

След това поръсих цялата стая с осветена сол. Спах цяла нощ.

Исус е с мен, той не може да ми направи нищо.

11.11.1992 – сряда

8.30 ч. до 9.20 ч.

Молитвено събрание!

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, напиши го. Искам да напишеш.“ Аз:

„Исус, Син на живия Бог, какво да напиша?“ Спасител: „Дъщеря моя, искам нещо от теб!“

Аз: „Какво искаш от мен? Има ли още нещо, което не съм ти дала? Господи, няма да откажа нищо, защото те обичам много: и ако любовта ми към теб не е истинска, тогава, моля те, дай ми благодатта никога да не ти кажа „не“. Защото ще направя всичко, което искаш от мен. Нека се изпълни волята ти за това, което искаш от мен. И сега мога да знам това, тъй като вече ти дадох моето „да“.

Спасител: „Дъще моя, искам от теб съгласие. Искам да те направя напълно нова.“ Аз:

„Господи, моля Те, направи ме нова. Моля Те, кажи ми нещо за това, защото не го разбирам.“ Спасител: „Старото ще умре в теб. Вече нямаш старите грехове.“

Аз: „Господи, ще ме освободиш ли от всички грехове, които съм извършила?“ Спасител: „Дъще моя, ще бъдеш освободена от всички грехове.“

Аз: „О, Господи, какво означава това?“

Спасител: „Аз мога да направя това, дъще моя. Никой не може да ти упрекне греховете. Аз те създадох наново.“

Аз: „Господи, но аз съм съгрешила много преди кръщението.“ Спасител: „Дъще моя, аз те създадох наново.“ Аз: „Скъпи Боже, има ли друга дума за „ново“?“

Спасител: „Дъще моя, ти си се отървала от стария човек. В теб е новият човек, с когото мога да правя каквото искам.“

Аз: „Господи, прави с новия човек в мен каквото искаш, защото аз като нов човек съм изцяло в Теб и с Теб.“

Спасител: „Дъще моя, запиши го. Това ми е много угодно. Аз ще започна с новия човек това, което искам. Дъще моя, ти все още не разбираш това. Но ще дойде времето, когато ще разбереш всичко. Неразбираемостта е да го разбереш едва в небето. Достатъчна ми е твоята любов към мен. Дъще моя, това, което написа, беше важно.“

Аз: „Мой Господи и Боже, мой духовен водач. Благодаря Ти, че си ме превърнал в нов човек. Отдавам се на Теб като нов човек.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, това беше.“

Аз: Спасителят ме благослови.

От 17:55 до 19:05 часа писах дневника заедно с Волфрам.

19:30 ч. Света литургия в клиника „Рохус“ с Росвита.

От 20:30 до 22:00 часа отново писах дневника заедно с Волфрам.

12.11.1992 г. – четвъртък

8:00 ч.

Молитвено събрание!

Спасител: „Скъпа моя дъще, запиши това.“

Аз: „Да, мой Господи и Боже.“

Спасител: „Раните, които ще получиш, ще убедят много хора, че това съм аз. Много свещеници ще се обърнат.“

Ще има ново поколение от много свещеници, които ще ми принадлежат.

Аз дадох на апостолите Си властта да станат свещеници, а не на жените. Жената не е избрана за свещеническа дейност. Дъще Моя, това е волята на Сатаната, жената да поеме свещеническата задача. Тези жени ще трябва да носят голяма отговорност пред Мен. Те не изпълняват Моята воля, а волята на Сатаната.

Внимавайте с тези жени.

Дъщеря Моя, много от заблудените свещеници ще намерят пътя обратно към Отецовия дом. Радвайте се заедно с тях!“

Спасител: „Наказанието ще стане още по-голямо, за да разберат децата Ми, че Аз все още съществувам. Всички, които са Ми неверни, са Мои предатели.

Дъще Моя, невярността към Бога, Който може да ги спаси, е голямо зло. Злото трябва спешно да бъде премахнато.“

Аз: „Скъпи Боже, не мога повече да пиша. Толкова ми е трудно да пиша, защото в този свят има толкова много невярност към Теб.“

Милостивият Бог ме благослови.

Беше ми невъзможно да продължа да пиша. Спасителят ми каза още много неща, но аз не можех да пиша повече, защото греховете на света ме тежеха толкова много. Чувствам се толкова зле, че веднага бих могла да повърна.

В 10:30 напуснах работното си място. Отидох при лекаря с болките.

Д-р Стауфер каза, че тези болки идват от гръбначния стълб. Имах и силно пронизващо усещане в дясната страна, близо до бъбреците. Тези болки се разпространяваха по цялата ми гърба. Гаденето продължаваше. Следобед болките бяха толкова силни, че не можех да ходя.

Към вечерта болките отшумяха.

В 18:00 часа отидох в църквата с болките си, защото моят истински лекар е Спасителят. Днес се зарадвах, че светлината след Светата литургия гореше по-дълго. Отец Вогт прие това, което му казах в изповедалнята.

Благодаря на Бога за тази благодат.

От 19:45 до 22:45 часа продължих да пиша дневника заедно с Волфрам.

От 23:00 до 23:45 часа записах бележките си в дневника.

13.11.1992 – петък

От 10:30 до 13:00 ч. у дома –
молитвено събрание!

Първо се помолих пред статуята на Дева Мария. Говорих на Дева Мария и плаках. Чрез Мария се препоръчвам на Спасителя. Обединих се със сърцето на Мария и Спасителя. После се помолих от сърце на Спасителя.

Спасител: „Дъще моя, запиши го. Искam от теб още днес да ми дариш всичко, което притежаваш.“

Аз: „Господи и Боже мой, аз нямам нищо. Всичко принадлежи на Теб. Ти си всичко в мен. Аз не съм донесла нищо на тази земя. И няма да мога да взема нищо със себе си. Добре ли беше или зле това, което съм направила досега? Очаквам наградата си в небето. Имам голяма вяра в тази награда. Вече се радвам на нея. Радвам се всеки ден, защото с всеки ден съм малко по-близо до небето. За да мога там да продължа да Те обичам, да Те славя и да Те възхвалявам заедно с Дева Мария, Свети Йосиф, всички ангели, ангели-пазители и светии. Хубаво е да знаеш защо живееш на тази земя.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, Аз съм твоето притежание. Ти си всичко в Мен. Аз съм твоето бъдеще, Аз съм твоята вечност. Моя дъщеря, харесва Ми как си написала днес. Моя скъпа дъщеря, писмата също приключват. Можеше да се напише още много, но Ми е достатъчно това, което си написала. Радвам се. Ти беше усърдна. Ти принесе много жертви.

Дъщеря ми, почини си малко.“

Аз: „Как е сега? Мой Господи и Боже, мой скъп духовен наставник, утре няма ли да ми се налага да пиша повече?“

Спасител: „Можеш да говориш с мен, но вече не е нужно да записваш. Моя скъпа дъщеря, остани ми вярна.“

Аз: „Скъпи Боже, сега имам болки в сърцето, сърдечни болки.“

Спасител: „Това е Моето действие в теб. Аз започнах Моето действие в теб. Моя скъпа дъщеря, Аз съм в теб и винаги ще бъда в теб.

Запомни това добре. Никога няма да си сама, дори и да се чувстваш изоставена.“

Аз: „Господи и Боже мой, вярвам в това, което ми каза. Нека стане така, както си казал. Аз съм Твоето дете, Твоята дъщеря, невеста, сестра, слугиня и Твоят инструмент, с който се служиш. Господи и Боже мой, всичко това е от любов към Теб, за Твоята велика слава и за спасението на душите.“

Спасител: „Моя скъпа дъщеря, благодаря ти. Ти ще останеш под Моята закрила.

Благославям те, дъщеря Моя.“

Аз: „Господи, включвам всички души, дори и тези в мястото за очистиране, за да не може никой да каже, че не е получил това благословение.“

Спасител: „Нека те благослови Бог Отец, Бог Син и Бог Свети Дух. Иди в мир, моя скъпа дъщеря.“

Аз: „Благодарение на Бога Господа. Да бъде прославен, обичан, почитан и благодарен Триединният Бог. Да бъде прославен Исус Христос и Мария сега и во веки веков. **Амин.**

От 13:30 до 16:00 часа преписвах бележките си в дневника.

От 17:00 до 18:15 часа пишех дневника заедно с Волфрам.

18:30 ч. Света литургия в Рот.

От 19:30 до 21:00 часа продължих да пиша дневника си заедно с Волфрам.

В 21:30 ч. ми се обади отец Гебхард Хейдер от Регенсбург.

Той ми разказа, че днес е завършил голямата си работа. И аз също трябва да спра да пиша, защото това би било достатъчно. Казах, че Спасителят ми е казал същото още тази сутрин.

Отец Гебхард Хейдер се зарадва, че вече знаех това от Спасителя. Защото това беше потвърждение, че Спасителят е действал чрез него.

Казах му, че днес ще бъде и последният ми ден, в който ще пиша. Отец Гебхард благослови мен и съпруга ми по телефона. Радвам се, че ми даде благословията на латински. Сбогувах се с него. Благодаря на Бога и за тази благодат, че отец Гебхард Хейдер ми се обади и отново разговаря с мен.

При написването на дневника никога не съм използвала Библията или друга религиозна книга. Имам много ограничен речник на немски език. Почти не използвах чужди думи, защото исках да пиша съвсем просто, за да бъде разбираемо за всеки.

Този дневник беше завършен днес, 14.11.1992 г. подпис: Юлиана

Еберт

Този дневник е написан на пишеща машина от Марион Хамбш и Волфрам
Белеман.

Две допълнения към дневника:

5 ноември 1993 г. – Петък на Сърцето на Исус

Предишната вечер (4 ноември) Юлиана получила телефонно обаждане от мъж, който споделил на един отец от Вагхаузел (поклоннически храм), че Дева Мария иска причастие в устата.

Свещеникът му отговорил: „Това е дяволът, който говори чрез вас!“

Накрая свещеникът казал на мъжа, който идва от Брухзал, че може спокойно да причащава на колене.

Юлиана получила след това правилните думи: Ако дяволът е говорил чрез този мъж, как тогава свещеникът може да му позволи това, което е казал?!

На 5 ноември около 10 часа Юлиана попита Божията Майка.

При това тя се молеше на Божията Майка, че ако това е Божията воля и нейната собствена воля, да й каже какво иска по въпроса за устното причастие.

Божията Майка: „Аз ти го казвам, дъще моя! Аз изисквам причастие в устата във всички църкви, точно както и Отецът.“

Юлиана: „Скъпа Божия Майко, благодаря Ти, че ми каза това!“

След това тя пита Спасителя дали Томас трябва да пише относно Марпинген.

Спасител: „Правилно е да пишеш! Всичко, което идва от Бога, трябва да се разпространява, за да се осъществи Божият план.“

Юлиана попита Спасителя: „Защо свещениците, които бяха в Меджугорье, носят част от вината? (за войната, вж. 04 ноември).“

Спасител: „В началото в Меджугорье имаше смирение, а след това вече не. Те предадоха Моето Тяло в ръцете на хората.“

Дъщеря Моя, напиши: От свещениците изисквам да проповядват за голямото почитание към Моето Тяло. Там, където има почитание, там има любов.

Където липсва любов, там те жънат само омраза.

Напиши, дъще Моя: Аз давам на свещениците покаяние. Те трябва да дават на вярващите причастие в устата. Дъще Моя, Аз се давам на душите.“

Юлиана пита Спасителя дали трябва или трябва да дават причастие в устата.

Спасител: „Трябва, защото Аз съм Този, Който съм. Затова съм позволил това само на Моите свещеници. (Да докосват с ръце Неговото Пресвято Тяло).“

Аз ще възнаградя всеки свещеник, който още сега започне да не дава причастие в ръка. Моята любов и милост ще се излеят изобилно върху тях. Те трябва да Ми дадат цялата си гордост.

Моя скъпа дъщеря, благодаря ти, че си записала това!

5 ноември 1994 г. – понеделник

21:45 ч.

Дева Мария: „Деца Мои, обичам ви. Всички сте получили благодат от Господа.

Дори ако ви е трудно да се молите този броеница към Светите рани на Господа, молете я всеки ден.

Не всички могат да се молят този броеник.

Чрез него се спасяват много души.

Благодаря ви, деца мои, за силната молитва.

www.gnadenvolle-gebete.de

11.03.2026

Копирано от оригиналния дневник – Бернхард

Най-добрата молитва, пълна с благодат –
„Отче наш“ – за всички хора –
за да се зарадва всяко сърце и да бъдат спасени много души (на

немски)

† (Молим се от името на всички и за всички хора)

19.06.2025

† В името на Всемогъщия Свети Триединен Бог,

Отец, Син и Свети Дух, молим и каним да се молят и да ни пазят: Светата Дева Мария, нашата Майка и Царица, Свети Йосиф, всички светии, светите ангели в рая – небето и светите ангели-пазители, които също са винаги с нас. Молим бедните души в мястото за очистване да бъдат наши застъпници и да се молят за нас.

Свети Триединен Боже, † Отец, Син и Свети Дух, Ти си единствен, неразделен, благ, всемогъщ и вездесъщ Бог.

Твоето царство е сред нас. Ти царуваш на небето – в Рая, и на земята. Да бъде Твоята воля, както на небето – в Рая, така и на земята. **Милостиви, живи Боже,** молим Те, прости ни нашите прегрешения, както и ние прощаваме на нашите виновници. Смирено Те молим; живеи и остани в сърцата ни с Твоята светлина, сила и любов.

Дай ни и на всички хора благодатта Твоят мир да живее в нашите сърца и в сърцата на хората, за да Ти принадлежим, да Ти служим, да Ти бъдем верни и да останем вечно с Теб.

Отче наш, смирено Те молим;

очисти ни и ни избави от всички грехове.

Молим Те, дай ни дневния ни хляб, който се превръща от римокатолическите свещеници в жива Светата Хостия. След превръщането Хостията е нашият присъстващ жив Свят Бог, Цар и Избавител за всички хора. Който приемаме в църквата с смирение и чисто сърце и очакваме вечен живот.

Мощен Свети Боже, молим Те,

хвърли дяволите завинаги в ада, за да не ги слушаме, не им служим и не грешим, за да не ни нападат,

да водят война, да ни измъчват, да ни убиват, да не ни изкушават, да не ни безпокоят, да не ни влияят и да не хвърлят нас и хората в ада.

Свят Боже, молим Те, не позволявай ние и хората да се отвърнем от Теб и да останем в смъртен грях, а искаме по Твоята воля сега и вечно да бъдем заедно с Теб.

Свети Триединен Боже, с Твоята благодат и Твоята воля ще бъдем щастливи в рая.

Вечен, верен Свети Боже, ние Те почитаме, възхваляваме, обичаме и се покланяме на Теб, вярваме Ти и Ти благодарим за всичко, сега и винаги и във вечността. **Амин.**

Светец на деня – Света Юлиана от Фалкониери

Д-Форбах, Ерберсброн

Юлиана Еберт, Бернхард Копенхаген

Постскриптум (PS) – важно е да четем и да вършим Божиата воля: (немски)

Римокатолическият свещеник не се отнася към римляните, а към първия папа Свети Петър в Рим.

Можем да пишем само толкова, колкото можем да понесем. Затова Спасителят ни дава по-силни думи,

когато войната продължава да се разраства и много хора умират.

Значение – Transformāta – Преобразуване. Consecrata – „Посвещаване“ или „Освещаване“. Belohnen – praemium dare

В класическия латински език буквата **J** не съществува. Името Юлиана се пише с „I“, като „I“ означава **J**, затова Юлиана!

Giuliana – Julijana на италиански се произнася като английското **Juliana** (Дж)

Света Юлиана от Лиеж – Белгия. Пророчицата на празника на Светото тяло, тя имала голяма любов към Светото причастие. Папа Урбан IV въвел през 1264 г. празника на Светото тяло за цялата Църква. Юлиана от Лиеж се почита заедно с италианката Юлиана Фалкониери на 19 юни,

тя може да бъде застъпница. Юлиана от Никомедия се почита в католическата църква на 16 февруари.

Молитвата „Отче наш“, променена на празника на Светото Тяло – (19.06.2025):

Изпитания – Tribulationes

не ни въвеждай в изкушение – ne inducas in tentationem

и не ни хвърляй в ада – et ne nos in infernum praecipites

Цар и Спасител за всички хора – Rex et Salvator pro omnibus hominibus в рая

– небето

Светите ангели-пазители, които винаги са с нас

caelum et Sancti Angeli custodes, qui semper apud nos sunt.

(19.06.2025) Къолн – по време на Светата литургия:

жълтите и червените чадъри при раздаването на причастieto, това

е ерес – Спасителят не прави хората болни, Той е и изцелител.

Всички, които приемат или са приемали причастие в ръка, трябва да отидат на изповед!

Защото причастieto в ръка е мерзост пред Божиите очи, а то не е обикновен хляб – след превръщането в хостия Бог Свети Исус Христос е неразделен с Бог Отец и Бог Свети Дух – с плът и кръв, тяло и душа, божественост и човечност, истински, реално, съществено, живо присъстващ и всемогъщ.

(Йоан 14:8-11: Филип каза на Исус: „Покажи ни Отца и това ни е достатъчно.“

Исус Христос отговори: „Който е видял Мен, видял е Отца“, и: „...а по-скоро Отец, Който пребъдва в Мен...“).

Правилният път е причастieto да се дава само от свещеника.

(19.06.2025 – 14:10 ч.) Молитвата „Отче наш“ е завършена

Молитвата „Отче наш“ днес е завършена и целият рай – небето се радва да се моли с нас. Повече от 30 години в училището на Спасителя научихме как да

да се молим по-добре „Отче наш“. Трябва да се молим преди литургията и след литургията, и ако се молим няколко пъти на ден, повече души ще бъдат спасени!

Спасителят каза: „Моята воля е тази молитва да се отправя!“ Молим ви, включете в молитвите си и мен, Юлиана, и Бернхард, благодарим ви – Светият Бог ще ви възнагради.

Светият Триединен Бог да ви благослови вас и всички хора,

† Отец, Син и Свети Дух!

Sancta Dei – Sancta Iuliana Falconieri

19.06.2025

www.gnadenvolle-gebete.de

www.gnadenvolle-gebete-und-erlebte-wunder.de

www.vater-unser.net

Festivitate Corporis Christi

D-Forbach, Erbersbronn

Юлиана Еберт, Бернхард Копенхаген

(латински)

(Oremus in nomine omnium et pro omnium hominum)

† В името на Светия и Триединия Бог, Отец, Син и Свети Дух,
призоваваме да се молят с нас и да ни пазят: Светата Дева
Мария, нашата Майка и Царица, Свети Йосиф, всички светии,
светите ангели в Рая – небесните и светите ангели-пазителци,
които също са винаги с нас. За да бъдат бедните души в
Чистилището наши застъпници и да се молят за нас.

Света Троица, Боже, † Отец, Син и Свети Дух, Ти си един, неразделен,
всемогъщ и вездесъщ Бог.

Твоето царство е сред нас. Царстваш на небесата – в Рая – и на
земята. Да бъде Твоята воля, както на небето – в Рая, така и на
земята.

Милостиви Боже, молим Те, прости ни дълговете ни, както и ние
прощаваме на нашите длъжници; смирено Те молим: Живей и
остани в сърцата ни със Своята светлина, сила и любов.

Дай на нас и на всички хора благодат, за да живее Твоят мир в сърцата на
хората, които Ти принадлежат, служат Ти, са Ти верни и остават с Теб
завинаги.

Наши Отец, смирено Те молим:

очисти ни и спаси ни от всички грехове.

Молим Те, дай ни хляба ни на всеки ден, който чрез римокатолическия
свещеник се превръща в свята жива жертва.

След превръщането жертвата е нашият Свят Бог

живият и присъстващият, Цар и Спасител за всички хора.

Приемаме Го в Църквата с смирение и чисто сърце
и очакваме вечен живот.

Свети Боже, силен; молим Те: хвърли дяволите завинаги в ада, за да
не ги чуваме ние и хората,

да им служим, нито да съгрешаваме; да не ни нападат, да не
предизвикват войни, да не ни причиняват страдания и да не ни
убиват, да не ни въвеждат в изкушение, да не ни смущават, да
не ни разтърсват и да не ни хвърлят **нас и хората** в ада.

Свети Боже, моля Те, не позволявай да се отвърнем от Теб и да
останем в смъртен грях, но искаме според Твоята воля сега и завинаги
да бъдем с Теб.

Свети Триедини Боже, с Твоята благодат и по Твоята воля ще бъдем
блажени в рая. **Вечно, Свети Боже,** ние Те почитаме, възхваляваме,
обичаме и се покланяме на Теб, уповаваме се на Теб и Ти благодарим за
всичко,
сега и винаги и във вечността. **Амин.**

Свети ден – Света Юлиана Фалкониери 19.06.2025

Postscriptum (PS) – grave ad legendum et ad faciendum
quod voluntas Dei est:

(латински
и)

Римокатолическият свещеник не се подчинява на римляните, а на първия папа Свети Петър в Рим. Можем да пишем само толкова, колкото можем да понесем. Затова Спасителят ни дава по-силни думи, ако избухне война и умрат много хора.

Молитвата „Отче наш“, променена на празника на Тялото Христово
(19.06.2025)

Изпитания – Скърби

не ни въвеждай в изкушение – ne inducas in tentationem

и не ни хвърляй в ада – et ne nos in infernum praecipites

Цар и Спасител за всички хора – Rex et Salvator pro omnibus hominibus Раят,
небето и при нас – Paradiso – caelum et apud nos

(19.06.2025) Колония – в Missa sancta:

Жълтите и червените чадъри са ерес.

Епископът по време на литургията на деня на Тело Христово каза: Исус Христос е тяло и кръв! Той е Бог и човек, истински, реален, жив, присъстващ и всемогъщ, Триединият Бог – Отец, Син и Свети Дух.

Причастие в ръка – моля ви, изповядайте!

(19.06.2025 – час 14:10) Молитвата „Отче наш“ е завършена.

Молитвата „Отче наш“ днес е завършена и целият рай –
небето се радва да се моли с нас.

Повече от тридесет (30) години в школата на Спасителя научихме как да се молим по-добре. Трябва да се молим преди литургията и след литургията, и ако се молим по-често през деня, повече души ще бъдат спасени!

Спасителят каза: Моята воля е тази молитва да се отправя!

Молим ви, включете мен, Юлиана и Бернхард в молитвата си, благодарим ви –
Светият Бог да ви възнагради.

Светата Троица, един Бог,
† Отец, Син и Свети Дух.

www.gnadenvolle-gebete.de

www.gnadenvolle-gebete-und-erlebte-wunder.de

www.vater-unser.net

Д-Форбах, Ерберсброн
Юлиана Еберт,
Бернхард Копенхаген

Почитаме Светата Дева и си
спомняме за нейния рожден ден

09.09.2025

В името на Светия Триединен Бог, † Отец, Син и Свети Дух. Амин.

Света Богородице Мария, Царице на мира,
обичаме Те и Те прославяме,
Ти си нашето Непорочно зачатие, Божия Майко,
зачената без първороден грях,
която ни обича и действа в нас с Божията любов от Рая.

Молим Те, Света Майко на Църквата, разпери
ръцете си и ни обгърни със светите си ангели.

Води ни и ни помири с Твоя Син, нашия Цар и Спасител, за да живеем в
светлината на Светия Божий Дух.

Света Майко, измоли за нас смирение, кротост,
вярност и постоянство в молитвата,
за да царуват мирът и любовта във всички човешки сърца.

Благодарим Ти, всемогъща Света Дево, Ти си прибежище на
грешниците,
помощ на християните, велика посредничка на всички благодати.

С Твоя рожден ден за нас започва по-добър живот с Твоята светлина,
защита и сигурност при Теб.

Нека Твоят Син, нашият Свят Бог, да бъде винаги с нас, да ни
благослови, да ни избави и да ни предпази от греховете.

Вечен, Всемогъщ, Света Троица, Отец, Син и Свети Дух, ние Те славим,
благодарим Ти и Те възхваляваме, сега и вовеки.

Амин.

Маспаломас – Гран Канария – 09.09.2025
Юлиана, Самуел, Бернхард